

Giới thiệu Cửu Thiên Tiên Duyên Convert

Cửu Thiên Tiên Duyên giới thiệu tóm tắt: thà Cửu Thiên tằm lòi, cũng không khí hồng nhan tri kỷ!

Coi như luân hồi vạn thế, cũng phải thực hiện Phàm hôn hóa thành tiên duyên!

Thực cốt đốt tâm, Luyện Hồn độc Phách, chỉ vì (làm) huynh đệ tình duyên!

Là người? Là tiên? Là yêu? Là ma? Cần gì phải quan tâm, hết thấy đều là tâm tính cho phép.

Là chính? Là Tà? Là thiện? Là ác? Tùy ý bình luận, khó khăn cướp buồn vui tạo hóa khó khăn át.

Một kiếm Tiên Duyên, Tiểu Ngạo tam giới, chuyển kiếp Dị Vực Huyền Thiên, lưu lại bao nhiêu người đang lúc truyền thuyết

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Thứ 1 quyển đá xanh Sơn Trang chương 1: Lời tựa

Minh Nguyệt lúc nào có, nâng cốc hỏi Thanh Thiên, không biết trên trời cung khuyết, bây giờ là năm nào. Ta muốn theo gió quay về, lại chi Quỳnh Lâu Ngọc Vũ, cao xử bất thẳng hàn. Khởi vũ biết rõ ảnh, cần gì phải tựa như ở nhân gian.

Chuyển Chu Các, thấp khinh nhà, tấm ảnh chưa chợp mắt. Không nên có hận, chuyện gì dài hướng khác (đừng) lúc tròn. Nhân hữu bi hoan ly hợp, nguyệt hữu âm tình viên khuyết (người có vui, buồn, ly, hợp, trăng có mờ, tỏ, đầy, voi). Thử sự cổ nan toàn, chỉ mong người lâu dài, ngàn dặm cộng thiên duyên.

Đây là Tống Triều Đại Văn Hào Tô Thức thiên cổ tuyệt xướng, gần như không người không yêu chỉ từ nghe tiếng lệ, tình cảnh cao nhã, quan điểm chính hùng hồn sáng rộng rãi. Nhưng từ bên trong mơ hồ toát ra một loại bất đắc dĩ, thiên hạ sinh linh đều say với hoan hợp, lại khổ nỗi đau buồn cùng ly biệt; cái thế giới này không luôn là đã hình thành thì không thay đổi, có đoàn tụ sum vầy thời điểm, Tự Nhiên cũng liền có mây đen tẻ Tần Nguyệt, gió tây quyển điêu hoa thời khắc. Vũ trụ đang lúc vạn sự vạn vật có sống nhất định có mất, do nhỏ yếu trở nên cường đại, do cường đại đi về phía suy vong, đây là thiên đạo, đây là quy luật, không người có thể thay đổi, này có thể nói là vũ trụ đang lúc mạnh nhất pháp cái! Bất quá Tô Thức hay là cho sinh linh một tia an ủi, thom tho ngữ Tú câu đang lúc phiêu sái đến một cái lãng mạn chi mộng: Chỉ mong người lâu dài, ngàn dặm cộng thiên duyên. Thật ra thì thử vấn thiên hạ, lại có ai không muốn Dữ Thiên Địa Đồng Thọ, cùng Nhật Nguyệt mạnh mẽ sáng chói đây! Hình Trà rượu nguyên chất ngâm thom tho lâu, Bạch Vân thiên tái say ung dung. Nhưng là mơ thuộc về mơ, nguyện thuộc về nguyện, làm trong thiên địa triệu sinh linh quảng đời cuối cùng lúc, nhìn thật tốt nước sông, cuối cùng nhắm mắt lại một khắc kia, lệ quang bên trong lóe lên tất cả đều là khó bỏ cùng không cam lòng!

Thần Châu Hạo Thổ biến ảo vô cùng, phiêu miểu thần kỳ, linh ngưng Tú tụ. Hồng Hoang chi thủy, liên phủ đầy Linh Phong Tú suối, lay động trời biển cả, cuồng Lâm Mãng sâm, kỳ lạ thủy thảo, Linh Chi khác tổ Ngao Thiên mà sống. Lại có hay không cân nhắc Tầu Thủ treo vật, tường thiên chìm, lúc nào cũng quái hồng hí, thay đổi vũ trụ thế lương tịch tịch. Ở nơi này vạn vật sinh linh bên trong, nhưng là lấy người loại sinh vật này thần kỳ nhất, mặc dù người đang thế lực, hình thể phương diện cố gắng hết sức nhỏ yếu, nhưng là thông minh thần Tuệ. Những thứ kia vật khổng lồ thường thường bị bọn họ điều khiển, nhắm kỳ lân.

Nhưng Nhân Chi Sor, mặc dù thông minh trí tuệ, trở thành vạn vật linh trưởng, nhưng mà toàn thể lực lượng còn chưa đủ mạnh, thường xuyên tao mãnh thú tập kích, khổ không thể tả. Lại có sớm tối thay thế, không làm thì không có ăn, mây đen Lange, sấm chớp rền vang các loại (chờ) các loại Thiên Tượng không cách nào giải thích. Bộ lạc giữa tàn sát, Sinh Lão Bệnh Tử, Ngoại Tinh Bất Danh vật xâm nhiễu, Ma Yêu Tinh Quái Đồ Lục. Huyết lệ tàn phá, lại bằng thêm vô hạn sợ hãi. Cho là hết thấy các thứ này đều là Thượng Thiên ở điều khiển, đối với chính mình không quy cứ chỉ trừng phạt. Vì vậy Thiên Thần nói đến liền sau đó mà sống, mộ cúng bái thần linh linh chuyện Đại Hưng. Lời đồn đãi, phàm nhân nếu là hết lòng tin Tiên Đạo, thành tâm tu luyện, có thể đột phá Thất Giới Cửu Vực, hóa đi Phàm Thể, đắc đạo thành tiên, liền có thể trường sinh bất lão.

Bất quá con đường tu tiên dị thường gấp ghe, hết thấy Tu Tiên có như vậy mấy cái điều kiện cơ bản: Số một, phải có linh căn, nói đơn giản người được có Tu Tiên tư chất, mà có linh căn người đầu chỉ trong trăm có một, trong một vạn người có một hai cũng không tệ, hơn nữa cho dù có linh căn, vậy còn phải ưu liệt đầu rồi, này là nói sau. Thứ hai, phải có Tiên Duyên, con đường tu tiên không phải là nghĩ (muốn) bước lên liền bước lên, Tu Tiên Giới quá mức thần kỳ. Chỉ có số người cực ít trải qua kỳ ngộ, may mắn được Tiên Duyên. Thứ ba, trời sinh nghịch thiên, trước mặt nói qua, Sinh Tử Luân Hồi là thiên đạo, mà Tu Tiên nhưng phải bội nghịch thiên đạo, đuổi theo yêu cầu trường sinh bất lão. Nếu cùng lão thiên chống lại, kia ngàn lật khó vạn trùng khó khăn người thì phải bị, chống đỡ không nổi đi chỉ có chết! Thứ tư, muốn chịu ở tịch tịch, Vĩnh Hằng có chấp, con đường tu tiên, từ từ này kỳ sửa xa này.

Nhân Định Thẳng Thiên, bất kể nhiều gấp ghe đường, nếu là đường đã có người đi, Tu Tiên trên đại lộ vô số chỉ sĩ ở dừng cảm đi về phía trước. Người đang Tu Tiên, một ít Thú Loại thực vật thậm chí linh thạch nhánh cây mà cũng ở đây si với Tiên Đạo. Hy vọng Hóa Tinh thành trách, Phi Thăng Cửu Thiên. Trăm vạn năm năm tháng vội vã mà qua, như thời gian qua nhanh, trong lúc rút cuộc có hay không tu luyện thành tiên đầu rồi, không biết đến. Bất quá trong cuộc sống lại lưu xuống lần lượt liên quan tới tu tiên truyện nói. Trà dư tửu hậu, trong lúc rảnh rỗi tản tản nhạc đạo.

Thần Châu Hạo Thổ, Hồng Hoang chỉ sơ, chính là Hân Hải ngự trời, Hồng Xuyên cồn dâng, bừa bãi chảy đầm đìa, không khỏi thực vật to lớn Mãnh kỳ tốt, hiền ngang sừng sừng, cắm thẳng vào Thiên Giới người nơi nơi cảnh tượng. Danh sơn đại xuyên, hay đỉnh vách đá dựng đứng, có thể nói không chỗ nào không có mặt. Tuệ biển tiên hồ, tốt đẹp đảo lệ Đảo, tùy ý có thể thấy. Không lẽ rít lên thú quý dị qua lại,

Hồng Bằng Cự Điều dày đặc không trung giương cánh, không nói được cái gì hình dáng quái vật, vọt nhảy lui tới, lúc nào cũng Dương cảnh hí, huyền ảo không ngừng. Thịnh thoảng sấm chớp rền vang, biển dâng núi lở, núi lửa sợ oanh, nham tương Xích lưu sôi trào. Các loại cảnh tượng rất là làm người ta chắc lưỡi hít hà. Lại nói này Hồn Độn chỉ sơ liền có Hồng Hoang Tiên Tôn, quý mị yêu ma, cũng liền có Chính Tà Chi Phân, môn phái góc nhìn. Từ nay Chính Tà hồn chiến liền không hết không dừng.

Tu Tiên Giới chính phái nhân sĩ Tu Tiên chỗ phần nhiều là chọn ở Linh Sơn Tú Phong, sạch Đầm u thác hoặc tiên biển phương trên đảo. Mà Ma dị quý Mị nhiều co rúc ở chí âm chí lạnh hoặc chột dương chột mối vừa quái huyết bên trong, cũng có ân thân ở vô cùng hồi Cực Âm Cửu U Chi Hạ. Chính Tà hai trận doanh lớn trải qua mấy triệu năm Tiên Ma tranh đấu, chính phái thế lực bởi vì đội hình cường đại chiếm tuyệt đối thượng phong. Thế lực ngày càng bằng đại đến, tà phái mặc dù thường gặp chính phái đuổi đuổi ra khỏi, nhưng liền toàn thể phát triển mà nói, thực lực cũng không phải ngày xưa có thể so với. Nhìn tổng quát thiên hạ, tiên xem linh Tự phủ đầy Linh Thủy Tú Phong, Động Phủ Ma Quật lúc đó có nghe nói.

Phạm khu vực lời đồn đãi, Địa Tiên Giới cường đại nhất môn phái có bảy cái, theo thứ tự là Huyền Linh môn, Tu La Tự, Văn Dương Cung, Thanh Tâm đạo, ma Hồn Trụ, Chiêm Tinh độ, Tà Linh cốc.

Huyền Linh môn thực lực là cường đại nhất. Long Vân núi mười hai kinh thiên trên đỉnh núi chiếm cứ Huyền Linh môn mấy triệu trở lên thế lực to lớn. Dương kim mười hai kinh thiên đỉnh mười hai vị phong chủ: Băng Phách chân nhân, hỏa Long chân nhân, phát Phong chân nhân, thảng Dịch chân nhân, Vô Nhai chân nhân, Tử Tiêu chân nhân, Huyền Mộng chân nhân, Ngạo Vũ chân nhân, Lăng Phi chân nhân, theo Phong tiên tử, như vô ích đại sư, mặc tình nương nung. Mỗi người đều là công pháp kỳ tuyệt, phiên giang đảo hải oai, Tu Tiên Giới người vào sợ hãi. Môn hạ Anh Tài đệ tử lấy vạn mà đếm, ở Thất Đại Môn Phái chính giữa không người có thể so với, bá đạo như vậy thực lực Tự Nhiên khiến cho Huyền Linh môn ổn định vị trí lão đại.

Xếp hạng thứ hai là Văn Dương Cung, truyền thuyết Văn Dương Cung nương thân ở Lê biển đáy biển, đáy biển có một tòa Thần Cung điện kêu Văn Dương Cung, trong thiên hạ chỉ nghe tên, không biết kỳ chỗ, thập phần thần bí. Văn Dương Cung tuy là tu tiên môn phái, nhưng lại Động Thiên hơi thờ đất, giỏi về sáng tạo, lại có vô số Linh Dược thơm tho vườn, Linh Bảo tài nguyên khoáng sản, là Chư Phái thật sự hâm mộ.

Xếp hạng thứ ba là Tu La Tự, ở vào phách biển đáy biển Tu La đảo, truyền thuyết đảo này ở đại dưới biển phiêu hốt bất định, trên đảo có một cái không gian kỳ dị, không gian bên trong là một tòa ngôi lóc Phật quang Thần Sơn, có mười tám cái Sáp Thiên Kỳ Phong, kêu Thập Bát La Hán đình, mỗi trên đình có tự miếu một tòa, mỗi người đều mang manh mối, mười tám Tự hợp xưng Tu La Tự. Tu La Tự là Phật Môn quý dị nhất địa phương.

Xếp hạng thứ tư là Thanh Tâm đạo, Thanh Tâm đạo là dưỡng sinh Tu Tiên nhất phái, nặng đạo được thiên nhiên thiên địa tinh hoa, nhất là thực vật linh khí tinh hoa. Chủ trương lấy vô đạo thắng Hữu Đạo, Tu Tiên ở trúc núi.

Vị thứ năm là ma Hồn Trụ, xuống phút tam tông, theo thứ tự là Ma Tông, Quý Tông, Yêu Tông.

Vị thứ sáu là Chiêm Tinh độ. Ở vào Thần Châu Hạo Thổ tây nam một cái Kỳ Dị quốc độ, vô cùng thiện Chiêm Tinh xem bói.

Vị cuối cùng là Tà Linh cốc, phút bốn chi, theo thứ tự là cương thi khu vực, là y tháp, con doi Huyết cùng xương tay Quật.

Trở lên bảy môn phái tiền tứ cửa phái liền thường xuyên nói chính đạo môn phái, sau ba phái bởi vì tu chân phương pháp vô cùng tà ác tàn nhẫn, là chính đạo thật sự bất xi, do đó được xưng là tà phái. Nhưng bất kể phái nào, đều là cùng kỳ tâm trí, khổ khổ tu hành, chẳng qua là đi bộ bất đồng a.

Hồng Hoang tới nay, người thực lực đang không ngừng lớn mạnh, thành Trái Đất Chúa tể, bất quá đối mặt cường đại Tu Tiên Giới đó là mười phần người yếu.

Người dù sao cũng là người, là bình thường.

Tiên chính là tiên, là cường đại nghịch thiên, không mặc cho vận mệnh định đoạt.

Cái thế giới này ai đều hy vọng chính mình cường đại, người yếu không đất đặt chân. Với là phạm nhân rồi rít đi lên con đường tu tiên, chính đạo có, ma đạo cũng có, dần dần thành cường đại có, không đường về cũng có, hoàn toàn là nghĩa vô phản cố, kiên quyết không quay đầu lại.

Lại nói này chính phái Tu Chân Giả nhiều lựa chọn ở bốn Dương, tám biển, chín đảo, bốn mươi hai thác, tám mươi một Kỳ Phong nơi.

Bốn Dương theo thứ tự là Đông Thiên Dương, Tây Thiên Dương, Nam Thiên Dương cùng Bắc Thiên Dương.

Đông Thiên Dương ở vào Thần Châu Đông Phương, rộng lớn vô biên, cả ngày sóng cuồng cuộn cuộn. Nhật Nguyệt Tinh Thần Tiềm Hành trong đó, mặt trời mọc là ban ngày, mặt trăng lên là đêm. Dương bên trong vạn ngôi sao lại sáng chói, lộng lẫy huyền diệu, giấu giếm vô hạn huyền cơ.

Tây Thiên Dương ở vào Thần Châu Tây Phương, cách Thương Sơn cùng Đông Thiên làm trò cười cho thiên hạ đúng. Cũng là mệnh mỏng bất ngát, quý dị khó lường.

Nam Thiên Dương sống ở Địa chi Nam Cực, Đại Dương chỉ ở trên tuyết phong băng đỉnh, ở liên miên bất tuyệt băng phong bên trong có trong truyền thuyết Hàn Băng Cung.

Bắc Thiên Dương chỗ Địa chi Bắc Cực, quanh năm bông tuyết đầy trời phiêu vũ. Nghe mấy ông già nói tự Hồng Hoang tới nay, nơi đó tuyết rơi nhiều

cho tới bây giờ sẽ không dừng lại.

Tám biển theo thứ tự là thom tho biển, phách biển, tinh biển, U Hải, giám biển, Lê biển, diệu Tinh Thần biển cùng ảnh biển. Mỗi một còn đều tràn đầy truyền kỳ, trong lúc nhất thời khó mà nói hết.

Về phần chín đảo, theo thứ tự là Đông Thiên Dương đảo, Tây Thiên Dương đảo, thom tho Hải Đảo, tinh Hải Đảo, ảnh Hải Đảo, Ma Hồn đảo, giám Hải Đảo, Lê Hải Đảo cùng diệu Tinh Thần biển Hải Đảo. Những thứ này đều là vô cùng nổi danh, trừ lần đó ra lớn nhỏ cái đảo đó là vô số mà kể.

Bốn mươi hai thác có chủ thác cùng phút thác chi biệt. Chứa thác có sáu cái, gần ngày tả thác, Bạch Liên thác, Phiên Vân thác, Từ Yên thác, thất ý thác cùng Long Cầu thác. Mỗi một Chứa thác các khoen có sáu cái phút thác, tổng cộng là 36 cái phút thác, phân biệt đối ứng không trung Tinh Túc yếu vị.

Mà 99 - 81 tòa Kỳ Phong rải rác với Cửu Đại danh sơn trên. Những thứ này danh sơn cùng bốn Dương tám biển lần lượt thay nhau xen nhau, núi bị nước bao quanh, nước núi bao bọc, Chung Linh Tuệ Tú, hiểm vô cùng cũng u vô cùng. Đây Cửu Đại danh sơn chính là Long Vân núi, 修 la núi, Thương Sơn, vạn Giản núi, Thiên Cương núi, trúc núi, Hạc Minh núi, Quỳnh núi, Cửu Tiên Sơn.

Long Vân Sơn Hùng với Bắc Thiên Dương chi tân, Nam Thiên Dương chi bờ, đỉnh núi mọc như rừng, Vân đảo cuộn cuộn, cuộc so tài là hàng dài sôi trào, cổ mà có tên. Trừ danh đỉnh núi có mười hai tòa, được xưng mười hai kinh thiên đỉnh. Đây mười hai đỉnh theo thứ tự là Thái Thương đỉnh, Ngưng Huyết đỉnh, cười dương phong, Từ Hoa đỉnh, ráng hồng đỉnh, phiêu Hà đỉnh, Trích Tinh đỉnh, tiểu Thiên đỉnh, Hà lãng đỉnh, thủy hà đỉnh, luyện thom tho vách tường cùng Không Túc Nhai. Tu Tiên Giới Tu Tiên Đại Phái Huyền Linh môn liền ở chỗ này trên núi.

修 la núi ở vào phách biển đáy biển Tu La đảo, Phật nghiệp hương hòa cường thịnh, nơi đó có trừ danh Tu La Tự.

Thương Sơn ở vào Đông Thiên Dương cùng Tây Thiên Dương giữa, Chủ Phong ba tòa, Đan Dương đỉnh, Triều Dương Phong cùng Từ Dương đỉnh. Khí thể bàng bạc, ngang qua Cửu Tiêu.

Vạn Giản miền đồi núi nơi U Hải chi nam, đỉnh núi kỳ đa, chư phong nhọn cao vút, như răng cưa răng nanh, thẳng Phệ Thương Không. Vách đá khắp nơi, rãnh liên tục, phạm nhân muốn qua núi này thế so với lên trời.

Thiên Cương núi tới gần giám biển, bởi vì có bảy chỗ hiểm phong, 冷 Ứng Thiên Cương Thất Tinh vị, cổ mà có tên. Ngọn núi cao nhất kêu leo Thiên Nhai.

Trúc núi ở vào diệu Tinh Thần biển một bên, ngưng thiên địa linh khí biến hóa khắp núi tu trúc. Phong khởi vân dừng, trúc đào trận trận, lại kèm thêm phương thảo hoa đại mà, Phiêu Hương đầy trời. Dù loại Linh Cầm thông thú vui mừng vai diễn trong đó, thật là tối cao mỹ cảnh. Trúc núi có Chủ Phong năm tòa, gần hoán Hoa núi, tránh kim đỉnh, Trần đỉnh cùng Tú trúc đỉnh. Trong đó hoán Hoa núi kỳ lạ nhất. Đến mỗi đêm trăng tròn, Sơn Thế Bi Ngạn sẽ tự hướng nội bên ngoài phun Dương lộng lầy vàng sáng, giống như Lê Hoa mà, khiết bạch vô hạ. Lại bởi vì Yamanaka nhiều Linh Vụ, nhuận mà không ướt, cả ngọn núi như tắm ở Lê Hoa mà trong đại dương, cho nên hoán Hoa núi danh tự này quả thực hay lắm.

Hạc Minh núi tọa lạc tại Lê Hải Vịnh, nổi danh đỉnh hai tòa, giống như đôi Hạc. Nhất phong tựa như Tiên Hạc đưa cổ hướng thiên, toại kêu hướng thiên đỉnh. Một ngọn núi khác như Linh Hạc trông mong giường cánh, ngửa mặt lên trời hí dài, tên gọi chi hoán linh đỉnh. .

Quỳnh núi ở Nam Thiên Dương tây nam, Chủ Phong một tòa, bởi vì quanh năm Thất Thái lỏng lảnh, vị chi Hồng núi. Quỳnh núi phú sinh Thúy Ngọc linh thạch " kỳ kim khác chui, là người tu chân luyện chế Tiên Pháp Bảo Khí kiểm đoán kỳ giai chỗ.

Cửu Tiên Sơn cúi ngấm giám biển, chu vi nghìn vạn dặm. Núi này bởi vì nơi này từng tu luyện chín vị Hồng Hoàng Tiên Sư mà nổi tiếng.

Trở lên thuật địa phương có chút chẳng qua là truyền thuyết, căn bản không biết ở nơi nào, thậm chí có chưa bao giờ nghe. Những chỗ này thật sự là quá mức thần kỳ.

Tà phái lấy Ma Hồn Trụ, Chiêm Tinh độ cùng Tà Linh cốc ba thế lực lớn nhất chốt mắt. Còn lại Yêu Linh Tà Dị là ba người là từ. Tà phái chính giữa Tu Đạo Giả Tu Luyện Chi Pháp tàn nhẫn dị thường, quý dĩ! Nhưng uy lực cực kỳ khủng bố " đủ để Hám Thiên Động Địa, nuốt Hồn Phệ Phách. Vì cầu sớm ngày tu thành Tiên Thể, tà phái Tu Tiên Giả không tiếc hủy hình Tàn Thể, nuôi Cổ Phệ độc, giết hại sinh linh, làm cho diện mục dữ tợn nơi nơi.

Tà phái tu chân chi địa chủ yếu rải rác ở Thần Châu các nơi Cực Dương Cực Hàn hoặc nóng như thiêu kỳ khô nơi cùng với Cửu U Chi Hạ, cũng có đang tầm thường nơi khu vực đặc biệt, bất quá rất ít. Tại sao tà phái luôn là ở đó nhiều chút không quá quang minh chính đại phương tu luyện? Nguyên nhân rất nhiều, chủ yếu nhất có hai điểm. Một là chính đạo thật sự không cho, mà là bọn hắn tà ác tu đạo thủ pháp yêu cầu.

Tà phái thế lực cũng cường đại dị thường, đại tiểu động phủ Ma Quật tính bằng đơn vị hàng nghìn. Tối thành quy mô có 36 to Quật, bảy mươi hai Huyền Động, còn có Cửu U Chi Hạ không muốn người biết tám mươi một U Minh chi khu vực. Ở 36 to Quật chính giữa có lục đại to Quật thực lực bá đạo nhất. Đó chính là nhiếp hồn Quật, nghiêm ngặt linh Quật, con lốc Quật, Huyền Dương Quật, vạn độc Quật, cùng với Yêu Linh động.

Như vậy ta có sự liên từ Long Vân núi nói về đi.

Chương 2: Đá xanh Sơn Trang

Không khỏi niên đại, một nơi Đại Sơn.

Chỗ này Đại Sơn chu vi đầu chỉ nghìn vạn dặm, đỉnh núi tầng tầng lớp lớp, liên miên bất tuyệt. Phóng tầm mắt nhìn tới, không thấy được núi đứng đầu, cũng không tìm được núi chi đuôi. Cả ngọn núi lớn mênh mông hùng hồn, thế Ngao Cửu Tiêu. Quần Phong giữa Vân đảo cuộn cuộn, như vạn con du long trần trở xê dịch, đây cũng là trong truyền thuyết Long Vân núi. Trên núi nhắm thẳng vào Thương Khung mười hai toà đỉnh núi liền là đường kim Tu Tiên Giới ngôi sao sáng Huyền Linh môn vị trí. Cho đến ngày nay, Tu Tiên chỗ, Tu Tiên cảnh vẫn thần bí. Nhưng chuyện tu tiên nhưng là người người đều biết. Là tìm môn đồ, tu tiên môn phái cũng sẽ định kỳ đến dân gian xem xét tu chân nhân tuyển, nhất là tìm những Tiên Thiên Linh Căn đó tuyệt cao, truyền hương hỏa, làm vinh dự cửa nhà. Tư chất bình thường cũng thu nhận một ít, dùng để tráng Đại Môn Phái uy danh.

Ở Long Vân núi vừa ra nơi dưới chân núi có một cái Sơn Trang, kêu đá xanh Sơn Trang. Tại sao kêu đá xanh Sơn Trang đây? Nguyên nhân rất đơn giản, Long Vân núi nơi này khắp nơi là màu xanh đá. Loại đá này rất thích hợp kiến trúc, cho nên toàn bộ Sơn Trang chính là dùng loại đá này xây. Trong trang có mấy ngàn gia đình, đều không ngoại lệ. Chẳng qua là có tiền xây dựng được (phải) kích thước lớn nhiều chút, trang sức mỹ nhiều chút, người bình thường nhà xây đơn giản nhiều chút. Từ xa nhìn lại, Long Vân dưới chân núi cái này đá xanh Sơn Trang, lộn xộn thích thú, hoàn cảnh ưu nhã, tao nhã đồ sộ, ngược lại có mấy phân biệt thực mùi vị.

Nghe mấy ông già nói Thanh Vân Sơn trang đã tồn tại mấy ngàn năm, lúc ban đầu đi tới nơi này chỉ có Ngũ gia người, này Ngũ gia người phân biệt họ Nam Cung, Đông Phương, Liễu, Trình, Ngọc. Nghe nói là năm xưa một cái diệt vong vương triều năm vị đại thần, mặc dù thần phục Tần Vương Triều, cũng không nguyện thần phục với Tần Vương Triều, đi tới chỗ này lánh đời, về phần khác (đừng) cũng không người biết được bao nhiêu. Bây giờ đá xanh Sơn Trang đã không còn là Ngũ gia người, mấy ngàn năm nay đã không biết trào vào bao nhiêu người. Nhưng Sơn Trang chính giữa chủ trì chuyện quan trọng năm vị trưởng lão và năm vị tộc trưởng, vẫn là này năm họ dòng chính tộc nhân.

Đá xanh Sơn Trang mấy ngàn năm nay có thể nói thật yên lặng, không có chuyện gì lớn phát sinh, quá không tranh quyền thế sinh hoạt. Mặt trời mọc thì lặn, mặt trời lặn mà hơi thở. Nhưng những năm gần đây, bởi vì Long Vân ngoài núi thường thường có người gia nhập đá xanh Sơn Trang, hình hình sắc sắc người đều có, dần dần có biến biến hóa.

Mặt trời chiều ngã về tây, tà dương ánh chiều tà vãi hướng Long Vân dưới núi đá xanh Sơn Trang.

Những người lớn lục tục ngừng tay đầu lao động, cái này tiếp theo cái kia về nhà. Thân hình phiêu động qua từng đạo sơn loan lúc, lưu lại một cái cái gạt lóa trời về tiền ảnh.

Mà bọn nhỏ thiên tính ham chơi mà, mặt trời xuống núi trước khoảng thời gian này cũng không ngoại lệ. Những người lớn về nhà, nhưng bọn họ còn không có đùa bỡn đủ đây.

"Phương xa Ca., phương xa Ca., Người giấu đầu đó mà, ô ô." Chiều tà huy hoàng trong đứng một cô bé, tìm kiếm bốn phương đến. Hai tay không ngừng lau chùi cặp mắt, chẳng qua là tựa hồ không nước mắt chảy xuống.

"Ha ha, quý tính nghịch, lại chơi lên lão trò lừa bịp." Trình phương xa cười đối với (đúng) bên người liễu đất lẳng đạo. Đồng thời dùng miệng thị hướng cô bé kia.

Liễu đất lẳng nhìn toàn thân áo đen trình phương xa, khẽ gạt đầu, cười nói: "Dạ, nàng làm bộ đang khóc." Sau đó hơi hoạt động một chút thân hình, bởi vì hai người chen chúc ở một cái cảnh cây ngồi mùi vị quá thực không quá thoải mái, hai chân tê dại.

Chiều tà thấp hơn, nửa bên mặt đã trốn vào Long Vân phía sau núi. Hồng đồng đồng Vân Hà phủ đầy Tây Thiên, Vân Hà bên, một cái Thương Ưng ở hiểm Nhai trên quanh quần, chính là Lạc Hà cùng Cô vụ tề phi cảnh tượng. Ngang đầu, xuyên thấu qua lá cây khe hở, liễu đất lẳng thấy con ưng kia. Thế lương, cô đơn, tịch mịch, đau buồn, cố chấp, nghịch thiên, những cảm giác này trong nháy mắt tràn vào liễu đất lẳng trái tim.

Tiểu Nữ Hải Nhi còn đang gọi đến: "Dắt lẳng Ca., dắt lẳng Ca., phương xa Ca., phương xa Ca., Các người ở nơi nào à? Ta thật là sợ a! Ô ô. . . ." Trong thanh âm lại có vài phần nức nở, thanh thủy thanh thanh âm vang vọng ở sơn cốc.

Nghe được tiểu cô nương nhiều tiếng kêu, liễu đất lẳng trong lòng có một loại không khỏi đau, quay đầu đối với (đúng) trình phương xa đạo: "Phương xa, chúng ta đi ra ngoài đi, người xem thiên đồ đen, đừng dọa đến thơ Phong muội muội!" Nói xong, tiếp tục xem hướng trước cây vài chục bước bên ngoài Tiểu Nữ Hải Nhi.

Trình phương xa vỗ vỗ liễu đất lẳng bả vai cũng không nói gì,

Mà vẫn là mỉm cười nhìn về phía muội muội, trên mặt không có một tí vẻ lo âu. Thấy trình phương xa tự tin biểu tình, liễu đất lẳng cũng thoáng tỉnh tâm xuống. Hẳn tin tưởng bên người cái này yêu mặc áo đen nam hài, bởi vì hắn đã từng tận mắt thấy qua vị này nam hài là như thế nào một thân một mình chiến thắng ác lang, hơn nữa còn gỡ xuống hai khóa Nanh Sói làm thành ngực rút nà, chính mình một cái, đưa cho hắn một cái, từ hai người này vẫn đeo. Nghĩ tới những thứ này, vì vậy không nói thêm gì nữa, ánh mắt ân cần nhìn về phía Tiểu Nữ Hải Nhi.

Vùng núi chạng vạng tối phá lệ tĩnh, tí ti gió núi thổi qua có loại không nói ra vui vẻ thoải mái.

Dưới trời chiều, chân núi nơi, bên hồ nhỏ. Một cái tiểu nữ hài nhi, hai cái tiểu nam hài. Con gái mặc đồ trắng lam hoa mà váy. Nam hài bên trong, một cái toàn thân áo đen, một cái khác toàn thân áo trắng. Đều chỉ chung tình một loại màu sắc, chưa bao giờ sửa đổi.

Tiểu Nữ Hài Nhi tròn mắt nhìn một đôi đen nhánh sáng loáng mắt to, đúng là đồng nhìn tây ngắm một trận, hai cái đuôi sam nhỏ sủi lại sủi khur. Đột nhiên tiểu cô nương dừng lại, sẽ không tìm. Hai cái tay nhỏ bé xếp ở trước ngực, thật giống như đang suy tư điều gì, sau đó hướng Nguyệt Nha Hồ vừa đi đi, thỉnh thoảng thoáng trở về đầu dưới.

Ha ha, sáu tuổi Tiểu Nữ Hài Nhi chính là tính nghịch khôi hài thời điểm, nhất là cái này nghịch ngợm muối muối, luôn là để cho người vừa tức vừa yêu. Trình phương xa tâm lý suy nghĩ: Tiểu tử, nhìn hôm nay ngươi thể nào đem chúng ta lừa gạt đi ra ngoài.

"Ô ô, ô ô." Tiểu Nữ Hài Nhi ngồi ở ven hồ trên một tảng đá thương tâm khóc, không ngừng lau nước mắt. Núi gió lay động nàng làn váy, nhẹ nhàng phiêu giro, đẹp đẽ chiều tà ánh chiều tà theo váy toát ra. Một bên khóc, tiểu cô nương vừa hướng trong hồ vút hồn đá mà, kích thích đóa đợt sóng. Trong miệng lớn tiếng la hét: "Ca ca xấu, phá ca ca, ca ca thú."

Nàng thật khóc sao? Trình phương xa có chút không nắm chắc được. Ngẩng đầu, nhìn xa xa Thanh Hắc triền núi, trên đầu U Lam thiên mạc, trong thiên địa dần dần trang nghiêm. Nàng mới vừa sáu tuổi, nhất định là sợ, nghĩ tới những thứ này trình phương xa quay đầu liếc mắt nhìn liễu đất lã. Hai người không hẹn mà cùng đứng lên, nhảy xuống cây, bước nhanh hướng Tiểu Nữ Hài Nhi đi tới.

Hai người mới vừa bước ra bước đầu tiên cũng biết lại bị lừa, bởi vì Tiểu Nữ Hài Nhi đang ở kêu đây.

"Tìm tới các ngươi rồi, tìm tới các ngươi rồi! Ta thắng, ta lại thắng!. Ha ha, ha ha. Ha ha, ha ha." Tiểu cô nương vui vẻ ở ven hồ bật a nhảy a. Yên tĩnh sơn cốc quanh quẩn: Tìm tới các ngươi rồi, tìm tới các ngươi rồi! Ta thắng, ta lại thắng!. Ha ha, ha ha. Ha ha, ha ha.

Thấy tiểu muối muối cao hứng đến cái bộ dáng này, hai người nam đưa bé mặc dù mắc lừa lại không một chút nào tức giận. Hai người nam đưa bé đi lên phía trước, một người dắt nàng một cái tay nhỏ. Trình phương xa cười ha hả nói: "Chúng ta thua, chúng ta tốt đàn oh! Hay lại là muối muối thông minh. Đúng không? Đất lã." "Ha ha, dĩ nhiên, thơ Phong muối muối thông minh nhất!" Liễu đất lã đáp lời.

"Còn là xinh đẹp nhất!"

"Dạ, là trên đời này xinh đẹp nhất!" Hai người cùng.

"Ồ?", Tiểu Nữ Hài Nhi ngoẹo đầu hỏi "Phương xa Ca., đất lã Ca., các ngươi nói ta là trên đời này xinh đẹp nhất, ngày đó phía trên ai xinh đẹp nhất à?"

"Này." Trình phương xa nhìn liễu đất lã không biết nên trả lời như thế nào. Vì vậy dụ dỗ nói: "Hảo muối muối, ngươi xem thái dương cũng sắp không còn bóng, trời tối như vậy, hãy nhanh lên một chút về nhà đi."

"Không mà, không mà! Đất lã Ca., ngươi nói cho ta biết." Tiểu cô nương đùa bỡn lên ý lại.

"Ha ha, tiên nữ trên trời đẹp nhất, nhưng vẫn là cũng đối với chúng ta thơ Phong muối muối đẹp đề!" Liễu đất lã bụng tiểu cô nương đầu nhỏ cười nói.

"Ta đây cùng đẹp tỷ tỷ so với đây?" Tiểu cô nương truy hỏi. "Cũng là ngươi nha, đẹp tỷ tỷ không phải là chung quy khen ngươi đẹp không!" Liễu đất lã nhắc nhở.

"ừ!" Tiểu cô nương trầm tư một hồi gật gật đầu nói. Quay đầu hướng trình phương xa le lưỡi. Đó là ý nói ngươi xem một chút đất lã Ca, thật là biết nói chuyện.

Trình phương xa nhìn kia sợi ánh mặt trời lặn đạo: "Hảo muối muối, về nhà đi! Ngày mai chơi nữa."

Tiểu Nữ Hài Nhi nhìn sắc trời một chút đạo: "Được rồi, về nhà rồi! Ngày mai chơi nữa mà rồi!" Hai người nam đưa bé nghe, thật sâu thở phào một cái.

Ba đưa hài tử cũng thành một hàng, tiểu cô nương ở chính giữa, hướng hồ đồng không xa đá xanh Sơn Trang phòng xá đi tới. Cũng không đi lên mấy bước, tiểu cô nương nhân châu xoay động đạo: "Nếu không, các ngươi đi về trước đi, ta còn muốn chơi nữa một hồi nước trời." Vừa nói chuyện, người đã chạy về bờ hồ, nhặt lên hòn đá, hướng trong hồ ném loạn đứng lên.

Liễu đất lã, trình phương xa liếc nhau một cái, một cái lắc đầu, một cái nhún vai, nhưng vẫn là cùng đi. Trời mới biết đó là ở đổ xuống sông xuống biển, đơn giản là ở viết hồ. Khôi lớn hòn đá nhỏ đôi xử bình đẳng, hết thấy ném vào trong hồ. Làm cho trong hồ nước bắn tung tóe. Hai người thấy thắng là hồ kia khổ sở, có thể ngoài miệng cũng không dám nói, một tả một hữu che chở, thỉnh thoảng còn phải ca ngợi mấy câu.

Lúc này, chiều tà cuối cùng một vệt dư huy cũng rơi vãi ở trong hồ. Trong hồ một ít thủy điều đã chuẩn bị nghỉ ngơi, bị tiểu cô nương cả kinh oa oa kêu loạn, đồng Phi tây đột, xa xa né tránh. Tiểu cô nương tựa hồ đối với này không có chút nào chuẩn bị, nhìn bị chính mình sợ bay chim, trong ánh mắt toát ra vài tia áy náy. Trong miệng la hét.

"Này, chó đi a, cùng ta chơi với nhau nha! Ha ha, ha ha."

Không có thái dương không trung rất nhanh tới lại, Long Vân núi lúc này như ngủ say Thương Long, liên miên Quần Phong cũng dần dần Ẩn ở mây khói bên trong. Khối lớn khối lớn mây tụ ở Long Vân trên núi, từ từ Giao Dung, là Vụ là khói là Vân là núi, đã không phân rõ. Theo ánh mặt trời biến mất, trong thiên địa đột nhiên tĩnh, thậm chí có nhiều chút quỷ dị. Tiểu cô nương la hét phải về nhà, muốn tìm mẫu thân. Hai người nam đưa bé nhìn lam sâu kín không trung chính mong đợi đêm tối đến, trong lòng mỗi người ẩn tàng một cái bí mật.

Mặt trời lặn ngôi sao lên, thiên nhiên thật rất kỳ diệu, thái dương vừa dứt núi không lâu, U Lam không trung liền khám bên trên vô số Tinh Đấu. Rồi đi ban ngày huyền ảo, lại nghiêng đón ban đêm thiên đường, con ech kêu, con dế mèn minh, ban đêm gió lạnh hơn thoải mái. Lúc này Nguyệt nha hồ như một vị cô gái xinh đẹp, ở trắng sáng trong ngực làm mỹ lệ mơ. Bình tĩnh mặt hồ là nàng xinh đẹp mặt mũi, tả thán sau ánh sáng nhẹ nhàng vẩy vào trên mặt nàng, đập lên nhàn nhạt lãng mạn cùng làm rung động. Trên trời thán, trăng trong nước, Nguyệt nha hồ hình dáng cũng tựa như trăng non lưỡi liềm, có Nguyệt Dạ buổi tối luôn luôn rất đẹp.

Bỗng dưng, sâu kín xanh không trung phiêu tới một bóng người, nhẹ nhàng bay xuống ở Nguyệt nha hồ bên. Nhìn hết thấy các thứ này, bao gồm đã sớm rời đi ba đứa hài tử. "Ai!" Một tiếng u thán, đến từ bờ hồ người bật mặt này. Theo tiếng thở dài này, toàn lại hướng thiên không trời giạt chết đi. Mà lúc này đây thừa dịp người nhà không chú ý, liếc đất lãng, trình phương xa mỗi người chuẩn ra khỏi nhà, ném vào thân bí khó lường bầu trời đêm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Quái dị Cổ Mộ

Đá xanh Sơn Trang tọa lạc tại Long Vân dưới chân núi một nơi hơi thông thả thung lũng. Núi này thung lũng diện tích khá lớn, mấy ngàn gia đình ở còn cố gắng hết sức rộng rãi. Sơn Trang hoàn cảnh phi thường ưu mỹ, nhà nhà đình tiền sau nhà phương thảo rậm rạp, bách hoa mà lại thả. Sáng sớm y thủy chính là Yên Thước thì thầm, oanh Phi Yên múa, bầy Phong vo ve, Thái Diệp nhẹ nhàng. Bốn phía rừng trúc sâu kín, Bát Phương Tú lâm vây quanh, xa xa càng là Quần Phong nguy nga. Núi Thanh Thanh, thủy tú Tú, chim hót hoa hình khắp nơi thơm tho.

Sơn Trang mặt đông địa thế thấp một chút, có thật nhiều hồ con sông, tính là kỳ bố. Trong đó vòng quanh sơn loan có một con sông lớn, khí thế cố gắng hết sức đồ sộ, tại phía xa mấy dặm ra liền nghe thấy rầm rầm Giang Lưu tiếng, con sông này bởi vì bên bờ một cây Cổ Bách mà có tên. Cây Cổ Bách lời đồn đãi Hồng Hoang lúc liền đã tồn tại, Cao Thắng Kỳ Phong, to hơn trăm trượng. Cổ Bách kêu khuyên thiên Bách, con sông này liền do này kêu khuyên thiên sông.

Sơn Trang phía nam chủ yếu là trồng trọt nông tang, như lúa nước á..., hạt bắp rồi các loại (chờ) loại. Rốt cuộc loại cái gì y theo địa thế mà định ra.

Núi bắc rừng rậm rất nhiều, sơn thế cũng tối hiểm trở, khắp nơi là sơn cốc rãnh, đủ loại tất cả lớn nhỏ sơn động như quái thú dữ tợn miệng khổng lồ, sâu cạn khó dò. Yamanaka Ác Điều Tẩu Thú, xà mãng phi đằng, người thường ngủ vào táng đăm. Nghe trong thôn thợ săn tổ tiên lời đồn đãi, này bắc trong núi nhưng là Bảo Địa, giống như ngàn năm nhân sâm, Vạn Niên Linh Chi, băng Nhại trên Tuyết Liên a đều có. Chẳng qua là những bảo bối này đều tại Đại Sơn cực sâu cực sâu địa phương, nơi đó thần bí khó lường, khắp nơi là Độc Khí chương Vụ, quý quái Dị Linh, khát máu Yêu Thú, căn bản không người đi qua, cũng không ai dám đi. Về phần bình thường được liệu thú hoang tùy ý có thể thấy, dĩ nhiên những thứ này cũng sinh ở thâm sơn bên ngoài khu vực. Căn cứ vào trở lên đặc điểm, bắc sơn Tự Nhiên thành sản thú địa phương, cũng là người tuổi trẻ tìm kỳ thám hiểm một nơi tốt đẹp đáng đề đến.

Sơn Trang phía tây, coi như là đá xanh Sơn Trang đại công viên. Khắp nơi là vườn trái cây, vườn rau, nhất là thơm tho phiêu khắp nơi vườn hoa. Ở nơi này nhiều chút vườn trái cây, vườn rau, trong hoa viên đang lúc là một mảnh Đào Hoa Lâm, trong rừng là một cái to lớn Cổ Mộ. Này Cổ Mộ thật là phong cách cổ xưa đoan trang, hùng vĩ nghiêm túc. Lối kiến trúc đặc biệt, lăng mộ hình bát giác hình, kính chừng trăm trượng, cao chừng 30 trượng, phía trên là bán cầu hình, bán cầu phía trên tám cái phương vị các có một cái Cự Quy, tám cái Cự Quy ngẩng đầu há mồm tương đối, mười sáu con khen quy nhân trọn mắt nhìn một cái Bích Ngọc cầu. Lăng mộ hồi hương phương hướng các là diên hướng Bát Phương tám cái thêm đá, bởi vì lăng mộ địa thế hơi cao nhiều chút, mà thêm đá được thể xây lên, cho nên thêm đá cũng chậm rãi đi lên. Ai lăng mộ một phía này, là một vòng hồi hương sản thượng, coi như là lăng mộ cái đế, sản thượng cùng tám cái thêm đá, mỗi cái thêm đá đều có cột trụ hàng rào. Cách xa lăng mộ một đầu khác, mỗi cái thêm đá cũng hướng về phía một cái to lớn mộ bia. Ở toàn bộ lăng mộ chính nam phương ngoài ra đứng thẳng một cái càng to lớn mộ bia. Toàn bộ lăng mộ trừ chín mộ bia cùng phía trên Bích Ngọc cầu, đều là đá xanh dựng nên. Đến mỗi Nguyệt Dạ ban đêm, toàn bộ Cổ Mộ ánh ngược ở nó phía đông Nguyệt nha hồ trong, liền càng lộ vẻ nghiêm túc.

Này Cổ Mộ có hai nơi cổ quái. Một là một cái lăng mộ lại lập chín khối bia, hơn nữa mà to lớn khen, lăng mộ tám cái phương vị bên trên mộ bia cũng cao cùng lăng mộ ngang hàng, mà lăng mộ Chính Nam bên ngoài khối này cao hơn nhiều chút. Chín khối mộ bia đều là Thủy Ngọc chế, mỗi khối mộ bia màu sắc cũng không giống nhau, lớn nhất là màu đỏ, khác y theo Đông Nam Tây Bắc, Đông Nam, tây nam, Đông Bắc, phương hướng tây bắc theo thứ tự là kim, xanh, vàng, đen, lam, bột, bạch, tím tám loại màu sắc. Hai là lăng mộ chung quanh mảnh này Đào Hoa Lâm, thiên nhiên có Xuân Hạ Thu Đông bốn mùa biến hóa, nhưng mảnh này Đào Hoa Lâm không có, nơi này vĩnh viễn là mùa xuân, vĩnh viễn là Đào Hoa vương mở thời khắc. Đào Hoa mà mở, rơi, mở lại, lại rơi, chưa bao giờ kết quả. Nơi này vĩnh viễn là Lạc Anh rực rỡ, Hoa nhi thơm tho lung lay thế giới. Cái này Cổ Mộ kêu Phi Thúy Mộ, mảnh này Đào Hoa Lâm kêu Trường Sinh lâm.

Khắp nơi Thúy Lục, khắp nơi mùi hoa, màu xanh Cổ Mộ, xuân ý dồi dào Đào Hoa Lâm, lóe đẹp đẽ huy hoàng mộ bia, như vậy cảnh trí, ngay cả Thái Diệp cũng quyến luyến phương, ai còn quan tâm đây là người chết thể giới, ngược lại, đây là Sơn Trang người thích nhất địa phương.

Ông già, sáng sớm tới nơi này, rảnh rỗi khăn, múa kiếm, đánh cờ.

Người tuổi trẻ, chạng vạng tới tới nơi này nói chuyện yêu đương.

Bọn nhỏ không việc gì liền chạy đến nơi đây, chơi trò trốn tìm, bắt con bướm, đồ xuống sông xuống biển, biên vòng hoa.

Cái này lăng mộ là ai,

Không biết đến, tựa hồ trong sơn trang bất cứ người nào lúc sinh ra đời nó cũng đã ở. Có chín khối mộ bia, là, đây là Chân Chân Thực Thực, có thể vậy thì thế nào! Chín khối mộ bia không có một khối có khắc chữ, là Vô Tự Bi. Trách, thật là quá ngoan ngoãn, kỳ, quá mức thần kỳ. Kia mộ bia lóe màu sắc, tựa như đang lưu chuyển, tựa như đang kêu gọi.

Sơn Trang chính giữa là một cái rất lớn lộ thiên thị trường, thị trường cánh bắc có ba cái kiến trúc, phía tây là hai tầng lầu thức xây dựng, là cung trang bên ngoài người tạm thời ở quán trọ, kêu trời nhai Tiểu Trúc. Phía đông là một cái xây khảo cứu ba tầng lầu các, khí độ siêu phàm, lộng lẫy sang trọng. Đây cũng là bốn trang nghị sự Các, cũng là lại hoa Đường vị trí, trung gian là năm tầng lầu Các, nhất rộng lớn, là năm họ tiền sau khi Tộc Đường.

Đá xanh trong sơn trang đại thể có như vậy mấy chủng loại hình người, nông hộ, thợ săn, công thương, văn sĩ, giang hồ thuật sĩ. Ba loại đầu là chủ thể. Còn có cực ít mấy nhà quý tộc.

Mấy ngàn năm nay đá xanh Sơn Trang một mực lưu truyền một cái truyền thống, đó chính là hái Hoa nhi, loại hoa mà, làm vườn. Đem tốt nhất Hoa nhi hiến tặng cho Phi Thúy Lăng.

Phi Thúy Lăng là đá xanh Sơn Trang thần, là bọn hán thế đại sùng bái thần. Tại sao đem lăng mộ xem thành thần, không biết đến, tựa hồ cũng không người hỏi, bởi vì kính trình diễn miễn phí người chết đảo cũng dễ hiểu. Trong ngày thường, mỗi ngày Sơn Trang người làm chuyện thứ nhất chính là chọn lựa trong nhà hoặc là trong hoa viên xinh đẹp nhất hoa tươi mà, bó buộc được, sau đó cung cung kính kính đặt ở Phi Thúy Lăng trước mộ bia. Ở mặt trời xuống núi lúc lấy đi, chưa bao giờ trì hoãn.

Là Phi Thúy Lăng tặng hoa đã là Sơn Trang người thói quen, thậm chí là yêu thích. Vì thế, hàng năm còn có một lần lại hoa thịnh hội, kêu lại hoa tiết. Kỳ hạn ba ngày, người thắng top 3 tặng phong hào là hoa tiên, Hoa Thần, Hoa vương, cũng viết Nhân Tộc chí. Thời gian định ở hàng năm dương xuân tháng tư trước ba ngày.

Phàm là trong sơn trang người cũng có thể tham gia, chẳng phân biệt được tôn ti, hàng triệu làm do lại hoa Đường năm vị quyền uy trường lão cùng giám định, lại tập trang chúng ý kiến quyết định sau cùng thắng bại. Dân trong thôn trang có thể ở cả năm bất cứ lúc nào bồi dưỡng chính mình kỳ hoa dị thảo, đợi đến dương xuân ba tháng lúc đến lại hoa Đường ghi danh, sau khi là được chuẩn bị dự thi. Nếu là lại hoa tiết bên trên có thể bắt được top 10, mặt kia coi như lộ đại, Sơn Trang trên dưới không người bất kính nhìn 3 phần. Nếu như cầm top 3, vậy thì càng nếu như người quát mồm, đây chính là quang tông diệu tổ đại sự, phần này vinh dự là bất luận kẻ nào cũng kháng cự không. Coi như không cầm đến bất kỳ hạng, bị lại hoa Đường mấy vị trường lão tán thưởng mấy câu, đều là vô hạn vinh quang, quảng tới không biết bao nhiêu ánh mắt hâm mộ.

Trước mặt kia mấy người hài tử từ cha mẹ chính là làm vườn dạng có năng lực, ở bao năm qua lại hoa tiết trên đều có thể được lại hoa Đường mấy vị trường lão khen ngợi. Trình phương xa cùng kêu thơ gió liễu cô nương là một nhà, cha kêu trình Hoa, mẹ kêu Tần ninh. Mà liễu đất lăng là trình Hoa nghĩa huynh con trai,

Liễu đất lăng cha kêu Liễu Hà đông, mẹ kêu gió trắng. Liễu Hà đông giới về tài Hoa nhi, gió trắng mà giới về xen mà, có nhất tuyệt, lại phối hợp ăn ý.

Trình Hoa cùng Hà Đông là anh em kết nghĩa huynh đệ, trình Hoa tuổi còn nhỏ là Đệ, Liễu Hà đông lớn tuổi vì huynh. Hai người từng cùng chung hoạn nạn qua, tình đồng thủ túc, thông minh gặp nhau.

Hai nhà quan hệ tốt, ở cũng gần, cách nhau bất quá hơn 10m, mở cửa nhà là có thể thấy đối phương cửa nhà. Lui tới cố gắng hết sức thuận lợi. Nhất là bọn nhỏ, càng là vui vẻ có thể. Đặc biệt là cái đó nghịch ngợm con gái thơ gió, một hồi chạy đến Liễu Hà Đông gia, một hồi lại chạy về, tới tới lui lui, một ngày không biết phải chạy bao nhiêu cái qua lại. Buổi tối càng là nàng nói coi là, hai cái nhà nghĩ (muốn) ở đâu liền ở đâu.

Cái này không, sáng sớm, tiểu cô nương liền chạy tới kêu mở.

"Đại cha, Đại nương nương mở cửa nhanh nha, ta tới tìm đẹp tỷ tỷ và đất lăng Ca, chơi!"

Đang bận làm điểm tâm gió trắng mà nghe, vội vàng đơn giản sửa sang một chút trong tay việc."Ai! Tới!" Một bên đáp lời, gió trắng mà một bên nhanh chóng hướng vòng rào bên ngoài Tiểu Nữ Hải Nhi đi tới.

Mở cửa nhìn một cái liền có nhiều chút không nhìn được nhạc khởi đến, trước mắt cô bé này, non nót trên khuôn mặt nhỏ nhắn lóe hai cái tựa hồ biết nói chuyện con mắt, trong ngực ôm một cái cũng không biết từ đâu mà lấy được Hồ Văn mèo, tóc loạn loạn, trên người còn kẻ cận mấy miếng thảo điệp cánh hoa đây."Ta bảo bồi, sáng sớm, chạy nơi đó đảo đi, nhìn! Làm một thân, ha ha." Cười nói, gió trắng mà ôm lấy Tiểu Nữ Hải Nhi, ở trên mặt nàng hôn lại hôn.

"Hi hi, Đại nương nương chào buổi sáng! Ta bắt mèo con, nhìn a, nó nhiều khá ái!" Tiểu cô nương vuốt ve trong ngực mèo con ngoan đầu nói."Cũng

không phải là, thật đáng yêu, ha ha." Gió trắng mà gật đầu cười nói.

Nghe được trong sân ồn ào, Lưu đẹp liễu dắt lăng chị em trước sau đi ra, cao hứng dắt Tiểu Nữ Hải Nhi đi một bên nào đi, một cái là Tiểu Nữ Hải Nhi lau mặt chải tóc, một cái trâu chọc. Gió trắng mà ở bên trong phòng tiếp tục làm việc đến, bên tai thỉnh thoảng truyền tới bọn nhỏ vui sướng tiếng cười.

Thái dương đã lộ ra mắc cỏ đỏ bùng gương mặt, ánh mặt trời đánh về phía đất đai, hết thấy lại sinh động.

Lúc này sáng sớm liền đi ra ngoài luyện công Liễu Hà đông trở lại, hẳn không có lập tức vào sân, mà là vây quanh trước phòng sau nhà hàng rào tre chậm rãi chuyển một hồi. Kim sắc ánh mặt trời bắn vào hàng rào tre bên trên nở đầy đủ loại hoa bím bím mà bên trên, lóe Kỳ Dị màu sắc. Hoa lá bên trên hơi thờ đến từng viên trong suốt Lộ Châu, mát mẽ Thần gió lay động đến nhiều đóa Tiểu Hoa Nhi. Gió ở động, Lộ Châu đang lóng lánh, Liễu Hà đông lòng đang say mê, thỉnh thoảng cúi người người người kia nhàn nhạt mùi hoa. Sau một hồi lâu, Liễu Hà đông tiểu tập cẩn thận đi qua tài trần đầy hoa tươi mà đường lót gạch, sau đó đẩy cửa đi vào sân.

"Ha ha, là ai ở cái lộn đầu rồi, có phải hay không quý tính nghịch ở đây?" Liễu Hà đông thanh âm chưa dứt, sớm có cái Tiểu Nữ Hải Nhi chạy tới, lòi hẳn vạt áo bắt đầu làm nũng, mở miệng một tiếng đại cha, kêu đó mới kêu ngọt đây.

Liễu Hà đông ngồi xổm người xuống bụng Tiểu Nữ Hải Nhi mặt tường tận một hồi đạo: "Thông minh, đẹp đẽ, không tầm thường, đứa nhỏ này sau khi lớn lên tuyệt không phải hạng người bình thường!"

"Người cũng có loại cảm giác này?" Làm xong bữa ăn sáng gió trắng mà đi ra khỏi cửa phòng nói tiếp.

"Dạ, ta chú ý đứa nhỏ này rất lâu, ta nhận quang sẽ không sai, hôm nay người cũng nói như vậy, ta càng tin chắc. Chẳng qua là." Nhìn Tiểu Nữ Hải Nhi Liễu Hà đông muốn nói lại thôi.

"Chẳng qua là đứa nhỏ này tương lai sợ rằng sẽ việc trải qua rất nhiều rất nhiều không tầm thường chuyện, là phúc hay họa không nói được, đúng không?"

Liễu Hà đông nhìn chăm chú gió trắng mà không nói thêm gì nữa, mà là xoa người nhìn về phía mặt đông không trung, nguy nga Long Vân núi Kỳ Phong giữa Hồng Nhật Đồng Đồng, ngày bên tựa như vòng quanh một đường Hắc Vân, cực kỳ quý dị, rất kia phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bạch diện Hồ Vương

Đá xanh Sơn Trang, Liễu gia sân nhỏ, Liễu thị vợ chồng, ba đứa hài tử, một cái Hồ Văn mèo.

Dương xuân ba tháng, hồng hồng Triều Dương nhiễm nhiễm đáng lên, Đông Thiên từng mảnh Vân Hà hiện lên ngày xuân đặc biệt tường hòa. Ánh mặt trời ôn nhu tỏa lên trên mặt mỗi người, tí ti ngọt ngào, lù lù tình nồng, mới một ngày sinh hoạt lại bắt đầu, mỹ bắt đầu, như vậy kết vĩ đầu rồi, không nói được. Tựa hồ chúng ta mỗi người chính thức có được thời gian chỉ có trước mắt này một thoáng, mà ngày hôm qua đã qua đời đi, thời gian không chảy ngược, năm xưa không đủ có được, cho nên ngày hôm qua hết thấy chỉ có trí nhớ. Như vậy ngày mai đây, ngày mai chỉ có thể coi là một loại mong đợi, rõ thiên mệnh vận ai biết được! Liễu Hà đông ngắm nhìn Đông Phương loạn loạn tướng, kia một tia Hắc Vân tựa hồ phải đối đại, trở nên mạnh mẽ, sau đó nuốt trọn đỏ tươi thái dương.

Liễu khiên lăng chính hô hấp sáng sớm mùi hoa, thư triển eo. Đột nhiên liếc thấy một cái lạnh giá ánh mắt chính bắn hướng mình, đó là một loại khát máu ánh mắt, liễu khiên lăng không tự chủ được rung mình một cái. Nhưng mà ánh mắt này lại vừa là quen thuộc như vậy, ở nơi nào gặp qua đây? Liễu khiên lăng nhìn mịt mờ Long Vân núi tìm kiếm trí nhớ. Oh, tối hôm qua, là, liền là tối hôm qua! Không thể nào a, nó nhỏ như vậy, mà con cộp kia lớn như vậy, có thể kia lạnh giá ánh mắt thể nào giống như vậy. Liễu khiên lăng lại nhìn sang Liễu Thi gió trong ngực Hồ Văn mèo, mà cái kia Hồ Văn mèo tựa hồ nhìn thấu liễu khiên lăng tâm tư, lập tức thu liễm lạnh giá, cặp mắt mê ly lên. Nhưng liễu khiên lăng cảm giác có dừng khí, nó ở nguy trang.

Không trung theo hướng mặt trời mọc, trong sáng, rộng lớn, có thể liễu khiên lăng suy nghĩ lại trở lại ngày hôm qua chạng vạng tối.

Dưới trời chiều, Tiểu Nữ Hải Nhi vui vẻ hướng Nguyệt nha hồ trong đầu đến đá, đứng đưa lặn tẩn nước. Phốc thông phốc thông vỗ lên mặt nước âm thanh dọa hồng mặt tiểu điều nhi. Xuyên thấu qua kia rồi rít tung tích nước mà, liễu khiên lăng đột nhiên nhìn thấy gương mặt, một tấm lão hồ mặt, hai mắt bắn tán loạn đến hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, chính hướng hướng cạnh mình! Kia hai vệt ánh sáng lạnh lẽo là giá lạnh như vậy, thật giống như hai cây băng kiếm đâm vào chính mình lòng ngực! Bàn năng, liễu khiên lăng bắt Tiểu Nữ Hải Nhi tay liền muốn chạy. Nhưng vừa buông ra, bởi vì hẳn phát giác có như vậy một hồi trình phượng xa cũng thấy gương mặt đó. Hẳn mày nhíu lại mặt nhăn, lập tức khôi phục trạng thái bình thường, trình phượng xa nhìn chăm chú liễu khiên lăng có chút đầu thủ, gật đầu một cái, nhìn tiểu cô nương liếc mắt lại lắc đầu, tỏ ý liễu khiên lăng chó lộn xộn. Nhẹ giọng nói: "Nửa

đêm, Nguyệt nha hồ!" Sau đó theo tiểu cô nương chơi đứng lên. "ừ! Không hổ là con trai của thợ săn, bội phục!" Liễu khiên lăng trong lòng khen.

Liễu khiên lăng có một loại cảm giác, kia lưỡng đạo ánh mắt nhìn về phía mình và trình phương xa lúc là vô cùng lạnh giá, nhưng nhìn về phía thợ Phong muội muội lúc nhưng là ôn nhu. Nó tựa hồ nghĩ ra được, nhưng cuối cùng không có, lặng lẽ Ẩn vào trong rừng đi. Cũng chính là nó rời đi một khắc kia, Tiểu Nữ Hải Nhi la hét nhanh về nhà tìm mẹ.

Đêm khuya, Nguyệt nha hồ bờ, hai người thiếu niên, một cái quần áo trắng, một cái Hắc Y.

"Ha ha, đến, ta thật lo lắng ngươi không dám tới." Thiếu niên áo đen cười nói, đồng thời có chút ngẩng đầu nhìn chăm chú phương xa.

"Tới! Tại sao không đến đây?" Thiếu niên áo trắng cười nói.

"Ngươi không sợ bị nó ăn sao?"

"Sợ!"

"Tại sao còn tới?"

"Bởi vì sợ cho nên tới."

"Ồ!"

"Ta không đến sẽ sợ hơn, tới trực tiếp đối mặt, ngược lại không như vậy sợ!" Thiếu niên áo trắng lãnh đạm nói.

Thiếu niên áo đen có chút gật gật đầu nói: "Ngươi không cảm thấy kỳ quái sao, này Bạch Hồ thật vất vả chạy thoát năm cái khóa lớn liền trói buộc, tại sao lại xuất hiện, hơn nữa xuất hiện ở Phi Thúy Lăng phụ cận, nó nhưng là bắc sơn Hồ Vương a!"

"Ta cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng càng quái là chạng vạng tới ở ven hồ nó tại sao không tập kích chúng ta đây?" Thiếu niên áo trắng bỏ bỏ sung nói.

"Cái này rất đơn giản, nó thương quá nặng, không còn khí lực thôi!" Thiếu niên áo đen cố gắng hết sức khẳng định nói."Cho nên ta ước ngươi đi ra, thừa dịp nó có thương tích, ta đem hấn bắt, tránh cho cha động thù nữa. Nó nhất định vẫn còn ở phụ cận!"

Hai người thiếu niên ở Nguyệt nha hồ bờ phiếm vài câu, đập ánh trăng song song hướng Phi Thúy Lăng mò đi, núp ở Đông Nam khỏi kia mộ bia phía sau. U Lam Thiên Vũ, trắng non lười lười, vô số Tinh Đấu,

Đơn giản, nhưng đơn rất đẹp. Đào Hoa Lâm bên trong hương thơm tập nham, hai người sung sướng hút mấy cái, sau đó ngồi xuống, bốn mắt xuyên thấu qua trong rừng thời gian rảnh rỗi nhìn chăm chăm Nguyệt nha hồ bờ bên kia bụi cỏ.

Tĩnh Tĩnh đêm, thời gian đang trôi qua. Không biết qua bao lâu, bụi cỏ động, Hắc Y con trai phản ứng là bực nào thần tốc, kéo căng cung tên đã bắn ra. Nhưng mà hấn ngay ngô một chút, nhanh chóng miễn cưỡng đem rời cung mũi tên lồi trở lại, thân thể không tự chủ được về phía trước xâu đi, ngã nhào, bàn tay phải tràn đầy máu tươi! Đầu nặng nề đụng vào Thạch Bi trên bậc thang, không có tiếng hơi thở. Mà quần áo trắng con trai lăng lăng nhìn kia bụi cỏ ngẩn người.

Một người mặc váy Tiểu Nữ Hải Nhi từ trong bụi cỏ nhô ra, sau lưng đứng thẳng một cái to lớn bạch gan bàn tay theo một người một hồ xuất hiện, trong thiên địa thoáng chốc âm phong nổi lên bốn phía, không trung nhất thời thâm đứng lên. kia cong trắng non đã sớm không thấy tăm hơi. Mà trước mắt cái này to lớn Bạch Hồ, cả người lại lưu chuyển ánh sáng màu bạc, hai mắt chính bạo xạ đến lạnh lùng ánh mắt, bốn chân loạn bào, thiết đuôi càn quét. Nó quá cao đại, cũng quá mạnh. Mà tiểu cô nương lại nhỏ yếu như vậy, nó không cần quá mở ra nó kia miệng to như chậu máu cũng đủ để toàn bộ chiếm đoạt kia yếu thân thể nhỏ. Mà lúc này, kia miệng to như chậu máu đã mở ra.

Thiếu niên áo trắng phục hồi tinh thần lại, há mồm hô to thợ Phong muội muội, thợ Phong muội muội. Nhưng lại không phát ra được một chút thanh âm, hai chân giống như đóng xuống đất, thế nào liều mạng cũng không động dậy địa phương. Nước mắt, đứng nước mắt chảy ra tới. Roi lệ là tới vô năng biểu hiện, mà bây giờ thiếu niên áo trắng phát hiện mình duy nhất có thể làm chuyện chính là roi lệ, không tiếng động roi lệ. Lệ, chảy vào trong miệng, chất chất, ê ẩm. Lệ theo thiếu niên áo trắng gò má từng giọt rơi ở bên người khối này to lớn trên mộ bia. Hai tay ôm thật chặt mộ bia một góc, bởi vì khăn trương, sợ hãi, thống khổ. Hai tay đã bị mộ bia mài hồng, mười ngón tay máu tươi ản đầy tay bàn tay, sau đó dọc theo mộ bia chảy xuống, từ từ tiến vào mộ bia trong cơ thể. Lúc này thiếu niên áo trắng trong ngượng ngùng cũng bất tỉnh, bất tỉnh một khắc kia, trong miệng mơ hồ truyền ra nhẹ nhàng kêu: "Thợ. Gió. Muội. Muội."

Đêm tối, có lúc liền là ma quỷ, không chỉ có chiếm đoạt ban ngày quang minh, hơn nữa che giấu tà ác gương mặt. Đây là thiếu niên áo trắng bất tỉnh là cảm nhận được. Nhưng hấn quá mức thống khổ, không có chú ý tới hấn bây giờ còn ôm mộ bia đang phát sinh biến hóa.

Hướng đông nam khối này thụy bia là màu xanh da trời, là trời xanh lam. Thân bia hấp thu quần áo trắng nam hải nước mắt, suốt mười ngàn giọt nước mắt, một giọt không nhiều, đầy đất không ít. Hấp thu quần áo trắng con trai máu tươi, vừa vận 9999 nhỏ máu, một giọt không nhiều, một giọt không ít. Quần áo trắng nam hải nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới, hấn trong lúc vô tình biết mở một cái Hồng Hoang nguyên rửa.

Chương 5: Vạn lệ hóa chú

Mười ngàn giọt nước mắt, 9999 giọt máu tươi thật sâu chìm vào màu xanh da trời mộ bia. Mộ bia sung sướng mứt vào, tham lam mứt vào. Kìa bia thân tựa như có sinh mệnh, không ngừng lóng lánh lên ánh sáng màu xanh lam, kìa Quang Hoa ở toàn bộ bia thân không ngừng lưu chuyển khuếch tán, chẳng qua là tốc độ bắt đầu không phải là rất nhanh, giống như đang do dự, giống như đang thử thăm dò. Kìa màu xanh da trời rõ ràng chia làm ba tầng, ở giữa nhất một tầng là xanh đậm, như sâu kín đầm sâu, không cách nào nhìn thấu, nhưng lại có một loại không nói ra cảm dỗ, hấp dẫn người tinh thần, muốn ngừng cũng không được, quý dị khó dò. Trung gian tầng kia, như nước sông cuộn cuộn, không ngừng ở bia thân quanh co chảy băng băng, đợt sóng tung tóe, sóng gợn lẫn lẫn. Tới bên ngoài một tầng tựa như Vụ vừa tựa như sa, màu sắc rất nhạt, có một loại Thanh Yên lượn lờ cảm giác. Tiếp lấy ánh sáng màu xanh lam lưu chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng ánh mắt căn bản không thấy rõ như thế nào một loại bay xoáy. Từ xa nhìn lại chỉ biết là Long Vân dưới núi, Phi Thúy Lăng Đông Nam có một cái quả cầu ánh sáng màu xanh lam, quả cầu ánh sáng kia đang nhanh chóng xoay tròn đồng thời không ngừng trở nên lớn, càng chuyển càng nhanh, càng chuyển càng lớn, cuối cùng khắp cả Phi Thúy Lăng cũng bao phủ ở quả cầu ánh sáng màu xanh lam bên dưới.

Nguyệt nha hồ bắc ngạn, một cô bé cùng một cái Bạch Hồ chính chơi được vui vẻ. Tiểu Nữ Hải Nhi một hồi giật nhẹ Bạch Hồ lỗ tai, một hồi dất dất nó chồm râu, một hồi cùng lão hồ dán cái mặt, rất là thân mật. Mà Bạch Hồ tựa hồ biết rõ mình cường đại, cùng tiểu cô nương tiếp xúc mỗi cái động tác đều hết sức cẩn thận, động tác kia ôn nhu tới cực điểm. Rất khó tưởng tượng, Ác Hồ mỉm cười là cảm giác gì, thế nhưng Bạch Hồ đúng là cười, tái nhợt trên mặt phủ đầy nếp nhăn. Thân mật dùng đầu lớn nhẹ nhàng lễ mề Tiểu Nữ Hải Nhi đầu. Tiểu Nữ Hải Nhi hướng Bạch Hồ xuống phía dưới đề một cái thủ thế, Bạch Hồ nhu thuận cúi người. Tiểu Nữ Hải Nhi leo đến trên lưng hồ, khuôn mặt nhỏ nhắn dán lưng hồ, cười ha hả nói: "Thật ngoan! Nhờ có ta trộm cha chìa khóa, đem người thả chạy, bắt quả có thể phí ta thật là lớn thoải mái đây. Ngày đó ban đêm cha uống rượu say, mẹ trở về nhà bà nội, ta mới có cơ hội chui vào cha căn phòng, từ hán ngang hông một chút xiu còi xuống chìa khóa. Sau đó chính là kìa năm cái đại xích sắt, thật lớn, đó là ta ở Sơn Trang toàn bộ thợ săn nhà thấy lớn nhất xích sắt. Bất quá, khó khăn không tới ta, ta là trên đời này thông minh nhất xinh đẹp nhất Tiểu Nữ Hải Nhi!" Lúc nói những lời này, Tiểu Nữ Hải Nhi tự tin gật đầu một cái. Rồi nói tiếp: "Ha ha, ta khai hoàn khóa, lại đem xích sắt khóa kỹ, đêm hôm ấy ta là chân trần đi, sau khi về nhà thừa dịp cha không tỉnh lại cái chìa khóa nguyên dạng cột chắc, người yên tâm bọn họ không người đoán được là ta thả người đi, ha ha." Tiểu Nữ Hải Nhi vui vẻ cười lên.

Bạch diện Hồ Vương, sở dĩ kêu bạch diện Hồ Vương, truyền thuyết này hồ đã ở bắc sơn ngậy ngô có hơn ngàn năm, cả người màu trắng hoa văn, to lớn đầu, hồ trên mặt không có một tí nếp nhăn, như trắng nõn mặt người, nhưng mà đặt ở Hồ Đầu bên trên, cộng thêm luồng đạo lạnh giá ánh mắt, đó là biết bao khuôn mặt dữ tợn, nhất là nó khi tức giận sau khi. Bạch Hồ cho tới bây giờ không tổn thương qua đá xanh Sơn Trang bất luận kẻ nào, mặc dù bọn hắn coi chính mình là sát tinh. Nhưng lần này nó tức giận, đá xanh Sơn Trang người lại dùng cạm bẫy trận hãm hại chính mình, phải dùng chính mình đi tế khuyển thiên sông! Bạch diện Hồ Vương bị Tiểu Nữ Hải Nhi thả ra một khắc kia trở đi, nó thề, nó đem Vĩnh Hằng trung thành với nàng, để cho nàng trở thành thiên hạ đang lúc vui sướng nhất người! Về phần Sơn Trang những thứ kia tục nhân, ở nó lạnh giá trong ánh mắt căn bản không đáng nhắc tới. Người có một nhược điểm, đó chính là lấy tướng mạo nhìn người. Cho là từ thiện mặt mũi liền là thiện lương, khuôn mặt dữ tợn chính là tà ác. Nhưng mà dưới gương mặt mặt chân thực thường thường ngoài dự liệu!

Nghe được tiểu cô nương vui vẻ cười, bạch diện Hồ Vương quay đầu, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm Tiểu Nữ Hải Nhi tay nhỏ.

Tiểu Nữ Hải Nhi nhìn bạch diện Hồ Vương to lớn thân thể đạo: "Nếu là người có thể biến thành mèo con nhỏ như vậy tốt biết bao nhiêu, như vậy ta liền có thể thiên hòa người chơi với nhau, cũng không lo lắng những người đó bắt người, nhưng là."

Bạch diện Hồ Vương nghe được Tiểu Nữ Hải Nhi lời nói, tựa hồ trong lúc bất chợt mình bạch cái gì, có chút run rẩy một cái thân thể, trong nháy mắt không rõ kìa bạch diện Hồ Vương không thấy. Mà Tiểu Nữ Hải Nhi dưới chân xuất hiện một cái Hồ Văn mèo, nhu thuận cọ xát Tiểu Nữ Hải Nhi hai chân. Tiểu Nữ Hải Nhi đầu tiên là sững sờ, sau đó vui vẻ ôm lấy Hồ Văn mèo, cẩn thận từng li từng tí ôm vào trong ngực, Hồ Văn mèo giương mắt lẳng lẳng nhìn Tiểu Nữ Hải Nhi.

Nhưng vào lúc này,

Hướng tây nam Phi Thúy Lăng đột nhiên lam lóng lánh, thật giống như một cái to lớn màu xanh da trời ngậm nước, càng phòng càng lớn, toàn bộ Đào Hoa Lâm ánh bên trên một tầng lãnh đạm màu xanh nhạt, màu hồng Đào Hoa Lâm lúc này thành màu xanh da trời Đào Hoa Lâm, Đào Hoa là màu xanh da trời, thân cây là màu xanh da trời, nhánh cây, lá cây đều là. Mà chung quanh hết thấy đều chìm vào màu xanh da trời cảm giác. Tiểu Nữ Hải Nhi thấy, bạch diện Hồ Vương cũng thấy.

Phi Thúy Lăng bầu trời ánh sáng màu xanh lam vẫn còn ở tầng vọt, nhưng trong nháy mắt biến mất, mà hướng đông nam Mộ trên tám bia bắt ngờ đứng thẳng một thanh khoảng chín thước màu xanh đậm thúy kiếm, chuôi kiếm hướng lên trời, kiếm đâm nhắm thẳng vào mộ bia.

Kiếm là U Lam kiếm, mà mộ bia không còn là màu xanh da trời, biến thành đá xanh Sơn Trang đá xanh màu sắc. Hết thấy các thứ này là tại sao, không biết đến, có lẽ kìa mộ bia diện mục thật sự chính là màu xanh. Giống như mặt người lỗ như thế, kìa màu xanh da trời đã từng là mộ bia nhất cá diện lỗ đi.

Thu Thủy hoành ba thước, ra khỏi vô vang sấm. Tuy là trong quân thủ, khi nào lộ về thần uy? Màu xanh da trời thúy Kiếm Ngạo lập Thương Không, thân kiếm rung rung, vo ve than nhẹ. Trong giây lát, thúy kiếm lam hoa đại thịnh, sáng chói lóa mắt, kệp phá núi chém Hải chi thế bỏ về phía mộ bia!

Nhưng nghe trong thiên địa một tiếng ầm vang vang lớn, kia mộ bia trong nháy mắt tan tành mây khói.

Phi Thúy Lăng bầu trời nhất thời cát bay đá chạy, cuồng phong loạn toàn, nhìn đến để cho người kinh hồn động Phách. Nhưng vào lúc này Tiểu Nữ Hải Nhi thấy tây nam trong bầu trời một vệt sáng xanh nhanh như tia chớp hướng mình bay tới, làm đắm về phía trước mắt thời điểm, nàng xem thanh, đó là một thanh màu xanh da trời kiếm, trong nháy mắt lạnh giá bầy kín toàn thân.

Thiếu niên áo đen mở hai mắt ra, ánh mắt đối diện U Lam không trung. Xán Lạn Ngân Hà tựa như dừng động cuộn cuộn Thiên Hà Chi Thủy, Ngân Hà hai bờ sông Ngưu Lang Chức Nữ đang liêu mạng kêu lên, nhưng nỏ ầm Thiên Hà Thủy yêm đối với bọn họ nhu tình, không cam lòng biệt ly người yêu hóa thành hai giọt nước mắt trú ở Ngân Hà hai bờ sông, lóng lánh Tuyên Cổ chân tình.

Trong ngưng ngưng thiếu niên áo đen nghe thiên nhiên ngâm nga, tựa như ông già kể thần thoại, kia Mãn Thiên Tinh Đẩu cũng là trong mộng ảo giác đi. Thiếu niên áo đen cảm giác có chút lạnh, theo bản năng túm chân, nhưng mà chạm tới là ướt nhẹp đồ vật. Ô! Đây là thế nào? Thiếu niên áo đen đứng lên thân, dò xét chung quanh, Đào Hoa Lâm, mộ bia, Nguyệt nha hồ. Thiếu niên áo đen chạy như bay đến Nguyệt nha hồ bắc ngạn, nhưng cái gì cũng không phát hiện, muội muội đến nơi đâu, chẳng lẽ đã. Thiếu niên áo đen ngược lại hít một hơi khí lạnh. Không, sẽ không, lấy mình và cha sẵn thủ kinh nghiệm đến xem, muội muội không có bị ăn, tới thiếu không ở chỗ này bị ăn sạch, nàng kia khả năng còn sống. Thiếu niên áo đen đang suy tư, nhớ tới thiếu niên áo trắng.

Phi Thúy Lăng tĩnh lặng, như đang làm một cái vụn năm bất tỉnh mơ, Đào Hoa Lâm như cũ, những mộ bia đó vẫn, liễu khiên lăng đây? Thiếu niên áo đen hỏi mình, có lẽ về nhà, cũng sẽ không, hẳn sẽ không bỏ lại chính mình bất kể. Có phải là hẳn hay không cũng bị Bạch Hồ tha đi? Nếu là hồ tha đi, tại sao không tha chính mình đâu rồi, trừ phi này miệng hùm vị còn rất kén chọn, không thích chính mình thịt. Ba! Ba! Hẳn hung hăng đánh chính mình hai cái miệng, rất thương, này tuyệt đối không phải nằm mơ! Làm sao bây giờ? Hắn trầm ngâm một lúc lâu, nhìn bầu trời một chút, thẳng hướng bắc son đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tinh phong Huyết Dạ

Đêm, vốn nên là tĩnh lặng, một mỗi một ngày mọi người Thích đi ban ngày một mỗi.

Đêm, nên mỹ, nhất là có trăng sáng ban đêm, trên trời tháng, trăng trong nước, Nguyệt nha hồ hình dáng tháng. Nhưng mà Long Vân núi Phi Thúy Lăng bầu trời chính ở cát bay đá chạy, bụi đất toàn vào không trung, hóa thành đầy trời mây đen, nhất thời trong thiên địa lâm vào vô biên hắc ám. Trên trời tháng, trăng trong nước, Nguyệt nha hồ hình dáng tháng không thấy. Bởi vì trăng sáng không thấy, cho nên đêm không mỹ lệ đến đâu, lộ ra nó diện mục thật sự, khuôn mặt dữ tợn! Khuôn mặt dữ tợn gầm thét, Băng Thiên thúc giục đất Cuồng Lôi xé dối trá cái khăn che mặt, đạo đạo thiểm điện là nó cực kỳ tàn ác linh hồn, linh hồn này nó muốn khát máu. Tiểu Nữ Hải Nhi chưa bao giờ biết đêm còn có như vậy thời điểm, nàng bị dọa sợ đến khóc: "Ô ô. Ô ô. Phương xa Ca., phương xa Ca., đất lăng Ca., đất lăng Ca.,. Nhanh tới cứu ta nha! Ô ô." Kinh hoàng, tuyệt vọng tiếng khóc vang vọng ở đen nhánh bầu trời đêm.

Tiếng sấm, thiểm điện, mưa to.

Tiểu Nữ Hải Nhi tiếng khóc bị chìm ngập, cả người ướt đầm Tiểu Nữ Hải Nhi, run rẩy, trên mặt chảy nước mắt, thế nhưng lệ đã sớm bị cái trán không ngừng chảy xuống nước mưa che giấu. Ma quý giết người thời điểm, không thích người khóc. Dương xuân ba tháng làm sao xuống loại này mưa, tiểu cô nương còn nhỏ tuổi không trải qua, nhưng bạch diện Hồ Vương trải qua, hơn nữa không biết bao nhiêu lần.

Chuôi này Lam Kiếm từ nghiêng không trung đâm tới, hoa ưu mỹ đường vòng cung, phi thường mỹ đường vòng cung nhưng là tới giết người, mục tiêu bạch diện Hồ Vương. Đen nhánh dưới bầu trời đêm, kiếm màu xanh da trời lộ ra càng chói mắt. Bạch diện Hồ Vương không khỏi không thừa nhận, loại sắc thái này quả thực mê người, cho dù chết ở ánh sáng màu xanh lam này bên trong, cũng không có gì tiếc nuối cùng mất thể diện, tinh hoa Cửu Kiếm lam thúy kiếm uy lực vẫn như vậy đột nhiên xuất hiện, bá đạo càn khôn. Hồng Hoang tới nay, bao nhiêu cái gọi là yêu ma Linh Dị chết ở nó nhận xuống, chính là năm ngàn năm trước nó cùng khác tám chuôi tinh hoa thúy kiếm đem chủ nhân phong ấn ở Phi Thúy Lăng.

Lam thúy kiếm ngưng ở tiểu cô nương trước ngực, bạo xạ ra một đoàn âm lãnh màu xanh da trời băng đoàn, nhưng không gấp tấn công, kia màu xanh da trời băng đoàn hiện lên tựa là u linh Hàn Yên, lam thúy Kiếm Ngạo coi bạch diện Hồ Vương, mà bạch diện Hồ Vương cũng lấy lạnh giá ánh mắt ép về phía lam thúy kiếm, đồng thời khôi phục to lớn thân thể, nhẹ nhàng run thân đem tiểu cô nương đưa ra bên ngoài trăm trượng. Tinh Phong ấn một tầng Hộ Thể Cương Khí. Hai người đối mặt, không ngừng chuyển đổi góc độ. Bạch diện Hồ Vương thẳng Nhập Hư vô ích, quanh thân ánh sáng màu bạc tỏa ra ánh sáng lung linh, mà lam thúy kiếm vo ve hí. Đồ sộ, đó là Bá Vương cạnh tranh thiên hạ ngang ngược; khen ngợi, đó là không đội trời chung cừu nhân đang lúc khen ngợi, hồ đạo anh hùng xung tưng; nhớ lại, lúc này hình ảnh là năm ngàn năm trước lại xuất hiện! Đã lâu mất đối mặt sau khi, lam thúy kiếm thân kiếm màu xanh da trời dần dần càng sâu, quanh thân Quang Hoa bắt đầu ba động, ba động tốc độ càng lúc càng nhanh, kệp ác liệt gió rét, mà đoàn kia âm lãnh màu xanh da trời băng đoàn, cũng theo đó nhanh chóng lật chuyển, màu xanh da trời Hàn Yên nhanh chóng đông, tạo thành vô số màu xanh da trời băng kiếm, thân kiếm đột nhiên bắn ra, kia màu xanh da trời băng đoàn cùng băng kiếm lấy Vạn Quân Chi Thể đẩy thẳng hướng bạch diện

Hồ Vương. Bạch diện Hồ Vương sớm có chuẩn bị, biết trận chiến này không thể tránh được, bởi vì bạch diện Hồ Vương biết lam thúy Kiếm Chủ người là cái gọi là người trong chính đạo, nó không cho phép như chính mình như vậy một cái hồ yêu nằm ở tiểu cô nương trong ngực, nó chỉ có thể nhận định chính mình muốn tổn thương Tiểu Nữ Hải Nhi. Bạch diện Hồ Vương lạnh giá ánh mắt trong nháy mắt khí lạnh tập nhân, vô số Băng Trùy lạnh kiếm từ trong đôi mắt bắn ra, hàn lóa mắt. Băng Trùy lạnh kiếm toàn lên một cơn gió lớn gào thét xông về lam thúy kiếm!

Núi lở đất mòn sau khi, đầy trời tầng băng lã chã bay xuống, đúng là ngày lễ pháo bông, chẳng qua là chỉ có màu xanh da trời cùng màu bạc hai loại màu sắc. Ngoài mười trượng cương khí bên trong Tiểu Nữ Hải Nhi ngẩng nhìn trước mắt hết thấy các thứ này, giống như ác mộng. Từ Vong cùng tân sinh mâu thuẫn như vậy đánh vào, hết thấy các thứ này nên như thế nào hiểu, đầy trời mưa to, mà thân thể của mình đột nhiên đã không còn dầm mưa đến, mưa kia châu thật giống như trốn mình như thế, đến bên cạnh mình liền đổi phương hướng, thân thể của mình bên ngoài tại sao có thể có một lớp màng đây? Chính mình thật giống như ở một cái cầu trong. Mình tại sao đột nhiên cách uy vũ xa như vậy? Thanh kiếm kia tại sao phải giết chính mình? Lão hồ con mắt làm sao biết phát kiếm đây? Tiểu trong lòng cô bé trang bị đầy đủ nghi hoặc.

Bay xuống băng hoa dần dần dừng, trong hư không lam thúy kiếm Kiếm Cương như cũ,

Không chút nào tổn thương. Bạch diện Hồ Vương ngẩng đầu nghênh thiên ngạo thị, lạnh giá ánh mắt tràn đầy khinh thường. Màu xanh da trời thúy kiếm một trận khê kêu sau khi, Kiếm Cương điên cuồng gãy dựa, thân kiếm nhanh chóng lớn lên, cho đến trăm trượng có thừa, trong thoáng chốc Huyền làm một cái màu xanh da trời hàng dài, ở trong mây lẫn lộn xê dịch, Long con mắt hết sạch bạo xạ, Tứ Trảo chạy trưong, chỉ đang lúc nhấp nháy sắc bén. Màu xanh da trời thúy Long gào thét bay về phía Long Vân núi, ở Quần Phong giữa nhanh như tia chớp du động. Mà bạch diện Hồ Vương đuổi theo, thân thể lại cũng tăng vọt đến trăm trượng có thừa, chân đạp bốn tòa Long Vân núi đỉnh núi cảm tức nhìn du động Lam Long.

Chỉ nghe mấy tiếng điên cuồng gào thét sau khi hai cái cự thú liền cắn xé, Tiểu Nữ Hải Nhi xa xa nhìn thấy Long Vân núi trong ngọn núi đang lúc lưỡng đạo thiểm quang quần quít nhau, xoay thành một đoàn, lúc nào cũng truyền tới núi lở đất mòn tiếng. Quái thú đang đại chiến, thời gian đang trôi qua, cũng không biết bao lâu sau khi, tiểu cô nương bên người một đạo Ngân Quang bắn tới, lập tức hiện ra nguyên hình, chính là bạch diện Hồ Vương. Chẳng qua là trước mặt bạch diện Hồ Vương, vết thương chẳng chịt, trong mắt cái loại này lạnh giá không còn sót lại chút gì, âm đạm xuống. Khóe miệng chảy máu, thân thể run rẩy dữ dội, không ngừng ho khan, không ngừng chảy máu. Tuy là Thủ Loại, nhưng mà máu kia giống vậy đỏ thẫm, ở trong bóng tối tình cờ thiểm điện chiếu xuống, Tiểu Nữ Hải Nhi thấy, đó là như thể nào máu, thấy máu kia Tiểu Nữ Hải Nhi bận tâm đau. Mưa lớn vô tình đánh vào Tiểu Nữ Hải Nhi trên đầu, trên người. Không biết tại sao, bạch diện Hồ Vương rơi một loáng sau vậy, Tiểu Nữ Hải Nhi bên ngoài cơ thể tầng mô kia không, tầng mô kia không, mưa lớn tàn phá tạt vào Tiểu Nữ Hải Nhi trên người. Lạnh quá, tiểu trong lòng cô bé lảo đảo. Bạch diện Hồ Vương như cũ khạc máu, thiểm điện ngấn ngui soi, tầm kia mặt trắng càng tái nhợt thâm đậm, hai mắt vô thần nhìn Tiểu Nữ Hải Nhi, nhưng mà vô hạn vui vẻ yên tâm vô hạn thỏa mãn. Nó cười, kia trắng toan toát trên mặt hiện đầy nếp nhăn, Tiểu Nữ Hải Nhi thấy, cũng chỉ có Tiểu Nữ Hải Nhi biết đây là đang cười. Bạch diện Hồ Vương biết, Tiểu Nữ Hải Nhi biết được bản thân mỉm cười, loại này mỉm cười chỉ thuộc về nàng, cái này thì đủ. Hồng Hoang tới nay, đây là duy nhất cái đã cứu người một nhà, cho phép chính mình tồn tại người, vì nàng mà chết là đáng giá. Bạch diện Hồ Vương biết sau một khắc lam thúy kiếm muốn chém xuống đầu mình, nhưng không một chút sợ hãi cùng tiếc nuối. Có thể chết ở Anh Hùng Kiếm xuống, có thể là tri kỷ mà chết chân an ủi sinh mệnh một lần! Bạch diện Hồ Vương nhắm mắt lại, bình yên tĩnh chờ một khắc kia.

Theo một tiếng kêu nhỏ, lam thúy kiếm xuất hiện ở bạch diện Hồ Vương phía trên, thế nhưng màu xanh da trời âm đạm rất nhiều, thân kiếm cương khí nhàn nhạt có như sương khói. Một trận dừng lại sau khi, lam thúy kiếm chậm rãi đâm về phía bạch diện Hồ Vương cổ họng, không biết là vô lực còn chưa nhẫn. Đến gần cổ họng một khắc kia đột nhiên găng sức đâm tới.

"A!" Một tiếng tan nát tâm can gào thét, Tiểu Nữ Hải Nhi thẳng tắp đứng ở bạch diện Hồ Vương trước mặt, lam thúy kiếm đã xuyên thấu nàng tim!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Lam Kiếm nhận chủ

Cúi đầu, Tiểu Nữ Hải Nhi rõ ràng thấy chuỗi này màu xanh da trời kiếm cắm vào thân thể của mình, lạnh lạnh cảm giác. Không đau, Tiểu Nữ Hải Nhi cảm giác. Nụ cười nhẹ nhàng hiện lên trên mặt nàng. Hỗn Độn cố ý, Tiểu Nữ Hải Nhi trước mắt Nguyệt nha hồ đi lại kim sắc đột sóng mà, dưới trời chiều, hai người ca ca đang bởi chính mình tận tình chơi đùa. "Ha ha, ha ha." Vui vẻ tiếng cười vang vọng ở sơn cốc.

Ngân trang thiếu niên lẳng lặng vuốt ve trong ngực Tiểu Nữ Hải Nhi, cặp kia không nữa mở ra mắt to, kia mỹ lệ lông mi, tầm kia không ngừng nói chuyện miệng nhỏ. Lệ, không tiếng động chảy, lòng như đao cắt, roi lệ nguyên lai tâm còn đau! Bạch diện Hồ Vương lần đầu biết, bởi vì Hồng Hoang tới nay này là mình lần đầu tiên rơi lệ. Nước mắt mơ hồ tầm mắt, ngẩng đầu, bạch diện Hồ Vương rung trời điên cuồng hét lên: "Tại sao, đây là vì cái gì? ! Ta mới mới vừa quen yêu thích ta, quan tâm ta, quan tâm ta, tôn trọng ta, cho phép ta tồn tại bạn tốt, nàng sẽ chết! Hơn nữa chết ở chính nghĩa kiếm Phong Nhận xuống! Năm ngàn năm Pháp Chú a! Ngươi phá, bởi vì là một cái thật lòng vì chính mình đi chết Nhân Hồn. Chính mình bởi vì Pháp Pháp nguyên rửa, từ nay lại khôi phục hình người. Có thể cái này có gì dùng! ? Duy nhất một biết người một nhà, khả ái Tiểu Nữ Hải Nhi, nàng chết! Sau này lại phải cô đơn đi, một thân một mình tịch tịch nhìn trăng mọc trăng lặn! Ha ha, ha ha." Bạch diện Hồ Vương cuồng tiếu, đứng lên, hai tay dâng Tiểu Nữ Hải Nhi, ở tàn phá trong mưa to lao đảo đi, không có phương hướng, không có mục tiêu.

Trong mông lung bạch diện Hồ Vương cảm thấy Tiểu Nữ Hải Nhi động một cái, vội vàng đem Tiểu Nữ Hải Nhi đặt ở một nơi trên tảng đá, cẩn thận kiểm tra. Chuôi này Lam Kiếm vẫn cắm ở thân thể nàng bên trên, tựa hồ ngắn rất nhiều, màu xanh da trời càng âm đạm. Nhờ ánh trăng, bạch diện Hồ Vương thấy Tiểu Nữ Hải Nhi thân thể phát ra sâu kín ánh sáng màu xanh lam nhạt. Cặp mắt như cũ đóng chặt, nhưng mí mắt bên trong con ngươi không ngừng nhảy lên, tay trái lòng bàn tay Lam Quang lóe lên. Thấy những thứ này, bạch diện Hồ Vương mừng rỡ trong lòng, bởi vì hắn nghe chủ nhân nói qua lam thúy kiếm nhận thức Tân Chủ Nhân chuyện. Nếu như lam thúy kiếm tìm được chính mình Tân Chủ Nhân lúc, nó Quang Hoa sẽ toàn bộ ngâm ở Chúa bên trong cơ thể, cuối cùng bên tay phải hình trái tim thành một thanh Tiểu Lam Kiếm Đồ án kiện. Chẳng lẽ, Tiểu Nữ Hải Nhi là lam thúy kiếm năm ngàn năm hậu chủ người? Nếu như đây là thật, Tiểu Nữ Hải Nhi nhất định sẽ không chết, bởi vì tinh hoa Cửu Kiếm chưa bao giờ thí giết chủ nhân.

Không biết lúc nào bầu trời đêm khôi phục kia mỹ cảm thấy, trăng non lưỡi liềm nghiêng ở Tây Thiên, Mãn Thiên Tinh Đẩu, có chút Lưu Vân, xa xa sừng sừng Long Vân núi lúc ẩn lúc hiện ở sương đêm bên trong. Ở đó sương đêm bên trong một nơi trên ngọn núi đứng thẳng một bóng người, che mặt, thấy một cái Ngân Y thiếu niên trong ngực ôm một cái tiểu nữ hải nhi hóa thành một đạo thiểm quang bắn về phía Phi Thúy Lăng Đào Hoa Lâm bên trong không thấy, suy tư một hồi cũng hóa thành một vệt hào quang không có vào Long trong núi Vân Trung.

Tiểu Nữ Hải Nhi lẳng lặng nằm, bên người nàng đứng thẳng hai người. Một cái Ngân Y thiếu niên, một cái ông lão mặc áo đen. Ngân Y thiếu niên, diện mục trắng bạch, ánh mắt vắng lặng, cặp mắt ngậm trọn đời cừu hận. Ông lão mặc áo đen, mặt mũi là kinh khủng màu xanh lá cây, cặp mắt Xích Hồng.

Ngân Y thiếu niên quỳ một chân trên đất đạo: "Tham kiến chủ nhân!" Sau đó lui bước né người đứng nghiêm.

Ông lão mặc áo đen liếc mắt nhìn Tiểu Nữ Hải Nhi, gật đầu nói: "Bạch diện Hồ Vương, may có cô bé này ở, nếu không chỉ sợ người đã là Từ Thi!

"Chủ nhân nói là, lam thúy kiếm chiếu cố đến nó chủ nhân, không có toàn lực thi triển?" Ngân Y thiếu niên nói.

"Không sai, nếu không ta đều không cách nào Y tốt người! Nàng cứu người!" Ông lão mặc áo đen vuốt cằm nói.

Lúc này Tinh Tinh nằm Tiểu Nữ Hải Nhi trên người lam thúy kiếm không thấy, mà quanh thân bao phủ ở ánh sáng màu xanh lam bên trong, ánh sáng màu xanh lam tán loạn.

"Dạ, nàng thay ta ngăn cản kiếm này." Ngân Y thiếu niên cảm kích nhìn về Tiểu Nữ Hải Nhi.

"Nàng nhanh tinh. Bạch diện Hồ Vương nhớ, sau này nàng là người Tân Chủ Nhân, không muốn rồi hãy tới tìm ta. Người phải vĩnh viễn trung thành với nàng, không nên hỏi tại sao, số mệnh khó vi phạm! Các người mau rời đi đi!" Ông lão mặc áo đen nói xong biến hóa một đoàn khói mù đi. Bạch diện Hồ Vương cúi người hướng về phía đi xa khói một dạng vãi một cái thật sâu, xoay người lại nhìn dần dần khôi phục Tiểu Nữ Hải Nhi, hai tay khẽ nhúc nhích, nhẹ nhàng xóa đi Tiểu Nữ Hải Nhi kia đoạn không vui trí nhớ,

Sau đó ôm nàng lung lay cách Phi Thúy Lăng.

Liễu Khiên Lăng tựa hồ nghe được tiếng cầu cứu, từ xa xa địa phương truyền tới, nghe được cái này thanh âm sau dần dần khôi phục ý thức. Mở hai mắt ra, phát hiện mình nơi ở một cái tối tăm mờ mịt trong không gian. Cái không gian này tựa hồ không có giới hạn, chung quanh Vân Khí lượn lờ. Viễn viễn cận cận có tám cái màu sắc rực rỡ cây cột, cùng Phi Thúy Lăng mộ bia màu sắc như thế, chẳng qua là chỉ có tám loại, mà Phi Thúy Lăng có chín khối mộ bia chín loại màu sắc. Minh lúc này phiêu tại trong hư không, không trung ánh trăng mông lung, ba tháng rằm có một đầu liên kết, giống như một cái xe gió. Dưới chân là một cái cái đảo, trên đảo đen nhánh, tựa như có thật nhiều đỉnh núi. Chung quanh đảo là mênh mông bát ngát đại dương, kia nước biển là đen nhánh màu sắc, Dương Trung Đài gió trận trận, sóng sôi trào mãnh liệt, không ngừng đánh úp về phía bờ biển, phát ra tiếng âm thanh sóng biển vỗ vào đá ngầm thanh âm.

Liễu Khiên Lăng trong lúc bất chợt phát hiện một cái vắn đề, chính mình chính lấy Phi độ nhanh ở hướng đảo nhỏ rơi đi. Bất quá trên đảo nhỏ cây cối kỳ đa, liễu Khiên Lăng thuận thế níu lại mấy cái nhánh cây giảm một chút tốc độ, liền bình an rơi vào trên đảo. Bình an hạ cánh sau khi, liễu Khiên Lăng dò xét trước mắt không gian. Sau lưng không xa là bờ biển, nước biển nước lớn thanh âm rõ ràng có thể nghe, ven biển lâm lâm dài một ít cây dừa, trên cây tựa hồ còn có gia tử. Thân bên trái là một rừng cây, ngăm đen một mảnh, truyền tới trận trận tiếng xào xạc. Thân bên phải là hơi thấp lùn lùn cây, cũng là đen sì, không thấy rõ kết quả. Mà phía trước là một cái Cao Cương, phía trên mơ hồ có thể thấy một ít đại tảng đá. Phía trước Cao Cương bên trên không tẻ, liễu Khiên Lăng quyết định đi nơi nào, chỗ cao nhìn xuống nhìn một cái không sót gì, vạn nhất tới đã thú gì, có thể linh hoạt đối phó. Cẩn nhắc kỹ, liễu Khiên Lăng chiết nhánh cây dò đường hướng Cao Cương đi tới.

Cũng còn khá, đoạn đường này chừng ngại không nhiều, liễu Khiên Lăng tốn chút khí lực mà thôi, đại khái 200 mét đáng về liền đến Cao Cương nóc. Nhờ ánh trăng trước mắt xuất hiện năm tổ đá, xếp đặt rất có đặc điểm, liễu Khiên Lăng đột nhiên nghĩ đến đây nên là dùng đá sắp xếp Ngũ Hành Trận. Nhìn kỹ kia năm tổ đá, mỗi tổ đều là năm khối. Nhưng mỗi tổ năm tảng đá hình dáng, màu sắc cũng không giống nhau. Mỗi tổ đá năm tảng đá bên trong khe hở cũng có một cái thiểm quang cái hộp. Trên cái hộp các lóe lên một cái chữ to màu vàng, theo thứ tự là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Ở nơi này năm tổ trong tảng đá đứng thẳng một đoạn Thạch Bì, phía trên có khắc một ít chữ, không vào Ngũ Hành Trận không thấy được.

Liễu Khiên Lăng tâm lý suy nghĩ, kia năm tổ trong đá đồ vật nhất định không thể tầm thường so sánh, nhưng thiết Trận giả cũng không quá khó khăn là đoạt bảo người, dù sao Ngũ Hành Trận không tính là rất khó. Nghĩ như vậy, liễu Khiên Lăng liền cất bước bước vào Ngũ Hành Trận. Mấy bước đi tới trước tám bia đá, xem phía trên viết cái gì, này nhìn một cái không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Chương 8: Phỉ Thúy thần Lăng

Đây là một đoạn màu đen Thạch Bi, tài liệu tựa hồ không có gì đặc thù, chính là phổ thông đá hoa cương. Nhưng đá hoa cương bên trong chứa quá nhiều Hắc Vân mẫu, cho nên nam thạch có màu đen, hơn nữa hắc phát phát sáng. Liễu Khiên Lăng tìm trong người nhìn, nhất thời hù dọa gần chết. Màu đen trên tấm bia đá bùng đứng thẳng một viên Huyết Khô Lâu đầu, vận vẹo mặt mũi, Thanh Hắc màu sắc, cặp mắt, hai lỗ tai, lỗ mũi chính ở ồ đất chảy máu, một cổ làm người ta nôn mửa tanh hôi nhào tới trước mặt. Liễu Khiên Lăng bản năng lui về phía sau mấy bước, tìm thùng thùng trực nhảy, liền nói xui. Hai mắt nhắm nghiền, nơm nớp lo sợ quỳ xuống sau, liễu khiên lăng học kia Âm Dương tiên sinh dáng vẻ bát nháo làm bầm một đại bộ: "Ta Huyết Khô Lâu đi trước bởi ở trên cao, vẫn bởi vô tình mạo phạm, xem ở chính người như vậy uy vũ phân thượng, có thể ngàn vạn lần chớ trách tội ta nha! Ta không phải cố ý, không biết sao làm, ta liền đến ngài này. Ngàn vạn lần chớ giết ta, ta trên có cha mẹ, dưới có em gái, bên trong có tỷ tỷ, quả thực đáng thương nốt! Lại nói, người xem ta gầy như vậy, muốn thịt không thịt, muốn máu không máu. Người còn không bằng đi trong sông bắt mấy con cá đây!" Liễu Khiên Lăng lúc này mặc dù sợ hãi, tâm lý đảo bội phục từ bản thân đến, nguyên lai mình tài ăn nói tốt như vậy.

"Oa oa, oa oa" một cái lạnh như băng đồ vật nhảy đến liễu khiên lăng trên lỗ mũi, liễu khiên lăng đột nhiên nhảy lên, trong lòng lại tăng mấy phần sợ hãi, đang đang, lại liền lùi mấy bước. Cái vật kia bị bắn lên cao hơn một thước, sau đó rơi trên mặt đất, dưới ánh trăng, lóe màu xanh biếc màu. Nguyên lai là chỉ con ếch, khi này nha, chợt một chút liền lên đến, liễu khiên lăng nhiệt huyết dâng trào, hai mắt mở lớn, dứt khoát đứng thẳng thân hình. Dựa vào cái gì nha, một người lớn sống sờ sờ, sợ người chết đầu, bị chỉ con ếch bị dọa sợ đến như thế, khó trách phương xa chúng quy trò cười chính mình nhất gan. Liễu Khiên Lăng trong lòng thầm mắng: "Thật là người xui xẻo thời điểm, uống nước cũng nhét kê răng, một cái Huyết Khô Lâu đầu cũng liền đủ, lại chui ra cái con ếch, thật mẹ nó tà khí." "Oa oa, oa oa." Lục Thanh con ếch tựa như đang cười nhạo liễu khiên lăng, làm cho càng vui mừng. Liễu Khiên Lăng giận dữ, bay lên chân phải đạp đi, nhưng mà đạp cái vô ích, liền tiếp mấy đá, cũng rất suy, chấn hai chân làm đau. Mà cái kia con ếch đã nhảy đến cái đó Huyết Khô Lâu trên đầu vẫn réo lên không ngừng. Tà hữu tìm, liễu khiên lăng nhặt lên một khối đạt tới mấy cân trọng thạch đầu hết sức hướng kia Huyết Khô Lâu đầu cùng con ếch đập tới. "Leng keng" nhất thanh thúy hướng đá bị bắn trở về đến, rơi xuống đất, cô lỗ lỗ lẩn xuống sườn núi cao. Mà kia Huyết Khô Lâu đầu không có một tí tổn thương, chẳng qua là kia con ếch bị liễu khiên lăng cho "Ngũ mã phân thân", ruột chảy ra, lưu ở hắc trên bia, được không chán ghét.

Không đúng rồi, đầu người làm sao biết so với đá còn cứng rắn đây? Liễu Khiên Lăng tâm lý suy nghĩ, vì vậy đánh bạo đến gần nhìn kỹ màu đen kia Thạch Bi, lúc này mới phát hiện chính mình sai. Đó là một cái đầu khô lâu không giả, nhưng bất quá là một đá hình dáng, sờ dĩ chảy máu là bởi vì mộ bia phía sau có một tầng đá, trên đá có một cái vết xe, chính chảy nước, trên tầng đá sinh một loại huyết sắc thảo, Thích ra trần trần mùi hôi thối, lẩn vào trong nước, chảy tới trên tấm bia đá đầu khô lâu, vì vậy là được Huyết Khô Lâu đầu.

Liễu Khiên Lăng chuyên chú dò xét khối này màu đen Thạch Bi, tuyết ánh trắng sáng xuống màu đen kia càng thêm nồng nặc, bia bên trong tựa hồ có khối mù đang lưu động, hai mắt đưa mắt nhìn, ánh mắt nhìn vào thân bia, là một mảnh vô biên vô hạn hắc ám, kia hắc ám tựa như quỷ thần đang kêu gọi, bước chân không tự chủ được hướng kia hắc ám đi tới. Liễu Khiên Lăng đột nhiên thanh tỉnh, lắc lư đầu, giữ thanh tỉnh. Hai tay sờ đỡ bia thân, trong nháy mắt một cổ lạnh lẽo truyền vào thân thể, quen thuộc lại rất cảm giác xa lạ thấy. Liễu Khiên Lăng tiếp tục xem xét người, màu đen Thạch Bi đột nhiên thay đổi màu sắc, bia thân cùng cái đế đều biến thành màu trắng như tuyết, mà trắng như tuyết bia trước người sau đều có văn bia, chữ vết là màu đen. Chính diện văn bia giới thiệu nói cái này cái này đảo kêu U Hồn đảo, đảo chung quanh biển kêu U Hải, nơi này là một cái Mộ, là U Hồn đảo Đảo Chủ Mộ, kêu Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch Mộ. Văn bia nói tiếp chủ yếu miêu tả U Hồn đảo Đảo Chủ bình sinh sự tích cùng Quý Dĩ Thần Thông. Phía sau văn bia toàn bộ là liên quan tới Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch Mộ, bao gồm Mộ cấu tạo, bày trận phương pháp, đặc điểm, uy lực, Sinh Môn, Tử Môn cùng phương pháp phá giải. Xuyên thấu qua màu trắng bia ngồi có thể thấy rõ ràng phía dưới tầng đá là một bộ sách cổ cùng một cái màu đen Mặc Ngọc Khô Lâu, sách cổ bia lóe một hàng tiêu sái hành thư "Giới thông Đan Nhai trải qua quyền thượng" liễu khiên lăng thủ gờ phía trên đá,

Không thành công. Vì vậy lại chuyển tới bia sau lưng mặt, bia sau lưng mặt văn bia trừ giới thiệu Ngũ Hành Ngũ Sắc ngoài trận, thật ra thì còn có một đoạn, bởi vì Thạch Bi phía sau có một tầng đá cản trở, nhìn lên yêu cầu cúi người đến đá kia bên trên, hơn nữa hòn đá kia bên trên tảo mù vị quả thực khó ngửi, cho nên mới vừa rồi không thấy. Là bất được kia bộ sách cổ, liễu khiên lăng chịu đựng tanh hôi, xem bộ phận kia văn bia. Cuối cùng hẳn rất cuộc biết rõ mờ như thế nào bia ngồi pháp môn. Phương pháp có hai, một là lấy thần công pháp lực mở ra phong ấn, hai là nuốt vào sáu chân Bích Thiềm. Loại phương pháp thứ nhất dĩ nhiên không được, chính mình sẽ không Tiên Pháp, có thể loại thứ hai cũng quá biến thái! Liễu Khiên Lăng nhìn về phía bị chính mình đập rồi tỉnh rồi mù màu xanh lá cây con ếch, lúc này chính dán tại thạch bi mặt ngoài, chảy ruột, căn cứ văn bia miêu tả dáng vẻ, đây chính là sáu chân Bích Thiềm, hơn nữa chỉ có một cái này bị phong ấn ở này bạn Mộ, bởi vì Ma Hồn đảo Đảo Chủ khi còn sống cố gắng hết sức trân ái loại này Bích Thiềm, cho nên thuận theo tâm nguyện, đem này Bích Thiềm phong ấn ở trên mộ bia. Đây là Thượng Cổ Chi Vật, trừ đập chết cái này, toàn bộ Ma Hồn đảo cũng sẽ không có con thứ hai, nhưng chỉ có nuốt vào nó, sau đó lấy chính mình năm giọt Huyết Tích ở bia chỗ ngồi, mới có thể phá giải pháp môn, bất được sách cổ. Liễu Khiên Lăng một trận nôn mửa, sớm biết như vậy, thật không nên đập chết nó, nói không chừng toàn bộ nuốt vào cũng còn khá bị chút, ít nhất không trước mắt ác tâm như vậy.

Liễu Khiên Lăng ngồi xuống, nhìn cái này Ngũ Hành Ngũ Sắc Mộ, nắm tổ đá, nhất phương Thạch Bi, trên tấm bia đá Khô Lâu, cùng với nắm tổ trong viên đá lóe lên Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm chữ, còn có kia không cầm ra sách cổ. Kia sách cổ nhất định là bị tích vô lâm, trên đó viết Tuyệt Thế Vô Công. Nếu như học được phía trên tuyệt thế kỳ công, nhất định sẽ Tiểu Ngao Giang Hồ, giống như đông sơn vịnh Long Vân núi Trang trang chủ đảm đảm Ứng như vậy, uy chấn vô lâm, vung cánh tay hô lên, Quân Anh hưởng ứng, không người không tuân theo, không người bất kính. Nghĩ tới những thứ này liễu khiên lăng không do dự nữa, đi thẳng tới trước tấm bia đá xóc lên sáu chân Bích Thiềm thì thể liền ném vào trong miệng, nhắm mắt lại, một trận cuồng nhai sau, cứng rắn nuốt xuống. Nôn nhiều lần, liễu khiên lăng cổ đê xuống đi. Buồn nôn sau, liễu khiên lăng cảm thấy trong bụng nóng bỏng, một dòng nước nóng ở trong người bồn tẩu, đánh thẳng vào cả người kinh mạch. Thân thể dần dần ấm áp, không nữa chán ghét khó chịu. Hoi chuyện sau khi điều chỉnh, liễu khiên lăng không kịp chờ đợi đi tới chính ngân lóng lánh bia trước, từ bên hông rút ra một cái sáng loáng chùy thủ, thuận thể nhắc tới, ngón trỏ

trái liền xuất hiện một đạo huyết ngân.

Một giọt, hai giọt, ba giọt, bốn giọt, năm giọt. Năm giọt máu từ từ tiến vào bìa ngòi, bìa ngòi chít chít vang dội, một trận sau khi, bìa ngòi chính giữa hoa mở một cái tứ phương không gian, bên trong không gian bất ngờ nằm hai dạng đồ vật, một quyển sách cổ, một cái màu đen Mặc Ngọc Khô Lâu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đan Kinh sách cổ

Nhìn trước mắt sách cổ, liễu khiển lăng kích động nước mắt cũng sắp chảy ra, cái đó hình vuông không gian hiện lên lãnh đạm màu xanh nhạt khí tức, phát ra một loại không cách nào kháng cự hấp dẫn. Tay từ từ sờ tới sách cổ, mềm nhũn, rất có co dãn, hơi thô ráp, hẳn là động vật da chế, sách cổ mặt ngoài đã vàng ố, hiển nhiên việc trải qua rất nhiều năm tháng, liễu khiển lăng phán đoán. Kìa một nhóm lam chữ tựa như khảm ở sách cổ mặt ngoài bảo thạch màu lam, lóe say lòng người màu xanh da trời. Giới thông Đan Nhai trải qua thứ quyền thượng, nên như thế nào một quyển sách đây? Liễu khiển lăng bắt lại, tâm hoảng hoảng nhảy. Không kịp chờ đợi mở ra trang thứ nhất, là một bức tranh, sóng mãnh liệt trên biển khơi, một cái thiếu niên áo trắng chạy như bay ở Đại Hải Chi Thượng. Chân phải ở phía trước, chân trái ở phía sau, tay phải ở trước người có bàn tay trạng giờ lên, tay trái bỏ lại đằng sau, trong tay dắt một đóa đọt sóng. Hình ảnh trông không nơi viết một ít văn tự, liễu khiển lăng đại thể có thể xem hiểu, theo văn tự ghi lại đây là nói một loại thần kỳ công pháp, kêu đất lăng du ngày. Thúc giục pháp quyết lúc có thể tùy ý khống chế Giang Hà Hồ Hải nước, khiến cho Giang Hà Hồ Hải nước lên trời xuống đất, hóa rồng Huyền Cầu, vũ động càn khôn. Từ thứ hai, mệnh mang biển mây giữa, một chiếc hình dáng quái dị thuyền ở trong mây bồng bênh, là nói cái gì Huyền Vực đại pháp thần công, nhìn không hiểu lắm. Trang thứ ba, một cái lượn quanh tràn đầy Vân Hà đỉnh núi, đỉnh núi có một con to mắt to, dò xét liên miên bất tuyệt quần sơn. Thứ tư trang, tối tăm mờ mịt. Thứ năm trang, trắng xóa. Thứ sáu trang cho đến thứ chín trang cuối cùng một mảnh đen nhánh, cái gì cũng không nhìn thấy. Liễu khiển lăng từ đầu tới cuối đem sách cổ lật một lần, phát hiện tổng cộng chín trang, mỗi trang cũng ghi lại một cái Kỳ Dị công pháp, chỉ là mình không đạo hạnh gì, nhìn đến hi lý hồ đồ. Quan nó chi, liễu khiển lăng nghĩ, trước thu, sau này từ từ nghiên cứu, ngay sau đó cất vào trong ngực.

Sách cổ phía bên phải lăng lăng nằm một cái Mặc Ngọc Khô Lâu, đen sẫm màu sắc, Khô Lâu bên trong như có một đoàn khói mù. Đầu khô lâu chỉ có ngón cái bụng lớn tiêu, ngược lại thật thích hợp ngay ngực rớt. Liễu khiển lăng đưa tay từ dưới cổ áo lôi ra lúc trước đeo Nanh Sói, cỡi xuống, thay Mặc Ngọc Khô Lâu, sau đó lại bộ đến trên cổ, lắc lư cổ, ha ha cười nói: "ừ! Không tệ, rất thú vị." Đầu khô lâu thiếp ở trước ngực, tí ti lạnh lẽo chảy đầy toàn thân, trong đầu tựa hồ rót vào một tên kỳ quái ý niệm.

Được (phải) sách cổ cùng Khô Lâu, liễu khiển lăng hướng lúc này đã khôi phục màu đen mộ bìa lay tam bá, trong lòng yên lặng cảm tạ Ma Hồn đảo Đào Chủ, dù sao bắt người ta đồ vật, không thể mất lễ phép. Đứng dậy, bốn phía liếc mắt một cái, phát hiện mình vẫn còn ở Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch trong trận, trong đầu nghĩ được bảo bối đi nhanh lên người, tránh cho sinh sự đoan. Đợi cất bước đi, lúc này đột nhiên nghĩ đến, đã biết là ở địa phương nào, thế nào về nhà à? Như thế nào đi tới nơi này? Trong lúc nhất thời lại không giải thích được đứng lên. Liễu khiển lăng không thể làm gì khác hơn là dừng lại, ở Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch trận tìm cái chỗ ngồi xuống, nhìn cái này địa phương xa lạ, cẩn thận nhớ lại chính mình tung tích. Trong trí nhớ, chính mình thật giống như ngũ, tỉnh lại liền phát hiện mình hướng cái này Hải Đảo hạ xuống, rơi vào trên đảo sau khi, đi tới nơi này cái Cao Cương bên trên trong thạch trận, cho tới bây giờ. Như vậy chính mình tỉnh lại trước ở nơi nào? Liễu khiển lăng cố gắng nhớ lại, trong tay lục lọi cái đó Mặc Ngọc Khô Lâu, tí ti lạnh lẽo thấm nhuần bụng dạ, một loại khác thường thoải mái, có chút tham luyến loại cảm giác đó.

Này U Hải thật là quái khác, trên trời trăng sáng lại có ba cái, ánh trăng kia sáng như tuyết, nhưng phía dưới thế giới nhưng là một mảnh đen nhánh, này Ma Hồn đảo tựa hồ cũng phủ đầy huyền cơ. Cúi đầu hướng Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch trận chung quanh quét tới, chân dốc trong rừng lóe từng đạo lạnh giá ánh sáng, đó là dã thú, chính ở trong bóng tối dòm ngó chính mình, liễu khiển lăng cả người một trận rùng mình. Nhờ có ở Ngũ Hành Ngũ Sắc trong trận, nếu không sớm thành quái thú bữa ăn. Lạnh giá ánh mắt, đe dọa nhìn, cái loại này lãnh ý thế nào như vậy quen thuộc. Dưới ánh trăng, thiếu niên áo trắng trầm tư hồi lâu, rốt cuộc cảm giác kia xa xa truyền tới thanh âm, là thơ Phong muội muội tiếng kêu cứu. Trong nháy mắt, liễu khiển lăng trí nhớ trở lại Phi Thúy Lăng hướng đông nam màu xanh da trời mộ bìa sau. Bên người là té xiu phương xa, phía trước Nguyệt nha hồ bờ thơ Phong muội muội ngân cân treo sợi tóc.

Chỗ này nhất định cùng Phi Thúy Lăng có liên quan, liễu khiển lăng nghĩ. Mình tại sao tới đây, tại sao khi tỉnh lại treo trên không trung? Nhất định là chính mình té xiu sau đó phát sinh cái gì. Muốn nghĩ (muốn) rồi đi nơi này, xem ra cần phải đi bờ biển nghĩ biện pháp, duyên hải vừa đi có lẽ sẽ phát hiện đầu mối gì,

Quyết định tốt sau khi liễu khiển lăng bằng Ngũ Hành Trận thông thường cùng Ma Hồn đảo Đào Chủ mộ bìa văn bìa giải thích, phí một phen khí lực rốt cuộc đi ra Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch trận. Thăng hướng biển bên bờ đi, đồng thời cẩn thận bốn phía động tĩnh.

Màu đen biển, màu bạc bãi cát, loại này bãi biển cảm giác rất là rung động. Ngăn bạch màu lợt, thứ gì ở phía trên cũng sẽ đặc biệt nổi bật. Trên bờ biển lúc này đã lui triều, hạ xuống vô số chiếu lấp lánh vô số, giống như trên trời chói mắt ngôi sao. Tương tự Hải Quy, của biển loại sinh vật biển ở trên bờ cát lười biếng bò, đáng vẻ rất ngu, bất quá có nhiều đếm không hết. Mới vừa rồi Phá Trận hơi mệt chút, liễu khiển lăng dứt khoát nhảy đến một cái đạt tới 2m tròn kính Cự Quy xác ngồi xuống đến, mặc nó bò, mình thì Tĩnh Tâm suy nghĩ thoát thân biện pháp, trong tay lục lọi Mặc Ngọc Khô Lâu, lãnh

lạnh cảm giác ở trong người chảy xuôi, nhẹ nhàng khoan khoái mà thân thiết.

Liều khiến lãng chính suy nghĩ ra Thần chi tế, đột nhiên cảm thấy một cổ sát khí đánh tới. Ngẩng đầu, trước người năm thước khoảng cách một cái quái mãng ngẩng đầu ưỡn ngực chính đối với mình tí ti khạc lưỡi tâm. Chân to chừng miêng chén, dài hơn hai trượng, cả người màu xanh lá cây, chỉ có mắt đen nhánh tỏa sáng. Nó phía sau vô số Lục Xà lẫn nhau vòng quanh bò tới. Quay đầu sau lưng, già thiên cái địa bay tới vô số Quái Điều, mang theo âm phong lao xuống tới, phía trước là một cái cang Đại Quái Điều. Quái Điều hai cánh Xích Hồng, thân thể là thổ hoàng sắc, hai mắt bên ngoài lõi, không một cái lông chim. Ngồi ở Cự Quy bên trên, liều khiến lãng trực cảm đến hai loại lực lượng vô hình ép hướng mình, đè nén cơ hồ dây dưa không thờ nổi khí.

Trước người Quái Xà kẹp tí ti ác liệt phong thanh thiểm điện bắn tới, liều khiến lãng căn bản không kịp đứng dậy, trên cổ Mặc Ngọc Khô Lâu liền bị Quái Xà ngay cả hút mang cắn ngậm lên miệng. Sau đó toàn bộ rần như gió lốc quay đầu chuẩn bị rời đi, cầm đầu cự mãng ngẩng đầu ngậm Mặc Ngọc Khô Lâu hướng đám kia Quái Điều lắc đầu tung đuôi, tựa như đang khoe khoang, tựa như ở coi rẻ, sau đó không có vào bầy rần, rần đảo nhộn nhạo triệt hồi. Mà Quái Điều bầy, càng điên cuồng, mở ra to Sí rồi rít xống vào rần Hải Xà đảo bên trong. Ngán trong nháy mắt, Ma Hồn đảo dưới chân, U Hải bãi biển một trận trời đất tối sầm động vật đại tàn sát bắt đầu. Từng tiếng kêu thảm thiết, từng cái Quái Điều đầu, từng đoạn Lục Xà thi thể, phủ đầy bãi biển. Màu bạc bãi biển nhuộm đầy một tầng máu tươi, phối hợp U Hải đen nhánh nước biển, liều khiến lãng trận trận nôn mửa. Hồi lâu sau, rốt cuộc lắng xuống, trên bờ biển còn sống chiến đấu giả chỉ có hai cái, Quái Xà cùng Quái Điều. Nhưng mà song phương cũng đều thôi thóp.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Mặc Ngọc Khô Lâu

Liều khiến lãng nhìn một chút bờ bãi một mảnh U Hải bãi biển, nhìn lại mình một chút, cả người bị văng dơ bản không chịu nổi, quần áo sớm bị sợ ra mồ hôi lạnh thấm ướt, thậm chí nguy hiểm thật, nhờ có những thứ này đáng ghét gia hòa không phải là chạy tự mình tiến tới, là muốn cái đó Mặc Ngọc Khô Lâu.

Tựa hồ lại nước lớn, sóng biển không ngừng đánh về phía bãi biển, sóng biển mỗi hướng Bến Thượng Hải một lần, những Quái Xà đó Quái Điều thì thể thì ít rất nhiều, ở U Hải bên trên lúc Ăn lúc không sau một lúc không liền một chút vết tích. Sóng biển còn đang không ngừng cộ rửa bãi biển, dưới ánh trắng màu bạc bãi cát lại khôi phục nó màu lót. Kia màu trắng bạc nhào vào trên bờ biển, lờ lờ màu sắc có chút chói mắt, mà lúc này Hải Triều lại nổi lên, trên bờ biển đã là không chân nước biển. Kỳ quái là đen nhánh kia nước biển hướng Bến Thượng Hải sau khi, lập tức thanh sáng lên, trở nên sạch sẽ, cố gắng hết sức trong suốt. Ở đó trong suốt nước biển xuống Tĩnh Tĩnh nằm cái đó Mặc Ngọc Khô Lâu, đen sẫm màu sắc, tựa như một ít một dạng khói mù.

Bốn con mắt nhìn chăm chăm đoàn kia khói mù, ai cũng không hành động thiếu suy nghĩ, nhưng hiển nhiên ai cũng không muốn từ bỏ. Đề phòng, chờ đợi, Quái Điều cùng quái mãng cũng không nóng nảy, bọn họ cũng hết sức rõ ràng thứ tốt hẳn thuộc về cường giả, cho nên dưới mắt duy nhất yêu cầu làm là được mau sớm khôi phục thể lực. Về phần cái đó trên cổ từng treo Mặc Ngọc Khô Lâu gia hòa, hai người căn bản không để vào mắt, cùng mình thân cao qua trượng thân thể so sánh, người này thật sự là yếu đáng thương em bé. Rốt cuộc, Xích đầu Quái Điều thử thăm dò về phía trước bước một bước nhỏ, hai mắt lõi ra càng thêm lợi hại, vẫn vận tia máu, lóe hàn mang, ác liệt bắn về phía quái mãng. Quái mãng, thoáng hướng lên Dương Dương đầu, bàn trừ thân thể bàn càng chặt hơn, ước chừng thu một vòng, khinh thường trợn mắt nhìn Quái Điều, tùy thời có thể bùng nổ Vạn Quân Chi Thế. Quái Điều âm thầm trầm tư, chỉ cần lấy tốc độ nhanh nhất ngậm lên Mặc Ngọc Khô Lâu chẳng không bay lên, coi như đại công cáo thành. Đại nào đang nhanh chóng vận chuyển, mỗi một góc độ, mỗi một phương hướng, mỗi chi tiết cũng ở trong lòng bắt chước một lần lại một khắp sau khi, Xích đầu Quái Điều đột nhiên như gió lốc bắn về phía Mặc Ngọc Khô Lâu. Động tác này quả thực quá nhanh, quá hoàn mỹ, quái mãng mặc dù tâm lý sớm có chuẩn bị trong lòng vẫn là cả kinh. Nhưng động tác lại không có chút nào do dự, nó rõ ràng ở trên thế giới này do dự hậu quả sẽ là cái gì. Đang quái điều to mỗ mỗ về Mặc Ngọc Khô Lâu một thoáng vậy, quái mãng thân thể xóc lên tanh hôi cuồng phong cuốn về phía Quái Điều hai chân, sau đó từng vòng bàn chặt.

Cô đồng một tiếng, Quái Điều thân thể nện ở màu bạc trên bờ biển, kích thích tầng tầng sóng biển. Quái mãng thân thể bàn được (phải) càng ngày càng gấp, to lớn đầu trần đặc ý dò xét Quái Điều lúc này vinh quang tột đỉnh đầu. Nhưng Quái Điều lấy ở đâu dễ dàng như vậy đối phó, mấy lần giãy giụa sau khi, quái mãng cũng có chút lực bất tòng tâm, nhưng vẫn liều mạng quán đối thủ. Hai cái quái gia hòa quán ở Hải Triều bên trong, tựa như một tổ kỳ quái tượng nắn, bất phân thắng bại.

Sóng biển từng đợt tiếp theo từng đợt đánh úp về phía bãi cát, ngang gối nước biển bập bênh đến, ba cái mặt trắng ở đáy nước thoáng qua thành một đại một dạng, xem ra này Hải Triều sẽ càng lúc càng lớn, được (phải) đuổi mau rời đi, liều khiến lãng nghĩ đến. Làm hai cái quái vật xoay làm một một dạng đang lúc, liều khiến lãng nhân cơ hội tìm trong người đi thập cái đó Mặc Ngọc Khô Lâu, ai ngờ tay mới vừa hướng Mặc Ngọc Khô Lâu với tới, hai cái quái vật lại song song lỏng ra đối phương, bốn con tàn bạo con mắt đồng loạt hướng hẳn bắn tới. Liều khiến lãng hậm hực lui về tay, ngây ngốc cười cười, nhún nhún vai, tay mở ra, ngoan ngoãn ngồi về Cự Quy bên trên.

Hai cái quái vật tham lam nhìn chăm chăm Mặc Ngọc Khô Lâu, trong lúc nhất thời không có động tác gì. Lúc này một cái sóng biển đánh tới, một cụ Lục

Xà thì thể trôi đến Mặc Ngọc Khô Lâu bên cạnh, thì thể còn chảy máu, chung quanh nước biển nhuộm đỏ một mảnh. Một đoàn khói đen từ từ khuếch tán, sau đó không lâu bao vây bộ kia xác rắn, lại một hồi, nước biển khôi phục khô khốc Tình Tình trạng thái, trong suốt thấy đáy, thật giống như bộ kia xác rắn căn bản không từng có. Hết thấy các thứ này liễu khiến lãng thấy rất rõ ràng, nguyên lai này Mặc Ngọc khô lâu là khát máu. Giương mắt nhìn lên, hai cái quái vật trong mắt tựa hồ lóe sợ hãi, sợ hãi nhìn chăm chăm Mặc Ngọc Khô Lâu. Không trách hai cái quái vật như vậy cẩn thận một chút, nguyên lai bọn họ sợ Mặc Ngọc Khô Lâu đụng phải bọn họ vết thương, cho nên không dám tùy tiện cướp lấy. Biết một điểm này, liễu khiến lãng làm ra một cái nguy hiểm quyết định. Liễu khiến lãng tâm lý mình bạch, như vậy hao tổn nữa, các loại (chờ) một trận Hải Triều lớn hơn chút nữa, mạng nhỏ không phải là ngồi không thể. Thà mất mạng không bằng đánh một trận,

Có lẽ sẽ liễu ám hoa mình, nếu như xui xẻo thất bại, chẳng qua chỉ là chết càng khốc liệt nhiều chút mà thôi.

Liễu khiến lãng tính toán, chính mình cách Mặc Ngọc Khô Lâu đại khái xa một trượng, mà hai cái quái vật cách Mặc Ngọc Khô Lâu ba trượng ra ngoài. Bọn họ đáng cao lớn, thực tế nhất cử nhất động không sai biệt lắm. Nhưng liễu khiến lãng tin tưởng người khác chỉ số thông minh biết bao nhiêu chiếm chút ưu thế, nếu như đột nhiên xuất thủ có lẽ thật có thể thành công. Kia hai cái quái vật còn đang ngó chừng bảo bối kia ngăn người, tâm lý đánh tính toán, đối với liễu khiến lãng tồn tại không thêm để ý chút nào. Nhưng mà liễu khiến lãng xuất thủ, động tác kia ở trong mắt chúng nhất định chính là pha quay chậm. Bọn họ mắt thấy liễu khiến lãng một cái đẹp đẽ cá chép đại xoay mình đầu hướng xuống dưới hạ xuống, lại đứng lên thân hình lúc, trong tay bắt ngờ giờ Mặc Ngọc Khô Lâu. Dưới ánh trăng, đoàn kia màu đen lại có vài phần diêm dúa. Hai cái quái vật ngoe đầu thường thức, bọn họ cũng không quan tâm Mặc Ngọc Khô Lâu cầm ở tên tiểu tử này trong tay, đối với người yếu nếu như cường giả yêu cầu, sau đó có thể đạt tới mục tiêu. Bất quá lần này bọn họ sai, tên tiểu tử này đem Mặc Ngọc Khô Lâu hướng trong bọn họ đang lúc hết sức quảng tới. Hai cái quái vật không có bất kỳ chuẩn bị, không có bất kỳ thời gian cân nhắc liền bắt đầu tranh đoạt.

Phiên thiên sóng lớn, hai cái quái vật gào thét nổ ầm trận trận, màu bạc trên bờ biển lần nữa bò tới đủ loại trong biển vật lại rồi rít thối lui, chỉ có kia ngậy ngốc Cự Quy vẫn. Theo hai cái quái vật cắn xé triển đấu, không dùng được tranh đoạt, chung quanh nước biển nhanh chóng đỏ lên, càng ngày càng đỏ, đoàn kia màu đen từ từ mở rộng, từ từ bao vây hai cái quái vật, trong thiên địa chỉ nghe hai tiếng thồn thức sau khi, màu bạc bãi biển lại trở nên đẹp như vậy. Lóe ánh sáng vô số mà sần sần như tuyết trắng sáng cùng Mãn Thiên Tinh Đấu. Liễu khiến lãng đứng ở Cự Quy thượng khán từ từ tản đi khói đen, hai cái quái vật đã dâng vô tồn, dài thở phào một hơi. Chạy tới nhặt lên Mặc Ngọc Khô Lâu hôn nhẹ, lại đeo trên cổ. Bất quá trong lòng cũng lẩm bầm, chính mình có thể ngăn vạ lần chớ ra máu u!

Liễu khiến lãng nhanh chóng hướng bên bãi biển duyên đi tới, trải qua Cự Quy lúc phát hiện Cự Quy dưới bụng có mấy cái mới vừa xuống trứng rùa, đạt tới thời phòng lớn như vậy. Nhìn một cái không sao, bụng kêu lên ừng ực đứng lên, trong đầu nghĩ này trứng rùa cùng trứng gà cũng không kém đi, phỏng chừng độc người không chết. Vì vậy lãng lẽ đường vòng Cự Quy sau lưng len lén bụng một cái, lui về phía sau mấy bước, quay người lại liền ôm vào trong ngực. Liễu khiến lãng dọc theo bờ biển đi một đoạn, đi tới một chỗ khác bãi biển, bãi biển cũng vẫn là màu trắng bạc, bất quá cơ hồ không Thập độ vật ở phía trên. Chân đạp ở phía trên, cát khô khốc, bãi cát cùng Hải Đảo giữa còn có cái không to nhỏ sông, không tẻ, liễu khiến lãng dừng lại.

Cả người bản thủ khó chịu, liễu khiến lãng cởi quần áo ra ở sông nhỏ trong tắm một cái, lại đơn giản liêu nước tắm một cái, bởi vì không hiểu sông nhỏ tính chất, không dám xuống sông đi giặt rửa. Quần áo tắm, trở lại bãi cát, tìm mấy đoạn cây khô đốt, tìm mấy khối có cạnh có góc đá, đánh lửa, đem cái đó trứng rùa dùng dao cắt (cái) bụn gói kỹ lưỡng, ném tới trong đồng lửa. Nhìn hùng hực nhóm đồng lửa liễu khiến lãng thật là cảm thấy vừa lạnh vừa đói vừa khát. Hòa bùng nổ, thân thể dần dần ấm áp tới, quần áo cũng thì không sai biệt lắm. Liễu khiến lãng đứng lên, hoạt động một chút gân cốt, từ trong đồng lửa rút ra một cái đốt được (phải) đang lên rừng rực còn gỗ, hướng Ma Hồn đảo đi tới. Quá khát, phải làm gì đây? Kia nước biển nước sông quả thực không dám uống. Liễu khiến lãng phát hiện trên đảo có không ít cây dừa, tìm gia tử đi. Bất quá trên đảo quá nguy hiểm, cầm một chùy lấy phòng ngừa vạn nhất. Bất quá, liễu khiến lãng phát hiện chùy có thể chiếu sáng không giả, nhưng phòng ngự tựa hồ là dư thừa, một đường tới lui đụng phải rất nhiều tất cả lớn nhỏ động vật, bọn họ tựa hồ rất sợ chính mình, thật xa liền né tránh.

Hòa như cũ đến đến, chẳng qua là thắm một ít, liễu khiến lãng nhảy ra trứng rùa, lại đang trên đồng lửa thêm chút gỗ. Sau đó gỡ gia tử, Mảnh quắt to hai cái, uống rất ngon, băng băng lạnh, nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái. Trứng rùa mùi vị cũng không tẻ, phún hương. Ăn uống no đủ sau, liễu khiến lãng mỗi một cũng lên đến, mơ mơ màng màng lại tiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thần bí Tế Đàn

Liễu khiến lãng giấc ngủ này cố gắng hết sức thoải mái, khi tỉnh lại cảm thấy đầu não hết sức thanh tỉnh, xoay vặn cổ, duỗi duỗi cánh tay, đá đá vào cẳng chân, tùy tiện hoạt động thân thể mấy cái. Ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện kia ba cái mặt trăng lúc này đã thay đổi không góc nhỏ, hiển nhiên mình ngủ ngon lâu. Xa xa trên biển như cũ nước son đen như mực, Ma Hồn trên đảo tối tăm mờ mịt. Chỉ có này màu bạc bãi cát tĩnh lặng, long lánh trong trời sắc diệu, gió biển trận trận thổi tới, cả người sáng khoái. Sờ một cái trong ngực, kia bộ sách cổ vẫn còn ở đó.

Đồng kia hỏa đã sớm diệt, bị gió biển thổi được (phải) chỉ còn lại mấy cái nửa đoạn gỗ, còn không có đốt xong liền diệt. Bên cạnh có hai cái gia tử, đó là trước khi ngủ kiệt tác. Liễu khiến lãng khom người kẹp lên một cái chính là một quỳên, gỡ một cái khe, chảy ra nước, đựng lên đi lại uống thật thoải

mái. Uống thôi trực tiếp ném hướng sau ót, qua loa ở trên y phục xoa một chút tay, lại ngồi xuống, suy nghĩ tiếp theo làm sao bây giờ. Tay không tự chủ được lực lợi Mặc Ngọc Khô Lâu, tí ti lạnh lẽo chìm vào bụng dạ, diên hướng toàn thân, trong đầu như có Cổ Thần nề tình động. Loại cảm giác này càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng quen thuộc.

Liễu Khiên Lăng cúi đầu liếc mắt nhìn Mặc Ngọc Khô Lâu lẩm bẩm: "Người nhất định là một bảo bối, nếu không những Quái Điều đó Quái Xà cũng sẽ không liều mạng cướp người, nếu là người có thể giúp ta rời đi địa phương quý quái này liền có thể!" Nói xong nhìn kia vô biên vô hạn U Hải thờ dài. Đột nhiên cảm thấy trước mắt mơ hồ, lãnh đạm lãnh đạm khói đen lượn quanh trong người tể, từ từ kết thành một tầng màu đen khói cái lồng, đem mình bao ở bên trong. Xuyên thấu qua tầng kia khói cái lồng, thế giới bên ngoài mơ mơ hồ hồ biện không rõ ràng lắm. Cúi đầu, liễu khiên lăng thấy khói đen chính là Mặc Ngọc Khô Lâu phát ra, lúc này hắc khí vẫn còn ở từ Mặc Ngọc Khô Lâu trong miệng hướng ra phía ngoài lưu tả. Mà trước mắt dần dần cái gì cũng không thấy rõ, thân thể ở vào vô biên trong bóng tối. Dưới người lẳng lẳng đã rời đi mặt đất, hướng chéo không trung thối tới, bằng cảm giác giống như là phiêu hướng Ma Hồn trên đảo không đi. Trong bóng tối liễu khiên lăng cái gì cũng không nhìn thấy, cảm thấy quả thực kiểm chế, liền thuận miệng nói: "Phát sáng nhiều chút, phát sáng nhiều chút liền có thể." Nhắc tới cũng kỳ, trước mắt thật cũng có chút mờ mờ ảo ảo sự vật. "Ha ha, lần này liễu khiên lăng cao hứng, này Mặc Ngọc Khô Lâu lại nghe mình nói!" Liên tiếp kêu mấy câu sau, liễu khiên lăng trước mắt sáng rực khắp. Phát hiện mình chính bay đi ở Ma Hồn trên đảo, trên đảo lúc này cũng không mông lung như vậy, liễu khiên lăng bằng liếc mắt cảm giác cái này đảo chu vi có chừng vài chục km đáng vẻ. Toàn bộ đảo Tây Bắc địa thế hơi cao, Đông Nam địa thế hơi thấp. Phương hướng tây bắc có thật nhiều nơi đỉnh núi, trong sơn cốc Ngọc Thụ sum suê, nhai thượng trách thả lỏng hoành sinh. Hướng đông nam phần nhiều là lùm cây, khối lớn bãi cỏ, đang lúc kẹp một ít cây liễu, cây dừa, cây Sồi loại, lẽ lẽ tô điểm trong đó. Có chút Cao Cương nhưng không cao lắm, liễu khiên lăng nhận ra mình chính là từ không trung hướng về nơi này. Lúc ấy ánh sáng rất tối nhìn không rõ lắm, lúc này mới phát hiện, nơi này khắp nơi đều là Ngũ Hành Ngũ Sắc Thần Thạch trận như thế Thạch Trận, tiến vào tầm mắt cũng không dưới mấy trăm, không sai biệt lắm mỗi cách nhau mấy trăm mét liền một cái. Ở nơi này nhiều chút trong thạch trận đang lúc trên một tầng đá lớn cuồng sách ba cái màu xanh da trời chữ to, bút tàu long xà, rất là gai mắt. Liễu khiên lăng nhẹ giọng đọc, Khô Lâu sườn núi, đây là ý gì đây? Chẳng lẽ nơi này dưới đất chôn đều là Khô Lâu? Nhìn lại những Thạch Trận đó, mỗi một trong thạch trận đều có một tấm bia đá, hơn nữa đều là màu đen, trên bia cũng khắc một cái đầu khô lâu, chẳng qua là hình thái vô tận giống nhau. Đảo tây nam là một mảng lớn rừng rậm, rất là rậm rạp, cây cối cũng lạ thường cao lớn, xa xa nhìn lại, ngăm đen một mảnh. Mà hướng đông bắc rõ ràng nhất là có mấy con sông quanh co Tây Hành lại quanh co đi về hướng đông, bờ sông phương thảo rậm rạp, say liễu bà sa, ngược lại có mấy phần thi tình họa ý. Làm người ta chú ý nhất còn phải chúc Ma Hồn đảo ngay chính giữa vị trí, một viên to lớn Thiết Thụ, cao chừng năm sáu trượng, kính ước 2m, tầng cây thiết chi bên trái xuyên bên phải xâu, trên nhánh cây đeo đầy Khô Lâu, ở trong gió đông đưa đến, có người, cũng có thú, còn có dứt khoát nói không rõ là cái gì đầu. Liễu khiên lăng Ngự đến Hắc Cầu gần một chút thấy, Thiết Thụ bên trên phủ đầy vết xe, sinh trần đầy Xích Hồng rỉ sét. Thiết Thụ phía trước là một nơi mây trượng kiến phương đất bằng phẳng, hiển nhiên là trải qua nhân lực chế biến, trên đất bằng có một người cao lớn Tề Đan, có chừng một trượng nửa cao, bốn góc các có một cái đáng vóc to nòi lớn, trong nòi tựa hồ còn có tương tự chất lỏng đồ vật. Liễu khiên lăng đặt mình trong phía trên tể đàn nhìn bốn phía ở đảo bên bờ tám cái phương vị,

Trừ đi hướng đông nam mỗi nơi đứng đến một cái cao trong mây ngày màu sắc rực rỡ trụ lớn, theo thứ tự là màu đen, màu trắng, màu vàng, Tử Sắc, màu hồng, kim sắc, màu xanh lá cây, hướng chính nam, ở trên sườn núi đứng thẳng một cái càng to màu đỏ thẫm trụ lớn, đem chung quanh độ bên trên một lớp đỏ ánh sáng màu choáng váng. Hết thấy các thứ này tựa hồ giống như Phi Thụ Lãng cấu tạo, chẳng qua là hướng đông nam không có màu xanh da trời trụ lớn, nếu có lời, liễu khiên lăng suy đoán có lẽ đã biết là đang ở Phi Thụ Lãng nội bộ đây! Nhưng mà, hướng đông nam không có cái loại này màu xanh da trời.

Nhìn một trận, liễu khiên lăng cảm giác càng hồ đồ, những Thạch Trận đó, cái tể đàn này rốt cuộc là manh mối gì, trong chốc lát nơi nào làm cho biết. Hay lại là mau mau về nhà mới là, cũng không biết thơ Phong muội muội bây giờ thế nào, hy vọng đây chẳng qua là một con ác mộng. Liễu khiên lăng lực lợi Mặc Ngọc Khô Lâu trong lòng mặc đạo về nhà, một đoàn khói đen ở trên tể đàn nhanh chóng bay lên, hướng Ma Hồn đảo hướng đông nam bắn tới, liễu khiên lăng chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại liền ném vào vô cùng trong bóng tối, nhĩ tể cuồng phong gào thét, oan hồn khóc kể, xuy xuy ở ở thanh âm bên tai không dứt. Cảm giác dưới chân trải qua qua lần lượt đỉnh núi, một cái có một con sông, cũng không bao lâu, bỗng nhiên dừng lại.

Trước mắt là quen thuộc hết thấy, cong cong Nguyệt nha hồ bên trên đi lại màu bạc ánh trắng, cong cong trắng sáng đã sớm ngã về tây. Gió đêm đánh tới, mang theo tới nhàn nhạt mùi hoa. Không trung đã chẳng phải thăm, tờ mờ sáng rất nhanh thì đến, trong hồ thủy điều bắt đầu xi xào bàn tán, phồng chừng ở an bài ban ngày hoạt động đi. Trang nghiêm đất Phi Thụ Lãng vẫn nghiêm túc mà đứng, ngay cả trong hồ cái bóng ngược, đều tràn đầy huyền cơ. Thói quen đếm, một cái, hai cái. Tâm cái, thế nào? Hướng đông nam cũng chính là bên người màu xanh da trời mộ bia đây? Liễu khiên lăng lau mấy cái con mắt, xác thực tin chính mình không nhìn lầm, màu xanh da trời mộ bia biến mất, trên đất ngay cả một chút vết tích cũng không có, hư không tiêu thất. Lần này liễu khiên lăng trong lòng nảy sinh một loại dự cảm bất tường, loại dự cảm này là cái gì, không nói được. Theo bản năng lực lợi Mặc Ngọc Khô Lâu, hơi lạnh cảm giác, đề cho người không khỏi sinh ra một loại khoái hoạt. Kia lù lù khói đen từng tia từng sợi trở lại Mặc Ngọc Khô Lâu bên trong. Nhìn cháy hướng Khô Lâu trong miệng khói đen sợi, mông lung trong tầm mắt, liễu khiên lăng cẩn thận hồi tưởng thơ Phong muội muội gặp phải nguy hiểm tình cảnh, đầu tiên là phương xa té xỉu, sau đó là chính mình té xỉu, bất quá té xỉu một khắc kia, thơ Phong muội muội còn không có bị tổn thương, Bạch Hồ mặc dù giương miệng không lồ, nó nhìn về phía thơ Phong muội muội ánh mắt dường như rất ôn nhu. Chẳng lẽ. Liễu khiên lăng may mắn suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\).Net](http://EbookFull(chấm).Net).

Chương 12: Liễu Quyên tỷ tỷ

Thế sự khó liệu, liễu khiên lăng trong đầu đột nhiên văng ra một chữ như vậy mất, đây là Nam Cung gia gia thường nói. Giống như thơ Phong muội muội thông minh như vậy khả ái con gái, có lẽ lão hồ cũng không nỡ bỏ tổn thương. Nam Cung gia gia nói qua, thượng cô đã có người thú hữu hảo thí dụ, thậm chí còn có Nhân Thú yêu cái gì. Nghĩ như vậy liễu khiên lăng tâm tình dễ dàng hơn, tình tế dò xét chung quanh, muốn biết thanh trước mắt khối này màu xanh da trời mộ bia đi đâu. Liễu khiên lăng vây quanh Phi Thúy Lăng đã đi năm vòng, mỗi một khối mộ bia cũng tỉ mỉ quan sát một phen. Phải nói phát hiện ngược lại có hai điểm liễu khiên lăng khá là bồn chồn. Một là trải qua đồ thúy mộ bia lúc, liễu khiên lăng đột nhiên cảm thấy dị thường thân thiết, không nhận được ở trên mộ bia nhìn lâu hồi lâu, lúc rời đi lại cảm thấy rất Bất Xá, loại cảm giác này lúc trước cũng có, nhưng chưa từng hiện tại ở mảnh liệt như vậy. Hai là khối này màu xanh da trời mộ bia biến mất quá mức quý dị, ngay cả mộ bia cái để đều không, nguyên lai có bia địa phương trường mần hoa cỏ, cùng địa phương khác chút nào không khác, liễu khiên lăng bách tư bất đắc kỳ giải. Trừ lần đó ra Phi Thúy Lăng còn có hai cái biến hóa, một là Lăng đỉnh tám cái Cự Quy chi còn lại bảy con, hướng đông nam Cự Quy không thấy. Hai là Đào Hoa Lâm, lúc này Đào Hoa Lâm, thay đổi ngày thường Lạc Anh rực rỡ tình cảnh, mà là đào trên nhánh cây điểm đầy chín mười đào, cây đào chỉ bị ép tới cong cong, trong không khí tràn đầy ngọt ngào hương vị mùi vị.

Đông Phương đã trắng bạch, liễu khiên lăng không dám lơ đãng, nhìn tươi non đào, chảy nước miếng lưu luyến Hường gia đi tới. Long Vân trên núi trắng xóa, giống như tuyết rơi nhiều bao trùm, sừng sững đỉnh núi thật giống như không trung hạ xuống Thần Tháp, nghiêng người dựa vào Thương Khung. Dưới chân ướt nhẹp, đủ loại hoa dại mà cạnh tường mở ra, gió mai đập chồn bọn họ kiều mỹ bóng người. Trong rừng tĩnh lại chìm dần dần đây một lời nói nhỏ nhẹ đứng lên. Đạp ngày xuân hương cỏ liễu khiên lăng trở lại quen thuộc đá xanh sân nhỏ, leo tường nhập viện, liễu khiên lăng tìm trong người nhìn một chút, tin chắc người nhà còn đang trong giấc mộng, lặng lẽ chuồn về phòng của mình. Đem một thân quần áo bản nhanh chóng cởi xuống ném qua một bên, đôi cái khô, một bước chui lên giường, ôm xỏ chân thiếp đi.

Trong mộng lung nghe được trong sân mơ hồ truyền tới tiếng ồn ào, liễu khiên lăng từ trong mộng thức tỉnh, vội vàng lý hảo quần áo, giấu kỹ sách cô, đạp ra khỏi cửa phòng. Liếc mắt liền thấy giấc mộng kia bên trong lần nữa kêu Tiểu Nữ Hải Nhi, con mắt nóng lên, lệ liền đi xuống, dùng sức xoa một chút, vui sướng đất tiêu cô nương tay nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, kia đôi mắt to như hai mắt Thanh Tuyền, linh động u viễn. Trẻ thơ tiếng cười lượn quanh bên tai, quen thuộc như vậy, lại thích giống như từ xa xôi bên trong đi tới. Nhìn tỷ tỷ liễu đẹp vì nàng chải đầu, trong lòng ngọt ngọt cảm giác, thật vui vẻ.

Cha trở lại, có chút cùng thường ngày không giống nhau, như cũ như vậy yêu quý hoa cỏ, nhưng lại cho liễu khiên lăng một loại cảm giác thần bí thấy. Hắn lời nói tựa hồ quá mức thâm ảo, chính mình hiểu không quá sâu sắc. Hắn đang nhìn Đông Phương mới lên thái dương, mà tự nhìn đến thơ gió trong ngực Hồ Văn mèo nhớ tới tối hôm qua một ít chuyện. Phục hồi tinh thần lại, nghe được mẹ hướng về phía cha bóng lưng đạo: "Hà Đông, bất kể đem tới thế nào, bọn họ chọn đường gì, chúng ta cũng hiểu bọn họ, ủng hộ bọn họ. Thật ra thì không có gì, người nếu muốn không tầm thường, chọn đường liền tất nhiên gặp ghềnh khó đi! Không trải qua mưa gió, khó gặp cầu vồng. Tin tưởng khổ tận cam lai, mỗi đứa bé cũng có thể hợp lại tới bọn họ muốn hết thấy. Nói thật, có lúc ta thật hy vọng bọn họ vĩnh viễn chưa trưởng thành, vĩnh viễn giống bây giờ vui vẻ như vậy vui vẻ!" Gió trắng mà vừa nói chuyện, vừa đem ba đứa hài tử ôm vào trong ngực, ở bọn nhỏ trên trán hôn nhẹ. Một cổ vô hạn ấm áp trong nháy mắt cháy khắp ba đứa hài tử thân thể. Loại cảm giác đó bình an mà mừng rỡ, thoải mái không muốn xa rời. Ngửa đầu nhìn kia từ ái gương mặt, ba đứa hài tử lâm vào hình ngọt Thần thom tho bên trong.

Liễu Hà đông từ từ xoay người, khẽ gật đầu nói: "Người nói đúng, người nên đi một đoạn không tầm thường đường, vô luận con đường này có bao nhiêu khó khăn! Ta rất bội phục những thứ kia đi ra Long Vân sơn nhân, bọn họ việc trải qua thế giới nhất định cố gắng hết sức xuất sắc, là chúng ta những thứ này ếch ngồi đáy giếng không cách nào tưởng tượng."

"Đại cha, Đại nương nương, các người này là thế nào, chúng ta không phải là rất vui vẻ sao?" Tiểu cô nương nói ra hai người vật áo đạo, mặt đầy nghi ngờ.

Một bên liễu đẹp cười tủm tỉm nói: "Vậy là sao, cha! Mẹ! Người xem thơ Phong muội muội nhiều khả ái nha,

Phải nhiều ngoan ngoan có nhiều ngoan ngoan, phải nhiều vui vẻ có nhiều vui vẻ đây! Đừng lo lắng chúng ta, ngược lại lại hoa tiết sắp đến, cha nhất định phải dưỡng túc tinh thần, tinh thần sung mãn tham gia tháng sau lại hoa tiết. Hôm nay đã là ngày 20 tháng 3, cách lại hoa tiết chỉ có mười ngày. Ngày hôm qua ta đi thị trường mua đồ, nhìn thấy thiên nhai Tiểu Trúc tới thật là nhiều người, có Long Vân Sơn Trang, Ngọa Long vịnh, ngày Nhận giúp, còn có thật nhiều không biết địa phương nào người. Năm nay lại hoa tiết nhất định càng náo nhiệt. Ta tin tưởng cha năm nay lại hoa cuộc so tài nhất định có thể vào top 3! Chúng ta Quần Lan cây cừu lý hương quả thực quá đẹp, đoàn trang xinh đẹp nho nhã, xuất phạm thoát tục, thắng Thường Nga, cuộc so tài hoa tiên." Nói xong, liễu đẹp hai mắt yêu kiều nhìn về phía Liễu Hà đông.

Liễu Hà đông vợ chồng nghe con gái lời nói, trong lòng khẽ run lên, cặp mắt không khỏi có chút ướt át. Thầm nghĩ hài tử lớn lên, biết thay cha mẹ phân ưu, ánh mắt hai người vui vẻ yên tâm nhìn nhu thuận con gái tựa như có vô hạn ngôn ngữ, nhưng mà cũng không nói gì, có lúc im lặng là vàng.

Đó là như thế nào xinh đẹp mặt mũi, Nhất Tiểu Khuynh Thành, Tái Tiểu Khuynh Quốc. Chẳng qua là mỹ lệ trong ánh mắt vĩnh viễn lóe một tia oán hận, ngậm một tia lạnh giá. Hai vợ chồng không nói được đứa nhỏ này đây là vì cái gì, trái tim luôn là quần vòng quanh về này vắng lặng, về này quật cường, về này băng Ngạo. Hai người âm thầm tán gẫu thường đùa nói, con gái chúng ta nếu là sinh ở Đại Sơn ra trong hoàng thành, nói không chừng là Hoàng nương nương mệnh.

"Cha! Mẹ! Các người cứ yên tâm đi, có ta cùng phương xa ở, không người nào dám khi dễ tỷ tỷ và thơ Phong muội muội!" Liễu khiên lăng lòng tin mười phần đắc đạo.

"Ha ha, đất lăng Ca, thật tốt!" Tiểu cô nương cười nói, lại thuận tay đem liễu khiên lăng kéo tới, đi cà nhắc ở trên mặt hắn hôn một cái, làm cho liễu khiên lăng mặt đầy đỏ ửng. Vài người nhìn, không nhận được cười lên ha ha.

Tiểu cô nương sáng giọng: "Cái này có gì nha, các loại (chờ) sau khi lớn lên ta còn muốn gả cho đất lăng ca ca làm Tân Nương đầu rồi, hôn một cái thế nào!"

Đến lúc này, càng làm cho Liễu Hà đông vợ chồng cùng đẹp cười ngả nghiêng ngả ngửa. Tiểu cô nương không cười, rất nghiêm túc đáng vẽ. Liễu khiên lăng không cười, thề vĩnh viễn bảo vệ tốt tiểu muội muội.

Trong sân người một nhà chính cười rồi tỉnh rồi mù thời điểm, nghe được bên ngoài viện có tiếng bước chân truyền tới, định thần nhìn lại, người vừa tới một thân màu đen trang bị nhẹ nhàng ăn mặc, vóc người trung đẳng, bên hông da thú đai lưng, bên trên khác (đừng) viên nguyệt tiểu Loan Đào. Hai mắt lấp lánh, mặt Đường đỏ thắm. Không là người khác, chính là Liễu Hà đông Nghĩa Đệ trình Hoa. Trình Hoa mới từ trang tây trở lại, vốn định đi nơi đó luyện Thần công, có thể nhìn thấy Phi Thúy Lăng vây một đám người, liền xoay người trở lại, thuận tiện cho đại ca đề hỏi cho Good Morning.

Trình Hoa đạo chấp tay nói: "Đại ca hôm nay chuyện gì như vậy cao hứng, xa xa liền nghe mang người tiếng cười."

"Ha ha, còn chưa phải là ta nữ nhi ngoan thơ gió chữ sao. Liễu Hà đông còn có chút không nhịn được cười.

"Oh! Ha ha, Phong nhi đứa nhỏ này lại tới làm càn! Ta thế nào sinh như vậy cái Quý tính nghịch, là không lại cho đại ca gây phiền toái?" Trình Hoa cũng cười nói.

"Không, không có! Nàng có thể ngoan ngoãn lắm đây! Chị dâu người mấy người các nàng một hồi cũng không bỏ đi được nàng, ha ha. Nha, đúng tiểu đệ hôm nay tại sao trở về sớm như vậy đây?" Liễu Hà đông dùng tiếng cười nghi đạo.

"Ta cũng không rõ lắm, Phi Thúy Lăng kia vây quanh rất nhiều người, phỏng chừng xảy ra chuyện gì, tặng hoa người đều bị ngăn ở Đào Hoa Lâm bên ngoài. Ta đang muốn cùng người nói chuyện này, điểm tâm sau đi xem một chút." Trình Hoa thoáng chút dăm chiêu đạo.

Liễu Hà đông vẫn Ngôn Tâm bên trong kính hải, thần Lăng xảy ra chuyện có thể không phải là dấu hiệu tốt lành gì, nhưng vẫn từ tốn nói: "Ta hiện ngày như muốn ngày cây bách xuống lúc luyện công tựa buồn bức, thế nào vậy vị trưởng lão không đi đâu rồi, nguyên lai đi Phi Thúy Lăng. Giống như tiểu đệ từng nói, một hồi đi thám thính xuống." Lăn nhau nói lời từ biệt sau, trình Hoa liếc mắt một cái con gái cười cười đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Quân Lan Vân Hương

Liễu Hà Đông vợ vã dùng quá bữa sáng, đi vào trong sân Đông Nam nhà ẩm trồng hoa ở một lúc, nhìn Quân Lan Vân Hương, cùng một bên bày đủ loại hoa thơm chế rượu ngon gặt đầu không ngừng, ha ha cười lắm bả: "Quyên nhi thật là càng ngày càng có thể thông minh, đem này Quân Lan Vân Hương chiếu cố đẹp như vậy, cũng càng thêm biết là cha tâm tính" khảo cứu nhà ẩm trồng hoa, nóc phòng có thể lái được có thể hợp, bốn vách có cửa sổ. Ánh mặt trời đầu xạ, hướng gió nắm chặt, mưa móc nghênh tuy nhiên cũng vừa đúng. Lúc này hoa trên nóc nhà thiên song, bốn vách cửa sổ cũng phanh, tí ti Thần gió thổi tới, giắt trần trần mùi hoa, mát mẽ mà hình ngọt. Ánh mặt trời nhẹ nhàng tung bay ở Quân Lan Vân Hương bên trên, ba đóa tựa như Hạc vừa tựa như điệp đóa hoa màu xanh lam, toát ra hoa lệ sắc điệu, cao quý mà đoan trang. Kiếm như thế lá xanh đơn giản nhưng tràn đầy hào khí nghênh hướng thiên không. Liễu Hà Đông vòng quanh Quân Lan Vân Hương nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, nhìn lên nhìn, nhìn xuống nhìn, càng xem càng thích. Mũi cần thận từng li từng tí đụng lên đi ngửi ngửi, nhàn nhạt mùi hoa chảy vào lục phủ ngũ tạng, nhất thời cảm thấy thần thanh khí sảng, cả người tràn đầy lực lượng, nhìn lên đến cái gì cũng rõ ràng rất nhiều. Khoái chăng Liễu Hà Đông cười khanh khách kẹ lên rượu ngon một ly, ngẩng đầu vào bụng, động tác rất đúng nhã trí. Hoa này thật là thần, ngửi bên trên vừa nghe, sẽ gặp một nhọc ngừng mắt, thật có thể nói Tiên Phẩm a! Liễu Hà Đông ngồi dậy nhìn lại hoa Đường phương hướng cười hắc hắc đứng lên. Thân mật đủ, Liễu Hà Đông khẽ hát đi Nghĩa Đệ trình Hoa gia, tâm lý còn bản khoản trang tây chuyện lạ.

Liễu đẹp, 16 tuổi, dài em trai liễu khiên lăng một tuổi, xưa nay thích trang phục màu xanh lục, hoặc càn hoặc thâm. Dung mạo xinh đẹp, nói là chim sa cá lặn, hoặc là bệ nguyệt tu hoa một chút không quá đáng, hơn nữa tính cách cá tính, trời sinh băng Ngạo lạnh lùng, nhất là đối với (đúng) ngộ biện chuyện càng là ghét cay ghét đắng. Chị em hai người cũng theo cha hôn luyện công, luyện một thân thật là bản lãnh, nhất là này liễu đẹp, nhìn như ốm yếu, kì thực võ công càng hơn một bậc, Liễu gia độc môn võ công Liễu Diệp nhận định đã sớm luyện lộ hòa thuần thanh. Gần một chút ngày giờ, lại tự nghĩ ra nhiều chút chiêu thức, uy lực vô cùng, thật là bá đạo hung tàn, Liễu Hà Đông nhìn cũng thầm giật mình.

Liễu đẹp thấy cha vui tươi hơn hờ đi Trình thúc thúc nhà, mẹ vẫn còn ở bận rộn một ít việc nhà, em trai dặt lẳng thần thần bí bí cũng không biết làm mạnh mẽ gì, thơ gió trời chọc Hồ Văn mèo vui vẻ đây. Trong bụng một năm coi là, sao không đi khuyên thiên sông vòng vo một chút đi. Vì vậy chịu nhịn tính tình đợi đến đại khái hơn chín giờ đáng vẽ, tiếp cận bên trong nhà hô: "Mẹ! Ta đi thị trường vòng vo một chút, nhìn một chút có hay không muốn mua đồ."

"Đi đi, thuận tiện mua hai cái cá mè trở lại, không nên quá lớn."

"Ai!" Liễu đẹp khoái hoạt đáp đáp một tiếng, đáp nhẹ nhàng bước chân đi ra khỏi cửa, cướp quá rất dài hoa tươi đường lót gạch, chạy thẳng tới đá xanh Sơn Trang mặt đồng khuyên thiên sông đi. Dương xuân ba tháng, tám chín giờ thái dương chính là thời điểm tốt, ôn nhu ánh sáng mặt trời chiếu ở một bộ

xanh nhạt vấy bên trên, lưu đăng đến sinh mệnh màu sắc. Âm áp Phong nhi nghịch ngợm thổi lất phát thiếu nữ phát sợi, vài tia mái tóc tung bay ở trên trán, Liễu Diệp lông mi cong, mắt phượng môi đỏ, răng trắng như ngọc, khóe miệng vẽ mỉm cười, trong mắt vẽ kiêu ngạo.

Dưới chân chính là rung trời nổi ầm khuynh thiên sông. Liễu đẹp mình cũng không biết tại sao, đặc biệt thích tới khuynh thiên bờ sông. Dọc theo sông đi, đưa mắt nhìn cuộn cuộn sóng, trong lòng ngực sẽ gặp muôn vạn cảm khái. Kia lưu vô tận mãnh liệt sóng làm bạn chính mình từ nhỏ đến lớn, chỗ đi vô số vui vẻ, cũng chia sẻ rất nhiều bi thương. Nàng dọc theo bờ sông tiếp tục đi, mấy thời gian cạn chun trà, sông lớn chỗ khúc quanh hiện ra một tòa đá xanh Đại Kiều, ngang qua khuynh thiên sông. Này cây cầu lớn thành Cung hình, lưỡng đoạn các khảm ở Đại Sơn bên trong, dưới cầu hai hàng vai u thịt bắp trụ cầu cách nhau rất gần, một mực kéo dài tới bờ bên kia, trên cầu hai bên cao nửa thước hàng rào, phương chính nghiêm minh, phong cách cổ xưa phóng khoáng.

Liễu đẹp cẩn thận từng li từng tí theo trụ cầu xuống đến cầu đáy, nàng đứng vị trí cách con sông còn cách một đoạn. Lúc này còn chưa phải là tấn kỳ, nước sông không có tăng tới chân núi, nhưng khuynh thiên sông khí thế không giảm chút nào. Nhìn Giang Lưu mũi tên một loại chạy như bay, có đến vài lần, liễu đẹp suyết nửa té xui, trong lòng trợn trợn hốt hoảng. Liễu đẹp tựa hồ có hơi hối hận xuống đến dưới cầu làm gì, những thứ kia chẳng qua chỉ là trong mộng sự tình, tại sao có thể tin tưởng đây! Tâm là nghĩ như vậy, có thể dưới chân vẫn không tự chủ được hướng chân núi phía bên phải đồn đá đi tới, một bước, hai bước. Càng đến gần nhịp tim được (phải) càng lợi hại.

Từ nhỏ đến lớn,

Liễu đẹp mỗi ngày một ngủ, trước mắt tự ra hiện tại một bóng người, một thân Thúy Lục quần áo, trên đầu mang rộng rãi dọc theo cái mũ, rất lớn, trên mặt che màu đen cái khăn che mặt. Không thấy được mặt mũi, lại rõ ràng cảm thấy lưỡng đạo sắc bén ánh mắt, kia ánh mắt kiên định, bá đạo, không nghi ngờ gì nữa. Mỗi lần thấy cái thân ảnh này, đều là ở Nguyệt nha hồ một bên, sau đó thấy nàng ở Long Vân trong núi bay tới bay lui, sau đó bay về phía khuynh thiên sông, mình cũng theo nàng Phi. Bay đến Thanh Thiên sông sau, chui vào Thanh Thiên sông Đại Kiều bên dưới, ở cạnh chân núi phía bên phải trụ cầu phía dưới có một vòng màu đỏ cái gang, gang xuống là một cánh cửa nhỏ, bóng người màu xanh lục mang theo tự bay vào cái này tiểu môn. Bên trong cửa là xanh mon môn thể giới, nơi này hết thấy đều là xanh. Cũng chính là ở chỗ này, Lục Y Nhân giáo sẽ tự mình rất nhiều võ công, nàng cho tới bây giờ chưa hề nói chuyện, mỗi lần đều là làm một lần làm mẫu, sau đó tỏ ý chính mình huấn luyện, sau khi ở bên cạnh xem, phát hiện mình không đúng, lại một lần nữa làm mẫu. Tựa hồ như vậy sự tình từ trí nhớ bắt đầu liền tồn tại. Mà nay nàng đột nhiên nói chuyện, thanh âm già nua mà kinh khủng, âm thanh tựa như xé vải, vừa giống như pháo cối, nghe làm cho người khác cả người tê dại. Thanh âm kia vẫn còn: "Tiểu cô nương! A ôi ôi Ta thấy Hồn quỷ sau, ngươi rút cuộc lại xuất hiện nhân gian, điên cuồng đi! Cầm lên ngươi Đồ Đạo sát hại cái gọi là chính nghĩa, giết hại những thứ kia đối trá tiện nhân! Ngươi đã đi ở Quỷ Môn con đường tu hành bên trên, chết đi! Sau đó đúc lại hình thể giết tới Cửu Thiên, Tru Diệt Tiên Giới, để cho chúng ta Minh quý nhất thống tam giới! Ôi ôi Mau mau đi khuynh thiên sông Đại Kiều xuống cầm lại thuộc về ngươi đồ vật đi, đó là ngươi vận mệnh, đó là ngươi vận mệnh!"

Ừm ừm khuynh thiên sông gào thét dâng trào, tình cờ truyền tới cô 唳 tiếng, đó là đại thủy dụng Sơn Thê, Sơn Thạch rơi xuống sông lớn thanh âm. Mới vừa rồi một tiếng vang thật lớn, Giống như sét đánh ngang tai, liễu đẹp cả người đột nhiên run lên, quay đầu nhìn lại, lại chỉ có như mũi tên Giang Lưu. Tuy là Thanh Thiên Bạch Nhật, nhưng mà cầu kia xuống lại quý dị như hang động, liễu đẹp dừng lại nhắm mắt lại, ổn định một hồi tinh thần. Sau đó mở ra, thích ứng chung quanh âm đậm ánh sáng, đi tới trụ cầu bên dưới.

Những thứ này trụ cầu đều là Long Vân núi đặc biệt Sơn Thạch dụng nên, nhìn thật kỹ, trụ cầu đường kính nói ít cũng có hai thước rưỡi quang cảnh, hơn nữa trụ cầu đều là độc thạch mà thành, trụ cầu bề mặt sáng bóng trơn trượt như nước son, trên dưới đều đặn, là tiêu chuẩn hình trụ. Liễu đẹp có chút than thở vĩ đại cầu công tượng. Theo trụ cầu đi xuống liễu đẹp tựa như mong đợi lại có chút bất an nhìn tiếp, tầm mắt càng lúc càng thấp, ha ha, không có kia vòng đỏ gang, liễu đẹp nghi ngờ trong lòng trong lúc bất chợt còi ra, chẳng biết tại sao, vô hình trung sinh ra một loại thư thái cùng khoái hoạt.

Xử lý quần áo, liễu đẹp chuẩn bị trở về trên bờ, ngay tại cất bước muốn đi một chớp mắt kia, một tia ánh mặt trời bắn tới, ánh sáng vừa vụn rơi vào một nơi đỏ tươi địa phương, đó là máu một loại màu đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thúy Môn Tỏa Hồn

Ngắm nhìn kia sợi bờ sông cao trong rừng núi tình cờ chuẩn tới ánh mặt trời, liễu đẹp nội tâm đột nhiên tràn đầy khẩn trương, bình tĩnh lại tâm nặng lại hoảng nhảy cộn lên. Dưới ánh mặt trời, trụ cầu phần đáy cô đại che kia nồng nặc màu đỏ chấn nhiếp tư tưởng, mờ tối màu đỏ có vài phần kinh khủng, mấy phần tàn nhẫn. Liễu đẹp không thấy được lúc này chính mình, nhưng Yamanaka trong rừng quỷ dị từng đạo ánh mắt, nhìn chăm chú nàng. Trang phục màu xanh lục, tái nhợt mặt mũi, cặp mắt tõe đến quý xanh hàn quang, không chớp mắt nhìn chăm chăm một cái cột đá. Những ánh mắt này bị quý xanh hàn quang chấn nhiếp, dần dần giấu, biến mất trong rừng rậm, theo gió truyền tới nhiều tiếng nghẹn ngào. Gió ở run sợ, yêu đang né tránh.

Liễu đẹp bị kia màu đỏ dẫn dắt, tay không tự chủ được động, nhỏ ra trụ cầu chung quanh thảo. Tiểu non hai tay bị cô đại phá vỡ, nhỏ máu, nhưng mà nàng lại không cảm giác chút nào. Không cảm giác được đau đớn tay, mười ngón tay cắm sâu vào trụ cầu phần đáy cái đỏ đỏ gang chung quanh trong

đất bùn, buộc chặt tay nắm chặt trần đầy bùn cát, quăng về phía một bên. Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tay nàng một mực không ngừng, tái diễn động tác kia. Trước mắt kia cánh cửa nhỏ xuất hiện, Thủy Lục màu sắc, mờ tối có chút dữ tợn. Liễu đẹp quên chung quanh cái thế giới này tồn tại, cố gắng nghiên cứu thảo luận và phân tích đến cái cửa này. Ước chừng cao một thước, chiều rộng nửa thước, không có đem tay, cũng không có mở ra cơ quan, nói không rõ là tài liệu gì. Sờ lạnh giá thấu xương, có một tầng không nhìn thấu hơi khói phù ở phía trên. Tiếp tục nghiên cứu thảo luận và phân tích đến, nhớ Lục Y người, mang theo tự bay lúc đi vào thật giống như đọc nhiều chút Pháp Chú cái gì, đáng tiếc chính mình căn bản không nghe rõ qua. Khăn che mặt, cũng không nhìn thấy phát âm lúc khẩu hình. Mở ra cái cửa này? Có chút khó khăn. Bên suy tư bên mảy mò, đột nhiên liễu đẹp trong lòng có một loại kỳ quái cảm ứng, kia cảm ứng tự nói với mình cửa này có ba tầng Kết Giới. Tầng thứ nhất là một tầng âm phong cái lồng, Kỳ Hân vô cùng, nuốt người Phệ Hồn, mới vừa rồi chính mình không ngừng mảy mò, lại bởi vì hai tay mang máu, hi lý hồ đồ phá tầng thứ nhất này Kết Giới. Lúc này đặt mình trong Đề Nhị Tầng trong kết giới, chung quanh càng tối tăm, trên đầu tựa hồ rất cao rất cao, trời giạt đoàn đoàn khói mù, trong sương khói mờ hồ có u linh co rúc, đoàn đoàn khói mù co dẫn không chừng, từng đạo thiểm quang xuyên thấu qua tối tăm không gian từ những chùm sáng kia bắn tới. Trong không gian tựa hồ tràn đầy tiếng cười nhạo, chẳng qua là như có như không nhận ra không rõ. Trước mắt là một cái cao cổ nửa người chuông đồng, toàn thân màu xanh, nội bộ xanh Hoa Lõe lên, bên ngoài Quang Hoa lưu chuyển, đủ loại quái dị văn tự vòng quanh chuông đồng không ngừng bay xoáy. Những văn tự đó hoa ưu mỹ đường vòng cung đan vào, chui vào chuông đồng, lại chui ra, tựa hồ vĩnh bất dừng lại đáng vẽ. Chúng là xanh, văn tự là kim sắc, hai loại màu sắc lẫn nhau nổi bật, kỳ quái mà huyền diệu. Chuông đồng chung quanh có bốn cái điện mục kính khung Dạ Xoa tượng đá, Tứ Tượng bốn loại màu sắc, bên trái là màu xanh, bên phải là màu trắng, trước là Xích Sắc, sau thành màu đen. Đầu là nửa ngòi tư thế, hai mắt tí tưng, miệng phun ngọn lửa, chỉ trên vung móng. Màu xanh tượng đá phun màu xanh Liệt Diễm, tuy là ngọn lửa nhưng lại làm kẻ khác lạnh cả người. Màu trắng tượng đá phun trào ngọn lửa màu trắng, kỳ phát sáng vô cùng, nhức mắt mà đẹp đẽ. Xích Sắc tượng đá phun đồng sắc ngọn lửa, như núi lửa nham tương, nóng bỏng vô cùng. Màu đen tượng đá phun ngọn lửa màu đen, nước sơn đen như mực, khiến cho người không rét mà run.

Như thế nào hướng qua cửa ải này đây? Liễu đẹp dò xét bốn cái Dạ Xoa, bốn đạo Hòa Long chính phun đốt chuông đồng, chuông đồng ông ông tác hưởng. Liễu đẹp nhắt lên một khối sông trứng đá thi triển Liễu Diệp nhận đỉnh Đề Nhất Thức trực gió vai diễn tuyệt, sông trứng đá lẳng lẳng bay về phía chuông đồng. Lâm một tiếng, sông trứng đá biến mất ở sáng lạng quỳ dị màu sắc bên trong, sau đó chuông đồng vang lên tập tâm hồn người trách vui. Theo trách vui vang lên, bốn cái Dạ Xoa, đột nhiên xoay người, đồng loạt đối với (đúng) hướng đẹp, bốn đạo trách hỏa trong nháy mắt đánh úp về phía liễu đẹp. Liễu đẹp nhìn kia đột nhiên đề xuống thể lửa không khói ngấm ngấm, một chiều hoa mình Liễu Âm, thiểm điện bắn thân ánh lửa ra, được thể Bình Sa Lạc Nhận lập ở một chỗ. Âm thầm vui mừng, nhờ có chính mình thật sự có tài. Né tránh đang lúc, liễu đẹp thăm hỏi kia bốn đạo trách hỏa lợi hại, còn không có gần người liền cảm thấy lạnh cả người, nóng bỏng, đau đớn, mê muội, đủ loại mùi vị đều là mọi thứ khó chịu đựng. Bốn cái Dạ Xoa như có sống tâm trí người một dạng không làm gì dừng lại, bốn đạo ngọn lửa liền bắn về phía vừa dứt chân liễu đẹp. Liễu đẹp cúi đầu nhìn một cái, ta ngày, trong lòng cuồng hô cha a! Mẹ a! Thế nào đứng ở trên chuông đồng! Lần này liễu đẹp thăm nghĩ xong, thế nào chọn như vậy cái chỗ đặt chân đây! Vay đại khái liền kêu mệnh đi, chính mình đem mình đưa vào Quỷ Môn Quan.

Mặc dù thăm nghĩ xong, nhưng chờ chết tuyệt không phải liễu đẹp tính cách, chỉ thấy nàng lật cổ tay huy chương, Lục Y theo gió trướng lên, một tiếng sợ thét lên: "Vạn Diệp Nhận đỉnh!" Lục Y trong nháy mắt hóa thành từng mảnh Liễu Diệp hình, lóe bích lục Quang Hoa, mang theo hàn mang ở liễu đẹp quanh thân nổi lên một trận Liễu Diệp gió lốc, một bộ phận vững vàng bảo vệ liễu đẹp, một phần khác dừng lại một chút, lấy vạn Lôi Thiểm Điện chỉ thế đánh phía bốn cái Dạ Xoa. Một trận hi lý hoa lập loạn hưởng sau, bốn cái Dạ Xoa rồi rít chán nản ngã xuống đất, bẽ thành bụi phấn. Lúc này trong không gian chỉ còn lại chuông đồng cùng đẹp, trên đầu đoàn đoàn khói mù chẳng biết lúc nào biến mất sạch sẽ. liễu đẹp chặt vật ngã ngời ở trên chuông đồng, một chiều kia mới vừa rồi cơ hồ hợp lại hết mình khí lực, hai tay vô lực rũ, kiểu thở gấp liên tục. Nghỉ ngơi một hồi, liễu đẹp ngồi xếp bằng ngời xong, vận công Đan Điền, hành khí Chu Thiên, dần dần khôi phục thể lực. Nhìn dưới đất bốn chất bột, liễu đẹp lòng vẫn còn sợ hãi dò xét hai tay, than thăm nhà mình tuyệt kỹ uy lực. Bất quá trong lòng cũng rõ ràng, không có Lục Y bóng người dạy công pháp phối hợp, Liễu gia Liễu Diệp nhận đỉnh sẽ không bá đạo tới mức như thế.

Thu hồi tâm tư, liễu đẹp lại bắt đầu nghiên cứu chuông đồng, nhắm mắt lại, ngưng thần tĩnh khí, tâm thần yên lặng cảm thụ chuông đồng khí tức. Trong đầu những thứ kia kỳ quái văn tự từ từ có quy luật, ở trong đầu xếp thành một đoạn văn: Tứ Tượng diệt, quỷ sau máu, Ngũ Hành kim, đầu ba cái. Mở mắt, lẳng lẳng nhìn màu xanh lá cây chuông đồng quanh thân lóng lánh kim sắc văn tự, xuyên qua chuông đồng trong ngoài. Đồng thời liễu đẹp tính toán đoạn văn này ý tứ, Tứ Tượng diệt hẳn chỉ là kia bốn cái Dạ Xoa. Quỷ sau máu? Chẳng lẽ là mình máu, cái đó Lục Y bóng người không phải là danh hiệu mình là lục hồn quỷ sau ấy ư, nếu như là thì dễ làm. Ngũ Hành kim lại là ý gì! Liễu đẹp vây quanh chuông đồng từ quan sát kỹ đến, cuối cùng phát hiện chuông đồng phần đáy có năm cái giác, mỗi một giác phân biệt treo gỗ chuông, ngọc chuông, sứ chuông, than chuông cùng chuông đồng. Tự Nhiên Ngũ Hành kim trung kim chỉ là chuông đồng. Đầu ba cái, chắc là dập đầu ba cái đi. Như thế nghĩ như vậy đến, liễu đẹp căn chỉ lấy máu, tiến lên ở chuông đồng bên trên trích (dạng) mấy giọt, sau đó lui thân quỳ lạy, cung cung kính kính dập đầu ba cái.

Tiếng ông ông lên, chuông đồng đồng dạng đạo màu xanh lá cây vòng sáng, xoay tròn biến mất. Liễu đẹp trước mắt thoáng một cái ngã vào một cái màu xanh lá cây không gian. Không gian này có chừng mấy trượng kiến phương lớn nhỏ, không là rất lớn, nhưng là không tính là quá nhỏ. Trước mặt có một tấm xanh lục giường ngọc, trên giường ngồi một người, trên đầu đội mũ, vành nón rộng lớn, rất lớn. Trên mặt khăn che mặt, người mặc trang phục màu xanh lục. Trừ này bên trong không gian lại không một vật.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 15: Thúy Hồn quỷ sau

Liều đẹp sau khi thì lễ rung giọng nói: "Tiền bối ở trên cao, xin thứ cho văn bối mạo muội, bởi vì bị người dặn dò phương tới nơi đây, ngắm tiền bối mười triệu thứ lỗi!" Rất lâu sau đó, liều đẹp phát hiện Lục Y người bịt mặt chút nào không phản ứng, vì vậy Tĩnh Tĩnh đứng dậy, ngắm trên giường ngọc người. Màu đỏ gầy thêu, thúy y ngồi ngay ngắn, lụa đen che mặt, hiển nhiên là một nữ tử, nhìn dáng vẻ hẳn là vị cô gái đẹp, mặc dù ngồi nghiêm túc lại không che giấu được a na đáng người. Liều đẹp lẳng lặng chờ Lục Y người động tác, nhưng mà một hai giờ đi qua, vẻ xanh biếc bóng người vẫn vẫn không nhúc nhích. Chẳng lẽ nàng. Liều đẹp trong lòng xẹt qua vẻ kinh ngạc. Liều đẹp lấy can đảm đến gần Lục Y người, cảm giác trên giường khí lạnh nhào tới, lộp bộp rung mình một cái. Đây là cái gì giường a, sao như vậy lạnh, tâm lý than nhỏ. Đạp chụp mũ xuống, rũ màu đen cái khăn che mặt. Có mấy lần xung động, liều đẹp nghĩ (muốn) vén lên xem rõ ngọn ngành, mấy lần lại bỏ đi ý nghĩ, vịn nhất dưới khăn che mặt kia mặt mũi giống như Dạ Xoa khủng bố như vậy hẳn là xui.

Cái khăn che mặt cùng trên cái mũ tích đến một tầng thật dày tro bụi, trong tro bụi xen lẫn một ít thật giống như lông chim loại vũ vụn, oánh oánh lóe huy quang. Xuyên thấu qua cái khăn che mặt mơ hồ có thể thấy gương mặt, cố gắng hết sức mòng lung quý dị. Liều đẹp có chút bức bối, nhưng vẫn cù đè nén hô hấp, hai tay không biết tại sao, nhẹ nhàng bắn tới tầng kia tro bụi, rốt cuộc không nhịn được, hiểu kỳ chiến thắng sợ hãi, nhắm mắt lại đột nhiên vén lên cái khăn che mặt.

Trước mắt là biết bao hoàn mỹ gương mặt, mắt đẹp ngưng nhìn tiền phương, khóe miệng một nụ cười lạnh lùng, chẳng qua là sắc mặt là cố gắng hết sức tái nhợt. Trong ánh mắt lóe một tia cứu hận, một tia lạnh giá. Nụ cười kia tràn đầy cao ngạo cùng khinh thường. Gương mặt này thế nào quen thuộc như vậy, liều đẹp cảm thấy vô cùng thân thiết giải hòa, tìm trí nhớ, ở nơi nào gặp qua gương mặt này đây? Nhìn chăm chăm hàn giường mình tưởng, đột nhiên ở giường dọc theo thấy hai người gò má, một là Lục Y người, một là liều đẹp, hai tờ mặt giống nhau như đúc. Không khỏi sợ hãi cùng kinh ngạc trong nháy mắt chiếm cứ liều đẹp Tâm Hồn, lẳng lặng nhìn hai tờ như thể mặt, thời gian như đông đặc một dạng liều đẹp hô hấp mất đi quy luật. Trong không gian rõ ràng vang liều đẹp thùng thùng nhịp tim, sau đó trước mắt đột nhiên hắc ám đứng lên, Lục Y người gương mặt đó há miệng, một đạo quý dị ánh sáng bắn về phía liều đẹp. Liều đẹp chợt tỉnh ngộ, xoay người hướng kia phiến xanh môn chạy đi, nhưng mà vô luận như thế nào liều mạng chạy băng băng cũng chạy không tới cánh cửa kia, có thể cánh cửa kia đang ở trước mắt.

Không biết đi qua bao lâu, liều đẹp không chạy nổi, ngã ngồi ở dưới chân, quay đầu nhìn lại, cái đó Lục Y người đã không ở giường bên trên, biến mất. Quý dị, quá mức quý dị, liều đẹp nhìn tròn bóng giường ngọc lâm vào vô cùng kinh hãi chính giữa, mồ hôi lạnh đã sớm thấm ướt toàn thân. Nhưng vào lúc này kia phiến xanh môn bên ngoài truyền tới một thanh âm: "Ôi ôi! Ta thúy Hồn quý sau! Người ở nơi này giường hàn ngọc bên trên tu luyện đi! Ta ở chỗ này đã tu luyện mấy ngàn năm, ta muốn mượn người Phạm Thế đi là sư huynh ta báo thù đi! A ôi. Liều đẹp rõ ràng thấy ngoài cửa nói chuyện cái đó chính mình bóng người, vừa dứt lời, quay người lại không thấy. Liều đẹp không tưởng tượng nổi sở thân thể của mình, này sở một cái không sao, lại ô ô khóc lên. Nàng dùng tay trái chụp vào tay phải, tay phải chụp vào tay trái, trống trơn, không có cảm giác nào. Sau đó cơ giới cả người quào loạn, cái gì cũng không bắt được. Dùng răng dùng sức cắn lưỡi, lại không có bất kỳ đau đớn, phiến miệng mình, nhưng cái gì cũng phiến không tới. Xong, lúc này chính mình thật xong, đã biết là chết đi! Liều đẹp hai mắt ngẩn lệ mơ hồ suy nghĩ. Minh tại sao có thể chết đâu rồi, còn phải về nhà giúp cha chiếu cố Quân Lan Vân Hương, giúp mẹ nhìn vườn trái cây, cùng đất làng, phương xa còn có thơ gió chơi với nhau đây! Nhưng vô luận liều đẹp thế nào khó chịu gãy gục, chỉ có hồn phách bỗng bồng ở màu xanh lá cây trong không gian, lại cũng không có thân thể.

Liều đẹp như điên đánh về phía kia phiến cao nửa thước xanh môn, còn không có nhào tới, xanh môn liền bắn xuất ra đạo đạo kim quang, miễn cưỡng đem mình đàn trở về, sau đó kim quang lóng lánh, đem tròn cái xanh môn vững vàng bảo vệ, không có một tí chỗ sơ hở. Liều đẹp thử rất nhiều lần, cũng thất vọng mà về. Dần dần tỉnh táo lại, liều đẹp bắt đầu chú ý màu xanh lá cây bên trong không gian cái này Bích Ngọc hàn giường. Giường là hoàn chỉnh nhất thể, dày có ba thước, chiều dài chín thước, toàn bộ giường hiện lên xanh thẫm thẫm sắc diệu, không gian màu xanh lá cây đều là tấm này giường ngọc sở trí. Trên giường lạnh giá dị thường, lưu động khí lạnh, nhưng ngẩng ngó ở phía trên lại cảm thấy cố gắng hết sức thanh tĩnh.

Liều đẹp thử rồi đi hàn giường, phát hiện chỉ có ở tại hàn trên giường, ba hồn bảy vía mới có thể ngưng tụ chung một chỗ, vừa rồi đi, hồn phách định tán đi. Liều đẹp không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn ở tại trên giường ngọc, Hư Thế ngồi xếp bằng, bình tâm tĩnh khí, rơi vào Thiên Cảnh. Cổ cổ lạnh giá Hàn Lưu liên tục không ngừng đất chảy hướng liều đẹp, liều đẹp nhẹ nhàng thổ nạp, lẳng lẽ nhận lấy Hàn Lưu đánh vào. Song chương ở trước ngực khi thì đan chéo, khi thì bình thân, trên lòng bàn tay xuống sôi trào. Hàn Lưu theo tay nàng thể không dùng được xoay tròn, bắt đầu rất chậm, nhưng sau đó càng lúc càng nhanh, giá rét khí lưu hóa thành sương lạnh, tiến tới ngưng tụ thành Băng Bạc. Vô số Băng Bạc tại không gian bay xoáy, như từng đạo Phi Kiếm, mang theo thể lương tiếng, gào thét lẫn lộn. Băng Bạc đang điên cuồng lưu chuyển đồng thời, dần dần ngưng chung một chỗ Huyền thành chuỗi chuỗi hàn mang chói mắt băng kiếm. Băng kiếm ở liều đẹp thân thể ngâm tiêu sau một lúc, rồi rít hóa thành một đạo Quang Hoa chui vào liều đẹp Hư Thế bên trong. Thời gian đang biến hóa trung trôi đi, liều đẹp đứng lên thân hình, mở hai mắt ra, chỉ cảm thấy cả thể giới thanh minh vô cùng, màu xanh lá cây không gian vốn là xanh mà mịn, không nhìn rõ, mà lúc này hết thấy thu hết vào mắt. Cả người tràn đầy lực lượng, trong cơ thể như có sóng lớn dâng trào, lực lượng thao thao bất tuyệt. Hơi rung nhẹ hai tay, đồng thời người nhẹ nhàng hư không, tay phải chỉ hướng xanh môn, tay trái chỉ hướng giường hàn ngọc, cả người xanh Hoa ba động, quanh thân sáng lên một đoàn ánh mắt cương khí, chỉ nghe Bá Thiên Liệt Địa hai tiếng nổ mạnh sau khi, xanh môn nát bấy, giường hàn ngọc đoạn làm vô số khối.

Liều đẹp dựng thân hư không nhìn hết thấy các thứ này, trong mắt lóe lên khinh thường, khóe miệng một nụ cười lạnh lùng.

Xanh bên cạnh cửa một cái quý dị thân hình gặp phải liều đẹp một đòn sau trong nháy mắt thấp xuống, hóa thành một đoàn khói mù chạy trốn, liều đẹp chẳng qua là lạnh rên một tiếng, cũng không truy kích. Liều đẹp vuốt ve thân thể của mình, sung mãn phong phú thật, nhiều vóc người đẹp a, thầm nghĩ thật là buồn cười, một tên súc sinh lại dám đánh bốn tiểu thư chủ ý, Hừ! Thật ra thì liều đẹp lành nghề công thời điểm sớm liền phát hiện cái đó Lục Y bóng người co rúc ở xanh cạnh cửa, Huyền làm một áng mây khí, ẩn núp đến khí tức, mặc dù vô cùng yếu ớt, nhưng liều đẹp hay lại là cảm giác. Ngoài cửa cái đó chạy đi bóng người, chẳng qua là nó hư ảnh, nó chân thể không cách nào thông qua tầng kia Kết Giới, chính như chính mình Nguyên Thân không vượt qua nổi như thể.

Đoạt về thân thể liều đẹp thật cao hứng, ba tầng Kết Giới lúc này cũng phá, tầng thứ nhất âm khí cái lồng, Đệ Nhị Tầng Tứ Tượng Ngũ Hành Trận, Đệ Tam Tầng Âm Hồn lấy mạng cướp. Chẳng những phá Kết Giới, chính mình công phu lại tiến rất xa. Liều đẹp ánh mắt nhìn về phía đoạn thành vài đoạn giường hàn ngọc, phát hiện giường hàn ngọc trung gian là vô ích, lúc này bề giường bên trong rơi ra một cái hộp gỗ màu tím, hương thơm vô cùng, nhìn một cái liền biết là quý giá gỗ đàn hương chế. Liều đẹp giương tay một cái, cái hộp kia liền rơi vào trong tay nàng. Tĩnh tế vuốt ve, cái hộp kết mấy đạo phong ấn, bất quá bây giờ liều đẹp phí nhiều chút tinh thần sức lực, hay lại là mở hộp ra.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Thiên Hà sinh oán

Cởi ra Kết Giới, liễu đẹp có chút di động thân hình, lau bàn tay vỗ tới, ba nhất thanh thúy hường, trước mắt nhất thời huy quang tăng vọt, cặp mắt xích đau, khó mà nhìn thẳng. Toàn bộ không gian nhất thời Hà Quang vạn đạo, sáng lạng tới cực điểm. Khép hờ một hồi con mắt, chậm rãi mở ra, nhìn về phía hộp gỗ đàn, tan nát hộp gỗ đàn bên trong lằng lằng nằm một ít Ngọc Châu tử. Tất cả lớn nhỏ, lông lánh bất đồng màu sắc. Hơi đôi một so với góc tối độ, liễu đẹp hưng phấn dò xét trước mắt Ngọc Châu. Thăm nghĩ đây chính là trong truyền thuyết Dạ minh châu đi, chính mình thật là may mắn, thoáng cái phát hiện nhiều như vậy. Ha ha, liễu đẹp cười ra tiếng, lẩm bẩm: "Lần này phát tài, đưa cho cha mẹ, đổi rất nhiều bạc, dùng những bạc này nạp một cái to lớn nhà ẩm trồng hoa, tránh cho những người có tiền kia luôn là coi thường cha mẹ! Rõ ràng cha là Liễu thị hậu nhân, không phải là nói cái gì con vợ cả thứ xuất, không cho cha vào Tổ Miếu Tê Tổ, thật là quá đáng!" Liễu đẹp ngắm nhìn Ngọc Châu si ngốc suy nghĩ, thật giống như nhìn thấy cha đang ở hùng vĩ lồng lầy Hoa đình tưới hoa ngắm trăng. Mà chính mình trở lại lúc đó năm tháng, cha dặt tay mình ở đồi thả diều, nhìn phong tranh tự do tự tại Phi ở trên trời, chỉ hy vọng chính mình biến thành một chú chim nhỏ, như vậy liền có thể hòa phong đàn tranh đồng thời Phi. Còn có thể bay đến cha nói Nguyệt Cung trong đi, hướng Ngô Cương gia gia tốt hơn nhiều Quê Hoa rượu đưa cho thích uống rượu cha, thật là tốt biết bao. Ở liễu đẹp tâm lý cha là trên thế giới hiền lành nhất người tốt nhất. Đáng tiếc khi đó chính mình thật không hiểu chuyện, chung quy cho cha gây phiền toái. Một lần chàng vạng tối từ đền lý về nhà, nhìn dưới trời chiều một nơi tòa nhà lớn là đẹp như thế, bên trong viện rất nhiều hiếm thấy cây ăn quả, trên cây đeo đầy đủ loại trái cây. Chính mình tham chấy nước miếng, liền năn nỉ cha đi hái mấy cái. Cha đang nhìn mình một hồi, trong mắt tựa như chứa đựng nước mắt, nhưng ngay lúc đó lắc chính mình tiểu bà vai cười nói: "Ha ha, ta nữ nhi ngoan, ta về nhà trước, cha bảo đảm ánh trăng treo lên lúc tới nhất định khiến Quyên nhi ăn đến Diêm Diêm trái cây, được không?" Chính mình khi đó mơ hồ cảm thấy cha cười có chút khó.

"Nói lời giữ lời, néo tay!" Cha chuyên chú gật đầu nói: "Négo tay!"

Sau bữa cơm chiều chống cằm ngưng nhìn bầu trời đêm thời gian chờ a chờ a, rốt cuộc kia trăng khuyết răng lộ mà ra khuôn mặt nhỏ nhắn. Tâm đánh đánh nhảy, thật là cao hứng a, liền muốn ăn quả ngọt, ha ha, liễu đẹp vui vẻ cười. Mẹ dùng cái mâm bưng một cái to lớn trái cây đi tới bên cạnh mình, trong mắt tựa như ngậm lệ. Âm thanh run rẩy đến đạo: "Quyên nhi, ăn đi! Đây là cha cho ngươi!" Sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác, trốn tránh chính mình ánh mắt. Đó là một cái tươi mới đào, đào sắc nhọn bộ phận hồng hồng, đi xuống mập mập trắng trẻo, nhìn một cái liền có thể ăn. Liễu đẹp kinh ngạc nhìn mẹ đạo: "Cha đây?" Mẹ xoay người sờ trán mình nhẹ nhàng nói: "Cha mệt mỏi, ngủ trước. Cha để cho mẹ nói cho Quyên nhi vừa ăn đào, vừa nhìn trăng sáng, kia đào liền đặc biệt ăn cực kỳ ngon."

Dưới ánh trăng, một cô bé hai tay dâng một cái to lớn đào gặm, Tĩnh Tĩnh, nhẹ nhàng, từ từ. Một bên gặm, vừa nhìn Nguyệt nhi, kia đào rất ngọt rất ngọt, kia vui vẻ một mực mang theo nữ hài đi vào mơ thơm tho. Ngày thứ hai Tiểu Nữ Hải Nhi phát hiện mình cha nằm ở trên giường rên thốt khổ đến, trên chân trái một vòng lại một vòng thuốc mang, nghe mẹ nói không cần thận niệm hồng. Cha ở trên giường ước chừng nằm nửa năm, thân thể sau khi khôi phục, vốn không thích cây cối hẳn lẽ mạng loại đủ loại cây ăn quả, cũng chính là từ khi đó bắt đầu chính mình hằng năm cũng có thể ăn được đủ loại kiểu dáng trái cây. Hơi lớn một chút mới biết, năm đó cha vì chính mình đi Sơn Trang nhà kia phủ nhà trộm trái cây bị gia đình đánh hư. Liễu đẹp nhìn cái đó từ ái bóng người, trong lòng biết đi trộm đồ với hân mà nói là biết bao nặng nề hành hạ, nhưng mà hẳn đi, là vì hân yêu quý con gái đi. Tâm lý âm thầm thề, có một ngày nhất định phải để cho cha mẹ trở nên phi thường phi thường tôn quý, không ai dám xem thường, không ai dám khi dễ.

Thu hồi suy nghĩ, liễu đẹp giãy dụa thân thể mềm mại một cổ chân lực do trong lòng bàn tay bắn về phía Ngọc Châu, Ngọc Châu ở Chân Lực dưới sự thúc giục cách mặt đất sáu thước treo ở trên hư không, không ngừng toát ra. Mượn Ngọc Châu sáng chói Quang Diệu, liễu đẹp lúc này mới chú ý tới mình vị trí là một cái to thạch thất lớn, Thạch Thất bốn vách xanh sáng chói sáng quắc, trước màu xanh lá cây mù mịt hoàn toàn là bởi vì Bích Ngọc hàn giương thuần ở.

Ngọc Châu tán ra đẹp đề màu sắc,

Mị hoặc mà thần kỳ. Lúc này Ngọc Châu với nhau tán ra đến, cộng tám viên, chia làm Tứ Sắc, theo thứ tự là màu xanh da trời, màu trắng, màu xanh lá cây cùng màu đen. Mỗi loại màu sắc các hai khóa, cùng loại màu sắc Ngọc Châu lớn nhỏ giống nhau. Nhìn tới thoải mái phải kể tới màu xanh da trời Ngọc Châu, óng ánh trong suốt, Thanh Thanh đĩnh đĩnh cảm giác. Trong ngọc châu bên ngoài cũng như nước trong veo, bên trong tựa như xanh thăm biền khơi, trên biền trời xanh mây trắng, Thiên Thủy giáp nhau nơi, sóng lớn bay cuộn, bầy âu nghịch nước. Bề ngoài lam màu sâu kín, thủy ý nồng nặc, nhuận trạch ướt át. Màu trắng Ngọc Châu hoa lệ nhất chói mắt, chói mắt hoàng thần, theo nhảy lên tạo thành hai tia sáng Long. Liễu đẹp cảm thấy màu xanh lá cây rất thân thiết, thấy màu xanh lá cây, đã cảm thấy lực lượng vô cùng, tâm đào cuộn cuộn. Hai khóa Lục Ngọc châu giống như hai giọt ngọc lệ, trích (dạng) trên không trung ứ ở trong mơ. Nhưng mà màu đen kia Ngọc Châu quả thực quý dị, đầu lớn nhất, có lớn chừng quả trứng gà, như hai luồng khói mù, thế nào cũng không nhìn thấu. Ánh mắt trở lại vậy đối với màu xanh lá cây Ngọc Châu, liễu đẹp phát động chân khí ba, liên tục không ngừng dặt dấy về phía màu xanh lá cây Ngọc Châu, từ từ phát hiện một ít tình huống. Màu xanh lá cây Ngọc Châu cùng tự có vi diệu hấp dẫn, mơ hồ cảm thấy Lục Ngọc châu muốn hướng mình truyền cái gì, chẳng qua là nhất thời nghiêng cứu thảo luận và phân tích không rõ. Bốn đôi Ngọc Châu với nhau có cảm ứng, liễu đẹp rõ ràng cảm thấy mình nghiêng cứu thảo luận và phân tích Lục Ngọc châu thời điểm, khác Ngọc Châu mơ hồ hướng mình phát ra khí ba, bắt đầu tràn đầy phòng bị cùng địch ý, sau đó dần dần biến mất, trở nên cùng mình rất gần gũi cảm giác. Khác tạm thời không phát hiện cái gì.

Đồ sộ khuyên thiên sông Đại Kiều bên trên đứng thẳng một cái xinh đẹp bóng người, dưới ánh mặt trời một bộ màu xanh lá cây vẩy rạng ngời rực rỡ, ngẩng đầu nhìn ngửa quần sơn, khoe miệng về đắc ý. Cái thân ảnh này chính là liễu đẹp, ôm trong lòng vừa mới phải đến bảo bối hưng phấn hô hấp không khí mới mẻ. Bỗng nhiên phát hiện khuyên thiên sông thì ra là như vậy trắng lệt, sông lớn giống như chân trời một con du long tự bắc hướng nam xê dịch với Long Vân núi san sát hiểm phong giữa, đựng Sơn Thê kích thích trùng thiên sóng lớn, viết nhiều đóa đợt sóng tứ tán bay xuống. Kia đợt sóng tựa như Vân tựa như miền vừa tựa như tuyết. Ngắm nhìn cuộn cuộn Giang Lư, liễu đẹp mơ hồ phát hiện sông lớn khúc quanh sơn loan giống như có một chiếc thuyền con chảy xuôi tới, theo mũi tên một loại Giang Lư, thuyền nhỏ đang ở trước mắt. Đợt sóng trên ngọn ba vị xinh đẹp thiếu nữ, đình đình ngọc lập, dưới chân là khoảng một trượng dài thuyền máy, theo sóng đưa đưa đặng rôi, chọt cao chọt thấp. Nhưng mà ba vị thiếu nữ vững vàng lập ở trên thuyền, không có một tí khó chịu. Ba thiếu nữ, một cái Hồng Y, hai cái quần áo trắng, hiển nhiên là chủ tớ ba người.

Thuyền đến khuyên thiên sông Đại Kiều phụ cận lúc đột nhiên ngừng ở bờ đông một bên, ba thiếu nữ người nhẹ nhàng lên bờ, một người trong đó thiếu nữ quần áo trắng đem thuyền thắt ở bên bờ trên một thân cây, túm mấy cái, tin chắc xuyên tù, sau đó ba người do cầu đông đi lên khuyên thiên sông Đại Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Thiếu nữ áo đỏ

Nhìn kia một nhóm ba người đến gần, bóng người từ cầu chỗ thấp từ từ lên cao, càng ngày càng gần, giống như Linh Giới Tiên Từ trôi giạt bay tới. Cảm đầu thiếu nữ áo đỏ, cười duyên liên tục, hạo rãng hàm rãng, ánh mắt lưu chuyển, trong không khí trời giạt nắng như chuông bạc tiếng cười. Khoái hoạt triển ngực thư tay áo, tựa như một đóa Hỏa Liên với trong gió huyền vũ. Hồi dò thanh xuân con gái mỹ, nhưng trước mắt say Thường Nga. Trong mây sóng ném quảng tự, mơ hồ núi xanh thân cầu sông. Sau lưng hai cái thiếu nữ quần áo trắng chạy chậm đi theo thiếu nữ áo đỏ sau lưng, vừa chạy vừa kêu đến: "Tiểu thư, tiểu. Tỷ, chậm một chút! Các loại (chờ). Chờ chúng ta."

"Khanh khách. Thanh nhi! Minh nhi! Mau tới nha, hôm nay thật vất vả chạy đến, nhất định điên đủ! Các người màu nhìn a, thật đẹp núi xanh, nhiều đồ sộ sông lớn, nhiều trời xanh vô ích, biết bao trong lành không khí nha! Ta thích trời xanh, ta yêu Bạch Vân, ta muốn tự do tự tại sinh hoạt. Ai! Đại Sơn! Người nghe được ta thanh âm sao, ta thích cuộc sống tự do!" Vui vẻ mà thanh thủy thanh thanh âm trện trện vang vọng ở sơn cốc.

"Ồ! Đại tiểu thư, nhanh tha cho chúng ta đi, người còn muốn cái gì tự do a! Cả nhà trên dưới cái nào dám trêu người nha, ngay cả lão gia cũng như vậy cung chiều người." Theo kịp hai cái thiếu nữ quần áo trắng thở gấp đạo.

"Cát! Các người biết cái gì nha, tự do mà, chỉ có. Coi là, không nói với các người, nói các người cũng không hiểu, hay lại là vui vẻ chơi đùa đi, khanh khách." Thiếu nữ áo đỏ Hồng Tụ khẽ giọng lên, trong tay bay ra một đoạn cành liễu, lay động hướng trong sông rơi đi. Từ thế kia, kia cảnh liễu mà, thật giống như một cái chim bói cá với trong biển lửa tắm trọng sinh, rất là tuyệt vời động lòng người. Cành liễu tiếp tục bay xuống, đã đến gần đình sóng, chọt một cái xoay mình, lại nhẹ nhàng phiêu trở lại. Từng mảnh Liễu Diệp vỗ, tựa như sóng.

"Ha ha, xinh đẹp như vậy cảnh liễu, tình muội muội thế nào chịu ném đây!" Liễu đẹp người nhẹ nhàng đứng ở ba thiếu nữ sau lưng, vẩy tay tiếp lấy cành liễu mà tràn đầy chứa ý cười đạo. Ba thiếu nữ mới vừa rồi một mực chú ý khuyên thiên sông mịt mờ đại thủy, không lưu ý bên người nhiều người. Lúc này đột nhiên nghe được một cái thanh âm, đồng loạt xoay đầu lại, hơi sững sờ, lập tức tươi cười rạng rỡ.

Thiếu nữ áo đỏ cười khanh khách nói: "Đẹp tỷ tỷ thế nào lại là người!" Sau đó ôm liễu đẹp lại vừa là bật lại vừa là cười, liễu đẹp thấy người quen Tự Nhiên cũng chia bên ngoài vui vẻ, cũng dề xuống thiếu nữ áo đỏ vai đẹp, mỉm cười. Thiếu nữ áo đỏ, buông tay ra ngoẻo đầu dò xét liễu đẹp một hồi, cặp mắt lóe lên, ba quang lưu chuyển đạo: "Oa! Thật là đẹp a! Cái này quần màu lục thật là quá thần kỳ." Vừa nói, đầu ngón tay rong ruổi, ở liễu đẹp trên người một trận mây mờ, làm cho liễu đẹp nhột vô cùng, không khỏi cười khanh khách. Bên cười vừa nói: "Tình muội muội, người nhanh chớ có sờ, làm cho ta thật là nhột ngứa." Thiếu nữ áo đỏ nghe một chút, mắt đẹp chọt lóe đạo: "được a." Liễu đẹp buông lỏng đứng ngay ngắn, ai ngờ thiếu nữ áo đỏ, hai tay nhanh chóng đưa vào liễu đẹp dịch oa một trận loạn đâm, làm cho liễu đẹp cười thiếu chút nữa tắt hơi. Bên người hai cái thiếu nữ quần áo trắng cũng không nhịn được tiếng cười duyên âm thanh, liền nói: "Đại tiểu thư, nhanh tha cho Liễu tỷ tỷ đi!" Thiếu nữ áo đỏ trong miệng liền hô phản đồ, đại khái nào mệt mỏi, liền dừng tay. Liễu đẹp lúc này cũng cúi đầu nhìn trên người vẩy, quả thật đẹp đến có thể. Bất quá này không phải mình nguyên lai vẩy, chính mình vẩy ở phá Tứ Tượng Ngũ Hành Trận lúc đã sớm hóa thành Liễu Diệp bay tán loạn. Lúc này mặc trên người là Bích Ngọc hàn trên giường cái đó che mặt Quý Vật quần áo. Lúc ấy chính mình một chương đưa nàng dao động tròn, lại lạc xuống cái này Lục Y. Bởi vì y phục trên người tàn tồn hại, bộ quần áo này cùng mình quần áo đảo giống nhau đến mấy phần, không có biện pháp liền mặc vào, không nghĩ bộ quần áo này càng như thế diêm lệ, thật là ngoài dự liệu. Đàm tình la hét nhất định phải mặc vào thử một chút, liễu đẹp liền cùng nàng thay đổi quần áo bó buộc. Hai cái quần áo trắng nha đầu nhìn trợn mắt hốc mồm, liễu đẹp cũng dị thường kinh ngạc, trong không khí đậm tình bọc ở xanh mơn mơn trong vàng sáng, Lục Y sáng chói long lánh, phía trên điểm đầy cực nhỏ cực kỳ tinh xảo Pearl, như như sao long lánh, ánh sáng màu xanh biếc có chút lưu động, sắc đậm tình xinh đẹp gương mặt, cao quý mà thần bí. Lục Y tài liệu tựa như cảm tựa như tia (to) lại từng chưa thấy qua. Này phẩm chất quả thực không thể tưởng tượng nổi, khó trách nàng lại quá đáng như vậy, gia cảnh nàng há là một người như vậy nhà có thể so với, hẳn là lăng la cảm đoạn cái gì cần có đều có, nhưng mà lại chưa từng thấy xinh đẹp như vậy quần áo.

Trong lúc nhất thời đàm tính không nở bỏ cỏi xuống, liễu đẹp ngược lại không có Thập để ý, nàng vốn cũng không phải là một cái thích đánh mặc vào người, cho nên đàm nhiệm đàm tính hưởng thụ.

Đã sớm là lúc xế trưa, ánh mặt trời bắn qua đỉnh núi ngọn cây, sườn núi cồn đăng khói mù chiết xạ ra Thất Sắc cầu vồng, Hà Quang để ngang khe núi, nhất phái châu quang bảo khí mùi vị. Khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên bốn thiếu nữ lúc này ngồi ở cầu lan trên cái đề, lời nói đến thiếu nữ tâm sự. Trộn trộn Thanh Phong vạch qua, thỉnh thoảng mang đến các nàng tiếng cười, cũng chỉ là nhẹ nhàng ngâm nga, phẩm không rõ nội dung, duy thấy dồi dào khí tức thanh xuân.

Cầu bên dưới một đoàn lãnh đạm màu xanh nhạt khói mù từ từ phiêu hướng các nàng, đoàn kia khói mù rất nhạt rất nhạt, càng đến gần các nàng càng lãnh đạm, khói mù từ từ thu nhỏ lại, biến thành một tia mỏng Vân, sau đó mỏng hơn, cơ hồ không cảm giác được nó tồn tại.

Trên cầu liễu đẹp mỉm cười hỏi "Đàm bá bá có khỏe không? Cha luôn là lắm bầm dành thời gian đi báii vọng hán đây. Chẳng qua là gần đây bận việc đến lại hoa tiết chuyện, trong lúc nhất thời không phân thân nổi."

"Cha ta cũng nói muốn đi thăm Liễu bá bá, chính là hán thân là Long Vân núi Trang trang chủ cả ngày có bận bịu không xong chuyện, phiền người chết. Cha đặc biệt dừng hăm mộ Liễu bá bá, hán nói Liễu bá bá làm người chính trực khoát đạt, thiên tính Tự Nhiên, thuận thủy theo gió, Tâm Tĩnh như nước, thần mới vừa như núi. Ta cũng rất thích người cha, hán sẽ loại nhiều như vậy hiếm thấy cây ăn quả, mỗi lần đi nhà người, cũng có thể ăn đủ, ha ha." Đàm tính bắn ra đầu lưỡi, trên dưới môi liếm một vòng.

Là, cha quá giỏi về loại cây ăn quả, không chỉ là một loại cây ăn quả, những thứ kia kỳ loại Dị Chủng cũng có thể bồi dưỡng được (phải) hoa Phồn chi tiểu. Không chỉ có như thế, còn chiết cây sửa đổi rất nhiều phẩm loại, mà nay là xa gần nổi tiếng Thụ Thần. Hàng năm có thể ăn được vô số thơm ngọt trái cây, đủ loại màu sắc, đủ loại dáng vẻ, đủ loại mùi vị, cái gì cần có đều có. Nhưng liễu đẹp trong trí nhớ vĩnh viễn là Na nhi nói lúc trăng khuyết xuống trời mới đào, nhìn trắng sáng, từng miếng từng miếng từ từ gặm, Hương Hương, Điem Điem. Loại cảm giác đó quá sâu sắc quá không xuất bản nữa, ngày tháng sau đó sẽ không còn có, liễu đẹp cũng không cho phép cha còn nữa năm đó ủy khuất. Giống như lần này lại hoa tiết bên trên, coi như con gái nàng nhất định phải để cho cha đạt được top 3, cái thế giới này hán để cho chính trực mà có chân tài thực học người hành diện, cái gọi là đích truyền chính xuất là đối trả vô đức che giấu. Liễu đẹp cho tới nay dường thành một thói quen bình thường, vô luận ăn cái gì trái cây, cũng thích ngồi ở dưới ánh trăng, vừa nhìn trăng sáng bên gặm trái cây.

Đàm bá bá là một quái nhân, cũng là một người tốt, cũng là một anh hùng. Thân là Long Vân núi lớn nhất Sơn Trang Long Vân núi Trang trang chủ, lại nguyện ý cùng cha như vậy nhà vườn qua lại, hơn nữa tương kính như tân. Không giống Ngọa Long vịnh, ngày Nhận giúp hai cái núi Trang trang chủ như vậy không ai bị nổi dáng vẻ. Nhất là Đàm bá bá kia một thân võ công, thật là làm người ta không tưởng tượng nổi, từng thấy tận mắt hán đứng ở trên ngọn cây, vẫn không nhúc nhích, thật giống như thiên binh thiên tướng. Em trai dốt lạng đối với hán sùng bái phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Quỷ Sư phụ thể

Cầu đầy mây mù màu đen hóa thành một tia nhàn nhạt tiêm sau mây, vòng qua Đại Kiều hàng rào lạng lẽ phiêu hướng bốn cô gái, có chút di động, mỗi di động một chút cũng phá lệ cẩn thận. Di động một chút nào, khuy tìm một khắc, do dự, thờ dài, tiêm Vân bên cạnh (trái phải) nhẹ nhàng co dãn. Lâm bay tới bốn thiếu nữ phía trên mấy thước khoảng cách lúc dừng lại, tiêm Vân Trung mơ hồ lộ ra hai cái cực kỳ nhỏ xíu con mắt màu xanh lục, một mực dò xét bốn thiếu nữ.

Liễu đẹp đột nhiên cảm giác có chút kỳ quái khí tức, âm thầm phát động chân khí khắp nơi nghiên cứu thảo luận và phân tích, nhưng không có gì đáp lại, đành phải thôi, bất quá đầy lòng không biết đường nào sinh ra một cổ áp lực.

"Đẹp tỷ tỷ, các người trang còn nữa mười trời chính là lại hoa tiết, cha nói mấy ngày nữa chúng ta trang ăn mừng một dạng liền vào ở thiên nhai Tiểu Trúc, thật tốt, chớ quên tìm ta chơi đùa a! Cha vốn là không muốn để cho ta tham gia, sợ ta gây chuyện, bất quá hắc hắc."

Liễu đẹp khẽ vuốt cằm, yêu kiều cười nói: "Người nha! Chỉ biết chơi, Đàm bá bá là một Đại Anh Hùng, lần này lại hoa thịnh hội là chúng ta đặc biệt lão nhân gia ông ta làm chủ khách cầm, người là hán thiên kim đại tiểu thư, ngàn vạn lần chớ cho hán mất thể diện oh! Ha ha."

"Mới sẽ không đâu rồi, bốn tiểu thư thông minh lanh lợi, thông tình đạt lý, khéo léo, đối với thân thể con người dân nhập vị, lòng hiệp nghĩa, là cha đắc ý nhất trợ thủ." Đàm tính bên này nói niềm vui tràn trề, bên người hai cái nha đầu né người nhìn chăm chăm nàng không ngừng trên dưới quan sát một trận, quay đầu đi cố nín cười, thầm nghĩ trên đời này còn có như vậy sẽ tự dát vàng lên mặt mình, Chân Chân không có thiên lý. Liễu đẹp mặc dù không cùng nàng sống chung quá nhiều, nhưng nàng coi như đảo cũng rõ ràng là gì, nhìn hai tên nha hoàn biểu tình, cười yếu ớt đạo: "Ồ!" Lúc này bên cạnh (trái phải) ngấm một chút hai tên nha hoàn, đàm tính đạo: "Người không tin, hỏi một chút Thanh nhi cùng Minh nhi." Hai tên nha hoàn vội vàng dùng sức gật đầu nói: "Phải! Dạ ! Hi hi."

Nhàn nhặt Tiêm Vân lại thấp một chút, ngừng ở liễu đẹp trên đầu, hơi dừng một hồi, từ từ hướng thân thể nàng chui vào. Ngay tại muốn tiếp xúc thân thể kia một thoáng, Tiêm Vân hoảng sợ thối lui, liễu đẹp trong tay áo tám đạo huyênh quang bắn tới, ép Tiêm Vân không thể tới gần người, hơn nữa cả người đau nhói. Thông Linh thôi chui, đó là Thông Linh thôi chui a! Cái này phạm nhân thiếu nữ lấy ở đầu thần thông lại tìm tới chính mình năm ngàn năm cũng không tìm được bảo bối. Năm ngàn năm a! Ước chừng năm ngàn năm a! Co rúc ở cái đó không thấy ánh mặt trời Thạch Thất, liền là tìm tới này Thông Linh thôi chui. Năm đó sư huynh bị phong ấn đến Phi Thúy Lăng lúc dùng một Phách Nguyên Thần bày mưu đặt kế chính mình Thông Linh thôi chui liền ở thạch thất bên trong, có thể chính mình ước chừng tìm 3000 năm cũng không thể tìm tới, cuối cùng ngửa mặt lên trời thở dài vận mệnh đa suyễn. Đây thật là tạo hóa trêu ngươi! Không có Thông Linh thôi chui, chính mình còn phải ba chục ngàn năm tu hành mới có thể đoán được thiên phong đất áp, tìm tới Tiên Giới Phi Thăng cửa vào. Có thể ba chục ngàn năm đó là như thế nào rất dài a! Đáng thương sư huynh liễu ngôi sao độ bị tình hoa Cửu Kiếm đám mây Thiên Cung, U Hải đáy biển tuyệt giới khuy nguyên rủa, còn có bốn phương tám hướng tầng tầng Phong Ấn chế. Nếu như không người phá giải nó Hồng Hoang nguyên rủa, ít nhất cũng phải ba chục ngàn năm năm tháng mới có thể xông phá Phong Ấn, lại xông Cửu Thiên. Tiêm Vân Trung hai cái quỷ dị mất tí hi đi vô pháp phát hiện êm ái bắn ra hai tia (tờ) lục quang, mảnh nhỏ tới cực điểm, thử thăm dò lần nữa đến gần liễu đẹp. Một phen khuy tất sau, màu xanh lá cây Tiêm Vân càng kinh ngạc, phát hiện trước mắt phạm nhân thiếu nữ lại ngâm Quỷ Vực ma pháp, chẳng qua là không tu luyện thể nào qua, vẫn không thể tùy ý khởi động. Nhưng Nguyên Thần xuất khiếu thần công lại luyện lô hỏa thuần thanh, thật đáng kỳ quái. Thông Linh thôi chui tựa hồ đối với nàng đặc biệt không muốn xa rời, chẳng lẽ nàng là trong truyền thuyết thúy Hồn quỷ sau đó mới đời, này khả năng không nhiều a! Thúy Hồn quỷ sau là Âm Giới ác quỷ, sẽ không đầu hàng thai chuyển thế. Mà trước mặt hiển nhiên là một vị Dương Gian thiếu nữ. Những thứ này cô thả bất kể, màu xanh lá cây Tiêm Vân lâm bầm "Thông Linh thôi chui đang ở trước mắt, tuyệt sẽ không lại mất đi cơ hội."

Thế nào hạ thủ mới có thể không kinh động Thông Linh thôi chui ma lực đây? Tiêm Vân suy nghĩ một hồi, nhàn nhạp màu sắc từ từ trở nên nồng, hóa thành một phiến vân, lại ngưng tụ thành màu xanh lá cây mây mù, càng ngày càng đậm, đồng thời nhanh như tia chớp lóng lánh, không dừng được xoay tròn, rốt cuộc lấy làm người không cách nào tưởng tượng tốc độ chui vào đám tinh thần thể. Không trung trong nháy mắt ám hứa nhiều, quang đăng trời xanh bay tới mấy đóa kỳ quái Vân Hà. Liễu đẹp kinh ngạc vạn phần, cái loại này Thạch Thất khí tức quen thuộc đột nhiên bao phủ tới, thức sự quá đột nhiên, nhìn đám tinh vân là xinh đẹp gương mặt bắt đầu ở vạn vạc,

Khóe miệng một nụ cười khổ.

Đám tinh phi thân nhảy lên, mắt hạnh tròn trũng, đồng tử hiện lên quỷ xanh, diện mục dữ tợn kinh khủng, hai tay lấy thuận không kịp bịt tai thế chụp vào liễu đẹp, miệng máu hừ hừ. Liễu đẹp nhất thời cảm thấy vai cổ thấu xương gió lạnh đánh tới, cũng không rảnh suy nghĩ nhiều, ngửa người bẻ thế hiểm chiêu tránh thoát. Có thể không kịp đứng vững thân hình, Ma Trảo lại trở về thế cuồng quấy nhiễu, sau mấy hiệp, liễu đẹp cái này thâm đây! Một thân đồ chói quần áo bị bắt được (phải) tí ti điều điều, trần trần âm phong thổi qua, y cái theo gió bay lên, như quỷ hỏa U Hồn. Liễu đẹp trong lòng không hiểu chút nào, lúc ấy ở thạch thất bên trong quỷ này vật cũng không lợi hại như vậy nha, thế nào ra Thạch Thất lại khủng bố như vậy, chính mình ngay cả phản kích cơ hội cũng không có, chẳng lẽ là bởi vì phụ thân thể con người nguyên nhân. Đám tinh rú lên - lộng lộn đến, tan nát tâm can kinh người. Hai cái thiếu nữ quần áo trắng kia gặp qua trần thế này, người sống sờ sờ đột nhiên biến thành quỷ, mấy cái lay động đã hồn mê. Trước mặt tám này khuôn mặt dữ tợn, xanh lét cặp mắt, máu đỏ mặt mũi, khóe miệng nhỏ máu. Hai mắt bạo xạ đến tham lam ánh mắt hằm hừ: "Đem ra! Nhanh cảm tới cho ta! Người cái này tìm chết đồ vật, lại dám giành với ta Thông Linh thôi chui, đi chết đi!" Theo tiếng gào, nhảy ở giữa không trung đám tinh Phi thể hai móng chụp vào liễu đẹp lồng ngực. Mười ngón tay đã đâm vào liễu đẹp thân thể, cô cô thanh hơi lạnh truyền vào bên trong cơ thể, đầu não một trận mê muội. Liễu đẹp thâm nghĩ: "Lúc này thật là không có mệnh!"

Ngay tại liễu đẹp sắp Tuyệt Mệnh một chớp mắt kia, đám tinh thể thâm một tiếng trách hào, đột nhiên ngã xuống đất. Liễu đẹp xuất hiện trước mắt một cái bóng người màu xanh lục, khăn che mặt, không thấy rõ mặt mũi, nhưng rõ ràng cảm thấy luồng đạo ánh mắt, chuyên chú, cương nghị, không thể lay động. Quen thuộc như vậy, kia là trong mộng dẫn tự bay bay liệng bóng người, mười sáu năm trí nhớ mười sáu năm cảm giác. Có lẽ trước mặt là yêu, là ma, hoặc là quỷ mị, liễu đẹp đã sớm nhận thức nó làm thầy. Nó không có cha từ ái, cũng không có mẹ ấm áp, nhưng dạy mình là mười sáu năm bản lĩnh, cái này thì đủ. Liễu đẹp sắc mặt tái nhợt, cả người vô lực, nghĩ (muốn) tiếng kêu sư phó, nhưng mà cái đó bóng người màu xanh lục vô thanh vô tức theo gió phiêu tán, tìm không được một chút vết tích. Dưới chân nằm ngang đến ba người, hai cái thiếu nữ quần áo trắng, trên mặt thống khổ vạn vạc, vô hạn kinh hoàng. Đám tinh trên người từ từ bốc lên một tầng màu xanh lá cây mây mù, bắt đầu rất nhạt, từ từ trở nên nồng, sau đó ngưng tụ thành nhất đạo lục quang, hóa một vệt hào quang bắn về phía dưới cầu.

Liễu đẹp nhúc nhích một cái thân thể muốn đứng lên, kết quả lại ngã nhào. Dứt khoát nằm bên trên một hồi đi, thời gian đã là nhất lưỡng điểm chung đáng về, bởi vì quá mệt mỏi, này vừa nằm xuống lại mơ hồ ngủ mất. Làm khi tỉnh lại, đã là nắng chiều đẹp vô cùng, Thiên Hà tầng tầng kim. Dưới chân đám tinh, còn có hai tên nha hoàn chẳng biết lúc nào rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Thông Linh Thôi Toán

Liễu Quyên ngẩng nhìn đoàn kia màu xanh lá cây, óánh óánh hiện lên huy quang, mấy phần yên lặng, mấy phần thần bí. Đứng dậy, nhặt lên màu xanh lá cây vảy, tuần sông nhìn xa, eo núi đã từng thuyền nhỏ đây? Chỉ có âm Giang rộng, mệnh mông núi xanh nghiêm túc. Sờ về phía trong ngực, từng tia thân

thiết đưa tới, đổ dành lấy một mồi thân thể, tám viên ngọc châu đều tại. Bỏ đi tan nát màu đỏ quần áo, dưới trời chiều một đám lửa đỏ ngã vào Giang Lưu, một luồng U Hồn thuận phong đi. Nhìn chăm chăm đám tinh áo vụn bay bổng ở sông đào bên trên, Liễu Quyên cầu nguyện năng bình an. Mặc vào y phục màu xanh lục, giống như Lục Y tiên từ cầu đá tuần du. Liễu Quyên đã rõ ràng cảm thấy, này Lục Y cũng vật phi phàm, ở trong chứa khí tà ác. Mà màu xanh lá cây Ngọc Châu tại chính mình cùng đàm tinh giao thủ đang lúc, liên tục không ngừng truyền chính mình một cỗ lực đạo, triệt tiêu đàm tinh phụ thể Yêu Vật quý mị thân lực, cặp kia Ma Trảo chẳng qua là thương da thịt. Nhưng Ngọc Châu bản thân tựa hồ cũng quý dị phi thường. Hai thứ đồ này xem ra yêu cầu luyện hóa luyện hóa, phương có thể cho mình sử dụng.

Bàn tay nhẹ nhàng xoa bóp bị bắt tổn hại thân thể, rất thương nhưng không cố gắng hết sức ảnh hưởng hành công. Nhìn bốn phía một chút, Liễu Quyên tin chắc lúc này không có người nào tới nơi này. Khoanh chân ngồi xuống, bình tâm tĩnh khí, tâm niệm chạy từ từ ở trong đầu tìm kiếm che mặt Lục Y bóng người dạy mình các loại công pháp, hy vọng tìm tới có thể thích hợp luyện hóa Lục Y phương pháp. Nhưng mà tìm kiếm rất lâu, trong đầu khắp nơi là một mảnh xa lạ Pháp Chú, một cái cũng không cách nào thúc giục. Không thể làm gì khác hơn là tạm thời buông tha luyện hóa Lục Y dự định. Tâm niệm chuyển hướng màu xanh lá cây Ngọc Châu, nấn hãm hy vọng đất người thăm dò. Hai viên ngọc châu lẳng lẳng nằm ở Liễu Quyên lòng bàn tay, tay trái tay phải bàn tay các một viên, cảm giác thân thiết thấy sau đó mà sống, cảm giác thân thiết ở dần dần tăng cường, đồng thời tí ti lực lượng truyền vào lòng bàn tay, đi khắp toàn thân, thần hồn vì thế mà chấn động. Trong đầu đã có đáp lại, Liễu Quyên khẽ mỉm cười, gió đêm khẽ vuốt, trong lòng vui vẻ. Tập trung tinh lực, Liễu Quyên tiếp tục phát động Chân Lực thúc giục Lục Ngọc châu, về mặt rất đúng chuyên chú, dần dần Liễu Quyên vong hình thể tồn tại, tâm thần đăng ở trên hư không, trong thiên địa chỉ có ý niệm bao quanh Ngọc Châu. Ngọc Châu cũng Huyền là lượn lờ thần ý cùng đẹp ý niệm dung hợp vào một chỗ. Tựa như đã lâu bạn cũ trao đổi với nhau ly biệt khổ não, tương tư giãy vò cảm giác. Thật lâu thời gian trôi qua, màu xanh lá cây Ngọc Châu, biến hóa hai sợi xanh Hoa, quanh co nhảy dăng một hồi, chìm vào Liễu Quyên cặp mắt. Liễu Quyên bắt đầu chỉ cảm thấy người nhẹ nhàng Thái Hư trong ảo cảnh một dạng dưới chân liên tục, hình thể lung lay, ý thức mơ hồ, như rút Tiên Cung, thân tể tiên nhạc Linh Linh, Huyền Âm ở ồ ồ y y, trong lúc nhất thời sâu xa thăm thẳm chi âm, mùi hương thoang thoảng hơi thở, từ từ tới, Thông Linh thất khiếu mà thoải mái xuyên thấu qua tim phổi. Từ từ thân thể khôi phục cảm giác, thể này trở về, Liễu Quyên chợt cảm thấy thiên địa nhất phái sáng sủa, khuynh thiên sông xa xa eo núi vốn là không thấy rõ chỗ, lúc này lại rõ ràng có thể thấy eo núi bãi sông nhàn nhạt thủy ngân. Cả người cuộn cuộn lên lực lượng dồi dào lấp biển, nhẹ nhàng đạn chỉ, viên viên nhẹ cát bay đi, bờ bên kia thủy triều rên rĩ, dương liễu lá rồi rít như tuyết bay, tán lác mảnh liệt sóng, toàn làm chung kết than thở.

Cường đại là duy nhất để cho người tự tin dựa vào, lực lượng là quyết thắng tiền đặt cược. Liễu Quyên lúc này mất Trung Thế Giới đột nhiên xông phá Phàm Trần giới. Đám mây trên, Bạch Vân đang lúc vãn đỉnh cung khuyết như bông miền quần sơn, trùng điệp không dứt, đó là Tiên Giới vị trí a, lúc trước nhục nhãn phàm thai thì không cách nào thấy. Xuyên thấu qua đất đai, thông qua đưng đưa khuynh thiên sông, cùng Tiên Giới nhất phái Thông Linh cách biệt, Đại Địa Chi Hạ là u ám tối tăm vô biên, nhưng vẫn là bất tỉnh thành thăm trạch vô số. Liễu Quyên đứng ở Thanh Thiên sông Đại Kiều trên, thủy sóng mặt lóng lánh, ánh sáng lên xuống, lãnh hội đến tam giới chỗ, trong bụng đã là hưng phấn lại vừa là nghi hoặc. Hưng phấn là bởi vì mình mục lực có thể thấu thị tam giới chỗ, nghi hoặc là bởi vì tiên Minh nhị giới phiêu miểu không chừng, quá mức Huyền Ảo, căn bản không nhìn ra cái cho nên tới.

Thông Linh thôi chui, luyện con mắt Tu Tiên, Âm kiếm xanh thúy, Minh thống năm sau, Cửu Cửu Quy Nhất, thiên khai áp hiện tại.

Liễu Quyên trong đầu càng lúc càng rõ ràng xuất hiện này hai mươi bốn ký tự, hình chữ kỳ lạ, bút ý Cuồng Tà, chính mình chưa từng thấy qua kiểu chữ, nhưng mà lại Chân Chân Thực Thực nhận ra. Thông Linh thôi chui, luyện con mắt Tu Tiên, Âm kiếm xanh thúy, Minh thống năm sau, Cửu Cửu Quy Nhất, thiên khai áp hiện tại. Đây là ý gì đây? Liễu Quyên suy tư hồi lâu không có định đoạt, cô thả xóa bỏ. Nhưng cùng Thông Linh thôi chui trao đổi bên trong có hai điểm Liễu Quyên làm rõ, một là trước mặt mình xuất hiện qua hai cái Lục Y người, một là dạy mình công pháp Lục Y người,

Một cái khác là Thạch Thất giường hàn ngọc bên trên Lục Y người, người sau chính mình vẫn cho là là một Quý Vật U Hồn, giả mạo đầu độc chính mình. Nhưng bây giờ trong ý niệm rõ ràng tự nói với mình, hai cái Lục Y người là cùng một người. Dạy mình công pháp là nàng Dương Hồn, đầu độc mình là nàng Âm Phách. Người này là một cái tên là liễu ngôi sao độ Ma Tiên sư muội, kêu kéo linh, con đường tu tiên đã đập phá âm dương, quanh quẩn ở Tiên Giới lượn lờ Văn Khí bên dưới, một mực không cách nào tìm được thiên phong vị trí, thêm sai qua một lần chín chục ngàn năm mở một cái thiên liệt. Bất quá công lực vô hạn cường đại, lại có thể hồn phách lẫn nhau cách, các thị nhất thể, hơn nữa hành vi rời bỏ. Mà Lục Y cũng có hai món, Dương Hồn ăn mặc nhiều gọi hồn y, Âm Phách xuyên kêu Phách y, hai món Lục Y vừa người gọi hồn Phách y. Hồn phách y chính là Hồng Hoang bảo vật, hiếm thấy động kỳ thiên cơ giả. Hai là này tám cái Ngọc Châu kêu Thông Linh thôi chui, mà mình là màu xanh lá cây Thông Linh thôi chui chung cực chủ nhân. Luyện hóa Thông Linh thôi chui sau khi Kỳ Linh khí liên biến hóa làm chủ mắt người bên trong, thúc giục pháp quyết lúc có thể mất thấy tam giới, hơn nữa công lực càng cường đại mục lực càng mạnh, mục lực cường đến cực hạn, cũng liền Hóa Phàm thành tiên. Khác tam đôi mà Thông Linh thôi chui chủ nhân thiên cơ bất khả tiết lộ.

Liễu Quyên biết những thứ này Tự Nhiên cũng đã biết xanh Phách y phương pháp luyện hóa. lần nữa ngồi xếp bằng nhập tọa, thúc giục thần vào mộ, phát động Nguyên Thần xuất khiếu thần công, hồn phách trực thăng vạn trượng cao, nửa Ẩn ở đám mây, mượn chói chang Thái Dương nóng bỏng, tiêm cánh tay tần động, ngọc chuông tung bay, bàn tay trước một mảnh lục hà, lộn phiêu sắp xếp, Bích Hoa bắn ra bốn phía, theo Liễu Quyên động tác, lù lù màu đen hơi khói tự lục hà bên trong phún ra ngoài, lục hà trên rất nhanh liền ngưng tụ thành một đoàn màu đen đám mây. Liễu Quyên không ngừng quơ múa gươm lên hai cánh tay, màu đen hơi khói không ngừng phun, màu đen đám mây càng hợp càng lớn. Thời gian đang bay nhanh đi qua, rốt cuộc mặt trời sắp lặn một khắc kia Liễu Quyên dừng động tác lại. Lục hà trở nên thanh minh vô hạn, theo gió phiêu lãng, tựa như thủy ba rong chơi. Thường thức một phen, Liễu Quyên nhẹ nhàng đứng, đứng ngạo nghễ đám mây, một tia trừ trừ, một tia Lãnh Ngạo. Có chút một chiêu, lục hà thuận theo khoác lên Liễu Quyên vai đẹp bên trên, theo gió tung bay. Đám mây trên một cái Lục Y Thiếu Nữ, trên người hiện lên lãnh đạm lãnh đạm vầng sáng màu xanh lục lượn lờ nhẹ nhàng, vừa nhu Thiên Nữ hành không, như một hơi gió mát rất nhanh lượn quanh như muốn Thiên Hà Đại Kiều ngồi xếp bằng nhập tọa Liễu Quyên bản thể, từ từ hợp lại cùng nhau. Mờ mắt ra, Liễu Quyên hưng phấn vuốt ve trên người xanh Phách y, lúc này là mình.

Khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên, Liễu Quyên khoái hoạt một trận, sau đó nhẹ nhàng thu liễm khí tức, lại vừa là cái đó Băng Diễm thiếu nữ. Trong mắt một tia hận ý, một tia lạnh giá. Đạp chiều tà dư huy về nhà, khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên, lưu năng lại thật dài bóng người.

Lưỡng đạo hận hận ánh mắt đưa mắt nhìn Liễu Quyên bóng lưng rời đi, khoe miệng một nụ cười lạnh lùng, một đạo thân ảnh màu tím đập sóng bắn về phía đông sơn vịnh.

"Hồi bẩm trang chủ, cái đó Liễu Quyên quả thật cố gắng hết sức quái dị, ta đến khuynh thiên sông Đại Kiều lúc khi thấy nàng tu luyện quý dị thần công,

công pháp kia uy lực cực lớn, khiến cho người không thể tới gần người. Chỉ thấy nàng cả người hiện lên Bích, cặp mắt quý xanh, phản chiếu Thanh Thiên sông phượng viên trăm dặm đều ở màu xanh lá cây bên dưới. Thanh nhi, Minh nhi nói không sai, tiểu thư biến hóa diệu nhất định là nàng giờ trò quý." Lăng Yên oanh Phi Tàn lạnh áp đạo.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Dạ Hồn xuất du

Đàm Thiên Ứng có chút quay đầu, nhìn đá xanh Sơn Trang phương hướng ngưng lòng mi suy nghĩ. Một vết chiều tà tàn hồng hôn Long Vân Sơn Trang lộng lẫy phòng. Đường sinh sông hiện lên kim quang yên lặng chảy về hướng đông đến, rõ ràng mục tiêu, đông xấp nhập vào biển, nhưng mà đường sinh sông lại quanh co ở lại chơi, tựa như có vô hạn tâm sự không, lưu luyến đến Long Vân Sơn Trang nhà cao cửa rộng chậm rãi không chịu chạy hết, mấy phen quanh co, không biết bao nhiêu hồi đầu. Đứng ở u tĩnh hà tâm Đình bên trên, nơi nơi ruộng cột chạm trở, đàm Thiên Ứng dời bước chấp tay chậm rãi đi xuống hà tâm Đình thêm đá, đi ở đường sinh sông sông trên cầu, đi theo phía sau cung cung kính kính Tàn lạnh. Đi một hồi, đàm Thiên Ứng dừng bước lại, đưa lưng về phía Tàn lạnh nhát nói: "Đá xanh Sơn Trang xác thực không mặt ngoài đơn giản như vậy, toàn bộ trên trang xuống ngoài mặt loại hoa làm thảo, phía sau nhất định có cang đại bí mật, lại hoa Đường nằm vị trường lão đều là thâm tàng bất lộ tay. Nhất là cái đó Phi Thúy Lăng, hôm nay nghe Vụ Vương độc lãng hồi báo, Phi Thúy Lăng Đào Hoa Lâm kết trần đầy tươi mới đào, hướng đông nam xuất hiện dị biến, bia đá không cánh mà bay, Linh Quy tiêu ẩn. Bia lại đào sinh, ứng ở Đông Phương, không biết sương Vương thấy thế nào?"

"Trở về mình chủ, từ xưa đông nghênh mặt trời lên, mưa thuận gió hoà, đào sinh đông hướng là tường triệu mới đúng." Sương Vương Tàn lạnh cúi đầu trả lời.

"Sương Vương nói cực phải. Hôm nay người đang ở đây khuynh thiên sông Đại Kiều bản thân nhìn thấy Liễu Quyên tu luyện kỳ công chuyện, thật làm Bốn minh chủ khiếp sợ, Liễu Quyên nha đầu kia ta đã thấy nhiều lần, nhìn một cái sẽ không giống như một bình thường lẫn nhau. Thiên Tiên xinh đẹp, mặt ôm hận ý, lạnh giá cao ngạo, tương lai là cái khó dây dưa đoán. Bất quá theo ta quan sát tiểu thư bệnh trạng là bởi vì mất đi tâm trí sở trí, nguyên khí bị tổn thương, thể lực to hao tổn, Tinh Mạch vận vẹo, hiển nhiên là Minh vật phụ thể sở trí. Liễu Quyên nha đầu kia hẳn không có đuổi quỷ dịch hồn bản lĩnh, một điểm này ta dám khẳng định, tối thiểu bây giờ nàng không bản lĩnh này. Về phần Thanh nhi, Minh nhi nói màu xanh lá cây trách y, ta nghĩ rằng đó là ngẫu nhiên Âm Vật phụ thể, không có quái gì, phần nhiều là các nàng dọa hống. Vốn lấy sau sợ rằng không thể xem thường đá xanh Sơn Trang."

Đường sinh trên sông đàm Thiên Ứng đang cùng mình chủ tứ đại cận vệ một trong sương Vương Tàn lạnh đang nói lời nói, trong không khí đột nhiên truyền tới kêu khóc tiếng: "Nhanh! Mau tới người nhé! Tiểu thư nhảy sông!" Nghe tiếng, hai cái thân ảnh nhanh như điện bắn như vậy chạy về phía truyền tới thanh âm địa phương.

Một chỗ khác sân, đàm Thiên Ứng cùng sương Vương Tàn lạnh kinh hoàng nhìn dưới chân thiếu nữ, đã sớm không kiêu mỹ gương mặt, tái nhợt trên mặt, vài tóc rối bời tứ tán, giọt nước theo tóc rối bời tích tấp, môi Tử Thanh. Cặp mắt tròn trũng, thẳng tắp nhìn chăm chăm phía trước, sợ hãi, nghi ngờ, nắm cuồng. Trên người xóc xếch áo quần dán chặt ở thon nhỏ trên thân thể, hai tay nắm chặt, siết hai cây bèo, trên cánh tay gân xanh Xích tím. Một tia hô hấp hơi thở mong manh, trong miệng mơ hồ hô đến: "Quyên nhi tỷ tỷ, Quyên nhi tỷ tỷ. . . ." Đàm Thiên Ứng kinh ngạc vạn phần, lật cổ tay đẩy về phía ái nữ đỉnh đầu, Cổ cổ chân lực ồ ồ rót vào đàm bên trong tinh thể, đàm tinh thân thể ở Chân Lực dưới sự thúc giục bản thân mà ngồi, đại khái một thời gian uống cạn chun trà, trên mặt dần dần có huyết sắc, trên cánh tay gân xanh cũng từ từ khôi phục bình thường, nhưng vẫn hôn mê bất tỉnh. Đàm Thiên Ứng thu thế mệnh đạo: "Mau đỡ nàng trở về phòng đi!" Sau đó thờ dãi nói: "Nên tới cuối cùng cũng phải phát sinh!"

Đường sinh bên bờ sông, Từ Y Tàn lạnh cùng Long Vân núi Trang trang chủ song song lâm vào suy tư, Tàn Dương Như Huyết, Long Vân núi dần dần tới xuống.

Liễu Quyên đập gió đêm trượt vào đá xanh Sơn Trang thị trường, chiều tà trong dư huy thị trường dần dần tiêu điều, nghe lẻ tẻ mấy ngữ thét: "Mau tới mua nào, tiện nghi, đẹp quây về nhà rồi!" Liễu Quyên đột nhiên nghĩ tới mẹ muốn tự mua hai cái cá, vì vậy bốn phía nhìn lại, tìm bán cá địa phương. Thị trường cánh bắc nhìn về phía mặt đông hai cái thật dài bóng đen, phía tây thấp hơn, là thiên nhai Tiêu Trúc bóng dáng, phía đông là lại hoa Đường bóng dáng. Nhìn đen sẫm bóng dáng, Liễu Quyên nghĩ đến Ma Trảo, trong lòng có chút phát run. Bóng người kia bên dưới, một cái xanh trên thạch đài để hai cái đại chậu gỗ lớn, trong chậu đánh lăng đến rất nhiều cá. Liễu Quyên có chút cúi đầu liếc mắt nhìn, có chừng mấy cá lớn, cá diếc, con lươn, cá chép " cá mè.

"Chân gia gia, mời lão nhân gia giúp ta cân hai cái cá mè." Liễu Quyên mỉm cười nói. Trước mặt là một cái ông lão mặc áo đen, mang nón lá, cúi đầu, không thấy được mặt cũng không nhìn thấy biểu tình. Lão già cúi đầu ở trong chậu cơ giới bắt hai cái cá mè, dùng thảo xuyên qua cá quai hàm,

Đem liền cùng một chỗ hai cái cá mè ném cho Liễu Quyên, sau đó như cũ cúi đầu bận bịu. Thấy lão già không nói gì, Liễu Quyên đưa lên một khối bạc vụn, xoay người đi. Từng bước một rời đi thị trường, Liễu Quyên đột nhiên cảm thấy nhĩ tế ít chút gì, quay đầu nhìn trong chợ chỉ có hơn mười người, cũng khom người cúi đầu bận bịu, đầu gục, hai tay cơ giới bận bịu. Tiếng la, mới vừa rồi kia mười mấy người rõ ràng ở thét tới, thế nào đột nhiên cũng vô thanh vô tức. Liễu Quyên trong lòng tràn đầy nghi ngờ, giương mắt nhìn Long Vân núi bóng đen to lớn sắp chiếm đoạt toàn bộ Sơn Trang.

Một tia gió đêm thổi tới, trên trán thổi rơi mấy lờu phát sợi, Liễu Quyên khẽ vẩy, ánh mắt vừa vặn nhìn về phía thiên nhai Tiểu Trúc. Một vệt ánh mặt trời lặn dư huy bắn về phía thiên nhai Tiểu Trúc bốn cái Đai Thư chữ to bên trên, hết sức nhức mắt. Kim sắc chữ, đỏ tươi màu lốt, nồng nặc tựa như đang rỉ máu. Đồ thẩm đại môn nửa che, ra ra vào vào người không ngừng, Liễu Quyên đối với lần này cũng không kỳ quái, hàng năm lại hoa tiết lúc đều sẽ có rất nhiều đá xanh Sơn Trang ra người tham gia, có trước khi trang, Long Vân ngoài núi, chuyện tốt giang hồ, dĩ nhiên trước khi trang chiếm đa số, theo như trong trang quy củ đều ở nơi này. Đột nhiên Liễu Quyên phát hiện bên trong cửa đi ra một đội người đến, một nhóm sáu người, cầm đầu ba người rõ ràng là đàm tinh, Thanh nhi, Minh nhi, phía sau mấy cái chưa thấy qua, nhìn tuổi tác cũng không khác mình là mấy. Chỉ thấy sáu người vừa nói vừa cười, đuổi theo đánh đuổi đánh hướng thị trường đi tới. Liễu Quyên chính lo lắng đàm tinh an nguy đâu rồi, lúc này vừa thấy khá cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng lại cao hứng vạn phần. Xoay người chạy tới.

Không có trăng phát sáng ban đêm, thái dương vừa rơi xuống núi nhanh chóng đen xuống. Liễu Quyên có chút thúc giục Thông Linh thôi chui, trước mắt nhất thời thanh minh nhiều. Mím cười nói: "Tinh muội muội, người chừng nào thì chạy đến thiên nhai Tiểu Trúc? Thế nào không đợi ta, đem ta một người ném ở Đại Kiều tiến lên!"

"Hừ! Còn nói sao, tiểu thư nhà ta xuyên người quần màu lục tử, đột nhiên biến thành quý, cùng người đánh nhau lúc nàng té xỉu. Ta cùng Minh nhi khi tỉnh lại, phát hiện tiểu thư cả người là thương, mặc trên người người quần màu lục tử đâu rồi, bắt quả tiểu thư khôi phục như cũ đáng về. Chúng ta đem người quần màu lục tử cởi xuống, ném vào Thanh Thiên sông, sau đó mang tiểu thư ngồi thuyền về nhà. Ai ngờ tiểu thư sau khi tỉnh lại lại điên, chúng ta bây giờ đã là." Thanh nhi tức giận nói. Đàm tinh tiến lên che Thanh nhi miệng, cười nói: "Khanh khách, đẹp tỷ tỷ, nhìn thấy ta mất hứng sao? Chúng ta nhưng là nói tốt, ta tới thiên nhai Tiểu Trúc lúc, người tìm đến ta chơi đùa, cũng không thể nói không tính là nói oh!"

Liễu Quyên trong lòng kinh ngạc, các nàng đi xanh Phách y ném vào Thanh Thiên sông, có thể là mình khi tỉnh lại ngay tại dưới chân nha. Chẳng lẽ xanh Phách y chân dài, thật là có điểm kỳ quái. Bất quá hơi chân chờ ngẩng đầu nhìn đàm tinh gật đầu nói: "Dĩ nhiên, tinh muội muội ở, ta sẽ tới, ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Xà Yêu Hắc Đầu

Gió đêm trận trận, có chút mấy điểm hàn tinh khảm ở trên trời màn. Liễu Quyên kinh ngạc phát hiện đàm tinh đám người thân hình tựa như tơ lụa phát gió, trong bóng tối như sáu cái giấy vẽ trôi giạt nhẹ nhàng, vây tại chính mình chung quanh. Liễu Quyên đưa tay chụp vào đàm tinh cánh tay, đàm tinh cố ý nhẹ nhàng tránh thoát. Đàm tinh lóe mắt hạnh cười duyên nói: "Quyên tỷ tỷ, ta sợ người, ngàn vạn lần chớ gặp mặt ta, hôm nay như muốn Thiên Hà Đại Kiều bị người đánh thật hay thảm!" Nói xong hai trông mắt tấn hiện tại đau khổ về.

Liễu Quyên suy nghĩ một chút cũng không phải sao, tuy không phải chính mình nên làm, nhưng đàm tinh sau đó xác thực bị Lục Y người nhiếp phục, chắc là mùi vị khó chịu có thể. Hơi khom người gật đầu cười nói: "Ha ha, tinh muội muội chớ trách, hôm nay chuyện thật là kỳ hoặc, khả năng có Yêu Vật quấy phá! Ta người ngàn vạn lần chớ vì vậy thương hòa khí." Nói xong, Tinh Tinh nhìn đàm tinh.

"Tiểu thư! Nhanh đừng chậm trễ thời gian, mau theo u hi ba tỷ muội đi con bướm Uyên đi đi." Minh nhi nha đầu nhìn bên người Liễu Quyên không nhận biết ba thiếu nữ đạo. Liễu Quyên nhìn về phía Minh nhi trong miệng u hi ba tỷ muội, lễ phép một chút gật đầu. U hi ba tỷ muội cũng nhẹ nhàng gõ đầu tỏ vẻ quen biết. Đây ba tỷ muội tướng mạo cơ hồ giống nhau như đúc, mặt đào tai, lệ mắt sáng lỉnh, đều là nhất sắc trang phục màu vàng. Thanh nhi ở một bên cũng phụ họa nói: "Đừng vậy, nơi đó nhất định chơi rất khá. Nhanh đừng chậm trễ thời gian." Liếc mắt nhìn về phía Liễu Quyên, mặt ngăm ác ý.

Liễu Quyên cảm giác hai cái nha đầu không thích, toại cười nói: "Như thế, ta sẽ không quấy rầy, chúc các người chơi đùa vui vẻ! Ta đi về nhà. Đàm tinh nhìn hai cái nha đầu, hơi chân chờ đạo: "Cũng tốt, ngày khác Quyên tỷ tỷ nhất định ngày qua nhai Tiểu Trúc tìm chúng ta." Sau đó một nhóm sáu thân ảnh hướng thị trường hướng tây nam chết đi.

Trong bóng tối Liễu Quyên nhìn chăm chú nhìn, cảm giác hôm nay thị trường có chút cổ quái, thị trường mặt béo tròn sưng mù lộn lờ, người đi trong đó mờ mờ ảo ảo, luôn là nhìn không rõ lắm. Kia mười mấy người càng là kỳ quái, trong bóng tối như cũ không ngừng bận bịu, cúi đầu, không thấy được mặt mũi cũng không nhìn thấy biểu tình, cơ giới người làm việc, căn bản không có rời đi ý tứ. Xa xa thiên nhai Tiểu Trúc đại môn đã tắt, thế nhưng trong khe cửa vài tia ánh sáng bên trong, thỉnh thoảng trôi giạt một ít không khỏi bóng người, là cái gì, Liễu Quyên không nói được.

Nhẹ nhàng cõi ra vòng rào giấy thừng, Liễu Quyên người nhẹ nhàng nhập viện, liền nghe được bên trong phòng truyền tới cha Liễu Hà Đông thanh âm: "Quyên nhi, đứa nhỏ này đi chỗ nào, thế nào trở về còn chưa có trở lại?" "Nàng nói đi thị trường mua đồ, Ta đoán nàng khác biệt cái quý gì phương pháp, ngược lại hôm nay có thể giúp gì không chuyện, liền để cho nàng đi, coi là giải sầu một chút. Không việc gì, lớn như vậy, nàng lại thông minh như vậy, nhất định ở nhà ai không điên đủ đây." Gió trắng mà thân nhiên nói. Liễu Hà Đông nhìn ngoài cửa sổ hắc ám không trung, trong gió rung bóng cây lâm bầm: "Ta tốt Quyên nhi, mau mau trở lại đi, cha rất lo lắng người." Thanh âm không lớn, nhưng Liễu Quyên chữ chữ nghe chân thiết, khóe mắt một tia ướt át, nghẹn tiếng nói: "Cha! Mẹ! Ta trở lại." Sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa vào, trong tay xách hai cái cá mè. Liễu Hà Đông vợ chồng trong mắt lóe sáng khoái đồng thanh nói: "Trở về!" Gió trắng mà mỉm cười xách qua Liễu Quyên trong tay cá, thả vào một cái trong chậu gỗ, đảo nhiều chút

nước. Sau đó đi phòng bếp bưng tới một bàn lớn thức ăn, hô: "Lăng nhi, nhanh tới dùng cơm." "Oh! Lập tức." Một người thiếu niên đáp. Liễu Hà Đông nhìn con gái ngồi xuống, hơi sẵn giọng: "Sau này đi ra ngoài chơi đùa bốn, sớm đi trở lại, tránh cho cha mẹ lo lắng, mới vừa rồi mẹ người mạnh miệng, thấy người trẻ như vậy không trở lại, lạy nhiều lần Bỏ Tất. Ha ha, nhanh cũng ăn cơm đi, hôm nay thức ăn tần là các người là hai cái thích ăn." Liễu Quyên hơi mỉm cười nói: "Đều là con gái không được, chơi qua đầu, để cho cha mẹ lo lắng, sau này không." Người một nhà thật cao hưng thịnh ăn xong cơm tối, nói một hồi lời nói, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Liễu Quyên thật sớm ngủ, ngày này giầy vò thật đúng là đủ mệt mỏi, rất nhanh liền ngủ. Trong mộng cái đó mang theo tự bay bóng người màu xanh lục không lại xuất hiện. Nhưng để cho Liễu Quyên hưng phấn không thôi là mình trong mộng có thể vô con mắt coi, không cần mở mắt là có thể rõ ràng thấy trước mặt hết thấy, thậm chí là ngoài ngàn dặm sâu trong núi lớn.

Liên tục trong quần sơn một nơi sơn cốc, Liễu Quyên thấy một khối ngăm đen trên đá lớn có khắc ba cái chữ lớn màu trắng: Con bướm Uyên. Sơn cốc bốn bề toàn núi, cả cái sơn cốc nhìn giống như một cái đảo ngược Cự Tháp,

Phía trên thung lũng vô cùng sự rộng rãi, càng hướng xuống càng hẹp. Một hàng bóng người chính từng vòng hướng phần đáy đi tới. Cầm đầu là ba cái thiếu nữ áo vàng, phía sau đi theo ba nữ tử mà, một cái Hồng Y, hai cái quần áo trắng. Nhìn từ xa tựa như sáu đóa Thái Văn quanh quần mà xuống, chẳng qua là động tác nhẹ nhàng, như sương như khói. Các nàng đi con bướm Uyên chính là chỗ này, tới làm gì đây? Liễu Quyên đột nhiên rất muốn biết. Theo thói quen thúc giục Nguyên Thần xuất khiếu đại pháp, một luồng hồn phách hoa bay lượn xuyên qua cửa sổ, bắn về phía không trung, chợt ngưng tụ thành một bóng người. Liễu Quyên bay trên không trung bốn phía liếc mắt một cái mặt mờ Long Vân núi, mẫn sơn thương thúy, đỉnh đang lúc mây khói dịu dàng a na, hoặc là cuộn cuộn như đào. Tìm kiếm một trận Liễu Quyên cúi người hướng con bướm Uyên phương hướng thôi tới.

Liễu Quyên trên không trung dần sương khói tự do bay, đi ngang qua đá xanh Sơn Trang trong trang thị trường lúc nhớ tới kia mười mấy bán một số thứ người. Trong mộng thị trường tuy là ban đêm, nhưng là sáng sủa một mảnh, tổng cộng là mười ba người, như cũ cúi đầu, tay tại cơ giới động. Thật đang kỳ quái, Liễu Quyên hạ xuống thân hình rơi tại thị trường chính giữa, phiêu hướng cái đó Chân gia gia. Cái này xê chiều ông già tựa như một cây khô liễu, lúc này tùy ý đem gió lay động, thân thể theo gió đung đưa. Lại nhìn về phía còn lại mười hai người, cũng là như vậy. Liễu Quyên nghi ngờ trong lòng, bọn họ chẳng lẽ không được ngủ, thế nào không một chút phản ứng đây. Gần người, Liễu Quyên có chút phát động một cổ chân khí vèn lên Chân gia gia nón lá. Nón lá rơi xuống, Liễu Quyên tâm lại thất thượng bát hạ, trước mắt Chân gia gia hai mắt trống trơn, hai cái lỗ đen khảm ở trên mặt, mũi nghiêng về một bên, miệng thần thờ giương. Rõ ràng là cụ Từ Thi, trong lòng một trận hoảng sợ. Vẫy tay chuyển tới một cổ Phong Nhận, còn lại mười hai người cũng là như vậy. Không khí tựa hồ ngưng trệ, Liễu Quyên cảm thấy ngực thật là bức bối, một cổ ngọt đồ vật phun ra, sau đó trực giác khí trào sôi trào, trong bụng đau đớn, đầu choáng váng hoa mắt. Lão đảo một cái ngã ngồi xuống, ánh mắt vừa vận hướng về phía kia thần thờ há miệng, một cổ quái vị đập vào mặt. Này quái vị? Liễu Quyên nghĩ đến thi thể thối rữa, chết mèo a, chó chết cái gì, không khỏi lại vừa là buồn nôn. Trên thi thể kia tựa như có đồ đang ngọa nguyệt, Chân gia gia quần áo liên tiếp, không ngừng động, tựa như có vật gì người không chế thi thể không ngã. Liễu Quyên ánh mắt theo động tác kia du ly một hồi, rốt cuộc tìm được trong thi thể đồ vật. Âm thầm phát ra một cổ cường đại chân khí không thiên về không tà xạ hướng Chân gia gia đầu, gào một tiếng quái khiếu, tự Chân gia gia trong cơ thể văng ra món đồ. Định thần nhìn lại, nguyên lai là Long Vân núi một loại Hắc Xà, Độc Tinh bá đạo. Loại rắn này tên tục đầu đen quý, bởi vì đầu to lớn đen tối được đặt tên. Rắn mặc dù sinh xấu xí lại dị thường giáo hoạt, độc chết nhóm người sau có thể sống nhờ trên cơ thể người bên trong, không chế người tứ chi vận động, mê muội những người khác, chờ cơ hội lại sẵn được nhân sức. Bất quá loại rắn này sinh ở bắc sơn Yêu Xà Huyền Huyết bên trong, giống như là không thấy được. Thế nào đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy cái, Liễu Quyên cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Đầu đen quý gào khóc quái khiếu không dứt, trong nháy mắt mười mấy cái đầu đen quý vẩy lên Liễu Quyên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thông Linh cứu chủ

Liễu Quyên lạnh lùng liếc nhìn kia mười ba cái đầu đen quý, có chút nhú lên đôi mi thanh tú, đáy mắt mơ hồ hiện ra sâu kín màu xanh lá cây, khoe miệng vài tia khinh thường. Vốn đã ngã ngồi thân hình lạng lẽ mà đứng, màu xanh lá cây ánh mắt tự đáy mắt bắn ra, lạnh giá, cừ hận, vô tình cùng mấy phần tàn nhẫn. Liễu Quyên đột nhiên cảm thấy có một loại nghĩ (muốn) khát máu cảm giác. Đã sớm nghe phương xa gia gia của hắn nói qua, đầu đen quý là có gắng hết sức hiểm thấy Quái Xà, bọn họ chỉ ở ban đêm qua lại, tuy không chân lại có thể ngự phong phi hành, động tác cực kỳ bén nhạy, nhanh tựa như thêm điện. Bọn họ máu nhưng là có gắng hết sức hiểm thấy đồ bổ, tính hàn vị mỹ, uống chỉ như uống Dao Trì Quỳnh Tương, Cam Diễm Vô Cực. Nếu là gây thành Xà Huyết rệu, vậy càng thom tho phiêu vạt đậm, ngửi vào tinh thần, phẩm chi Hóa Tiên, có thể nói thế gian khó tìm kỳ phương diệu dược. Từ xưa bao nhiêu danh y thuật sĩ là được (phải) một cái đầu đen quý, đi sâu vào Long Vân núi Xà Yêu Huyền Huyết bên trong, có đi không được (phải) trở về. Số ít ban lãnh lớn may mắn thu được một cái, nhưng là tô tiên tích đức, trong một đêm là được phú so với vương hầu, lời đồn đầu đen quý thần giới có thể đạt tới vận lượng hoàng kim. Dân gian lưu truyền mấy câu ca dao:

Muốn hỏi đàm Hào lấy ở đâu, bỏ mạng Xà Yêu Huyền Huyết. Tổ hồn trở về, vinh hoa sinh, nhà cao cửa rộng Thiên Tiên Các.

Muốn hỏi đàm Hào lấy ở đâu, thần y Đàm Công Nghĩa sông. Bỏ mạng Huyền Huyết, đầu đen, phúc Tôn bùng bảo trình diễn miễn phí cung khuyết.

Muốn hỏi đàm Hàu lấy ở đâu, giang hồ kỳ anh chính khách. Đèn mạng đầu đen, lưỡng khí tuyệt, Long Vân Sơn Trang làm đại ca.

Này ca dao hát chính là Long Vân Sơn Trang khôi nguyên. Mấy ngàn năm trước giang hồ có một vị võ lâm Kỳ Hiệp họ Đàm, danh nghĩa sông, tự chính khách. Người này không chỉ có võ học thành tựu nổi tiếng thiên hạ, cang là y học kỳ tài, tâm tính phong lưu phóng khoáng, trọng nghĩa hành hiệp. Đang lúc phong hoa thịnh tốt lúc, Ái Thê Ông tìm vết dính vào Tà Độc trách chứng, chỉ có thiên phượng có thể Y, nhưng cần Kỳ Vật cam máu, nghe đầu đen quý máu vị cùng Cam Lộ, quả quyết đi. Một mình vượt vào Xà Yêu Huyền Huyết, lịch thì ba tháng mới thuộc về, chỉ tiếc Ái Thê khoe mắt nhỏ máu, đã đi vậy. Nhiệt độ tìm vết tay trái cầm Di Thư, thương thư "Người phụ trở về, bưng rấn Tướng Phủ" tám chữ. Cánh tay trái cong ôm ngủ say chưa đầy Nguyệt nhi từ đàm bài hát. Vẫn còn tồn tại một hơi thở đàm Nghĩa sông quý xuống Ái Thê trước mặt, hai mắt suối trào, đau lòng mũi chua, chuyện cũ rõ mồn một trước mắt. Đáng hận kia đầu đen quý nguyên cái đầu cũng chui vào đàm Nghĩa sông bụng, những bộ phận khác thật chặt vòng tại đàm Nghĩa sông ngang hông, từ trạng rất đúng hiếm thấy. Đàm Nghĩa sông nhìn thương con, vẫy tay sau lưng, trong nháy mắt một nhà ba người ẩn trốn hư không, không biết kết cuộc ra sao. Mười tám năm sau, giang hồ nổi lên một vị thiếu niên Anh Tài, tùy thân công lấy sau lưng gia phụ là nẫu chết vì tình tro cốt Tiểu Ngao Giang Hồ, một đường văn minh, mấy năm đang lúc liên căn cơ không cạn. Mấy ngàn năm trước một ngày đặt chân Long Vân Sơn Đông sơn loan, ở chỗ này khai phá lập trang, từ nay trong giang hồ nhiều hơn một cái Sơn Trang, tức là hôm nay chỉ Long Vân Sơn Trang.

Mười ba cái đầu đen quý hai mươi sáu con lạnh giá ánh mắt Tinh Tinh nhìn chăm chăm Liễu Quyên, dưới người bốn cái cá sáu thức trách chân sinh Ứng như thể móng nhọn, lóe ánh sáng hàn quang. Trong yên tĩnh kia hai mươi sáu con con mắt không nhúc nhích nhìn về phía Liễu Quyên tầm mắt, dưới chân có chút di chuyển về phía trước, rất chậm rất chậm, mỗi một lần di chuyển về phía trước tựa hồ cũng trong lòng có dự tính. Liễu Quyên thầm nghĩ trong lòng, thật thông minh gia hỏa, lại biết tính kế. Giống vậy tinh táo, giống vậy lạnh giá ánh mắt hồi kính đến từng đạo rừng mình. Liễu Quyên tâm lý minh bạch, rất nhiều địch thủ trước mặt chủ động tấn công cũng không thông minh, mười ba cái đối thủ, xuất thủ công kích bất kỳ một cái nào trong đó, cũng sẽ đối mặt 12 cái chỗ sơ hở. Biện pháp tốt nhất là mình đưa chúng nó toàn bộ đưa vào phía trước tầm mắt bên dưới, như vậy có thể một chiêu đánh phía toàn bộ đối thủ, sau lưng không có chiếu cố đến lại có tiến có thoái. Nhưng mà Liễu Quyên nghĩ, những thứ này đầu đen quý lại cũng nghĩ đến, vô luận Liễu Quyên như thế nào chuyển đổi phương hướng, mười ba cái đầu đen quý từ đầu đến cuối làm thành một vòng, với nhau cách nhau giống vậy khoảng cách, không kém chút nào. Liễu Quyên đứng ở chính giữa, cảm thấy sát khí càng ngày càng đậm, chung quanh toàn lên đạo đạo âm phong, không khỏi lực đạo Vô Ảnh tới, lóe sáng móng vuốt ở đi vô pháp cảm giác phương thức đang động, vòng tròn càng ngày càng nhỏ. Liễu Quyên kiểm chế có chút lòng buồn bực, mà kia mười ba cái to lớn đầu đen khắc như lửa lưỡi tâm, nhỏ nước miếng.

Một đạo gió mát vạch qua, trên trán phát sợi khê gợn lên, Liễu Quyên đột nhiên cảm thấy một tia sáng khoái, mơ hồ cảm thấy trong ngực nhảy lên. Một chút cảm giác, phát hiện là trong ngực Thông Linh thôi chui. Mười ba cái đầu đen quý móng trước thật sâu vùi lấp xuống mặt đất, thân thể âm thầm sau cung,

Mười ba viên đầu có chút bên cạnh (trái phải) lắc lư, với nhau tỏ ý, rốt cuộc thêm điện nhảy lên, mười ba cái bóng dáng, đánh về phía mười ba chỗ yếu, hư không ba thước hơi dừng một chút thoáng chốc quý dị bắn về phía Liễu Quyên. Mà Liễu Quyên quanh thân đột nhiên bạo xạ ra một đoàn thúy ánh sáng màu Hoa, đem Liễu Quyên toàn bộ cái lồng ở bên trong, cách mặt đất hơn một trượng lập ở trên hư không. Thúy ánh sáng màu Hoa không ngừng lưu chuyển, dần dần trở nên nồng, như xuân Giang Bích Thủy, Phiên Lăng đào giấy gấp. Thúy ánh sáng màu Hoa phía trước sáu đám tam sắc vàng sáng nhảy tương phản, chính là lam trắng đen tam sắc Thông Linh thôi chui. Đầu đen quý hiển nhiên không nghĩ tới này biến cố đột nhiên, đã bắn ra thân hình sớm đã không khống chế được, thỉnh thình. Liên tiếp mấy tiếng trầm đục tiếng vang, sấm đến gào khóc kêu thảm thiết, mười ba cái đầu đen quý rớt rít đụng vào thúy ánh sáng màu cầu bên trên, sau đó ngã xuống đất thống khổ vận vẹo, giả rét ánh mắt đã không hào quang, không hiểu, kinh hoàng. Kia vận vẹo thân thể, còn đang liều mạng hướng khắp nơi ngoa nguẩy, không ngừng co quắp.

Liễu Quyên nhẹ khê vuốt vuốt Thông Linh thôi chui, ồ ồ ồ ồ áp chày khắp toàn thân, giống như đất lầy em trai, thơ Phong muội muội, phương xa ở trước mắt một dạng vô cùng thảm thiết. Đầu ngón tay ký thác bàn tay, sáu viên Thông Linh thôi chui theo thứ tự nhảy trở về Liễu Quyên trong tay, Liễu Quyên đặt ở mép nhẹ nhàng hôn một chút, cho vào trở về trong ngực.

"Hừ!" Liễu Quyên lạnh lùng một tiếng thờ dài, đáng tiếc không có cơ hội giống như đàm Nghĩa sông tiền bối như vậy cùng những thứ này hết sức đánh một trận, bọn họ liền bị Thông Linh thôi chui thu thập. nhìn thị trường năm ngón ngang mười ba vị hương thân, cổ cổ hận ý đánh tới, khoe mắt mấy giọt thanh lệ chảy xuống, lại cũng không nghe được Chân gia gia tiếng rao hàng. Liễu Quyên trong lòng vô hạn thất lạc suy nghĩ. Dưới đất, mười ba cái Hắc Quý đầu còn đang ngoa nguẩy, đang co quắp. Liễu Quyên nhìn một màn này, không khỏi cảm thán, năm đó đàm Nghĩa sông tiền bối nếu có Thông Linh thôi chui tương trợ, hà chỉ vụ như vậy bị thảm! Mà truyền thuyết này đầu đen quý từng là biết bao biết bao dọa người, ở Thông Linh thôi chui trước mặt lại như thiêu thân, thể gian chuyện thật sự là kỳ quái. Xem ra người phải trở nên cường đại, chỉ có cường đại, mới có thể dày đặc không trung hậu thế.

Liễu Quyên chính chưa lắm, đột nhiên phát hiện vốn đã nằm xuống Chân gia gia đột nhiên đứng lên, như gió lốc quay người lại nhảy lên hư không điện bắn đi, động tác nhanh gần như chỉ ở trong chớp mắt, mà kia mười ba cái đầu đen quý thiếu một cái. Liễu Quyên đột nhiên thức tỉnh, mới vừa mới nhìn ngoa nguẩy đầu đen quý liền cảm thấy đến có chút đặc biệt, lúc này rớt rít hướng kia mười mấy bộ thi thể liều mạng bỏ, trong chớp mắt lại có mấy cỗ thi thể chạy như bay. Liễu Quyên trong lòng minh bạch, những thứ này đầu đen quý, nhất định là mượn Từ Thi có thể khôi phục nguyên khí, chính mình thật sự là lớn ý. Một đoàn lửa giận trong nháy mắt đốt khắp toàn thân, Liễu Quyên vào hư không xê dịch thân hình, hai mắt thúy sắc bắn tán loạn, từng đạo quý lực quang mang bắn về phía chính chạy thi thể ngoa nguẩy đầu đen quý, đồng thời song chưởng vận đủ Đan Điền Chân Lực, mấy phen xoay ngược lại phanh nhiên huoi ra, đạo kia đạo quý xanh nhất thời hóa thành vô số Liễu Diệp Quang Nhận, chia ra làm một số một dạng đánh úp về phía đầu đen quý, thoát được chậm, quý trong tiếng kêu hoàn toàn treo. Nhưng chui vào Từ Thi, mặc dù thi thể đắm vào vô số Thúy Hoa Quang Nhận, vẫn là ngự phong thần tốc rồi biến mất. Liễu Quyên định thần nhìn lại, trên thị trường liền còn dư lại hai cái Từ Thi, một nam một nữ. Bên người có một cái Hắc Quý đầu, Hắc Quý đầu dù chết, nhưng đầu rắn đã chui vào thi thể một bộ phận, thật giống như hai cái đen cái đuôi, chẳng qua là lớn lên ở trên bụng.

Chương 23: Luyện con mắt Hóa Tiên

Liễu Quyên giận lồng mi chặt véo, biến chường thành trào, hai cổ vô hình bá Đạo Chi Lực tự móng tâm bắn về phía đầu đen quỷ, trong nháy mắt hai cái xấu xí vật đã bị bắt trong tay Liễu Quyên. Hàm răng cắn thê bằng vang lên, quỷ xanh thăm thẳm ánh sáng chưa từng đáy con người liên tục không ngừng bắn ra, giắt hận, ngấm giận. Nửa đêm Nguyên Thân Âm Phách y chiếu Liễu Quyên yếu diệu thân thể, vù vù trong gió Thuyết Hoa phiêu hốt. Từ xa nhìn lại, hư không một đoàn quả cầu ánh sáng màu xanh lục, bên trong đứng thẳng một cái xinh đẹp giai nhân. Ngờ đâu cái này xinh đẹp giai nhân, lúc này Tâm Ma nổi lên, tuần mặt dần dần mất đi nhu tình, do mắc cỡ đỏ bừng trở nên trắng bệch, kia trắng bệch hiện lên lãnh khốc cùng khát máu. Nhìn trái phải trong tay hai cái đầu đen quỷ, kia đầu đen quả thực quái dị, cùng đầu người không sai biệt lắm, chẳng qua là nhỏ hơn một ít, phía trên ngũ quan cũng gần như hình người, không trách như vậy thông minh. Dưới bụng sinh bốn chân, loại này tướng mạo xưng là rắn, không biết xà tộc làm sao biết cho phép như vậy loại khác tồn tại! Dài ba xích hai cái xấu xí vật đầu nghiêng về một bên, nhưng đặt tới to bằng trứng bồ câu con mắt như cũ tròn mắt nhìn, ngược lại có như vậy mấy phần kinh người, thân thể vẫn mềm dẻo.

Ngưỡng nhìn bầu trời, Hàn Tinh lấp lánh, thiên nhai Tiểu Trúc cùng lại hoa Đường giống như chết yên lặng, chung quanh trừ một nam một nữ hai cái Từ Thi chính là thành hàng đá xanh án kiện đài. Bay lên không mấy trượng ngẩng, đám tinh đoàn người còn đang từng vòng hưởng cưa đồ phần đáy bay đi, đã đi tới một nửa chặng đường. Liễu Quyên chỉ hơi trầm ngâm, đồng dạng đạo màu xanh lá cây quang hồ bắn về phía Sơn Trang cánh bắc trong rừng rậm. Nơi này sâm lý cố gắng hết sức nồng đậm, loại cây phồn đa, lùn lùn cây cũng so với người cao hơn nhiều, đại thụ che trời tùy ý có thể thấy. Liễu Quyên ở bụi cây tầng ngọn cây nhanh chóng phi hành, một tay siết một cái đầu đen quỷ, bắt đầu nghe được đủ loại quái thú gào thét bị thương, một ít thậm chí lam ánh mắt ở chỗ tối tăm bắn tới, khi thấy Liễu Quyên trong tay đầu đen quỷ lúc, cũng lảng lẽ chui đi, trong lúc nhất thời trong rừng yên lặng như tờ, ngay cả lá cây theo gió khinh động thành âm cũng biết tích có thể nghe. Phi hành một hồi, Liễu Quyên phát hiện một cây cỏ thụ chọc trời, Cỏ Mộc bên dưới có một khối to lớn màu xanh đá, một trượng kiến phượng, phía trên cố gắng hết sức bằng phẳng. Chung quanh bụi cỏ leo sinh, hoa mùi thơm khắp nơi, vừa u tĩnh lại ẩn nấp, chính hợp ý. Khẽ dời đi Ngọc Thê, liền phiêu ở phía trên.

Ngồi xếp bằng ngồi xong, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, tâm nhập định, thần ý dần dần cùng trời thông. Huy chường hoa sen, thơm tho hơi thở thổ nạp, linh hoạt kỳ ảo biến hóa giới pháp quyết đã thúc giục, Lục Y người dạy mình pháp quyết vốn là không giải thích được văn tự, lúc này lại biến thành nàng thanh âm. Trong đầu thanh âm tự nói với mình, linh hoạt kỳ ảo biến hóa giới là luyện hóa Vô Thượng Pháp Quyết, thúc giục pháp này Quyết có thể luyện hóa đủ loại Linh Đan Diệu Dược, biến hóa độc là trời hạn gặp mưa. Trên mặt ngọc chung một cái Hắc Quỷ đầu hư không thư triển, Liễu Quyên khẽ nhếch Đan mệnh, một mảnh thủy sắc Liễu Diệp tự trong miệng bắn ra, đâm rách Hắc Quỷ đầu thân thể. Hắc Quỷ đầu thân thể lập tức bắn ra một đạo hồng tuyến, giấy đỏ kia lóe sống động đỏ tươi, liên tục không ngừng truyền vào Liễu Quyên trong miệng. Ước hai thời gian uống cạn chun trà, điều thứ nhất Hắc Quỷ đầu máu toàn bộ bị Liễu Quyên hút sạch sẽ. Đề nhất trích (dạng) Hắc Quỷ đầu máu tươi cửa vào, Liễu Quyên chợt cảm thấy mát lạnh vô cùng, thơm ngọt tuyệt luân, chân thẳng khốc Hạ Băng ngọc, Viêm Thiên Hàn Tuyền. Phấn hương miệng đây, tứ chi thư xuyên thấu qua, cả người mỗi một chỗ thần kinh cũng hưng phấn không thôi, quả thật là đồ tốt, Liễu Quyên trong lòng than thầm. Ai sẽ nghĩ tới, như thế xấu xí vật lại ở trong chứa dị bảo như vậy, vũ trụ chuyện quả thực không thể tưởng tượng nổi. Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo; Danh Khả Danh, Phi Thường Danh, là vậy! Theo cam máu cửa vào, Liễu Quyên vận công linh hoạt kỳ ảo biến hóa giới, biến hóa lực thông vào lớn nhỏ kinh mạch. Điều thứ nhất đầu đen quỷ máu hút xong, ở trên không linh biến hóa giới dưới sự thúc giục toàn bộ hóa thành cả người lực đạo, Liễu Quyên chỉ cảm thấy thân thể vô hạn nhẹ nhàng, trong cổ ngọt ngào, bụng dạ nhẹ nhàng khoan khoái, cả người đều hiện lên trần trần mùi hoa, tràn đầy sinh động tràn đầy cảm dỗ. Như thế thần tiên mỹ nữ nếu là mang cho cha tốt biết bao nhiêu, Liễu Quyên nghĩ như thế, nhưng cũng biết này là không có khả năng. Thứ nhất cha thanh cao, không chấp nhận này diệt linh vật; thứ hai tặng hẳn bị người biết ắt phải sống gió không nhỏ, nhiều hẳn thanh tịnh quả thực tội quá; ba là chính mình Nguyên Thân xuất khiếu, vô tình gặp gỡ chuyện này, mạo muội tặng máu khởi có thể nói rõ! Nhìn lại kia bị hút xong máu đầu đen quỷ khô kiệt như một mảnh lá khô, theo gió thổi tới. Liễu Quyên không có ngừng tay, điều thứ hai đầu đen quỷ đã ở vào vỏ lên hư không, không sai biệt lắm lẫn nhau cùng lúc liền hút xong, mắt thấy bay đi đầu đen quỷ khô kiệt một lớp da, lại có nhiều chút chưa thỏa mãn cảm giác.

Đứng lên thân hình, dưới chân một trượng thấy hòn đá xanh đột nhiên trở nên trong suốt,

Bên dưới mấy đuôi hồ ly chính đang nhìn mình, riu ra riu rít trò chuyện với nhau. Tổng cộng bốn cái, hai lam hai bạch, hai cái bạch, một cái đỏ mắt một cái Lam Nhân. Hai cái lam một cái Bích Nhân một cái Tử Nhân. Chỉ nghe Bích Nhân hồ ly đạo: "Ha ha, các người nhìn trên đá nhiều người mỹ nha! Một thân Lục Y phục theo gió phiêu a phiêu, thật giống thần tiên Hạ Giới. Ta nhất định hết lòng tu luyện, có một ngày cũng thay đổi thành giống như nàng mỹ lệ. Các tỷ tỷ, các người nói ta cùng dung mạo của nàng giống chứ? Ánh mắt của nàng là xanh, Ta cũng vậy!" Nói xong một cái chân trước chỉ hướng mình con mắt. Bên người Tử Nhân hồ ly ngoe đầu thờ dài nói: "Ai! Tại sao chúng ta đầu thai làm hồ ly đây! Cái thế giới này thật là không công bình, Lam Ánh muội muội đáng đáp coi như là Hồ Giới hiếm thấy mỹ nhân, đáng tiếc ở mắt người bên trong, chúng ta chẳng qua là bốn cái chân động vật, nhân loại sẽ không để ý tới chúng ta cảm thụ." "Ai! Ai!" Hai cái lam hồ ly truyền ra hai tiếng thờ dài. Trong lúc nhất thời lâm vào yên lặng, bốn con hồ ly sùng bái nhìn Liễu Quyên. Liễu Quyên cũng nhìn các nàng, Lục Nhân hồ ly khóe mắt hai hàng thanh lệ tí tách như mưa.

Đưa mắt Thương Khung, Liễu Quyên ngạc nhiên phát hiện không trung sao tựa hồ cùng mình rút ngắn khoảng cách, từng viên đều có lớn chừng quả trứng gà, mỗi cái có thể thấy rõ ràng. Ngăn trong sông giống như vô số đèn màu treo, với nhau huy quang tương phản, trong đó tựa như có bóng người, nhẹ nhàng phiêu vũ trong đó. Thân thể đá xanh chung quanh chẳng biết lúc nào đứng đầy đủ loại cảm thụ, ánh mắt oánh oánh nhìn kỹ chính mình, với nhau nhẹ giọng trò chuyện với nhau. Liễu Quyên tĩnh hạ tâm có thể nghe hiểu được, bọn họ chủ yếu ý tứ đều là rất bội phục mình, khát vọng biến thành nhân loại, từ kỳ ngôn nói không có tổn hại chính mình ý tứ.

Lần nữa cúi đầu, bốn con hồ ly vẫn nhẹ nhàng vừa nói chuyện. Liễu Quyên trong lòng vô hạn khoái ý, chính mình mục lực lại nói cao một chút. Cùng Thông Linh thôi chui trao đổi biết được, phạm nhân Tu Tiên luyện con mắt cần chín tầng, mỗi tầng lại phân chín cấp. Cộng 99 - 81 cấp, có thể tu luyện tới Đệ Tam Tầng đã là chưa từng kỳ nhân. Minh bây giờ chính xử ở tầng thứ nhất hoá hợp giai đoạn Đệ Nhị Cấp co rút ngưng sơ kỳ, Đệ Nhất Cấp kêu hình chấp chòm. Một ngày trước như muốn Thiên Hà Đại Kiều cùng Thông Linh thôi chui tương dung, mục lực phá ba giới thiên cơ Kết Giới, ngu muội

bên trong có thể nhìn thấy tam giới chỗ, này liền là tầng thứ nhất hoá hợp Sơ Cấp hình chấp chôn. Dưới mắt bởi vì dùng đầu đen quý cam máu sở trí, đạt tới Đệ Nhị Cấp có rút ngưng, chẳng qua là công lực không phải là rất vững chắc, nhưng đủ để thanh con mắt xuyên thấu qua vật, lĩnh minh vật ngữ. Đã biết là Nguyên Thần tu luyện sau đó quy bản thể luyện hóa, so với bình thường Tu Luyện Chi Pháp mau hơn rất nhiều, người thường tu luyện không có mình may mắn như vậy, trong lúc vô tình được (phải) Thông Linh thôi chui, tu luyện khả năng cả đời từ cũng không đạt tới hoá hợp giai đoạn. Bởi vì không có Thông Linh thôi chui, cần luyện con mắt cõi Phạm, đợi mục lực ngang hàng Thông Linh thôi chui công hiệu lúc mới có thể tiếp tục luyện hóa hợp công, nhưng mà cái này nói dễ vậy sao, nhỏ thì trăm năm, lâu thì ngàn năm. Coi như phạm nhân, không đợi công thành, liền du hồn nó giới, có chí chuyển thế lại tu luyện từ đầu, vô chí tiện vĩnh ngày bất tỉnh nhưng âm dương bên trong, than thờ thần công không hữu, nào ngờ thế gian tại sao có lòng tốt thần công, duy mình tự cường mới đứng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Quỷ Thị kinh văn

"Trình công tử thật anh tuấn chân uy Võ, nhưng là hấn thật là quá đáng thương, ở Huyền Huyết bên trong bên trong Kỳ Độc, lại tao âm binh mai phục, phòng chừng không sống được." Bích Nhân hồ ly sâu xa nói, trong mắt lóe trong suốt nước mắt. Liễu Quyên nghiêng đầu lắng nghe, cái điều Từ Nhân hồ ly lại nói: "Lam Ảnh muội muội, đừng thương tâm, đó là hấn mệnh trung chủ định, chúng ta thì có biện pháp gì, bằng vào chúng ta tu vi không phải Quỷ Thị Mị kém đối thủ!" Lam Ảnh nhìn về hai cái Bạch Hồ Liên Liên khóc kè kè: "Đồ Ảnh tỷ tỷ, ngân Ảnh tỷ tỷ, nhưng hấn đã cứu chúng ta mệnh a! Nếu không phải năm ấy hấn đánh chết vọng Thanh Lang, chúng ta còn có thể sống tới ngày nay sao?" Cái đó anh tuấn uy vũ Trình công tử là ai? Cái quỷ gì thành phố Mị kém? Vọng Thanh Lang, danh tự này rất quen thuộc. Liễu Quyên thăm thăm giật mình. Liền nghe màu trắng đỏ mắt hồ ly gật đầu nói: "Đừng vậy, không hấn một giúp, năm năm trước chúng ta đã sớm bỏ mạng miệng sói." "Nói như vậy, chúng ta không thể thấy chết mà không cứu, huống chi là ân nhân gặp nạn. Bàn về sửa cho chúng ta không thể nào đấu thắng Quỷ Thị Mị kém, nhưng chúng ta Vũ Đầu không được có thể dùng trí nha!" Màu trắng Lam Nhân hồ ly tự tin nói, trong mắt lóe lên một tia giảo sát. "Ồ!" Nghe nó vừa nói như thế, bóng đỏ, Từ Ảnh, Lam Ảnh đồng loạt nha một tiếng, đồng thời thân thể hướng nó ngang nhiên xông qua. Ngân Ảnh lấy cực kỳ thần bí tràn đầy cảm dỗ ngữ điệu đạo: "Các người nói ta đẹp không, ưm!" "Ba con hồ ly mắt đẹp lưu chuyển, lẫn nhau mắt đối mắt, lại nhìn trái phải một chút chính mình đẹp để đáng người, cười khanh khách. "Được, liền theo Ngân Ảnh nói làm, những Quỷ Thị đó Mị kém không một cái không phải là sắc quỷ. Nhớ rộm được ba hồn bảy vía sau, nhất định ở gả gáy trước chạy tới Huyền Huyết cửa hang, nếu không thì không kịp." Bóng đỏ dùng tiếng cười nghiêm mật nói. Ngân Ảnh gật đầu một cái, đảo mắt nhìn một chút khác ba con hồ ly đạo: "Là không sơ hở tỷ nào, ta cùng bóng đỏ tỷ, Từ Ảnh muội muội đi Quỷ Thị, em gái người lưu lại, nhất định chăm sóc kỹ Trình công tử thể xác, để ngừa đã thù tôn thương." Lam Ảnh nhẹ nhàng nhưng rất kiên định gật đầu một cái, bốn con hồ ly mắt đối mắt chốc lát, lập tức chia nhau động. Lam Ảnh nhanh chóng hướng Long Vân núi bắc sơn sâu bên trong chạy đi. Mà đôi thành bên ngoài ba cái lại chui xuống dưới đất không thấy.

Liễu Quyên xuyên thấu qua đá xanh, phát hiện đá xanh đây là một cái đen sẫm cửa hang, đại khái đường kính hai mươi centimet đáng vẽ. Ba cái hồ ly ở cửa hang lác người một cái hình liền không thấy. Liễu Quyên ngưng liếc mắt một cái Thương Khung, vừa thấy một vì sao rơi chảy xuống, kia chảy xuống Lưu Tinh đồng dạng đạo Ngân Quang rơi vào trong núi lớn. Theo kia ưu mỹ quỹ tích Liễu Quyên hơi có điều ngộ ra, bóng người tung bay, trải qua đá xanh, cũng chui vào đá xanh đây trong hắc động. Trong động bắt đầu không gian rất nhỏ hơn nữa một mảnh đen nhánh, cổ cổ âm phong tự trong động sâu bên trong toàn đến, thôi Liễu Quyên làn váy lung lay. Thông Linh thôi chui thần công thúc giục, mục lực trong nháy mắt đề cao đến hoá hợp Nhất cấp hình chấp chôn, bên trong động hết thấy lập tức thu hết vào mắt. Trong động bốn vách là cứng rắn đá, mơ hồ lóe quang vật huy quang, tựa như vô số tia lửa. Động là hướng lòng đất chậm rãi xuống. Liễu Quyên theo Nham Bích phi hành một trận, trước mắt không gian đột nhiên trống trải, không giống như là bên trong động, trái ngược với đi tới một cái thế giới khác. Dưới chân là vực sâu không đáy, chung quanh Quần Phong trùng điệp, trên đó thương tùng thủy bách, quý kiêu điểm ướt át kỳ lạ. Ở vực sâu không đáy chung quanh một cái trên vách núi ba con hồ ly chính thuận vách đá dựng đứng xuống phía dưới quỹ dị chảy xuống đến. Trên đầu Huyền Nguyệt nhô lên cao, Ngũ Thái sao lốm đốm đầy trời, Liễu Quyên trong lòng mấy phần kinh ngạc, thầm nói thật là Thiên Ngoại Hữu Thiên, trong nước còn có trong nước nước a! Mạnh động mấy cái thân hình, Liễu Quyên đi theo ba con hồ ly sau lưng mấy trượng khoảng cách. Phụ cận mới phát hiện, nguyên lai trên vách đá cao thấp đều là thêm đá, nhìn dáng dấp tựa như thiên thành cũng tựa như có vài phần nhân tạo. Ba con hồ ly chính là theo thêm đá từng bước một đi về phía vực sâu. Đi theo ba con hồ ly sau lưng phi hành rất lâu, Liễu Quyên ngẩng đầu nhìn lúc tới đường, toàn bộ vực sâu đúng là cái kèn, bên trên mảnh nhỏ xuống rộng rãi. Tiếp tục hướng chỗ thấp chảy xuống, Liễu Quyên dần dần cảm thấy nhĩ tế truyền tới âm thanh, càng ngày càng rõ ràng. Vừa tròn rơi một hồi, ba con hồ ly đột nhiên đổi phương hướng, chui vào Sơn Thê. Liễu Quyên cũng theo đó chui vào, liền nghe cái đó bóng đỏ: "Quỷ Thị liền đến, một hồi ta cùng Ngân Ảnh phụ trách cùng những Quỷ Thị đó Mị kém chu toàn, Từ Ảnh lặng lẽ đến gần Trình công tử ba hồn bảy vía, thuận lợi sau nhanh chóng đường cũ trở về, chúng ta cần ở phía sau, canh ba trước ở Huyền động đầu." Từ Ảnh khẽ gật đầu, Ngân Ảnh không nói gì. Đại khái mấy thời gian uống cạn chun trà, Liễu Quyên phát hiện mình xuyên qua Sơn Thê, trước mắt là một tòa thành trì.

Cả tòa thành trì đều là Thúy Lục, phía trên trời giạt một tầng lục vụ, chu vi hơn mười dặm, Đông Tây Nam Bắc có cửa thành, đứng ở cửa tây thành trước, chỉ thấy trên thành hai cái mười phần trăm trách Triệu chữ to —— Quỷ Thành. Quỷ Thành hai chữ trung gian kẹp một cái màu đen thủy tinh Khô Lâu, tự mắt miệng mũi tai thất khiếu phun trần trần Xích Sắc khói mù. Cửa thành bên cạnh (trái phải) các một cặp Quỷ Binh canh giữ, mỗi cái tay cầm trường mâu, mắng nhiếc, trong mắt bắn âm độc ánh sáng.

Liễu Quyên chính suy nghĩ thế nào đi vào đầu rồi, chỉ thấy cửa thành một góc nhẵn nhụi nhỏ nhỏ đi tới ba vị nữ tử, hai cái quần áo trắng, một cái Lam Y, quyền rũ gương mặt, ba quang lưu chuyển ánh mắt, nhìn được (phải) làm lòng người say. Ba vị nữ tử đi tới trước cửa thành, hai đường Quỷ Binh canh

giữ, đồng loạt nhìn về phía ba cô gái, Quý Nhân tròn tròn, trong miệng chảy nước miếng, sớm có mấy cái xông tới. Một cái cầu đầu heo mặt gia hỏa đạo: "Mỹ Nhân Nhi, bốn anh Thần Hồ các ngươi có thể đến, oh? Hôm nay thế nào thiếu một vị, các đại gia nghĩ (muốn) chết các ngươi!" Vừa nói chuyện Quý Trảo từ liền liền không ở yên, mấy cái khác Quý Bình cũng đầy miệng ô ngôn uế ngữ, cử động mập mờ. Bóng đỏ xoay chuyển động thân thể cười duyên nói: "Ha ha, chúng ta cũng nhớ ngươi môn nha, cái này không, chúng ta tới. Đáng tiếc em gái bệnh, không có phúc đòi các đại gia vui vẻ." Một cái Mị Hương phun về phía đầu chó heo mặt gia hỏa, mấy cái lão đạo nghiêng tại một bên, trong miệng còn bát nháo không xong. Còn lại Quý Bình cũng rớt rớt ở Ngân Ảnh, Tử Ảnh dưới chân. Ba cô gái tay nắm tay bay vào cửa thành, Liễu Quyên thừa dịp đi theo vào.

Trong thành thật là náo nhiệt, bên cạnh (trái phải) cửa tiệm mọc như rừng, cô rượu bán trà, cầm đồ đồ cổ, Dịch Chủng Kỳ Trân. Quý tới quý hướng, thét tiếng reo hò âm thanh bên tai không dứt. Chẳng qua là đủ loại tiếng rao hàng nghe cũng bén nhọn chói tai, khiến cho người vô cùng không thoải mái. Bất quá Liễu Quyên trong lòng mình minh bạch, đã biết là đang ở Nguyên Thần xuất du, cùng Quý Hồn kém cũng kém không đến nơi đâu, chẳng qua chỉ là tám lạng nửa cân. Liễu Quyên đi theo ba cái Hồ Nữ sau lưng, Án lên khí tức, không ai chú ý mình, ngược lại ba cái Hồ Nữ quay đầu tỷ số quả thực sợ quý. Liễu Quyên tới đây bắt quả từ hiểu kỳ, nhìn một chút ba con hồ ly rồi cuộc cứu là người nào. Thấy ba cái hồ ly nhất thời không có động tác gì, liền giảm bớt sự chú ý, nghiêng cứu Quý Thị hàng hóa tới. Mắt lạnh nhìn một cái, Minh Giới cùng Dương Giới thứ gì đó, thậm chí tên đều giống nhau. Nhưng nhìn kỹ mua bán một số thứ mới phát hiện, mua bán tất cả mọi thứ là theo như dẫn cùng sợi bán ra. Hàng hóa đại thể phân hai loại, một loại là Hồn, theo như dẫn bán; một loại là Phách, theo như sợi bán. Hồn loại hàng hóa có người chi hồn, động vật chi hồn, thực vật chi hồn, Vô Mệnh vật chi hồn, cùng loại Hồn lại phân ưu liệt. Ở Quý Thị người trong chi hồn cao quý nhất, chỉ có quý bên trong quý tộc tiêu phí đắt đỏ. Phách loại hàng hóa cũng phân là nhóm người Phách, vật chi Phách, cũng có ưu liệt chi biệt. Quý Thị bên trên đất tiền nhất là hoàn chỉnh nhóm người ba hồn bảy vía. Nhưng như vậy hàng hóa ngàn năm khó gặp một lần, Chúa nếu là bởi vì nắm giữ hoàn chỉnh ba hồn bảy vía nhân sinh trước phải số mệnh Tiên Căn, mà số mệnh Tiên Căn đúng là hạt thóc trong biển.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Lê Nguyệt Nương Nương

Liễu Quyên ở Quý Thị đông nhìn một chút tây nhìn một cái, đang tò mò đi, đột nhiên thấy phía trước tụ đến rất nhiều quý, làm thành tốt một đoàn, cũng ngoác dáo dác hướng trung gian nhìn. Liễu Quyên bồn chồn, nên không phải là Quý Thị đùa bốn xiếc thú mãi vô đi. Nhìn một chút đi, Liễu Quyên bốn phía vừa nhìn không ai phát hiện mình, nhẹ nhàng biến ảo thân hình, không gian lập tức nhiều hơn một tia nhân nhạ Vân, rất mỏng rất nhỏ. Tình Tình phiêu hướng đám kia quý phía trên, Liễu Quyên định thần nhìn lại, quý bày chính giữa để một tấm bộ dáng quái dị bàn, trên bàn đứng thẳng hai cái đẹp để màu thủy lam Mã Não (một loại đá quý) bình, trong bình loáng thoáng như có hai cái hình ảnh, sau cái bàn đứng một tuấn mỹ nữ quý, tóc vàng tú kiễm, cặp mắt hàm xuân, hoặc chúng liêu nhân. Cách quá xa, không có cách nào thấy rõ trong bình vật, Liễu Quyên không dám thúc giục quá lớn Chân Lực, sợ bị đám quý phát hiện, vì vậy âm thầm thu liễm lại khí tức, bay vào quý bày, Liễu Quyên cẩn thận quan sát một phen chung quanh Quý Vật, trong lòng âm thầm vui mừng, không có cảm giác có quá nhân vật lợi hại. Bởi vì cách gần, Liễu Quyên Tình Tình dò xét màu thủy lam Mã Não (một loại đá quý) bình, ước chừng có cao nửa thước, bên trong đúng là hai cái hình ảnh, hơn nữa còn là hai cái có hình người hình. Liễu Quyên trong lòng thầm giật mình, bình kia bên trong không là người khác chính là đá xanh Sơn Trang bị hãm hại đầu quý khát máu mà chết một nam một nữ. Hai bóng người bộ dáng có thể thấy rõ ràng, chẳng qua là cơ hồ là trong suốt, ở trong bình kinh ngạc khắp nơi nhìn. Nữ tóc tai rối bời, diện mục đáng đẹp, hai tay vịn Mã Não (một loại đá quý) bình vách tường không khỏi lực lộ. Nam dựng thân trông về phía xa, tựa như đang tìm kiếm, như đang ngẫm nghĩ. Hai cái màu xanh da trời Mã Não (một loại đá quý) bình hiện lên nhân nhạ vàng sáng, đem đám quý trung gian hơn trượng kiến phương không gian phản chiếu lam miêng miêng ngói một đoàn. Mỗi cái mặt quý bên trên nhiều bay một tầng thần bí.

Mỗi một quý cũng không chớp mắt nhìn chăm chăm hai cái Thủy Lam Mã Não (một loại đá quý) bình, một khắc đều không nhàn rời đi. Một người trong đó gầy quý lắc lắc tê đại cái như thế thân thể, từ trong ngực mọc ra mấy đĩnh vàng, nâng ở bàn tay hỏi "Lê Nguyệt Nương Nương, ngươi liền ra giá đi, cái đó nữ Dương Hồn bao nhiêu tiền một dẫn?" Sau cái bàn tuấn mỹ nữ quý liếc mắt liếc mắt một cái tê đại cái gầy Quý Thủ trung kim tử, khẽ gạt đầu một cái, cười nói: "Ta Lê Nguyệt Nương Nương bán một số thứ từ trước đến giờ có một quy củ, chắc hẳn chư vị đều là biết, không phải là tuấn nam mỹ nữ không bán! Về phần ngươi sao." Lê Nguyệt Nương Nương không nói thêm gì nữa. Chung quanh lập tức truyền tới một trận cười nhạo tiếng, tê đại cái gầy quý mặt quý một trận biến hóa, một hồi đen, một hồi bạch, rồi cuộc vãn người biến mất.

Lúc này Lê Nguyệt Nương Nương bên trái đằng trước toát ra cái tám chín tuổi tiểu nam hài hướng về phía Lê Nguyệt Nương Nương cười đùa nói: "Lê dân Nguyệt tỷ tỷ, ngươi nói ta coi là suất ca sao?" Đồng thời trong tay gợn lên một cái ba tác đại hộp gỗ nhỏ. "Ha ha, Mị kém vương từ là ngươi nha, ngươi chính là cái tiểu hài tử, chưa nói tới tuấn nam mỹ nữ, bất quá ngươi mua ta đồ vật đảo không tính là phá ta quy củ. Nhưng ngươi phải biết, ta đồ vật cho tới bây giờ đều là rất đắt, ngươi cần trả nổi giá." Con trai khề gặt đầu, nhẹ nhàng ấn vào trong tay hộp gỗ, kết thúc mà nhất thanh thủy hường, nắp hộp văng ra, bên trong lập tức bắn xuất ra đạo đạo Thanh Quang. Chung quanh một tràng thốt lên: "Oa! Hoán tình lệ!" Liễu Quyên có chút xít lại gần nhiều chút, rõ ràng thấy trong hộp gỗ có một viên giọt nước trong suốt, hình dáng tựa như chính tung tích giọt nước, trong treo vô cùng. Lê Nguyệt Nương Nương cặp mắt tròn tròn, mừng rỡ nhìn chăm chăm hoán tình lệ, thật lâu mới phục hồi tinh thần lại, lấp bắp nói: "Một viên chân tình lệ, sinh tử hai người cách. Hoán cây ngưng tương tư, chờ hoa cùng người hợp." Một hàng thanh lệ là chĩa hạ xuống, hai tay nâng hoán tình lệ, Lê Nguyệt Nương Nương yêu quý dán vào ngực, một lúc lâu phương mới tỉnh ngộ, nhìn tiểu nam hài xin lỗi nói: "Quý sai vương từ, cảm ơn! Hai bình hồn phách tất cả thuộc về ngươi, nam là ngươi mua, nữ là ta tặng cho ngươi. Chúc ngươi sớm ngày sửa ba trăm Hồn bảy trăm Phách, chuyển thế hoàn dương." Sau đó đứng dậy muốn đi.

"Lê Nguyệt Nương Nương xin dừng bước!" Quý trong đám đi ra ba cái cô gái quyến rũ, cầm đầu hồng y nữ tử hô. Quay đầu, thấy ba cái đàn bà xinh đẹp chăm sóc chính mình, Lê Nguyệt Nương Nương không thể làm gì khác hơn là lễ phép thi lễ nói: "Ba vị có thể là đang gọi ta?" "Ha ha, chính là. Xin tha thứ tại hạ mạo muội quấy rầy. Tổ văn Lê Nguyệt Nương Nương thần thông quảng đại, chỉ cần cho ra giới, sẽ không người không lấy được đồ vật, không biết lời này nhưng là thật?" Lê Nguyệt Nương Nương trên dưới quan sát một chút ba cái đàn bà xinh đẹp nhân nhạ nói: "Chắc hẳn các người mấy vị chính là bốn ảnh Thần Hồ đi, thế nào hôm nay liền còn dư lại ba vị, oh, ta biết,

Không có tới vị kia nhất định đi theo cái đó quý đầu đầu uống rượu đầu rồi, ôi ôi." Từ Ảnh lật lông mi cả giận nói: "Bớt nói nhảm, người rốt cuộc có bản lĩnh này hay không!" Lê Nguyệt Nương Nương mũi hừ một cái đạo: "Ta Lê Nguyệt Nương Nương há là lẳng đắc hư danh hạng người, mời ra điều kiện đi!" Ngân Ảnh lễ thân đạo: "Một vị họ Trình công tử ba hôn bảy vía, nửa đêm giờ Tý trước tới tay." Lê Nguyệt Nương Nương hơi chấn động một chút, thần sắc hơi biến hóa, không khỏi nhiều quan sát mấy lần ba cái Hồ Nữ, trong lòng thờ dài nói, khó khăn cho chúng nó nhớ tri ân đồ báo đạo lý. Thần sắc hơi hòa hoãn nhiều chút đạo: "Ta có thể giúp các người, nhưng quy củ không thay đổi, lấy ra các người giá đi, nếu như ta không hài lòng, thứ cho khó khăn tông mệnh, "

Ba cái Hồ Nữ mặt hiện vui mừng, chỉ thấy các nàng có chút há mồm, chỉ chốc lát sau trong miệng các bay ra một cái hộp gỗ, ba cái hộp gỗ yêu kiều phiêu hướng Lê Nguyệt Nương Nương trước mắt. Bóng đỏ thư tay áo một cánh, ba cái hộp đồng thời sụp đổ, trong khoảnh khắc huy quang long lánh, vạn Đạo Quang Mang tự trong hộp bắn ra, quý chúng hoảng sợ, ngăn cản con mắt tránh né, Liễu Quyên cũng là thầm nói nhân giới mở rộng ra. Trật trật quý hô: "Hoán tình lệ! Hoán tình lệ!" Mặc dù nhức mắt, nhưng ở tràng bất kỳ một vị không khỏi bị thật sâu hấp dẫn, tham lam nhìn chăm chăm trong hộp gỗ hoán tình lệ, ánh mắt một khắc không chịu rời đi. Chín viên hoán tình lệ, mỗi hộp ba viên, Tình Tình nằm ở trong hộp gỗ, tản ra sâu kín màu sắc. Lê Nguyệt Nương Nương khiếp sợ, mới vừa rồi quý sai vương tử một viên hoán tình lệ đã làm mình giật mình phi thường, thậm chí nói tam sinh hữu hạnh, mà trước mắt chừng chín viên, cái này quá vượt quá chính mình tưởng tượng. Điều này sao có thể, Lê Nguyệt Nương Nương tránh lên trước mắt đồ vật tâm lý còn không thể nào tiếp thu được đây là thật." Từ Ảnh nhìn Lê Nguyệt Nương Nương đáng vẻ, lạnh lùng nói: "Thế nào! Có đáng giá hay không người đi đi một chuyến à?" Sau đó thẳng tắp nhìn chăm chú về phía Lê Nguyệt Nương Nương.

Lê Nguyệt Nương Nương còn không có lấy lại tinh thần, như cũ mắt tròn tròn lần lượt nhìn kia chín viên hoán tình lệ, hai tay kích động đâm tới đâm tới, trong con ngươi lóe ánh sáng màu sắc. Từ Ảnh liền tiếp kêu mấy lần, Lê Nguyệt Nương Nương mới tỉnh lại đến, lập tức nói: "Đáp ứng, ta đáp ứng các người, Trình công tử ba hôn bảy vía, nửa đêm giờ Tý trước." Từ Ảnh sau khi nghe xong, quay đầu liếc mắt nhìn bóng đỏ cùng Ngân Ảnh, với nhau gật đầu một cái, ba cái hộp lại lần nữa đập kín trở lại ba cái Hồ Nữ trong miệng.

Bóng đỏ hơi thi lễ một cái cười nói: "Như thế, một lời đã định, lúc đó phân biệt, nửa đêm giờ Tý một khắc trước chúng ta ở chỗ này đụng đầu, một tay giao tiền, một tay giao hàng!" Lê Nguyệt Nương Nương si ngốc nhìn ba cái Hồ Nữ, trong đầu còn đang lóe chín viên hoán tình lệ bóng dáng. Đột nhiên nhìn thấy ba cái Hồ Nữ đi xa bóng người, trong lòng không khỏi thất lạc. "A lô ! Ba vị xin dừng bước, " Lê Nguyệt Nương Nương đuổi kịp đạo, "Ba vị nếu không chê, đến nhà mình các loại (chờ) như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: 4 ảnh Thần Hồ

Từ Ảnh lạnh lùng nhìn về phía Lê Nguyệt Nương Nương bất mãn nói: "Thế nào, nghĩ (muốn) cướp chúng ta hoán tình lệ hay sao?"

"Từ Ảnh muội muội ngàn vạn lần chớ hiểu lầm, ta là lo lắng các người thân ở Quý Thị thật là an toàn kham ưu, mới vừa rồi các người phát sáng bảo đã kinh động toàn bộ Quý Thành, trong quý thành quý nhiều nhân tạp, khó tránh khỏi sẽ có lòng bất chính. Về phần ta xác thực kiều diễm ướt át mộ các người hoán tình lệ, nhưng các người đối với ta cứ việc yên tâm, ta Lê Nguyệt Nương Nương tuyệt không phải hèn hạ hạng người. Nếu như ta chưa xong các người điều kiện chẳng những không các người phải đồ vật, hơn nữa mặc cho các người trách phạt." Lê Nguyệt Nương Nương bình tĩnh nói.

Ngân Ảnh bốn phía ngắm một vòng, trong quý thành tối tăm mờ mịt một mảnh, mặc dù không xa lạ, nhưng là rất nhiều băn khoăn. Hôm nay không thể tầm thường so sánh, thật sợ đột nhiên chiêu bên trên phiền toái gì, lằm dại sự. Thà ở ngoài sáng chiều diêu, thật đúng là không bằng đến Lê Nguyệt Nương Nương chỗ ở đi các loại (chờ) là tốt đẹp. Thứ nhất có thể trước tiên nhận được tin tức, thứ hai lúc cần thiết có thể giúp nàng giúp một tay. Nghĩ tới những thứ này, Ngân Ảnh cười nói: "Từ Ảnh muội muội chớ có vô lý, Lê Nguyệt Nương Nương một phen lòng tốt há có thể hiểu lầm, ta xem như vậy rất không sai, đồ Ảnh tỷ tỷ người cảm thấy thế nào?"

Bóng đỏ phiêu nhiên vuốt cằm nói: "Thịnh tình từ chối thì bất kính, chúng ta liền quấy nhiễu, ha ha, hữu duyên thấy Lê Nguyệt Nương Nương Tiên Phủ, Từ Ảnh muội muội chẳng lẽ không cao hứng sao."

Thấy hai vị tỷ tỷ đều nguyên ý đi, Từ Ảnh không nói gì nữa, gật đầu coi là là đồng ý. Một nhóm bốn người trôi giạt hư không, nhiễm nhiễm hương Quý Thành Đông Phương bay đi. Liễu Quyên nghe bốn người đi Lê Nguyệt Nương Nương Tiên Phủ, liền lặng lẽ theo ở phía sau, ở vào cao mấy chục trượng vô ích thời điểm, Liễu Quyên mới phát hiện chỗ ngồi này Quý Thành kích thước tương đối có thể. Quý Thành phân nội ngoại tam trọng, trung tâm nhất là

một cái màu đen khu nhà, trang nghiêm quý dị, màu đen đàng đàng, Liễu Quyên phỏng đoán nơi này chắc là Quý Thị Mị kém cùng trong quý thành làm quan người chỗ ở. Trung gian Nhất Trọng, là màu đỏ nhạt, Quý Ảnh rộn rịp, chính là tất cả lớn nhỏ Quý Thị, phút Đông Tây Nam Bắc bốn thành phố, lúc này chính náo nhiệt đây. Tới bên ngoài Nhất Trọng là màu xanh lá cây, khắp nơi là cò xí lung lay, hiển nhiên là Quý Bình chỗ ở. Lê Nguyệt Nương Nương ở trước nhất, bóng đỏ, Ngân Ảnh một tả một hữu đi theo, Từ Ảnh ở phía sau, một nhóm bốn vị, ba hồ ly một quý đã người nhẹ nhàng rời đi Quý Thành tiến vào liên tục quần sơn. Ở trong ngọn núi đang lúc nhanh chóng phi hành, trên đầu mười ngàn thước Thương Khung Huyền Nguyệt nhô lên cao, màu ngôi sao ónh ónh, dưới chân là vực sâu vạn trượng, đáy vực hồng đào cuộn cuộn, mơ hồ truyền tới tiếng nổ.

Quý cửa thành đông bên ngoài một cái toàn thân khô giáp quý tướng mắt nhìn Lê Nguyệt Nương Nương một nhóm rời đi, quý con mắt lóng lánh, cùng mũi ngay cả ngửi, đột nhiên hét: "Tăng cường phòng bị! Có sống nhân vị đạo."

Liễu Quyên thấy rời đi Quý Thành, không điều kiếng kị gì, lặng lẽ khôi phục hình người, xa xa đi theo Lê Nguyệt Nương Nương cùng bốn ảnh Thần Hồ sau lưng. Ấn tức giận hơi thở, thúc giục Thông Linh biến hóa giới thần công, một đường đi tiếp, một đường luyện hóa chung quanh linh khí, đồng thời mật thiết nhìn chăm chú phía trước động tĩnh. Đi tiếp đang lúc, Liễu Quyên đi theo Lê Nguyệt Nương Nương người phi hành ở một vùng biển mênh mông Đại Hải Chi Thượng, bên tai gió biển gào thét, thần ảnh phiến Phi, bên người bầy chim quanh quẩn.

Từ Ảnh theo sát mấy bước hỏi "Đây là cái gì biển nhỉ? Thế nào nước biển như vậy trong suốt, đáy biển động vật thực vật cũng thấy rõ thanh ra, trên biển thế nào nhiều như vậy bóng dáng?"

Liễu Quyên xa xa nghe Từ Ảnh lời nói cúi đầu nhìn, chỉ thấy trên biển trôi đủ loại cây cối hoa cỏ, dã thú Phi Cầm, phòng lâu các. Nhìn kỹ một chút, nhưng đều là nhiều chút bóng dáng. Đây là chuyện gì xảy ra, Liễu Quyên âm thầm lấy làm kỳ.

Lê Nguyệt Nương Nương quay đầu khẽ mỉm cười nói: "Đây là ảnh biển, các người nhìn kỹ, trong biển không có một giọt nước, bên trong tất cả đều là bóng dáng. Có cơ hội các người có thể đi nghiên cứu một phen, các người kiếp trước, kiếp này cùng với kiếp sau tất cả thời gian bóng người đều có thể ở ảnh trong biển tìm tới. Bất quá nhớ lấy, này là thiên cơ, lần này thấy thật sự bản về chỉ có thể trong lòng biết không thể truyền lời, người vi phạm sẽ bị tời phạt."

"Há, " thật là có như vậy địa phương, Từ Ảnh lẩm bẩm, "Lúc trước nghe nãi nãi nói ở một cái thần kỳ phương có một cái kỳ quái biển, ở nơi này hải lý có thể tìm được chính mình."

Lê Nguyệt Nương Nương tăng thêm tốc độ, ước chừng sau một canh giờ một nhóm bốn người dừng ở một cái nhon trên ngọn núi, bóng đỏ khen: "Lê Nguyệt Nương Nương thật là tinh mắt, nơi này linh khí lượn lờ, vạn đỉnh kỳ Tú, Giang Hà Vân Thiên, thoải mái gió tập tập,

Thật là Nhân Gian Tiên Cảnh a!"

Liễu Quyên theo sát phía sau, cũng Định Thân ngừng ở nhai thượng, nhĩ tế truyền tới Linh Linh huyền nhạc, tựa như róc rách dòng chảy, uyển chuyển không dứt. Trước mặt là một nơi Thần Cung, hùng vĩ cung điện ở Vân Khí bên trong phiêu hốt ẩn hiện, lân cận tới, lộng lẫy cửa cung phía trên thành cung ghi lê dân Nguyệt Cung mấy cái đồ hồng chữ to. Người vừa tới trước cửa, phía trước liền bay tới hai đội áo tơ trắng bóng người, đồng thanh nói: "Cung nghênh nương nương!" Sau đó chia ra làm bên cạnh (trái phải) hai đội ở cửa cung hai bên hầu hạ. Lê Nguyệt Nương Nương khẽ gật đầu không nói, thẳng hướng Cung đi tới. Trật trật hương thơm đánh tới, bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội nhìn nhau gật đầu, loại này hương thơm chính là vô cùng trân quý Long Tiên Hương mùi vị, xem ra Lê Nguyệt Nương Nương thật là cái không nổi nhân vật, có thể có vật này tuyệt không phải loại người bình thường. Truyền thuyết Long Tiên Hương sinh ra từ kỳ trong biển một loại to Đại Hải Dương động vật trong cơ thể, loại động vật này cực kì thừa thốt, loại người bình thường vô duyên nhìn thấy, có thể được Long Tiên Hương người càng là tiên hữu nghe nói.

Trải qua ba tầng cửa cung, Lê Nguyệt Nương Nương dẫn bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội đi tới vừa ra Cung phòng, Cung phòng kiến trúc Phi Diễm Tẩu Bích, Đình Các hành lang khắp nơi, trước phòng là một cái bách hoa trì, trong ao phồn hoa như gấm, chính cạnh tương cời mờ đến. Liễu Quyên cũng biến hóa một tia tiêm Vân bay trên không trung, dò xét hoa trì, phá lệ kinh ngạc vui mừng phát hiện, chính mình là cha chú tâm trông chừng Quân Lan Vân Hương ở chỗ này lại cũng có, một cô thân thiết tự nhiên này sinh.

"Mời ba vị chờ đợi ở đây, " Lê Nguyệt Nương Nương vung tay lên qua tới một tuổi xuân Nữ Đồng, tiếng vang đạo: "Điều âm, mang ba vị khách quý đi điện nghỉ xả hơi, cực kỳ phục vụ."

"Phải! Nương nương." Gọi là điều âm Nữ Đồng đạo. Điều âm hơi khom người triển cánh tay thị hướng bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội đạo: "Xin mời!" Ở trước mặt dẫn đường đi trước.

Liễu Quyên nhìn các nàng vào cung phòng, đang do dự có hay không cùng đi, thấy Lê Nguyệt Nương Nương xoay người hướng bên kia hướng đi, trầm tư một chút liền cùng đi. Xuyên qua mấy đạo hành lang, đi qua không biết bao nhiêu đạo môn hạn, cuối cùng Lê Nguyệt Nương Nương đi tới một cái tiêu tiêu viện. Trong sân một gian đơn sơ phòng xá, trước phòng sau nhà quét dọn được (phải) sạch sẽ, giản dị đậm nhã, cùng những thứ kia Cung phòng so sánh thật là biệt cụ phong cách. Nhưng trước phòng có cây vô cùng kỳ quái, một thước rưỡi cao bên cạnh (trái phải), lớn bằng bắp đùi, đứng ở một mảnh phương thảo đang lúc. Trên cây vô diệp vô hoa, nhưng vàng chói lọi.

Lê Nguyệt Nương Nương đứng yên lặng trước cây, ngửa mặt trông lên Thái Hư Huyền Nguyệt lẩm bẩm: "Tàn tình cây, tháng cong cong, núi xa mịt mù, gần nước róc rách, lê dân tháng đến năm nào mới biết ơn hoa hiện tại! ?" Nhiều tiếng thờ dài, nhiều tiếng oán. Liễu Quyên nghe được rõ ràng, Lê Nguyệt Nương Nương đang vì tàn tình cây không nở hoa ai oán.

Ngưng mắt nhìn tàn tình cây, Lê Nguyệt Nương Nương sâu xa nói: "Nếu một mực đi theo chúng ta, cũng coi như duyên phận, mời ra đây."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27 người kỳ quỷ thần

Liễu Quyên hơi sững sờ, trái phải trước sau nhìn một chút, không phát hiện khác (đừng) cái gì linh một dạng quỷ khí, hiển nhiên là ở nói chuyện với mình. Không trung một luồng tiêm Vân nhẹ nhàng bay xuống, một cái đẹp đẽ bóng người đột nhiên đứng ở Lê Nguyệt Nương Nương trước mặt. Một bộ quần màu lục, theo gió nhẹ vén, hai mắt trắng định, mặt lạnh như sương, khóe miệng một tia ngạo khí. Lê Nguyệt Nương Nương thầm nói, tốt cái nhãn hiệu lãnh mỹ nhân.

U tình sân hai người con gái với tập trong gió mắt đối mắt một hồi, với nhau nhẹ nhàng gõ đầu.

Liễu Quyên thi lễ nói: "Lê Nguyệt Nương Nương tốt tu vi cao, ta lấy Nguyên Thần xuất du, Hóa Hồn ngâm gió lớn pháp đều không cách nào chạy thoát ngươi công lực, vẫn bối thật sự là bội phục!"

Lê Nguyệt Nương Nương mỉm cười nói: "Ha ha, ngươi mặc dù một thân tối cao công pháp, nhưng tu vi còn thấp, nào chỉ là ta phát hiện. Ở Quý Thị hồi đó, phát hiện ngươi tồn tại tuyệt không chỉ một mình tôi. Ngươi thật đúng là mặt đại khái có thể, nếu không phải chúng quý tâm tư đều đặt ở ta đồ vật cùng hoán tình lệ bên trên, chắc hẳn ngươi lúc này có thể phiền toái không ngừng!"

Liễu Quyên nghe được Lê Nguyệt Nương Nương lời nói, trên mặt một trận xấu hổ, nhưng trong lòng hay lại là khẳng định một chút, chính mình ừ có thần công không giả, lần này trở về nhất định dốc lòng nghiên cứu, trên sự nỗ lực vào.

Liễu Quyên sống mất lưu chuyển, cũng cười nói: "Lúc ấy Lê Nguyệt Nương Nương nếu phát hiện ta, vì sao lúc ấy không vạch trần đây?"

"Cái này hử, nhắc tới cha ngươi hay là ta ân nhân, ta là Dương Thế một bó lê dân thánh Hoa nhi, một ngày trước bình minh ta chính thu hẹp cánh hoa chuẩn bị ẩn thân dưới đất lúc, một con quái chó sói thấy ta kiều mỹ mê người, phương mùi thơm khắp nơi, liền muốn thái đi. Thật may lúc ấy cha ngươi đi ngang qua, dùng các ngươi Liễu thị tuyệt học Liễu thị Thanh Thiên đuổi đi Quái Lang, bảo toàn ta bản thể. Sau đó hẳn xem ta một hồi, cũng vì ta ngâm một câu thơ: Ngọc điều băng ánh vết, thơm tho xuyên thấu qua trần đầy càn khôn. Lê dân thánh lộ vẫn gió, bà sa nghiêng cổ kim. Sau đó lại cho ta bồi bồi thổ đi. Ta lúc ấy phi thường cảm kích, liền muốn báo đáp cha ngươi, vì vậy lên lên tới đến bây giờ cái cung điện này, khi đó kêu Yêu Nguyệt Cung, là sự phụ ta chủ trì. Ta trộm một cây Quân Lan Vân Hương mầm mống lợi dụng nửa đêm Nguyên Thần xuất du phương pháp, trồng ở nhà ngươi chậu bông trong, sau này trong vòng hơn một tháng ta hàng đêm đi thúc giục lộ bồi dưỡng, cuối cùng cuối cùng mở hoa cốt đóa, tản ra nhân thể hẳn hữu kỳ hương. Lúc này cha ngươi chú ý tới này chậu hoa, như nhặt được chí bảo, quan ái đầy đủ, ta mới yên tâm rời đi, yên lặng chúc phúc người tốt có hảo báo, hy vọng hẳn lần này lại hoa tiết bên trên đã có thành tựu, cũng không uổng Dương Thế sống một lần. Ngươi là ta ân nhân con gái, cũng coi như ta ân nhân. Ta làm sao biết làm ra gây bất lợi cho ngươi chuyện đây!" Nói xong Lê Nguyệt Nương Nương hướng Quyên thăm khom người bái thật sâu.

Liễu Quyên trong lòng một phen kinh ngạc, lại còn có như vậy rắc rối, thật ngược lại khéo léo có thể. Không tin đi, nghe ngược lại như vậy trở về từ chuyện. Hôm nay mới hiểu rõ cha là từ nơi đó lấy được chậu Quân Lan Vân Hương, nguyên lai còn có một đoạn như vậy duyên phận. Bất quá chậu kia biệt hiệu chữ vẫn là chính mình lên, lại thật sự kêu Quân Lan Vân Hương, thật sự là đúng dịp không có thiên lý.

Liễu Quyên không khỏi nhìn Lê Nguyệt Nương Nương thân thiết đứng lên, mỉm cười nói: "Liễu Quyên thay mặt cha cảm ơn Lê Nguyệt Nương Nương nhiều lần ân thâm trợ giúp, nhất định khắc trong tâm khảm."

Lê dân thánh ngẩng đầu liếc mắt một cái Vân Phong bên trong nhạ cung điện lớn, ánh mắt trở lại trước người tàn tình cây, mẫn hàm kỳ vọng từ trong lòng ngực móc ra từ Mị Soa Vương từ thủ bên trong đôi lấy hoán tình lệ, hai tay dâng, nhẹ khẽ đặt ở tàn tình dưới tàng cây, trong nháy mắt tàn tình dưới tàng cây lưu động một vũng nước sạch, lẫn lẫn lờ lờ, chiếu Đan sắc tàn tình cây. Dưới tàng cây nhẹ nhàng, nhàn nhạt bay lên một tầng khói xanh lượn lờ mà lên, lồng lên tàn tình cây. Đan sắc cảnh khô ngưng bên trên từng ly từng tí Vụ châu, Vụ châu dần dần tiến vào thân cây, khoảnh khắc sau, tàn tình cây hơi rung nhẹ, mắt thấy ở hướng cao dài, một thời gian uống cạn chun trà, liền vừa được cao hơn hai mét, đồng thời nhiều rất nhiều chi điều, so với trước đây đẹp mắt nhiều.

Liễu Quyên nhìn về mặt kích động Lê Nguyệt Nương Nương đầy bụng nghi vấn, nhẹ nhàng hỏi: "Này tàn tình cây, hoán tình lệ?" Lê Nguyệt Nương Nương như cũ ngắm nhìn đã lâu cao tàn tình cây, xinh đẹp thân hình có chút lay động, mái tóc màu vàng óng theo Phong Khinh Dương, sau một hồi lâu ung dung xoay người, trên mặt mang tràn đầy nước mắt.

Lê Nguyệt Nương Nương nghẹn tiếng nói: "Liễu cô nương lại chớ có hỏi, phiền ở nơi này thay ta đi cùng một hồi hẳn, ta đi một chút sẽ trở lại, lúc trở về lại vì ngươi tình tế nói tới."

"

Giản dị sân một vệt thần quang tính vào bầu trời đêm, đúng như một đạo Lưu Tinh bay qua.

Quý Thành lúc này phòng bị sâm nghiêm, quý Giáp đứng sững ở trước cửa thành đi tới đi lui, âm phong trập trập, từng đạo quý con mắt bạo đến hàn quang bốn phía bắn tới. Lê Nguyệt Nương Nương hóa thành một đóa màu xám đám mây, lặng lẽ ẩn ở thành giác một cây Quý Thụ phía sau cây, thức giấc ngưng hơi thờ đại pháp liễm tốt hình thể khí tức, đồng thời phát động đưa tinh chân khí ba, lấy không dễ dàng phát giác tốc độ chậm rãi đẩy về phía Quý Thành linh giác. Lê Nguyệt Nương Nương phát hiện cả tòa Quý Thành đều đã bày Quý Vực Kết Giới, bọn họ nhất định phát hiện cái gì, xem ra xông vào Nội Thành Mị kếm Phủ tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, trong bụng không khỏi sinh ra mấy phần lo âu.

Minh Giới quý chúng phân chia cố gắng hết sức nghiêm khắc, đại khái chia làm bờ cõi Tộc, dị tộc, u Tộc cùng Phiêu Linh nhất tộc. Bờ cõi Tộc lại chia làm nước Tộc, thành Tộc, đảo Tộc, Huyết Tộc, Đàm Tộc các loại. Dị tộc chia làm Vân Tộc, Tinh Tộc, Nguyệt Tộc, Phong Tộc, vũ tộc, Lôi Tộc, điện Tộc các loại. U Tộc chỉ những thứ kia tự do có rất có tu vi nhất tộc, không chịu bờ cõi Tộc khống chế, ở Minh Giới tự do lui tới. Phiêu Linh nhất tộc là chỉ những Cô Hồn Dã Quỷ đó, không có chỗ ở cố định, Hồn không chỗ nào thuộc về oán linh khuất quỷ. Cũng có một bộ phận chán ghét mà vứt bỏ bờ cõi Tộc hạn chế, chủ động Phiêu Linh ở Minh Giới nước thành ra loại khác phân tử.

Lê Nguyệt Nương Nương là thuộc về u Tộc nhất phái, mà coi khu vực phạm vi Quý Thành chính là bờ cõi trong tộc một loại, trong thành quý chúng cũng tương đối an ổn, cư có gia thất, nghỉ có phòng khách. Bất quá trong quý thành bày quý vẫn có cấp bậc. Quý Thành duy Mị kếm Chí Tôn, Mị Soa Vương là quý thành người đứng đầu. Mị Soa Vương Phủ tương đương với xử lý chuyện công nha môn. Mị kếm chính là Mị kếm Phủ quân lính. Mị kếm ở trong quý thành địa vị tối cao, thứ yếu là quý thương, lần nữa là quý sĩ, bao gồm Hồn Sĩ, Phách sĩ, Linh Sĩ, yêu sĩ, tinh sĩ a, rất nhiều. Hạ đẳng nhất là, một loại quý chúng.

Lê dân thẳng trong đầu nhanh chóng lẫn quẩn, như thế nào ở kết giới kia bên trên đột phá một cái vết rách đây? Lúc này liền nghe cửa thành truyền ra một trận tiếng huyền não, xuy xuy ồ ồ, ồ ô nha nha, lê dân Nguyệt Ẩn vào tàng cây, có chút lộ ra một chút, thấy thành đứng ở cửa ba cái tay cầm hàn mang vũ khí gia hỏa. Một cái mập lùn như heo, tay cầm Lang Nha Bồng, thân bên phải ngoe cái liếc mắt Ô Quý tướng mạo bên trong cái hơi gầy đen quái vật, hai cái Ung như thể móng vuốt siết một cán Ngân Thương. Thân bên trái đứng thẳng cái tháp như thể người cao, ngũ đại tam thô, cả người Hắc Mao, toàn bộ một cái Cầu Hùng, trái phải mỗi tay cầm một cái kim quang lóe lên Đại Chùy. Ba cái Quý Vật đám chung một chỗ, lắc đầu, thoáng qua nào, xoay cái móng, không về không, trong lúc nhất thời làm trò hề. Lê dân thẳng mừng thầm trong lòng, nguyên lai là heo con rùa gấu Mị kếm ba sứ, chỉ cần cướp trong tay bọn họ bảo vật, vào thành liền có hi vọng.

Liền nghe mập lùn Mị kếm heo khiến cho cổ họng cổ họng chít chít đạo: "Hừ hừ, xui, Mị Soa Vương sẽ không lên nha! Cả ngày hoa thiên tử địa, chỉ say mê vàng son, không ta Ca, ba, hần tính là gì chim. Này đại thật náo nhiệt thời điểm, để cho chúng ta thủ môn!" Sau đó cách bang một tiếng, dựa theo bên người đá lớn chính là một cái Lang Nha Bồng ác phách, đổ một tiếng đá vụn tung tóe, bị dọa sợ đến chung quanh Quý Bình Mị kếm mặt như bụi đất, run lẩy bẩy.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Mị Soa Vương Phủ

"A oa lạc~ ha ha, a oa lạc~ ha ha." Mị kếm con rùa khiến cho sắc nhọn cười nói: "Heo lão đệ nha! Lãi nhái cá điều, lãi nhái có ích lợi gì, người thật là con trùng đáng thương, thích một cái bị cướp một cái, mới vừa thích một cái oanh miêu, lại bị chiêu vào Mị kếm Phủ làm Mị Soa Vương Phi. Ở Dương Gian nằm thật an kiện, với Âm Phủ làm giám lon, ai! Đáng thương đây."

Nhĩ tế quanh quẩn Mị kếm con rùa khiến cho cười tà, Lê Nguyệt Nương Nương ổn định tâm trạng lại nghe qua.

Nghe Mị kếm con rùa khiến cho chế giễu chính mình, Mị kếm heo khiến cho giận dữ, Lang Nha Bồng cuồng phách không ngừng, theo gào khóc quái khiếu, toàn bộ quý trước cửa thành cát đá tung tóe, bụi mù cuốn cuộn. Mị kếm gấu khiến cho cổ họng cổ họng chít chít khuyên: "Tam đệ trước khác (đừng) nào, chờ thêm Đại vương Thiên Tuế hồn phách thọ yến sau khi liền thanh nhân, bây giờ đang ở nguy cấp, ngàn phó hồn phách đều đã gộp đủ, chúng ta muốn để phòng u Tộc những quái vật kia tới cướp, ngàn vạn lần chớ phạm năm ngoái sai, làm được (phải) huynh đệ chúng ta ba người mất hết mặt mũi.

Lê Nguyệt Nương Nương mừng thầm trong lòng, thừa dịp loạn vừa vặn đến gần Quý Thành đại môn, tránh cho cùng bọn họ động thủ, ba cái Mị kếm con rùa khiến cho quả thực không phải là tốt như vậy chọc, hoảng chỉ sợ động đến bọn hắn cho dù đi vào Mị kếm Phủ, cũng sẽ đại phí trắc trở. Màu xám đám mây nhìn bốn phía một cái, nhẹ nhàng phiêu hướng quý trên cửa thành phương, toàn bộ cửa thành linh phòng giữ cũng rướn cổ lên xem nào nhiệt đây. Màu xám đám mây mừng rỡ đồng dạng cái ưu mỹ viên hoàn dừng ở cửa thành xó xỉnh.

Lặng yên không một tiếng động âm thầm phát động Huyền Nguyệt thần công, ồ ô chân khí vô hình ba tựa như Thanh Phong quét vào mặt, nhẹ nhàng, cẩn thận, ôn nhu nghiên cứu thảo luận và phân tích đến Quý Thành đại môn Kết Giới cửa vào. Nhưng mà theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lê Nguyệt Nương Nương trong lòng yên lặng than thở Mị Soa Vương Phủ thực lực, kết giới này quả thực quá hoàn mỹ, gần hơn u độc bá u Tộc Huyền Nguyệt thần công ba thành công lực lại không tìm được một chút kẽ hở. Xa xa bụi mù đã lãnh đạm rất nhiều, tiếng ồn ào cũng tiêu, Lê Nguyệt Nương Nương tâm lý mình bạch lãng phí thời gian ý vị như thế nào. Công lực trong nháy mắt nhắc tới bảy thành, từng đạo kinh lực mặc dù như gió Vô Ngân,

nhưng là Vạn Quân Chi Thế, chia ra làm phương hướng khác nhau, bắt đồng góc độ đồng loạt đâm về phía Quỷ Thành Kết Giới. Đạo đạo chân lực bị bắn trở về, Lê dân thánh vẫn là không thu hoạch được gì. Chẳng lẽ mình sai, Kết Giới cửa vào không ở nơi này, không thể nào a, theo lý thuyết bốn cái Quỷ Thành đại môn đều sẽ có cửa ra vào. Lần nữa thúc giục Huyền Nguyệt thần công, công lực chín tầng, trong không gian lóe nhàn nhật Thanh Quang Linh Linh khê rên. Lê Nguyệt Nương Nương nhanh như thiểm điện nghiên cứu thảo luận và phân tích đến, rốt cuộc đang đối với toàn bộ quỷ cửa thành đông thứ chín trăm khắp nghiên cứu thảo luận và phân tích thời điểm, Lê Nguyệt Nương Nương khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười. Lê con mắt dò xét trên cửa thành màu đen thủy tinh Khô Lâu cười nhật một tiếng, khô lâu kia thất khiếu chính ở ở bốc khói Vụ, lúc nóng lúc lạnh đậm, Tà Dị mà thần bí. Một tiếng hừ nhẹ, Lê dân thánh hóa thành một đạo thanh quang quang điện tránh mà vào.

Lê Nguyệt Nương Nương ngấm trộm nghe thấy Mị kém gấu khiến cho hào hào thanh âm găm hét lên: "Hai người các ngươi chờ kêu kêu, mới vừa rồi là thanh âm gì, Linh Linh, trước mắt ta thật giống như có một đạo ánh sáng vạch qua."

Đi vào Quỷ Thành, Lê Nguyệt Nương Nương chạy thẳng tới Nội Thành Mị kém Phủ đi, trong hư không cúi đầu nhìn, Ngoại Thành cờ xí lung lay, Quỷ Bình xếp hàng xếp hàng đội, đông chạy tây đột, hiển nhiên lại sâm nghiêm rất nhiều. Bên trong thành Quỷ Thị vẫn là náo nhiệt một mảnh, chỉ có Nội Thành giống như chết yên tĩnh. Tại trong hư không tung bay một trận, trước mắt dần dần hiện ra màu đen khu nhà. Lê Nguyệt Nương Nương đối với (đứng) Mị Soa Vương Phủ cũng không xa lạ gì, rất nhiều Mị Soa Vương Phủ quan chức cũng mua qua nạng đồ vật, thỉnh thoảng bị mời tới vào rượu phần thưởng bảo. Cúi người xuống ngắm, màu đen khu nhà vừa vận tạo thành một cái to lớn đầu khô lâu, Mị Soa Vương Phủ ngay tại đầu khô lâu đầu vị trí. Lê Nguyệt Nương Nương bắt thân ngừng ở một nơi trang nghiêm Hắc Thủy tinh kiến trúc phía trên hơn một trượng vị trí, xử lý suy nghĩ, lại phát động Lê dân Nguyệt Thần công, đồng thời thúc giục Liễm Tức đại pháp, bên ngoài cơ thể một tầng Huyền Thanh cương trảo vững vàng bảo vệ thân hình, vô cùng kinh đạo tự chụp vào Mị Soa Vương Phủ. Nghiên cứu thảo luận và phân tích bên dưới lại phát hiện Mị Soa Vương Phủ không thiết bất kỳ cấm chỉ, cái này ngược lại ngoài dự liệu. Lê Nguyệt Nương Nương cũng không nghĩ nhiều, lắc mình liền rơi vào một nơi sân. Lúc này chính là Minh Giới lúc buổi sáng, trong sân phá lệ an tĩnh, bốn bề các là hai tầng tháp thức kiến trúc, trong sân rộng rãi, chu vi mấy dặm đáng vẽ, dựa vào nam một ít là một cái sóng gọn lăn tán quỷ hồ, quỷ trong hồ chiếu đỏ thẫm mang xanh quỷ dương, quỷ dương bên cạnh (trái phải) bay mấy đóa Mặc Vân. Mặt hồ nghi ngại đến đủ loại quỷ chìm, bèo nhẹ lay động, hoa sen khắp ao, bên bờ dương liễu bà sa.

Trong sân đình đài khắp nơi, hành lang liên kết, cùng trong hồ quỷ Đình giáp nhau.

Đứng ở quỷ giữa hồ bên trong đình chống cằm mình tưởng, họ Trình công tử hồn phách nhất định ở Mị Soa Vương Phủ, nếu không Mị Soa Vương tử sẽ không dễ dàng xuất ra hoán tình lệ cùng mình giao dịch. Hẳn biết rõ chính mình chỉ cần là hoán tình lệ liền nhất định giao dịch, được đến một nam một nữ hai cái hồn phách, Mị Soa Vương còn kém một cái sinh tươi mới hoàn chỉnh thiếu niên hồn phách liền đủ Thiên Tuế hồn phách thọ yển. Quỷ Thành ra Mị kém heo quỷ gấu ba khiến cho nói lời nói rất rõ ràng đã tiếp cận đủ ngàn phó hồn phách. Chính tâm trong nghĩ ngợi, liền nghe viện tây truyền tới tất tất sách sách thanh âm, Lê Nguyệt Nương Nương vội vàng Huyền thành tro sắc đám mây, Ẩn ở nóc đình, từ xa nhìn lại. Nhìn một cái không khỏi sinh ra mấy phần kinh ngạc mấy phần mừng rỡ. Dương liễu đang lúc lộ ra ba cái bóng người xinh đẹp, chính là kia bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội, hai cái váy trắng óng ánh, một cái Lam Y lung lay. Lê Nguyệt Nương Nương Tĩnh Tĩnh phiêu dật đi qua, ngừng ở ngọn cây đợi chào hỏi, đứng vào lúc này viện bắc đi ra một cái tám chín tuổi nam hài, sau lưng một tả một hữu đi theo hai cái Quỷ Bộc, hai cái Quỷ Bộc trong ngực mỗi người ôm đến một cái màu thủy lam Mã Não (một loại đá quý) bình. Nam hài lạnh lùng nói: "Ôm chặt một chút, nếu là làm mất một Hồn vừa vỡ cần thận các ngươi đầu cái tàn thai!" Hai cái Quỷ Bộc vàng vằng dạ dạ đi theo thiếu niên hướng viện đông tháp thức kiến trúc đi tới.

Lê dân thánh thấy rõ, người thiếu niên kia chính là Mị Soa Vương tử, Quỷ Bộc ôm Thủy Lam Mã Não (một loại đá quý) bình là mình bán cho Mị Soa Vương tử, trong bình là một nam một nữ hai bộ hồn phách. Nói đến một nam một nữ này hồn phách hay lại là tình cờ trải qua đá xanh Sơn Trang thị trường tình cờ được. Lúc ấy chính là chạng vạng, hai người bị Yêu Xà Huyền sáu mươi ba đầu đen quỷ tướng ứng, ảnh nhị tướng giết chết, hồn phách phiêu tán, vừa hảo chính mình trải qua, dùng Ngưng Hồn Tự Phách phương pháp lấy được. Thấy Mị Soa Vương tử cùng Quỷ Bộc ba người thân ảnh tiến vào mặt đông tháp thức kiến trúc sau, bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội thoáng qua xuất thân hình. Từ Ảnh đạo: "Cũng không biết Lê Nguyệt Nương Nương, thuận lợi không có, cũng không đoái hoài nhiều như vậy, lúc này ly dương giới giờ Tý không tới hai giờ. Toàn bộ hồn phách nhất định ở đó một trong tháp, chúng ta đi vào lần lượt tìm, như thế nào?"

Bóng đỏ lóe hồng hồng sóng mắt nhẹ giọng nhưng rất nghiêm túc đặc đạo: "Từ Ảnh muội muội không muốn lỗ mắng, chúng ta làm vậy, vạn nhất Trình công tử hồn phách thật ở Mị Soa Vương Phủ, chúng ta hành động phá hư Lê Nguyệt Nương Nương hành động liền cái mất nhiều hơn cái được."

"Đúng vậy, Từ Ảnh muội muội, bóng đỏ tỷ lời nói nếu là đúng, chúng ta tình quan kỳ biến, tin tưởng Lê Nguyệt Nương Nương sẽ thành công. Chúng ta ở trong bóng tối, camera giúp nâng một chút, bảo đảm không sơ hở tí nào. Chỉ là chúng ta phải nghĩ biện pháp mau sớm tìm tới Lê Nguyệt Nương Nương, nói cho nàng biết chúng ta ý tưởng. Chúng ta có thể tin chắc Trình công tử hồn phách nhất định ở Mị Soa Vương Phủ, bởi vì giống như Trình công tử như vậy hoàn chỉnh lại Tiên Thiên linh cơ hồn phách có thể nói ngàn năm khó có nhất ngộ, trừ Mị Soa Vương người khác lập tức lấy được cũng không cái đó tu vi hưởng dụng, nhất định sẽ hiến tặng cho hấn giành công." Ngân Ảnh lẳng lặng nói. Từ Ảnh cùng bóng đỏ gật đầu nói phải, ngẩng đầu nhìn viện đông quỷ dị tháp thức kiến trúc lâm vào suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Quỷ tháp mật thất

Lê Nguyệt Nương Nương hơi do dự một chút liền người nhẹ nhàng đứng ở bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội trước mặt, tóc vàng khê vẩy, mỉm cười nói: "Ba vị, lẽ dân thánh ở chỗ này, cảm tạ các người đối với (đúng) ta tín nhiệm. Tại hạ nhất định không phụ ủy thác, bất quá bây giờ cách nửa đêm giờ Tý thời gian đã không nhiều, ba vị tốt nhất đi Xà Yêu Huyền Huyệt cửa hang, Trình công tử thể xác lúc này tùy máu đã nhanh lạnh xuyên thấu qua, yêu cầu ba vị nị ảnh thần công tương trợ, mới có thể giữ được Trình công tử tính mệnh."

"Ồ! Đúng chúng ta thể nào quên Trình công tử hay lại là thể xác phạm tục, cần tùy máu nhuận nuôi." Từ Ảnh nhìn đột nhiên xuất hiện Lê Nguyệt Nương Nương, mừng rỡ dị thường đạo. Bóng đỏ, Ngân Ảnh trong lòng cũng thất kinh, đồng thanh nói: "Đa tạ Lê Nguyệt Nương Nương nhắc nhở." Ba vị bạn rợn thì lễ sau khi từ biệt, phiêu lên ngọn cây, chuyển mắt không thấy.

Đưa mắt nhìn bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội rời đi, Lê Nguyệt Nương Nương phi thân viện đông tháp thức kiến trúc trước cửa, ngẫm đen đại môn khép hờ. Xoay người lại ngẫm một lần không động tĩnh gì, Lê Nguyệt Nương Nương móc từ trong ngực ra một bộ mặt nạ màu đỏ đeo được, lặc mình bắn vào bên trong tháp. Xuất hiện trước mặt lưỡng đạo nấc thang, một đạo hướng lên thông hướng tầng 2, một đạo khác đi thông dưới đất. Nghiêng đầu lắng nghe một trận, Lê Nguyệt Nương Nương người nhẹ nhàng hướng đi thông địa xuống đài cấp mò đi. Bắt đầu ánh sáng còn có thể, làm Lê Nguyệt Nương Nương đi tới thứ sáu đoạn nấc thang lúc, trước mắt đã là đen ngòm một mảnh, đưa tay không thấy được năm ngón. Lê Nguyệt Nương Nương bằng cảm giác cái này hẳn dưới đất Đệ Tam Tầng vị trí, nhìn dáng dấp tháp này thức kiến trúc dưới đất rất sâu, không biết dưới đất rốt cuộc có bao nhiêu tầng. Lê Nguyệt Nương Nương thúc giục lẽ dân Nguyệt Thần công, thân thể trong nháy mắt phủ lên lồng ánh sáng màu xanh, chung quanh cũng phát sáng rất nhiều, tiếp tục người nhẹ nhàng xuống phía dưới cẩn thận đi tới, bốn phía là màu đen vách tường, dưới chân là màu đen thềm đá. Trong trí nhớ Lê Nguyệt Nương Nương đi tới 49 Tầng thời điểm, mơ hồ truyền tới keng loảng xoảng âm thanh, theo đi tiếp thanh âm càng lúc càng rõ ràng.

Lê Nguyệt Nương Nương thấy phía trước đứng đưa mấy cái thân hình, không dám khinh thường, lập tức người nhẹ nhàng đi ở trên hư không, thấy ba thân ảnh từ một cánh màu đen cửa sắt đi ra, trên cửa phượng bên cạnh (trái phải) các sáng một chiếc Quý Đăng, hiện lên xanh sẫm ánh sáng, ba thân ảnh đi ra sau cửa sắt, rặng rắc nhất thanh thúy hưởng đem cửa sắt khóa lại, sau đó hướng Lê Nguyệt Nương Nương đi tới bên này. Cầm đầu chính là Mị Soa Vương tử, đi theo phía sau kia hai cái Quý Bộc. Lê Nguyệt Nương Nương Tĩnh Tĩnh Ấn tốt thân hình, nhìn ba vị từ dưới người trải qua, trong lòng một trận thấp thỏm, cảm giác Mị Soa Vương tử ánh mắt cố gắng hết sức quý dị, bốn phía liếc về tới liếc về đi. Thấy bọn họ môn dần dần đi xa, Lê Nguyệt Nương Nương phượng yên lòng.

Lê Nguyệt Nương Nương nhanh chóng xoay người rơi vào dưới cửa sắt, mới vừa định chân, lại nhìn thấy Mị Soa Vương tử xoay người hướng về đi mấy bước sau dừng lại, ngẩng đầu chung quanh, lưỡng đạo quý con mắt toát đến hồng quang bắn về phía cửa sắt, dò xét rất lâu. Lê Nguyệt Nương Nương bận rộn lặc mình dán vào trong bóng tối. Trong không khí đột nhiên truyền tới bén nhọn thanh âm nói: "Hai người các người, đi qua nhìn một chút, thật giống như có động tĩnh gì." "Ồ, a?" Hai cái Quý Bộc nghe tiếng hưởng cửa sắt đi tới, sau lưng Mị Soa Vương tử hai móng đều giương, lưỡng đạo Âm Lam Âm Hỏa tự móng bên trong bắn về phía hai cái Quý Bộc. Trong bóng tối lập tức chấn động gào khóc khóc quý, thể lương trong tiếng xen lẫn xích xích cháy Quý Bộc thân thể thanh âm, chỉ một thời gian uống cạn chun trà hai cái Quý Bộc liền tan tành mây khói. Mị Soa Vương tử liếc hai luồng tàn khói, cười lạnh xoay người thổi tới, thân pháp cố gắng hết sức quý dị.

Rốt cuộc cái thân ảnh kia biến mất, Lê Nguyệt Nương Nương nhìn về phía trước mắt cửa sắt lớn, chừng một trượng kiến phượng, song chương phát lực dò thử, cảm giác cánh cửa sắt này nói ít có một thước dày. Như thể nặng nề đại môn phân tả hữu hai bộ phút, đóng hợp ở một nơi mà ngay cả vết nứt cũng không có, mà bên ngoài cửa chính những ngành khác càng là Cổ Nhược Kim Thang. Bất quá hết thấy các thứ này đối với (đúng) Lê Nguyệt Nương Nương ngược lại không có Tháp chương ngại, Lê Nguyệt Nương Nương ngưng hơi thở thúc giục lẽ dân thánh lặc vết, song chương xoay tròn, cân nhắc bàn tay chụp liên tục, thiết chính giữa cửa hiện ra một cái tròn trịa viên lỗ tròn tới. Lê Nguyệt Nương Nương uốn người mà vào.

Lê Nguyệt Nương Nương đặt mình trong một cái đẹp đẽ bên trong không gian, người nhẹ nhàng hư không triển vọng, đây là một cái mật thất to lớn, toàn bộ mật thất bốn vách khảm trần đầy Dạ minh châu, không gian sáng sủa sáng như tuyết. Bên trong mật thất tổng cộng bày năm mươi đẹp đẽ màu trắng Sango chiếc, chia làm mười xếp hàng, chia nhóm ở mật thất bốn phía, mỗi một trên kệ bày hai mươi đủ loại Mã Nào (một loại đá quý) bình. Mật thất ngay chính giữa để một cái Kim Tháp, ước cao hơn một mét, kim quang vạn đạo, long lánh bắn về phía tứ phương. Lê Nguyệt Nương Nương mừng rỡ trong lòng, chiếc kia bên trên Mã Nào (một loại đá quý) trong bình chính là Mị Soa Vương Thiên Tuế hồn phách thọ yển một ngân phó hồn phách,

Nghe nói thu góp ước chừng hai cái thể kỷ. Người nhẹ nhàng chiếc trước, lẽ dân thánh theo bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội miêu tả cẩn thận tìm Trình công tử hồn phách, cái này tiếp theo cái kia nhìn, cái này tiếp theo cái kia trong suốt hình ảnh ở hướng Lê Nguyệt Nương Nương vẩy tay. Nhìn từ đầu tới đuôi cũng không tìm được bốn ảnh Thần Hồ chị em gái lời muốn nói trên trán mang mất hồn phách. Lê Nguyệt Nương Nương lại ai cẩn thận nhìn một lần vẫn không tìm được.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trong mật thất không có vật gì khác, chẳng lẽ Trình công tử hồn phách không ở nơi này? Lê Nguyệt Nương Nương tìm kiếm ánh mắt đột nhiên rơi vào Kim Tháp bên trên, trong mắt bắn ra mấy phần mừng rỡ. Kim Tháp trước, một cái Yêu Mị bóng người ngồi xuống, trong mắt bắn ra hai đạo thanh quang ném vào Kim Tháp, thân thể vây quanh Kim Tháp chuyển mấy vòng, đứng dậy, trên mặt ngậm mỉm cười. Chỉ thấy nâng hai tay vận đủ khí lực nhẹ nhàng ép hướng Kim Tháp, sau đó lại nâng lên, Kim Tháp nóc cũng theo đó bay lên. Bên trong tháp lóe lên xanh nhạt vàng sáng, trong vàng sáng Tĩnh Tĩnh đứng thẳng một cái lam Mã Nào (một loại đá quý) bình, bên trong bình một bộ sinh động hồn phách chính đang nhún nhảy. Đó là một mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên hồn phách, trên trán người sống một con mắt, trong mắt lóe Chu Sa như thể Hồng Mang. Lê Nguyệt Nương Nương hai tròng mắt lóe mừng rỡ, đưa tay từ Kim Tháp bên trong nâng lên màu xanh da trời Mã Nào (một loại đá quý) bình, vừa cẩn thận nhìn kỹ một phen, tin chắc chính là bốn ảnh Thần Hồ lời muốn nói hồn phách. Cúi đầu nhìn lên phát hiện Mã Nào (một loại đá quý) đáy bình lóe mấy điểm hàn tinh, cúi người nhìn một cái Kim Tháp bên trong ba viên hoán tình lệ chính lóe ánh sáng, bắn vào Mã Nào (một loại đá quý) đáy bình, Lê Nguyệt Nương Nương tâm hồ vạn tuế, nhanh chóng đem ba viên hoán tình lệ cất vào trong ngực. Nhìn trái phải một chút, không dị thường gì, trong nháy mắt hóa thành một một dạng màu xám chớp sáng bay ra cửa sắt.

Xà Yêu Huyền Huyệt cửa hang, bóng đỏ, Ngân Ảnh, Từ Ảnh ba tỷ muội người nhẹ nhàng hư không thành tam giác thế ngồi xếp bằng, ngọc chương trùng điệp, quanh thân màu Hoa Lưu chuyển, ở ở dòng nước ấm thua hưởng trong ba tỷ muội đang lúc nằm ngang Trình công tử quanh thân. Đắm chìm

trong dòng nước ấm bên trong Trình công tử mặt mũi an tường, hai mắt khép hờ, tựa hồ ngủ rất say ngọt, khỏe môi nhếch lên nhàn nhạt nụ cười. Dưới đất Lam Anh nóng nảy đi tới đi lui, nhìn bầu trời trong sáng ánh trắng lại không có chút tình trí, ngọc răng cắn chặt, đấm ngực dậm chân. Trong miệng lầm bầm lâu lâu bầm bầm "Lê Nguyệt Nương Nương, Lê Nguyệt Nương Nương! Ngươi nhanh lên một chút trở lại nha, nhanh lên một chút, còn có nửa giờ liền đến giờ Tý. Ai! Nhanh, nhất định phải nhanh, van cầu ngươi, mười triệu phải cứu sống ân nhân đây."

Lam Anh nhìn Quý Thành phương hướng, nóng nảy nhìn trên đầu trắng sáng, hận không được bay lên trời đem trăng sáng đẩy trở lại chân trời, nhưng mà thời gian trôi qua nhanh chóng đến, còn nữa một khắc đồng hồ ân nhân liền vĩnh rời đi Dương Thế. Quý Thành phương hướng vẫn không có bất cứ động tĩnh gì, trong hư không ba vị tỷ tỷ cái trán ngăm tràn đầy mồ hôi, hiển nhiên trong lòng vô hạn nóng nảy. Lam Anh bỗng nhiên thở dài nói: "Chết có cái gì không được, vừa vặn ta có thể đi Minh Giới tìm ân nhân đi chơi, hẳn thích thám hiểm, ta liền dẫn hắn đi Âm lĩnh sưu khu vực đi săn hiểm, đó mới kêu kích thích đâu rồi, so với Xà Yêu Huyền Huyết kinh khủng gấp trăm lần."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hồn phách thuận lợi

Lam Anh ánh lệ nhìn Quý Thành phương hướng, mũi trận trận đau nhức, tâm đào lên xuống. Nhìn về phía cái đó hư không bóng đen, trong bóng tối tuần mất lạnh có chút tái nhợt. Quý xuống đất Vọng Nguyệt, sừng chiếm quần sơn, ai cho ta hy vọng, đỡ dậy cái đó dắt Hồn bóng người. Lúc này thiên địa hai mệnh mỏng, hỏi hoa hoa không nói gì, giẫm đất tần bâng hoàng. Lệ là ân tình chảy xuống, tâm làm thiện người thương. Dưới ánh trăng lóe thanh Lân Tinh Oánh màu sắc, cây nhẹ nhàng cử động, lá cây Sa Sa, tựa như ở than nhỏ.

Nhìn muội muội Lam Anh vô cùng sốt ruột đáng vẽ, bốn ánh Thần Hồ ba tỷ muội với nhau nhìn nhau, lắc đầu thở dài. Ngân Anh quay đầu xa liếc mắt một cái Quý Thành phương hướng, quay đầu, nhìn chăm chú thiếu niên áo đen dần dần suy lạnh thân thể, ngưng thần không nói. Bóng đỏ, Từ Ảnh thấy trầm ổn Ngân Anh không nói gì, than thở liên tục. Mị ánh thần công đã công duy trì quá lâu, chị em gái ba người Chân Lực sắp hao hết, ba cái xinh đẹp thân hình dần dần mềm mại đi xuống, quanh thân Quang Hoa nhạt như Phong Ngân. Lam Anh thấy ba vị tỷ tỷ từ từ ngồi dưới đất, sau đó cúi nằm ở trong bụi cỏ, tam đôi tay còn che chở rơi xuống đất thiếu niên áo đen, tiếng ngen ngào bên trong bất tỉnh đi.

Đen nhánh Long Vân núi vạn dặm đỉnh, Nguyệt Hoa tả ở liên tục quần sơn, lưu động huyền diệu màu xám sa. Tây nam đỉnh núi trong bóng tối nổi lên hai luồng Quang Hoa, trắng nhợt một xanh. Hai luồng Quang Hoa ở Xà Yêu Huyền Huyết cửa hang dừng lại, trong triều nhìn một hồi, quay về phương hướng, bốn phía theo dõi, ở phụ cận du ly một hồi, rất là nóng nảy đáng vẽ. Rốt cuộc ngừng ở mấy thân ảnh trước mặt, trong khoảnh khắc Huyền làm hai cái thân hình, chính là Lê Nguyệt Nương Nương cùng Quyên.

Lê Nguyệt Nương Nương lấy được hồn phách bình, bay khỏi Mị Soa Vương Phủ sau khi, trên đường gặp phải chút phiền toái, chờ xử lý hoàn chạy đến nơi này trên đường, vừa vận dụng tiến lên thăm dò Liễu Quyên, vì vậy hai người vội vã chạy tới.

Liễu Quyên nhìn chăm chăm nhìn về phía thiếu niên áo đen, cả người rung một cái, một cổ lạnh lẽo trong nháy mắt lan khắp toàn thân. Mồ hôi lạnh quết một chút liền thấm ướt tích lương. Lộp bộp trong tiếng nhìn về phía Lê Nguyệt Nương Nương, thật lâu mới ề a nói: "Mời, mời Lê Nguyệt Nương Nương mau mau cứu hắn, hắn, hắn nhanh không được!"

Tĩnh Tĩnh nhìn Liễu Quyên, Lê Nguyệt Nương Nương khẽ vuốt cằm, cũng không nhiều ngữ, song chương giao hợp, chậm rãi thăng nhập không bên trong, hư không đứng sừng sững, một đoàn Ngân Hoa phồng lên theo gió, nhẹ nhàng yêu kiều. Quang Hoa bên trong a na thân hình, mị lực vô cùng, giống như trong gió Tiên Tử. Song chương bình thân, toàn lại đứng lên, bàn tay trước đột nhiên xuất hiện một đoàn màu xanh da trời đám mây, phiêu chuyển một hồi, định trụ hình dáng, nhưng là một cái màu xanh da trời Mã Não (một loại đá quý) bình. Bên trong bình mơ hồ có thể thấy một cái gần như trong suốt bóng người, Hắc Y, còn trẻ, cái trán một cái trợn mắt, chính hiện lên màu đen vàng sáng.

Liễu Quyên đứng ở mấy trượng bên dưới trên đất, ngẩng đầu nhìn chăm chú không trung Lê Nguyệt Nương Nương nhất cử nhất động. Chỉ thấy nàng song chương lòng bàn tay bắn hai đạo thanh quang, nhanh như thiểm điện bao lại màu xanh da trời Mã Não (một loại đá quý) bình. Màu xanh da trời Mã Não (một loại đá quý) bình một tiếng giòn rách tiếng sau, biến hóa làm hai nửa, trong bình thiếu niên áo đen, toát ra văng ra Mã Não (một loại đá quý) bình, lắc đầu nhìn chung quanh, khi phát hiện dưới đất nằm ngang thiếu niên áo đen lúc, yêu kiều thối tới, mấy cái hoảng hốt nằm ở thiếu niên áo đen trên người, đưa chân nhún vai một hồi, hai cái thân ảnh hợp ở một nơi. Liễu Quyên bình tĩnh nhìn, làm hai cái thân ảnh hợp ở một nơi lúc, treo tâm ổn định rất nhiều, trực giác nói cho hắn biết, thiếu niên áo đen không việc gì. Quả thật, Lê Nguyệt Nương Nương hạ xuống thân hình, đứng ở Liễu Quyên trước mặt, đôi mắt sáng chợt lóe đạo: "Ngươi nhận ra hắn, đúng không? Yên tâm đi, hắn không việc gì."

"Dạ, " Liễu Quyên gật đầu nói: "Hắn là ta Trình thúc thúc nhà hài tử, ta từ nhỏ bạn chơi, thân như chị em."

"Ngươi người em trai này có thể không phải bình thường phạm thai tục tử, đúng như ngươi như thế, tương lai huyền diệu khó lường, nên là các ngươi may mắn, cũng là các ngươi gặp trắc trở." Lê Nguyệt Nương Nương nhìn Thương Khung nhàn nhạt nói.

Liễu Quyên hơi có điều ngộ ra đạo: "Có lẽ đi, ta cũng cảm thấy ta gần đây việc trải qua chuyện, càng ngày càng là kỳ quái. Hết thấy các thứ này đều là cái gì? "

Lê Nguyệt Nương Nương thở dài nói: "Rất cuộc tại sao, sợ rằng không ai có thể nói tới quét đường phố được (phải) mình, cố gắng lên, muốn lấy mình bạch, chỉ có mình đi bóc khai thiên địa huyền cơ."

Lê Nguyệt Nương Nương vòng quanh dưới đất mấy thân ảnh trôi giạt chuyển ba vòng, đối với (đúng) Liễu Quyên nhẹ nhàng nói: "Trình công tử nhanh tinh, một hồi hần tinh lại, Hồn Thể Giao Dung còn không rất vững chắc, ngươi có thể âm thầm bảo vệ hần về nhà, để ngựa Cô Hồn Dã Quỷ quấy nhiễu."

"Liễu Quyên gật đầu nói: "Đa tạ nương nương chiếu cố, ta sẽ."

Đồng Phương chân trời đã hiện ra càn bạch, trong mông lung bay tới mấy tiếng rên rỉ: "Trình công tử, Trình công tử, ngươi không nên chết, chúng ta nhất định cứu sống ngươi, ngươi là người tốt!" Liễu Quyên cùng Lê Nguyệt Nương Nương đưa mắt nhìn đi, thấy Lam Ảnh nằm ở trong bụi cỏ, hôn mê mê sáng không ngừng. Hai người đều là rất làm rung động, một cái hồ ly còn như thể tình thâm, thật đáng tiếc chân tình trân quý bức nào. Trong bụi cỏ rung một cái tất tất sách sách thanh âm, hai người quay đầu thấy trước mắt một cái tuấn nghiêm thiếu niên đứng ở ba vị trong mỷ nữ. Trong ánh mắt tràn đầy nghi ngờ, lấp lánh sóng mắt ở bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội trên khuôn mặt từng cái nhảy qua. Ngẩng đầu nhìn lên Tây Thiên Thanh Nguyệt, sâu kín xanh vô ích, nguyệt minh đã sao thưa. Mơ hồ triền núi, như Cầu Long nằm yên, cùng Xà Yêu Huyền Huyệt thần bí mất đối mắt. Thân tể trừ chính mình không có còn lại bóng người, ba vị này nữ tử nơi đó đến, trình phương xa không hiểu chút nào. Nhìn dáng dấp tựa hồ rất là mệt nhọc qua, mặt mũi tiêu tụy, bất quá hai tay cũng đưa về phía trung gian, thật giống như đuổi hướng mình. Trình phương xa từ thợ săn thói quen, khom người, ngón trở phải cùng ngón giữa trước sau mở về ba cô gái lỗ mũi, đứng đây, trong mắt hiện ra vẻ mừng rỡ.

Liễu Quyên nhẹ giọng kêu: "Phương xa, phương xa!" Ai ngờ trình phương xa không để ý tới chút nào, tự cố đỡ dậy ba vị nữ tử, lẫn nhau ngồi dựa tốt. Nhưng sau đó xoay người đi vào hắc ám, một lát sau nhặt được mấy đoạn nhánh cây khô, một đoàn cỏ khô, chắt ở một chỗ. Từ trong lòng ngực móc ra đá lửa, ngồi xuống hướng củi chất kích mảy cái, đóm lửa bắn tứ tung, một đám lửa rất nhanh dấy lên. Nhảy đăng ánh lửa chiếu vào bốn người trên mặt, tái nhợt bên trong có chút quý dị.

"Không cần kêu, Liễu cô nương, chớ quên ngươi đây là Nguyên Thần xuất khiếu, ta là Quỷ Hồn, hần là không thấy được chúng ta, cũng không nghe được chúng ta thanh âm." Lê Nguyệt Nương Nương cười nói.

Liễu Quyên nghe vậy phương mới tỉnh ngộ xuống, cũng không áy ư, chính mình vốn là Nguyên Thần xuất khiếu muốn đi con bướm Uyên, kết quả theo đuôi bốn ảnh Thần Hồ phát sinh này nhiều chuyện. Vội nói: "Xấu hổ, ta ngược lại thật ra hồ đồ, xin chớ chê cười."

"Ha ha, không có gì. Tại hạ còn có việc yêu cầu Liễu cô nương, chẳng biết có được không tác thành?" Lê Nguyệt Nương Nương hòa thanh nói.

Liễu Quyên chỉ hơi trầm ngâm, cười nói: "Có thể vì nương nương làm sự thực là tam sinh hữu hạnh, chẳng qua là ta quả thực không nghĩ ra nương nương sẽ có chuyện gì đến phiên ta đến giúp đỡ."

"Ta cần muốn lập tức trở lại, về phần tại sao, Liễu cô nương tha cho ta sau này nói rõ. Nhưng ta không chờ được nữa bốn ảnh Thần Hồ chị em gái tỉnh lại, ta muốn mang đi các nàng đáp ứng trả cho ta chín viên hoán tình lệ, làm phiên Liễu cô nương đợi bọn hần tỉnh lại nói dùm cho ta các nàng một tiếng, tại hạ vô cùng cảm kích." Lê Nguyệt Nương Nương nói xong Tĩnh Tĩnh nhìn Liễu Quyên, chờ đợi nàng trả lời.

Liễu Quyên cúi đầu nhìn một chút bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội, ở bên cạnh đống lửa lẫn nhau nghiêng người dựa vào đến, hai mắt nhắm nghiền, ngực lên xuống, thần thái dần dần có chuyển biến tốt, nhưng trong chốc lát rất khó tỉnh lại. Ngắn ra đạo: "Này cũng chẳng có gì, chẳng qua là ta ở Quỷ Thị thấy chín viên hoán tình lệ cũng đều ở các nàng trong bụng, nương nương như thế nào cầm ra được?"

"Ha ha, chuyện này có khó khăn gì." Vừa nói chuyện, Lê Nguyệt Nương Nương trong ánh mắt bắn ra mấy đạo hồng quang, nghiên cứu thảo luận và phân tích đến xong về bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội, ba tỷ muội Đan nhạ khái. Thanh linh hoán tình lệ lóe lần ánh sáng liên tiếp thoát ra trong miệng. Lê Nguyệt Nương Nương Hữu Chương bình thân, chín viên hoán tình lệ trước sau xếp hạng thanh tú đẹp đẽ trong lòng bàn tay. Chín viên hoán tình lệ tụ chung một chỗ, giống như chín viên dạ minh châu, đem chung quanh chiếu được (phải) sáng sủa một mảnh. Liễu Quyên tán thưởng nhìn. Một bên trình phương xa đột nhiên thấy ba vị nữ tử trong miệng bay ra ba cái quang cầu, sau đó chín viên tụ chung một chỗ, xanh lóng lánh, mắt tròn tròn lẳng lẳng nhìn. Lê Nguyệt Nương Nương hướng Quyên có chút thi lễ nói: "Nhờ cậy!" Người nhẹ nhàng hư không trượt vào đêm tối.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Hoán lệ tàn tình

Yên lặng bầu trời đêm, chấm chấm đầy sao, thưa thớt, thiên mạc xuống là sương mù lượn lờ đỉnh núi, núi Vân Trung lương như ẩn như hiện. Một cái

Thanh Ảnh ở không một tiếng động lưu động, màu bạc trang phục sắc Tây Thiên Thanh Nguyệt, linh hoạt kỳ ảo kiềm nhiều chút vắng lặng. Phá qua tầng tầng mây khói, hướng một ngọn núi rơi đi. Lê Nguyệt Nương Nương rơi tại chính mình cung điện, trong điện nhất thời truyền ra nhiều tiếng cung kính chỉ âm, Lê Nguyệt Nương Nương tùy tiện đồng ý đến, người nhẹ nhàng đánh về phía cái đó đơn giản sâu nhỏ. Chỉ có ở cái tiểu viện này trong, Lê Nguyệt Nương Nương mới cảm giác được chân chính thân thiết cùng thực tế, không còn cô đơn nữa, không nữa không giúp.

Đứng ở tàn tình trước cây, Lê Nguyệt Nương Nương Vọng Nguyệt tự cổ, tiêm cánh tay khẽ vẩy, nhân nhật thom dịu theo gió phiêu tán. Ngọc điều băng ảnh vết, thom tho xuyên thấu qua tràn đầy càn khôn. Lê dân thánh lộ vẫn gió, bà sa nghiêng cổ kim. Đây là Liễu Quyên cha đáng khen chính mình, có thể hương hồn đã vẫn lạc, Mộng Lang sao được (phải) duyên! Từ trong ngực móc ra hoán tình lệ, nhẹ khẽ đặt ở tàn tình dưới tàng cây, quý xuống nhìn chăm chăm viên kia viên hoán tình lệ, mấy phen u oán. Mười hai viên hoán tình lệ lóc Thanh Quang Tinh Tinh khoen ở tàn tình dưới tàng cây, như mười hai viên sinh mệnh nằm mộng.

Lê Nguyệt Nương Nương nhẹ nhàng vuốt ve tàn tình cây, ôn nhu tự nói: "Ngôi sao Liễu ca, coi là bây giờ hoán tình lệ đã là tám mươi viên, còn nữa một viên, người liền có thể trọng sinh. Ta biết này một viên cuối cùng hoán tình lệ là đang ở Quý Hoàng Cung, có thể Quý Hoàng Cung ở chỗ nào? Thân ta ở dị tộc, đi khắp trong vòng ngàn dặm Vân Thiên Minh đất, lại không biết chút nào. Quý Hoàng Cung quá thần bí, chỉ sợ ta vĩnh viễn cũng không tìm được. Bất quá, ngôi sao Liễu ca ta sẽ không để cho người thất vọng."

Liễu Quyên đưa mắt nhìn Lê Nguyệt Nương Nương rời đi, Nguyên Thần đứng ở trong gió đêm, mặc dù thấy không tới lãnh ý, nhưng cũng sinh ra một loại không nói ra thất lạc. Nhìn lại bên cạnh đồng lứa bốn ảnh Thần Hồ ba tỷ muội, sắc mặt càng thêm đỏ thắm, trình phương xa ngồi ở một bên Tinh Tinh các loại (chờ) đợi các nàng tình lại, thỉnh thoảng hướng trong đồng lứa thêm chút nhánh cây.

Vừa mới tỉnh lại, trình phương xa thân thể còn có chút suy yếu, nhìn chăm chăm hồng hồng ngọn lửa, cổ cổ ấm áp đánh tới, ánh mắt không khỏi mê ly hồ đồ, lại cúi đầu ngủ mất.

Tàn tình cây tựa hồ nghe biết Lê Nguyệt Nương Nương rừ rừ lời nói, Đan sắc chỉ điều theo gió nhẹ phẩy nòng vai đẹp, nhân nhật khẽ rên. Một đường chỉ điều xẹt qua Lê Nguyệt Nương Nương gương mặt, một cổ động tâm gỗ chưa xót trí nhớ. Đó là hơn một Vụ từ mờ sáng, chính mình với trong sương mù cõi mờ, đậm nhà hương thom phiêu dật tứ phương. Đột nhiên nghe được một cái vui vẻ thanh âm nói: "Há, thật là thom a! Đây là ta người qua tới mùi thom."

Theo tiếng kêu nhìn lại, trong sương mù một cái bà sa bóng người ở trong gió sớm chấp chờ, tựa như khói tựa như Vụ, tiêm chi phiêu giro, tiêu sái mà đa tình. Chính lắc lắc thân thể hướng chính mình nhìn, lê dân thánh Hoa nhi ngưng ngưng cúi đầu xuống, liếc mắt trộm xem, trong lòng trước mắt cái đó biết mình mất mũi. Ngày tháng sau đó, dưới trời sao, bờ sông nhỏ, từ mờ sáng lúc, một cây hoa một cái mà với trong gió cộng vũ, không nói hết lặng lẽ nói điểm chue từng cái ánh trắng. Nhưng mà, hạnh phúc thời gian đột nhiên có một ngày kết thúc. Lê dân thánh Hoa nhi tro mắt nhìn yêu quý ngôi sao Liễu ca bị vô tình người chặn ngang chém đứt, ngôi sao Liễu ca thống khổ đang nhìn mình phương hướng, thanh lệ chảy khắp người thể. Lê dân thánh Hoa nhi tan nát tâm can la lên, kèm theo ô ô phong thanh, nhưng tàn nhẫn đồn cũi người chút nào không nhìn nàng tồn tại, vài người kêu khẩu hiệu khiêng đi ngôi sao Liễu ca thân thể, chỉ để lại vết thương chồng chất rề cây.

Một viên chân tình lệ, sinh từ hai người cách. Hoán cây Ngưng Hương nghĩ, chờ hoa cùng người hợp. Nhớ lại hết thấy các thứ này, Lê Nguyệt Nương Nương hai tay đem tàn tình cây ôm vào trong ngực, tích tích nhiệt lệ chảy xuống, là thương tâm, là chờ đợi, là cố chấp, hay lại là bất đắc dĩ. Không nói rõ được cũng không tả rõ được, phẩm tới tới nên gọi tương tư. Bao nhiêu năm, mỗi ngày trước bình minh, Lê Nguyệt Nương Nương đều là Tinh Tinh nhìn chăm chú trước mặt ngôi sao Liễu ca hồn phách ngưng tụ thành tàn tình trước cây trái qua. Truyền thuyết dùng 99 - 81 viên hoán tình lệ tưới sau khi, chết đi thân thể có thể sống lại. Nhưng hoán tình lệ chỉ có Minh Giới mới có, là Dương Thế chân tình cũng không duyên kết hợp oán nam oán nữ hồn phách luyện chế mà thành. Là cứu sống yêu quý ngôi sao Liễu ca, lê dân thánh Hoa nhi buông tha Dương Thế tu thành bản thể, hóa thành Minh Giới dị tộc một cổ oan hồn, tăng tại Yêu Nguyệt Cung khổ tâm tu luyện, khắp nơi tìm hoán tình lệ. Trải qua mài mòn khó này tám mươi viên hoán tình lệ.

Mười hai viên hoán tình lệ dần dần hòa tan, ở tàn tình dưới tàng cây lóc ánh trắng huy hoàng, uông uông làm tron, tựa như liếc mắt Thanh Tuyền.

Tàn tình cây khoái hoạt mút vào hoán tình lệ Cam Điểm cùng chân tình đốc ý, từ từ nổi lên biến hóa, mỗi lần mút vào hoán tình lệ lúc cũng không có cùng biến hóa. Từ lúc mới đầu Tiểu Thụ Miêu dài đến bây giờ, việc trải qua vô số bấp bênh, kèm theo bao nhiêu ngày đêm tương tư. Lê Nguyệt Nương Nương dùng bi thương, đứng lên thân hình chú ý nhìn, nhánh cây nhẹ nhàng phiêu sắp xếp, phiêu sắp xếp bên trong chỉ điều bên trên hiện ra xanh mầm. Xanh mầm dần dần vươn lên, từng miếng xanh nhạt lá mới mà bay tới nhân nhật thoang thoang. Chun trà công phu, lá mới liền Sa Sa lên tiếng, lớn lên hoàn mỹ Liễu Diệp. Màu đỏ cành khô lại biến lớn rất nhiều, thân cây cũng lớp mười đầu nhiều. Lê Nguyệt Nương Nương nhẹ ký thác cành liễu, mắt đẹp rung rung. Trong lòng mặc đạo: "Ngôi sao Liễu ca, người có thể thấy sao? Người cũng nhanh sống lại, hơn hai nghìn năm, người lại lần nữa dài ra lá cây, nếu như có thể lấy được viên kia hoán tình lệ, người liền có thể nở hoa. Khi đó ta người ngồi lên hoán tình lệ tưới mở ra cánh hoa liền có thể tái hiện Dương Thế, lại có thể hưởng thụ ánh mặt trời mưa móc! Vậy thật là tốt a! Hy vọng ngày hôm đó sớm đi đến, ở nơi này lạnh giá lê dân Nguyệt Cung ta đã sớm đợi đủ."

"Lê dân thánh! Lê dân thánh! Lê dân thánh!" Trong không khí truyền tới kêu.

Lê Nguyệt Nương Nương, nghe tới lần thứ ba kêu lúc mới Mãnh để cho thanh tỉnh. là ngôi sao Liễu ca, đứng ! Là ngôi sao Liễu ca thanh âm. Lê Nguyệt Nương Nương trong lòng mừng như điên, gần người quý rạp xuống tàn tình dưới tàng cây, ôm thật chặt tàn tình cây không chịu buông tay. Ngửa đầu, oán lệ, không nói gì. Mơ hồ ánh mắt một khắc không ngừng nhìn chăm chú hướng nghĩ tuổi xế chiều cái thân ảnh kia.

"Ô ô, ô ô."

Khóc, không tính là vui vẻ phương thức tốt nhất, nhưng mừng đến chảy nước mắt lại xác thực có đạo lý. Lê Nguyệt Nương Nương thật cao hứng, nghĩ khắp trong cung điện đầy đủ mọi thứ, phát hiện khóc là thoải mái nhất lựa chọn.

"Ha ha, lê dân thánh, lê dân thánh! Đừng khóc, sau này chúng ta lại có thể lúc sáng sớm nói chuyện. Cao hứng mới là nha." Tàn tình cây truyền tới thanh

âm ôn nhu, nhẹ nhàng, ấm áp. Tựa như một đường ánh mặt trời bắn về phía hắc ám, lê dân thẳng trông đợi hơn hai nghìn năm ôn tình thương yêu lại trở lại. Đã từng thống khổ trong nhảy mất tan thành mây khói, trong lòng duy có hạnh phúc cùng vui vẻ, chẳng qua là tựa vào thân cây tay từ đầu đến cuối không chịu lòng ra, âm thầm quyết tâm, vĩnh viễn không xa rời nhau.

"ừ! Lê Nguyệt Nương Nương nhẹ nhàng gõ đầu." Lưu chuyển sóng mắt dừng lại rơi lệ, tẩy đi thương cảm, thay ôn tình an ủi. Ngọc thủ nhẹ phẩy, Thúy Lục Liễu Diệp trong gió lung lay. Sờ tàn tình nhánh cây cái, Lê Nguyệt Nương Nương mỗi một cái động tác đều tại vuốt lên một nơi vết thương. Trong trí nhớ ngôi sao Liễu ca bị chặt vết sẹo từng cái thanh trừ trí nhớ, nặng ngâm ôn tình, gọi ra mới khúc, không thay đổi là Tuyên Cổ thật lòng chân ý.

Tàn tình cây nhánh cây ký thác giờ Lê Nguyệt Nương Nương gương mặt, chỉ điều cùng Lê Nguyệt Nương Nương tóc vàng theo gió cộng vũ, Kim Hoa lá xanh, giống như thiên thành, ưu mỹ mê người. Phát ở thanh tú đẹp dễ trên mặt, lau chùi gò má lưu lại nước mắt mà, từng mảnh lá xanh tựa như từ ái đa tình con mắt, dần dần đến vui vẻ một chút. Lê Nguyệt Nương Nương biết hẳn thương yêu, dặt điều điều nhánh cây bung vào trong ngực, cảm thụ ngàn năm mộng ảo, bao nhiêu chưa chọn mất, bao nhiêu trông đợi!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: 0 Cổ nhu tình

Hỏi Đông Phong, chuyện gì Vĩnh Hằng? Tóc vàng khê hôn, Liễu Diệp tình.

Lại vừa là sáng sớm sương mù, son lam Vân đăng, đỉnh Nhai lê dân Nguyệt Cung. Ánh mắt hôn lượn lờ nhuận Vụ, mê ly cặp mắt nên tình lại mông lung. Ngôi sao liễu ngắm nhìn tóc vàng càn khôn xinh đẹp gương mặt, lù lù mùi thơm như mộng. Ôm thật chặt, không có gì rời thể, hai trông mắt nhìn nhau, lại cổ chấp ngàn năm. Vuốt cong cong lệ lông mi, lông mi xuống khép hờ cặp mắt lóe một tia thỏa mãn. Nước mắt, e ẩm, nặn nặn, nhưng thật ra là ngọt, ngôi sao liễu lần đầu cảm giác vui vẻ cũng sẽ rơi lệ.

Gió mai lưu động, tuy không vết, nhưng ngôi sao liễu chấp chờn chứng minh nó nhu tình. Lê Nguyệt Nương Nương mơ hồ cảm thấy một đôi nóng bỏng tay đang vuốt ve chính mình gương mặt. Khẽ ngẩng đầu, thấy một người thanh niên áo tím, đầu bần Liễu Diệp khâu, mặt mũi có chút hiện lên Tử Sắc, anh tuấn vô cùng. Không khỏi đột nhiên nhảy lên, lại kinh ngạc vừa vui mừng đạo: "Ngôi sao Liễu ca, người tu luyện thành thân thể con người! Đây là thật sao?"

Khẽ gật đầu, tiến lên vuốt Lê Nguyệt Nương Nương thêu vai, ngôi sao liễu cười nói: "Không cao hứng sao? Hai ngàn năm qua, ta mặc dù mất đi bản thể, nhưng căn cơ Nguyên Thần có người ngày đêm phù hộ, chẳng những không khô kiệt, ngược lại càng thêm vững vàng. Nhất là người cho ta liều mạng đổi lấy hoán tình lệ, khiến cho ta bỏ đi phàm thai, nặng xây bản thể. Nếu có duyên tái được một viên cuối cùng hoán tình lệ, ta bây giờ bản thể ở nửa đêm giờ Tý Nguyệt Viên hoa nở lúc, chúng ta liền có thể chờ Hoa nhi Phi Thăng Hóa Tiên."

Ngẩng đầu dò xét trước mắt người yêu, hai mắt hàm tình, đưa tình đưa tới, Lê Nguyệt Nương Nương nhẹ nhàng nói: "Cảm tạ Thượng Thiên che chở, chỉ cần ngôi sao Liễu ca đại đạo sẽ thành, lê dân thẳng dù chết không tiếc!"

"Ừ? Thăng muội thể nào nói ra lời này, ta người ngàn năm chờ đợi, Phi Thăng ngày, cộng Tiên chi lúc, chẳng lẽ thăng muội không muốn theo ta Phi Thăng Hóa Tiên sao?" Ngôi sao liễu nghi ngờ nhìn tóc vàng lướt nhẹ Lê Nguyệt Nương Nương.

Lê Nguyệt Nương Nương khẽ gật đầu một cái, ghen ngào nói: "Ngôi sao Liễu ca nên biết, ta là Minh Giới u linh hồn phách, đã mất bản thể, đầu thai chuyển thể còn không thể, lại sao có thể có thể theo ngôi sao Liễu ca Phi Thăng Hóa Tiên đây?" Hai hàng thanh lệ nhỏ xuống, trần trần đau nhức gờ ngôi sao liễu.

Nhẹ nhàng đem Lê Nguyệt Nương Nương càn vào trong ngực, hôn màu vàng kia phát sợi, ôn nhu nói: "Ta thể giới không có người, ta cần gì phải đi làm thần tiên!" Nâng lên tầm kia rơi lệ gương mặt, nhẹ nhàng xóa đi thanh lệ, nói tiếp, "Ha ha, trong nơi này giống như lê dân Nguyệt Cung nương nung, thể nào trái ngược với một cái tiểu cô nương. Chớ quên, người ngôi sao Liễu ca hơn hai nghìn năm tu luyện đến nay đã sớm xưa không bằng nay, nghĩ (muốn) nặng xây ta lê dân thẳng bản thể một chút không khó. Cộng thêm người tu vi, đồng thời Phi Thăng không thành vấn đề."

Trong ánh mắt lóe vui sướng, lặc ngôi sao liễu hai tay, Lê Nguyệt Nương Nương chuyển bi thương là vui vẻ nói: "Đây là thật!"

"Không tin người đánh chính mình một chút nhìn có đau hay không?" Ngôi sao liễu nhìn hưng phấn Lê Nguyệt Nương Nương đạo.

Lê Nguyệt Nương Nương nửa tin nửa ngờ sờ chính mình gương mặt, Ồ! Đây sao lại thể này mà, thể nào chính mình biến thành thật thể. Nhấn tóc, vừa tàn nhẫn bóp chính mình mấy cái, rất thương. Đây? Ngẩng đầu nhìn một mực mỉm cười ngôi sao liễu, hai tay còn đang không ngừng sờ một cái này, nhấn vậy, Lê Nguyệt Nương Nương vô luận như thế nào không thể tin được hết thấy các thứ này.

"Ha ha, nếu như người chính là hồn phách, sẽ cảm thấy đau đớn, sẽ có thật thể cảm giác sao? Bây giờ lê dân Nguyệt muội muội không còn là Quý Hồn, là thật thật tại tại thân thể con người. Dĩ nhiên, nếu như nguyện ý, chúng ta tùy thời có thể xuất nhập Minh Giới." Ngôi sao liễu nhân nhật vừa nói.

Là thực sự, Lê Nguyệt Nương Nương cũng không hoài nghi nữa, không trách mới vừa mới cảm giác ngôi sao Liễu ca tay nóng nóng, nguyên lai tự lại có bản thể, nhưng này là thể nào khôi phục đây? Trong lòng một mảnh mê mang.

Ngôi sao liễu nhìn Lê Nguyệt Nương Nương mờ mịt ánh mắt mỉm cười nói: "Nghĩ (muốn) biết tại sao không?" Lê Nguyệt Nương Nương nhẹ nhàng gõ đầu.

Đồng Thiên, Long Vân phía sau núi, huyền mặt trời lên lên, tóe ra vạn đạo Hà Quang, trong nháy mắt say tràn đầy hồng trần.

"Là người chân tình làm rung động Thượng Thiên, để cho ta âm thầm thể, khi ta bản thể tái hiện ngày, cũng là ta người Dương Thế lại gặp lúc, hơn hai nghìn năm đến, ta vừa tu luyện, một bên lấy chân khí che chở người Dương Thế bản thể nguyên căn (cái), thẳng đến hôm nay. Mỗi Nguyệt Viên lúc, đem hoá tình lệ một nửa chân ái thần lực biến hóa vào người nguyên căn (cái), như vậy ta người liền có thể đồng thời tu luyện,

Cho đến ta có thể tán lá hoa nở, sánh vai Cửu Thiên. Mỗi tháng mười lăm người nhất định sẽ cảm thấy thân thanh khí sảng, công lực đại tăng, đây chính là ta cho người truyền vào chân ái thần lực nguyên nhân. Ta bây giờ bản thể lại thành, người cũng Tự Nhiên lại xuất hiện Dương Thế. Hơn nữa pháp lực phi phạm." Ngôi sao liễu nói xong mặt đầy nụ cười khoen nhìn Hà Quang tản ra Đông Phương, ngẩng đầu, hút hương thơm khí tức.

Lê Nguyệt Nương Nương theo ngôi sao liễu lời nói nhớ lại hai ngàn năm qua hướng sớm chiều tịch, vốn tưởng rằng cô đơn, lại nguyên lai tình ý Y Y, dĩ tộc Phiêu Linh năm tháng còn muốn đến, lại cũng sẽ không cô tịch. Mỗi tháng đêm trăng tròn, là mình mong đợi thời gian, lúc ấy không biết tại sao, ngồi xếp bằng dưới ánh trăng, công lực ở thần kỳ tăng tiến, thể xác và tinh thần vô cùng sáng khoái. Một viên lê dân tháng hoa Hồn ở Minh Giới do ốm yếu đến Oán Quý nghiêm ngặt linh nghe tiếng trốn tránh, chính mình lại không nói ra tại sao, hôm nay mới biết hết thấy các thứ này là ngôi sao Liễu ca ở trong tối giúp chính mình. Cảm kích, vui vẻ, hạnh phúc đồng loạt tụ chạy lên não. Trú ngụ trong gió sớm thân ảnh màu tím, trong lòng bỗng nhiên xảy lên yêu Trường Thành.

Hai ngàn năm qua cái này còn là lần đầu tiên đứng dưới ánh mặt trời nhìn kỹ thiên địa. Mặc dù sương mù lượn lờ, không ngăn được pháp lực phi phạm thương Nhai linh khách. Trời cao đất rộng, trùng điệp tuần đĩnh, Uyên lưu vang trời. Lê Nguyệt Nương Nương nảy sinh lần lần hào hùng, sánh vai ngôi sao liễu. Song song Thần Nhai, đưa con mắt bầu trời mệnh mông.

Nhìn chăm chú sương mù sáng sớm bên trong trần trờ Long Vân núi, ngôi sao liễu trầm tư.

"Quý Hoàng Cung, sẽ đang ở đâu vậy?" Ngôi sao liễu tự nói. Lấp lánh ánh mắt ở trong sương mù dày đặc tìm kiếm, sinh linh khinh đất đất đai Linh Mạch Long Vân núi tựa hồ không có quý hoàng cung khí tức.

Nghe được ngôi sao liễu tự nói, Lê Nguyệt Nương Nương tìm kiếm trí nhớ, đột nhiên trong miệng nhảy ra "Ảnh biến" hai chữ. Không sai, ảnh biến. Nhìn Ái Lang nghiêm nghị mặt mũi, Lê Nguyệt Nương Nương ôn nhu nói: "Ngôi sao Liễu ca, người nghe nói qua ảnh biến sao?"

"Ảnh biến, người là nói toàn bộ đại dương đều là bóng dáng bóng bệ ảnh biến sao?" Ngôi sao liễu tròn to hai mắt đạo. "Truyền thuyết thế gian vạn vật, âm dương chi Thập, vô luận cái gì, ở ảnh biến đều có bọn họ bóng dáng, thậm chí là một cái sinh linh kiếp trước hậu sinh."

Lê Nguyệt Nương Nương cầm ngôi sao liễu tay kích động nói: "Chính là. Ở ảnh hải lý nhất định có thể tìm được Quý Hoàng Cung bóng dáng, có nó bóng dáng không lo không tìm được Quý Hoàng Cung che giấu chỗ."

Ngôi sao liễu trong ánh mắt lóe vui vẻ, hưng phấn nói: "Quá tốt, chúng ta nguyện vọng liền muốn thực hiện." Nhưng thoáng qua ánh mắt lại lãnh đạm đi xuống, yên lặng không nói gì.

Lê Nguyệt Nương Nương bối rối đạo: "Thể nào?"

"Ai! Ảnh biến ở nơi nào, chúng ta thì như thế nào tìm? Nghe nói ảnh biến vị trí phiêu hốt bất định, nơi ở một cái thần bí không gian. Chẳng qua là truyền thuyết nó tồn tại, lại không nghe nói ai từng thấy." Ngôi sao liễu thờ dài liên tục.

Lê Nguyệt Nương Nương sau khi nghe xong cười nói: "Cái này không khó, ta biết, ở Minh Giới dĩ tộc Phiêu Linh lúc, bởi vì ta lê dân Nguyệt Thần công từng giúp quá lúc Yêu Nguyệt cung chủ nhân yêu Nguyệt công chúa, thu ta làm đồ đệ, sau đó ly kỳ rời đi, lưu lại Di Thư để cho ta tiếp nhận Yêu Nguyệt Cung, cũng lấy tên ta lần nữa mệnh là lê dân Nguyệt Cung. Sư phó từng dạy ta Huyền Vực thần công, chỉ cần có duyên gặp qua chỗ, là có thể lần nữa tiến vào. Thật may may mắn gặp qua ảnh biến mấy lần, ha ha."

"Oh!" Ngôi sao liễu ánh mắt nặng lại lóe sáng, cười ha ha nói: "Như thế, thật là may mắn!" Hai tay nắm thật chặt Lê Nguyệt Nương Nương, nhìn chăm chú trong mộng con mắt, nhẹ nhàng gõ đầu.

Lê dân tháng cũng nắm chặt ngôi sao liễu hai cổ tay, dò xét hai ngàn năm qua trong mộng người kia.

Triều Dương nhiễm nhiễm dâng lên, sương mù dần nhạt nhiều chút, ngẩng đầu Vân Thiên, bốn ảnh Thần Hồ chị em gái thấy luồng đạo rực rỡ tươi đẹp bóng người, ở Thái Hà đang lúc phiến phiến khôi vũ, tựa như một đôi con bướm, vừa giống như hai mảnh Tường Vân, một mảnh màu trắng bạc, một mảnh lãnh đạm màu tím nhạt.

Chương 33: Thiếu niên anh hùng

Trình phương xa tỉnh lại lần nữa lúc, nhĩ tế quanh quần tít ti ẩm áp khí tức, nhàn nhạt mùi thơm, Tĩnh Tĩnh phiêu dật. Quay đầu, đầu vai một thác mái tóc trôi giạt thiếu nữ phương hoa. Mái tóc thấp thoáng xuống, lưỡng đạo lông mi cong vòng quanh một đôi đa tình con mắt, mặc dù nhắm, nhưng lông mi thật dài thỉnh thoảng khinh động, hiện ra vô cùng linh tính. Hơi kiêu mĩu tinh xảo rất khác biệt, lỗ mũi thô nập, hai tia (to) vui vẻ dễ dàng tâm thần. Khả ái cái miệng nhỏ nhắn, thỉnh thoảng hoặc nhuyển động một cái, cuốn một nụ cười, Đan mơ say sưa nhưng. Ngắm nhìn dựa vào tại chính mình đầu vai thiếu nữ, kiêu mị mặt mũi là như vậy mê người, trình phương xa mấy lần xung động nghĩ (muốn) hôn đi.

Vài gió đêm thổi qua, chút lãnh ý đánh tới, trình phương xa bỏ đi đồ mặt nhip tim ý tưởng. Ánh mắt bỏ chạy, rơi vào trước mặt bên cạnh đồng lửa ba cái cô gái đẹp trên người. Chính mình ngủ khoảng thời gian này, xem ra các nàng khôi phục không tệ, sắc mặt đỏ thắm, thần thái Tự Nhiên, Đào Hoa Tú ý. Nhìn lại đến ba cô gái cùng bên người thiếu nữ, hai cái quần áo trắng, hai cái Lam Y, các nàng hiển nhiên là đồng thời.

Nhẹ nhàng đẩy ra bên người thiếu nữ, đỡ vai buông xuống, nhìn xinh đẹp mặt mũi không động tĩnh gì, trình phương xa nhẹ nhàng ôm lấy, lại nhẹ nhàng đem nàng nghiêng người dựa vào tại cái khác ba cô gái đồng thời. Ánh mắt tràn đầy triu mến, dò xét không ai sánh bằng mỹ, không khỏi có chút tim đập rộn lên.

Liễu Quyên đứng ở một bên nhìn hết thấy các thứ này, trong lòng dung đưa Bobo rung động, chỉ cảm thấy có chút mê muội. Thấy trình phương xa chớp động ánh mắt, nhớ tới mấy ngày trước hẳn chính là dùng loại ánh mắt này đang nhìn mình nói: "Quyên tỷ, ta biết ngươi một mực muốn có một thanh thú rừng kiếm, ta nhất định cho ngươi lấy được xinh đẹp nhất thú rừng, chế thành Thư Hùng Song Kiếm, Hùng Kiếm cho ngươi, Thư Kiếm mà, hắc hắc, ta thay ngươi bảo quản, hi hi." Sau đó xấu xa nhìn mình chằm chằm. Lúc ấy mặc cỡ chạy đi, bất quá không biết tại sao tâm lý cố gắng hết sức vui vẻ.

Nghĩ tới những thứ này, Liễu Quyên trong ánh mắt lưu động ra nụ cười, yêu kiều nhìn trình phương xa.

Trình phương xa nhìn chung quanh một chút, lại đảo mắt nhìn mấy lần bốn cô gái, ở phụ cận nặng tìm chút củi khô, đem tắt đồng lửa nặng lại dây lên, chọn vượng. Tin chắc bốn cô gái không việc gì, đứng dậy hướng các nàng vãi một cái thật sâu, sau đó nhắc chân hướng đá xanh Sơn Trang phương hướng đi tới. Sau lưng lưu lại một đối với (đứng) hồng đồng đồng ngọn lửa, nhảy dâng ngọn lửa phía sau bốn tờ Đào Hoa mà nét mặt, an tường mà ôn hòa, ngọt ngào ngủ.

Liễu Quyên đuổi theo trình phương xa mấy bước, xoay người nhìn trong ánh lửa bốn ảnh Thần Hồ, trong lòng mặc đạo: "Đừng, lòng tốt hồ ly, chúc phúc các ngươi sớm ngày tu thành chính quả, một hưởng nhân thế phồn hoa." Sau đó có chút thi lễ, hồi phục lại đuổi theo trình phương xa đi. Giữ mấy trượng khoảng cách, Liễu Quyên không nhanh không chậm đi theo.

Làm trải qua một cây chọc trời Cỏ Bách, trình phương xa dừng lại, lượn quanh Cỏ Bách đi một vòng, lại nhìn chung quanh mấy lần, ngồi xổm người xuống, giơ tay trái lên, lập bàn tay thế: "Có tháng làm chứng, hôm nay ta trình phương xa liễu mạng lấy được thú rừng thú một đôi, đem chế thành Thư Hùng Song Kiếm, kiếm này dùng để trừng phạt Ác dương cao Thiện, tạo phúc thiên địa, tuyệt không làm làm trái chính nghĩa chuyện. Nếu có vi phạm, định tao bị thiên lôi đánh, chết không có chỗ chôn. Ngoài ra thỉnh cho phép ta, đem Thư Kiếm tặng cho Quyên tỷ, Hùng Kiếm tự dùng, kiếm còn người còn, kiếm mất người mất. Ta thể phụ hộ ở Quyên tỷ bên cạnh (trái phải), vĩnh không hối cái!" Thế thôi, trịnh trọng kỳ sự dập đầu.

Đang lúc này truyền tới trình phương xa thanh âm: "Ha ha, ta rốt cuộc được như nguyện, ta được đến thú rừng. Còn thật xinh đẹp, Quyên tỷ nhất định sẽ thích." Vừa nói vừa lắc lắc lưỡng đạo màu xanh lá cây hàn quang, theo hàn quang dung đưa, Liễu Quyên một trận vui vẻ, nguyên lai xa Phương đệ đệ là vì chính mình làm thú rừng. Thật là quá tốt.

Chính cao hứng lắm, thấy trình phương xa ừm một tiếng quỳ xuống, thuận thế đột nhiên đem hai khóa thú rừng cầm xuống đất. Đối mặt Tây Thiên Thanh Nguyệt, giơ tay trái lên, lập bàn tay thế: "Có tháng làm chứng, hôm nay ta trình phương xa liễu mạng lấy được thú rừng thú một đôi, đem chế thành Thư Hùng Song Kiếm, kiếm này dùng để trừng phạt Ác dương cao Thiện, tạo phúc thiên địa, tuyệt không làm làm trái chính nghĩa chuyện. Nếu có vi phạm, định tao bị thiên lôi đánh, chết không có chỗ chôn. Ngoài ra thỉnh cho phép ta, đem Thư Kiếm tặng cho Quyên tỷ, Hùng Kiếm tự dùng, kiếm còn người còn, kiếm mất người mất. Ta thể phụ hộ ở Quyên tỷ bên cạnh (trái phải), vĩnh không hối cái!" Thế thôi, trịnh trọng kỳ sự dập đầu.

Liễu Quyên thân hình bay gần một ít, thấy lạnh cả người trong nháy mắt đánh tới, vắng lặng biến lạnh, băng thanh ngọc khiết. Trợn to hai mắt dò xét, thăm nói bảo bối tốt, chính là tha thiết ước mơ thú rừng kiếm tài liệu. Lúc này hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đứng ở trình phương xa trước mặt, có chút quý dị, có chút thần bí. Liễu Quyên kích động ngắm nhìn,

Kìa mê người màu xanh lá cây dẫn dắt nó mộng ảo.

Trình phương xa cũng thường thức một sẽ tự mình thành quả, sau đó dứt khoát rút ra thú rừng, dùng mang theo người da thú gói kỹ, phụ ở trên lưng, hồi phục lại cất bước hướng nhà đi tới.

Đồng Phương lộ ra phát sáng ý, Nguyên Thần phải trở về cơ thể, Liễu Quyên quyền luyện đưa mắt nhìn thân ảnh màu đen biến mất ở mờ tối, hoa một vệt

thần quang biến mất ở thiên mạc.

Đạp Đông Phương vãi ánh sáng, từng bước một đi tới, trước mắt dần dần xuất hiện Sơn Trang bóng dáng. Ồ ồ ầm ầm chậm rãi chảy vào bụng dạ, rốt cuộc lại về nhà. Mấy ngày nay thật là đủ khó chịu, đêm đó rời đi Phi Thúy Lăng đi bắc sơn truy tìm bạch diện Hồ Vương, tìm Phong nhi muội muội. Kết quả chẳng những không có thấy bạch diện Hồ Vương bóng dáng, chính mình còn bị bảy sói bức vào Xà Yêu Huyền Huyệt. Sau đó gặp phải một cái bị thương thúi răng thúi, thấy mình điên cuồng đuổi theo cắn, bắt đắc dĩ liều mạng đánh trả, mặc dù cuối cùng giết thúi răng thúi, cũng rơi vào thương tích khắp người, nhớ bở ra ngoài Xà Yêu Huyền Huyệt không lâu liền té xỉu, nghĩ đến nhất định là khi tỉnh lại thấy mấy nữ nhân tử cứu mình.

Rốt cuộc kể đến cửa nhà, chuỗi chuỗi Ngân Linh tiếng cười truyền tới, nghiêng tai lắng nghe. Ha ha, trình phương xa vui, tiếng cười kia là Liễu bá bá nhà trong sân truyền tới, chính là muội muội Phong nhi thanh âm. Như thế xem ra, đất lằng cũng sẽ không có chuyện gì, được a, một tầng đá rốt cuộc rơi xuống đất. Chỉ là bọn hắn tại sao trở về? Trong lòng không khỏi lâm lâm một phen, này! Mặc kệ nó, không việc gì liền có thể, chính một mối yếu mệnh. Đây cửa nhập viện, trình phương xa cũng không lên tiếng chào hỏi, chui vào buồng phía đông gian phòng của mình ngã đầu liền ngủ.

Trình Hoa đi ra khỏi cửa phòng, hướng con trai căn phòng nhìn mấy lần, lắc đầu một cái, tiện tay xóc lên một thanh liệp xoa đi ra sân, hướng khuynh thiên sông đi tới.

Sơn Dã nhiều sương, cỏ dại hoa dại chi cành lá lá rơi tràn đầy Lộ Châu. Theo trình Hoa đi nhanh Sa Sa, Lộ Châu cuộn cuộn tự nhiên, thái dương đã nhỉnh nhỉnh dâng lên, dưới ánh mặt trời, Lộ Châu lóe Thất Thái, tựa như đầy đất ánh sao. Trong không khí trôi giạt Sơn Dã đặc biệt hương thơm, mùi hoa, hương cỏ, cây thơm tho. Dưới đất hoa dại tràn đầy, màu gì đều có, cái gì phẩm loại cũng toàn bộ. Nhưng mà trình Hoa đối với (đúng) hết thấy các thứ này không chút nào hứng thú, trong lòng một mực nhớ con trai trình phương xa. Liên tiếp hai ngày không trở lại, mặc dù lúc trước loại tình huống này cũng có, nhưng lần này trình Hoa quả thực cảm thấy tâm lý không có chắc. Bởi vì gần đây chung quy nghe con trai nói phải đi Xà Yêu Huyền Huyệt, đó là một cái địa phương nào, quỷ mới biết. Mấy trăm đời lịch sử, liền nghe nói Long Vân Sơn Trang lão tổ tông sau khi tiến vào đi ra, còn lại đi vào người không một cái còn sống. Thiên về cái này có chấp loại không tin Tà, lại luôn là độc lai độc vãng, ai!

Khuynh thiên bờ sông, khuynh thiên Bách xuống, Liễu Hà Đông chính trui luyện Liễu gia tuyệt học độc môn Liễu Diệp nhận định. Thon dài dáng người, phát tay áo theo gió, nhẹ nhàng mạn chuyển, Liễu Diệp trực ý đã toàn vô ích.

"Ha ha, đại ca thần công quả thật. ai sẽ hiểu được phát gió say rượu vết vô sọi, nhưng là sát cơ tràn đầy càn khôn. Tiểu đệ bội phục, nhiều năm như vậy ta thấy đại ca thần công vô số lần, có thể mỗi lần thấy cũng biến ảo vô cùng." Trình Hoa khen.

Liễu Hà Đông thấy Nghĩa Đệ tới, dừng lại thân hình cười nói: "Hiền Đệ quá khen, bất quá thuận thủy theo gió dính vào a. Oh, đúng Phương nhi trở lại à."

Lạch cạch một tiếng, trình Hoa một hồi liệp xoa đạo: "Này! Còn không có, ta lo lắng hắn sẽ đi Xà Yêu Huyền Huyệt."

Liễu Hà Đông rất là khiếp sợ, hai hàng lông mày khóa chặt đạo: "Thế nào không nói sớm, nhanh, nhanh đi về, tập hợp toàn bộ thợ săn, cùng đi gặp nhìn, đứa nhỏ này là gan cũng quá lớn!"

Trình Hoa còn đợi nói cái gì, thấy đại ca một phát lời nói, lại lo lắng con trai an nguy, gật đầu nói phải. Hai người vội vã hướng nhà chạy đi. Nhanh đến lúc đó, xa xa thấy trình Hoa cửa nhà gat ra thật là lớn một đám người. Thái kỳ bay phiêu, đám la đánh trống, huyền não không ngừng. Liễu Hà Đông trong lòng buồn bực, này nhà kia làm chuyện vui đâu rồi, không đúng rồi, làm chuyện vui mình tại sao sẽ không biết đây. Lại nói trận kia thế không giống làm chuyện vui, ngã về phía ăn mừng cái gì.

Đi tới gần nhìn một cái, hai người càng ngu dốt, chỉ thấy đám người bên trong mười sáu cái thợ săn mang một cái lộ thiên đại kiệu, kiệu thượng tọa đến một cái thiếu niên áo đen, còn đang ngủ gật. Thiếu niên thân lượn quanh đại hồng hoa, đầu đội ngà voi vũ quan. Kiệu trước lại hoa Đường năm vị trường lão cũng ở trước mặt dẫn đường, một đại đội nhân chúng hạo hạo dâng dâng hướng thợ săn Từ tiến phát. Đây bụng nghi ngờ, nhưng kiệu thượng nhân hai người há sẽ không biết, đó chính là trình phương xa a.

Hai người chính suy nghĩ, trong đám người không biết ai kêu một giọng: "Mau tới nha! Phương xa cha hắn ở đây." Phần phật một chút, vậy lại một đoàn, luôn miệng nói hạ: "Chúc mừng! Chúc mừng! Quý công tử thần công cái thế, vui thúi răng Lân Linh Tê đôi rồng, công hãm thần linh a!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 34: Thiên Cương đổi chỗ

Nam Cung nghe đoạn quay đầu thâm ý ngấm mấy lần thiếu niên áo đen, trong lòng cảm khái vô hạn. Du dương tiếng kèn địch tí tách cách cùng sáng sớm riu riu rít vui mừng chim thúy mình. Sơn cốc quanh quần huyền não âm thanh, quay đầu đưa con mắt, Bắc Cực Thiên Vũ nồng Vân cuộn cuộn, tựa như khuynh thiên sông đang đưa Giang Lưu, cuộn cuộn lưu về phía chân trời, suy nghĩ theo mây tầng trở lại tối hôm qua.

Nhìn chăm chăm Bắc Cực Thiên Vũ, Thất Tinh lóng lánh. Mỗi một lần lóe sáng, nhịp tim cũng theo lên xuống không chừng, không biết là khao khát kia Tổ Huấn dặn dò Thiên Tượng, vẫn lo lắng nó xuất hiện. Coi như chính mình đã là tiền bối thứ ba mươi hai thay mặt con cháu, hôm nay cùng bốn vị sư đệ muội cộng chương đá xanh Sơn Trang. Ba ngàn năm nay, liễu, ngọc, trình, Đông Phương, Nam Cung năm họ tổ tiên đi tới nơi này Vạn Lý Vân phi long Vân Sơn, một mực trông coi một cái bí mật, điều bí mật này theo như tổ tiên suy đoán, 3000 năm sau tất nhiên xuất hiện, cho tới bây giờ đã là 3000 năm sau thứ chín mươi chín năm. Khoảng thời gian này xuất hiện không ít chuyện lạ, đầu tiên là bạch diện hồ ly kỳ mất tích, tiếp lấy Phi Thúy Lăng dị biến, Thanh Thiên sông đối ứng tinh tượng Mặc Vân quần quanh, trong trang thị trường quái dị chết khốn khiếp một nam một nữ. Chẳng lẽ hết thảy các thứ này cũng biểu thị cái gì, Nam Cung nghe đoạn suy nghĩ.

Dựng thân khuyên thiên Bách chu vì mây đậm to lớn trên tán cây, trong mây, Nam Cung nghe đoạn than thở tự nói, "Trắng đen lam xanh Tứ Tinh tụ, ngàn năm tức oán sóng gió nổi lên. Khí được (phải) vô lâm vào tu chân, Cửu Thiên Tiên Duyên lời nói thần kỳ." Tổ Tiên Tộc chỉ bên trong trước hai câu hần là nói khi bầu trời xuất hiện màu đen, màu trắng, màu xanh da trời, màu xanh lá cây bốn vì sao tụ chung một chỗ lúc, Thiên Hạ Hội có biến hóa lớn. Sau đôi câu nói là sẽ xuất hiện tu chân Hóa Tiên người. Nhưng này Hóa Tiên người sẽ là ai chứ? Trong lòng yên lặng suy nghĩ, khoanh chân ngồi xuống, đưa tay từ sau vác kéo qua Ma Hồn cầm đặt ở trên đầu gối.

Bình tâm thu thần, đã là luyện khí Thập Nhị Tầng tu chân thân thể, chuyên về một môn Cầm Âm lẫn nhau Tinh chi thuật. Chân Lực xâu với đầu ngón tay, khêu nhẹ Thất Huyền, Ma Hồn cảm nhất thời gió mát vang dội. Bobo âm thanh thiên nhiên du dương xông phá tầng mây cùng Cửu Thiên Thông Linh. Tâm niệm trong đầu toàn bộ thiên mạc xuất hiện ở trước mắt. U Lam Thiên Vũ, sạch sẽ như giặt rửa, Minh Nguyệt sáng trong, quần tinh oánh oánh.

Đá xanh Sơn Trang, lại hoa Đường trong mặt thất, Trình Đông đến, Liễu Diệp xanh hai người ngồi phía bên trái. Đông Phương hận tuyết cùng ngọc múa ngồi ở phía bên phải. Chính giữa tôn vị trống không. Bốn người lẳng lặng chờ đợi xem sao đại ca trở về, trên mặt cũng bay một tia nghiêm túc. Mặc dù đều là hơn trăm tuổi ông già, nhưng mặt mũi nhưng đều là chừng ba mươi đáng vẻ, không có chút nào già yếu.

Năm vị trưởng lão bên trong, Trình Đông tới xếp hàng Hành lão nhị, yêu rượu như điên. Trong ngày thường, leo đỉnh vượt Uyên, tìm kỳ kiếm trần, mỗi lần phải đến tốt đẹp đoán, liên chú tâm luyện chế, kỳ gia phương tròn mười dặm, luôn là phân hương lung lay. Một ít yêu rượu, ngâm ở trong đó, thường thường mất tâm không nghĩ rồi đi. Người này chính là trình Hoa gia gia, trình phương xa Thái Gia Gia.

Liễu Diệp xanh xếp hạng cư ba, là Liễu gia tuyệt học độc môn Liễu Diệp nhận định ba mươi hai thay mặt truyền nhân. Lúc này trong tay chính vuốt vuốt một mảnh Thúy Lục Liễu Diệp. Ánh mắt trong suốt, ngưng thần Liễu Diệp, im lặng không nói gì, trong đầu quanh co chú trọng Tôn đất lẳng bóng người, luôn cảm thấy tên tiêu tử này gần đây có cỗ phận không nói ra quái dị, đứa nhỏ này không thể nào biết tu chân phương pháp, thế nào đến gần hần là sẽ có một loại vô hình pháp lực đây?

Từ Trường Lão kêu Đông Phương hận tuyết, năm đó quán khiến cho một thanh phiêu Tinh Hàn kiếm, Tiểu Ngao Giang Hồ. Mà giờ khắc này, phiêu Tinh Hàn kiếm liền ôm ở trước ngực hần, Hàn Yên bao phủ. Bây giờ vốn là dương xuân hoa nở trời âm áp thời tiết, nhưng phiêu Tinh Hàn kiếm trên mũi kiếm phương lại bay mấy miếng bông tuyết.

Xếp ở vị trí thứ năm là Ngũ Trường Lão bên trong duy nhất nữ tính. Họ Ngọc tên gọi múa, bởi vì thiên vũ, lại xâu khiến cho tím Lăng làm làm binh khí, giang hồ đưa tước hiệu tím Lăng Phi Thiên. Chớ xem thường khu vực tím Lăng, năm đó chính là chỗ này khu vực tím Lăng buồn Sát bao nhiêu địch thủ, được bao nhiêu anh hùng thua ở nàng dưới gấu quần. Ngọc múa vô công cao tuyệt không ở các trưởng lão khác bên dưới.

Nam Cung nghe đoạn tinh tế nhìn kỹ một trận đầy trời sao, Cầm Âm cuối cùng rơi vào Đông Nam một nơi Tinh Vực, chính là tối hôm trước hiện ra lệch vị trí địa phương. Chỉ thấy kim sắc âm phù toát ra, liên tục không ngừng đánh vào mỗi một viên ngôi sao, róc rách tiếng vang gió mát truyền về tâm niệm. Thường thức mỗi một lần truyền về tin tức, Nam Cung nghe đoạn lần lượt hủy bỏ, vẫn là chút mây đen, không có gì tân kỳ dạng. Cầm Âm tứ tán bay xuống, kim sắc âm phù cũng sung sướng bay về phía bốn phương tám hướng.

Xem ra tối nay không có gì phát hiện mới,

Bất quá Nam Cung nghe đoạn nhìn Xán Lạn Tinh Không, mệnh mông thương Vũ, ngân hà Xán tràn đầy, này sinh thiên cổ than thở. Xoay cổ tay một cái, một khúc Bá Vương bài hát khuyết chột vang lên, kim sắc âm phù bắn nhanh ra như điện, quanh thân kim quang tránh dâng. Ma Hồn cảm trăm trăm ngàn tiểu, Động Thiên cúi đất, Vân đảo bị Cầm Âm lay động, mãnh liệt cồn dâng. Trong lúc nhất thời, không trung cuồng Vân cuộn cuộn, bura bãi cháy bằng bằng, mà Ma Hồn cảm đã là một đoàn kim sắc chớp sáng, âm phù hóa thành đạo đạo kim quang, không dừng được bắn về phía Thiên Vũ bốn phương tám hướng. Nam Cung nghe đoạn nhắm mắt cao giọng ngâm vịnh, thủ hạ linh chi kỳ động.

Đột nhiên Nam Cung nghe đoạn cảm giác trong lồng ngực một trận cuộn cuộn, trong đầu xuất hiện bốn viên quý dị sao, theo thứ tự là trắng đen lam xanh bốn loại màu sắc. Đang ở Long Vân núi bắc sơn bầu trời Thiên Cung Tinh chung quanh lóe lộng lấy màu sắc. Đột nhiên dừng lại Bá Vương ca quyết, chân trời Lưu Vân nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh. Nặng lại thúc giục lẫn nhau Tinh Thần công, kim sắc âm phù xoay tròn liên tục không ngừng bay về phía Bắc Thiên Tinh Không. Chỉ thấy Thiên Cung Tinh lộ ra rất không bình tĩnh, ánh sáng so với dĩ vãng lấy ra nhiều gấp trăm lần, trên đó hoa văn có thể thấy rõ ràng, mơ hồ đang rung rung. Chung quanh không biết chuyện gì nhiều hơn bốn viên kỳ quái sao, lớn nhỏ cùng Bắc Đẩu Thất Tinh không phân cao thấp. Cách đầu cách đó không xa là một viên màu xanh lá cây trạch ngôi sao, xanh sẫm u ám. Thiên Cung Tinh phản đuôi ngoài một trượng địa phương lóe một viên Dị Tinh, ở U Lam Thiên Vũ tán ra lau lau khói đen. Bên trái là một viên màu trắng Tinh Đẩu, phía bên phải là màu xanh da trời, này hai khóa nhìn lộng lẫy mà kỳ diệu, rất là thoải mái.

Rốt cuộc thấy Tộc chỉ bên trong nói tới bốn viên Dị Tinh, Nam Cung nghe đoạn không dám khinh thường, thúc giục chân Chân Lực, người cảm hợp nhất, phi thường cẩn thận nghiên cứu thảo luận và phân tích đến bốn viên thần ngôi sao. Ngưng thần nín thở lẳng lặng nhìn chăm chăm, thời gian từ từ tiêu hao, Nam Cung nghe tóc gáy hiện tại bốn viên ngôi sao ở lấy không dễ dàng phát giác tốc độ ép về phía Thiên Cung Thất Tinh, mà chung nhau tụ điểm ở Thiên Cung Tinh đầu muống trạng trong không gian. Ở nhỏ thế ép vậy xuống, Thiên Cung Thất Tinh vị trí cũng ở nhỏ nhẹ biến hóa. Hơi thêm trình thám, Tứ Tinh tụ một nơi vẫn cần ngay giờ. Mà những tinh vực khác tạm thời chưa có biến hóa gì, Nam Cung nghe đoạn thu công dừng cầm. Xúc động đứng lên, bốn phía nhìn liên tục Long Vân núi, ngôi ngọn núi ở trong đêm yên tĩnh say sưa thiếp đi. Thiên Cung đôi chỗ, thiên hạ lớn hơn biến hóa,

có lẽ đây là mệnh trung chủ định đi, thiên hạ này đã bình tĩnh hơn ba nghìn năm, cũng nên lên nhiều chút Phong Vân. Trước thay mặt thánh nhân thường nói động là Vinh Hằng, tĩnh ở ngay lập tức. Một cái chớp mắt này đã là mấy ngàn năm, hẳn thỏa mãn mới là, muốn tới cuối cùng cũng phải đến, nếu vô lực ngăn trở, liền thần nhiên đổi mặt đi.

Mấy ngày trước đây Bói kia một quẻ, Thần Quy yếm hơi thở, thật là hạ hạ chi quẻ, Bói là đá xanh Sơn Trang vận mệnh. Y theo quẻ nhìn nhau đến, Tứ Tĩnh tụ đầu lúc, chính là Sơn Trang mất đi ngày a! Thần Quy mặc dù đem chết đi, nhưng con rùa xuống bốn trũng lại có phá xác vết tích, không biết mấy ngàn người Sơn Trang sẽ là nhà nào bốn đứa bé may mắn trốn này khó khăn. Nam Cung nghe đoạn đem trong sơn trang hài tử đại khái nghĩ (muốn) một lần, quả thực không phát hiện có con nhà ai là đặc biệt, hết thấy theo thiên mệnh đi.

Theo như Tô Tiên ước nguyện, phát hiện Tứ Tĩnh tề tụ thời điểm, tìm tới bốn cái số mệnh hài tử coi như hoàn thành ba ngàn năm nay sứ mệnh. Nam Cung nghe đoạn thu hồi suy nghĩ, ngự phong mà xuống, thân hình nhẹ nhàng bay xuống như muốn Thiên Hà Đại Kiều bên trên.

Đêm tối như mực, chấm chấm đầy sao ánh ánh, trăng non lười liềm đứng ở đỉnh núi. Trong không khí có chút lạnh lùng, nhĩ tế là oanh ừng ừng Giang Đào tiếng. Đạp trăng non thanh huy, Nam Cung nghe đoạn từ từ lên núi trang đi tới. Tối nay, là một cái không tầm thường ban đêm, chính mình yêu cầu yên lặng một chút, như vậy tùy tiện trở lại lại hoa Đường mật thất, không biết như thế nào hướng bốn vị sư huynh muội nói tới Thiên Cương đổi chỗ chuyện, còn có cái đó không dám nói cho bọn hắn biết quái tượng.

Đã là rạng sáng, bốn người yên lặng ngồi chờ một đêm không thấy sư huynh trở về. Đông Phương hận tuyết ôm kiếm đứng lên, mây kiếm chặt véo, mắt bắn ra hàn quang, quét nhìn ba người khác một cái nói: "Đại sư huynh một đêm không về, nhất định là phát hiện kỳ dị gì Thiên Tượng." Yên lặng một chực phá, nghiêm túc mật thất đột nhiên có sinh khí.

"Đúng a, sư huynh tại sao sẽ không tới đây? Chẳng lẽ hắn thấy trong truyền thuyết Thiên Tượng." Ngọc Múa có chút tìm trong người đạo.

"Ngũ sư muội nói là Tứ Tĩnh tề tụ sao? Phải thì thế nào, không phải nói thấy cái này Thiên Tượng, thiên hạ đại biến sao, biến hóa thì trở nên chứ, có cái gì tốt sợ." Trình Đông tới giữa đầu một cái rượu ngon vào bụng, nói tiếp.

Liễu Diệp xanh nhìn ba vị nhẹ giọng nói: "Có lẽ không đơn giản như vậy, đại sư huynh không có tới, nhất định là có gì không ổn địa phương. Ở nơi này đoán mò vô dụng, hiện tại đã rạng sáng, đại sư huynh phỏng chừng hôm nay sẽ không tới mật thất, không bằng chúng ta đi khuynh thiên sông tiến lên đón lấy đi." Nói xong nhìn về phía ba người. Mọi người đều gật đầu đồng ý. Vì vậy bốn người rời đi mật thất bước vào sương mù sáng sớm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Nghi là Huyền Tĩnh

Một đêm suy tư biến hóa vào Thanh Thiên sông cuộn cuộn Giang Lưu, hùng hồn Giang Lưu chỉ để ý chạy đi, chưa cho Nam Cung nghe đoạn hỏi đáp gì. Đã rồi đi bước chân xoay người phục trở về lại Thanh Thiên sông Đại Kiều, trừ chỗ này, không có chỗ nào thích hợp hơn suy tư.

Lúc này Nam Cung nghe đoạn tâm đào cũng như kia sóng, tuôn ra gột rửa. Chính mình thầm nói buồn cười, nghĩ (muốn) đến chính mình cũng là một trải qua phong vân biến ảo người, chưa từng như vậy bàng hoàng vô chủ. Chấm chú nhìn sáng sớm mặt mờ nước sông, sương khói bên trong đẹp để núi xanh, nhân sinh trăm năm năm tháng vội vã mà qua, ở đó giang sơn giữa lưu lại bao nhiêu thần kỳ đây? Tứ Tĩnh đem tề tụ, con rùa què bên trong ám chỉ bốn cái hài đồng rốt cuộc là người nào? Như thế diệt trang đại sự có hay không báo cho biết trong trang mọi người? Bốn vị sư huynh muội một đêm khổ đợi nhất định nghĩ ra cái gì, cũng tốt, để cho bọn họ có chuẩn bị tâm lý.

Ngẩng đầu nhìn về phía đá xanh Sơn Trang phương hướng, Nam Cung nghe đoạn cặp mắt có chút ướt át, mỗi một tia chua xót. Trong lúc vô tình phát hiện bắc sơn phương hướng bắn tới một ánh hào quang, ở sương mù sáng sớm bên trong hoa mấy cong quanh co bắn về phía đá xanh Sơn Trang.

Nguyên Thần xuất khiếu đại pháp, này sẽ là ai? Toàn bộ Sơn Trang chỉ có mình và bốn vị khác trưởng lão lược thông tu chân pháp môn, hơn nữa đây là không người nào có thể biết bí mật. Nhìn Nhân Nguyên thần xuất khiếu đại pháp đã sớm là lộ hóa thuần thanh cảnh giới, tuyệt không phải chính mình có thể so với, điều này sao có thể, coi là thật chuyện lạ liên tục. Trong lòng không khỏi kinh ngạc, chạy như bay, nhanh chóng trượt về Sơn Trang. Thân tế cây cối né tránh, dưới chân hoa cỏ cúi đầu, gần mấy hộp trà công phu Nam Cung nghe đoạn liền xuất hiện ở trong trang thị trường bên trong.

Nghi chân chưa ổn, chỉ thấy mặt tây một nhà trong sân bắn về phía Thiên Vũ lưỡng đạo Thụy Lục Quang Hoa, kia Quang Hoa chính chỉ hướng Thiên Cương Thất Tinh chung quanh màu đen Dị Tĩnh vị trí. Nhìn Thụy Hoa rừng mình lạnh lùng, định là linh thú thể bên trên vật, trừ phi tu vi thâm hậu, người thường tuyệt đối không có cách nào lấy được, lại vừa là 1 cục chuyện lạ. Nên không phải là ông trời mở mắt, để cho ta tìm tới Huyền Tĩnh đồng tử? Nhìn Thụy Lục Quang Hoa, Nam Cung nghe đoạn có chút kích động.

Trình Đông tới một nhóm bốn người mới vừa đi ra lại hoa Đường, ngẩng đầu nhìn thấy thị trường chính giữa đứng một vị ông lão mặc áo xanh, đưa mắt

về phía tây phương nhìn. Bốn trong lòng người thật là kinh ngạc, theo hần tầm mắt nhìn lại, lập tức cũng sửng sốt. Trong lòng kinh ngạc, trên mặt viết rất rõ ràng. Trình Đông tới nửa há miệng không nhúc nhích nhìn chăm chăm kia lưỡng đạo màu xanh lá cây Quang Trụ, chưa từng rời tay bầu rượu rơi trên mặt đất lại hồn nhiên không cảm giác. Đông Phương hận tuyết, mắt lạnh lèo lèo, phiêu Tinh Hàn kiểm ngân vang ngấm vang dội. Ngọc múa theo gió, Dương tay áo trú ở nơi nào, tựa như một bức tượng điêu khắc, trạng so với Thường Nga, một bộ Ngân Y lung lay. Liễu Diệp xanh tuy không còn lại ba vị khen, nhưng cũng là kinh ngạc vạn phần. Bốn người tất cả đều là người tu chân, tu vi mặc dù không kịp nổi Nam Cung nghe đoạn, nhưng trước mắt màu xanh lá cây hàn quang nhìn một cái liền biết, kia là linh thú thể vật, sao sẽ xuất hiện ở trong sơn trang, nói cách khác, coi như xuất hiện cũng hẳn xuất hiện ở sư huynh đệ năm người trong nhà mới được. Có thể dưới mắt, cho dù ai cũng thấy rõ ràng, kia Quang Hoa xuất từ thứ nhân khu.

Đá xanh Sơn Trang nhà ở lấy thị trường làm ranh giới, cánh đông là năm họ đích truyền con em ở, phía tây là năm họ chi người ngoại tộc cùng năm họ thứ nhân ở.

Nam Cung nghe đoạn trở nên kích động sau khi tĩnh tâm xuống, định thần suy tư một hồi, lại bấm tay tính toán, xoay người nhìn về phía lại hoa Đường phương hướng. Trong tầm mắt xuất hiện bốn cái thân ảnh quen thuộc, Từ Y Từ Tiên Đông Lai, Hồng Y Diệp Thanh, Huyền Y hận tuyết, Ngân Y ngọc múa. Cất bước đi tới, bốn người cũng tĩnh táo lại đến, thấy trang chủ sư huynh đi tới, rồi rít chào đón.

Đông Phương hận tuyết áp đạo: "Dám hỏi sư huynh, này là vì sao?" Khẽ gật đầu một cái, Nam Cung nghe đoạn mặt đầy nghiêm túc hướng lại hoa Đường hậu viện đi tới. Thấy sư huynh như vậy, mọi người không nói nữa, cung kính theo sau lưng.

Đan sắc ánh mặt trời chiếu ở ba Từ bên trong viện, chính giữa Ngũ Tộc Đường ba tầng hồi hương kiến trúc, ba tầng hai mươi bốn mái hiên các treo một cái ô Kim Linh Đang, trong gió sớm vo ve trầm ngâm. Chính diện tầng cao nhất trung ương một bức thủy dẹt Chu chữ, phương chính chữ in viết Ngũ Tộc Đường mấy chữ. Trong sảnh Tự Nhiên cung phụng là Nam Cung, trình, liễu, Đông Phương, ngọc năm họ các đòi liệt tổ liệt tông. Toàn bộ kiến trúc trang nghiêm phong cách cổ xưa, đá xanh thiên thành, cơ hồ không có gì sửa chữa. Ngũ Tộc Từ bên cạnh (trái phải) các có một cái hai tầng hồi hương kiến trúc, mái hiên cũng treo Lục Lạc Chuông, chẳng qua là là màu đồng không phải vàng. Bên trái tam bảng ghi thợ săn Từ, phía bên phải tam bảng ghi lại hoa Từ.

Đứng ở ba Từ bên trong viện,

Nghiêm túc tình tự nhiên này sinh, năm vị trưởng lão cũng yên lặng không nói gì. Nam Cung nghe đoạn đứng ở bốn người trước người, hướng Ngũ Tộc Đường chấp tay tụng đạo: "Liệt tổ liệt tông ở trên cao, hôm nay nghe đoạn rốt cuộc thấy hơn ba nghìn năm tới di huấn Từ Tinh Thiên Tượng, chẳng qua là lúc này chưa tề tụ, bởi vì vẫn không thể hoàn toàn chắc chắn khi nào tề tụ, không dám tùy tiện vào Từ bảm bảo, ở chỗ này trước báo cho biết Tổ Tiên, ngắm liệt tổ liệt tông phù hộ, sớm ngày tìm được Từ Tinh đồng tử, được hoàn thành tổ tiên thùy giáo huấn sứ mệnh, lấy an ủi tổ tông chi linh." Nói xong vãi một cái thật sâu. Bốn người sau lưng cũng xếp hàng đứng ngay ngắn, thâm cung rốt cuộc.

Quay đầu đảo mắt nhìn liếc mắt bốn vị, Nam Cung nghe đoạn nghiêng người hướng thợ săn Từ đi tới, Trình Đông tới bốn người vẫn cung kính theo sát phía sau, đẩy cửa vào, một cổ cung mùi thơm bay tới. Rộng rãi đại sảnh lộn xộn thích thú bày xếp hàng xếp hàng thạch giá, thạch trên kệ bày đủ loại con mồi da lông, răng giác, cung tên loại, ngay cả bốn vách cũng đeo đầy cầm linh Tước vũ cái gì, mà đại sảnh nóc nhà khám trần đầy đủ loại minh châu, diệu được (phải) trong sảnh vô hạn sáng sủa. Không có ngừng lưu, Nam Cung nghe đoạn chạy thẳng tới lầu hai đi, cung mùi thơm nồng hơn. Khi cuối cùng cấp mấy nấc thang đập xong sau, trước mắt mấy trượng đi ra ngoài hiện tại một người cao lớn bàn thờ, cung trên đài treo một bức sơn thú đồ, này đồ là ba ngàn năm trước tổ tông di vật. Đồ bên trên nội dung đơn giản minh, một cái đen thiếu niên, tuấn lạnh hào khí, hai mắt lấp lánh, cái trán nhiều sinh một cái lập mục, lập mục bên trong bắn ra một đạo Hồng Mang. Dựng cung lên bắn tên, mũi tên trước là một cái to lớn bốn chân quái vật toàn thân miêng ngói lam, thăm con mắt màu đỏ, mắng nhếch, hai khỏa Thúy Lục răng dài đưa ra miệng máu, đạt tới dài năm, sáu thước.

Nam Cung nghe đoạn lẳng lặng đứng ở bàn thờ trước, một khắc không ngừng dò xét tầm kia sơn thú đồ. Một giờ trôi qua rất nhanh, bốn người sau lưng không hiểu chút nào, lại khó mà nói. Mỗi người suy nghĩ, sư huynh hôm nay này là thể nào, đối với (đứng) bản vẽ này cảm thấy hứng thú như vậy. Đứng cũng là đứng, bốn người liền cũng cẩn thận nghiên cứu sơn thú đồ. Bốn người xuyên thấu qua hình ảnh kia, mơ hồ cảm thấy được cái gì đó, loại cảm giác này lúc trước thấy lúc chưa bao giờ có. Hồ hấp không tự chủ được tăng nhanh, lại thúc giục pháp lực, ngưng ở hai mắt, đạo đạo chân lực đồng loạt bắn về phía sơn thú đồ. Nhưng mà, một bức đơn giản vẽ, càng xem càng cảm thấy là lạ, vẽ mặt ngoài du ly một tầng khí tức quý dị, đem Chân Lực cách trở, vô luận như thế nào cũng không cảm giác được về phía sau huyền cơ.

Rốt cuộc, Nam Cung nghe cắt ra miệng, quay đầu lại nói: "Mấy vị sư đệ không muốn Đồ phí sức lực, bằng vào chúng ta tu vi là phá không tranh này bên trên Kết Giới. Nếu như ta đoán không sai, trong bức họa kia nhất định phong ấn vô số Kỳ Thú hồn phách, cũng không đủ tu vi, coi như phá Kết Giới, chẳng những vô ích, còn sẽ chọc tới mối họa. Bất quá trong tranh ngụ ý rất rõ ràng, trong tranh thiếu niên có thể hàng phục trong phong ấn Kỳ Thú, bức họa này chỉ có trong tay hần, phương sẽ lực lượng vô cùng a. Thiếu niên này." Nam Cung nghe đoạn ánh mắt sáng quắc nhìn về phía bốn vị trưởng lão.

"Chẳng lẽ này sơn thú đồ cùng Từ Tinh đồng tử có liên quan?" Trình Đông tới rộng rãi đạo.

Liễu Diệp xanh khẽ gật đầu nói: "Hoàn toàn khả năng, trong tranh thiếu niên có lẽ chính là tổ tông trong dự ngôn một vị. Lấy thường tình mà nói, một người bình thường thiếu niên đâu có thể nào có như thể dị năng. Nhìn trong tranh thiếu niên, bất quá mười bốn mười lăm tuổi tuổi tác, nhưng lại tu vi thắng được mấy trăm năm tu Chân Đạo đi, tuyệt không phải người thường."

"Không sai, nhị vị sư đệ nói cực phải. Mới vừa ta vừa mới Ngộ biết Tổ Tiên lưu lại Tộc chí bên trong một ít cách nói. Này tám sơn thú đồ ở Tộc chí bên trong cũng có giản đồ, ngoài ra còn có ba tấm giản đồ. Bốn tờ giản đồ đều tại Từ Tinh tề tụ Thiên Tượng Thích biết chính giữa, đệ nhất bức danh viết Mặc Ngọc Khô Lâu quân áo trắng ít, bức thứ hai kêu tam nhân Huyền Trang mang theo rằng người, thứ ba bức kêu đập hổ Văn Tiêu bày linh nữ, một bức cuối cùng kêu nửa đêm du hồn dương liễu Âm. Bản vẽ thứ nhất nói cho chúng ta biết, bạch ngôi sao đồng tử là một cái hạng đeo Mặc Ngọc đầu khô lâu thiếu niên áo trắng. Bức thứ hai nói là Huyền Tinh đồng tử là ba con mắt, thích mặc quần áo màu đen, mang theo người rằng chế binh khí. Thứ ba phúc đồ nói rất rõ ràng, lam ngôi sao đồng tử là một cái bảy tuổi Nữ Đồng, dưới chân đi lên Mãnh gan bàn tay thứ tư phúc đồ nói cho chúng ta biết, theo Nguyên Thần xuất khiếu đại pháp là được tìm được xanh ngôi sao đồng tử. Này bức thứ hai đồ chính là Từ bên trong này tám, ta hoài nghi Tây

Phương Thứ Tộc màu xanh lá cây hàn mang chỗ, chính là người trong bức họa vị trí phương." Nam Cung nghe đoạn nói liên tục, bốn người gật đầu liên tục.

Ngọc múa nhẹ nhàng bước liên tục, có chút thi lễ nói: "Bất quá, trang tây hơn ngàn gia đình, sư huynh làm sao biết Lục Mang phát ra từ nhà nào?"

Nam Cung nghe đoạn nghe vậy cười nói: "Ngũ sư muội quên vì huynh bản lãnh giữ nhà? Ta đã sớm coi là tốt phương vị, chúng ta cái này thì đi." Đoàn người đi ra thợ săn Từ, Nam Cung nghe đoạn nghiêm giọng mệnh đạo: "Hận tuyệt truyền mệnh lệnh của ta, đi chuẩn bị ngàn năm qua cao nhất ăn mừng đại lễ!" Bốn người đều là kinh ngạc không cạn, thấy huynh trưởng nghiêm túc biểu tình, không dám đặt câu hỏi, Đông Phương hận tuyệt đáp đáp một tiếng đi. Còn lại nhân theo trang tây đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Tôn làm săn thần

Đoàn người xuyên qua thị trường, đôi mắt tây ngắm, Tây Sơn sườn núi mấy trăm gia đình tắm ở lượn lơ sương mù sáng sớm bên trong. San sát đá xanh sân lộn xộn rải rác, phác tó vô hoa, nhưng lại u tình tao nhã. Đông Thiên Thái Hà tung bay, ánh mặt trời nhảy, hồng thông thông thái dương mỉm cười, ôn hòa vuốt ve nơi này trong giấc mộng mọi người. Gió mai đưa thoải mái, Phi Thủy Lăng bay tới trận trận mùi hoa, thuần hương đã động đến tâm thần.

Xuyên đạo qua khe, đi một hồi lâu, trước mắt xuất hiện một gia đình, đá xanh tường rào hộ viện, đen nhánh môn đình. Dừng ở trước cửa, bấm ngón tay lại coi là, Nam Cung nghe đoạn hướng Liễu Hà Đông nhà ý vị thâm trường nhìn một cái, sau đó quay đầu hỏi: "Đây là nhà ai?"

Trình Đông đi lên trước cười nói: "Ha ha, đây là ta Tôn nhi trình Hoa gia a. Sư huynh không cần kiêng kỵ, mặc dù đi vào là được." Nam Cung nghe đoạn hơi sững sờ đạo: "Oh!" Sau đó lui thân tỏ ý Trình Đông tới gọi môn. Trình Đông tới nhẹ nhàng đánh một cái, đang định gào thét, môn kết một chút mở, nguyên lai không khóa đến. Bốn người lẫn nhau mắt đối mắt một hồi, do Trình Đông đến trước tiên sau bước vào trong sân. Trong sân rất là rộng rãi, chính bắc là ba gian đá xanh phòng trệt. Bên cạnh (trái phải) các mấy gian buồng. Phía trên trái rất nhiều đa thú Thảo Dược. Chính Nam là một mảng lớn vườn rau, đủ loại rau cải mầm non vui sướng, đứng thẳng ở sương mù sáng sớm bên trong.

Bốn người chính bốn phía nhìn, ba gian đá xanh trong phòng lóe lên thân ảnh, bóng người đầu tiên là sững sờ, sau đó ha ha cười nói: "Ta trời ạ, hôm nay là gió nào a, thế nào đem mấy vị trưởng lão mời tới, này là lúc nào đến, để cho các ngài chờ lâu, thật là tội quá. Mau mau mời tới bỏ bên trong một tòa, đợi văn bồi dâng lên mấy ly trà thô." Nói xong làm một lễ thật sâu.

Nam Cung nghe đoạn nhìn trước mắt vị này hơi có mấy phần sắc đẹp phần y thiếu phụ quay đầu hướng mọi người nói đạo: "Ừ, đây chắc hẳn chính là Đông Lai cháu dâu đi, tốt tuấn tú nha đầu, sáng sớm tùy tiện tới chơi, mong rằng cháu dâu chớ trách." Trình Đông tới gật đầu nói: "Chính là đứa nhỏ này, sư huynh kêu nàng Ninh nhi là được."

"Khanh khách, gia gia nhanh đừng nói như vậy, hiếm thấy thấy các ngài một mặt, cao hứng còn không kịp đâu rồi, lấy ở đâu tùy tiện nói một chút." Trình Hoa vợ Tần ninh né người một bên, cung thỉnh bốn người vào bỏ.

Nam Cung nghe đoạn một vuốt râu doanh tiểu đạo: "Chớ cần khách khí, hôm nay chúng ta tới, là vì người chúc mừng, có thể hay không nói cho gia gia, người có mấy người hài tử?"

"Chúc mừng, " Tần ninh nghe có chút hồ đồ, trong lòng âm thầm suy nghĩ, tính sai đi, trong nhà lấy ở đâu việc vui gì, lại cùng lưỡng cá hài tử có quan hệ gì? Cho dù có chuyện vui, nào có lớn như vậy mặt mũi, để cho trang chủ trưởng lão tự mình tới cửa chúc mừng. Khẽ gật đầu một cái, cười khổ nói: "Nam Cung gia gia, thứ cho văn bồi vô lễ, đại khái là mấy vị gia gia tính sai, trong nhà nào có cái gì chuyện vui, phải nói buồn chuyện đạo có một cái. Ta có lưỡng cá hài tử, một nam một nữ, nam hài kêu phương xa, nữ hài kêu thơ gió. Phương xa đứa nhỏ này đi ra ngoài săn thú, liên tiếp hai ba ngày không trở lại, lo lắng hẳn xảy ra chuyện, ta cùng cha hẳn chính tình thế khó xử đây." Vừa nói vừa nói, vành mắt đỏ lên, nước mắt xuống ngay.

Hướng buồng phía đông quét nhìn liếc mắt, Nam Cung nghe đoạn nhìn đọc từ nóng lòng tuổi trẻ mẹ đạo: "Ha ha, cháu dâu đừng khóc, Ta đoán không sai, Phương nhi ở tại buồng phía đông chứ?"

"Chính là, Nam Cung gia gia làm sao biết? Hẳn rất nhỏ chỉ ngủ một mình ở buồng phía đông." Tần ninh trả lời.

"Vậy còn không đi gọi tình Phương nhi gặp qua mấy vị trưởng lão gia gia?" Trình Đông tới ngửa đầu một cái rượu ngon rồi nói ra.

Tần ninh nhìn mấy vị trưởng bối, đang định nói chuyện, lại thấy bọn họ rồi rít gật đầu. Nam Cung nhẹ nhàng nói: "Đi đi, hẳn ở buồng phía đông ngủ chính hương đây."

Làm sao biết? Tàn ninh nghi hoặc, mấy bước chạy nhanh tới buồng phía đông, đột nhiên kéo ra trình phượng xa cửa phòng, nhảy vào phòng. Chính tề căn phòng, chính giữa một tấm sơn đồ bàn bát tiên, trên bàn chính giữa để một bộ màu trắng sứ chế trà cụ. Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ rơi vào cửa sổ đối diện trên giường, quen thuộc thân ảnh màu đen chính nằm ngửa ở trên giường. Mặt mũi mặt mũi, trên lưng còn đeo cung tên cùng da thú bao con mũi, cứ như vậy say sưa Đại Thụy. Tàn ninh cao hứng không biết như thế nào cho phải, Tình Tình đi tới con trai bên người, nhẹ khẽ vuốt ve con trai cái trán tán hạ phát sợi, khuôn mặt tuần tú, mặt mũi có chút hiện lên đen, cái trán rộng rãi, chính giữa một khối vết bớt, tựa như trăng non lưỡi liềm, vừa tựa như một con mắt nhắm mắt không mở vết tích.

Ngẩng đầu thấy mấy vị trưởng bối đã đứng ở trước cửa, Tàn ninh vội vàng đứng dậy nghênh đón, xin lỗi nói: "Văn bối thất lễ, mấy vị gia gia mời vào." Sau đó cầm lên trên bàn bình trà đi ra ngoài.

Bốn người đi vào ngồi ở bàn bát tiên cạnh, lẳng lặng ngưng mắt nhìn trên giường thiếu niên áo đen. Mười lăm mười sáu tuổi, toàn thân áo đen, trên lưng đeo kiếm, chẳng qua là cái trán không có con mắt thứ ba. Khác giống nhau thợ săn Từ săn thú đồ bức họa. Vẫn không thể chắc chắn hẳn chính là Huyền Tình đồng tử, chuyện này quan hệ đến tổ tông di huấn, thiên hạ thương sinh, nhất định thận chí hựu thận. Ánh mắt rơi vào thiếu niên áo đen vác ép xuống bọc da thú, đặt tới dài năm, sáu thước, lấy người tu chân nhãn lực tùy tiện nhìn thấu đồ bên trong. Thủy Lục Quang Hoa hiện lên hàn mang mơ hồ tiết ra ngoài, thật mỏng da há có thể che lại thúy rằng Lân linh khí. Bực này Thần Vật mặc dù ngàn năm khó khăn gặp một lần, nhưng nó đáng về ở trong sơn trang gần như già trẻ đều biết, trong trang người ngày lễ ngày tết đều thích đem thúy rằng Lân khắc ở tấm ván, phách tre, vách tường, thậm chí là trên cửa, truyền thuyết có thể tránh tà cầu phúc.

Bốn người yên lặng nhìn thiếu niên, Tàn ninh xách một bình trà nóng nhanh chóng chạy tới, sạch ly cạn ly, là bốn vị trưởng lão rót hương thơm núi Trà, nhất thời một cỗ ngọt ngào hương vị khí tức bỗng bành ở trong phòng. Tàn ninh vạn phúc đạo: "Mấy vị gia gia mời từ từ dùng, trong nhà không có gì hay trà, xin hãy tha lỗi." Sau đó Tình Tình né qua một bên, bốn người bên uống trà bên nhẹ nhàng trò chuyện.

Đứng ở một bên Tàn ninh như cũ không hiểu chút nào, con trai trở lại làm sao biết kinh động mấy vị trưởng lão đây? Chẳng lẽ hẳn gây họa, không nên, Nam Cung gia gia nói là tới chúc mừng, cũng không ý trách cứ nha. Thấy mấy vị ở nói chuyện với nhau, làm văn bối không thể tùy tiện chen vào nói, cũng chỉ đành có lời giấu ở trong bụng, nhìn mặt mà nói chuyện, cẩn thận phục vụ mấy vị trưởng bối dùng trà.

Chính tán gẫu đang lúc, ngoài cửa xa xa truyền tới khua chiêng gõ trống, kèn Xô-na hót tiếng, từ xa đến gần, nghe tới nghe, điếc tai huyền não tiếng lại dừng ở cửa nhà mình, Tàn ninh càng là hồ đồ vạn phần.

Nam Cung nghe đoạn nhìn về mặt không hiểu Tàn ninh cười nói: "Tôn tức chó trách, hôm nay vội vàng, đợi phượng xa sau khi trở về, hẳn sẽ cặn kẽ nói với người mình." Sau đó đứng dậy ôm lấy trên giường trình phượng xa đi ra khỏi buồng phía đông đi tới bên ngoài viện. Chỉ thấy ngoài cửa đã là tiếng người huyền não, ngăn được (phải) nước chảy không lọt. Cầm đầu chính là Đông Phương hận tuyết, bất quá lúc này trong ngực phiêu Tinh Hân kiếm không thấy tăm hơi, nhưng ánh mắt vẫn lạnh lùng. Thấy Nam Cung nghe đoạn các loại (chờ) đi ra, quay đầu giờ tay vung lên, lập tức lẳng xuống, sau đó hướng Nam Cung nghe đoạn các loại (chờ) áp đạo: "Bẩm sư huynh môn lời nói, hết thầy chuẩn bị xong."

Buồng xuống trình phượng xa, do Đông Phương hận tuyết đỡ. Nam Cung nghe đoạn khẽ gật đầu, tìm một chỗ khá cao địa phương đứng lại, hướng tới om om đám người nhìn một hồi, ánh mắt rơi vào Đông Phương hận tuyết sau lưng mười sáu nhắc lộ thiên anh hùng kiêu bên trên, Long Thân hình dáng kỳ gồ chế, thiên nhiên hoa văn đúng như mảnh nhỏ chiếc vảy rồng. Gỗ có kim sắc, dưới ánh mặt trời huy quang điểm điểm, tránh đăng chói mắt. Hơn ba nghìn năm, lão tổ tông lưu lại bảo bối này một mực đặt ở Trường Lão Viện trong đại sảnh, một mực không người có tư cách ngồi lên, hôm nay rốt cuộc có người sẵn được (phải) Linh Vật, có thể phái thượng dụng trang. Bất quá đáng tiếc, có lẽ này lần đầu tiên cũng là một lần cuối cùng, trong lòng cảm khái vô hạn. Ánh mắt nặng lại nhìn về phía đám người, Nam Cung nghe đoạn lớn tiếng tụng đạo: "Là sẵn thần phi màu!" "Sẵn thần, trang chủ trưởng lão danh hiệu đứa bé kia kêu sẵn thần?" Trong đám người đưa tới rồi loạn tung bùng, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, từng con từng con con mắt thành tới.

Nam Cung nghe đoạn tiếng nói vừa dứt, lập tức vài người tiến lên cho còn đang ngủ say trình phượng xa treo hồng treo xanh làm việc một đại trận, buồn cười kia trình phượng xa hồ lý hồ đồ, trong mộng lung còn tưởng rằng đang nằm mơ đầu rồi, nhĩ tế khi thì huyền não không ngừng, khi thì thanh tĩnh điềm mặt. Tựa như còn có người vì chính mình mặc quần áo. Hai chân vốn có thể đứng đến, ý thức còn ở trong mơ.

Thấy phi đeo hoàn thành, Nam Cung nghe đoạn lại cao giọng tụng đạo: "Đỡ sẵn thần lên kiệu!" Đông Phương hận tuyết đem mơ mơ màng màng trình phượng xa đặt ở anh hùng kiệu chỗ ngồi.

"Mời ra ngà voi vũ quan!" Nam Cung nghe đoạn lại nói. Ngọc múa yêu kiều đi lên anh hùng kiệu, hai tay dâng đỉnh đầu màu sắc rực rỡ Linh Vũ chế cái mũ nhẹ nhàng đeo vào trình phượng xa trên đầu. Chỉ thấy kia vũ quan hạ bộ một vòng màu bạc lấp lánh rực rỡ, như Thanh Tuyết tựa như Bạch Ngọc, nhiệt độ dịu dàng nhuận, cố gắng hết sức chọc người yêu thích.

Nhìn một thân hoa hồng, ngà voi vũ quan xuống tuần tú gương mặt, trong mắt hiện ra một tia an ủi. Nam Cung nghe đoạn, hắng giọng, cất cao giọng, lại tụng đạo: "Lấy ra anh hùng sẵn được (phải) thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng một đôi, đưa vào hiến bảo đài." Ngọc múa nhẹ nhàng vệt ra da thú, lập tức lưỡng đạo lục sắc quang mang lóe vàng sáng vãi hướng đám người. "Oa! Đây là cái gì bảo vật! Thật là thần kỳ! Thật đẹp! Linh Tê đôi răng!" Trong đám người bạo nổ phát ra trận trận thần phục. Có vài người không nhìn được nghị luận mở, chẳng qua là thanh âm rất nhỏ. Đem hai khóa thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng đặt ở kiệu trước Long Đầu vị trí nổi lên hiến bảo trên đài, ngọc múa xoay người bay xuống anh hùng kiệu.

"Minh vui! Lên kiệu Trường Lão Viện!" Nam Cung nghe đoạn tiếng nói vừa dứt, đích tì tách cách, thùng thùng tiếng chuông lại cổ nhạc trỗi lên, một đám người do năm vị trưởng lão tự mình dẫn hướng Trường Lão Viện đi. Liễu Hà Đông cùng trình Hoa thấy chính là một màn này. Đột nhiên nghe được đám người có người hô to trình phượng xa cha đến, phượng kéo về Nam Cung nghe đoạn suy nghĩ. Đội ngũ hướng Đông Phương tiếp tục đi tới.

Xa góc heo lạnh, một bóng người né tránh ở chỗ tối tầm nhìn hết thấy các thứ này, mũi hừ một cái, nghiêng đầu biến mất.

Chương 37: Kim Long Khiếu Thiên

Nam Cung nghe đoạn các loại (chờ) năm vị trưởng lão dẫn mọi người đi tới Trường Lão Viện, ngoài cửa viện sớm có người sau khi ở nơi nào. Trình Hoa đang lúc mọi người vây quanh hướng phía trước nhìn lại. Chỉ thấy cao chừng ba trượng, bề rộng chừng mười trượng đá xanh đại môn, đồ sộ đứng sừng sững ở đó. Đại môn bên cạnh (trái phải) chính tề đứng thẳng hai đội Thanh Y đồng tử, mỗi cái thanh tú tuấn tú, hai tay các bụng một đóa đỏ chói đại hồng hoa, ánh mắt cung kính nhìn chăm chú năm vị trưởng lão cùng anh hùng kiêu bên trên thiếu niên áo đen. Đại chính giữa cửa song song đi ra bốn người, tuổi tác và năm vị trưởng lão không sai biệt lắm, hướng năm vị trưởng lão cung kính vái chào, phút lui bên cạnh (trái phải). Năm vị trưởng lão đồng thời còn lễ, sau đó cùng đi vào Trường Lão Viện, đi theo phía sau anh hùng kiêu cùng chiêng trống tiếng động vang trời đội danh dự. Những người khác không có dám lỗ mãng, không có trang chủ trưởng lão hứa hẹn, không dám bước vào Trường Lão Viện nửa bước. Lúc này nghe tin chạy đến xem náo nhiệt người càng nhiều, bất quá đều chỉ tốt đứng ở trước cửa vào trong nhìn, không vào được, lại không bỏ đi được, muốn nhìn một chút sắc thần đáng về.

Ước chừng một khắc đồng hồ công phu, Trường Lão Viện tám chung trời lên, vo ve chi âm truyền khắp phương viên trầm dậm. Người vây xem cùng kêu lên hoan hô, trong trang trăm họ ngửi vào mừng rỡ. Tám chung trời lên ý nghĩa trong trang người, tuy hai mà một cũng có thể vào Trường Lão Viện vừa xem sắc Thần Phong thái. Trong trang người đều biết, Trường Lão Viện bên trong có tám cái ăn mừng chung, tổ tổ bối bối tới nay, nhiều khi nhất sau khi đồng thời gỡ sáu miệng khánh chung, gần ở hàng năm lại hoa tiết ngắm hoa đại điển lúc. Đến lúc đó, có liên quan dự thi nhân viên mới có thể nhập viện hành lễ, còn lại nhân viên không quan hệ chỉ có thể ở bên ngoài viện xem náo nhiệt, mà bình thường trừ Trường Lão Viện người bất luận kẻ nào không cho phép vào, cho nên có thể có cơ hội vào Trường Lão Viện người lác đác không có mấy. Hôm nay lại tám chung trời lên, tất cả mọi người đều hưng phấn dị thường, một là nhìn một chút sắc thần, càng nhiều là đối với (đứng) Trường Lão Viện tràn đầy hiếu kỳ.

Tiếng chuông du dương vang, như âm thanh tiếng rỗng gầm, chìm tiêu gột rửa ở Long Vân trong núi. Đờn tấu thái dương xông phá tầng tầng mây mù hoàn toàn hiển lộ ở Đông Thiên, rực rỡ tươi đẹp màu sắc lóe sáng đến từng cái khoái hoạt mặt mày vui vẻ.

Chín trận khánh chung rồi cuộc gỡ xong, tự Trường Lão Viện bên trong đi ra một vị Thanh Y đồng tử. Thanh Y đồng tử hướng ngoài cửa tới om om đám người ngắm mấy lần, có chút một cung, sau đó động thân lớn tiếng tụng đạo: "Trang chủ trưởng lão có lệnh, nay thịnh gặp ta trang ngàn năm chuyển vui, làm gió trang cộng hạ, Phẩm chúc trong trang người, vô luận già trẻ, đều có thể nhập viện du ngoạn một ngày, ba bữa cơm chuyển tất cả đã chuẩn bị tốt, nhưng vạn mong nhập viện văn minh, thăm quan ngắm cảnh không tổn thương từng ngọn cây cộng cỏ. Chư vị mời." Tụng xong, Thanh Y đồng tử Tĩnh Tĩnh né qua bên cạnh cửa, khom người xuống đón khách. Mọi người nghe được rõ ràng, mặc dù cao hứng trong lòng, nhưng đè nén hưng phấn, quy củ đi vào thần thánh Trường Lão Viện, ngàn 800 người, lại lạ thường như vậy an tĩnh. Cho đến người cuối cùng nhập viện, Thanh Y đồng tử phương dõn bước đi.

Liễu Hà Đông cùng trình Hoa cũng ở trong đám người, vào tới viện đến, dời mắt chung quanh, nơi nơi thanh sơn lục thủy, khắp nơi lưu diêm đi kiêu, đình đài lầu các, hành lang nóc vẽ, bụi khói mặt mù, đặt mình trong trong đó, như vào Tiên Cảnh. Trình Hoa lớn như vậy còn lần đầu đi vào, có chút trở mắt nghẹn họng, thờ dài nói: "Không nghĩ tới, chúng ta đá xanh Sơn Trang còn có như vậy Nhân Gian Tiên Cảnh, thật là hay a, hay lắm!"

Liễu Hà Đông nhìn trong sương mù đỉnh núi, một cây thương tùng hoành sinh trên đó, cảnh khô Cửu Khúc duyên triển, như Cầu Long xê dịch, cũng xúc động đạo: "Đúng vậy, đây là Nhân Gian Tiên Cảnh a! Đáng tiếc cảnh này chẳng qua là Tiên Nhân điện, không cách nào dọn vào tầm thường nhà."

"Đại ca còn là năm ngoái lại hoa tiết bất bình sao? Ai! Ai bảo ta số khổ sinh ở Thứ Tộc người ta đâu rồi, rõ ràng người Hoa nhi được, có thể người kia là Ngũ Trường Lão đích truyền con cháu, kết quả để cho đại ca ủy khuất khuất phục thứ tư, quả thực phiền lòng. Có thể có biện pháp gì đây!" Trình Hoa nghe được Liễu Hà Đông thờ dài nói.

Liễu Hà Đông vừa đi vào đề đạo: "Ha ha, ta sẽ không so đo những thứ này, không cảm thứ ba là ta tiếc nuôi, nhưng ta càng cảm khái là, đồng dạng là người, tại sao chia làm Tam Lục Cửu Đẳng đây."

Hai người vừa đi vừa nói, trước mắt xuất hiện một cái thật cao cung điện, xây dựng rất đúng khảo cứu, cung điện trước là một mảnh hoa sen hồ, trên hồ chiết chiết cong cong rất nhiều lang kiều, hai bên trên mặt hồ có hai cái đình. Cung điện vẫn là đá xanh sườn, nhưng nóc phòng đúng là Lưu Quang hiện lên màu, Thúy Lục ngói lưu ly dưới ánh mặt trời nhấp nhô Thanh Thanh khí tức. Đường tiền có lơ lửng to lớn tấm bảng, sách Nhật Nguyệt hà điện. Hai người bước lên hồ cầu, chậm rãi mà đi, trình Hoa nhìn bốn phía, khắp nơi cung điện lầu các,

Hoa trì rừng rậm, liên tục đi tựa hồ mỗi một cuối.

Liễu Hà Đông dừng bước, nhìn trình Hoa đạo: "Tìm Phương nhi chứ ?"

Trình Hoa gật đầu, nhìn một hồ thúy hà đạo: "Ừ, ta rất buồn bức, Phương nhi làm thế nào chiếm được bảo vật, hẳn làm sao biết bốn sự lớn như vậy. Tại sao mấy vị trưởng lão đối với chuyện này coi trọng như vậy, thật là không thể nào hiểu được. Một đứa bé, lại dùng anh hùng kiêu tuần đường phố ăn mừng, hơn nữa năm vị bậc cha chú kèm theo dẫn."

"Đi theo ta." Liễu Hà Đông đạo. Hàng năm cũng tham gia lại hoa buổi lễ, Liễu Hà Đông đối với (đứng) Trường Lão Viện bao nhiêu biết một ít, phỏng đoán lúc này mấy vị trưởng lão nhất định đem trình phương xa mang lên Vân Thiên đài, cũng chính là lại hoa tiết buổi lễ địa phương. Vì vậy phía trước dẫn đường, trình Hoa theo Liễu Hà Đông hi lý hồ đồ vòng tới vòng lui, cuối cùng xuất hiện ở một nơi trên sườn núi.

Son Cương rộng rãi bằng phẳng, đặt tới mười mấy mẫu đất lớn nhỏ, đứng ở chỗ này có thể nhìn cái Trường Lão Viện đại khái, bằng cảm giác Trường Lão Viện chu vi có hơn mười dặm đáng vẻ, mấy ngàn năm xây dựng, kích thước như vậy, nhưng cũng nói được. Bất quá trình hoa tâm trong không hiểu, trưởng lão này viện rõ ràng ở bên trong son trang bộ, nhưng nhìn tỷ thí thế nào toàn bộ Son Trang còn lớn hơn, coi là thật quái tai.

Lúc này trên sườn núi đã tụ thật là nhiều người, tiến lên nhìn, bên trong đám người năm vị trưởng lão xa xa ngồi ngay ngắn ở trước mặt. Nam Cung trưởng lão ở giữa, bốn vị khác trưởng lão phút ngồi bên cạnh (trái phải). Một vị thiếu niên áo đen lập ở trong sân, thân thể là nghênh đón Ngũ Trưởng Lão vào Trường Lão Viện bốn người. Bốn người đều là một bộ Thanh Y, diện mục gầy gò, tinh thần quắc thước, tiên phong đạo cốt. Ánh mắt sắc bén. Trong đó hai vị đứng ở thiếu niên áo đen sau lưng không nhúc nhích, khác hai vị hai tay ở thiếu niên áo đen đầu, gương mặt, sau lưng không ngừng lực lại. Thiếu niên áo đen dưới chân chính là anh hùng kiêu, dưới ánh mặt trời, lóe mờ người kim sắc.

Thấy con trai an toàn, trình hoa tâm tình thì dễ xuống một nửa, về phần khác (đứng) đảo thứ yếu nhiều lắm.

Mở hai mắt ra, trình xa vừa cảm thấy thân thể lung la lung lay, nhìn bốn phía một cái, ta ngày, chung quanh tới om om đầy người, này là thế nào, mình tại sao sẽ bị mang? Trên đầu trầm trầm, sờ một cái mang nhất định kỳ quái cái mũ, trước ngực vây quanh cảm đoạn hoa hồng. Kiêu trước dễ thúi răng.

Đang định đứng dậy, trong không khí truyền tới một thanh âm trầm thấp đạo: "Làm xong, đừng động, Huyền Tĩnh đồng tử, ta là người ngồi xuống anh hùng kiêu, hết thấy theo như bọn họ phân phó làm, đối với người chỉ mới có lợi không chỗ hại."

"Ồ, người là ai? Là nói chuyện với ta sao?" Trình phương xa trong lòng nghi ngờ đến. Không nghĩ tới, cái thanh âm kia lập tức đáp: "Nói nhảm, đương nhiên là đang nói chuyện với người. Ta vốn là một con kim long, ba ngàn năm trước đáp ứng tổ tiên của các người, làm Huyền Tĩnh đồng tử cùng ta gặp nhau ngày, chính là ta về lại Cửu Thiên lúc, người tổ tiên dự đoán người trong cuộc đời sẽ có thật nhiều kiếp số, mà ta đáp ứng giúp người vượt qua một kiếp. Làm người cần ta thời điểm, chỉ cần trong lòng mặc niệm Kim Long tới này, ba giới Vân Vũ. Ta sẽ xuất hiện, trợ giúp người, nhớ chỉ có một lần."

"Oh! Biết." Trình phương xa kêu. Sau đó dò xét anh hùng kiêu đáng vẻ. Vừa nhìn, vừa phát hiện bị mang tới Trường Lão Viện một cửa trong. Một đường hành lang gian giữa, cuối cùng đậu ở cái này Cao Cương bên trên. Nam Cung Tổ Gia Gia mệnh chính mình đứng ngay ngắn, cần người cho mình sờ cái gì cốt. Ngược lại cũng không có gì lớn không, Nam Cung Tổ Gia Gia cũng sẽ không hại chính mình.

"Hài tử, ta đi, nhớ ta lời nói." Trình phương xa lại nghe được cái đó thanh âm trầm thấp. Đồng thời hướng anh hùng kiêu nhìn. Kim sắc anh hùng kiêu, bắt đầu có chút lay động, năm vị trưởng lão mơ hồ cảm thấy có chút khác thường, nhưng nhất thời không cảm giác được không đứng chỗ nào, lẫn nhau mắt đối mắt, yên lặng gật đầu một cái.

Chân trời chẳng biết lúc nào lẫn tới tầng tầng mây đen, gần chỉ trong chớp lát, liền bao lại hồi trên sân thượng vô ích, cuồng phong nổi lên bốn phía, tiếp đó, Xuân Lôi trận trận, điện quang lóe lên. Anh hùng kiêu, đột nhiên lẫn lộn, trên dưới rung động, điện quang bên trong, kim sắc cây vân vỡ ra, tạo thành mảnh nhỏ miêng vẩy vàng, kiêu thủ Long Đầu long tu phiêu sắp xếp, nhắm mắt đột trợn, nhiều tiếng chấn vũ trầm ngâm. Kiêu đuôi đứng đưa không ngừng, lại lộn mấy vòng, một tiếng âm vang vang lớn, son cốc đi lang thang, trước mắt một cái trăm trọng hàng dài gào thét gió lốc bốc lên, biến mất trong nháy mắt ở Vân Vũ bên trong.

Tất cả mọi người lẳng lẳng nhìn, sợ tại chỗ, đảm nhiệm mưa tưới đánh. Năm vị trưởng lão nhìn dưới đất lõm sâu mặt đất, trong ánh mắt tràn đầy u buồn.

Xa xa Thương Khung truyền tới trận trận than nhẹ hổng khiêu, kẻ cả tiếng sấm, xếp hàng dâng ở Long Vân trong núi.

Bỗng dưng, lưỡng đạo Thụy Lục thiểm quang hướng mây đen giăng đầy không trung điện bắn đi, trình phương xa vốn có thể bắt được thúy răng Lân Linh Tê đôi rằng, lại bị gắng gượng mang vào thương vân, không bóng đáng. Đây tứ môn, khiếp sợ, chỉ có khiếp sợ! Mưa, ào ào hạ, rất nhanh xuôi thành giòng suối, nhanh chóng lao xuống Vân Thiên đài. Dem có đại cộ rửa được (phải) sạch sẽ, nhưng mà hướng không đi mọi người khiếp sợ.

Trong khoảnh khắc mọi người đều được ướt như chuột lột, chỉ có Nam Cung nghe đoạn các loại (chờ) năm vị trưởng lão thân bên ngoài phồng lên một tầng cương khí, đều là màu xanh lam, có chút căng rứt. Loại biến hóa này bị Liễu Hà Đông từng cái nhìn nhìn ở trong mắt, loại này Khí Trảo thật giống như ở nơi nào thấy qua, chẳng qua là một mực không nhớ nổi.

Cách tầng tầng màn mưa, Nam Cung nghe đoạn quét nhìn liếc mắt bốn vị khác trưởng lão, đột nhiên ngồi xếp bằng, thẳng vào hư không một trọng có thừa, Đông Phương tới các loại (chờ) cũng như thể bay lên hư không. Năm người làm thành một vòng, trong miệng nói lầm bầm, Tà Chuồng đều xuất hiện, chỉ hướng Kim Long biến mất phương hướng. Lòng bàn tay bắn ra năm đạo lam quang, cùng đạo đạo thiểm điện hoà lẫn. Năm cái ngồi xếp bằng thân hình, bắt đầu song song xoay tròn, quá chuyển quá nhanh, càng về sau, chỉ thành một đoàn bóng đáng, trong đám người ai cũng không thấy rõ. Tiếp theo một cái chớp mắt, năm vị trưởng lão đột nhiên hóa thành một vệt thân quang bắn vào đen nhánh không trung, cũng biến mất.

Đất bọn hạ nhân nhìn này đột nhiên tới biến cố, giống như ác mộng, mắt thấy lại không thể tin được đây là thật, người sống sờ sờ làm sao biết bay lên trời đầu rồi, chẳng lẽ năm vị trưởng lão là thần tiên? Có lẽ, xem bọn hắn cũng năm mươi người, lại giống như ba mươi mấy tuổi đáng vẻ, thế gian chuyện có lúc thật là khó mà dự liệu.

Chương 38: Huyền kiếm thần binh

Đi xuyên qua tầng tầng sương khói bên trong, trình phương xa bắt đầu cảm thấy thấu xương như vậy giá rét, cồng đến bên trên răng đánh hạ răng, cả người sáng run. Nhĩ tê gió rét gào thét, trước mắt hơi khói sôi trào. Hai tay bị đông cứng toàn tâm đau đớn, nhưng vẫn liều mạng bắt thụy rằng Lân Linh Tê đòi rằng không thả. Sôi trào trong mây mù, thụy rằng Lân Linh Tê đòi rằng, tựa hồ phá lệ vui vẻ, vo ve chi âm trải qua hồi lâu không ngừng. Thụy ánh sáng màu Hoa, biến thành thụy sắc thể giới, kể cả trình phương xa đồng thời bị quán ở một đoàn màu xanh lá cây Vân Hà bên trong.

Nam Cung nghe đoạn năm vị trưởng lão liều mạng, lực tổng hợp Ngự Không lên, vô luận như thế nào, không thể để cho có thể là Huyền Tinh đồng tử sẵn thần xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Vạn nhất hẳn thật là Huyền Tinh đồng tử, như thế đi, chính mình há chẳng phải là tội nhân thiên cô? Nghĩ như vậy, Nam Cung nghe đoạn tâm niệm vừa động, Ma Hồn cầm Vân Trung bay tới, xuất hiện ở nó trong ngực. Tay phải khê vuốt, tay trái từ trong cơ thể nội hướng bên ngoài thân bốn chỉ ngay cả tóc, nhất thời chung quanh Vân Hà biến hóa gió tán đi, gió mát róc rách tiếng tựa như sóng cuộn thao cuộn cuộn, hướng bốn phương tám hướng duyên triển lái đi. Thấy đại ca như thế, bốn vị khác trưởng lão cũng không dám thờ ơ, rồi rít sử dụng ra bản lĩnh xuất chúng. Một là tinh thể vôi vữa. Hai là nẩy thập niên qua khó gấp gỡ mở ra thân thủ cơ hội, ngược lại tay có chút ngứa ngáy, vì vậy người người hết sức bán sức lao động. Trình Đông đến, ngẩng đầu uống quá, men say bên trong, bầu rượu treo ở trên đầu, ô ô thơm nồng theo mảnh nhỏ cánh hoa tự bầu rượu trong miệng bay ra. Hàn không khí lạnh lẽo nhất thời Hàn Yên né tránh, thân thể nhất phải ẩm áp. Vạn hoa bay xuống, ở năm người trên đầu Lê Hoa Toái Ngọc như vậy tán ra, giống như là tung bay ở Lạc Anh rực rỡ đảo trong vườn hoa. Trong lúc nhất thời đủ loại mùi hoa, tự trong rượu theo gió toả khắp, năm người vốn đã hàn xuyên thấu qua thân thể, nặng trở về lại ngày xuân húc ẩm áp dưới ánh mặt trời.

Tiếng đàn gió mát chiều mưa xuân, vạn hoa bay xuống Liễu Diệp nhẹ. Lạnh Hồn hàn kiếm quyền bông tuyết, ngọc múa một tay áo trước mắt mình. Liễu Diệp xanh, tiêu sái khê quơ cành liễu mà, Đông Phương hận tuyết, một ngón tay Đan Kiếm, ngọc múa dựng thân múa nhẹ nhàng. Năm vị trưởng lão với trong mây mù thân hình mỗi người đều mang, công pháp khác hẳn, nhưng lại ngày làm trùng hợp, tạo thành một loại vô cùng lực lượng xông về Kim Long bay đi phương hướng.

Cầm Âm tinh tương đại pháp bên dưới, tâm niệm bên trong đã xuất hiện Kim Long cùng trình phương xa ở Vân đảo trung vị đưa.

Chỉ thấy Kim Long đang ở như núi trong tầng mây lẫn lộn phù điêu mà lên, lưỡng đạo thụy ánh sáng màu mạng đề ngang Long Giác trên. Trình phương xa cúi người nằm ở Long lưng bên trên, trên mặt bởi vì giá rét đã thành Tử Sắc, thân thể không ở tại lay động, nhưng hai tay vẫn vững vàng nắm thụy rằng Lân Linh Tê đòi rằng.

Năm vị trưởng lão lúc này từ đầu đến cuối lập thành một hàng nhanh chóng đi trước, Nam Cung nghe đoạn cư thủ, lấy Ma Hồn cầm khu Vân dò vị. Trình Đông tới thứ hai, tán hoa đưa ẩm áp, Liễu Diệp xanh ở trong năm người đang lúc, bên cạnh (trái phải) chiếu cổ, Liễu Diệp nhẹ phẩy, quang mang chớp tránh, cùng Trình Đông tới Lê Hoa Toái Ngọc như vậy tán hoa mùi màu sắc tương phản. Liễu Diệp xanh sau lưng, Đông Phương hận tuyết, phiêu Tinh Hàn kiếm, Kiếm Mang nhắm thẳng vào Thương Khung, tùy thời đâm về phía Kim Long. Ngọc múa phiêu giro cuối cùng, tím Lăng bay lên, thôi lui hàn Vân, không dám hồi sinh.

Trong biển mây, từ xa nhìn lại, một nhóm từ đầu đến cuối năm thân ảnh ở một đạo màu sắc rực rỡ trong lối đi tung bay tạt qua, huyền diệu mà mỹ lệ. Chạy như bay, Chân Lực suối trào, đuổi theo hơn một canh giờ, rốt cuộc tâm niệm bên trong bóng dáng xuất hiện ở trước mắt khoảng trăm trượng vị trí. Năm người hoành thành một hàng, nhìn chăm chú Kim Long. Kim Long tựa hồ cũng thấy năm vị trưởng lão. Một tiếng gào thét, thân thể trong nháy mắt thay đổi hai vòng, đem chung quanh đám mây giao nộp cái hi loạn, sau đó hai mắt hết sạch bạo xạ tới, long thủ đung đưa, tựa như đang gây hấn với.

Đông Phương hận tuyết giận dữ, cuồng hô một tiếng: "Súc sinh!" Phiêu Tinh Hàn kiếm kẹp lệ phong, quanh thân treo từng mảnh bông tuyết như tia chớp bắn về phía Kim Long đầu. Bên người Nam Cung nghe đoạn đột nhiên sững sờ, muốn ngăn cản đã không kịp, chỉ thấy phiêu Tinh Hàn kiếm hơn trăm khoảng cách dài thoáng qua đã gần đến Kim Long trước mặt. Nam Cung nghe đoạn ngược lại không phải vì Kim Long lo lắng, hoặc không tin Tử đệ bản lĩnh. Là bởi vì thông qua Cầm Âm tinh tương đại pháp tâm niệm trao đổi, Kim Long tự nói với mình, trình phương xa không việc gì, hẳn muốn trước khi rời đi, sẽ giúp hẳn làm một chuyện, cho nên đưa hẳn mang tới trong biển mây. Mới vừa nghe Kim Long nói xong, còn chưa kịp báo cho biết các vị sự đệ, Đông Phương hận tuyết vẫn ra chiêu. Đây như thế nào cho phải, Nam Cung nghe đoạn vội vàng trong tâm niệm giải thích cho Kim Long nghe.

Trong biển mây một trận sôi trào, chỉ thấy Kim Long không né tránh, mở ra miệng không lồ mắt thấy phiêu Tinh Hàn kiếm đâm vào trong miệng. Sau đó nhắm lại, than nhẹ trận trận.

Vân đảo bên trong truyền tới thâm trầm thanh âm: "ừ! Không hổ là Đông Phương hậu nhân, phiêu Tinh Hàn kiếm chẳng qua chỉ là một thanh tuyết cao vũ khí, ở trên tay người có thể phát huy ra Hạ Giai Pháp Khí lực lượng, trẻ nhỏ dễ dạy. Ha ha. Ha ha."

Mất thấy một kiếm đâm tới, Kim Long lại không có cảm giác chút nào, chẳng những không phát hiện chút tổn hao nào, ngay cả bảo kiếm cũng cho ăn, Đông Phương hận tuyết cái này khí nha. Lại nghe súc sinh kia lại vẫn nói đến tiếng người, càng là giận không chỗ phát tiết, thầm toàn Chân Lực, liền muốn nhào tới trước. Bên cạnh sớm có một cái đại thủ ngăn trở đường đi, Nam Cung nghe đoạn mở trừng hai mắt, Đông Phương hận tuyết không thể làm gì khác hơn là dừng bước, hận hận luôn miệng.

Nam Cung nghe đoạn nhẹ giọng nói: "Tử đệ không cần nổi giận, Thần Long là bạn không phải địch. Mới vừa rồi nếu là hẳn phản kích, chúng ta khởi là

đổi thủ. Chư vị sự đệ không biết còn nhớ Tộc chí bên trong đề cập tới Cửu Thiên Thiên Hà Long Cung năm Thần Long chuyển, bọn họ là Thiên Hà Long Vương năm con trai, theo tổ tiên ghi lại, truyền thuyết từng có nhân hóa Cass trở về nói từng trong chín tầng trời vừa xem qua Ngũ Long phong thái. Là vạn cổ độc nhất vô nhị năm cái tuần tú Long Vương Thái tử. Năm Ngũ Long mỗi 3000 năm Hạ Giới một lần, là hữu duyên Thành Tiên Chi Nhân giúp bên trên giúp một tay, từ khai thiên lập địa tới nay, đã giúp qua không biết bao nhiêu Phàm Trần tục tử đi lên đường tu tiên. Năm cái Long Ngũ loại màu sắc, lão đại Thương Long, tên là mực Hồn, cả người màu đen. Lão Nhị Xích Long, tên là Xích Viêm, toàn thân Xích Hồng. Lão Tam Kim Long, kêu Khiếu Thiên, một thân vàng chói lọi. Lão Tứ Ngân Long, kêu dây dưa thánh, màu bạc Như Tuyết, vui tình luyến thánh. Lão Ngũ Hoàng Long, kêu cầm Tôn."

Không đợi Nam Cung nghe đoạn nói xong, Đông Phương hận tuyệt ngón tay Kim Long cả kinh nói: "Nó, nó là kim Long Khiếu Thiên, Cửu Thiên Thiên Hà Long Vương Tam thái tử!" Những người khác cũng là sửng sờ.

Nam Cung nghe đoạn khẽ gật đầu, Đông Phương hận tuyệt quay đầu nhìn trong biển mây Kim Long, lúc này nhỏ đung đưa thân thể, nhìn về phía mình bên này, sáng loáng Long con mắt như kiếm ánh u Đầm, thâm thúy mà lạnh tuấn. Ghé mắt thấy tay mình vẫn còn ở chỉ Kim Long, đột nhiên ý thức được chính mình lỗ mãng cũng thất lễ, cuống quýt xuống nắm quyền đạo: "Khiếu Thiên thái tử ở trên cao, Đông Phương hận tuyệt không biết gì lỗ mãng, mạo phạm Tôn Thân, mong rằng tha thứ."

"Ha ha, Đông Phương hận tuyệt, ta sẽ không trách ngươi, ta nằm ở các ngời Trường Lão Viện 3999 năm, chúc ngươi đối với ta tốt nhất, gần hơn trăm năm đến, ngươi mỗi ngày cũng đem ta lau đến khi sạch sẽ. Ta cảm tạ ngươi mới là, mới vừa rồi ta nuốt ngươi phiêu Tinh Hàn kiếm. Bất quá ngươi yên tâm, chỉ bằng ngươi chiếu cổ qua ta duyên phận bên trên, ta nhất định trả lại ngươi một thanh chân chính phiêu Tinh Hàn kiếm. Ha ha, ha ha. Chư vị đi theo ta." Nói xong, Kim Long quay đầu giẫy dụa thân thể không lồ tiếp tục hướng Vân Hải Chi Thượng bay lên, kim sắc thân thể, đem chung quanh phản chiếu một mảnh ánh vàng.

Nam Cung nghe đoạn năm người vội vàng sau đó đuổi theo, ở trong biển mây lại phi hành một trận, năm người cảm thấy tầng mây dần dần thưa dần, trước mắt tầm mắt cũng rõ ràng rất nhiều, nhìn thấy Long lưng bên trên trình phương xa hai tay đã lỏng ra thút rảng Lân Linh Tê đôi rặng, mà lúc này chộp vào Long Giác trên.

Trình phương xa run run thân thể rút cuộc thư giãn một ít, mơ hồ tầng mây trong khe hở lại xuyên thấu qua vài ánh mặt trời, lạnh giá thân thể dần dần ấm áp tới. Sau đó cũng tỉnh thần rất nhiều, quay đầu xa xa nhìn thấy ta năm vị trường lão theo tới trên trời đến, thầm nói nguyên lai Nam Cung gia gia bọn họ lợi hại như vậy, sẽ còn bay trên trời. Nhưng hấn nơi nào biết, năm người này vì hấn, đem mệnh cũng đánh cuộc, lấy năm người tu vi, bất kỳ một cái nào cũng không có một cái Ngự Vật hành không cảnh giới. Mặc dù có thể phi hành nhập không, hoàn toàn là bởi vì gần đây năm người hợp tu vi làm một thể, sáng tạo một cái trận pháp, ở trận pháp này xuống, năm người có thể đem mỗi người tu vi hợp lại làm một, sáng tạo ra một cái tu vi đạt tới ít nhất Trúc Cơ trở lên tu vi đạo hạnh giả tưởng người. Như vậy ở trận pháp thúc giục lúc, liền có thể dựa vào giả tưởng người Ngự Không lên. Bất quá Chân Lực tiêu hao rất nhiều, duy trì không tới mấy giờ. Trận pháp này vẫn chưa trưởng thành, hôm nay tùy tiện sử dụng, may mắn vô sự, thật là Thượng Thiên yêu thích. Nghe được Kim Long cùng mấy vị trường lão gia gia đối thoại, phát hiện Kim Long không có chút nào ác ý, hơn nữa muốn giúp mình, mặc dù không biết giúp cái gì, nhưng chung quy không đến nỗi quá lo lắng. Chẳng qua là ở Long lưng bên trên mùi vị, thật là khiến người kinh hồn bạt vía, cùng cười ngựa cảm giác không hề cùng dạng. Ngồi trên lưng ngựa ngả nhào, còn không đến mức mất mạng, có thể cười ở Long lưng bên trên, mẹ ta, trình phương xa theo bản năng cúi đầu nhìn một cái dưới người mệnh mang biển mây.

Lại phi hành một trận, năm vị trường lão xông phá cuối cùng một áng mây Hà, hoàn toàn đứng ở Vân Hải Chi Thượng. Đối mặt nhìn chung quanh, Vân đảo đung đưa, liên tục không biết bờ bến ở phương nào. Đầu lên thiên không sạch sẽ như giặt rửa, miếng ngói lam miếng ngói lam, lam lam cho lòng người say.

Kim Long Khiếu Thiên cũng dừng lại thân hình, thân thể nhẹ nhàng run lên, trình phương xa liền chẳng không bay lên, còn chưa kịp kêu thành tiếng, đã đứng yên ở năm vị trường lão thân cạnh. Hiếu kỳ dùng sức giẫm đạp cặp chân kia xuống Vân, theo không cảm giác được quả thực, ngược lại cũng lậu không đi xuống. Coi là thật thật thần kỳ, ở Vân Thái bên trên đứng, chuyện này còn chưa từng nghĩ liền thực hiện, ha ha, không tệ, trình phương xa thầm nghĩ trong lòng.

Mấy người nhìn lại Kim Long, dưới ánh mặt trời, lẫn quần Kim Hoa lóng lánh thân thể, cự miệng hé mở, Đông Phương hận tuyệt bay Tinh Hàn kiếm vang Thanh Linh giòn thanh âm lại bay ra ngoài, đồng thời Long Giác mũi thút rảng Lân Linh Tê đôi rặng cũng theo phiêu Tinh Hàn kiếm đồng thời bay đến Kim Long phía trước khoảng ba trượng vị trí. Chỉ thấy một kiếm hai rặng, ba đạo ánh sáng tại trong hư không lần lượt thay nhau huy ánh, xoay ngược lại toàn động. Năm vị trường lão và trình phương xa cũng đang nghi ngờ, làm gì vậy đây? Trong lúc đang suy tư, chỉ thấy Kim Long miệng không lồ lại trương, một đạo Xích Sắc ngọn lửa tự trong miệng phún ra ngoài, trực tiếp bắn về phía phiêu Tinh Hàn kiếm và thút rảng Lân Linh Tê đôi rặng, trong nháy mắt một kiếm hai rặng bao phủ ở trong ngọn lửa. Nhưng làm người ta kỳ quái là, rõ ràng là hỏa, nhưng mà khiến người ta cảm thấy kỳ lạnh vô cùng, trên đầu nóng bức mặt trời chói chan, lại để cho mấy người lạnh đến lại có chút phát run. Mấy người chính lạnh đến khó chịu đang lúc, thấy Kim Long hai cái lỗ mũi đột nhiên trướng lớn mấy lần, tiếp lấy lưỡng đạo màu xanh nước chảy kẹp khối khối băng cạnh bắn về phía phiêu Tinh Hàn kiếm và thút rảng Lân Linh Tê đôi rặng vị trí. Vốn là nước đá, nhưng để cho năm người lại vừa là một lần kinh ngạc, kia băng lại nhiệt nổi bọt, giờ phút này, chỉ cảm thấy cả người lại lạnh vừa nóng, lạnh người lại đánh vào lại đóng tan người không nói ra là thoải mái hay lại là khó chịu.

Một đạo Lãnh Hòa, lưỡng đạo nhiệt băng không ngừng bắn về phía một kiếm hai rặng, thời gian cũng ở đây từng giây từng phút trôi qua. Không biết qua thời gian bao lâu, ngược lại thật lâu, Kim Long rút cuộc nhắm lại miệng không lồ. Mà trong hư không hai thanh Thủy Lục Thần Kiếm cùng một thanh dần dần bay ánh sao thân kiếm màu bạc. Ba kiếm dưới ánh mặt trời giống như ba đạo đẹp đẽ quang ngân, sắc mệnh mang biển mây. Phiêu Tinh Hàn kiếm hoan hô nhảy hời chủ nhân trong tay, mà hai thanh Thủy Lục Thần Kiếm vây quanh kim long phi vũ một hồi, nhẹ nhàng bay xuống ở trình phương xa trước người. Quan sát tỉ mỉ đến, hai cái thút rặng, cũng dài ba xích ngắn, mũi kiếm lạnh lùng, kiếm hình ưu mỹ. Toàn thân Thủy Lục, không tìm được một tia tạp chất. Chuôi kiếm chính giữa một cái khắc Long, một cây khác khắc phượng, chính là thâm nghĩ muốn kiếm, trình phương xa trong lòng âm thầm cao hứng.

"Thật là hảo kiếm nhé!" Mọi người đủ thán, trong ánh mắt hiện ra vô cùng hâm mộ và yêu thích.

"Ha ha, chư vị Thần Kiếm ta đã giúp đỡ bọn ngươi luyện thành. Đông Phương hận tuyết, hiện tại ở trong tay ngươi phiêu Tinh Hàn kiếm mới đã là Pháp Khí, cũng coi là chân chính phiêu ngôi sao. Nói không chừng nó rất nhanh thì phải thượng dụng tràng. Về phần kia hai cũng thúy rằng Lân Linh Tê song kiếm, đã là Linh Khí vật, tất nhiên người hữu duyên Dùng chỉ. Ha ha, ta nên đi. Ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Mơ rệu 0 bất tỉnh

Đá xanh Sơn Trang, Trường Lão Viện bên trong, hồi trên sân thượng mọi người đang âm phong thủy trong mưa trải qua đến lễ thường khảo nghiệm, một cổ kiệu vì sao lại biến thành rồng thì sao? Lúc trước chỉ gặp qua chim bay ở trên trời, hôm nay mới nhìn thấy lại người cũng có có thể bay, hơn nữa bay lẹ kỳ. Liễu Hà Đông cùng trình Hoa bao nhiêu coi là là có chút kiến thức, trong lòng cũng là khó hiểu. Trường Lão Viện những địa phương khác, đã vào trong sân trong trang người, đang lúc hưng phấn đang lúc, đột nhiên quang đăng không trung cuồng phong nổi lên bốn phía, trong nháy mắt mây đen lặn, mưa to khuyh thiên mà xuống, chỉ chốc lát sau, cả người ướt cái vang xuyên thấu qua, thậm chí không có phúc. Cả đời không vào một lần Trường Lão Viện, khó khăn lắm tới một lần, nhưng lại gặp như vậy cái ngày, xem ra nhân mạng ngày nhất định a! Trường Lão Viện chính là Trường Lão Viện, không phải là phạm phu tục tử ngây ngô địa phương. Trong mưa to người vừa hướng gần đây đình đài trong lầu các trốn tránh một bên nghĩ bậy.

Nhưng ở chân trời, năm vị trường lão và trình phương xa đưa mắt nhìn kim Long Khiếu Thiên biến mất ở Thiên Vũ sau, nặng lại chui vào tầng tầng sương khói bên trong. Năm vị trường lão vô hạn kích động, nhất là Nam Cung nghe đoạn nhìn trộm nhìn trình phương xa, trong lòng yên lặng suy tư, hẳn chắc là Huyền Tinh đồng tử chứ? Trình phương xa vừa cao hứng lại vừa là lo lắng, cao hứng là bởi vì Thư Hùng Kiếm rốt cuộc chế thành, hơn nữa nghe Kim Long nói hay lại là vạn cổ không tội Linh Khí, cái gì gọi là Linh Khí chính mình không hiểu lắm, bất quá nhất định là Thuyết Kiếm lạ thường tốt. Lo lắng là bởi vì theo như đá xanh Sơn Trang quy củ, thợ săn săn được Kỳ Trân Dị Bảo muốn lên đóng Trường Lão Viện, sau đó cung với thợ săn Tử. Nếu như là như vậy, chính mình còn lấy ở đâu cơ hội nắm giữ bảo kiếm đây. Ngẩng đầu nhìn một chút năm vị trường lão, người người mặt đầy kỳ diệu biểu tình, trầm tư không nói gì, chỉ để ý nhanh chóng hướng đất đai hạ xuống.

Đại khái khoảng một canh giờ, không trung đột nhiên lòi dưng gió nghỉ, Vụ tiêu mây bay, sạch sẽ trời xanh nặng lại xuất hiện ở mọi người trên đầu, Đông Thiên một đạo cầu vòng, màu sắc rực rỡ. Hồi trên sân thượng đột nhiên mọi người kêu to: "Mau nhìn, mau nhìn! Trường lão bọn họ bay trở về!" Liễu Hà Đông cùng trình Hoa ngưng thần nhìn lại, chỉ thấy bên trong cầu vòng bay tới năm thân ảnh, càng lúc càng gần, cầm đầu là trình phương xa, sau lưng năm vị trường lão cũng thành một hàng. Năm người phiêu giơ lên trời vô ích, trang nghiêm năm vị Thiên Thần.

Lần này đám người có thể vỡ tổ, người người hưng phấn không phải, cũng không để ý du Trường Lão Viện, nghị luận nghị luận, về nhà về nhà, bốn tẩu khắp nơi cho nhau biết, nguyên lai năm vị trường lão là thần tiên, có thể bay lên trời cùng Long Vương đại chiến, đoạt lại sản thần. Có người thậm chí, tìm tới thượng hạng vật liệu gỗ, khắc thành năm vị trường lão bộ dáng, cung với phòng khách.

Thân hình bay xuống, năm vị trường lão cũng không để ý tới kinh ngạc đám người, mà là vội vã chui vào nghị sự đường. Mà trình phương xa, có lòng muốn muốn xuống thúy rằng Linh Tê đôi răng kiếm, lại không dám há mồm, mắt thấy năm vị trường lão mang theo kiếm vào một nơi cao lớn điện Các. Hậm hực ngây ngô nhìn, đám người ồn ào vây lên một mảng lớn, cẩn thận nhìn cái này năm vị trường lão từ Long Vương trong tay đoạt lại sản thần. Trình phương xa đối với lần này chỉ coi không nhìn thấy, thậm chí nghĩ đến như thế nào lấy được song kiếm đây.

Trình Hoa cùng Liễu Hà Đông tách ra đám người đi tới trình phương xa trước mặt, trình phương xa vừa thấy cha và Liễu bá bá, trong lòng một hồi ấm áp cùng chua xót, khẽ gọi đạo: "Liễu bá bá, cha!" Trình Hoa nhìn chăm chú con trai một hồi, sau đó dụng lực vừa kéo trình phương xa đầu vai đạo: "Ha ha, con trai ngoan! Ta về nhà."

Một phen Yên Vũ mưa lát phát, Trần lá rụng điệu. Anh anh màu, thúy thúy chi cao. Ngày u đất nhuận, Hoàn Vũ sạch, cầu vòng phiêu nhiên xuân mị tốt. Than thâm Cửu Thiên, từng là khách, phúc họa người nào đạo? Trong bùn lầy, hai bối anh hào, một loại sắc điệu.

Đều nói thiên ngoại núi xanh, thần tiên tiêu dao. Bước trên mây mạn vũ, thác bên trên lung lay. Trên dưới ngàn năm, Kim Cổ chuyện, trong mộng loáng thoáng lời nói Minh triều. Tiên Duyên ảnh hiện, thiếu niên kiều, đường trần đầy phương nào đi? Trong hồng trần, hôn duyên tướng, là bi thương là cười! ?

Đưa mắt nhìn dần dần đi xa Liễu Hà Đông cùng Trình thị cha con bóng người, trong đám người một người xúc động ngâm xướng. Mọi người quay đầu nhìn lên, lại thấy một màu xám thân hình trời giạt chết đi, bước chân nhẹ nhàng, vạt áo lung lay, Phát Trần yêu kiều. Ngây ngô ngắm một trận, mọi người cũng đều tán, chẳng qua là tâm không chứa nổi kinh ngạc mười triệu.

Trường Lão Viện nghị sự đường, Nam Cung nghe đoạn vừa hạ xuống ngồi, liền đối với hai bên bốn vị trường lão đạo: "Trong nội tâm của ta cảm giác mãnh liệt đến Phương nhi đứa nhỏ này, chính là thợ săn Tử sản thú trong bản vẽ thiếu niên áo đen." Vừa nói liếc mắt nhìn bên người trên án kỳ thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng kiếm.

Bốn vị trường lão đều hiểu trang chủ sư huynh ý tứ, sản thú trong bản vẽ thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng xác thực cũng là như vậy bộ dáng.

"Bất quá, sư huynh ngươi cũng thấy, kia sản thú trong bản vẽ thiếu niên trán sinh một cái trợn mắt, quý dị phi thường, có thể Phương nhi đứa nhỏ này không có a, có phải là trùng hợp hay không?" Ngọc múa thần nhiên nói.

Nghe ngọc múa nói như vậy, ba vị trưởng lão khác cũng cũng khẽ gật đầu, sau đó đều nhìn về phía trang chủ sư huynh. Nam Cung nghe đoạn trầm tư một hồi, đạo: "Chư vị sư đệ nói cực phải, ta cũng đứng này không cách nào tin chắc, có lẽ thật như vậy đúng dịp, cũng không phải là không có khả năng. Nhưng sự quan trọng đại, ta nghĩ rằng," Muốn nói lại thôi, ánh mắt nhìn chăm chú Trình Đông tới. Trình Đông tới cả người rung một cái, hoảng sợ đạo: "Sư huynh chẳng lẽ muốn ta?" "Không tệ!" Nam Cung nghe đoạn kiên định gật đầu. Ba người khác trong lòng cũng là trở nên rung một cái.

Bưng lên trên án kỷ trà nguội, Nam Cung nghe đoạn uống một hơi cạn sạch, ngẩng đầu đối với (đứng) Liễu Diệp xanh, Đông Phương hận tuyết, ngọc Vũ Đạo: "Còn nữa bảy ngày chính là lại hoa tiết, ta bây giờ muốn cùng Đông Lai chuyên tâm xử lý xong Huyền Tĩnh đồng tử chuyện, làm phiền ba vị sư đệ toàn bộ toàn bộ bận tâm lại hoa tiết các hạng lớn nhỏ công việc. Không muốn hà tiện, trong kho vàng bạc cứ việc dùng, nhất định đem lần này lại hoa tiết làm được vô tiền khoáng hậu." Nói xong, Nam Cung nghe đoạn ánh mắt nhảy hướng ngoài cửa sổ, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, vừa giống như cát giấu cái gì.

"Phải!" Ba vị trưởng lão đồng thanh nói.

Đưa lưng về phía bốn vị trưởng lão, Nam Cung nghe đoạn giống như ngửi vừa giống như đối với (đứng) bốn người nói: "3,099 năm, biết bao năm tháng rất dài, làm xong trận này, thật nên thật tốt nghỉ ngơi một chút, nên nghỉ ngơi một chút! Đi đi, cũng trở về đi thôi, khoảng thời gian này cũng đến muộn rồi nhà đi một chút, nhất là Thứ Tộc khu, thật tốt hưởng thụ một chút Thiên Luân Chi Nhạc. Thật lâu không có nhận đạo Yên nhi các nàng tin đi, ta có chút nhớ các nàng, thanh liễu nước a thanh liễu nước, chúng ta Nam Cung, trình, liễu, Đông Phương, ngọc năm họ gia tộc thế đại cho người mà sống, ngày nào mới nghỉ a! Nhanh, nhanh. Đông Lai, ta hiện buổi tối cùng người đi Phương nhi nhà, tốt tốt cao hứng một chút."

Ngày đã hoàng hôn sau, trên mặt trăng ngọn liễu đầu. Thanh Phong phát mái tóc, buổi tối thơm tho thổi bờ tay. Uyên ương vai diễn Bích Thủy, con bướm phiên Liên Hồ. Nhà ai yểu điệu nữ, Phi Châm thêu thần cũng.

Đầy ra trình Hoa gia đại môn, dưới ánh trăng một phương án mây, mấy cây xanh chúc, một cái Lục Y Thiếu Nữ đang tập trung tinh thần thêu một bức cung đình đồ. Đầu mắt nhìn đi, trùng hợp thêu hoàn cao vút Liên Hồ, chỉ thấy ánh ngày hoa sen, Tiếp Thiên Liên Diệp, hà hi nơi, uyên ương nghịch nước, Diệp Vũ nhẹ nhàng, trong nước con cá trông rất sống động. Lục Y Thiếu Nữ bên người, Tàn ninh thấy hai vị trưởng lão đại giá đến chơi, vội vàng đứng dậy muốn nói. Bị hai vị trưởng lão lắc đầu ngăn lại, sau đó ba người lẳng lặng mà nhìn thiếu nữ thêu.

Trình Hoa ở trong phòng hô: "Tàn ninh, Quyên nhi! Mau vào tới dùng cơm đi, nhìn nhị thúc hôm nay làm cho người cái gì tốt ăn, mau vào, một hồi lạnh!"

Này một kêu, thiếu nữ đột nhiên cảm thấy bên người nhiều hai người, ngẩng đầu nhìn lên, là hai vị trưởng lão, lập tức đứng dậy lễ đạo: "Hai vị dài Lão Thái Gia gia được, vẫn bồi thất lễ."

"Ha ha, đứa bé ngoan. Người thêu công phu để cho ta và người trình Thái Gia Gia mở rộng tầm mắt nha." Nam Cung nghe đoạn cười nói. Quay đầu hướng Tàn ninh hỏi "Đây là đầu nhà đứng dịp hài tử?"

Tàn ninh cười ha ha đạo: "Khó trách người không nhận biết, bây giờ Quyên nhi trở mã hoa sen một loại đẹp đẽ, cũng không phải là khi còn bé nghịch ngợm nha đầu. Hẳn là Liễu trưởng lão Tôn Nữ Nhi, Liễu Hà Đông đại ca con gái nha."

"Oh." Nam Cung nghe đoạn suy tư một hồi, đột nhiên đạo: "Nhớ tới, chính là khi còn bé đặc biệt yêu thả điều tiều nha đầu, ha ha, nhớ ta còn ôm qua nàng đầu rồi, thật là năm tháng vội vã, đầu mắt lớn như vậy. Liễu Diệp xanh thật là có có phúc, có tốt như vậy cháu gái." Nói xong, lại hỏi: "Phương nhi có ở đó không?"

Tàn ninh vội vàng nói: "Ồ!Ồ! Hai vị dài lão gia gia nhanh trong phòng mời." Nam Cung nghe đoạn cũng không khách sáo, cất bước đi vào trong phòng, Trình Đông tới cùng Tàn ninh cũng sau đó theo vào tới. Liễu Quyên thấy có khách đến, lẳng lẽ hướng Tàn ninh nói lời từ biệt sau đi. Đang ở sắp xếp chén đĩa trình Hoa ngẩng đầu đột nhiên nhìn thấy hai vị trưởng lão đến, vui mừng quá đỗi. Trong ngày thường không có gì đặc thù chuyện, rất hiếm có các trưởng lão sẽ đến nhà ngồi uống. Cuống quít nhường chỗ ngồi dâng trà, phân phó Tàn ninh nhiều hơn nữa xào mấy cái thức ăn ngon. Sau đó hầu ở hai vị trưởng lão thân sau.

Trình Đông tới cười nói: "Ha ha, ngồi xuống đi, đây là đang trong nhà, không có quy củ gì, quá câu nệ ngược lại không tốt." Nam Cung nghe đoạn cũng nói: "Gia gia của người nói đúng, hôm nay chúng ta tới, một là nghĩ (muốn) cùng các người tâm sự chuyện nhà, cao hứng một chút, tùy tiện nhiều chút mới phải. Thứ hai đặc biệt vì Phương nhi đứa nhỏ này ăn mừng một chút, vì thế gia gia của người còn cố ý mang bình rượu ngon." Nghe nhị vị trưởng lão nói như vậy, trình Hoa cũng ngồi, cũng gọi trình phương xa. Con gái thơ gió nương nhờ đại ca Liễu Hà Đông nhà còn chưa có trở lại, đây là chuyện thường, trình Hoa không hề thấy quái lạ. Một lúc, Tàn ninh liền xào kỹ nhiều thức ăn, mọi người một vừa ngồi uống, bất luận già trẻ tiếng cười nói đứng lên. Trong bữa tiệc, Nam Cung nghe đoạn mượn sản Thần chi tên gọi, dám để cho trình phương xa uống mấy hớp rượu. Sau khi, trình phương xa tạ biệt bàn cơm, đi phòng bếp nhặt mấy thứ Liễu Quyên thích ăn thức ăn đi liễu khiên lẳng nhả. Mà chỗ ngồi bốn người vừa ăn vừa nói chuyện, cho đến thán lên đình đầu mới tán.

Lại hoa Đường trong mặt thất, nhìn năm họ Tộc chí, hơn ba nghìn năm sách cổ hiện lên lãnh đạm màu vàng nhạt, nhưng mặc hương vẫn, tổ tông răn dạy ung dung trường quyền. Mở ra Tộc chí trang thứ nhất, một bức tranh xuất hiện ở trước mắt, một nhánh đội ngũ ước chừng hơn ngàn người, đội ngũ sau là tất cả lớn nhỏ xe cộ, xe cộ bên trên phụ nữ và trẻ con đều có, quanh co đi ở một cái dưới chân núi lớn. Trước đội ngũ không xa trong thung lũng đồ sộ đứng vững vàng một cái lăng mộ. Dưới tấm hình chú đến một hàng chữ: Dừng quân Long Vân núi, vĩnh hộ Phi Thúy Lăng! Tờ thứ hai, Tứ Tinh tề tụ, quý dị Thiên Tượng, vẽ với giấy đang lúc. Bốn bức Thích đồ, thần bí khó lường. Nhìn chăm chăm thiếu niên áo đen đầu thúy rằng Lân hình ảnh đã lâu. Nam Cung nghe đoạn từ từ khép lại Tộc chí, ngẩng đầu nhìn Trình Đông tới đạo: "Vi huynh làm như vậy là không phải là quá tàn nhẫn?"

"Nhưng này là duy nhất có thể chứng minh Phương nhi có phải hay không Huyền Tĩnh đồng tử phương pháp nha. Nếu như là, đó là tốt nhất, nếu như không phải là, coi như đứa nhỏ này là chúng ta đá xanh Sơn Trang ân nhân đi!" Trình Đông tới nhìn chăm chú quyền kia hiện lên màu vàng Tộc chỉ đạo.

Nam Cung nghe đoạn đứng dậy bước đi thong thả mấy bước, bấm ngón tay tính toán, đạo: "Phương nhi ngủ, ngàn bắt tinh rượu đã có tác dụng, là phúc hay họa, ngày mai hết thầy đều sẽ chân tướng rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sát khí đẳng đẳng

Nửa đêm, trong bóng tối hai bóng người bay xuống ở trình phương xa nhà trước phòng, khoen phòng chạy một vòng, sau đó song song đầu nhập trong bóng tối. Sau lưng lưu lại tĩnh lặng sân nhỏ, ở sâu kín lẹ chưa thụ tinh trong ngọt ngào ngủ, nhưng trong giấc mộng trình phương xa trong mộng lung xồng vào một cái không khỏi thể giới.

Trong sương mù, trình phương xa cảm thấy nhĩ tế Linh Linh vang dội, thanh âm kia xa xa lâu dài, tựa như âm thanh thiên nhiên như tiên vui, nghe đến, mắt thấy chân phiêu nhiên bay lên, tiếp lấy mình cũng phiêu, không tự chủ được ở trong bóng tối nhanh chóng chuyển kiếp. Bắt đầu dọa cho giật mình, sợ đánh vỡ đầu, bất quá rất phát hiện mình nhanh có thể xuyên qua bất kỳ địa phương nào, sờ một cái thân thể, lại không phát hiện chút tổn hao nào, cũng không có cái gì đau đớn, không khỏi hưng phấn, thân hình hướng lên trời lại phương hướng vui vẻ bay. Cũng không biết xuyên qua bao nhiêu bức tường vách tường, vượt qua bao nhiêu cái triền núi, vượt qua bao nhiêu con sông. Thân hình vẫn ở chỗ cũ nhanh chóng bay, cúi đầu nhìn, mặt mờ Long Vân núi ngay tại dưới chân. Bằng cảm giác mình ở hướng Long Vân Sơn Đông nam bầu trời bay đi.

Thanh Vân Sơn trang, Thanh Thiên bờ sông, khuynh thiên Bách trên, Nam Cung nghe đoạn cùng Trình Đông tới ngồi xếp bằng ngồi đối diện.

"Phương nhi Nguyên Thần đã xuất Khiếu, trang chủ sư huynh cần thận ứng đối." Trình Đông tới nhắm mắt nhẹ nghĩ, mùi rượu bên trong sâu xa nói tới.

Khê vượt cảm, Nam Cung nghe đoạn hỏi "Ồ ta hành công lúc, mười triệu bảo vệ cần thận Phương nhi nhà chung quanh bảy Kết Giới, nửa đêm du hồn Phiêu Linh, khác (đứng) ngoài ý. Vạn nhất xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, mười triệu trở về bảo toàn hài tử thể xác, vạn nhất hấn không phải là Huyền Tĩnh đồng tử, ta sẽ hết tất cả khả năng tự ở hấn hồn phách, miễn đi một phần tội nghiệt."

Nghe trang chủ sư huynh lời nói, Trình Đông tới thân thể khẽ run lên, trong lòng minh bạch, vạn nhất Phương nhi không phải là Huyền Tĩnh đồng tử, đi vào đây sao trở về vị trí cũ trong trận pháp, lấy phạm nhân Nguyên Thần đối trận, tất nhiên gặp phải cản trở, căn bản không có bất cứ cơ hội nào lần nữa trở lại thể xác. Trừ phi. . . . "Ai! Trong không khí trôi giạt một tiếng thở dài.

Nam Cung nghe đoạn nhìn chăm chú Trình Đông đến, nhân nhạ nói: "Chúng ta đã là lão hủ, bọn nhỏ còn nhỏ, mặc dù số mệnh làm khó, nhưng ta còn là hy vọng hấn có thể sống lâu một ngày coi là một ngày. Nhưng nếu ngày hôm nay ta không thể quay về, nhớ lấy không muốn lộ ra, thay mặt huynh nở mày nở mặt đem lần này lại hoa tiết làm xong. Mấy vị khác sư đệ hỏi tới, thì nói ta có việc gấp đi thanh liễu nước."

Trình Đông tới có chút mờ hai mắt ra đạo: "Nếu như ta đoán không sai, sư huynh hôm đó xem sao một đêm không đi mất thất, nhất định phát hiện ngàn năm kỳ giống, hơn nữa quan hệ đến đá xanh Sơn Trang tương lai, có đúng hay không?" Nói xong, bình tĩnh nhìn sư huynh.

Ngẩng đầu nhìn lên Bắc Thiên Thiên Cương Thất Tinh, chung quanh bốn viên quý dị sao hai bên lại gần rất nhiều. Nam Cung nghe đoạn, do dự một hồi, đạo: "Thôi, nếu sư đệ hỏi tới, ta đã nói cùng người nghe, nhưng phải nhớ cho kỹ, hôm nay ta người nói chuyện, trời mới biết, người biết ta biết, không muốn lại khiến người khác nghe được. Đáp ứng vì huynh!"

Trình Đông đến xem sư huynh nghiêm túc mặt mũi, gật đầu nói: "Cần tuân trang chủ sư huynh chi mệnh!"

Giơ tay lên chỉ hướng mệnh môn Thiên Vũ, Nam Cung nghe đoạn đạo: "Sư đệ mời xem Thiên Cương Tinh cùng dĩ vãng có khác biệt gì?"

Nhìn một hồi, Trình Đông tới chỉ thấy Thất Tinh lóng lánh, cũng không có gì không ổn, ánh mắt nhìn về phía sư huynh đạo: "Xin sư huynh công khai."

"Tứ Tinh tề tụ." Nam Cung nghe đoạn, lạnh nhạt nói.

"Tề." Trình Đông tới ngược lại hít một hơi khí lạnh. Hồi phục lại hướng Thiên Cương Tinh nhìn lại, nhớ lại Tộc chỉ bên trong Tứ Tinh tề tụ hình ảnh. Đột nhiên cảm giác Thiên Cương Tinh dị thường, chung quanh Tứ Tinh vờn quanh, đối ứng khu vực có dị biến. Chung quanh bốn viên quý dị sao, nhất Hắc nhất Bạch một lam một xanh, kêu gọi kết nối với nhau, với nhau thăm "Quả thật như thế, bất quá trong này thâm ý, thứ cho tiểu đệ ngu độn, khó biết vạn nhất." Trình Đông tới đạo.

Cúi đầu, hồi phục lại năng lên, Nam Cung nghe đoạn có chút thống khổ nói: "Lâm Tử Tinh tề tự thời điểm, Thiên Hạ Phong Vân dâng lên, ba giới dị biến, son trang của chúng ta đem đối mặt mấy ngàn năm nay chưa bao giờ qua tai nạn."

"Tai nạn, cái gì tai nạn?" Trình Đông theo đuổi hỏi.

Nam Cung nghe đoạn lắc đầu thờ dài nói: "Thứ cho vi huynh vô năng, không thể động phá thiên cơ, chỉ thấy biển cả không biết thật sâu vậy!" Trong lòng vô hạn khổ sở, thậm chí, ta đáng thương sự đệ nha. Chúng ta hơn trăm năm tình huynh đệ lập tức hóa thành mây khói,

Càng đáng thương Son Trang mấy ngàn miệng dân chúng vô tội, Tử Vong Ma Trảo đã từ từ đưa về phía bọn họ. Tử Tinh tề tự, Son Trang diệt vong, rốt cuộc như thế nào diệt vong đây? Đã nhiều ngày khổ sở suy nghĩ, quả thực không nghĩ ra. Có lẽ đây chính là số mệnh đi, ý trời khó tránh. Thống khổ như vậy tự mình biết đã quá thống khổ, cần gì phải hơn nữa các sự đệ đây. Vì vậy không thể làm gì khác hơn là trả lời không biết cái gì tai nạn. Ở trong vui vẻ Tử Vong, không ném không là một chuyện tốt.

Gió đêm thổi phù, lá cây vang xào xạc, thỉnh thoảng hoặc vài tia côn trùng kêu vang. Một hồi trầm mặc sau, hai người không nói nữa. Ngưng thần tĩnh khí, đem tâm thần cùng thiên địa hợp nhất.

Sau lưng Ma Hồn cầm kên nhỏ đến bay xuống ở Nam Cung nghe đoạn trên hai đầu gối, vung chỉ khẽ nhẹ, Thúy Ngọc Linh Linh chỉ âm đánh úp về phía trước mặt thiếu niên áo đen trên người. Thiếu niên áo đen đập kim sắc âm phù phiêu hướng thương Vũ. Đối diện, Trình Đông đến, hai mắt nhắm nghiền, bầu rượu phiêu hốt ở trên đầu, miệng hướng xuống dưới, phun ra lượn lờ ngàn bất tỉnh rượu sương mù, nhất thời phương viên trăm dặm kỳ hương vô cùng.

Trình phương xa, một đường thân hình nhanh chóng chuyển kiếp, đột nhiên trước mắt xuất hiện một cây cỏ thụ chọc trời. Nhìn kỹ một chút, nguyên lai là khuynh thiên bờ sông khuynh thiên Bách. Thân thể thật nhanh lên cao, rồi cuộc rơi vào khuynh thiên cây bách Quan trên. Nhìn bốn phía một cái, âm thầm ngạc nhiên, ta ngày, thật là lớn cây, trong bóng tối không thấy rõ nhánh cây tốt lá chu vi mấy phần. Ở trên tán cây, hiểu kỳ đi một hồi.

"Ồ!" Phía trước còn có hai người đây. Trình phương xa kinh ngạc thấy. Rón rén đi tới, đứng ở hai người trước mặt, trình phương xa nhìn một cái, hưng phấn kêu: "Hai vị dài Lão Thái Gia gia! Thái Gia Gia!" Nhưng mà hai người ngồi xếp bằng, nhắm mắt không nói gì, không có bất kỳ phản ứng. Có lẽ ngủ đi, trình phương xa trong đầu nghĩ.

Nhưng mà, đột nhiên nhìn thấy Nam Cung Thái Gia Gia to tay áo hất một cái, hai đầu gối xuất hiện một cái quái dị cầm, hồng hồng cầm thân, đậm lam vắng lặng Cẩm Huyền, như mây tuyến Ngân Quang, lẳng lẳng nằm ở cầm trên người. Cầm ở trên đầu gối, vung tay lên, trên đàn bắn tán loạn mà ra vô số kim sắc nòng nọc một vật, toàn bộ xông về phía mình. Đem chính mình kéo lên lại Phi hướng thiên không, trong không khí tràn ngập quen thuộc mùi rượu.

Kim sắc nòng nọc càng tụ càng nhiều, cuối cùng ở dưới chân tụ thành đoàn một dạng đám mây màu vàng, kim quang bắn ra bốn phía. Đứng ở phía trên, trình phương xa hướng hướng thiên không, tốc độ càng lúc càng nhanh, chỉ chớp lát sau, liền đặt mình trong ngôi sao trong biển. Xoay người lại chung quanh, trình phương xa phát hiện, trước người sau người khắp nơi đều là sao, tất cả lớn nhỏ, đủ mọi màu sắc.

Ha ha, thật không tệ, lúc trước chỉ trên đất nhìn sao, bây giờ cách sao gần như vậy, sao không chơi một đủ. Nghĩ như thế, tâm niệm tưởng, Phi. Ngược lại cũng kỳ quái, tâm lý nghĩ như thế nào, dưới chân đám mây màu vàng liền mang mình tới nơi đó. Trình phương xa đập đám mây màu vàng ở đây sao bên trong mình bay, nhìn một chút cái này, nhìn một chút cái đó.

Đột nhiên trong tầm mắt xuất hiện bảy viên lam như biển khơi sao, tổ hợp lại với nhau nghĩ (muốn) một cái muốn, oh. Nhận ra, cái này gọi là sao Bắc đẩu, cũng gọi Thiên Cung Tinh. Dưới chân đập đám mây màu vàng vui vẻ hướng nơi đó thời tới.

Khuynh thiên Bách bên trên, Nam Cung nghe đoạn Cẩm Âm không dứt, tâm niệm bên trong Bắc Cực không trung rõ ràng xuất hiện ở trước mắt. Nhìn thiếu niên áo đen kẹp Ma Hồn Cẩm Âm hướng Thiên Cung Tinh thời tới, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Trình xa mới dần dần đến gần Thiên Cung Tinh, suy nghĩ nhảy đến kia trong thìa chơi đùa một hồi, ha ha, khẳng định rất thoải mái. Nhưng đang đến gần Thiên Cung Tinh phần đuôi lúc, đột nhiên trong lòng sinh ra một loại không khỏi thân thiết, tâm lý ám áp giống như là rời nhà thật lâu, trở lại nhà cảm giác. Đồng thời một cỗ vô hình lực lượng ở dẫn dắt chính mình. Ánh mắt dò xét trước người mấy trượng bên ngoài Thiên Cung Thất Tinh, mơ hồ cảm thấy cùng lúc trước có chút bất đồng. Bất đồng nơi nào đây? Nhất thời không thể nói xem ra, chính là cảm thấy có chút không ổn. Hay lại là bảy viên ngôi sao, này không sai. Độ sáng ấy ư, xác thực so với lúc trước phát sáng rất nhiều, đây có lẽ là ở phụ cận duyên cớ. Tiếp tục dò xét, ánh mắt nhìn về phía Thiên Cung Thất Tinh chung quanh, trong giây lát, trình phương xa tìm tới câu trả lời. Tuyệt đối không sai, Thiên Cung Tinh chung quanh nhiều bốn vì sao, chính mình thường thường săn thú, ban đêm đi, thói quen nhìn Tinh Không biện thời gian hoặc phương hướng, này bốn viên ngôi sao lúc trước tuyệt đối không có. Lấy ở đâu đâu rồi, kỳ quái.

U Lam Thiên Vũ tựa như một vùng vô biên vô hạn biển khơi, Hải Nội không phải là nước biển, là do vô số sao tạo thành. Mặc dù không có nước, nhưng Tinh Hải như thể linh động, một các Vì Sao, giống như Pearl, giống như thanh lệ. Lóng lánh Quang Hoa lẫn nhau nổi bật, theo gió phiêu lãng, đứng là biển khơi sóng.

Thiên Cung Tinh đỉnh đầu viên kia màu xanh lá cây Dị Tinh, thủy trích (dạng), ónh nhuận như ngọc, ngưng thần nhìn lại, thậm chí mừng rỡ. Tinh Thể nội bộ, thật giống như khối đào mật mờ, vừa giống như đục tràn đầy thần kỳ. Bên trái đẹp để màu trắng Dị Tinh, vô hạn thanh minh, xuyên thấu qua nó, thậm chí có thể thấy một cái thế giới khác. Phía bên phải là một viên màu xanh da trời Dị Tinh, màu sắc so với Thiên Cung Tinh hơi lạnh đậm, bất quá vừa đúng, dịu dàng khả ái. Phần đuôi là một viên quý dị màu đen sao, như có chiếm đoạt cảm giác, ánh mắt đầu đi, Tinh Thể tựa như bụi mù cuộn cuộn, nội bộ vô hạn hắc ám, tựa như một cái Huyền bí son động, tràn đầy cảm dỗ, tràn đầy lực lượng. Không biết tại sao, rõ ràng trong lòng thích khác ba viên Dị Tinh, có thể chính mình lại cảm thấy màu đen quý dị sao càng thân thiết. Mới vừa rồi về này cảm giác thân thiết phát hiện đến từ cái này xấu xí sao.

Từ từ giống như màu đen sao thối tới, gần, gần hơn. Nhưng vào lúc này, trình phương xa trước mắt đột nhiên xuất hiện một cái thân ảnh quen thuộc.

Khuynh thiên Bách bên trên, Nam Cung nghe đoạn trong bụng vô hạn trấn an, từ Cầm Âm tình tương xem ra, trình phương xa nguyên thần lập tức liền trở về vị trí cũ, một khi trở về vị trí cũ, liền xác định là Huyền Tĩnh đồng tử không thể nghi ngờ. Ánh mắt một khắc không rời trình phương xa Nguyên Thần, dần dần đang đến gần Huyền Tĩnh, chỉ thiếu chút xíu nữa. Nhưng đột nhiên, Nam Cung nghe đoạn sững sốt, Huyền Tĩnh đột nhiên nhảy ra đoàn đoàn ánh sáng màu đen, tuôn hướng trình phương xa, tựa hồ rất là bài xích. Mà Thiên Cương Tinh cũng đột phát đáp lên một tầng bóng mờ, một trận gấp gáp, vì lảng đang lúc, một cổ to lớn cản trở lực tự Bắc Cực Thiên Vũ truyền tới, trong bụng một trận cuộn cuộn, oa một tiếng, một ngụm máu tươi tự trong miệng xì ra, Nam Cung nghe đoạn trong đầu một mảnh hỗn loạn, nhắm hai mắt lại, bất tỉnh đi.

Lũ lũ gió đêm thổi phù, Long Vân núi xa xa mơ hồ truyền tới gà gáy chó sủa tiếng, Đông Thiên đã có chút sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Quỷ Ảnh Ma tung

Một loại vô hình khát vọng dẫn dắt bước chân, trình phương xa thân hình không tự chủ được hướng màu đen sao thối tới, lập tức đến gần Huyền Tĩnh. Nhưng trong giây lát Huyền Tĩnh phía sau toát ra cái bóng người, nhanh như điện bắn một loại xông về phía mình, không nói lời nào, túm từ bản thân cánh tay chạy. Kinh hãi sau khi, mới phát hiện cái thân ảnh này quen thuộc như vậy. Một thân Lục Y, thúy ý oánh oánh. Tuyền mỹ mặt mũi, một tia lạnh giá, một tia hận ý, khoe miệng treo một lau thanh Ngạo nộ cười.

Sau lưng Huyền Tĩnh chẳng biết tại sao đột nhiên mực khí sôi trào, kéo thành một đạo mực thác hướng trình phương xa nhanh chóng đè xuống. Cũng còn khá, chạy nhanh. Một trận thờ dốc sau, bình tĩnh nhìn phía xa vẫn còn ở bay lên lẫn lộn đất mực thác, quay đầu, nhìn xinh đẹp gương mặt, nhẹ giọng nói: "Quyên tỷ, người sao không lại ở chỗ này? Mới vừa rồi nhờ có người."

Ngắm nhìn viên kia màu đen sao, Liễu Quyên lạnh lùng thốt: "Ta cũng biết kia hai cái lão đầu tử không hảo tâm gì, nếu không phải người sẵn được (phải) thúy rằng Lân Linh Tê dối rằng, lúc nào người thấy bọn họ đã tới chúng ta Thử Tộc khu! Ngày hôm qua chạng vạng tối, bọn họ vừa vào cửa ta đã nhìn thấy, cảm giác rất ghét, mặt đầy dối trá. Ta làm bộ không nhìn thấy, cho đến nhĩ thức kêu chúng ta ăn cơm, mới ngại vì thím tình cảm, cùng bọn họ chào hỏi. Ta đoán buổi tối nhất định sẽ có chuyện gì phát sinh, quả thật, hơn nửa đêm ta nhìn thấy bọn họ ở nhà người chung quanh thần thần bí bí đồng dạng đạo kim sắc vòng sáng. Chỉ chớp lát sau, người Nguyên Thần liền bay ra sân, ta lo lắng người sẽ xảy ra chuyện, một mực đi theo."

Trong lòng đang đưa tầng tầng rung động, không nghĩ tới Quyên tỷ quan tâm như vậy chính mình, một cổ ảm áp từ đáy lòng chậm rãi dâng lên. Nhìn sáng chói Tinh Không xinh đẹp bóng người, trong mắt nhảy ra vô hạn thường thức nhìn kỹ. Cúi đầu, cảm giác mặt tự động đỏ có chút nóng, suy tư thật lâu, muốn nói rất nhiều, cuối cùng lại chỉ nói: "Cảm ơn!"

Đứng yên U Lan Thiên Vũ, sạch sẽ con người lóe sao như thể màu sắc, Liễu Quyên Tĩnh Tĩnh nhìn một hồi trước mặt Hắc Y bóng người, anh tuấn, đẹp trai, cũng có một tí lạnh giá, chẳng qua là này tia (tờ) lạnh giá Ân ở đó lấp lánh ánh mắt sâu bên trong. Quạt cuồng, lạnh giá, này là mình thích hẳn lý do, tốt nhất mang theo mấy phần ngạo khí, mấy phần không phục. Nhẹ nhàng vuốt một chút trên trán bay xuống mái tóc, khoan thai nói: "Xa Phương đệ đệ quá khách khí, phải nói ta, cũng là ta cảm ơn người mới được. Người là làm cho ta đến thúy rằng kiểm, không tiếc tánh mạng đi xông Xà Yêu Huyền Huyệt, đại lễ như vậy, Quyên tỷ thật không biết nên có nhiều cảm kích. Thật không biết như thế nào hồi báo người mới phải, ta nghĩ rằng thật lâu, ta chuẩn bị cũng đưa người một vật, chẳng qua là không biết người có thích hay không, đối với người có hữu dụng hay không."

Trình phương xa, nghiêng người dựa vào đến một viên tiểu tinh tinh, nhìn chăm chú Liễu Quyên đạo: "Há, Quyên tỷ làm sao biết ta đi Xà Yêu Huyền Huyệt? Chuyện này ta còn không cùng bất luận kẻ nào nói tường tận lên."

"Này." Liễu Quyên không thể làm gì khác hơn là đem bốn ảnh Thần Hồ chị em gái dùng chín viên hoán tình lệ yêu cầu lê dân Nguyệt nương nương lấy trộm trình phương xa hờn phách chuyện tuần tự nói một lần. Nghe thành trình phương xa mây mù dày đặc, nhưng lại không thể không tin, trình phương xa tin tưởng Liễu Quyên lời nói, hơn nữa không nghi ngờ chút nào, nhưng nghe quả thực có chút lý kỳ.

"Bốn ảnh Thần Hồ, " trình phương xa nhớ lại, đột nhiên nói: "Là có có chuyện như vậy, ta từng đã cứu bốn con tiểu hồ ly, nhớ hai cái bạch, hai cái màu xanh da trời, đều rất đẹp. Không nghĩ tới hôm đó cứu bọn họ, hôm nay lại thành ta ân nhân. Nghĩ đến động vật cũng có tình! Ai? Quyên tỷ, người làm sao có thể nhìn thấy hồn phách đây? Ta nghe nói phạm nhân là không thấy được Quỷ Hồn, ha ha, chẳng lẽ Quyên tỷ là thần tiên hạ phàm?" Nói xong, trình phương xa vây quanh Liễu Quyên đi một vòng, nhìn từ trên xuống dưới, trong mắt lóe lên một loại cảm giác quái dị.

"Cái này người chó xía vào, thần tiên lại có cái gì không nổi, đi, ta dẫn người đi xem hai dạng đồ vật." Nói xong, Liễu Quyên mái tóc hất một cái, thân hình lướt nhẹ đi, trình phương xa phi thân đuổi theo. Xa xa Thiên Cương Tinh đầu màu xanh lá cây Dị Tinh thả ra chói mắt hào quang, lộ về đến mức dị thường sống động. Theo hai người đi xa, hào quang mới chậm rãi khôi phục như cũ trình độ. Màu đen Dị Tinh cũng từ từ bình tĩnh lại, Mặc Sắc khói mù

không có ở đây sôi trào, lại thành một viên quý dị màu đen sao.

Một cỗ gió lạnh đánh tới, Nam Cung nghe đoạn nghe được nhiều tiếng kêu: "Sur huynh! Sur huynh!" Đồng thời phía sau ồ ồ Chân Lực trào vào bên trong cơ thể, có chút mờ hai mắt ra, chốc lát suy tư sau khi, khôi phục thần trí. Vô lực ngẩng đầu,

Nhìn tinh không mênh mông. Thiên Cương Tinh diệu ở Bắc Cực không trung, vắng lặng, tiêu điều.

Cảm thụ được sau lưng Đông Phương tới run rẩy hai tay, Chân Lực tiêu hao hầu như không còn, trong lòng âm thầm thở dài. Thấp giọng nói: "Đông Lai, dừng lại, ta không sao. Nhanh lên điều tức một chút, sau đó trở về giúp ta cảm khiếu đồ tới."

Thấy sư huynh tỉnh lại, Đông Phương tới thật sâu thở phào, thầm nói sư huynh lần này xem sao thật sự là quá mức quý dị. Tứ Tinh tề tụ quả nhiên bá đạo, còn không có tề tụ giống như này khó đối phó, ngày khác thật tề tụ phải làm như thế nào đây? Nhìn sư huynh tiêu tụy mặt mũi, tóc đen đầy đầu đã trắng lóa như tuyết, trước tiên tạm thấp mấy tuổi mặt mũi cũng tìm không được nữa, toàn bộ một cái xé chiều ông già. "Sư huynh người?" Trình Đông tới chỉ Nam Cung nghe đoạn đầu tóc bạc trắng đạo.

Nhẹ giọng nói: "Sư đệ chớ trách, thần ngôi sao dị tướng, tinh trần trở về vị trí cũ đại pháp phản lực sở trí. Vội vàng điều tức đi." Nói xong nhắm mắt không nói. Trình Đông tới cũng ngồi xếp bằng ngồi xong, từ từ điều tức đây.

Tâm niệm bên trong nhớ lại tề tụ trước một màn kia, tại sao Phương nhi Nguyên Thần đột nhiên thay đổi phương hướng, Huyền Tinh thì tại sao Mặc Vân sôi trào đây? Thiên Cương Tinh quái dị màu đen hòa hợp là nơi nào tới? Viên kia màu xanh lá cây Dị Tinh tới nay là sao như thế sống động? Liên tiếp nghĩ vẫn xông lên đầu. Chẳng lẽ tổ tiên đời đời kiếp kiếp chờ đợi Tứ Tinh tề tụ cuối cùng một cái tai nạn! Có thể hoàn toàn khẳng định, Phương nhi chính là Huyền Tinh đồng tử, hẳn dựa vào hướng Huyền Tinh đi vậy lấy chứng minh. Về phần tại sao cuối cùng không có tiếp xúc Huyền Tinh vị, có lẽ có... khác biệt số. Từ tinh tượng đến xem, Huyền Tinh hiện lên mực, Thiên Cương khối mù, hiển nhiên là một loại Ma Tướng. Phương nhi đem tới sẽ chui Nhập Ma Đạo? Cái này quả không tưởng tượng nổi, nếu như hẳn chui Nhập Ma Đạo, há chẳng phải là thiên hạ hại lớn! Kia mảnh nhỏ khối mù, lại vừa là một cỗ cường đại Ma Yêu khí tức, vạn nhất cũng nên ở Tứ Tinh một trong một ngôi sao bên trên, thiên hạ này đang lúc phải làm như thế nào cho phải. Càng muốn quá kinh hãi, Nam Cung nghe đoạn, đột nhiên lại ngộ ra Tộc chí bên trong một ít nội dung, "Huyền Ma xanh quý, ngôi sao đầu ngôi sao đuôi."

Ngưng mắt nhìn tâm niệm bên trong Thiên Cương Tinh Tinh Vực, Thiên Cương Tinh đầu màu xanh lá cây Dị Tinh lưu chuyển quý dị Quang Hoa, ngôi sao đuôi chính là viên kia màu đen Dị Tinh. Minh bạch, Tứ Tinh đồng tử Trung Phương mà là Huyền Tinh đồng tử, là ma Tinh chi vị. Xanh ngôi sao là quý Tinh chi vị, quý ngôi sao sẽ là ai chứ? Chẳng lẽ sẽ là nàng, lúc này Nam Cung nghe đoạn trước mắt hiện ra một cái thêu Hoa cô nương, dưới ánh trăng đầu ngón tay dịu dàng, trong con người hân ý cao ngạo, một tia lạnh giá, một tia không phục. Hẳn không sai, hôm đó sáng sớm đi Phương nhi nhà lúc, bấm ngón tay tính qua, về này Nguyên Thần xuất khiếu đại pháp thần công hạ thân hình rơi vào Liễu Hà Đông gia, Nguyên Thần là âm thể, đi qua hỏi qua, Liễu gia chỉ có này một đứa con gái, năm nay mười sáu tuổi, vừa ứng Tứ Tinh tề tụ thiên tượng thuyết giải. Chẳng qua là.

Liễu Quyên ở trong tinh hải phiêu gio, trình phương xa với ở bên người. Hai người ở hồn nhiên Tinh Không tận tình bay lượn, ở ngôi sao trong khe hở lúc ẩn lúc hiện, tốt không sung sướng. Phi hành một trận, hai người hướng một viên màu vàng nhạt Tiểu Tinh Cầu rơi đi. Tinh Cầu trên gần như không có một ngọn cỏ, ngôi sao đồng hồ tất cả đều là tinh tề kim sắc hạt cát, đập lên ôn nhu, ấm áp, tựa như mơ như ảo, rất thích ý. Nhẹ nhàng hạ xuống, Liễu Quyên đi ở phía trước, sau lưng lưu lại một cứng cỏi dấu chân, Nguyên Thần vốn vô thật thể, nhưng là cảm giác tốt đẹp, thúc giục công pháp, lấy thật thể lực đạo xuất hiện ở nơi này. Nhìn từng cái thanh tú dấu chân, trình phương xa thật là có chút kinh ngạc đến ngây người, cho tới bây giờ không có nghĩ tới, cô gái dấu chân lại cũng như vậy mỹ lệ, hẳn không được cất giữ. Dừng lại, cẩn thận tỉ mỉ một phen, sau đó lại đuổi theo.

Tiểu Tinh Cầu trên bề mặt sa địa thưa thớt rải rác một ít đồi cát nhỏ, trước mắt chính là một cái, làm bất quá vài mét đáng vẽ. Liễu Quyên quay đầu hướng trình phương xa đạo: "Người trước nhắm mắt lại, không cho nhìn lên."

Nhìn Liễu Quyên thân bí đáng vẽ, nhớ tới nàng muốn đưa đồ mình, vì vậy thuận theo nhắm mắt lại, yên lặng đợi nàng phân phó. Chỉ chốc lát sau, Cồn Cát dâng lên tới một tiếng dễ nghe thanh âm "Có thể."

Giương mắt nhìn lên, lưỡng đạo thúy ánh sáng màu mang nhắm thẳng vào Thương Khung, ánh sáng bên dưới, hai cây xanh ngắt ướt át thúy răng Lân Linh Tề đôi răng kiếm cắm ở trên đồi cát. Hân mang lấp lánh, trong trẻo vô cùng. Tập trong gió, mơ hồ truyền tới tí ti khe rên. Tốt cảm giác quen thuộc, làm cho này hai khẩu răng, chính mình thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng ném. Nhớ hôm đó, cùng thúy răng Lân đại chiến, may mắn quái vật bị thương trên người, chính mình miễn cưỡng thắng, hao hết khí lực cất lấy đôi răng. Tự biết rất khó bình an về đến nhà, liền đưa chúng nó chôn ở một cây Cỏ Mộc xuống, sau đó trong lòng tề tụ.

Mấy bước chạy lên Cồn Cát, quý xuống đất vuốt ve song kiếm, mát lạnh cảm giác trong nháy mắt lan khắp toàn thân, hơi rét lạnh lạnh, nhưng rất thoải mái. Nồng nặc màu xanh lá cây thân kiếm, xanh ngắt như Huyền, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm, trước mắt lại hiện ra kim Long Khiếu Thiên bóng người to lớn, thúy kiếm là do hắn Sở Luyện chế. Lúc ấy chính mình không lên tiếng quyền lợi, nếu như có, thật hy vọng để cho hắn là hai thanh kiếm này làm cái tên. Nhưng khi lúc, không đúng rồi, trình xa mới tỉnh lại tới đạo: "Hai thanh kiếm này tại sao sẽ ở người nơi này?" Ánh mắt nghi ngờ dò xét mái tóc khê gio lên Liễu Quyên.

"Ở thợ săn Từ trộm." Liễu Quyên nhàn nhạt nói.

Trình phương xa mắt tròn tròn nhìn Liễu Quyên, thật lâu mới nói: "Trộm, này được không?"

"Có cái gì không được! Đây vốn chính là người đồ vật, bọn họ dựa vào cái gì đem người dùng mạng đổi lấy đồ vật cung, nói là cung, nói không chừng một ngày kia, cái nào trưởng lão đích truyền con em kết hôn á..., sinh nhật, không miêng mà lại hoa tiết bên trên, làm quà tặng người, kia nhiều bức người đây. Dựa vào cái gì nha!" Liễu Quyên vừa nói, có chút tức giận bất bình, dùng sức đá cát. Sau khi lại nói: "Yên tâm đi, kiếm này chỉ thả nơi này. Không biết đến. Dĩ nhiên, người mất hứng, ta có thể đưa trở về." Nói xong, Liễu Quyên lẳng lặng nhìn trình phương xa.

Suy nghĩ Liễu Quyên lời nói, sự thật xác thực như thế, vốn là đưa cho Quyên tỷ, cung ở thợ săn Từ trong, sợ rằng vĩnh viễn cũng không có mình phần, khỏi nói đưa cho Quyên tỷ. Suy tư một hồi, ngẩng đầu ngênh hướng Liễu Quyên kỳ vọng ánh mắt đạo: "Cũng được, Quyên tỷ nói đúng. Không đối gạt Quyên tỷ nói, ta có hay không không có vấn đề, nhưng kiếm này là ta là Quyên tỷ được, vô luận là ai cũng không nên ngăn trở ta phần tâm ý này. Chỉ cần Quyên tỷ thích liền có thể."

Liễu Quyên nghe một chút trình phương xa đáp ứng, khóe miệng hiện ra một nụ cười. Thật ra thì chính mình hành động này cũng không phải là vì chính mình, được bảo kiếm dựa vào duyên, trộm cũng không phải là dự tính ban đầu. Nhưng là có ở đây không nhìn thấy trình phương xa dùng mạng dôi lấy đồ vật, treo ở người khác ngang hông. Cho nên cân nhắc nhiều lần, quyết định trộm kiếm đến chỗ này, cũng trộm truyền Liễu gia độc môn kiếm pháp Liễu Diệp nhận đỉnh cho trình phương xa. Tại sao làm như thế, Liễu Quyên nói không biết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Lệ huyết đan tâm

Thân hình nhẹ nhàng đứng lên, hàn kiếm nơi tay, thúy sắc đông lạnh bên trong quán vòng quanh tí ti rừng mình. Liễu Quyên khóe miệng vẽ mỉm cười, nhưng trong mắt lại lóe băng Ngạo, hận ý. Nhìn chăm chăm nồng nặc thân kiếm, xanh ngắt ướt át, như viên viên thúy sắc nhân lệ. Nhìn này thúy sắc, Liễu Quyên có một loại muốn khóc xung động, nhưng mà nàng không có. Mà là dùng lạnh giá mũi kiếm cắt hướng mình ngón tay.

Máu ở trích (dạng), kiếm ở uống. Đồ tươi máu tại trong hư không như nhảy lên ngọn lửa, có một khắc như vậy cực giống tim. Trình Viễn Phương nhìn giọt kia giọt máu tươi rơi vào trên thân kiếm, ngưng tụ thành một đoàn, đỏ búng như ngọc, hiện lên nhàn nhạt huy quang, trong lòng một tia rung động. Tự kim trên đồng cát rút lên một cái khác chuỗi thúy kiếm, một đạo thanh huy đi qua, ngón giữa tay trái giống vậy nhỏ xuống đỏ thẫm lệ. Song kiếm cũng duỗi, hai chỉ nhỏ máu. Trên thân kiếm đoàn đoàn màu đỏ Huyết Tích, tựa như đoá đoá hàn mai, với khí lạnh bên trong Tĩnh Tĩnh cõi mờ. Thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng kiếm rung động âm âm, lưỡng đạo ánh sáng màu xanh lục ở đông lạnh bên trong căng rứt. Lần đầu tiên khát máu cảm giác để cho song kiếm làm quen sinh linh tốt đẹp. Máu, nguyên tới vui tươi như vậy. Tự mình tiến tới đến cái thế gian này, con nết chỉ có một, giết người khát máu.

Liễu Quyên cùng Trình Viễn Phương nhìn nhau cười một tiếng, song song Bạt Địa bay lên, trong hư không với nhau đem thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng kiếm ném về phía đối phương. Trong hư không một người thiếu niên, một cô thiếu nữ, song kiếm tê vũ, phiêu nhiên bay liệng Phi.

Một mối, say. Trở về màu vàng kim Tiểu Tinh Cầu, nằm ở mềm mại trên cát, thiên mạc lóng lánh vô số Tinh nhĩ. Tí ti Phong nhĩ vạch qua, phát y phiêu động, Lục Y xuống a na đáng người, giữa chân mây hai cổ u Đàm. Trình Viễn Phương nhìn kia hai uông u Đàm, trong suốt, thâm thúy, tựa như xa xa Minh Nguyệt, muốn đi ôm nhưng lại không dám, trái tim trôi giạt gọn sóng. Nhìn Trình Viễn Phương si ngốc đáng vẽ, Liễu Quyên trong lòng dừng động tí ti ngọt ngào.

Đem thúy rằng Lân Linh Tê đôi răng kiếm giao ở trước mắt, ngắm nhìn thân kiếm đến gần chuỗi kiếm vị trí một khối đỏ thẫm, tìm hình, đó là mối vừa rồi Âm Huyết sở trí. Hồng hồng tìm đúng là phương xa tâm, Liễu Quyên nhẹ khẽ vuốt vuốt khối kia đỏ thẫm, quay đầu đối với (đứng) Trình Viễn Phương đạo: "Chúng ta cho hai thanh kiếm này làm cái tên có được hay không?"

"Ta đang suy nghĩ." Trình Viễn Phương nhẹ giọng nói.

Yên lặng một hồi, Trình Viễn Phương đạo: "Thúy sắc linh rằng, Âm Huyết Chu vết, tựa như lệ như tâm, liền kêu thư hùng lệ Tâm Kiếm đi. Thư Kiếm kêu lệ máu, Hùng Kiếm kêu Đan Tâm, Quyên tỷ nghĩ như thế nào?"

Liễu Quyên thường thức danh tự này, lệ máu, Đan Tâm? Khẽ gật đầu, đạo: "Được, danh tự này lên được, từ nay, xa Phương đệ đệ uẩn Hùng Kiếm Đan Tâm anh hùng thiên hạ, ta dùng lệ Huyết Kiếm trừ ác Dương thiện. Truyền thuyết Long Vân núi Vạn Lý Vân trên đỉnh có một cái thần kỳ thần tiên chỗ, kêu Huyền Linh môn, nơi đó có thể học được thần kỳ pháp môn, nếu như một ngày nào đó chúng ta đi nơi đó thì tốt biết bao, như vậy chúng ta sẽ học được trong thiên hạ thần kỳ nhất công pháp. Thật ra thì ta trong mộng không biết leo lên bao nhiêu lần Long Vân núi vân đỉnh đỉnh núi, chỉ tiếc Huyền Linh Môn Thần bí khó lường, không tìm được cửa vào." Nói xong, Liễu Quyên nhìn chăm chăm Xán Lạn Tinh Không, đem lệ Huyết Kiếm gói dưới đầu, nhắm mắt, lâm vào suy tư, một cổ mát lạnh tràn vào thân thể.

Nghe Liễu Quyên lời nói, Trình Viễn Phương cũng lâm vào suy tư. Huyền Linh môn rốt cuộc là cái gì kỳ quái phương, nghe Sơn Trang mấy ông già nói, trong trang đi qua từng có người đi qua, chẳng qua là có đi mà không có về, không biết đến là đến Huyền Linh môn hay lại là nửa đường xảy ra ngoài ý muốn, nghe lời đồn đãi vậy cũng được chỗ tốt. Chẳng những có thể học công pháp, còn nghe nói có thể tu luyện thành tiên đây. U Lam thiên mạc, quán tinh nghịch ngợm nháy mắt nha nháy mắt, Trình Viễn Phương tự hỏi: "Thế giới này thật có thần tiên sao?"

Bên người Liễu Quyên quay đầu nói tiếp: "Có! Ta tin tưởng có thần tiên." Sau đó đứng lên thân hình, nhìn Thương Khung một hồi lại nói: "Đứng lên, chúng ta tiếp tục luyện Liễu gia kiếm pháp, chờ người học được sau khi, ta nghĩ rằng chúng ta tự nghĩ ra một bộ lệ huyết đan Tâm Kiếm pháp. Học thành

ngày, ta nghĩ rằng đi tìm Huyền Linh môn, người nghĩ đi không?"

Trình Viễn Phương nhìn chăm chú trước mắt xinh đẹp bóng người, gật đầu nói: "Nghĩ (muốn)! Một mực ở nghĩ."

Nhìn nhau gật đầu, Liễu Quyên sờ tay vào ngực, một cổ cảm giác thân thiết thấy trong nháy mắt chảy khắp toàn thân. Ngọc chưởng hướng lên trên, lòng bàn tay đột nhiên nhiều hơn sáu viên quả cầu bằng ngọc, huỳnh lỏng lạnh, dịu dàng mê người. Màu đen, màu trắng, màu xanh da trời các hai khóa.

"Đây là cái gì?" Trình Viễn Phương thất kinh hỏi.

Liễu Quyên hơi mỉm cười nói: "Ta cũng không biết,

Đây là ta trong lúc vô tình lấy được, vốn là tám viên, trừ này sáu viên, ngoài ra hai khóa là xanh, ở sự luyện công của ta lúc biến thành ánh sáng chui vào thân thể ta. Từ đó về sau, ta thị lực tự ra kỳ được, cho dù ban đêm, ngoài ngàn dặm ta cũng có thể thấy rất rõ ràng."

"Há, đây chính là bảo bối. Tại sao Quyên tỷ không đem còn lại cũng dùng để luyện công?" Trình Viễn Phương hỏi.

Liễu Quyên nhìn dịu dàng Ngọc Châu đạo: "Ta thử qua, này sáu viên ngọc châu, ta vô luận như thế nào cũng luyện hóa không. Có lẽ chỉ có màu xanh lá cây Ngọc Châu có duyên với ta đi. Ta nghĩ tới người cố gắng hết sức thích màu đen, có lẽ này màu đen Ngọc Châu cùng người hữu duyên, liền định đưa cho người."

Nghe vậy, Trình Viễn Phương mừng rỡ dị thường, nhìn màu đen Ngọc Châu, lóe lấp lánh ánh mắt nói: "Đa tạ Quyên tỷ, hai tay nhẹ nhàng nhận lấy màu đen Ngọc Châu, cẩn thận dò xét, đen nhánh sáng loáng, thật giống như một đôi thần kỳ con mắt. Nhìn màu đen Ngọc Châu, một loại giống như đã từng quen biết cảm giác tự nhiên nảy sinh, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt, thật giống như màu đen kia Ngọc Châu chính là mình con mắt như thế, ánh mắt không thể rời bỏ nó. Màu đen Ngọc Châu tựa hồ cũng chia bên ngoài hưng phấn, nhảy khỏi Trình Viễn Phương lòng bàn tay, tại hân thân tế nhảy cẫng, màu đen càng ngày càng đậm, từ từ khuếch tán, dần dần màu đen Ngọc Châu biến thành hai luồng khói mù đem Trình Viễn Phương khóa ở bên trong.

Liễu Quyên nhìn trước mắt hết thấy các thứ này, kinh ngạc không thôi, trong đầu nghĩ này nên làm thế nào cho phải, vốn định đưa hân cái lễ vật nhưng không ngờ ra như thế ngoài ý muốn. Trong lòng thầm gấp, nhìn trái phải đi, muốn giúp không thể, mắt thấy Trình Viễn Phương biến mất ở nồng nặc trong khói đen. Chỉ thấy đoàn kia khói đen trên mặt cát lăn qua lộn lại, sau đó bay lên trời, tại trong hư không bay lượn bay lộn, chừng một giờ, tốc độ mới chậm lại. Nhưng khói đen như cũ rất nồng, không cách nào thấu tích.

Liễu Quyên không ngừng lớn tiếng hô Trình Viễn Phương tên, nhưng mà không có bất kỳ hồi âm. Thân thể chẳng biết lúc nào tập tập gió mát biến thành vù vù gió rét, Liễu Quyên thật sâu rùng mình một cái, trong mũi một trận chua xót, trong đầu ông ông tác hưởng. Đoàn kia khói đen còn đang xoay tròn, tầm mắt càng ngày càng mơ hồ, Liễu Quyên trầm nghĩ trong lòng đã biết là thế nào.

Trình Viễn Phương trong ngượng ngập ngẫm trộm nghe đến một cái thanh âm già nua: "Ha ha, tôn kính chủ nhân, chúng ta đợi ngài 3000 năm, hôm nay rốt cuộc chờ đến ngài. Bị phong ấn 3000 năm mùi vị thật bất hảo được, bây giờ ta lại có thể theo chủ nhân Ngao Thị Thiên Địa, thật cao hứng. Ha ha, ha ha."

"Người là ai?" Trình Viễn Phương kinh ngạc nói.

Trong khói đen, vọt tới một đoàn sương mù dày đặc, bên trong tựa hồ là một cái quái dị khác đầu, lắc lắc đạo: "Ta là ngài Thông Linh Thần Mục a, ta tôn kính chủ nhân, chẳng lẽ 3000 năm luân hồi, đem mình pháp nhãn cũng quên sao!"

"Há, người là ánh mắt ta. Ha ha, trò cười. Ánh mắt ta thật tốt dài ở trên mặt, làm sao sẽ lại toát ra hai con mắt, người tìm lộn nhận thức." Trình Viễn Phương cười nói.

"Ha ha, chủ nhân ta, Thông Linh thúy chui là huynh đệ chúng ta bốn người Pháp Danh. Người xem đến màu đen Ngọc Châu kêu Huyền Quang Thôi Toàn, màu trắng Ngọc Châu kêu Ngân Quang Thôi Toàn, màu xanh da trời Ngọc Châu kêu Lam Quang Thôi Toàn. Còn có màu xanh lá cây Ngọc Châu, kêu Lục Quang Thúy Toàn. Chủ nhân ta kêu Huyền Tinh đồng tử, chính là người, ở Thiên Cung Tinh cung quanh Huyền Tinh chính là người Thiên Vi, này không nghĩ ngờ chút nào. Ta muốn tùy người một đường chiến thắng nhân gian gặp trắc trở, Hóa Phàm tu chân, tìm được thiên phong, Tru Diệt chín thiên kiếp, Tiểu Ngao Vũ đang lúc. Ha ha, ha ha, quá tốt! Ha ha, ha ha, ta lại có thể con mắt thông vạn dặm, vui chơi thỏa thích thiên địa. Oh! Mới vừa rồi nói với người con gái chính là lục quang Thôi chui chủ nhân, là nàng phát hiện chúng ta, nàng là ta ân nhân, cũng là người ân nhân, ta thề báo đáp nàng, ta tôn kính chủ nhân, hy vọng người tác thành. Thiên Cung đổi chỗ giống đã không thể nghịch chuyển, thiên hạ yêu ma khí đại thịnh, nhân gian một trường họa kiếp không thể tránh được. Ngân Quang, Lam Quang chủ nhân ta nghĩ rằng cũng mau tìm được. Quá tốt, huynh đệ chúng ta bốn người, lại có thể Khoái Ý Ân Cừ. Ha ha. Ha ha."

Trình Viễn Phương nghe cái này thanh âm già nua lời nói điên cuồng, ngẩn ngơ, không giải thích được. Bất quá ngẫm ở trong khói đen, bắt đầu trước mắt một vùng tăm tối, nhưng sau đó tựa hồ trong cơ thể ở tràn vào vô hình lực đạo, từ từ chi quanh thân đồng loạt tuần hướng đầu, cuối cùng tự ở cặp mắt, lực lượng không ngừng tràn vào, chỉ cảm thấy trước mắt càng ngày càng rõ ràng. Xuyên thấu qua tầng tầng khói đen, xa vạn dặm tựa như ở trước mắt, những thứ kia mơ hồ sao, lúc này Tinh Cầu mặt ngoài cục đá vụn mà cũng có thể thấy rõ ràng. Dưới chân, Liễu Quyên mỹ lệ gương mặt càng động lòng người. Thật dài lông mi rõ mồn một. Đại khái là một mối, cặp kia mỹ lệ con mắt thật chặt nhắm, thân thể quyền trên đất ngủ, giữa chân mày một tia buồn oán.

Cũng không biết chi quá lâu dài, Trình Viễn Phương trước mắt khói đen dần dần bay tán ra đi, lần nữa thanh lãng đứng lên. Đứng ở tinh cầu màu vàng óng bên trên, Trình Viễn Phương hiếu kỳ bốn phía nhìn. Không nghĩ tới mệnh mạng biển mây bên trong vẫn còn có nhiều như vậy lâu đài Đình Các, thành trì san sát. Cúi đầu, xuyên thấu qua tầng mây, đá xanh Sơn Trang, Long Vân Sơn Trang, Ngọa Long vịnh, ngày Nhận giúp ngay tại dưới chân. Đại Địa Chi Hạ, sâu kín chân núi lại cũng có thâm trạch khắp nơi. Hết thấy các thứ này thật là không thể tưởng tượng nổi. Thật chẳng lẽ là kia hai cái Hắc Ngọc

cầu nguyên nhân, mình là cái gì Huyền Tĩnh đồng tử, kia hai cái Hắc Ngọc cầu là mình con mắt. Theo bản năng sờ một cái con mắt, mềm mại, không như thể nào a. Đây là thể nào, cái thể giới này thể nào đột nhiên biến hóa.

Trận trận gió mát đánh tới, Trình Viễn Phương không nói ra là cao hứng hay là cảm thấy ly kỳ. Con mắt là trong trẻo, nhưng trong lòng lại hồ hồ. Đôi mắt Thương Khung, đây sao treo cao, trong lúc bắt chợt thả lỏng mấy lần. Tí ti không dễ dàng phát giác Vân, tựa như điều điều khăn quàng lượn quanh ở buồng tim.

Quỳ xuống, đem quyền trên mặt cát Liễu Quyên đỡ dậy, cỡi xuống áo khoác nhẹ nhàng đẩy kín, để cho nàng bên ý tại chính mình rộng rãi đầu vai. Nắm tay nàng, thật mát. Trong móng lung, Cổ dòng nước ấm chìm vào bụng dạ, đầu tâm phát sợi hai cổ dịu dàng khí tức, hâm nóng một chút, ngứa ngứa. Mơ màng tỉnh lại, thân thể là cái đó quen thuộc bóng đen, ánh mắt chính nhìn chăm chăm phương xa. Trái tim rối cuộc buông xuống, hẳn không việc gì, sau đó nặng lại nhắm mắt, an tường theo cái đó đầu vai tiếp đi.

Khi tỉnh lại, Đông Phương đã trắng bạch, lưỡng đạo sáng quắc ánh mắt chính nhìn chăm chú chính mình. Hai má đỏ ửng, Liễu Quyên nhẹ nhàng đứng lên, đem quần áo trả lại cho Trình Viễn Phương thấp giọng nói: "Cảm ơn."

"Ha ha, nhìn người ngủ giống như con mèo nhỏ." Trình Viễn Phương cười nói.

Nhẹ nhàng vuốt mắt trật tự tóc, Thanh Phong đưa thoải mái, lệ tâm song kiếm vắng lặng Kiếm Mang nặng lại cái búng kia tia (to) lạnh giá, kia tia hận ý. Trình Viễn Phương nhẹ nhàng đem lệ Huyết Kiếm đưa cho Liễu Quyên, đạo: "Không phải là phải luyện kiếm sao? Đến đây đi."

Nhận lấy lệ Huyết Kiếm, Liễu Quyên quanh thân thấy lạnh cả người trong nháy mắt dâng lên, người nhẹ nhàng bay vào hư không, Liễu Diệp nhận đỉnh độc bá thiên hạ, từng mảnh kiếm Hoa, thủy thủy hân quang, phung phí Toái Ngọc, gió qua Vô Ngân nhưng lại hình chấp chôn nặng nề. Trình Viễn Phương nghiêng Kiếm Phi đi, Đan Tâm nhảy lên không, anh hùng đứng sừng sững. Thân hình xoay tròn, kiếm hoa trong nháy mắt nở rộ chu vi.

Song kiếm tề vũ, tung bay thương Vũ, đây sao làm bạn, từ xa nhìn lại, tốt một đôi thần tiên kiếm lữ.

Đáng thương khuynh thiên Bách bên trên, Cổ Mộc không biết người mới Tú, Nam Cung nghe đoạn lão lệ tung hoành, đem hết toàn thân pháp lực một lần cuối cùng kích thích Hồng Hoang Linh Cầm. Ma Hồn cầm mấy tiếng ai oán, liền thân chiết dây đoạn, 3000 năm chờ đợi, đi trước một cổ U Hồn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Trưởng lão cái chết

Cầm đoạn thân cần gì phải lưu, Oán Hồn xuống Cửu U. 3000 đợi Thần Di, vạn tái mắc khinh Châu. Thiên Cương hiện tại đầu mối, Thất Tinh có Họa Đầu. Khó chịu Cầm Âm giống, khóc rống trang ngàn thanh.

Nam Cung nghe đoạn bức tức phát tay áo, thế băng nhất thanh thủy hừng, Ma Hồn cầm gây làm hai khúc, cầm đoạn âm thanh sứt sùi, phanh nhiên từ nay nghỉ. Nhìn tàn cầm, trong lồng ngực Vạn Mã Bốn Đẳng, trong miệng một trận Cam Diễm, oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi. Cuối cùng Cầm Âm lượn lò phiêu hướng Cửu Tiêu, tâm niệm bên trong cũng một lần cuối cùng thấy U Lam không trung. Thiên Vũ khôi phục sạch sẽ, Thiên Cương Tinh lóng lánh trong trẻo màu sắc. Kia bốn viên khác ra sao thần kỳ nháy, không nhìn ra chút nào không thỏa. Chỉ mong vĩnh còn lâu mới có được tề tụ ngày hôm đó, Nam Cung nghe đoạn từ từ nhắm hai mắt lại, trong lòng lưu lại vẻ chờ mong.

Kia búng máu tươi phun ở tàn trên đàn, Linh một tiếng, sau đó biến hóa vào tiếng lá cây xào xạc, theo gió thổi tới. Trong không khí một cái lão nhân tóc trắng nằm ngửa như muốn ngày Bách bên trên, bên người hai đoạn tàn cầm. Tóc trắng lung lay, tái nhợt mặt mũi, khóe miệng tí ti đau khổ. Ngắm nhìn Cửu Thiên con mắt, cứ như vậy mờ, không biết đến ánh mắt kia ở lưu luyến cái gì, làm cho người ta cảm giác chỉ có không cam lòng.

Trình Đông tới ngự phong bay tới, trong tay nắm một quyền Cổ Thư cũ quyền, sách Văn Ngũ Tộc chí. Tình Tình đứng thẳng, nhìn cái đó gầy đét bóng người, tìm kiếm trí nhớ, không tìm được đảm nhiệm Hà Sư Huỳnh anh hùng thần vũ bóng dáng. Nhưng mà hẳn tin chắc, đây chính là sư huynh, khi hẳn chỉ đi chính mình lúc, tâm lý vậy lấy nhưng biết hẳn lựa chọn. Trình Đông tới không khóc, giống như hẳn như vậy tuổi tác, như vậy tu vi người, đối với sinh tử chung quy so với thường nhân thấy ra nhiều chút, thân nhiên nhiều chút. Lẳng lặng ngồi xếp bằng ngồi ở sư huynh trước mặt, đem kia gầy đét thân thể ôm vào trong ngực. Nhẹ nhàng là sư huynh phát nhắm cặp mắt, nhẹ giọng nói: "Sư huynh người cứ yên tâm đi đi. Ta biết người Ngung Nguyên thân đi, nhất định là là ngăn cản Sơn Trang cái gì đại nạn. Thật ra thì con cháu tự có con cháu phúc, cần gì phải quá câu chấp đây!"

Tái nhợt trên mặt, viên viên thanh lệ vết, tích tích là trang buồn. Theo mặt mũi nhìn, tầm mắt rơi vào sư huynh trước ngực, một phong thơ lộ ra một góc. Trình Đông tới đưa tay nhẹ nhàng lôi ra, mượn Đông Thiên tòa sáng ánh sáng, từ đầu tới cuối tỉ mỉ nhìn mấy lần, lệ hay lại là chảy xuống. Tin ngữ Vân:

Nhị đệ hôn khai, vi huynh đi vậy! Chúng ta Ngũ huynh đoàn tụ, tang thương trăm năm, vui ung dung, khổ sâu kín, giống như hôm qua tích. Nhân sinh có

lệnh, tụ tán có kỳ, khác (đừng) không tiếc nước, ngắm Chư Đề lại hoa tiết sau nhanh đi thanh liễu nước, giúp ngày phạt Ma, bình an cùng thiên hạ. Đá xanh Sơn Trang chỉ Vô Nhật vậy! Ta tin qua đời chó tuyên dương, phiền Nhị đệ đem ta chỉ Phàm Thể thiếu hủy, Dương tro cốt với khuyển thiên sông liền có thể. Báo cho biết trong trang trên dưới, ta có chuyện quan trọng đi thanh liễu nước thường ở không về, trong trang lớn nhỏ nguyên do sự việc bốn vị sự đệ toàn quyền xử lý. Thật coi có chuyển thể kiếp sau, nhất định hay lại là huynh đệ. Huỳnh Nam Cung nghe đoạn tuyệt bút.

Hai mắt ngán lệ trong mơ màng, năm xưa núi xanh Bích Thủy, huynh đệ năm người thần tiên ngày thường từ phiêu nhiên ở trước mắt. Một cái ngàn bất tỉnh say, Liễu Diệp phát gió Phi. Dao Cầm tím Lãng gió, hàn kiếm phiêu Tinh Huy.

Ngẩng đầu, một cái thơm tho rượu vào miệng, mùi thơm vẫn miệng đầy, chẳng qua là vị khổ xuyên thấu qua. Ngán bất tỉnh a, ngán bất tỉnh! Trình Đông tới trong lòng than thở: "Người vô ích là ngàn bất tỉnh xưng vị, chỉ xứng mê tâm trí người ta, Dẫn Hồn xuất khiếu, lại không thể liêm Hồn trở về cơ thể! Có bản lãnh, để cho sư huynh ta chuyển tới!" Nhẹ nhàng đem rượu ngã về phía Nam Cung nghe đoạn khấu bên trong, si ngốc nhìn. Chung quanh tĩnh lặng, kia thanh âm quen thuộc không có một chút động tĩnh. Rượu không ngừng ngã xuống, Trình Đông tới lệ cũng không ở chảy. Vô thanh vô tức, lại vạn hoa bi thương.

Trình Đông tới lắc lắc thân hình, từ từ đứng lên, tự như: "Sư huynh, đi, em trai mang người về nhà! Về nhà!" Ôm Nam Cung nghe đoạn thi thể, Trình Đông tới lao đảo đi. Trong không khí phiêu dật Kỳ Dị mùi rượu.

Phía sau một cái quỷ dị bóng người, bỗng dừng, tự Vân Khí bên trong thoát ra, ầm ầm song chưởng đẩy ra, trong nháy mắt đem Trình Đông tới kể cả Nam Cung nghe đoạn thi thể đẩy về phía trời cao. Toàn lại song chưởng lui về phía sau, đem trong hư không lẫn lộn hai người hút trở về. Mấy cái lên xuống Trình Đông tới rơi xuống như muốn ngày Bách bên trên, khoe miệng chảy ra đỏ thẫm máu, hai mắt nhắm nghiền, đã chết đi. Trong ngực còn ôm thật chặt kính yêu sư huynh.

Quỷ dị bóng người đi tới Trình Đông tới trước mặt hừ lạnh nói: "Ta đạo thật sự có tài, lại nguyên lai chỉ là một quỷ say, xui!" Nói đi,

Xoay người muốn đi. Đột nhiên đất quay đầu nhìn thấy một quyển sách cũ, phát lực hút lên nhìn một cái, chà trách: "Ngũ Tộc chi? Nhìn kỹ một hồi, cũng chưa từng mở ra, đưa vào trong ngực, nhìn bốn phía một cái, vạn người lại biến mất ở trong sương mù dày đặc, sau lưng lưu lại hai cỗ lạnh giá thi thể.

Nhìn hai tờ tái nhợt mặt mũi, một cái khô gầy như que củi, một cái mặt đầy kinh ngạc. Tại sao có thể như vậy? Trình Viễn Phương nghi ngờ nhìn Liễu Quyên, lắp bắp nói: "Bọn họ vốn là thật tốt, thế nào đột nhiên sẽ. . . ." Trình Viễn Phương có chút nức nở, không đành lòng nói một chút. Liễu Quyên cũng là mọi thứ kinh ngạc, chính mình theo dõi hai vị trưởng lão tới, rõ ràng nhị vị trưởng lão thân kiện thể bình an, như thế nào lại đột nhiên chết đi? Kết quả xảy ra chuyện gì?

Quan sát tỉ mỉ đến chung quanh, không nhìn ra cái gì khác thường, không có bất kỳ đánh nhau vết tích. Liễu Quyên nhìn chăm chú Trình Viễn Phương đạo: "Chúng ta hay lại là mau đi trở về đi, may ta tới, nếu không người Nguyên Thần cũng không thể quay về. Chúng ta bây giờ cũng không có cách nào trở về nghĩ biện pháp nói cho cha bọn họ đi."

Trình Viễn Phương từ chối cho ý kiến cúi đầu, trong lòng vô hạn khó chịu, cũng oán chính mình mới vừa rồi cùng Quyên tỷ đang luyện Liễu gia kiếm pháp, luyện xong sau trở về lại tỉnh cầu màu vàng giấu kiếm. Nếu như sớm tới một hồi, có lẽ sẽ không phát sinh như vậy chuyện. Liễu Quyên không đợi hẳn nói cái gì đất Trình Viễn Phương cánh tay người nhẹ nhàng lên, chạy thẳng tới đá xanh Sơn Trang đi.

Tĩnh dậy, đã là sáng choang, nhức mắt ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ tẩm ảnh ở trên trần, ầm ầm. Sáng sớm, gió mát tập tập, nhẹ nhàng đẩy cửa sổ ra, đối diện đưa tới trái tim mùi hoa. Ngoài cửa lớn một cái thân ảnh quen thuộc đang qua lại đi thông thả. Ô, đây chẳng phải là Quyên tỷ à. Trình Viễn Phương đứng ở trong phòng vẫy tay hô: "Quyên tỷ! Quyên tỷ! Thế nào không tiến vào?" Nhưng mà Liễu Quyên tựa hồ căn bản không nghe, vẫn ở chỗ cũ ngoài cửa lớn qua lại đi thông thả, tựa hồ đang suy tư điều gì. Trình Viễn Phương mặc quần áo tử tế, đi ra khỏi phòng. Phát hiện cha và mẹ cửa mở ra, bên trong không có một chút động tĩnh. Cảm giác rất kỳ quái, bình thường lúc này ít nhất mẹ đang nấu cơm, hôm nay thế nào sao thanh âm đây. Nói thầm trong lòng đến, cất bước đi vào nhìn một cái, lại không có một bóng người, trên bàn ăn cũng trống trơn. Tê? Kỳ quái, nặng lại đi ra khỏi phòng, đi tới ngoài cửa.

Liễu Quyên trong lúc bất chợt ngẩng đầu nhìn thấy Trình Viễn Phương, lo lắng nói: "Người có thể xuống tỉnh, ta hỏi người, tới hôm qua người nằm mơ sao?"

Trình Viễn Phương nhìn Liễu Quyên vậy cũng cười đáng vẻ, cười nói: "Làm, ta mơ thấy cưới vợ "

"Nói vậy gì người, " Liễu Quyên tiến lên nắm lấy Trình Viễn Phương lỗ tai đạo: "Ta và người nói chuyện đứng đắn đâu rồi, người còn nhớ tới hôm qua trong mộng người và ta luyện Liễu gia kiếm pháp chuyện sao? Lệ Tâm Kiếm, người Đan Tâm kiếm, ta lệ Huyết Kiếm." Liễu Quyên hết sức nhắc nhở Trình Viễn Phương.

Ta ngày, Trình Viễn Phương kinh ngạc không thôi, thế nào mình làm mơ nàng đều sẽ biết, thật đáng sợ, nhưng cố ý giả vờ dễ dàng, nhìn núi xa, dần gần cốt một cái đạo: "Quyên tỷ rất lợi hại, ta nằm mơ người đều biết."

Liễu Quyên thân nhiên nói: "Muốn thật là mơ liền có thể, đáng tiếc đó không phải là mộng, là thực sự. Hai ta thấy Nam Cung Thái Gia Gia cùng trình Thái Gia Gia chết ở khuyển thiên Bách bên trên, là thực sự."

"A!" Lần này Trình Viễn Phương giật mình không nhỏ. Lặng lặng nhìn Liễu Quyên nửa ngày nói không ra lời.

"Cha ta cha, mẹ. Còn có Trình thúc thúc, thím đều đi trên trang hỗ trợ, hai vị dài Lão Thái Gia gia thi thể đã dọn về tới. Nghe nói là Đông Phương trưởng lão Thái Gia Gia phát hiện. Trên trang đều đang đồn, hai vị dài Lão Thái Gia gia nhất định là bị trộm thúy rằng Lân Linh Tê đòi rằng kiếm kẻ gian giết." Liễu Quyên nhìn chăm chú Trình Viễn Phương đạo, trong ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Chẳng lẽ đây đều là thật, nhìn vẻ mặt nghiêm túc Liễu Quyên, Trình Viễn Phương không phải nghiêm túc, mặc dù đánh chết cũng hiểu không. Dò xét trước mặt Liễu Quyên, ánh mặt trời bắn vào nàng Thúy Lục quần áo bên trên, ánh sao nhảy đặng, sắc thân tế hoa đại cùng cỏ đại bên trên trong suốt Lộ Châu, hoà lẫn đến. Hai cái ngọc thủ hiếm thấy không biết làm sao, không ngừng nhào nặn đâm giắc. Trình Viễn Phương nhìn kia hai uông xinh đẹp con mắt đạo: "Ngươi lo lắng bọn họ hiểu lầm ngươi giết hai vị trưởng lão?"

"Dạ, ta trộm thấy rằng Lâm Linh Tê đôi rằng kiếm, bọn họ sẽ cho rằng ta bởi vì hai vị trưởng lão ngăn cản ta trộm kiếm mà giết bọn hắn." Liễu Quyên có chút bất đắc dĩ cùng thông khổ đạo.

Trình Viễn Phương xem thường nói: "Ai sẽ tin tưởng, lấy ngươi bản lĩnh, có thể giết chết một thân Tuyệt Thế Vô Công hai vị trưởng lão. Ngươi có thể sao?"

"Có thể!" Liễu Quyên gật đầu nói.

"Ồ." Trình Viễn Phương hơi sùng sờ. Mặc dù không hoàn toàn tin, nhưng y theo trong mộng thấy, Liễu Quyên võ công nhưng là xuất thần nhập hóa. Nếu chư vị trưởng lão biết những lời này, tiền hành hoài nghi cũng chưa biết chừng. Nhìn cúi đầu Liễu Quyên, đạo: "Ngươi định làm như thế nào?"

Liễu Quyên xử lý trên trán phát sợi đạo: "Ta nghĩ rằng đi thẳng thần trộm kiếm chuyện, ta một ngày không thẳng thần, bọn họ sẽ gấp đem tinh lực thả tìm bên ta hướng lên, mà không tìm được chân chính giết chết dài Lão Thái Gia gia hung thủ. Ta mặc dù không thích các trưởng lão, nhưng ta không thể nhìn bọn họ chết oan."

"Không, không được!" Trình Viễn Phương phản đối nói: "Ngươi không thể đi, ngươi biết, xông vào thợ săn Tử liên là tử tội, huống chi ngươi còn trộm kiếm. Trưởng lão cái chết không có quan hệ gì với ngươi, kiếm kia vốn nên là ngươi ta, ta khuyên ngươi ngàn vạn lần ** khác (đừng) ngu ngốc, chỉ cần ta ngươi sau này dùng lệ Tâm Kiếm làm thiện trừ ác là được." Trình Viễn Phương bắt được Liễu Quyên tay lo lắng đạo.

Liễu Quyên cảm giác Trình Viễn Phương kịch liệt nhịp tim, trong lòng một hồi cảm động, trong miệng lắp bắp nói: "Nhưng là. . . ." Không đợi Liễu Quyên nói xong, Trình Viễn Phương đạo: "Nghe ta, không có nhưng là. Những người đó có lúc quá tàn nhẫn, chúng ta không cần phải vì bọn họ hy sinh, ngươi quên khi còn bé, Liễu bá bá bị bọn họ cắt đứt chân sao?"

Gió mai thổi phù, mát lạnh bên trong trời giạt cỏ cỏ ẩm áp, hai cái thiếu nam thiếu nữ sống vai đứng, ánh mắt nhìn về phía xanh thẳm Thiên Vũ, Tinh Không không có ở đây, ở đâu là hôm qua tịch phiêu bay liệng mộng cảnh? Nhiều đóa Bạch Vân ung dung, Thương Ưng tuần du. Bạch Vân xuống, Vân đào bên trong, liên tục Long Vân núi, Quần Phong sừng sững. Mệnh mông Hùng Kỳ.

Từ trong ngực nhẹ nhàng móc ra hai khóa màu đen quả cầu bằng ngọc Tinh Tinh thả trong tay Trình Viễn Phương, ôn thanh nói: "Đây là đêm qua trong mộng ta tặng quà cho ngươi, nó tính phách đã bị ngươi hấp thu, đây là nó bản thể. Để tốt, một ngày nào đó, ngươi hữu duyên học được kỳ công Diệu Pháp, có thể mang nó luyện hóa, thuộc về vào bên trong cơ thể." Trình Viễn Phương hai tay nhận lấy, nhẹ nhàng gõ đầu.

Xuyên thấu qua tầng tầng vật chướng, Trình Viễn Phương xa xa nhìn gặp trưởng lão viện đại môn đeo đầy lụa trắng, bên cạnh cửa ngày xưa Thanh Y đồng tử lúc này mỗi cái mặc đồ tang, yên lặng mà đứng. Trong cửa lớn bên ngoài ra ra vào vào người, cũng đều áo tơ trắng bạch cào, nghiêm túc tiêu điều. Xoay người đối với (đứng) Liễu Quyên đạo: "Ngươi xem, Trường Lão Viện." Khẽ vuốt cằm, đạo: "Ngươi cũng có thể thấy" tiếp theo không nói gì.

Hai cái người đều không tại nói chuyện, lẳng lẳng nhìn chăm chú Trường Lão Viện phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Công công chân nhân

Xa xa thương Nhai trên, đứng thẳng một bóng người, ngẩng đầu Đông Phương, nhìn khắp thiên hạ, vật áo lung lay, toát ra một cỗ Đế Vương ngang ngược.

Công công chân nhân người nhẹ nhàng thương Nhai trên yên lặng đến, nhìn trước mắt giang hồ người điên, trong lòng có vẻ khinh bỉ, nhưng lại không khỏi không thừa nhận về này Đế Vương ngang ngược, không phải người thường có thể dụng. Trong tay không ngừng vuốt vuốt một đoàn màu đỏ, đoàn kia màu đỏ kiểu điểm uớt át đỏ như lửa, lại Ân nhưng như máu, là tuyệt hảo mỹ ngọc mài thành Hòa Long con rùa. Lúc này chính nhân nhả vuốt ve con rùa thân, giữa ngón tay lộ ra Long Đầu như thế con rùa thủ kiểu ngược, hai cái to bằng hạt đậu con mắt tận tình bắt đến sáng sớm Thanh Ninh.

Đàm Thiên Ứng vật áo theo gió, vù vù cuốn lên, Từ Sắc cảm bảo dưới ánh triều dương trang trọng mà đất tiền, như Đông Thiên một mảnh Lạc Hà, cùng Cô vụ tề phi. Có chút xoay người, nhìn trong sương mù công công chân nhân, trong lòng tự nhiên một phen chán ghét. Nhưng trên mặt lại chất lên nụ

cười, cung kính vái chào đạo: "Làm phiền công công chân nhân giả lâm, không biết hôm nay hẹn ta đến đây có gì phân phó, tại hạ nhất định toàn lực ứng phó."

Vuốt vuốt Hỏa Long con rùa, lắc đầu cười nói: "Ha ha, sao dám, sao dám. Hôm nay ta mời người tới, có hai chuyện. Một là đưa ân tình của người, hai là đưa người một món lễ vật. Tin tưởng mình chủ đại nhân sẽ thích."

"Oh? May mắn vô cùng, xin lắng tai nghe." Đàm Thiên Ứng trong ánh mắt hiện lên nghi ngờ, thầm nghĩ cái này Bất Nam Bất Nữ đồ vật ở chơi trò xiếc gì, cười tủm tỉm làm ra kỳ vọng hình.

Công công chân nhân Thanh Thanh sắc nhọn mềm mại giọng, túm thân thể, siết Hỏa Long con rùa tay chặn lại nói: "Nói ra nha, được (phải) vui Phi người. Hôm nay người nhớ kỹ, nhân tình này lễ vật là miễn phí đưa người, tuyệt không muốn cái gì thù lao. Ta hai cái cũng không phải là một ngày hay hai ngày giao tình, lần này ta từ thanh liễu nước một xuất phát, tâm lý thứ nhất nghĩ đến chính là người giang hồ đệ nhất anh hùng Đàm lão đệ. Điều nói đàm Thiên Ứng thần công cái thể, gia thế hiển hách, tính tình đậm nhả, để kinh thành nhà sang trọng không dùng được, càng muốn đi tới nơi này mây mù Tiên Cảnh thanh tịnh. Hôm nay gặp lại sau, này Long Vân núi quả thật là thể Thông Linh tiêu, to và rộng vạn dặm, núi phong nước mỹ, nhân kiệt địa linh, thật để cho sái gia bội phục sát đất. Nghe giang hồ lời đồn đãi, gần đây Đàm lão đệ lấy được một cái Kỳ Trân Dị Bảo, kêu Thập tới, người nhìn sái gia phần này mà trí nhớ, oh, đúng kêu Diệu Thiên kim giám. Người biết, sái gia là một tu chân, đối với mấy cái này Thần Khí nha, Pháp Khí nha, Linh Khí, nghe nói liền ngủ không ăn có không ngon hay không, chính là muốn nhìn một chút. Vừa vặn là Đàm lão đệ được (phải) bọc này bảo bối, hai ta ai cùng ai nha, Đàm lão đệ, còn không phải tương đương với sái gia, người nói, Đàm lão đệ đúng không?" Vừa nói chuyện, công công chân nhân chớp động ánh mắt một khắc không ngừng nhìn chăm chú đàm Thiên Ứng.

Tâm lý thăm mắng, cái này chó má, mũi thật là linh, này Diệu Thiên kim giám mới vừa phải đến mấy ngày nha, nghe vị sẽ tới. Bất quá tâm lý phát hận, trên mặt còn phải nở nụ cười đối mặt. Đàm Thiên Ứng nhìn bạch, triều đình có hẳn một cái như vậy núi dựa, hơn nữa Tề Tướng Phủ, chính mình xưng bá toàn bộ võ lâm cơ hội mới lớn hơn một chút. Minh bây giờ chẳng qua chỉ là thanh liễu nước phụ cận mấy cái nước giang hồ thủ lĩnh, khoảng cách độc bá toàn bộ thiên hạ thời gian còn xa lắm. Cái này Bất Nam Bất Nữ đồ vật mặc dù nhìn chán ghét, nhưng là người tu chân, pháp lực không thể đo lường, có hẳn tương trợ, không lo đại sự bất thành. Một cái Diệu Thiên kim giám coi là không cái gì, đối với chính mình tới không nói lại là một cái toàn thân toàn bộ kim cương mà thôi, tại chính mình nơi này bất quá là một chung bày hoặc đồ chơi, chẳng dùng để thu mua cái này Bất Nam Bất Nữ gia hỏa, để cho hẳn vì chính mình bán mạng. Hoi chuyện suy tư, cười vang nói: "Công công chân nhân nói cực phải, ta người tình đồng thủ túc, tại sao với nhau, tiểu đệ duyên phận, chính là công công chân nhân phúc phận. Công công chân nhân muốn là ưa thích, thật là tam sinh hữu hạnh, tiểu đệ chấp tay đưa tặng."

"Ha ha, ta liền nói sao, ta công công chân nhân coi trọng người sẽ không sai sao, thanh liễu nước có thể có như người vậy thần vũ Anh Tài lãnh đạo vô lâm, nhất định quân dân hòa thuận, vạn đời Vĩnh Xương. Hiện tại trong cung đang bận là Thất Hoàng Tử xem xét Vương phi đầu rồi, quả thực không tìm được ngay miệng, nếu không nha, hôm nay tới đây nhất định là Đàm lão đệ đòi một đệ nhất thiên hạ mình chủ phong hào." Công công chân nhân cúi đầu hôn một cái Hỏa Long con rùa đạo.

Thương Nhai trên, một cao một thấp, cả người hình cao lớn, một cái thon dài nhỏ yếu, Triều Dương bên trong hơn trượng khoảng cách, nói chuyện với nhau đang lúc, có như vậy một hồi yên lặng.

Hai người với nhau nhìn chăm chú. Ánh mắt trời ôn nhu trời chốc sáng sớm lạnh lẽo, trập trập tập gió, nhàn nhạt Phiêu Hương, trong không khí, dịu dàng dần dần lớn hơn mát mẻ. Ngưng mắt Viễn Thiên, Vân Hải cuộn cuộn, tầm mắt dần dần quang đăng, đại đóa mây như núi tựa như miền, lẫn lộn không ngừng. Đình nhon mơ hồ, lúc ẩn lúc hiện, là chân thật cũng giống hư ảo. Xem xét Vương phi, Thất Hoàng Tử, đàm Thiên Ứng tâm trong lặng lẽ suy nghĩ.

Hướng tiến tới mấy bước, đàm Thiên Ứng nhìn kỹ một hồi công công đạo nhân trong tay Hỏa Long con rùa, cười nói: "Công công chân nhân đối với (đúng) tiểu đệ tình thâm ý trọng, lại không thể đáp lại với vạn nhất, quả thực xấu hổ. Sơn Dã câu cừ, không thể so với hoàng cung, nhưng tiểu đệ nguyện ý toàn lực tận tình địa chủ, là công cộng chân nhân tây trần đón gió. Mời tới trong trang một tự." Nói xong, đàm Thiên Ứng, đứng đưa thân hình, tự thương Nhai trên ngồi Vụ theo gió, nhẹ một chút núi cạnh, chạy vào trong biển mây. Sau lưng công công chân nhân gật đầu cười nói: "Phàm nhân võ công, tình tiến đến đây, thật là thần nhân vậy." Thân hình nhẹ nhàng bay lên, bay nhanh đuổi theo.

Trong hư không, Thất Thái ánh mắt trời chiếu ở công công chân nhân Ngân Hoa cảm đoạn trên, tỏa ra ánh sáng lung linh, thật giống như một đoàn ngọn lửa màu bạc đang tung bay, bên người chiếu một đóa Từ Sắc Vân Hà. Ngân Hoa bên trong thỉnh thoảng một chút nhảy lên ngọn lửa, hồng hồng, tựa như ánh nến khẽ gió lên. Sờ này một dạng ngọn lửa, công công chân nhân, thầm nghĩ nên tặng quà thời điểm, thân thể lạnh lẽo vào, mở miệng nói: "Này, nói nửa ngày, đào đem chính sự quên. Mới vừa rồi sái gia trải qua đá xanh Sơn Trang thời điểm, tâm lý suy nghĩ đến khuyên thiên bờ sông cây kia cổ thụ bên trên đi dạo một lần, dù sao đó là Tiên Đế gia ngự tứ tên Thần Mộc, nhìn một chút bây giờ như thế nào, trở về tốt hướng Hoàng thượng đạo lời giải thích. Người đoán ta nhìn thấy ai, thật là oan gia hẹp hòi a! Ta gặp được Ngũ Hành tiên Hầu ba mươi hai thay mặt truyền nhân lão Đại và lão Nhị. Lúc ấy cái đó Nam Cung nghe đoạn đã chết, Trình Đông tới cũng hình cùng khô cạn, bị ta một chiêu toi mạng. Coi như là cho ta lũ được Ngũ Hành tiên Hầu gia tộc uất khí một chút bồi thường đi. Đây chính là ta đưa người ân huệ, như thế nào?"

Cái gì, đá xanh Sơn Trang hai vị trưởng lão chết, đây thật là trời cũng giúp ta, Phi Thúy Lăng mật bí rốt cuộc có hi vọng nào, trong lòng vui vẻ. Nhưng vẫn cũ nhàn nhạt nói: "Công công chân nhân đối với (đúng) năm họ tiên Hầu hận thấu xương, giết hẳn chuyện đương nhiên, nhưng ta Đàm nỗ cùng đá xanh Sơn Trang nhưng là thân thiện lui tới, không thù không oán a. Công công chân nhân tại sao đưa nhân tình nói đến?" Nói xong một cái xoay mình, chạy về phía người kế tiếp núi cạnh.

Công công chân nhân túm thân hình bay tới đàm Thiên Ứng phụ cận đạo: "U! Ta Đàm lão đệ, phải nói người ngu dốt người khác nói là ưa thích thanh tịnh tới đây Long Vân núi xây trang lập viện, có lẽ có người tin. Có thể sái gia là người ra sao vậy, sái gia biết rất rõ, 3000 năm lúc trước năm họ tiên Hầu lĩnh mệnh tới đây vĩnh thủ Phi Thúy Lăng, mà người Đàm gia Tổ Tiên gồng vác lưu lại di mệnh, muốn cõi bỏ Phi Thúy Lăng mật bí. Truyền thuyết Phi Thúy Lăng bên trong phong ấn Hồng Hoang nguyên rủa cùng nhóm lớn vàng bạc tài bảo, cũng không đủ thực lực và bản lĩnh là không mở ra, cho dù mở ra, thời cơ không tới, người cũng không làm được người Đàm thị lật thanh liễu nước mà khôi phục gia nước trách nhiệm nặng nề. Năm họ tiên Hầu thực lực biết bao khó dây dưa, năm vị trưởng lão sau khi nam Cung Phi Yến, Trình Đông tuần, Liễu Diệp tiêu sông, Đông Phương Đàm cùng Ngọc Linh kế tục tước vị, ba nam hai nữ bây giờ cả ngày bận ở Hoàng Đế bên cạnh (trái phải), thần công, ngay cả ta người thiên sư này cũng không dám khinh thường.

Năm người này được gọi là thần cùng Ngũ Lang, sáu nước người yêu mến cùng Hoàng Đế thưởng thức a."

Thần sắc quý dị biến hóa, trong sương mù đậm Thiên Ưng thăm toàn ngàn quân lực, Khớp Xương mơ hồ vang dội, dưới chân nghiền nát khối khối đá rần. Tư tưởng thật nhanh vận chuyển, rốt cuộc thần sắc khôi phục trạng thái bình thường, vững vàng tâm thần, đàm Thiên Ưng cười gượng nói: "Công công chân nhân nhất định là nghe qua cái gì lời đồn đãi, Đàm mỗ người lấy ở đâu như vậy chỉ hướng, đương kim ta người đồng chúc thanh liễu nước thần dân, sau này có thể mười triệu ngôn ngữ có độ, nếu là người khác nghe được há chẳng phải là đối với (đúng) Đương Kim Thánh Thượng Đại Bất Kính sao!"

Mấy khắc đồng hồ công phu, hai người song song rơi vào đường sinh bờ sông. Con đê lớn dương liễu bà sa, trên sông mấy cái thuyền nhỏ theo ba nhẹ nhàng. Xuân thủy tiếng sóng, vỗ nhẹ con đê lớn. Đan Dương xuống, bảy vịt nghịch nước, Huyền Thủy du dương, nhìn Đông Phương, quanh co đi đi vòng qua nơi nào là dừng lại? Khoen ngắm quanh mình, không phải là Cung thành, trái ngược với Cửu Thiên Dao Trì Đình lâu. Chỉ tiếc thán, không son duy chim thúy, Vân Hà đã phong lưu. Vạn dặm vô tiếng động lớn ý, mộng ban ngày thiên thu. Như thế lương thân cảnh đẹp, người ở lác đác, cô phụ bao nhiêu thiêu hoa. Hận không thể mang theo núi kéo nước, thông thông mang trở lại kinh thành. Công công chân nhân đứng ở tựa như mơ tựa như thật đường sinh bờ sông, than thầm Long Vân Sơn Trang đại khí rộng lớn.

Đàm Thiên Ưng bước lên đường sinh trên sông chiết chiết cong cong lang kiều, trong ánh mắt rơi trong nước nhàn nhã chơi đùa du bầy thân cá bên trên, Thanh Linh nước sông, phiêu dật con cá, nhẹ nhàng lay động cái đuôi, mặt sông chính là lăn tăn rung động. Nhìn kia rung động, đàm Thiên Ưng tựa hồ tìm tới một chút quen thuộc, này quen thuộc chính là mình lúc này tâm cảnh. Đi tới hà tâm Đình, trong đình một mấy bốn tòa, đều là mỹ thạch thành, dịu dàng bên trong lộ ra mát lạnh. Mấy bên trên dự sẵn hương minh quả ngọt, ly bàn khảo cứu. Ngồi xuống, liếc mắt Đình cấu tạo, hồn nhiên nhất thể hương mộc tạo hình. Hồi hương tám lang trụ, Trụ bên trên khám kim Chu Sa chữ, tốt đẹp Liên châu ngữ thúy đúng. Trên đầu miếng ngói lam diềm nắp, đúng là trời xanh, đồ trang sức lấy Bạch Vân ung dung, khối liễu phát gió.

Hương minh cửa vào, vạn phiền diệt hết. "Được a, Đàm lão đệ tốt hưởng thụ a. Lui tới với người nhiều năm, hay lại là lần đầu đi tới quý phủ trên, nhìn ra được người cũng là một biết tình trí. Ta liền luôn luôn cho là, này người sống một đời, tối không nên cô phụ chính là chỗ này lương thân cảnh đẹp. Phẩm hương minh say rượu ngon, nhìn thẹn thùng hoa phần thưởng Đình thán, xuân tới vai diễn mưa gió, hạ đến xem lệ hà. Thu vô ích yêu cầu biển sâu, rét đậm thỉnh phong tuyết. Còn lại hết thấy, xem qua mấy khối, muốn nhìn liền nhìn, không nghĩ cũng được, trăm năm sau, bất quá một nắm cát vàng tai, người nói có phải thế không?"

Khẽ gật đầu, đàm Thiên Ưng trong lòng hồi nào không như thế kỳ vọng, thân ở như thế Nhân Gian Tiên Cảnh, có ai sẽ biết, bao nhiêu lần bầu trời cúi đầu, nhìn mình chu vi Vô Cực gia sản, lại hết sức xa lạ. Trong lòng ẩn nấp xó xỉnh luôn là có một loại tư tưởng ở tự nói với mình, đây bất quá là người trụ sở tạm thời, nhà người bị thanh liễu nước diệt vong. Người là mất đi ân sủng sa sút vương triều tàn loại tàn dư, nếu muốn tự do, nếu muốn trường cửu lâu bình an, giờ đào lên, dùng cừu hận hai tay đoạt lại đã từng Huy Hoàng. Trong tay hương minh Sơ Phẩm tới ngọt lành đậm thoang thoang, nhưng là cuối cùng nhưng là khổ. Trong mâm quả ngọt ăn đến cuối cùng, kia hột chua quá chua quá. Đối diện một cô giang phong đánh tới, kích thích mấy đóa đợt sóng, bay xuống nước sông rơi ở trên mặt, lập tức kéo về đàm Thiên Ưng suy nghĩ. Trong lòng cười khổ một hồi. Ngay sau đó mặt mũi nặng lại trang nặng. Ngẩng đầu lên nói: "Ha ha, công công chân nhân không phải là muốn đưa ta lễ vật sao? Ta ngược lại có chút không kịp đội, có thể hay không để cho Đàm mỗ thấy là nhanh?"

Đang ở dõi mắt chung quanh công công chân nhân nghe vậy, vuốt ve Hóa Long con rùa tấp một chút cái trán xin lỗi nói: "A lô u! Người xem sái gia này hồi suy nghĩ, thế nào đem này tra quên. Y theo sái gia nhìn, không bằng Đàm lão đệ cũng sắp Diệu Thiên kim giám lấy ra, ta hai người mang đến phần thưởng bảo sẽ như thế nào nhỉ?"

Đàm Thiên Ưng trong lòng thăm mắng lão hồ ly, ngoài miệng lại nói: "Rất hay, công công chân nhân hơi các loại, ta đây tự đi cảm tới." Sau đó đi ra khỏi hà tâm Đình.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Diệt trang âm mưu

Nhìn đàm Thiên Ưng biến mất bóng lưng, công công thật trong lòng người về đắc ý, nghĩ thầm lại tôn quý ngạo khí người đều sẽ có hấn chết Huyết. Hấn đàm Thiên Ưng thế nào, cắt! Còn chưa phải là bị chính mình chơi được xoay quanh à. Ha ha, ô kia! Mỹ nha, không chế người cảm giác thực tốt! Người xem này Long Vân Sơn Trang, thật cao độ cao so với mặt biển, nhất định chính là cái Vân Đình Thiên Cung. Liễu cầu mái cong, đình đài lâu vũ theo son thế tung bay, Vân Ân Vụ thăm, liên miên bất tận, gió Vô Ngân, thơm tho cổ ý, dương hoa ba tháng oanh oanh yến yến Quang Hoa. Ánh mặt trời tựa hồ hết sức thích nước, thủy triều đánh nổi sóng hoa, âm áp ánh mặt trời vừa đúng trở nên dính vào kim sắc, kia đợt sóng liền mê muội, nhảy dâng lăn tăn, lờ lờ kim quang, oánh nhiên như lửa. Trong tay vuốt vuốt Hóa Long con rùa, một bước lay động rồi đi hà tâm Đình, thăm nghĩ, ta Đàm lão đệ, ta nên cho người dính vào chút gì kim sắc đây? Dọc theo sông cầu lan can, rảnh rỗi đi dạo đến, công công thật người mưu hại đến.

Một đường thăm mắng, một đường đau lòng, đàm Thiên Ưng đi tới một nơi cửa sơn động, cửa hang vượt trội trên tảng đá tinh khắc Tam Tự "Thiên Hàn

động" của hang bên cạnh (trái phải) các bốn người đứng yên nắm tay, toàn thân vũ trang, tay cầm hàn đao. Thấy Đàm Thiên Ứng đến chỗ này, tám người tiến bộ đồng thanh nói: "Minh chủ!" Sau đó lui về chỗ cũ không nhúc nhích. Đàm Thiên Ứng nhìn cũng chưa từng nhìn tám người liếc mắt, cất bước vào Thiên Hàn động.

Một cổ Âm U lạnh giá gió rét tự trong động sâu bên trong thổi tới, đàm Thiên Ứng rung mình một cái, không thể không vận lên chân khí, lấy chống lạnh lạnh. Bên trong cửa hang rất rộng, cao chừng ba bốn trượng, mặt đất nói cũng có bảy tám trượng kiến phương dáng vẻ. Đứng ở rộng rãi Thiên Hàn động bên trong cửa hang, từ xa nhìn lại, trước mắt song song xuất hiện ba cái cửa hang, đều tại khoảng một người cao dáng vẻ, trung gian hơi rộng rãi một ít. Đàm Thiên Ứng cất bước hướng bên trái đi tới, nhắc chân muốn bước vào, nhưng giờ chân lên lại buông xuống, quay đầu nhìn về phía trung gian cửa hang, do dự một chút, uốn người lách vào đi.

Công công chân nhân nhìn chằm chằm đường sinh sông bích lục nước sông, vượt ve Hòa Long con rùa, trong lòng đột nhiên có chủ ý. Nghe nói này họ đàm có một như hoa như ngọc con gái, cả ngày làm cái bảo tọa như. Bây giờ thất vương tử đang chọn Vương phi, sao không? Trong đầu nhanh chóng suy nghĩ, nhìn làm như vậy có khả năng, theo lý thuyết, lấy hôm nay họ đàm nhi nữ giang hồ thân phận, gả con gái mà làm Vương phi tựa như có chút không ổn, bất quá Đường Kim Hoàng Đế yêu dân như con, ngược lại rất thích ở dân gian chọn con dâu, huống chi thất vương tử cũng là một sáng suốt Chúa, đối nhân xử thế không hạn chế một kiểu, nói như vậy còn có vai diễn. Có thể có một chút, này thất vương tử mặc dù xếp hạng thứ bảy, bởi vì trước người sáu cái Vương huynh trong chiến tranh chết năm cái, còn lại cái đó một thân bị thương tàn phế không làm được thái tử, cho nên bị lập thành thái tử, cũng chính là tương lai hoàng thượng, Tuyền Phi cùng một rất là nghiêm khắc.

Nhưng mà đây là một tuyệt diệu cơ hội, nếu là giúp họ đàm con gái làm Vương phi, họ đàm tất nhiên đối với chính mình cảm kích phải chết, bởi vì này dạng hân xung bá vô lâm chuyện coi như thành hôn phân nửa, về phần tiếp theo hân muốn lật đổ thanh liễu nước, có hay không lần này tạo hóa, đối với chính mình mà nói không có vấn đề. Ta công công chân nhân muốn chính là thế lực cùng tu chân dùng bảo bối. Họ đàm con gái làm Vương phi, lấy mình và thất vương tử quan hệ, cộng thêm họ đàm giang hồ địa vị, bên trong có che chở, ngoài có dựa vào, thế lực chuyện thì phải. Về phần bảo bối, chính mình không chế xong họ đàm con gái, không lo cha của hân không công nhận.

Bước từ từ đang nuôi sinh trên sông, sờ Hòa Long con rùa, trong tay đoàn kia hòa khoái hoạt lóng lánh. Công công chân nhân lẩm bẩm: "Người nói ta làm sao lại thông minh như vậy đầu rồi, thật lấy chính mình không có biện pháp!"

Thiên Hàn bên trong động, đàm Thiên Ứng mặt đầy sương lạnh đất lập ở một cái to lớn băng lăng trước mặt, hai mắt rung rung. Đình động mấy viên ngàn năm Dạ minh châu Ngân Hoa loé sáng, bên trong động sáng như tuyết sáng sủa. Xuyên thấu qua thật dày tầng băng, bên trong một cái thiếu nữ áo đỏ hai mắt nhắm nghiền, tư thái xinh đẹp, ngồi xếp bằng, tựa như lành nghề công nữ, vừa giống như đang suy tư, im lặng không nói gì.

Đàm Thiên Ứng trong lòng mặc đạo: "Ta Tính nhi, người nhất định phải tin tưởng cha, cha chính đang nghĩ biện pháp, tìm về người Nguyên Thần, cho người trở lại cha bên người. Yên tâm đi, cái họ kia Liễu nha đầu ta sẽ không bỏ qua, ai bảo nữ nhi của ta bị thương tổn, kia liền chỉ có một con đường chết. Người nhất định phải hiểu cha, cha bây giờ còn không thể cùng họ Liễu trở mặt, Phi Thụý Lăng bí mật còn chưa có giải mở."

Đau đớn, tự trách, cừ hận, chí hướng, bất đắc dĩ,

Tựa như thân thể vô số tầng băng kẹp rừng mình, vô tình đâm về phía mình, rất thương rất lạnh, nhưng lại có thể làm cho mình thanh tịnh, khó đi nữa đi đường cũng phải đi tiếp.

"Bảo cáo! Vụ Vương độc lăng cầu kiến" động ngoài truyền tới một tiếng lính gác thanh âm, ở trống rỗng sơn động vang vọng không ngừng. Đàm Thiên Ứng xử lý suy nghĩ, đối ngoại nghiêm tiếng nói: "Nếu là Vụ Vương, vào đi."

Rất nhanh, ngoài động lách vào một cái bóng người màu xám, sắc mặt trắng nõn, dáng gầy nhỏ, khôn khéo lão luyện, cử chỉ dứt khoát. Vào hang sau, nghe được đàm Thiên Ứng thanh âm truyền tới phương hướng, biết mình chủ lại đang là ái nữ thương Hôn, đứng yên lặng trung gian cửa hang, chờ đợi đàm Thiên Ứng xuất hiện.

Phiến khắc thời gian, một cái cao mình bóng người cất bước bước ra trung gian cửa hang, trên đầu phiêu sương, người đeo gió lạnh. Ngẩng đầu nhìn thấy Vụ Vương độc lăng, gật đầu nói: "Đá xanh Sơn Trang gần đây có thể có cái gì động tĩnh?"

Vụ Vương độc cạnh áp lễ đạo: "Trở về minh chủ, theo thuộc hạ mấy ngày gần đây dò thám biết, đá xanh Sơn Trang năm nay lại hoa tiết cùng năm trước có chút không giống."

"Oh, thế nào cái không giống nhau?" Đàm Thiên Ứng bối rối đạo.

Vụ Vương độc lăng hai mắt hết sạch sáng loáng đạo: "Có ba giờ không giống nhau. Một là có một người gọi là Trình Viễn Phương thiếu niên lời đồn đãi trải qua Xà Yêu Huyền Huyệt, cũng lấy được bảo vật thúy răng Lân Linh Tê đôi răng. Bị năm vị trưởng lão tôn sùng là săn thần, đồng thời liệt vào năm nay lại hoa sứ giả nhóm, theo thuộc hạ biết, đá xanh Sơn Trang bao năm qua lại hoa thịnh hội, lại hoa sứ giả đều là tuổi trẻ ký hiệu thiếu nữ, còn chưa nghe nói qua có nam hài tử tôn làm lại hoa sứ giả."

"Cái gì, vân vân, một đứa bé trải qua Xà Yêu Huyền Huyệt, hơn nữa còn chiến thắng thúy răng Lân! Điều này có thể sao? Người tin chắc?"

Chỉ hơi trầm ngâm, Vụ Vương độc lăng chắc chắn đạo: "Không sai! Sự tình xác thực như thế, vậy đối với thúy răng Lân Linh Tê đôi răng thuộc hạ tận mắt nhìn thấy. Mấy ngày trước đây đá xanh Sơn Trang cổ động vì thế ăn mừng, dùng mười sáu đài Long kiệu mang thiếu niên kia, năm vị trưởng lão tự mình ở kiệu trước mở đường, để cho thuộc hạ rất là kinh ngạc."

Đàm Thiên Ứng lẩm bẩm: "Thật là giang sơn đòi nào cũng có tài nhân ra, Đệ nhất người mới thay người cũ a. Tiểu Tiểu hài đồng, lại có bản lĩnh như vậy, cho dù là xảo thủ hay được (phải) cũng có thể nói chưa từng kỳ vậy." Trong lòng không khỏi nghĩ đến tổ tông mình từng trải qua Xà Yêu Huyền Huyệt

giả. Đối mặt loại sự tình này, nghĩ (muốn) không bội phục đều khó khăn, mặc dù trong lòng cũng không hy vọng đá xanh Sơn Trang có chuyện gì tốt.

Thấy đàm Thiên Ứng bình tĩnh nhiều chút sau, Vụ Vương đọc lảng tiếp tục nói: "Kỳ quái hơn nữa là, sáng sớm ngày thứ hai, cũng chính là sáng sớm hôm nay, năm vị trưởng lão bên trong hai vị trí đầu, Nam Cung nghe đoạn, Trình Đông tới lý kỳ Từ Vong. Bây giờ toàn bộ trên trang tiếp theo mảnh nhỏ đau buồn, tràn đầy trang áo tơ trắng cao chuyện, được không bị thương. Xem ra năm nay lại hoa tiết năm vị trưởng lão đồng thời chủ trì náo nhiệt cảnh tượng không."

"Cái này ta biết, nói tiếp." Đàm Thiên Ứng nhìn chăm chú Vụ Vương đọc lảng đạo.

Trong lòng về nghi hoặc, trang chủ thế nào lại nhanh như vậy cũng biết đá xanh Sơn Trang nhị vị trưởng lão Từ Vong chuyện, chẳng lẽ? Thấy Vụ Vương đọc lảng nghi ngờ biểu tình, đàm Thiên Ứng giải thích: "Về phần ta làm sao biết, có thời gian ta sẽ nói cho người biết."

Ý nghĩ chợt loé lên sau, Vụ Vương đọc lảng nói tiếp: "Còn có liên là năm nay Ngọa Long vịnh, ngày Nhạn giúp người vào ở thiên nhai Tiểu Trúc người rõ ràng so với năm trước nhiều, thuộc hạ lo lắng bọn họ có phải hay không đá xanh Sơn Trang mời đến giúp đỡ, chẳng lẽ đá xanh Sơn Trang đoán được kế hoạch chúng ta?"

Đàm Thiên Ứng hướng đông bên ngoài nhìn một chút, trầm giọng nói: "Không biết, đông sơn vịnh chủ yếu là chạy đá xanh Sơn Trang hoa tươi đến, nặng là mua bán. Về phần ngày Nhạn giúp lai lịch ngược lại rất thần bí, ta tra nhiều năm, cũng không có biết rõ. Các người bốn Vương cũng giúp ta tra một chút."

"Phải!" Vụ Vương đọc lảng kêu.

Đàm Thiên Ứng lại nói: "Đi thay ta phân phó quản gia bị một phần tiệc rượu, muốn tốt nhất, hôm nay ta muốn là một người khách đón gió, cũng để cho trong trang các huynh đệ khỏe tốt cao hứng một chút, trong trang thật lâu không thoải mái vui Ichikaru, ta đều có chút kiềm chế. Đi đi."

Vụ Vương đọc lảng gật đầu nói: "Tuân lệnh!" Nhưng ánh mắt loé lên, tựa như còn có lời nói, bước chân không nhúc nhích.

Đàm Thiên Ứng cách nhìn, nghiêng đầu nói: "Ừ? Vụ Vương có chuyện cứ việc nói, không cần do dự."

Vụ Vương đọc lảng do dự một chút đạo: "Thật ra thì còn có một chuyện, thuộc hạ cho là có chút hoang đường, nhưng cảm giác được hay lại là vừa phun là nhanh, thấy thế nào đợi, mời mình chủ chính mình xem xét quyết định. Liên ở người thiếu niên kia tôn làm sấn thần ngày đó, phát sinh một món kỳ quái chuyện, chờ người thiếu niên kia cổ kiệu đột nhiên hóa rồng Phi Thiên, tiếp lấy người thiếu niên kia cũng không giải thích được bay lên, lại tiếp sau đó, năm vị trưởng lão ngồi xếp bằng ngồi vây quanh một vòng cũng bay lên, lúc ấy đầy trời mây đen, sấm chớp, mụn thiểm điện ánh sáng, chỉ thấy trong mây đen, một cái kim sắc hàng dài quyền Vân xê dịch, một lúc lâu mới biến mất. Đại khái một hai giờ, năm vị trưởng lão và người thiếu niên kia lại lý kỳ trở lại."

Khẽ gật đầu, đàm Thiên Ứng trong lòng mặc đạo, quả thật không đoán sai, năm vị trưởng lão thật là Tu Tiên gia tộc, nhìn Vụ Vương đọc lảng, đàm Thiên Ứng đạo: "Cái tình huống này rất trọng yếu, được, sau này bàn lại, người cũng mệt mỏi, giúp ta truyền lời sau, thật tốt nghỉ ngơi một chút." Nói xong xoay người vào bên trái cửa hang.

Dưỡng sinh trên sông, Bích Thủy chảy về hướng đông, dọc theo bờ khỏi liễu bà sa, Xuân Hoa điểm điểm, liễu ẩm bên trong rớt cuộc xuất hiện mong đợi bóng người, công công chân nhân mừng thầm, ta Diệu Thiên kim giám cuối cùng cũng đến tay. Ta âm dương Dịch thể thần công trong tầm tay. Đàm Thiên Ứng trong tay mang theo một cái màu vàng kim tơ lụa bọc hình tròn cái hộp đi tới trước, cười nói: "Để cho công công chân nhân chờ lâu, thật là lạnh nhạt! Xin tha thứ."

Nhìn cái đó màu vàng tơ lụa bọc, công công thật mắt người cũng sắp rơi ra đến, tay không ngừng vuốt ve Hòa Long con rùa, nhưng vẫn mẹ tiếng nói: "Nơi nào, sái gia ngắm cảnh chính nồng, bất quá ta người cùng sái gia bảo vật sáng lên, đó mới kêu cái mỹ đầu rồi, toàn bộ Long Vân Sơn Trang cũng sẽ rực rỡ hào quang."

Đàm Thiên Ứng cũng lười lắm mồm, ngồi ở hạ tâm bên trong đình, đem màu vàng tơ lụa bọc đặt ở đài mấy bên trên, từ từ bóc đi màu vàng tơ lụa, bên trong lộ ra một cái Bạch Ngọc hộp. Hộp ngọc kia dịu dàng trong suốt, trong treo mà không nhúc nhích, hiển nhiên không là phẩm phẩm. Nhẹ nhàng mở hộp ngọc ra, đạo đạo kim quang nhất thời tự trong hộp ngọc bắn về phía bốn phương tám hướng, toàn bộ hạ tâm Đình thoáng chốc bao phủ ở kim hào quang xán lạn chính giữa. Công công chân nhân hai tay có chút run rẩy, đã sớm quên vuốt ve Hòa Long con rùa. Nếu so sánh lại, cây đuốc Long Quy ném, công công chân nhân cũng bất giác đáng tiếc, bất quá hẳn sẽ không như thế làm, thứ tốt càng nhiều càng tốt. Nhìn chăm chăm vàng óng ánh Diệu Thiên kim giám, trên mặt hiện lên huy quang, biểu tình có chút si.

Đàm Thiên Ứng nhìn công công chân nhân si dạng. Cười nói: "Ha ha, hiện tại hẳn là người, Đàm mỗ người chúc mừng công công chân nhân vui bảo vật, cũng coi như ta một nỗi lòng, như bảo vậy này, đôi mắt thiên hạ, trừ công công chân nhân bên ngoài, có ai vẫn xứng được hưởng đây? Nghe nói thất vương tử đang chọn Vương phi?"

Ánh mắt dò xét công công thật người thần sắc biến hóa, thất thổ bên trong đột nhiên nghe được đàm Thiên Ứng nhắc tới thất vương tử Tuyền Phi chuyện. Đột nhiên sững sờ, ngay sau đó tâm lý càng vui, này không gãi đúng chỗ ngứa à. Lập tức thu hồi ánh mắt, ngồi xuống, tay lại lần nữa lục lại Hòa Long con rùa đạo: "Sái gia cũng đang có ý đó, đã sớm nghe nói lệnh ái quốc sắc thiên hương, vô cùng tôn quý, thất vương tử nếu là cưới lệnh ái thật là hẳn có phúc nha. Đàm lão đệ yên tâm, chuyện này ta đáp ứng người. Bao người hài lòng."

Đàm Thiên Ứng nghe được công công chân nhân nhắc tới nữ nhi mình, trong lòng một trận khốc rống, cừ hận nhất thời lan khắp toàn thân. Nhìn chăm chú công công chân nhân đạo: "Không phải là nữ nhi của ta, là đá xanh Sơn Trang Liễu Hà đồng con gái, cô bé kia nghiêng nước nghiêng thành, chu vi bên trong không người nào có thể cùng, tin tưởng thất vương tử điện hạ nhất định sẽ thích."

"Oh, " công công chân nhân có chút không hiểu nói: "Đàm lão đệ, ngươi không hề đi, không phải là con gái của ngươi, đối với ngươi lại có ích lợi gì?"

Đàm Thiên Ứng nhìn đá xanh Sơn Trang phương hướng đạo: "Vì nước phân ưu, sao dám tham đồ chỗ tốt, nhưng có một chuyện mời công công chân nhân âm thầm viện thủ, còn có bốn trời chính là đá xanh Sơn Trang lại hoa đại hội, là lúc hai ngày, lại hoa tiết lúc kết thúc, chính là đá xanh Sơn Trang diệt vong ngày. Công công thật biết đến còn có ba vị trưởng lão còn sống, thuộc về gia tộc tu chân sau khi, chúng ta đều là người trong võ lâm, không cách nào đối phó. Chỉ cần công công chân nhân là Đàm mỗ người giúp lần này bận rộn, sau này chỉ cần có dùng đến Đàm mỗ người địa phương, nhất định cảm tạ ân đức, Dũng Tuyền tương báo."

Ngắm lên trước mặt Diệu Thiên kim giám, công công thật trong lòng người hơi hơi hộp một chút, than thầm này họ đàm thật là ác, là Phi Thúy Lăng, lại muốn đuổi tận giết tuyệt. Bất quá làm như vậy đối với chính mình chỉ mới có lợi không chỗ xấu, huống chi âm thầm giải quyết ba cái trưởng lão mà thôi, khiến cho chút thủ đoạn hẳn là làm lấy được. Do dự một hồi, gật đầu nói: "Đàm lão đệ chuyện chính là sai gia chuyện, chẳng qua là sai gia ngay cả danh đồ đánh cuộc, hy vọng không lần lượt thay nhau ngươi người bạn này!"

Đàm Thiên Ứng nghe được công công chân nhân đáp ứng, kích động nói: "Sảng khoái! Sau này ta ngươi hai người, có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, như thế nào!"

"Được !" Công công chân nhân mẹ tiếng nói. Giương mắt lại hỏi: "Cái đó Liễu cô nương?"

"Cướp!" Đàm Thiên Ứng vỗ án đạo.

Lục lợi Hòa Long con rùa, công công chân nhân trong ánh mắt hiện lên tí ti quý dị, nhẹ giọng nói: "ừ!"

"Ha ha, xin mời! Đàm mỗ người lớn hơn bãi yến tịch, là công công chân nhân đón gió tẩy trần, chúc mừng Dị Bảo đắc chủ." Hai người sóng vai đi ra khỏi hà tâm Đình đi. Lưu lại đường sinh sống u oán thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Diệu Thiên Kim Giám

Giẫm đất cuồng bi thương, hận răng nhai núi, ngắm huynh trưởng, Nam Cung nghe đoạn. Phiêu ngôi sao gió, cảm lại thăm, Thiên Hà mưa lát phát lệ là chã. Đứng ở khuynh thiên bờ sông, hai mắt ngẩn lẹ, lắc đầu, bi thương nhìn cái đó quen thuộc đại ca, Nhị ca, Đông Phương hận tuyệt rằng cắn kết băng vang lên, hận không được Dương lật vây cũng ghét đông lửa. Nhưng mà trùng thiên ánh lửa, càng đến càng vọng, hơn một canh giờ sau, đã không thấy được kia hai cái thân ảnh. Quỳ xuống, sáng nhiên dài lay, rồi sau đó đột nhiên tung người bắn vào sóng mãnh liệt khuynh thiên trong sông. Bờ sông, lưu lại toàn bộ trang mấy ngàn người tổng táng đội ngũ, trắng xóa một mảnh lớn. Liễu Diệp xanh, ngọc múa theo đám người tiếng kinh hô nhìn, duy còn lại tái nhợt nước sông, nhìn nhau không nói gì.

Mệnh mông Thần Thổ, nguy nga Long Vân núi, trong núi Vân đảo cuộn cuộn, trong mây chợt lộ ra một cái thân ảnh màu trắng, trước người Hàn Tinh lờ lờ. Thân ảnh màu trắng mấy cái thêm được rơi vào đường sinh bờ sông, ngưng mắt nhìn đi, chính là Đông Phương hận tuyệt rằng cắn kết băng ở trước ngực, mấy điểm hàn tinh lóng lánh, Tinh Mang thanh huy chiếu Đông Phương hận tuyệt mới vừa mặt lạnh cho, mấy phần tiêu tụy, mấy phần trầm thống, con ngươi sâu bên trong hiện lên vô cùng hận ý. Bước chân vừa mới đứng vững, liền nghe liễu âm nơi truyền tới mấy tiếng mềm giọng sắc nhọn ngữ "U! Nhìn ngài nói, sai gia còn chưa phải là ký thác Đàm minh chủ phúc, phương đắc bảo bối này, ta phải nói nha. Các ngươi thật đúng là may mắn đâu rồi, đi theo Đàm lão đệ, đem tới tiền đồ vậy thì thật là làm sao tới đến, nha, đúng tiền đồ tựa như cầm a!" "Ha ha, công công chân nhân nói đúng, từ huynh đệ chúng ta bốn người, với minh chủ, mới có thành tựu ngày hôm nay. Minh chủ đối với (đúng) huynh đệ của ta bốn người ơn tri ngộ, dù chết không thể báo cáo vạn nhất." Vụ Vương độc lãng phụng bồi công công chân nhân con đề lớn lững thững, Phát Liễu nói chuyện phiếm.

Đông Phương hận tuyệt trong lòng có chút rét một cái, thăm nói này công công chân nhân khi nào cùng đàm Thiên Ứng cùng phe với nhau, chẳng lẽ nhị vị sư huynh là hẳn gây thương tích? Hẳn hẳn ở thanh liễu nước nha, thế nào chạy đến nơi này, đây cũng không phải là cái gì tốt chọc Chứa. Không trách họ đàm trong giang hồ bá đạo như vậy, nguyên lai phía sau có Tu Chân Giả núi dựa. Bất quá, lấy nhị vị sư huynh tu vi, này công công chân nhân hẳn không phải là đối thủ mới là, như vậy họ đàm phía sau còn sẽ có cang nhân vật lợi hại, sẽ là ai chứ? Nhưng có một chút Đông Phương hận tuyệt gắt gao cho là, nhị vị sư huynh chết nhất định là Long Vân Sơn Trang làm. Tại sao nghĩ như vậy, Đông Phương hận tuyệt trong trí nhớ hiện ra nhiều lần họ đàm cùng với thủ hạ của hắn đêm tối theo dõi Phi Thúy Lăng tình hình.

Ẩn ở một thân cây Quan trọng, giấu kỹ phiêu Tinh Hàn mũi kiếm mang, lẳng lẳng chờ đợi đêm tối đến. Đông Phương hận tuyệt lúc này phi thường khát vọng đen nhánh bóng đêm, tốt nhất là đen nhánh mưa đêm, như vậy cừu hận sẽ rửa sạch không chút tạp chất mà hoàn toàn.

Xuyên thấu qua tầng tầng lá xanh, đường sinh trên sông, hà tâm bên trong đình hai cái thân ảnh rồi rít ngời xuống. Một cái gầy gò lão luyện, một cái ra vẻ.

Hai người tiếp tục trò chuyện, Vụ Vương đọc lắng đạo: "Đám hỏi công công chân nhân, này Diệu Thiên Kim Giám có cái gì diệu dụng, có thể hay không xem một chút?"

"U! Không phải là sái gia xem thường người, chỉ sợ người thấy sau này, mạng nhỏ đều không, này Diệu Thiên Kim Giám có thể không phải là cái gì thiện vật, nó là một kiện Thương Cổ Chi Vật, truyền thuyết là Hồng Hoang lúc một cái thần kỳ nữ nhân ở con đường tu tiên bên trên, độ Thiên Kiếp lúc, bỗng nhiên đụng phải mười hai Yêu Thần, đem hết toàn thân pháp thuật, cuối cùng khó khăn qua. Vì vậy bỗng bệnh ở Vân giới tiếp tục tu luyện, đột nhiên có một năm, vũ trụ phát sinh Thần Di, vạn ngôi sao dừng động, Chư Tinh đổi chỗ, Vũ đang lúc trong lúc nhất thời tinh hoa chảy băng băng, Tinh Hỏa liệu liệu. Ở trong lúc vội vàng, thần kỳ nữ nhân ý tưởng đột phát, đào được trăm ngôi sao Kim Hoa, luyện kính Hằng Yêu, Thương Thiên không phụ người có lòng, trải qua ngàn năm rốt cuộc luyện chế mà thành, lúc ấy kêu thông thiên giám. Cùng mười hai Yêu Thần tang thương kịch chiến sau, bị từng cái phong ấn ở trong kính, Tự Nhiên Thiên Kiếp cũng qua, mà vật này lại lưu lạc ở nhân gian. Diệu Thiên Kim Giám danh tự này bắt nguồn ở bốn ngàn năm trước một cái tu luyện Kim Khí thần công người, người này bởi vì luyện kim khí thần công sở trí, cả người Kim Hoa lấp lánh, thân thể nhất phái Kim Khí, người đưa tước hiệu Diệu Thiên. Có lẽ là duyên phận, thông thiên giám rơi vào tay Diệu Thiên, cũng luyện hóa sau tùy ý lái, từ lấy được vật này, Diệu Thiên đột nhiên xuất hiện, Chính Ma hai giới nổi tiếng xa gần, thông thiên giám vừa ra, Yêu Thần cúi đầu. Ngang dọc đạt tới ngàn năm. Nhưng ở ba ngàn năm trước Chính Ma đại chiến thắng lợi sau, Diệu Thiên cuối cùng bởi vì vô địch thiên hạ mà suốt ngày uất ức không vui, sống không thú vị bên dưới, nhưng vẫn tàn hình thể, Hóa Nguyên thần tiến vào thông thiên giám bên trong, cùng mười hai Yêu Thần ở trong kính quyết chiến làm thú vui.

Lúc đó mọi người tận mắt nhìn thấy thông thiên giám bay vào mịt mờ Đông Thiên Dương, rơi Hải chi lúc truyền tới Diệu Thiên lời thề, nếu như thế gian không có Chính Ma đại chiến, hẳn đem trọn đời không ra." Hạp một ngụm trà. Công công chân nhân tiếp tục nói: "Là kỷ niệm Diệu Thiên ở Chính Ma trong đại chiến công lao, hậu nhân đem này kính tôn làm Diệu Thiên Kim Giám. Ba ngàn năm qua đi, bây giờ nó lại hiện tại nhân gian, xem ra thiên hạ sẽ đại loạn." Tay không ngừng lục lợi Hóa Long con rùa, nói xong những thứ này, công công chân nhân nhìn đám mây Long Vân son tú lệ đỉnh nhọn, tầm mắt mông lung, suy nghĩ xuyên qua cổ kim tương lai, trong mắt lại hiện ra mấy phần thành kính.

Vụ Vương đọc lắng giống như bước vào sương mù, dò xét trước mắt kim quang lấp lánh gương, trong lòng mặc tưởng, rõ ràng chẳng qua chỉ là một chiếc gương mà thôi, thật sẽ thần kỳ như vậy sao?

Đông Phương hận tuyết khẽ lắc đầu, trong mắt vẻ khinh bỉ, trong lòng lăm lăm, coi như được (phải) Diệu Thiên Kim Giám thì như thế nào, như thế Thần Vật như thế nào bị người bực này yêu nhân thật sự lái, thật là vô si. Chẳng để cho ta thay nó chân chính chủ nhân bảo quản mấy ngày đi, cũng tránh cho để ở chỗ này xấu cái đó Diệu Thiên danh tiếng. Tâm lý nghĩ như thế, ngẩng đầu nhìn lại, công công chân nhân cùng Vụ Vương đọc lắng đi ra khỏi hà tâm Đình tuần Giang trông về phía xa đâu rồi, xa xa mặt sông đi tới một chiếc thuyền nhỏ, mũi thuyền đứng thẳng một người cao lớn bóng người, hai bờ sông núi xanh, bờ đề dương liễu, Thanh Hà vỗ vào bờ, trên đầu mặt trời rực rỡ Chính Hồng, Vụ Vương đọc lắng cười nói: "Người xem, ai tới." Công công chân nhân đạo: "Nha, ta Đàm lão đệ, thật là cái người bận rộn, lại vừa là đi ngày Nhận giúp lại vừa là đá xanh Sơn Trang."

Hai người sự chú ý trong lúc nhất thời đều tại đàm Thiên Ứng trên người, hà tâm bên trong đình trên bàn trà, một cái dịu dàng Bạch Ngọc hộp lẳng lẳng nằm, giống như thiếu nữ ôn nhu, xinh đẹp thánh khiết.

Nhìn thấy hàn huyên ba người, cơ hội không thể mất, Đông Phương hận tuyết chỗ tàng cây cách hà tâm Đình đại khái ba trượng có thừa, tâm lý một chút phỏng chừng, thân hình trời giạt bắn về phía hà tâm Đình, trong đình chợt lóe, chút nào không ngừng lại, liền hướng đối diện Dương Liễu Thụ ẩm thoỉ tới, toàn bộ quá trình nhanh như thiểm điện lại vệt Thước không tiếng động, gió không nhúc nhích, thảo không sợ. Đứng ở ngoài mười trượng rừng liễu bên trong, ước lượng trong tay Bạch Ngọc hộp, trên mặt hiện ra nụ cười. Thầm nói, buổi tối gặp lại sau, thân hình đã đập hoa đi vậy.

Lên bờ đến, đàm Thiên Ứng lớn tiếng cười to: "Ha ha, ha ha. Thanh kia lửa đốt thật tốt a, cuối cùng là nữ nhi của ta cho hả giận. Còn nữa hai trời chính là lại hoa tiết, ngày mai ta còn phải đi đá xanh Sơn Trang, ta còn là bao năm qua khách quý chủ trì đây. Ha ha, rất nhanh, nơi đó hết thấy liền đều là ta."

Vụ Vương đọc lắng vội vàng tiến ra đón, là đàm Thiên Ứng tiếp trong tay lại hoa tiết khách quý quần áo trang sức, đó là đá xanh Sơn Trang đặc biệt vì hắn chế tác riêng người. Vỗ vỗ màu sắc rực rỡ tươi đẹp khách quý quần áo trang sức đàm Thiên Ứng cười nói: "Công công chân nhân có khỏe không, mười triệu tha thứ, thân là minh chủ, thật là chuyện vụn vặt triền thân, không thể chu đáo bồi bạn bên cạnh, quả thực xấu hổ."

Túm thân hình, lục lợi Hóa Long con rùa, công công chân nhân đạo: "Chuyện này, có thể được Diệu Thiên Kim Giám đã là sái gia vinh hạnh lớn lao, lại muốn tham đồ, há chẳng phải là được voi đòi tiên. Chỉ cần sái gia không ảnh hưởng Đàm lão đệ đại sự, vậy lấy an lòng." Nói Diệu Thiên Kim Giám công công chân nhân không tự chủ được quay đầu liếc mắt nhìn hà tâm bên trong đình bàn uống trà nhỏ. Tâm lý hơi hồi hộp một chút. Ba chân bốn cẳng, nước nở nói: "Ta trời à! Diệu Thiên Kim Giám đây? Ta Diệu Thiên Kim Giám!" Vụ Vương đọc lắng theo vào hà tâm Đình, trong lòng cũng là hoảng sợ, ánh mắt bình tĩnh nhìn trên bàn trà trà cụ, cái đó Bạch Ngọc hộp đi lại bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 47: Phiêu ngôi sao khóa thù

Gió nhẹ khẽ vuốt, khói liễu mù mịt, phương thảo rậm rạp, trời xanh mây trắng, chim hót hoa nở. Hết thấy các thứ này cũng rất đơn giản, nhưng mà lại đẹp như thế. Đứng ở khuynh thiên sông Đại Kiều núi, ánh mắt theo cuộn cuộn Giang Đào, tám triệu ngàn vạn, hai vị sư huynh chết để cho Đông Phương hận tuyệt đột nhiên đối với (đứng) nhân sinh có mới cảm xúc. Đó chính là còn sống thật là tốt, có thể bảo đảm thiên địa thật tốt nước sông, tận tình lắng nghe vạn vật âm thanh thiên nhiên, nhắm mắt hà tư, cho dù là mộng cảnh nghỉ một chút, cũng là một loại điềm hương khí tức.

Xế trưa thái dương nóng bỏng gương mặt, hôn nhiệt đất đai từng cái lạnh lùng sinh mệnh, vô luận bờ sông cây liễu, vô luận xa Nhai thương từng. Âm áp ánh sáng mặt trời chiếu ở Đông Phương hận tuyệt toàn thân áo trắng bên trên, từ xa nhìn lại, có chút quý dị, tựa như một đoàn u linh ở bông bênh. Bồi hồi, mặc đồ tang qua lại đi ở khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên, Đông Phương hận tuyệt mình cũng không rõ ràng bản thân đến tốt cùng là đang làm gì, là đang đợi đêm tối đến, hay lại là mình tưởng sáng sớm bờ sông cái đó quen thuộc khảm đàn bóng người, có lẽ đều là.

Suốt một ngày thời gian trôi qua, chiều tà một lần cuối cùng thẹn thùng cười sau, Tinh Tinh trốn vào trong núi. Mới vừa rồi còn hồng hồng thông con sông trong nháy mắt mất đi màu sắc, lộ ra vắng lặng mà cô đơn. Trong bụng có chút đói bụng, Đông Phương hận tuyệt nhìn sắc trời một chút còn chưa đủ buổi tối, vì vậy phiêu Tinh Hàn kiểm phá không biến hóa vào khuynh thiên sông, lúc trở về mặc mấy đuôi một cân bên cạnh (trái phải) cá mè. Vẩy tay bờ sông, mấy đoạn khô héo gỗ chỉ ở trước mắt tụ thành một nhóm, tùy tiện mấy cái quý dị động tác, kia mấy đuôi cá mè liền bị nướng ở trong ánh lửa, ngồi xếp bằng ngồi xong, xuyên thấu qua ánh lửa, Đông Phương hận tuyệt nhìn Long Vân Sơn Trang phương hướng đang suy tư. Những gia đình kia vệ sĩ, giang hồ võ giả, đối với mình như vậy Tu Chân Giả mà nói không đáng nhắc tới, ngược lại cái đó công công chân nhân, chính mình lúc còn trẻ ở thanh liễu nước người hầu lúc liền từng lãnh giáo qua, tuyệt không phải phẩm phẩm hạng người, lúc ấy đã là luyện khí cấp cao thủ. Đã nhiều năm như vậy, chắc hẳn nhất định tiến không ít, lời đồn đãi đang tu luyện âm dương Dịch thể thần công đây. Nhìn hán mặt mũi, đi khí tức, hiển nhiên có ý cất giấu thực lực.

Âm dương Dịch thể thần công công pháp cổ quái, loại công pháp này lời đồn đãi chỉ có mấy ngàn năm trước một cái tên là Lan Khê Nhân từng tu luyện thành công qua. Một khi tu luyện thành công, tùy thời có thể chuyển đổi chính mình giới tính tướng mạo, cực kỳ quý dị. Đạt tới cảnh giới tối cao, có thể phân thân vô số, âm dương đều có thể, nghe nói pháp lực cũng lớn kỳ, chẳng qua là không người thấy tận mắt.

Tí ti mùi thịt bay tới, thu hồi suy nghĩ, Đông Phương hận tuyệt qua loa ăn đã nướng chín cá mè, sau đó tắt đồng lửa, dời mắt chung quanh, Đông Thiên Thanh Nguyệt đã dâng lên, gặt đầu lấm lấm: "Là thời điểm." Sau đó người nhẹ nhàng biến mất ở đầu cầu.

Long Vân Sơn Trang, dưỡng sinh bờ sông, yên tĩnh không người, chỉ có nghịch ngợm gió đêm đập chòn dương liễu, lá cây vang xào xạt, ánh trăng vẩy vào dưỡng sinh trên sông, có chút rung động, lăn tăn lấp lánh. Bờ sông phụ cận, chỗ nước cạn cạnh lá hương bồ, lau sậy, nhẹ nhàng lác lác, trong không khí bay tới trận trận hương cỏ vị. Hạo Nguyệt trong nước, tĩnh ảnh chìm ngọc bích, Thanh Ninh tao nhã, tựa như một liềm u mơ, hoàn mỹ ôn tình.

Đột nhiên oa một tiếng, một cái con ếch tự bờ sông nhảy xuống nước, kích thích đoàn đoàn nước, kia luân Quyên thảng lập tức thoáng qua làm một một dạng, hoàn toàn thay đổi. Chính đáng tiếc:

Nhân gian một vòng thảng, hóa thành ảnh mười triệu. Thiên Cung ninh Thúy Bích, Hạ Giới Dịch lụn bại.

Bờ sông một nơi điện bên trong các sáu người một dạng ngồi, nhưng ánh nến không lên. Ánh trăng xuyên thấu qua ngọn cây bắn vào điện Các, bên trong phòng mơ hồ, nhưng loáng thoáng khả biện sáu người thân hình đường ranh. Đàm Thiên Ứng đồ sộ mà ngồi, thân thể vây quanh bốn vị cận vệ, theo thứ tự là sương Vương lăng Yên Ứng Phi Tàn lạnh, lộ Vương ngưng xuân hoá Bích phương điều, bạc Vương đâm địa liệt thiên băng tồn, Vụ Vương trong sương mù ngàn thanh độc lãng, bốn người này cũng đều ngồi. Năm người đối diện còn ngồi một vị, nắm trong tay đến một đám lửa màu đỏ vật, chính là công công chân nhân.

"Ta nói Đàm lão đệ, hán sẽ đến không? Nếu là hán không đến, này giá cũng quá lớn. Cho dù hán đến, cũng không dễ đối phó như vậy, nhớ năm đó, Nam Cung nghe đoạn huynh đệ năm người, toàn bộ thanh liễu quốc hữu ai chẳng biết, có ai không hiểu, những thứ kia chuyện lạ đừng nói, chỉ bằng vào Đông Phương hận tuyệt bay Tinh Hàn kiểm cũng đủ để cho bao nhiêu người nghe tin đã sợ mất mật." Trong bóng tối, công công chân nhân lục lọi Hóa Long con rùa không không lo lắng địa đạo.

Đàm Thiên Ứng đứng dậy đứng ở dưới cửa sổ, đẩy cửa sổ ra, nhìn ngọn cây vàng trắng kia sắc, khẳng định nói: "Hán nhất định sẽ đến, có lẽ cũng nhanh đến."

"

Công công chân nhân xoay người hướng đàm Thiên Ứng, hơi chần chờ đạo: "Dựa vào cái gì khẳng định như vậy?"

"Chỉ bằng ta là đàm Thiên Ứng!"

"Ồ!"

Trong bóng tối an tĩnh lại. Vài người trong lòng theo đuôi tâm sự riêng. Nhìn chăm chăm hắc ám, đàm Thiên Ứng trong bụng cười thầm. Đông Phương hận tuyệt nha, Đông Phương hận tuyệt, người đang ở đây tổng táng trong đội ngũ biến mất một khắc kia trở đi ta cũng biết người tới ta Long Vân Sơn Trang làm loạn. Biết không, một ngày trước buổi tối chúng ta liền thương lượng xong, cho người trộm đi Diệu Thiên Kim Giám, không nghĩ tới sao, người càng không nghĩ tới phía trên kia đã thả Dị Vực Kỳ Độc điện điện Cổ. Sau bảy ngày, ha ha, sau bảy ngày đã từng phong lưu phóng khoáng phiêu Tinh Hàn kiểm thì trở thành si ngốc hàn kiểm, ha ha, ha ha. Suy nghĩ những thứ này, trong bóng tối đàm Thiên Ứng mặt mày méo mó, dữ tợn vạn phần.

Nước sương bạc Vụ bốn Vương mặc dù đã sớm là giang hồ hiển hách nhân vật thành danh, nhưng lúc này vạn phần cảnh giác, bởi vì lập tức sẽ đối phó nhân vật, là năm đó oai phong một cõi phiêu Tinh Hàn kiểm, cũng là một Tu Chân Giả, đối thủ quả thực quá mạnh mẽ. Coi như võ giả bốn Vương trong lòng cũng rất rõ ràng, lợi hại hơn nữa võ công, ở Tu Tiên Giả trước mặt cũng sẽ trở nên không đáng giá một đồng.

Làm cho người tu tiên công công chân nhân rõ ràng thấy trước mắt đăm Thiên Ứng cùng bốn Vương biểu lộ quái dị, trong lòng một tia khinh thường. Tâm niệm bên trong đã sớm cảm giác đối thủ đã đến, hơn nữa càng ngày càng gần. Bất quá quyết sẽ không ngốc đến chính mình đi là những người này liều mạng, cho dù là tổn thất quá nhiều công lực. Để cho những thứ này xui xẻo gia hòa đưa chết đi, thời khắc mấu chốt giúp nắm tay đã đủ.

Đàm Thiên Ứng đứng ở trước cửa sổ, mơ hồ cảm thấy được ồ ồ rung mình nhào tới trước mặt, tiếp lấy dưỡng sinh bờ sông truyền tới nhiều tiếng nghen ngào, thanh âm kia rất nhạt rất nhạt, nhạt không dễ dàng phát giác, hơn nữa rất nhanh theo gió chết đi. Đó là trong trang vệ sĩ bị giết thanh âm. Trộn trộn gió mát đánh tới, mỗi một lần cũng kẹp cái loại này nhàn nhạt nghen ngào, là một loại Tử Vong đột nhiên hạ xuống mà phản ứng không kịp nữa nghen ngào. Đàm Thiên Ứng trong lòng run sợ một hồi, tưởng tượng Đông Phương hận tuyết hội thần bí đột nhiên xuất hiện đối phó chính mình, nhưng mà hắn không có. Biết rõ công công chân nhân tồn tại, như cũ lựa chọn trực tiếp, xem ra hắn nhất định cho rằng là chính mình giết hai vị trưởng lão. Quay đầu liếc mắt nhìn làm bộ như không việc gì công công chân nhân, ánh mắt mấy lần lóe lên.

Dưới ánh trăng, một cái tiêu sái bóng người đứng ở trong gió đêm, màu trắng đỏ tang có chút lay động, trước ngực dài ba xích kiếm, Kiếm Mang Phi hân, vắng lặng chói mắt, mũi kiếm mấy điểm hàn tinh không ngừng đang lưu chuyển. Nhìn chăm chăm phiêu Tinh Hàn kiếm, công công chân nhân vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới nhiều năm sau khi, phiêu Tinh Hàn kiếm đã là tu chân Linh Khí, chẳng lẽ Đông Phương hận tuyết sẽ còn chế tạo pháp môn, nếu là như vậy, vậy cũng quá không tưởng tượng nổi. Hắn tu vi nên tới trình độ nào, nhìn thật kỹ, tựa hồ không dị thường gì. Bất quá Tu Tiên Giả chú trọng chính là ẩn giấu thực lực, tận lực không đem lá bài tẩy bày ra. Xem ra, hôm nay thật đúng là được (phải) thông minh một chút. Nghĩ như thế, lại liếc mắt nhìn, cảm thấy Đông Phương hận tuyết có chút quái quái, phiêu Tinh Hàn kiếm cũng bày ra, lại bịt mắt, cái này không uống công vô ích sao? Thử vãn thiên hạ vậy còn có thứ 2 thanh phiêu Tinh Hàn kiếm! Hồ đồ, có chút hồ đồ.

Không nói gì, chỉ có gió qua liễu minh. Ánh trăng, giới xuống Vô Ngân vắng lặng.

Phiêu Tinh Hàn Kiếm Trộn trộn ngấm tiếu, Đông Phương hận Tuyết Ngưng con mắt sáu người vị trí điện Các, phiêu Tinh Hàn kiếm đã lay động lập trên đầu. Song chưởng trùng điệp, mấy lần sau khi, nhẹ nhàng vung lên, phiêu Tinh Hàn kiếm đâm hướng điện Các cửa sổ. Chỉ nghe một trận loạn hưởng, đồng loạt một mặt vách tường ngay cả môn mang cửa sổ đều hóa thành vô hình, giống như cái này điện Các xây dựng lúc cũng chỉ có ba mặt vách tường như thế. Sáu người hoàn toàn bại lộ đi ra, mặc dù nội tâm một mảnh kinh hãi, nhưng trên mặt, không có một hiện ra vẻ sợ hãi.

Không có các loại (chờ) sáu người suy nghĩ, phiêu Tinh Hàn kiếm liền hướng mọi người chém tới, đàm Thiên Ứng đang muốn bản thân mà lên, thân thể bốn Vương đã sớm nhảy ở trước người. Chỉ thấy bốn trong tay người đột nhiên lấy ra binh khí, sương Vương Tần lạnh hai tay đều cầm một thanh đột sóng Lang Nha Bổng, lộ Vương Phương điều lay động đảm mưa kiếm, bạc Vương vung màu bạc Băng Thiên chùy, mà Vụ Vương là tay cầm một cái thật dài nhìn trời đồng. Năm người lập tức chiến đấu đến một nơi.

Đông Phương hận tuyết đứng ở bốn người trước mặt ngoài mười bước khoảng cách, thân hình đứng sừng sững, hai tay tần vung, phiêu Tinh Hàn kiếm tại trong hư không lấy một dịch bốn, như tinh đình dò nước, khi thì lao xuống khi thì nhảy lên, linh động khéo léo.

Bốn Vương gắng sức vung vũ khí, chỉ cảm thấy trên đầu có vạn quân lực đè nén chính mình thân hình, chuỗi phi kiếm bắn tới lũ lũ hàn quang, lạnh giá mà thấu xương. Không một chút thời gian, bốn Vương đã thờ hồng học, thân ở trên là hàn kiếm Kiếm Mang hoa y phục rách rưới mảnh vụn, vô cùng chặt vật. Mắt thấy ở hạ phong, bốn người lẫn nhau nhảy mất một cái, nhất thời bước chân ngay cả dơi, thân hình tần động, trong khoảnh khắc tạo thành một cái trận pháp. Đột sóng Lang Nha Bổng, đảm mưa kiếm, Băng Thiên chùy cùng với nhìn trời đồng tuyệt diệu phối hợp lẫn nhau đến, Thủ Hộ Giả bốn phương tám hướng. Nhất thời thế cục hóa giải rất nhiều, bốn người có thờ dốc cơ hội. Bốn người bên nghênh chiến phiêu Tinh Hàn kiếm bên lợi dụng thời cơ điều tức thể lực. Nhưng mà, Đông Phương hận tuyết cũng không cho bọn hắn quá nhiều thời gian, song chưởng đột nhiên một phen, phiêu Tinh Hàn kiếm lập tức hóa thành vô số bóng kiếm, từ bốn phương tám hướng đồng loạt bắn về phía trong trận pháp. Ngoài trận, công công chân nhân, đàm Thiên Ứng đột nhiên rung một cái, ngay sau đó nghe được tứ thanh hào kêu, tiếp lấy lách cách lách cách tứ thanh, bốn người binh khí đập xuống đất, đồng thời bốn người té xuống đất thống khổ lẫn lộn, lẫn qua lẫn lại.

Công công chân nhân ghé mắt nhìn một cái, thầm nghĩ mẹ ta ai, chỉ thấy bốn người tay phải đều bị đồng loạt chém đứt, bốn con chém đứt tay trên đất còn lay động.

Đàm Thiên Ứng giận dữ, cao lớn thân hình đã nhảy lên, trong tay bắt ngờ sử dụng ra Bá Vương Kim Tiên, giắt vũ vũ lệ phong rút ra hướng Đông Phương hận tuyết. Nhưng mà Đông Phương hận tuyết, lắc một cái thân, ngự phong lên, thân hình nhẹ nhàng bay xuống ở liễu trên ngọn cây, gần đến đàm Thiên Ứng giương mắt nhìn. Thật vất vả thi triển Kinh Công nhảy lên cây mũi nhọn, Đông Phương hận tuyết lại nhẹ nhõm đổi một thân cây. Tại trong hư không yên lặng một hồi, Đông Phương hận tuyết lần nữa té khỏi phiêu Tinh Hàn kiếm, lấy Lôi Điện thể đâm về phía đàm Thiên Ứng. Mắt thấy liền muốn đâm vào đàm Thiên Ứng cổ họng một sát na. Phiêu Tinh Hàn thân kiếm trước đột nhiên giết ra một đám lửa đỏ, nhanh chóng đem phiêu Tinh Hàn kiếm bao ở. Đông Phương hận tuyết sững sờ, định thần nhìn lại, thầm nghĩ Hỏa Long con rùa, công công thật tốt cuộc xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 48: Võ này Tiên Giả

Đông Phương hận tuyệt trong con người hàn quang bạo xạ, ồ ồ hận ý truyền kiếm phiêu ngôi sao, trước mắt chính là sát hại nhị vị huynh trưởng kẻ cầm đầu, thủ hạ không hề lưu tình chút nào, phiêu Tinh Hàn kiếm lóe lên mấy điểm hàn tinh lạnh lùng đâm về phía đám Thiên Ưng cổ họng. Ngay tại Kiếm Mang cắt vỡ đám Thiên Ưng cổ họng trước một thoáng vậy, công công chân nhân xuất thủ. Kỳ động tác nhanh, không người có thể thấy rõ, Hóa Long con rùa ở trong trời đêm tựa như một đạo Lưu Tinh, đồng dạng đạo ưu mỹ đường cong, sau đó hóa thành một đoàn Hồng Hà ngăn ở phiêu Tinh Hàn thân kiếm trước. Kia màu đỏ đỏ tươi như máu, lại lượn lờ như lửa, thần kỳ, dịu dàng mà mỹ lệ. Nhưng mà nhìn như mỹ lệ phía sau, truyền tới một cỗ vô hình lực lượng, như bài sơn hải đảo. Đâm về phía đám Thiên Ưng cổ họng Kiếm Mang, bị gắng gượng ngăn cản trở lại. Phiêu Tinh Hàn kiếm một trận rung động, trầm ngâm trong tiếng không khỏi nghi ngờ. Cho dù bị ngăn cản trở lại, vạn quân kiếm khí lực như vạn Bình đao cắt, đám Thiên Ưng vẫn bị thương tổn đến, chỉ là bởi vì Hồng Hà thấp thoáng, không thương nghiêm trọng. Một bộ Tử Hà Cẩm Y, bị phiêu Tinh Hàn kiếm hoa thành phiến mảnh nhỏ tàn vân, bộ kia tôn dung cũng tìm không được nữa một tia hơi thở đế vương. Kinh ngạc, hoảng sợ, thêm nữa tức giận.

Trong bầu trời đêm, ngoài ba tượng, Đông Phương hận tuyệt, công công chân nhân tức nhiên nhĩ lập, thật lâu dò xét đối phương.

Công công chân nhân đầu tiên lên phía trước Hóa Long con rùa hóa thành một đoàn Liệt Diễm đang thiêu đốt hùng hực, trong ánh lửa hùng hực mơ hồ ở co dân, theo dõi. Bốn con hỏa móng không ngừng gãi, hỏa móng trên nhưng là Thanh Quang hàn mang, ác liệt hung tàn. Con rùa trong mắt ồ ồ dừng động càng đỏ thắm ngọn lửa, mà con rùa miệng mở rộng ra, không ngừng phun ra đoàn đoàn hỏa cầu, phun ra Khẩu Bắc liền khiến cho ánh lửa vượng bên trên một tầng. Theo ánh lửa trường đại biến sáng, đêm tối lại lãnh đạm rất nhiều.

Đối diện, Đông Phương hận tuyệt diện mục lạnh giá, phiêu Tinh Hàn kiếm đối mặt Hóa Long con rùa hưng phấn trầm trầm than nhẹ. Đứng ở Đông Phương hận tuyệt ngay phía trước, cùng Hóa Long con rùa ngao thị muốn trước. Chỉ thấy phiêu Tinh Hàn kiếm vắng lặng thân kiếm Thanh Hoa lưu chuyển, sóng gọn lăn tăn, trong thân kiếm bộ tựa như tích tụ vạn cổ dòng lũ, Kinh Đào dừng động, lại thích giống như Vân Sơn sương mù, sôi trào không ngừng. Mũi kiếm mấy điểm hàn tinh, lúc này vạn ngôi sao lóe lên, bao quanh đến toàn bộ phiêu Tinh Hàn kiếm, thần bí ưu mỹ.

Nhẹ nhàng chuyển bước, Nguyệt Hoa xuống, công công chân nhân than thầm đến, không hổ là Ngũ Tộc tiên Hầu, người lão, thần công lại tinh tiến nếu này, nhờ có chính mình khiến cho thủ đoạn, nếu không sau này thật không biết như thế nào đối phó. Nhìn tầm kia lạnh lùng mặt, mây kiếm Long con mắt, mũi cao miệng rộng rãi, một bộ đồ tang, mặc dù không quá nhã trí, nhưng đứng ở trong gió đêm, không giận tự uy, thật là anh hùng thần vũ.

Nhớ năm đó nho nhã thư sinh, hôm nay công công chân nhân, nhân thế thật là tang thương vạn hóa nha. Dưới ánh lửa, cái đó mặt mũi không còn là ngày xưa thanh tú, trang nghiêm có vài phần nữ tử khí tức, miệng ngậm Chu Đan, lông mi cong liễu Thiển, sóng mắt lưu chuyển, hiển nhiên âm dương Dịch thể thần công đã tu vi thành công.

Thời gian ở từng giây từng phút chết đi, xa xa trên đất bốn Vương sắc mặt trắng bệch, cường ép vạn công cảm máu, thống khổ nhìn tay phải, đến bây giờ đều không nguyên tin tưởng giang hồ bốn Vương Uy tên gọi cứ như vậy bại, hơn nữa bị bại thảm như vậy. Cái này còn phải cảm tạ người ta hạ thủ lưu tình, nếu không ngay cả mạng đều không. Này! Bốn Vương trong lòng yên lặng thờ dài, Tu Tiên Giả chính là cường đại! Đám Thiên Ưng liếc một cái bốn Vương, trong mắt trừ kinh ngạc, chính là tức giận, ánh mắt ác độc nhìn hướng Đông Phương hận tuyệt.

Hai người rút cuộc bắt đầu di động thân hình, với nhau đều biết trận chiến này khó tránh khỏi, nếu khó tránh khỏi, chẳng tình tảo đối mặt. Ánh mắt tiếp nhận sau, theo thân hình động một cái, phiêu Tinh Hàn kiếm, Hóa Long con rùa cũng trận trận làm bộ, kiếm run rẩy hỏa đăng. Nhưng hai người hiển nhiên ai cũng không muốn thử nhất phát động tấn công, bởi vì tấn công liền ý nghĩa bại lộ phòng ngự. Hai người ở trong sân từ từ mất đối mặt di động mấy vòng, rút cuộc, Đông Phương hận tuyệt trong ý niệm nhớ tới nhị vị huynh trưởng cứu hận, không nhẫn nại được.

Dưới ánh trăng, u tĩnh đình viện, dưỡng sinh bờ sông, một nơi điện Các trước, bày thân ảnh, hai màu đám mây. Một đoàn Thanh Lam, nhất sắc hỏa Đan. Nước sông ung dung, Tinh Hà Xán Lạn, bờ sông lủ lủ gió đêm thổi tới, trong sân bày ra trận thức hai người, trang nghiêm, nghiêm túc, ngầm chứa đến tàn nhẫn.

Đông Phương hận Tuyệt Ngưng tụ bày thành Chân Lực, dây dưa bàn tay tụ hướng tay trái hai chỉ, ngưng mắt chỉ hướng phiêu Tinh Hàn kiếm. Phiêu Tinh Hàn Kiếm Mãnh nhưng hướng trời cao nhảy lên, đồng thời kiếm thân chu vi ánh sáng như hoa tăng mạnh, đông hận tuyệt hét lớn một tiếng: "Đến!" Phiêu Tinh Hàn kiếm thẳng tắp bổ về phía công công chân nhân,

Không có một chút hư chiêu, không có một chút do dự, cứ như vậy đơn giản nện xuống tới. Mắt thấy kẹp gió rét phiêu Tinh Hàn kiếm bổ tới, công công chân nhân không tránh không né, trong miệng cao giọng quát lên: "Hóa Long con rùa, tiến lên!" Chỉ thấy Hóa Long con rùa oanh một tiếng liền nghênh đón. Hai người trở nên rung một cái, rồi rít sau lùi lại mấy bước, trong lòng ngực một hồi sôi trào, bất quá cũng khôi phục rất nhanh bình tĩnh. Phiêu Tinh Hàn kiếm, Hóa Long con rùa đều tự bay trở về đến nguyên lai vị trí. Công công chân nhân không đợi Đông Phương hận tuyệt hoàn toàn lập tốt thân hình, đột nhiên nhảy vào hư không, ngay sau đó Hóa Long con rùa cũng đi theo thẳng Nhập Hư vô ích, hai tay tàn động, trong miệng nói lầm bầm, Hóa Long con rùa nhất thời hóa thành một người đỏ bừng Linh Thú, chỉ thấy Linh Thú Long Thân, đặt tới mấy tượng có thừa, rung đùi đắc ý quán ở công công chân nhân trước người. Bốn chân cuồng đào, Xích đầu diễm con mắt, trên đầu hai sừng kim quang lấp lánh. Chìm tiếng gào âm thanh, âm thanh dao động quần sơn. Công công chân nhân cuối cùng một tiếng: "U con rùa Hóa Long, đi vậy!" Hóa Long con rùa mấy tiếng rung trời hí dài, giẫm một cái chân, khom người nhanh như tia chớp đánh hướng Đông Phương hận tuyệt. Chỉ thấy Đông Phương hận tuyệt, thâm tụ mười phần Chân Lực, không chút hoang mang, cũng bay bổng lên, đồng thời, phiêu Tinh Hàn kiếm toàn làm một một dạng thuận thế mà lên, ở Đông Phương hận tuyệt trên đầu hơi dừng một chút, đột nhiên bắn về phía chính nhào tới Hóa Long con rùa. Làm đến gần Hóa Long con rùa lúc, phiêu Tinh Hàn kiếm trong nháy mắt vạn điểm Hàn Tinh hóa thành vô số hàn mang, giắt vạn quân lực nuốt hơ lửa Long Quy. Từ xa nhìn lại, hai luồng Vân Hà hợp lại làm một, bên trong Thái Hà tung bay, Xán Lạn Vô Cực, tầng ngoài, ôm một vòng thanh huy, đúng như một đoàn mỹ ngọc, bên ngoài là Nguyên Thạch, bên trong lộ ra mơ hồ tuyệt mỹ giai phẩm. Làm hai luồng Vân Hà đụng nhau một thoáng vậy, trong không khí truyền tới kinh thiên như vậy trận trận vang lớn, bên nhọn chói tai, ở trong sơn cốc vang vọng không ngừng. Đồng thời chu vi mấy trong vòng mười tượng đột nhiên cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét, trên đầu mây khói cuộn cuộn, trên đất lách cách vang dội. Đám Thiên Ưng nằm thân che ở một nơi tượng đá sau, xuyên thấu qua cát bụi khói mù mơ hồ thấy Đông Phương hận tuyệt, công công chân nhân đứng ở trong hư không, đồng loạt mỗi người bay về phía sau một khoảng cách lại dừng lại, thân hình không dừng được lắc lắc. Kia hai luồng Vân Hà đan vào một chỗ, tựa như ở găm cắn, giống như ở lôi xé, loạn cả một đoàn. Cũng không biết cuồng phong nghẹn ngào bao lâu, dần dần dừng lại, không trung cũng khôi phục thanh tĩnh. Trong đầu đón, bốn Vương liếc thấy công công chân nhân, Đông Phương hận tuyệt, song song từ trong hư không rơi xuống, khoe miệng đầy tràn máu tươi. Rối rít khoanh chân ngồi tĩnh tọa, trợn mắt nhìn, ánh mắt đã so với trước kia ám hứa

nhieu. Nhưng mà hơi chút nghỉ ngơi, hai người lần nữa có sức lực thân hình, trên đầu phiêu Tinh Hàn kiếm, Hỏa Long con rùa vốn đã âm thầm xuống, đột nhiên lại có màu sắc, hơn nữa càng lúc càng nồng. Phiêu Tinh Hàn kiếm gào thét quanh quần ở Đông Phương hận tuyết trên đầu, Hỏa Long con rùa càng điên cuồng lắc lắc đầu, mắng nhểc gầm to.

Ánh mắt hai người bên trong vẫn vẩn vẩn máu, trong không khí tràn đầy mùi máu tanh, nhìn chăm chú đối phương, không cần nói nhảm, hoặc là thừa nhận thất bại, hoặc là liên tấn công. Lần thứ ba tấn công đã bắt đầu, cơ hồ là đồng thời, hai người quát lên một tiếng lớn: "Đền!" Chỉ thấy phiêu Tinh Hàn kiếm tại trong hư không điên cuồng xoay tròn, càng chuyển càng nhanh, đến cuối cùng chỉ thấy mang một đoàn Thanh Quang, căn bản không cảm giác được là kiếm. Đột nhiên nhiều tiếng tiếng nổ tự kiếm một dạng truyền tới, tiếp lấy chỉ thấy Tinh Không bắn tới vô số chuỗi phiêu Tinh Hàn kiếm, hóa thành Kiếm Vũ, chuỗi chuỗi phiêu Tinh Hàn kiếm cũng quấn vòng quanh điểm một cái Hàn Tinh, đẹp đẽ mà huyền diệu. Đồng thời trong không khí lạnh giá hàng tới cực điểm, dưới đất đầm Thiên Ưng cùng bốn Vương công đến run lấy bầy. Vô số chuỗi phiêu Tinh Hàn kiếm đều không ngoại lệ bắn về phía công công chân nhân cùng Hỏa Long con rùa. Hỏa Long con rùa tựa hồ sớm có chuẩn bị, ngoe đầu nhìn Kiếm Vũ, tựa hồ còn thật cao hứng, làm Kiếm Vũ rời khỏi người tể hơn trượng thời điểm, Hỏa Long con rùa cự miệng hé mở, tự trong miệng phun ra đoàn đoàn hỏa cầu, rồi rít nghênh hướng phiêu Tinh Hàn kiếm, lập tức trong không khí có nóng như thiêu khó nhìn, này một lạnh một nóng được không để cho người khó chịu đựng. Nhìn vô số kiếm vô số hỏa cầu liên miên muốn đụng vào nhau một khắc kia, bên ngoài sân năm người học thông minh, đóng chặt lại con mắt, chờ đợi rung động thiên địa ầm ầm nổ vang. Nhưng mà cực kỳ lâu sau khi, không một chút tiếng thờ, thậm chí với nhau có thể nghe được tiếng hít thở. Đây là thế nào, đầm Thiên Ưng năm người có chút mờ hai mắt ra, trước mắt không có thứ gì, không trung U Lan thanh tĩnh, sao lốm đốm đầy trời, Kiều Nguyệt Quyên Quyên.

Chẳng lẽ là đang nằm mơ, nhìn bốn Vương đứt rời bốn con tay còn trên đất, hiện lên tím bầm, xấu xí mà kinh khủng. Móc từ trong ngực ra một quyển sách cổ, là Ngũ Tộc tiên Hưu Ngũ Tộc chí, công công chân nhân lễ vật vật. Đây đều nói rõ hết thấy các thứ này là Chân Chân Thực Thực phát sinh qua. Nhưng mà mới vừa rồi người đâu? Bốn phía nhìn lại, chung quanh một mảnh hỗn độn, dương liễu méo mó, tà tà, có chút đã nhổ tận gốc. Đỉnh Các sông hành lang xấu rất nhiều, trước mắt dưới đất cách nhau khoảng ba trượng, hai than máu, mơ hồ truyền tới tanh hôi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 49: rốt cuộc tề tụ

Đàm Thiên Ưng chậm rãi đứng dậy, liếc về liếc mắt bốn Vương thống khổ biểu tình, sau đó nhìn đá xanh Sơn Trang phương hướng suy tư chốc lát, quay đầu lại nói: "Các người đi về nghỉ trước, ta gọi là người đi mời thầy thuốc, ngày hôm sau chuyện, các người không nên đi."

Bốn Vương đồng thanh nói: "Vì sao?" Bát mục bắn ra hung quang.

Đàm Thiên Ưng cười khổ nói: "Các người Tứ huynh đệ bị thương thành như vậy, làm sao còn tham gia hành động? Ta lo lắng các người."

Bốn Vương mục hàm cảm kích, yên lặng một hồi, sương Vương Tàn lạnh nhạt nói: "Minh chủ yên tâm, huynh đệ chúng ta bốn người quyết sẽ không trễ nãi đại sự, chúng ta nhất định tham gia, để báo hôm nay đoạn bàn tay thù."

"Chẳng qua là, chỉ là các người thương" Đàm Thiên Ưng khẽ gật đầu một cái.

Vụ Vương độc lãng tiến bộ đạo: "Minh chủ là lo lắng thực lực chúng ta sao? Mặc dù chúng ta các tàn một chương, bất quá bằng vào chúng ta liên thủ, tin tưởng địch thủ sẽ không rất nhiều. Huống chi đá xanh Sơn Trang trừ mấy cái trưởng lão ra liền không nhân vật lợi hại gì, lấy huynh đệ chúng ta mấy người thực lực, cộng thêm Thiên Huyền đạo người hỗ trợ, chẳng lẽ là còn sẽ có vấn đề sao?"

Đàm Thiên Ưng suy nghĩ một chút nói: "Cũng được, nếu như thế cho các người bỏ tới là, mau đi trở về dưỡng thương, ta một hồi cho các người đưa đi mấy bộ Tây Quốc phải đến Kỳ Dược, đắp lên vết thương gần khỏi bệnh."

"Ừ." Bốn Vương ứng tiếng lui ra.

Xem ra ta đây cái lại hoa tiết khách quý chủ trì nên chuẩn bị một chút, đàm Thiên Ưng tự nói, khoe miệng một nụ cười lạnh lùng. Đứng dậy biến mất ở đường sinh bờ sông trong bóng đêm.

Ở bên bờ hồ Nguyệt Nha, Thanh Linh hồ thủy uống uống lần tấn, một vòng Hạo Nguyệt chìm ở đáy hồ, mấy miếng sương khói, có chút rung chuyển. Bờ hồ, phương liễu hình hao, tinh hoa Bích thảo. Sở trong ngực Diệu Thiên Kim Giám, Đông Phương hận tuyết cảm khái nói: "Không nghĩ tới, công công chân nhân thực lực tinh tiến nếu này, đã là Trúc Cơ một tầng. Nếu không phải này Diệu Thiên Kim Giám trùng hợp ngăn trở Hỏa Long con rùa bộ phận tấn công, chính mình còn thật không biết sẽ làm bị thương thành hình dáng gì." Móc ra Diệu Thiên Kim Giám, nhìn kia mê người lờ lờ kim quang, Đông Phương hận tuyết lực lợi, thầm nói may mắn. Ngẩng đầu, đột nhiên thấy một cái thân ảnh màu trắng, dọa cho giật mình. Định thần nhìn lại, nhưng là một cái thanh tú thiếu niên, dưới ánh trăng, chính giống vậy kinh ngạc mà nhìn mình.

Đây là con cái nhà ai, thế nào có chút quen mặt đây. Đông Phương hận tuyệt trong lúc nhất thời không nhớ ra được, chính nghĩ ngợi đang lúc, nam hài đi tới trước, tròn to hai mắt đạo: "Đông Phương trưởng lão Thái Gia Gia, ngài làm sao biết hơn nửa đêm ở chỗ này?"

Đông Phương hận tuyệt hơi dừng một chút mỉm cười hỏi ngược lại: "Như vậy người thì sao? Tại sao ở chỗ này đây?"

Lóe cơ trí con mắt, thiếu niên áo trắng đạo: "Ta à? Như vậy đi, ngài đáp ứng ta, không làm thương hại Bạch Hổ, ta liền nói cho ngài."

"Bạch Hổ, cái gì Bạch Hổ?" Đông Phương hận tuyệt hỏi.

Thiếu niên áo trắng, dùng mong đợi ánh mắt nhìn Đông Phương hận tuyệt, tiếp tục nói: "Ngài đáp ứng!"

"Ha ha, đáp ứng." Đông Phương hận tuyệt cười nói.

Thiếu niên áo trắng cao hứng hưởng Nguyệt nha hồ bắc ngân trong rừng hồ: "Phượng xa, thơ gió, tỷ tỷ các người đi ra đi."

Theo vừa dứt tiếng, trong rừng truyền tới vọt một cái tiếng cười thanh thúy: "Khánh khách, khánh khách. . . ." Tiếp lấy liền nghe đạo đến "Uy vũ không phải sợ, Đông Phương trưởng lão Thái Gia Gia là người tốt, sẽ không làm thương tổn người."

Theo tiếng kêu nhìn lại, dưới ánh trăng, bên rừng lộ ra một cái vật khổng lồ, mặt xanh nanh vàng, hai mắt bạo xạ đến đến bức người hàn quang. Chính uy phong lẫm lẫm đi ra trong rừng, trên người ngồi cái tiểu cô nương, mặt mũi xinh đẹp, mặt mày vui vẻ yêu kiều. Phía sau đi theo tới sầm một xanh hai cái thân ảnh, thân ảnh màu đen chính là mấy ngày trước đây tôn làm sấn thân Trình sư ca Tôn Tử kêu Trình Viễn Phượng, cái đó bóng người màu xanh lục, mặt mũi lạnh lùng, Băng Diễm tuyệt luân, là con nhà ai đây?

Chỉ cảm thấy một trận âm phong đánh tới, mấy bóng người cùng một cái Cự Hổ đi tới. Đông Phương hận tuyệt nhận ra, cái này Cự Hổ không phải là trước đó vài ngày trình Hoa những thợ săn đó môn đồng thời săn được (phải) Bạch Hổ chứ sao. Lúc ấy chính mình nghe nói săn được (phải) Thần Hổ, còn có ý xem qua, lúc ấy rất là hân thờ dài một trận. May sau đó chạy mất, nhớ ban đầu chính mình còn Uy nó mấy lần ăn đây.

Bạch diện Hổ Vương ngưng lại bước chân, trừng con mắt nhìn kỹ một hồi trước mắt ông già, lại ngoan thuận gật đầu một cái. Mấy người hài tử cách nhìn,

Đồng loạt ồ một tiếng.

Thiếu niên áo trắng cười nói: "Ha ha, kỳ quái. Bạch Hổ thế nào đối với ngài tốt như vậy? Ngài không biết, vừa mới bắt đầu ta cùng phượng xa tiếp xúc hẳn lúc chỉ thiếu chút nữa bị hấn ăn, nếu không phải đem muối muối thơ gió hỗ trợ, hẳn cũng không chịu để ý đến chúng ta. Phải không?" Vừa nói, thiếu niên áo trắng từ trong túi móc ra một miếng thịt liên quan (khô) đưa đến Bạch Hổ trong miệng. Bạch Hổ bên nhai vừa gật đầu, tựa hồ thật đúng là chuyện như vậy.

Đông Phương hận tuyệt tránh lên trước mắt cái này so với trâu già còn lớn hơn mấy vòng gia hỏa, trong lòng âm thầm kinh ngạc, mấy người hài tử làm sao biết cùng một con dã thú như vậy thân mật? Đây Bạch Hổ tại sao nghe bọn hấn? Thật là có chút không giống tầm thường? Chẳng lẽ trang chủ sư huynh khi còn sống từng nghĩ ngờ một ít chuyện lạ, chẳng lẽ là thật.

Dưới ánh trăng, bạch diện Hổ Vương, trong gió đêm lông cứng khẽ nhúc nhích, lạnh lẽo ánh mắt với Thương Không ngạo thị. Thân thể một vòng bóng người, vạt áo theo gió, nhẹ nhàng phiêu giro.

Bạch Hổ trên người tiểu cô nương lúc này nằm ngửa ở Bạch Hổ sau lưng, nhìn Tinh Không xuất thần, đột nhiên chỉ không trung đạo: "Các người nhìn, kia bốn viên xin thương xót đại, thật là đẹp a!"

Theo tiểu cô nương ngón tay phương hướng, mọi người nhìn thấy, chỉ thấy Bắc Cực Thiên Vũ, Thiên Cung Thất Tinh lấp loé không yên, muông bên trong chẳng biết lúc nào xuất hiện bốn viên quý dị sao, đầu so với Thiên Cung Thất Tinh còn lớn hơn còn sáng, nhất Hắc nhất Bạch một lam một xanh, với nhau vờn quanh, ánh sáng bắn ra bốn phía, huy quang nhảy dăng, đem Thiên Vũ ánh thành nhất phái quý dị đồ cảnh. Nhìn kia kỳ quý tinh tương, chẳng biết tại sao, Đông Phương hận tuyệt chỉ cảm thấy sợ hết hồn hết vía, hai mắt đau nhức. Nhất là viên kia màu đen cùng màu xanh lá cây sao, tràn đầy sát khí cùng Ma ý.

Trong lúc bất chợt Đông Phương hận tuyệt đánh rùng mình một cái, nhìn bầu trời một chút, lại nhìn một chút bốn đóa bé. Nhìn như vậy nhiều lần, trong lòng hoảng sợ, trong thiên địa thật sẽ có như thế khéo léo chuyện. Thiếu niên áo trắng, màu trắng kỳ ngôi sao? Thiếu niên áo đen, màu đen Dị Tinh? Màu xanh da trời quần áo, màu xanh da trời quý ngôi sao? Màu xanh lá cây Sa Y, màu xanh lá cây thần ngôi sao? Thiếu niên áo đen cùng về xanh biếc thiếu nữ lẫn nhau ôi gắn bó, thiếu niên áo trắng cùng Lam Y nữ hài hai đầu gặp nhau, hết thấy các thứ này lại cùng Bắc Cực không trung bốn viên quý ngôi sao thân kỳ như vậy nhất trí. Là đúng dịp hay lại là thiên ý? Đông Phương hận tuyệt chỉ cảm thấy cả người có chút lạnh giá, khắp nơi bay tới mùi hoa có chút hít thở không thông. Ngang đầu, Phi Thủy linh chính yên lặng ở đêm trong ngực, quý dị trang nghiêm.

Bốn đóa bé tựa hồ đối với Đông Phương hận tuyệt dị thường cũng không thêm để ý, cười vui không ngừng, thậm chí đối với ngôi sao Hứa lên nguyệt tới. Ai! Trong gió bay Đông Phương hận tuyệt thở dài. Ngắm nhìn kia bốn viên quý dị sao, Đông Phương hận tuyệt đột nhiên tin tưởng Tộc chí bên trong liên quan tới Tử Tinh tế tự lời đồn đãi. Xoay người, thật nhanh biến mất ở trong màn đêm, Đông Phương hận tuyệt nghĩ (muốn) lại tường tường tế tế nhìn lại một lần Tộc chí, lúc trước chính mình căn bản không tin những thứ này. Sau lưng mấy người hài tử vẫn đang thưởng thức mỹ lệ sao, căn bản không chú ý hấn rời đi, chỉ có Bạch Hổ ngẩng đầu, nhìn chăm chú nàng biến mất trong bóng đêm, có chút lắc đầu, thở dài.

Nửa đêm là u linh dừng động thời điểm, đoàn đoàn hòa hợp lơ lửng tại trong hư không, hoặc là Phiêu Linh Dã Quỷ, hoặc là âm binh công sai, cũng có thể là dị tộc hành không. Nam Cung nghe đoạn âm Ma Hồn hồn cảm Phách trôi bơi ở khuynh thiên Bách bên trên, hư vô thân thể ngồi xếp bằng ngồi

xong, Ma Hồn cảm gió mát Minh thanh âm lại nổi lên, Cảm Âm tinh tương đại pháp chợt đem Bắc Cực Thiên Vũ hiện tại ở trước mắt. Thấy, thấy, ngày này rốt cuộc tới. Từ Tinh rốt cuộc tụ ở một nơi, Tinh Vị bên dưới, Nguyệt nha hồ bờ bốn đứa bé nha, các người biết không? Cái thế giới này sẽ bởi vì các người xuất hiện mà thay đổi, tai nạn liền tới, là bởi vì người môn mà sống hay là bởi vì các người mà không có đâu? Các người Nam Cung Thái Gia Gia Nguyên Thần liền muốn tan biến, có thể kiên trì đến xem lại các người gom lại một nơi đã coi là vạn hạnh, ta đi, chỉ mong các người là trong thiên địa phúc âm, mà không phải Ma Sát. Cách các người Tâm Hồn hợp nhất thời gian cũng sẽ không quá xa, đáng tiếc ta.

Một trận gió qua, khuynh thiên Bách bên trên một đoàn bạch quang hóa thành Thanh Phong theo gió phiêu tán, sau đó chỉ có lá cây Sa Sa, mấy tiếng nhàn nhạt nghẹn ngào ngã vào khuynh thiên sông.

Trong giấc mộng Liễu Diệp xanh, ngọc múa rõ ràng nghe được sư huynh Nam Cung nghe đoạn đạo: "Tốt các sư đệ, bảo trọng! Vì huynh đi" xoay mình ngồi dậy, đưa mắt nhìn bốn phía, hết thấy đều là hư vô, nghi ngờ bên trong, hai người nặng lại an nghỉ, nhưng tâm niệm bên trong mơ hồ đau. Sau trời chính là lại hoa tiết, Đông Phương sư đệ nên sẽ không xảy ra chuyện gì, chỉ mong sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Ngày mai là ngày cuối cùng, nên đi thiên nhai Tiểu Trúc gặp gỡ các nơi bằng hữu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Giới thông ra biển

Một ngày này, giới thông chân nhân bước ở diệu Tinh Thần biển diệu âm trong cung, nhìn đầy mắt đỉnh đài lầu các, trong mắt lộ ra một loại thần bí nụ cười. Vuốt râu tính ra, chính mình đã ở diệu Tinh Thần trong biển suốt tu luyện 3000 năm. Hồi tưởng Thư Các như núi các quyền tiên thư pháp quyền hơn phân nửa tìm hiểu tường xuyên thấu qua, trong lòng yên lặng lắm lắm sư phó sư trưởng Tiêu chân nhân: "Sư phó a, sư phó, bây giờ học trò rốt cuộc hoàn thành ngài di mệnh, ở diệu Tinh Thần biển tu luyện suốt 3000 năm. Ngày nay, đồ nhi chưa bao giờ trộm qua một ngày lười, hết thấy theo như ngài dặn dò làm việc. Bây giờ đồ nhi không còn là lão nhân gia trong mắt thằng bé trai, 3000 năm thời gian, cho ta thần kỳ pháp lực, cũng tiêu hao thanh xuân dung nhan. Bất quá rốt cuộc không thua sư phụ nhờ, đồ nhi hôm nay rốt cuộc có một chút thành tựu."

Bước chân nhẹ nhàng, hướng xa xa một tòa Đan Nhai từ từ đi tới. Giới thông chân nhân trực giác được (phải) trong ý nghĩ vô hạn thanh minh, cả người tích tụ đến vô cùng pháp lực. Trong lòng mười phần tự tin, luyện thành các loại bản lãnh, đủ để đối ngược căn khôn, trời long đất lở, hô phong hoán vũ, dịch vạn cổ Hồng thú. Làm hữu hình biến hóa vô hình, vô hình biến hóa hữu hình. Tu chân cảnh giới, theo như sư phó cách nói chia làm mười trình tự, theo thứ tự là Trúc Cơ, tế Phù, Ngũ vật, Luyện Khí, Nguyên Hóa, Tụ Linh, Nguyên Anh, bắt diệt, quy tiên. Quy tiên lại chia làm xuống tiên, bên trong tiên cùng thượng tiên. Mà chính mình hẳn là đạt tới bên trong Tiên chi cảnh.

Bích Lam nước biển, phút lui bên cạnh (trái phải), trước mắt xuất hiện một mặt thật cao màu đỏ đoạn nhai, đoạn nhai trên bút tàu long xà, có khắc vạn nói pháp thư. Kỳ Văn tới nghĩa khó hiểu, giới thông chân nhân khẽ lắc đầu, thờ dài. Ngẩng đầu ngắm nhìn mi này đoạn nhai, trong đầu lập tức toát ra vô số sinh động hồng nhan kỳ quái ký tự, nhưng mà rốt cuộc có ý gì, chính mình lại làm không rõ một cái, trong lòng than thầm Tu Tiên đại lộ không phải là tốt như vậy đi. Đây « giới thông Đan Nhai trải qua » quyền hạ ở nơi này ba thiên niên tuế nguyệt bên trong, chính mình không biết tính toán bao nhiêu lần, như cũ không cách nào vào kỳ đạo, xem ra thật nên đi tìm cái đó số mệnh người trong.

Xoay người xa xa nhìn diệu âm Cung hướng tây nam loạn khóc đảo, hắc mông mông một mảnh, đoàn đoàn màu đen đám mây bắt đầu từ lúc rơi, màu đen trong đám mây vạn điểm Kim Tinh lóng lánh, mỗi khi màu đen đám mây bay lên thời điểm, vạn điểm Kim Tinh liền ánh sáng như hoa tăng mạnh, ép hướng màu đen đám mây. Màu đen đám mây vừa rơi xuống, vạn điểm Kim Tinh Quang Hoa cũng dần biến nhỏ lại, như thế chẳng đoạn giao thay. Giới thông chân nhân khẽ gật đầu, xoay người lại bước trở về diệu âm Cung đại điện.

Ngồi ở đại điện Từ Sắc thủy tinh trên pháp tòa, giới thông chân nhân Phát Trần khẽ giọng lên, trong miệng khẽ gọi: "Lam Linh Thú, còn không ra!" Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, xa xa Đỉnh cầu đáy đầm sâu bên trong truyền tới một tiếng nhiếp hồn gầm nhẹ, ngay sau đó trong đầm sóng lớn lăn lộn, quyền ngàn sóng lớn lên như điều gặp gió, lăng trên đầu rung đùi đắc ý chạy tới một con mãnh thú. Chỉ thấy toàn thân nó miêng ngói lam, nhưng hai mắt, hai lỗ tai, bốn chân, đuôi ngắn nhưng là màu đỏ thẫm. Tướng mạo kỳ lạ, tựa như sư tử so với sư tử cuồng, tựa như hổ trắng hổ uy. Chạy nhanh tới phụ cận, bốn chân cuồng đảo, to lớn đầu lay động không ngừng, miệng khổng lồ mở ra, răng nanh kém, hai mắt đạt tới to bằng trứng thiên nga, hàn quang bạo xạ. Giới thông chân nhân vỗ nhẹ chụp mãnh thú đầu, mãnh thú nhất thời ngoan ngoãn Xảo Xảo nằm ở Pháp Tọa dưới đất, an tĩnh lại.

Giới thông chân nhân người nhẹ nhàng rời đi Từ Tinh Pháp Tọa, nhẹ nhàng rơi vào lam Linh Thú trên lưng, ha ha cười nói: "Lam Linh Thú, thầy dẫn ngươi ra biển đi biết một chút về thiên hạ này lớn, vạn vật chi kỳ, như thế nào? Ha ha." Mãnh thú tựa hồ nghe biết giới thông chân nhân lời nói, gầm nhẹ một tiếng, gật đầu liên tục, sau đó run lên thân hình, thẳng hướng về mặt biển bay lên đi, mà chung quanh nước biển vô căn cứ lóe lên một cái lối đi rồi.

Lại nói này diệu Tinh Thần biển, mấy vạn năm trước cũng không tồn tại, lúc ấy chẳng qua chỉ là một khối Hồng Hoang Man Địa, quần sơn liên tục, vạn vật Cuồng Sinh, ban ngày Cự Đầu cạnh tranh vô ích, vạn thú tiểu nui, ban đêm quỷ khóc sói tru. Hướng có độc chương, tịch có Tà Hà.

Một lần tình cờ, giới thông chân nhân chúng tổ tiên sư Vân Thiên Tiên Du, đồ kinh nơi đây, ngự vân xuống ngắm, mặc dù độc chương khí ồ ồ không dứt,

dữ tồn bố thú cuộn cuộn như bụi mù. Nhưng chúng đình giữa, hiểm Nhai chi cốc, gió mát lóng lánh thất nhân Thần Tuyền, các nhìn trời Cương Thất Tinh yếu vị.

Chúng tổ tiên sư nhìn lẫn nhau, trong lòng một vui mừng như điên, người nhẹ nhàng hạ xuống, đứng ở một nơi lùn trên đỉnh tinh tế dò xét thất nhân Thần Tuyền. Chỉ thấy bảy cái Tuyền Nhân, mỗi một đường kính đều có khoảng một trượng, bảy cái Tuyền Nhân rải rác hình dáng đứng là Thiên Cương Thất Tinh,

Chính cuộn cuộn như trụ. Chung quanh xếp thành mênh mông một mảnh, bảy cái cột nước lồi ra mặt nước rất nhiều. Nước kia chất thanh linh thấu triệt, dưới ánh mặt trời sóng gợn lăn tăn, trên nước xê dịch đến lượn lờ sương mù, tiên Tiên Miêu miêu, màu sắc sắc sỡ, rực rỡ tươi đẹp Vô Cực, rất là huyền diệu. Bảy cái Tuyền Nhân theo Thủy Thế lẫn lộn, tuyền bên trong phát ra đỉnh đông tiếng, bảy cái Tuyền Nhân bảy loại âm điệu, bảy thanh âm tương hòa, lại thành tuyệt vời tiên nhạc. Tiên nhạc trong tiếng, theo gió bay tới bảy cổ thần kỳ mùi thơm, mỗi loại mùi thơm đều làm người hiểu ra, thần thanh con mắt thoải mái. Nhìn thật kỹ, còn sẽ phát hiện, thất nhân thần nước suối cuối cùng mỗi mắt nhất sắc, theo thứ tự là Xích Chanh Hoàng Lục Lam Châm Tử, vừa vặn là cầu vòng sắc điệu.

Cầu vòng, tiên nhạc, Diệu Hương. Chẳng lẽ? Chúng tổ tiên sư lẫn nhau gật đầu, trong lòng cũng đã sớm khẳng định, đây chính là trong truyền thuyết Thiên Cương bảy tuyền. Một vị trong đó Tiên Sư đạo: "Truyền thuyết Thiên Cương bảy tuyền ở mấy vạn năm trước một lần Hồng Hoàng Thần Dị bên trong, bởi vì Thiên Bảng Địa Liệt mà biến mất, không nghĩ tới lại xuất hiện ở đây các loại (chờ) Man Hoàng Chi Địa, thật là khó có thể tưởng tượng." Nói xong than thở không dứt, những người khác cũng đều cảm thấy ngoài dự liệu. Một vị khác Tiên Sư nhìn trời Cương bảy tuyền đạo: "Linh Tuyền lựa chọn, nhất định là bảo tàng nơi, chúng ta vừa hữu duyên gặp phải, cũng coi như chư vị phúc phận, có lẽ là thiên ý. Theo ta thấy, cần gì phải không ở chỗ này khai sơn lập phái, đem ta Huyền Linh môn ở chỗ này lại lập nhất tông, lấy biểu dương ta chín Thần Tiên Uy, là thể nhân Hóa Phàm quy tiên lại chế một cái mới đường?" Mọi người rồi rít gật đầu.

Nhưng mà vạn vật sinh linh có cái nào không phải là mộ Soo Ae mỹ, Tiên Nhân như thế, phàm nhân như vậy, Tà Linh Yêu Vật cũng giống vậy. Chúng tổ tiên sư không đặt chân bao lâu, vô số Ma phái Quỷ Tông, Tà Linh Yêu Vật liền theo tới, lại vừa gặp thiên hạ dị biến, như vậy đưa tới một trận Chính Tà sát hại, kích thước to lớn, kết quả chỉ thảm, chưa từng khó tìm. Cuối cùng, mặc dù chính đạo Tiên Nhân thắng, nhưng giá quá thực quá thảm đau. Lúc ấy giới thông chân nhân chín vị Tổ Tiên không một thoát khỏi may mắn, toàn bộ chết đi.

Bất quá, chín vị Tổ Tiên lúc sắp chết liên hiệp lúc ấy người trong chính đạo chế người kế tiếp kinh người hành động vĩ đại. Đem lúc ấy cơ hồ toàn bộ Ma Hồn Yêu Vật Nguyên Thần phong ấn ở hôm nay diệu Tinh Thần biển hướng tây nam loạn khóc trên đảo.

Loạn khóc đảo chính là chín vị Tổ Tiên tụ tập cuối cùng pháp lực, dùng chín Thần Tiên công đem Diệu Thiên thần biển nguyên lai Man Hoàng Chi Địa phiên quyền mà thành. Con mắt có hai. Một là loạn khóc đảo tạo thành sau này, chín vị Tổ Tiên dùng Cửu U pháp trận đem Ma Hồn Yêu Vật Nguyên Thần Phong Ấn trong đó, tránh cho gieo họa nhân gian. Số rất ít không bị phong ấn Yêu Vật, trong lúc nhất thời co rúc ở hang ngầm hồi Huyết không dám ra tới. Hai là đem Thiên Cương bảy tuyền biểu dương thiên hạ. Thiên Cương bảy tuyền trải qua năm trước tập hợp, toại thành hôm nay chi diệu Tinh Thần biển.

Một tiếng rung trời điên cuồng hét lên, lam Linh Thú hướng ra mặt biển, dưới người đứng đưa trùng thiên cột nước, đạt tới trăm trượng. Giới thông chân nhân đứng thân lam Linh Thú trên lưng, đứng chấp tay, ngẩng đầu chân trời. Oánh đạo bào màu trắng theo gió biển lung lay, cao ngất Vân Thiên, uy phong凛凛. Xa xa nhìn lại, hai luồng Vân Hà lung lay, một đoàn màu trắng, một đoàn màu xanh da trời.

Nhìn bắc phương, giới thông chân nhân suy nghĩ.

Chân trời một vòng mặt trời đỏ chính nhiễm nhiễm dâng lên, vạn đạo Hà Quang ánh đỏ toàn bộ diệu Tinh Thần biển nước biển, trong thiên địa xảy ra cảnh sắc an lành khí. Nhìn chăm chăm Hồng Nhật, giới thông chân nhân mơ hồ thấy vài tia mây đen lượn quanh ở Hồng Nhật chung quanh, trong lòng liền lên một loại khác thường, nhưng lại không nói được đó là như thế nào một loại cảm giác. Suy tư một trận, chân đạp lam Linh Thú ở trên hư không phi hành một hồi, rơi vào một nơi cao nhai bên trên. Phát Trần hắt một cái, bạch quang thoáng qua, lam Linh Thú gầm nhẹ một tiếng trong nháy mắt hóa thành một luồng khói nhẹ bay vào giới thông chân nhân lỗ tai không thấy. Mà giới thông chân nhân cũng biến hóa màu bạc thân quang hướng hướng chính bắc bay đi, phiến khắc thời gian cũng biến mất.

Bắc Thiên Dương, ở vào Địa chi Bắc Cực, trên đó quanh năm bông tuyết bay lượn, tự không khỏi niên đại tới nay, Vô Nhật không có ở đây bay là tà bông tuyết bay phiêu. Chỉ sợ dĩ như vậy, tương truyền là vì một cái đẹp để người yêu cố sự.

Lời đồn đãi, hơn vạn năm trước một lần Chính Tà Đại Chiến sau, song phương đều chết thương thảm trọng, trong đó một cặp võ hiệp quyền lữ. Hai người cũng bị thương nặng, nam còn miễn cưỡng chống đỡ, nhưng nữ hơi thở mong manh, hồn phách phiêu tán, Nguyên Thần đại loạn, cách cái chết gần một bước gần. Đang ở cực kỳ bi thương đang lúc, nam Hiệp nghe nói Địa chi Bắc Cực Bắc Thiên Dương, nơi đó băng Thiên Suông biển, Âm Hàn cực kỳ, có thể Ngưng Hôn Tự Phách, cũng có thể cứu người thương một mạng. Vì vậy trải qua gian hiểm, một đường chèo đèo lội suối, dựa vào chính mình còn sót lại công lực duy trì người yêu nhịp tim đi tới Bắc Thiên Dương. Hoàng Thiên không phụ người hữu tình, nam Hiệp rốt cuộc được như nguyện vẫn hồi người yêu tánh mạng. Phàm là chuyện khó mà tấn như ý người, Nữ Hiệp mặc dù giữ được tánh mạng, nhưng từ nay đem không thể rời đi Bắc Thiên Dương nửa bước, nếu không mất đi Cực Hàn đông lạnh hoàn cảnh, vẫn sẽ hồn phi phách tán. Nam Hiệp vì vậy quyết định cùng Nữ Hiệp ở chỗ này tướng mạo tư thù, vĩnh viễn không rời đi. Làm tâm ái nữ Hiệp, nam Hiệp dùng Bắc Thiên Dương óng ánh trong suốt băng xây dựng một tòa hoa lệ cung điện, kêu "Năm tình Cung", đưa cho Nữ Hiệp.

Nữ Hiệp vừa mới bắt đầu vì chính mình có thể nhập về một cái mạng mà vui mừng, hơn nữa còn có thể cùng người yêu tướng mạo tư thù, lâm vào vô hạn trong hạnh phúc. Cả ngày say mê ở năm tình trong cung, lưu luyến quên về. Có thể thời gian lâu, phát hiện Bắc Thiên Dương trừ băng sơn hàn đảo, thấu xương tăng băng, gió rét gào thét bên ngoài, tìm không được một tia ấm áp khí tức. Nữ Hiệp dần dần cảm thấy kham khổ, nhất là liên lụy người yêu cùng mình đồng thời chịu khổ, trong lòng vô hạn xấu hổ cùng không đành lòng. Mặt mũi bên trong luôn là toát ra bất đắc dĩ cùng bi thương, thấy những thứ này, nam Hiệp lòng như đao cắt, lại không có một tia biện pháp, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn vô tận Hàn Băng, ngày phục một ngày, năm lại một năm.

Một ngày Nữ Hiệp lẳng lẳng nhìn nam Hiệp Đạo: "Thật muốn đọc quê hương ngày xuân Lê Hoa mà, giống như tuyết bay đầy trời, thật đẹp a." Nói xong, nhắm mắt lại, ở trong lòng yên lặng nhớ lại. Nam Hiệp cả người rung một cái, lẩm bẩm: "Lê Hoa mà, tuyết." Đột nhiên hai mắt bắn ra hung phấn màu sắc, xoay người thần bí mỉm cười nói: "Trước không muốn mở mắt." Sau đó đột nhiên nhảy vào trời cao, huy kiếm tăng băng, nhất thời tăng băng hóa thành từng mảnh Phi Tuyết, lả chã bay xuống, đúng như Lê Hoa. Nghe được kia quen thuộc lả chã âm thanh, Nữ Hiệp chậm rãi mở hai mắt ra, cao hứng nhảy a, cười a, hoan hô. Nhìn Nữ Hiệp đưa hai tay ra, vui vẻ bùng bông tuyết, nam Hiệp trong mắt tí ti ướt át, rốt cuộc thấy người yêu đã lâu nụ cười. Nam Hiệp càng gắng sức quơ múa Thần Kiếm, bông tuyết đầy trời như điệp tựa như mơ, lung lay tự nhiên, vô hạn lâu dài.

Nam Hiệp đem Nữ Hiệp ôm vào trong ngực đồng thời lẳng lẳng ngắm nhìn kia thần kỳ Thiên Vũ, gắn bó lẫn nhau ôi, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn, cười, Thanh Linh nhưng rất ngọt ngào.

Nam Hiệp làm tâm người yêu, từ nay Thần Kiếm một mực vung xuống đi, lại cũng không ngừng qua. Chính là bởi vì như vậy, Bắc Thiên Dương thành lúc này cả ngày tuyết lớn đầy trời thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: Cổ Mộc Thần Đô

Bắc Thiên Dương bờ, một đạo quý dị Ngân Quang vạch qua, lập tức bắn ra thân ảnh, rỗng giân trong gió rét, Tiên Y lung lay. Ánh mắt thật lâu nhìn mặt mờ Bắc Thiên Dương, trong ánh mắt lóe một loại phức tạp màu sắc. Người này chính là giới thông chân nhân. Nhìn Bắc Thiên Dương bên trên đung đưa Hải Đào, lẩn lộn bay đi bằng phong sương đỉnh, bay là tả tuyết rơi nhiều, tràn ngập mà đẹp đẽ, đồng thời sinh ra nhân nhậ thương cảm. Giới thông chân nhân không khỏi lại nghĩ tới vậy đối với si tình vô hiệp tình nhân. Ánh mắt xuyên thấu qua tầng tầng tràn ngập, tìm kiếm, có lẽ cũng không tồn tại Bắc Thiên Dương nắm tình Cung, nhưng giới thông thật người hay là đánh tâm trong lặng lẽ chúc phúc, chúc phúc vậy đối với si tình quyến lữ vĩnh viễn vui vẻ hạnh phúc.

Xoay người lại, trước mắt chính là sự phò đối với chính mình nhắc lên Long Vân núi đi. Phóng tầm mắt nhìn tới, giới thông chân nhân không thấy được núi chỉ đuôi, cũng không tìm được núi đứng đầu, sừng sừng Quần Phong, mệnh mông hùng hồn, Đại Sơn giữa, Vân đảo còn dang, như vạn con du long, xê dịch phù điêu, uy phong lẫm lẫm, thế thắng vạn quân. Nghe sư phó nói, ở nơi này đông đảo đỉnh núi bên trong, nhất trừ danh có mười hai toà, hợp xưng Long Vân mười hai mệnh mẽ Thiên Phong. Trong đó Thái Thương đỉnh bởi vì nhất hùng hồn đồ sộ, hơn nữa ở vào chực phong trung tâm, cho nên được tôn là đệ nhất phong. Khác mười một đỉnh khoen ở chung quanh nó, Đông Hữu bốn đỉnh, phân biệt gọi là Ngưng Huyết đỉnh, cười dương phong, Từ Hoa đỉnh cùng ráng hồng đỉnh. Mặt tây cũng có bốn đỉnh, theo thứ tự là Phiêu Vân đỉnh, Trích Tinh đỉnh, tiểu Thiên đỉnh, Hà lãng đỉnh. Phía bắc chỉ có nhất phong, bởi vì sản xuất nhiều linh hà, hoa thịnh chi lúc, kiều diễm ướt át Diệu Thiên đất, thơm tho phiêu vạn dặm, cổ gọi là thủy hà đỉnh. Nam có hai đỉnh núi, gần luyện thơm tho vách tường cùng Không Tước Nhại.

Sư phụ từ ái thanh âm vẫn còn nhĩ tề: "Giới thông a, cho tới bây giờ ngươi đã 15 tuổi, thầy đã Giáo Hội ngươi cơ bản Tu Tiên pháp môn, sau này chỉ cần ngươi chăm học khổ luyện nhất định sẽ đại có thành tựu. Ngươi tới ta Huyền Linh nhất phái năm đó là bực nào Huy Hoàng, nhưng hôm nay, từ chín vị Tổ Tiên rời đi, đệ tử trong môn phái bây giờ tám tán, đến nơi này của ta, miễn cưỡng có ngươi và sư huynh ngươi ánh sáng thuần kêu trong nội tâm của ta được cáo úy. Ta đã mệnh Đại sư huynh của ngươi cùng dẫn toàn bộ diệu âm Cung đệ tử đi Long Vân núi khai sơn lập phái đi. Vì sao nhất định đi Long Vân núi đây? Ngươi nhất định muốn hỏi, thầy nói cho ngươi biết. Thần Châu đất đai, rộng lớn vô biên, mà Long Vân núi hội tụ thiên hạ Linh Tú, ngưng Thiên Địa Vạn Vật chi linh khí, là Thần Châu kinh địa Long Mạch vị trí. Chỉ có ở nơi đó khai sơn lập phái, mới có tương lai Huyền Linh môn Huy Hoàng. Cũng chỉ có ở nơi đó, 3000 năm hậu nhân đời tai nạn mới có thể khả năng xuất hiện chuyển cơ. Hải tử, ngươi còn nhỏ, thầy lời nói có chút ngươi nghe không hiểu, bất quá không liên quan, ngươi chỉ phải nhớ kỹ Đại sư huynh của ngươi đi Long Vân núi khai sơn lập phái cùng hôm nay thầy giao cho ngươi thiên đại trách nhiệm nặng nề con mắt là như thế, chính là muốn giúp ngươi trong thiên hạ trải qua 3000 năm sau một trường hạo kiếp. Hai huynh đệ các ngươi so sánh, ngươi Tiên Căn tốt hơn nhiều chút, nhất định ngày khác sẽ quy tông chín tiên, đây chính là vì sư đem ngươi ở lại diệu âm Cung nguyên nhân. Thầy mệnh ngươi bắt đầu từ bây giờ một tác cũng không rời diệu âm Cung 3000 năm, ở nơi này 3000 năm bên trong đem diệu âm Cung toàn bộ tiên thư pháp quyền tìm hiểu tường xuyên thấu qua, luyện thành thật sự có thần công. Về phần Đan nhai thượng « giới thông Đan Nhai trải qua » hạ bộ, ngươi không cần nhìn, đây không phải là tư chất ngươi vấn đề, con đường tu tiên cũng chú trọng Tiên Duyên, bộ này cổ quái kinh thư thầy cũng xem không hiểu, ngươi chín vị Tổ Tiên làm chung lẫn nữa dẫn dắt ở Thần Châu Hạo Thổ, đất đai Linh Mạch Long Vân núi gặp nhau có một cái thần kỳ thiếu niên giáng thế, chỉ có thiếu niên này có thể xem hiểu bộ kinh thư này, cũng chỉ có thiếu niên này mới có thể ngăn cản Ma Giới lại lần nữa nguy hại nhân gian cùng một trận không cách nào phòng chừng vũ trụ Thần Di đến. Đó đúng là trăm vạn năm một lần vũ trụ Thần Di, đến lúc đó, nếu như bùng nổ, vũ trụ gặp nhau vạn Tinh Bạo nổ, Di Tinh Ma Vật Yêu Linh tề tụ Trái Đất, là Trái Đất mang đến vô cùng tai họa. Thầy xem sao thôi toán vừa ứng ở 3000 năm sau, Vũ đang lúc vạn sự đều là duyên, thầy coi như đến, chỉ có ngươi mới là cái đó thần kỳ thiếu niên Độ Hóa người. Cho nên thầy mới mệnh ngươi đang ở đây diệu âm công tu luyện 3000 năm, học có tất cả thần công, sau đó rời đi diệu âm Cung tìm tới hần, ít nhất truyền hần mười Giáp Tử công lực, cũng đưa ngươi trọn đời sở học thật sự có thần công pháp quyết ẩn ở trong đầu hần. Sau đó ngươi liền hoàn thành sứ mệnh, có thể đi vào Vân giới tiếp tục Tu Tiên. Thời khắc mấu chốt giúp hần một cái, hần nhất định không tầm thường, cũng nhất định trên con đường tu tiên thất bại không ngừng, dĩ nhiên cũng kỳ ngộ không ngừng. Có một chút chớ quên, rời đi diệu âm Cung lúc, nhất định sẽ tăng cường một chút loạn khóc đảo Phong Ấn. Phải biết,

Người đang tu luyện đồng thời, dưới đảo Phong Ấn Ma Tiên Quỷ Tôn cũng đang tu luyện, bọn họ công lực càng ngày càng lớn mạnh, 3000 năm sau một ngày nào đó nhất định sẽ xông phá Kết Giới trở lại nhân gian, thầy hy vọng ở đại họa gây thành trước, người mau sớm tìm tới cái đó thần kỳ thiếu niên, hẳn sớm ngày thành tài, nhân gian liền ít một chút mối họa. Được, thầy phải đi, không muốn khổ sở, thiên hạ không có không tiêu tan tiệc rượu. Lần này thầy Tiên Du xa tới chân trời, có lẽ vạn năm không về, từ giờ trở đi người chính là diệu âm cung chủ người. Thầy đi!"

Nhìn chằm chằm Long Vân núi Vân Hà Lam ai, tựa hồ thấy đưa lưng về phía mình từ từ thối tới bóng người, chính mình giương mắt nhìn hẳn đi xa, lại không có bất kỳ biện pháp nào giữ lại. Tâm lý mình bạch, cái thân ảnh kia là mình kiếp này một lần cuối cùng nhìn sư phụ, lẽ không tự chủ được hạ xuống, hai mắt ngấn lệ bên trong đột nhiên phát hiện sư phụ cũng lau một chút nước mắt, mặc dù cách đến rất xa, không thấy được, nhưng giới thông chân nhân tin chắc sư phó lúc rời đi nhất định cũng rất không nỡ bỏ.

Chuyện cũ như khói, năm tháng như ở trước mắt, 3000 năm rất dài sao? Mà nay nghĩ đến, cũng bất quá chớp lát. Vạn sự như mộng một trận, chẳng qua là giấc mộng kia rất thật rất thật.

Khoen thân nhìn một cái cao vút trong mây Đại Sơn, lại đưa con mắt mịt mờ Bắc Thiên Dương, gió rét gào thét, tuyết lớn tung bay. Xuyên thấu qua tràn ngập, giới thông chân nhân suy nghĩ, sau một hồi lâu, trong miệng khẽ gọi: "Lam Linh Thú!" Sau đó tai trái mấy luồng khói xanh từ từ chảy ra, tiếp lấy mấy tiếng chìm rỗng, lam Linh Thú xuất hiện ở giới thông chân nhân dưới chân, vác giới thông chân nhân thăng Nhập Hư vô ích. Giới thông chân nhân ngẩng đầu đứng ở lam Linh Thú trên lưng, tay phải phụ bồi, cánh tay phải cong ôm Phát Trần, đưa mắt nhìn cuộn cuộn Long Vân. Lam Linh Thú hai mắt như trụ, linh quang nhanh như điện bắn, khỏe mạnh bốn chân ưu nhã nện bước phương bộ, thoáng qua cái đầu, tại trong hư không đi vào, càng đi càng cao, thân thể mây mù lượn quanh.

Sư phụ nói Cổ Mộc Thần Đô đang ở đâu vậy? Sư phụ chỉ tự nói với mình Cổ Mộc Thần Đô là một con sông lớn bờ sông một cây Hồng Hoang Cổ Bách, làm cho mình chờ ở nơi đó đợi thần kỳ thiếu niên xuất hiện. Cúi đầu liếc mắt nhìn tay phải, ba ngàn năm trước sư phó ở tay trái mình Phong Ấn một cái Pháp Chú, nói thần kỳ thiếu niên đã xuất hiện tại, chính mình sẽ cảm giác. Đi tới nơi này có một trận, trước mắt không có thay đổi gì, hay là trước tìm tới Cổ Mộc Thần Đô rồi hãy nói. Lam Linh Thú tiếp tục không nhanh không chậm đi thông thả phương bộ, bởi vì không biết Cổ Mộc Thần Đô phương vị xác thực, nhanh chậm đều giống nhau, cho nên giới thông chân nhân cũng không gấp.

Theo lên cao, vạn trượng trong hư không, một cổ cuồng đại Chân Lực tràn ngập, Long Vân núi ngồi ngọn núi thỉnh thoảng kim quang lóng lánh. Giới thông chân nhân trong mắt hiện ra vẻ kinh ngạc cùng vô cùng hưng phấn, thầm nghĩ trong lòng sư huynh thật vĩ đại, quả thật không thua sư phụ nhờ, chỉ dựa vào cảm giác này cuồng đại Đại Sơn Kết Giới chính là là tiên giới hiếm thấy đại thủ bút, Huyền Linh môn hương hỏa nhất định rất thịnh. Nếu không phải sư phụ giao phó đang hoàn thành sứ mệnh trước không nên cùng bất luận kẻ nào qua lại, bao gồm sư huynh ở bên trong, nếu không nhất định đi nhìn một chút. Nghĩ tới đây, giới thông chân nhân dừng lại ý nghĩ, như cũ đứng ở lam Linh Thú trên lưng nhàn nhã bốn phía tìm Cổ Mộc Thần Đô chỗ.

Nguyệt Nha bờ sông, chiều tà trong ánh nắng chiều phiêu miểu đến mấy thân ảnh, một cái tiểu nữ hài nhi cùng hai người thiếu niên. Tiểu Nữ Hài Nhi mặc đồ trắng hoa lan mà váy, trong mắt lóe nghịch ngợm màu sắc, trong ngực ôm một cái Hồ Văn mèo, tập trong gió đứng ở bờ hồ, lẳng lặng nhìn trong hồ chơi đùa thủy điều, làn váy treu khẽ. Cách đó không xa, bờ hồ ngồi kia hai người thiếu niên, một cái quần áo trắng, một cái Hắc Y.

Thiếu niên áo đen nhìn chăm chú thiếu niên áo trắng đạo: "Người nghe nói khuyển thiên Bách đi lên cái trách lão đầu sao? Hẳn lúc mới tới sau khi, Nam Cung Thái Gia Gia cùng mấy vị trưởng lão còn phải thật là nhiều người giám thị hẳn, nhưng hẳn ngay cả cũng không quan tâm, khuyên như thế nào hẳn đi thiên nhai Tiểu Trúc, hẳn đều làm như không nghe, cho nên cũng chỉ phải mặc hẳn đi. Ban ngày năng núp ở nhánh cây bên trong, ít ỏi đi ra, màn đêm vừa xuống đứng ở trên nhánh cây hướng về phía Tinh Không ngắm người."

Thiếu niên áo trắng khẽ gật đầu, cười nói: "Nghe nói, ta một mực muốn đi xem, người cảm thấy thế nào?"

Thiếu niên áo đen đứng dậy, nhìn thiếu niên áo trắng trắng nõn gương mặt đạo: "Ha ha, đúng hợp ý ta."

Cách đó không xa tiểu cô nương nghe được bọn họ nói chuyện, gào thét liền chạy tới: "Ta cũng đi, ta cũng đi." Vừa nói hai tay dắt hai người thiếu niên liền nhắm hướng đông phương đi tới, sau lưng Hồ Văn mèo một đường chạy chậm đi theo.

Ba đứa hài tử trước mắt xuất hiện một cây to Bách, thô ráp vỏ cây, nếp nhăn vô số, như một vị tang thương ông già. "Oa! Thật là cao a!" Tiểu Nữ Hài Nhi ngoảnh đầu nhỏ nhìn cảm thán vào chân trời nhánh cây. Chỉ thấy kia vô số điều nhánh cây, quanh co Cầu khúc, như điều điều quái mắng Thần Long, Bàn Thiên khoen đất. Thiếu niên áo trắng nhìn Tiểu Nữ Hài Nhi buồn cười đáng yêu đạo: "Nghe cha và mẹ nói, cây này từ xưa tới nay thì có, không ai nói rõ được hẳn bao nhiêu tuổi." Thiếu niên áo đen ngược nhìn tầng kia tầng xanh ngắt lá cây, mỗi một mảnh nhỏ cũng tựa như con voi lỗ tai, cảm khái nói: "Không trách những người lớn cũng gọi nó cây tiên, quả thật có chút lợi lộc."

"Các người nhìn!" Tiểu Nữ Hài Nhi hưng phấn kêu. Hai người thiếu niên theo Tiểu Nữ Hài Nhi ngón tay phương hướng nhìn. Cách mặt đất cao mấy chục trượng trên nhánh cây đứng một cái bóng trắng. Hai người thiếu niên trong lòng một suy nghĩ, cái đó bóng trắng nhất định là trách lão đầu. Bởi vì cách quá cao, không thấy rõ tướng mạo, thiếu niên áo đen ngẩng đầu, hai tay cong thành hình kèn khếch trương ở mép hướng trên cây hô: "Lão gia gia, lão gia gia! Ngài có thể đi xuống sao? Chúng ta tới nhìn người." Thanh thúy thanh thanh âm vang vọng ở sơn cốc.

Giới thông chân nhân nghe được thanh thúy đồng âm, trong lòng một cổ cảm giác khác thường. Cúi người thấy ba đứa hài tử đối với chính mình kêu lên. Phát Trần nhẹ nhàng giương lên, trong nháy mắt ba đứa hài tử đứng ở trước mặt mình.

"Ồ!" Ba đứa hài tử kinh ngạc vạn phần. Trong ánh mắt tràn đầy nghi ngờ. Nhưng chỉ là chớp lát, thiếu niên áo trắng khôi phục ung dung, cười hỏi: "Lão gia gia thật là lợi hại, dám hỏi lão gia gia là người nơi nào à? Tại sao không đi trong sơn trang ở?"

"Ha ha, gia gia tới từ cách xa chân trời, bất quá cái này không trọng yếu, trọng yếu nhất là chúng ta nhận biết, đúng không?" Giới thông chân nhân mỉm cười nói.

Thiếu niên áo đen đánh giá trước mắt cái này một thân đạo bào màu trắng ẩn mặc, hạc phát đồng nhan từ thiện lão già, không nhận được hỏi "Lão gia gia người là thể nào leo lên cây này?"

Nhìn mấy cái khả ái hài tử, giới thông chân nhân cười nói: "Đây là thiên cơ, không thể tiết lộ, hữu duyên các người sẽ biết. Nói cho gia gia, các người tìm ta có việc sao?"

Tiểu Nữ Hải Nhi thấy cái này râu bạc lão gia gia không một chút nào đáng sợ, từ hai người ca ca sau lưng sắp xếp đầu nhỏ nói: "Chúng ta chỉ là muốn nhìn một chút lão gia gia đáng đáp ra sao." Nói xong ngoe đầu nhìn hai người thiếu niên.

Giới thông chân nhân ha ha cười nói: "Oh! Lúc này thấy đi. Lão gia gia đẹp mắt không?" Vừa nói hướng Tiểu Nữ Hải Nhi làm một cái mặt quỷ, chọc cho Tiểu Nữ Hải Nhi khanh khách không ngừng cười. Sau đó đột nhiên quay người lại, chẳng biết lúc nào trong tay nhiều ba cái tươi non ngon miệng Tiên Đào. Cười tùm tùm đối với (đứng) ba đứa hài tử đạo: "Đến, gia gia mỗi người đưa các người một cái Tiên Đào, ăn nhanh đi, rất ngọt." Thiếu niên áo trắng nhìn ba người kia Tiên Đào, đầu vừa vịn là Đại Trung Tiểu, đầu tiên cầm nhỏ nhất, thiếu niên áo đen sau đó cầm bên trong cái, cuối cùng cái đó đại giới thông chân nhân thả trong tay tiểu cô nương. Ba đứa hài tử nhìn đến lão gia gia như thể hiền lành, cũng sẽ không khách khí, ngon lành là ăn đào.

Chiều tà xuống núi, không trung tối lại, ba đứa hài tử riu ra riu rít cùng giới thông chân nhân nói lúc lời nói, sau đó cáo biệt đi. Vẫn như cũ là giới thông chân nhân Phát Trần khẽ gio lên, ba đứa hài tử biến mất ở trong màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Số mệnh gặp nhau

Giới Thông chân nhân dò xét Long Vân Sơn Hùng hồn thân thể, trên mặt lộ ra một tia không dễ dàng phát giác nụ cười. Ông trời thật sẽ chiếu cố như vậy ta sao? Chẳng lẽ này ba đứa hài tử bên trong. Nhận nhặt ánh trắng nhẹ nhàng phiêu sái ở Cổ Mộc Thần Đồ to lớn trên tán cây. Lá cây phản xạ ra nhận nhặt vàng sáng, lá cây đang lúc, Giới Thông chân nhân gio tay trái lên Tinh Tinh dò xét.

Xa xa ngàn trượng bên ngoài hư không một tia tiêm Vân Dẫn lên Giới Thông chân nhân chú ý. Ngưng mắt nhìn kia tia (to) quỹ dị tiêm Vân một hồi, trên mặt hiện ra mấy phần tán thưởng.

"Ha ha, tiểu bằng hữu! Nếu đến, cần gì phải không hiện thân gặp mặt? Giới Thông chân nhân nhìn chăm chăm kia tia (to) tiêm Vân cười nói.

Kia tia (to) tiêm Vân nhỏ nhẹ lay động mấy cái, chỉ chốc lát sau bay tới phụ cận, đảo mắt hiện ra bản thể. Trước mắt hư không đứng thẳng cả người hình yếu diệu thiếu nữ, một thân xanh nhạt quần áo, trên mặt che màu đen cái khăn che mặt. Không đợi Giới Thông chân nhân mở miệng nữa, Lục Y Thiếu Nữ xin lỗi nói: "Tiền bối chớ trách! Vãn bối chỉ là tò mò, ở Ổ bên bờ hồ Nguyệt Nha nghe nói đá xanh Sơn Trang mang đến kỳ nhân, cố nghĩ (muốn) tới thấy tiền bối phong thái, tuyệt không gây rối ý, xin tiền bối ngàn vạn lần chớ hiểu lầm."

Giới Thông chân nhân nhìn chăm chú trước mặt thiếu nữ khề gât đầu, nhận nhặt nói: "Ta đi tới nơi này Long Vân núi không chỉ một ngày, từng gặp các người Huyền Linh môn đệ từ nhiều, có thể nói người người xử sự làm người quang minh lỗi lạc, vì sao người như vậy lén lút lút lút!" Nói xong, ánh mắt kiếm một loại bắn về phía Lục Y Thiếu Nữ.

Lục Y Thiếu Nữ trong lòng thất kinh, trong đầu nghĩ lần này coi như là đụng gặp quỷ đụng phải tu vi cao như vậy một cái quái dị lão đầu. Ngàn trượng ra là có thể phát hiện mình, khó trách sư phụ luôn nói Tu Tiên Giới Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên, xem ra lời này cũng không phải có đạo lý. Vội vàng nói: "Không phải là vãn bối, vãn bối. . . ." Do dự một chút, Lục Y Thiếu Nữ nói tiếp: "Không phải là vãn bối lén lút lút lút, thật là sư phụ dạy dỗ cố gắng hết sức nghiêm khắc, không cho chúng ta tùy tiện xuống núi, nhưng ta rất ưa thích đá xanh Sơn Trang hoa tươi, còn nữa hơn mười ngày chính là lại hoa tiết, ta không nhận được lên lên xuống núi tới xem một chút. Chàng vạng tối ta chính phải đi về, nghe kia ba đứa hài tử phải tới thăm người, bởi vì hiếu kỳ, ta cũng đi theo, chỉ là không dám tùy tiện cùng người trực tiếp gặp mặt. Đây là thật! Tuyệt đối cùng sư môn không liên quan! Xin tiền bối tin tưởng ta!" Nói xong Lục Y Thiếu Nữ cách mạng che mặt nhìn chăm chú Giới Thông chân nhân.

Giới Thông chân nhân nghe nói, thầm nghĩ, này tiểu đệ từ ngược lại cũng dám làm dám chịu, khoái nhân khoái ngữ, không giống như là nói láo. Liên hỏi: "A! Ta ngược lại muốn biết, người đối với ta nói nào hiếu kỳ? Muốn biết ta cái gì đó?"

Lục Y Thiếu Nữ trầm ngâm một hồi đạo: "Dám hỏi tiền bối quê quán ở đâu? Là môn phái nào? Tiên số hiệu như thế nào gọi?"

Giới Thông chân nhân nghe vậy, lạnh nhạt nói: "Vạn sự như mộng ảo, đảo mắt thành mây khói, cần gì phải hỏi nhiều như vậy?" Nói xong xoay người đi vào Cổ Mộc Thần Đồ tốt lá bên trong, lại không ra. Nhìn chăm chăm xanh ngắt u ám Cổ Bách, Lục Y Thiếu Nữ nhẹ nhàng lắc đầu một cái, âm ức đi.

Cổ Mộc Thần Đồ trên, Giới Thông chân nhân lại nhiều tầng suy tư. Xem ra 3000 năm sau hôm nay, Tu Tiên Giới cũng không biết xuất hiện bao nhiêu

cao thủ, như thế hải tử, cũng có tu vi như thế, thật khiến cho người ta vui vẻ yên tâm.

Liễu Khiên Lăng về đến nhà sau khi, dùng qua cơm thật sớm nằm xuống, nhưng mà lại chút nào không buồn ngủ. Trước mắt lại xuất hiện khuyên thiên Bách bên trên kia tên kỳ quái lão người bộ dáng. Ánh mắt kia thật hiền hòa, ánh mắt hẳn thật đẹp, tựa hồ là Nguyệt nha hồ nước, trong suốt trong suốt. Vừa giống như Yamanaka Thanh Tuyền thần kỳ mà không đày, tựa như ở suy nghĩ chảy vào trái tim. Trong tay sờ trước ngực Mặc Ngọc Khô Lâu, đã sớm quen thuộc lạnh như băng cảm giác trong nháy mắt tập tràn đầy toàn thân, Thanh Linh mà thoải mái. Ánh mắt kia tựa hồ đang tự nói với mình cái gì? Tự nói với mình cái gì chứ? Đêm đã quá khuya, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn sang, cha mẹ cùng tỷ tỷ căn phòng sớm tắt đèn, nghĩ đến đã sớm bình yên chìm vào giấc ngủ.

Liễu Khiên Lăng nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng, leo đến nóc nhà, hướng khuyên thiên Bách phương hướng nhìn lại, cái đó thân ảnh màu trắng tựa hồ vẫn còn ở đó. Trăng đã lên về tây, Ngân Hoa quán vòng quanh Long Vân núi lớn ngọn núi nhỏ, thanh huy phiêu sái đến, Tĩnh Tĩnh lưu động, gió đêm tập tập, bay tới trận trận là cây tiếng xào xạc, thỉnh thoảng hoặc kẹp mấy tiếng sâu trong núi lớn tiếng nghẹn ngào. Long Vân núi ngồi tòa kỳ phong hướng về phía Thương Khung, đếm số đến u vô ích đầy sao, dưới trời sao Long Vân núi càng thần kỳ mà quý dị. Nghe cha mẹ nói,

Long Vân núi những thứ kia xen vào vào mây trời trên ngọn núi ở rất nhiều thần tiên, có nam cũng có nữ. Những thần kia tiên người người thần thông quảng đại, có năng lực đằng vân, có năng lực giá Vực, có năng lực Ngự Vật, còn có có thể biến thành tay mơ hoặc là một vệt thân quang trên không trung thần kỳ xuất hiện có thần kỳ rồi đi. Trong sơn trang liền có thật nhiều người đi lên núi cầu tiên vẫn đạo đi, chẳng qua là không nghe nói có trở lại. Nghe mẹ nói, mỗi mười lăm năm trên núi đều biết bay tới mấy cái thần tiên ở Long Vân núi mấy cái này trong sơn trang chọn một ít thông minh hải tử lên núi tu luyện thần tiên, năm nay lại đến thứ mười lăm năm rồi, những người đó lại nên đến đây đi. Thật hy vọng mình bị chọn, làm thần tiên thật tốt a. Có thể ở trên trời giống chim như thế tự do tự tại Phi. Tĩnh Tĩnh đêm, U Lam dưới bầu trời, một cái thiếu niên áo trắng nhìn chằm chằm khắp trời đầy sao, biên chức mỹ lệ mộng ảo.

Từ đá xanh Sơn Trang tới đây tên kỳ quái quần áo trắng lão đầu, hơn nữa nương thân Sơn Trang không người bắt kính lạy khuyên thiên Bách bên trên, cũng coi như là thiên ngoại bay tới thần tiên, kính chỉ là quần áo trắng thần tiên. Vì vậy có chuyện gì đều tại dưới ánh trắng hướng cầu mong gì khác hỏi, bắt đầu hẳn không để ý tới người, nhưng từ thấy mấy người hải tử sau, đột nhiên tiếp nhận Sơn Trang người cầu vấn. Trong sơn trang người đều biết, khuyên thiên Bách bên trên cái đó quần áo trắng thần tiên thật là lợi hại. Có thể chiếm sẽ Bối, bên trên Hiểu Thiên Văn, dưới rành địa lý, nơi đó âm tình, nơi đó mưa gió, chỉ cần người hỏi, hẳn đã nói rất chính xác. Về phần số người cát hung, kiếp trước kiếp sau, chiếm gió nhìn nước, càng là hữu vấn tất đáp. Đám con nít càng là vui vẻ cùng hẳn lui tới, mỗi lần ăn đến nhiều chút thơm ngon trái cây, hoặc là nghe nhiều chút mỹ lệ truyền thuyết. Mà kỳ quái lão giả tựa hồ cũng phá lệ thích hải tử.

Những đứa trẻ kia bên trong, Liễu Khiên Lăng chính là một người trong đó. Nhiều ngày tới nay. Liễu Khiên Lăng nghĩ luôn là hỏi tương quần áo trắng thần tiên lời nói: "Cái thế giới này chia làm ba gian Cửu Vực. Ba gian nói là đem thiên địa phân chia ba cái đại không đang lúc, gần Thiên Giới, Nhân Giới, Âm Giới. Thiên Giới còn gọi là Tiên Giới, là thần tiên ngự ngô địa phương. Nhân Giới cũng gọi Dương Gian giới, là người và Động Thực Vật hết thảy Phàm Trần sinh linh còn sống thời điểm ngự ngô địa phương. Âm Giới cũng danh hiệu Minh Giới, là vạn vật sau khi chết ngự ngô địa phương. Dưới tình huống bình thường, tiên, người, Tử Linh không cho vượt qua chính mình phạm vi tiến vào những không gian khác, nếu như cưỡng ép tiến vào, kia phải chuẩn bị hai điều kiện: Một là tu vi cực cao, nghịch thiên. Hai là tiếp nhận Thượng Thiên tàn khốc trừng phạt, việc trải qua vô số lớn nhỏ kiếp nạn. Lỗi đồn đãi, phàm nhân nếu như thành tâm tu luyện, xông qua Thượng Thiên chín lượt thiên kiếp, có thể thành tiên. Cửu Vực phân thuộc với ba cái đại không đang lúc."

Nhìn bầu trời mông lung ánh trắng, xa xa mênh mông Long Vân núi, Liễu Khiên Lăng đột nhiên nghĩ đi quần áo trắng thần tiên nói ba gian Cửu Vực đi xem một chút. Vì vậy từ nóc nhà nhẹ nhàng leo xuống, khinh thân nhẹ chân chuồn ra khỏi nhà chạy thẳng tới khuyên thiên bờ sông khuyên thiên Bách mà tới.

Ngửa đầu, tang thương Cổ Mộc chọc trời, Cầu Long như vậy cảnh khô quanh co quanh quần, chu vi mấy dặm đều ở nó dưới chân. Cái đó thân ảnh màu trắng đấy? Trên nhánh cây không có. Liễu Khiên Lăng đang định lớn tiếng gào thét, lại rõ ràng nghe được: "Dắt lãng! Ta ở chỗ này. Chính chờ ngươi đấy."

Xoay người, thấy cái đó đã sớm quen thuộc quần áo trắng thần tiên, trên mặt một mảnh kinh ngạc, đạo: "Chờ ta? Thần tiên gia gia chẳng lẽ biết ta sẽ tới?" Mắt tròn nhìn ngờ ngẫm lên trước mắt thần tiên gia gia.

Giới Thông chân nhân từ bên cây Tĩnh Tĩnh đi tới Liễu Khiên Lăng trước mặt, Phát Trần nằm ở khuỷu tay, mỉm cười nói: "Dạ, đây là số mệnh, Thượng Thiên đã sớm an bài xong hôm nay chúng ta gặp mặt."

Liễu Khiên Lăng cảm thấy thần tiên gia gia lời nói có chút nghe không hiểu, trầm tư một hồi hỏi "Thần tiên gia gia nếu đang chờ ta, nhất định có chuyện rồi, không biết là chuyện gì?" Nói xong có chút nghịch ngợm nhìn Giới Thông chân nhân.

Nhìn ngây thơ hải tử, Giới Thông thật trong lòng người yên lặng thờ dài, không trả lời hẳn lời nói, mà ngẩng đầu lẳng lẳng nhìn một hồi Tây Thiên ánh trắng lạnh lùng. Sau đó hỏi "Hải tử, ngươi thích làm người, làm thần tiên, làm yêu quái, làm ma quỷ, hay lại là thành quỷ đấy?"

"Vì sao muốn ta chọn đấy? Tốt nhất đã là người, lại vừa là tiên, lại vừa là Ma, cũng là yêu, đồng thời cũng là quỷ." Liễu Khiên Lăng bình tĩnh nói.

Giới Thông chân nhân nhìn Liễu Khiên Lăng quật cường mặt đạo: "Người khác không làm được, nhưng ngươi là ngoại lệ. Chẳng qua là. Như vậy lựa chọn, có lẽ ngươi sẽ hối hận. Bởi vì tương lai ngươi phải đi đường, sẽ tràn đầy khổ nạn cùng bi thương, bắt đắc đi cùng cô độc, lạnh lùng cùng đối địch, tức giận cùng không hiểu, có lẽ sẽ còn càng nhiều, ngươi thật không hối hận, không sợ sao?"

"Ta không sợ! Cũng tuyệt không hối hận!" Liễu Khiên Lăng ngạo nghễ nói.

Bầu trời đêm chẳng biết lúc nào mây đen che kín, nước sơn đen như mực, Âm U mà kinh khủng.

"Ta không sợ! Cũng tuyệt không hối hận!" Trong trẻo thanh âm ở trong núi lớn vang vọng không ngừng, Giới Thông thật người trong lòng trận trận đau nhức, không biết là cao hứng hay là còn lại.

Nhìn tầng tầng mây đen, Giới Thông thật người nội tâm tâm triều gột rửa, suy nghĩ ngàn vạn. Theo đạo lý rốt cuộc tìm được sự phụ làm cho mình tìm thần kỳ thiếu niên, hẳn cao hứng mới là, có thể nhìn trước mắt đứa bé này, nhưng trong lòng đúng đưa vô tận cơn sóng. Nếu như mình rời bỏ sự phụ đi mệnh đầu rồi, thiên hạ thương sinh gặp nạn, đứa nhỏ này có lẽ tương lai tràn đầy bình dân hạnh phúc. Nếu như theo như sự phụ đi mệnh làm, hướng hẳn Truyền Công thụ Quyết, cũng thì đồng nghĩa với đưa hẳn đẩy lên con đường nghịch thiên, chuyện này với hẳn công bình sao?

Công bình sao? Giới Thông chân nhân ở trong lòng từng lần một hỏi mình. Không trung mây đen nồng hơn, cũng càng thấp, mơ hồ truyền tới âm âm tiếng sấm.

Giới Thông chân nhân rốt cuộc quyết định, cúi đầu nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng, nghiêm nghị nói: "Người xem nơi này!" Vừa nói Giới Thông chân nhân nâng lên tay phải, tay phải đột nhiên biến thành một mặt ngân lông lánh ngân gương, hơn thần kỳ là, kia trong kính bức bức họa, cũng lúc Liễu Khiên Lăng lúc trước việc trải qua, bao gồm làm vào Phi Thủy Lăng kia đoạn. Thần kỳ, thật là quá thần kỳ!

Liễu Khiên Lăng trong lòng mơ hồ cảm giác tới nay không phải là một cái bình thường ban đêm, cả thiên không cũng lạ thường quý dị. Lúc mới tới còn Tinh Không Lăng Nguyệt, thế nào đảo mắt liền mây đen lẫn lộn, không trung thật giống như muốn sụp xuống, hô hấp đều có chút bức bối, khiến cho người hít thở không thông. Thần tiên gia gia tay phải sao sẽ biến thành ngân gương đây? Trong bóng tối, kia cái gương đúng là trên trời trắng sáng, vắng lặng chói mắt, phía trên một tầng nhân nhật huy quang. Kính Trung Thế Giới, diễn lại nhân thế thần kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 53:kỳ Nhai thụ công

Chân trời bay tới một đoàn Tà Dị màu đen Vân Khí, đạt tới chu vi mấy trăm mét, ở diệu Tinh Thần trên biển phiêu hốt bất định. Trong đám mây có gắng hết sức hắc ám, khối dày đặc sôi trào, bốn phía tán loạn, toàn bộ đám mây hình dáng thật giống như một cái dừ tợn ma quỷ, giương nanh múa vuốt. Màu đen đám mây bỗng bành một trận, bên trong truyền ra sôi tru như vậy thanh âm: "Hừ! Ha ha ha, Giới Thông a Giới Thông, người cho rằng là đi tìm đến kia cái gì thần kỳ thiếu niên liền có thể ngăn cản thiên hạ đại loạn sao? Ha ha ha, trò cười! Cái thế giới này cũng nên chúc tại chúng ta Ma Giới! Ha ha ha." Trong tiếng cười điên dại, đoàn kia màu đen đám mây thật nhanh hướng Bắc Phương thổi tới.

"Nhắm mắt lại, hài tử!" Giới Thông chân nhân nghiêm túc nói. "Cho đến ta cho người mở ra lúc, lại mở ra. Một hồi vô luận phát sinh cái gì, cũng ngàn vạn lần chớ mở mắt, nhớ lấy!" Liễu Khiên Lăng trong lòng đầu một mảnh mê hoặc, không giải thích được, nhưng nghe được thần tiên gia gia ngữ điệu nghiêm túc như vậy khẩn cấp, liền nghe lời làm theo.

Liễu Khiên Lăng con mắt mới vừa nhắm lại, chỉ cảm thấy thân thể đột nhiên phiêu, sau đó nhanh chóng hướng chỗ cao phi hành, nhĩ tế hô hô sinh phong. Mới đầu chỉ cảm thấy thân thể hướng chỗ cao nhanh chóng bay lên, lạnh cả người, tiếp lấy bốn phương tám hướng truyền tới cổ quái tiếng. Kia cổ quái tiếng càng lúc càng gần, tựa như Hồng thú gào thét, nếu như quỷ khóc sôi tru, vừa giống như oán linh khóc kể. Trung gian sấm nổ liên hồi, lẫn lộn binh sát tiếng. Liễu Khiên Lăng chỉ cảm thấy cổ lạnh cả người, sợ hết hồn hết vía, chung quy cảm thấy có quái vật túm kéo chính mình. Tâm triều gột rửa, ngũ tạng sôi trào, sự khó thở, một số gần như bất tỉnh. Hai tay thật chặt bắt thần tiên gia gia vạt áo, trong lòng chỉ có một ý nghĩ: Chết cũng không thả mở. Cũng không biết nấu bao lâu, trong miệng lung nghe được: "Hài tử! Buông tay ra, mở mắt ra đi."

Từ từ mở hai mắt ra, Liễu Khiên Lăng phát hiện mình cùng thần tiên gia gia đưa thân vào một nơi trên vách đá. Bốn phía vừa nhìn, sâu không lường được. Mà trên đầu, Hắc Vân cuộn cuộn, sấm chớp, mưa to chính phô thiên cái địa hạ. Trong giây lát, Liễu Khiên Lăng cảm thấy có chút không đúng, thế nào trời mưa lớn như vậy, chính mình lại không cảm giác được một chút dấu hiệu sắp mưa, cả người trên dưới một chút cũng không ướt. Không khỏi cẩn thận nhìn kỹ một hồi, lúc này mới nhìn thấy, nguyên lai mình cùng thần tiên gia gia đứng ở một cái quả cầu ánh sáng màu trắng bên trong. Lúc này quả cầu ánh sáng màu trắng chính lấp lánh ánh mắt màu, đem trên vách đá chu vi mấy trượng bên trong lóe sáng, có thể nói sáng như ban ngày, vạn vật hiện ra hết. Mưa kia nước mỗi khi rơi trên đầu hoặc chung quanh liền bị quang cầu cách ở bên ngoài, mắt thấy, nước chảy tự quang cầu nóc dâng trào mà xuống, nhưng lại cách quang cầu có một khoảng cách. Trong quang cầu nhất phái tĩnh lặng, có cây tất cả bình an, mà quang cầu ra, đỉnh núi đại thụ lại bị sét đánh ngón ngang, đoạn thể tàn chi, vô cùng thể thâm. Mưa to xếp thành dòng lũ, như điều điều quái mãnh Du Long, nổ vang đến hướng bên dưới vách núi chạy như điên.

"Hài tử! Nhanh quỷ xuống, cho thầy dập đầu!" Giới Thông chân nhân nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng đạo. Thanh âm rất thấp, nhưng rất nghiêm túc.

Ngẩng lên trước mắt hết thấy, Liễu Khiên Lăng nghi ngờ nhìn về phía Giới Thông chân nhân, đôi môi ngoa ngoáy. Nhưng không đợi Liễu Khiên Lăng mở miệng. Giới Thông chân nhân nói tiếp: "Hài tử, chớ có hỏi nhiều, hết thấy các thứ này sau này người sẽ biết. Thầy thời gian không nhiều, nhanh quỷ xuống bái sư, ta phải lập tức truyền cho người thần công pháp quyết!"

Liễu Khiên Lăng nhìn trước mắt cái này thần tiên gia gia, chính mong đợi đang nhìn mình, không nói gì nữa. Trong đầu nghĩ, thần tiên gia gia là người tốt, sẽ không hại chính mình. Bái sư liền bái sư, dạy mình bản lĩnh còn không tốt sao! Tránh cho phương xa chung quy trò cười chính mình vô công không tốt. Vì vậy thút thanh đạo: "Phải!" Xử lý quần áo, quỳ xuống, cung cung kính kính dập đầu ba cái.

Cái thứ 3 đầu mới vừa dập đầu xong, Liễu Khiên Lăng hai tay còn chưa từng cách mặt đất, bỗng nhiên cả người bị Giới Thông chân nhân song chưởng hút lên, lơ lửng qua đỉnh đầu. Liễu Khiên Lăng đầu to hướng xuống dưới, hai chân hướng lên trời, song chưởng cùng Giới Thông chân nhân lơ lửng song chưởng chồng lên nhau. Liễu Khiên Lăng cả người rung động, chỉ cảm thấy Cổ cổ nhiệt lưu tự lòng bàn tay liên tục không ngừng chú vào bên trong cơ thể, ở trong người xông ngang đánh thẳng, chạy về phía kinh lạc muốn Mạch. Theo nhiệt lưu rót vào, Liễu Khiên Lăng đột nhiên cảm giác cả người lực lượng tăng mạnh, rất nhiều tới nỗi lấp biển lòng tin. Đầu não nguyên lai Hỗn Độn một mảnh, lúc này càng ngày càng rõ ràng, thậm chí cảm giác, nhắm mắt lại đều có thể cảm giác chung quanh hết thấy. Mũi não trở nên rõ ràng đồng thời, Liễu Khiên Lăng trong lòng vô hạn trong sáng ý thức được trong đầu ẩn xuống rất nhiều thần kỳ mà quý dị pháp quyết.

Thương Nhai, mưa to, đen nhánh đêm.

Xa xa nhìn về phía hai người, một cái ngồi xếp bằng, mặt mũi trang nghiêm. Một cái khác chính đang ngồi xếp bằng người trên đầu. Hai người lấy loại này tư thế giữ ở quả cầu ánh sáng màu bạc bên trong, cực kỳ lâu. Hai người quanh thân nóng hổi, dừng động quái dị khí tức, một ít Kỳ Văn khác Phù tự Giới Thông thật bên trong cơ thể lóe Kim Mang xoay tròn mà ra, lượn quanh ở Liễu Khiên Lăng quanh thân, thật nhanh lưu chuyển, hơn nữa tốc độ không ngừng tăng nhanh, không lâu sau, Liễu Khiên Lăng ngoài thân bị một tầng lồng ánh sáng màu vàng bao phủ, thân thể cũng rời đi kết nối chân nhân song chưởng, hướng lên thẳng cao hơn nhiều, hai mắt nhắm nghiền. Liễu Khiên Lăng lúc này cũng ngồi xếp bằng, chẳng qua chỉ là ngồi tại trong hư không, ngoài thân lồng ánh sáng màu vàng, ở bên ngoài cơ thể nhanh chóng lưu chuyển sau một lúc, lại từ từ khôi phục thành từng cái kỳ quái văn tự khác Phù, thành chuỗi chui vào Liễu Khiên Lăng tai mắt miệng mũi. Đáng vẻ rất là quý dị.

Theo kim sắc văn tự khác Phù chui vào Liễu Khiên Lăng trong cơ thể, ngoài thân tầng kia lồng ánh sáng màu vàng cũng biến mất theo. Nhưng Liễu Khiên Lăng thân thể lại lóng lánh một tầng nhân nhật Thanh Quang, hơi phồng lên xếp xuống, lập đi lập lại không ngừng. Bắt đầu rất nhạt, chỉ chói lát sau, bắt đầu trở nên nồng, trở nên lớn, đột nhiên phanh một tiếng, đoàn kia Thanh Quang tăng vọt chu vi hơn mười trượng, thân thể lần nữa bay lên không thẳng lên, thẳng chui lên cao trăm trượng vô ích. Ngồi xếp bằng biến thành đứng thẳng, hai mắt tròn tròn, ngạo thị thương Vũ. Thân thể ánh sáng màu xanh như nhảy đang ngọn lửa màu xanh, bắt đầu co dãn không chừng, sau đó dần dần ngưng tụ thành một tầng chân khí che chở ở Liễu Khiên Lăng ngoài thân.

Dưới đất Giới Thông chân nhân lúc này cũng đã ngồi xếp bằng thẳng Nhập Hư vô ích, đôi mắt Liễu Khiên Lăng, song chưởng tê phát, trong nháy mắt hai trong lòng bàn tay bắn ra bảy đạo màu sắc rực rỡ Quang Trụ nhắm thẳng vào tĩnh đứng ở giữa không trung Liễu Khiên Lăng. Mà Liễu Khiên Lăng, thấy đối diện bắn tới Thất Thái Quang Trụ không tránh không né, có chút nhắm mắt, ngưng thần hạ tư, yên tâm Hải với thiên nhiên, dung ý thức với vạn vật. Bảy đạo màu sắc rực rỡ Quang Trụ đem Liễu Khiên Lăng bao bọc vây quanh, mà Liễu Khiên Lăng tận tình thổ nạp, cuồng hút Mãnh thu, thất thái quang hoa tựa hồ biến thành tia nước nhỏ, không ngừng chảy vào Liễu Khiên Lăng thân thể. Giới Thông chân nhân không ngừng bắn ra Thất Thái Quang Trụ, Liễu Khiên Lăng không ngừng hút. Thất Thái quang sắc càng ngày càng đậm, rất nhanh ở Liễu Khiên Lăng thân thể tạo thành một cái to lớn Thất Thái chớp sáng, chớp sáng hình thái biến ảo vô cùng, xoay tròn không ngừng, đứng như một đoàn ngọn lửa bảy màu.

Liễu Khiên Lăng cả người như trong liệt hỏa đầu sủi, thân hình cũng theo thất thái quang hoa xoay tròn, hơn nữa cũng càng chuyển càng nhanh. Thân hình từ một cái biến thành hai cái, hai cái biến thành bốn cái, bốn cái biến thành tám cái, trong nháy mắt trên bầu trời khắp nơi là hán bóng người. Không phân rõ người nào là thật thể, cái đó là hư ảo. Mà mỗi thân ảnh đều riêng cụ hình thái, tư thế không giống nhau, cũng tận tình mút chung quanh khí tức. Chỉ thấy trên bầu trời mây đen dòng lũ như vậy chạy về phía từng cái bóng người, mà mây đen vừa đụng đến kia từng cái bóng người, lập tức biến mất Văn xuất ra. Ước chừng khoảng một canh giờ, Liễu Khiên Lăng trên đầu phương viên trăm dặm lại hiện ra Tinh Thần ánh trắng, không trung một mảnh thanh tịnh. Mà những thân ảnh kia cũng đang không ngừng giảm bớt, cuối cùng rút cuộc hợp thành một cái, thất thái quang hoa cuối cùng một luồng cũng tiến vào Liễu Khiên Lăng trong cơ thể không thấy.

Rút cuộc, Giới Thông chân nhân hoàn thành chính mình sứ mệnh. Ánh mắt vui vẻ yên tâm nhìn cái này tốc thành học trò, yên lặng gật đầu, thầm nói đúng là hiếm thấy tu chân kỳ tài. Thân thể bởi vì tiêu hao quá nhiều chân nguyên, hết sức yếu ớt, chán nản ngồi sập xuống đất, trên mặt hiện ra vẻ mệt mỏi. Nhưng vẫn hưng phấn dò xét trên bầu trời ái đồ.

Liễu Khiên Lăng lập ở trên hư không, mắt nhìn xuống thiên địa, một cỗ tự hào tự nhiên nảy sinh, nguyên lai nắm giữ một thân kỳ công là thoải mái như vậy. Đi chơi tiết thanh minh Văn lấy say thán, lăm thiên hạ trong nháy mắt! Ha ha ha, Liễu Khiên Lăng không nhịn được cười lên. Khóe miệng vẻ đắc ý, hai mắt đe dọa nhìn Chu Thiên đứng đưa thương văn, lại có vài phần khinh thường.

Nhân sinh thật là kỳ quái, hai giờ trước chính mình còn là một mềm yếu tiểu hài tử, mà bây giờ, hắc hắc! Liễu Khiên Lăng hưng phấn đánh ra song chưởng, một cỗ bài sơn hải đảo lực đạo trong nháy mắt đánh úp về phía xa xa đoàn đoàn Hắc Vân, một trận sôi trào sau khi, đám lợ ra U Lam Thiên Vũ, loáng thoáng mấy điểm hàn tinh lóng lánh. Nhìn chăm chăm kia mấy điểm hàn tinh, trong lòng một hồi cảm động, về điểm kia ánh sáng là mình tiến tới ngọn đèn chỉ đường sao?

Người nhẹ nhàng rơi vào Giới Thông chân nhân trước người, Liễu Khiên Lăng nhìn chăm chú mới vừa cho mình thần công sư phó, kia hiền hòa ánh mắt chính đầu hướng mình. Bốn mắt mắt đối mắt, tôn sùng cùng âm áp, kỳ vọng cùng quan tâm.

Liễu Khiên Lăng hỏi nhỏ: "Sư phụ, ngài có khỏe không?" Lăng lặng đứng ở Giới Thông thật người bên cạnh.

Giới Thông chân nhân mỉm cười nói: "Thầy không việc gì, ngược lại lo lắng người vừa mới tiếp nhận ta cường ép chú ý bên trong cơ thể người Chân Lực, vốn là lo lắng sẽ không thuận lợi như vậy, bây giờ nhìn lại không rất lớn chuyện. Xem ra người quả thật là trời sinh Tu Tiên kỳ tài. Mặc dù người lúc trước không có bất kỳ tu chân việc trải qua, chưa nói tới tu vi gì, nhưng nhiều ngày đến, người ăn ta chú tâm cho người chuẩn bị Tiên Quả, cộng thêm bên trên người sinh ra ở Long Vân núi khối này đất đai trên linh mạch, cho nên mới thuận lợi như vậy."

"Ha ha, sư phụ. Ta chỉ cảm thấy toàn thân có dùng không hết tinh thần sức lực, nhưng là rốt cuộc ta học biết cái gì đâu rồi, ta không có chút nào rõ ràng, có thể nói cho đồ nhi sao?" Nói xong, cười nhẹ nhàng nhìn Giới Thông chân nhân.

Giới Thông chân nhân liếc mắt một cái không trung, trong thiên địa lại khôi phục hắc ám, xa xa lại truyền tới âm âm tiếng sấm, quả cầu ánh sáng màu trắng âm ảm rất nhiều, cũng nhỏ rất nhiều, chỉ chứa Giới Thông chân nhân một người ngồi ở trong đó. Bất quá cũng còn khá, lúc này Liễu Khiên Lăng chính mình bên ngoài cơ thể bảo bọc nhân nhạ Thanh Quang, bảo vệ thân thể, giọt mưa một cái cũng đập không tới trên thân thể. Trong mắt mơ hồ một vẻ ưu buồn, nhưng vẫn mỉm cười nói: "Hài tử, ngươi bây giờ đã không phải là một loại hài tử, coi như ở Tu Tiên Giới, ngươi cũng có thể coi là một cao thủ. Ta đã truyền cho ngươi mười Giáp Tử công lực, một phạm nhân muốn tu luyện ít nhất sáu trăm năm đây. Ngoài ra ta trọn đời sở học thần công pháp quyết, đã toàn bộ khắc ở trong đầu của ngươi, ngươi chỉ cần thúc giục Chân Lực, liền có thể rõ ràng cảm giác được. Sau này trực vừa tu luyện, rất nhanh sẽ biết có không tưởng được thành tựu."

Nhìn ân sư một mặt mặt mũi, Liễu Khiên Lăng có chút thương tiếc, ôn thanh nói: "Nhờ ân sư ban cho thần công, chẳng qua là đất lành không biết làm sao hồi báo."

Giới Thông thật người lẳng lẳng mà nhìn trước mắt thiếu niên áo trắng, quả cầu ánh sáng màu xanh bên trong, thần thanh khí lãng, hai mắt ngậm điện, Thể Tu chất Nho, thật là có mấy phần Tiên Khí, cố gắng nụ cười đạo: "Ha ha, hài tử! Chưa nói tới hồi báo. Ta ngươi gặp nhau, đây là duyên phận, có thể học được thần công, đây là ngươi phúc phận. Con đường tu tiên không dễ dàng như vậy, thầy chẳng qua là mang ngươi đi tới con đường tu tiên giao lộ, trước mặt đường mới bắt đầu, sau này hết thầy đều dựa vào chính ngươi đi xông. Phía trước đường sẽ tràn đầy thất bại, tràn đầy khổ nạn, thầy hy vọng ngươi nhớ, bất kể thế nào gian nan hiểm trở, nhất định phải dũng cảm xông qua, chiến thắng hết thảy, đi ngược lên trời, cho đến thành công ngày hôm đó đến!"

Liễu Khiên Lăng lẳng lẳng nghe, cung kính quỳ xuống, kiên quyết quả quyết nói: "Đồ nhi khẩn cấp sư phụ dạy bảo, nhất định không phụ sư phụ kỳ vọng, làm một cái kiên cường mà người dũng cảm, đi ngược lên trời, cho đến thành công ngày hôm đó đến."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Dặn đi dặn lại dạy dỗ

Giới Thông chân nhân liếc về liếc mắt không trung tới om om mây đen, ánh mắt trở về lại Liễu Khiên Lăng trên người. Hơi yên lặng một hồi, sau đó nói: "Ngươi liền muốn bước lên Tiên chi đường, thầy đơn giản giới thiệu cho ngươi một chút đường kim thiên hạ một ít Tu Tiên chuyện, có lẽ đối với ngươi hữu dụng. Đường kim thiên hạ tồn tại bảy cái đại tu tiên môn phái. Theo thứ tự là Huyền Linh môn, Tu La Tự, Văn Dương Cung, Thanh Tâm đạo phái, Ma phái, Chiêm Tinh độ cùng Tà Linh Huyết.

Huyền Linh môn vào vị trí với này Long Vân trên núi, trên núi có mười hai toà ngôi nhất Hùng Kỳ đỉnh núi, kêu mười hai mạnh mẽ Thiên Phong, nghe nói này mười hai ngọn núi ở tính bằng đơn vị hàng nghìn Huyền Linh môn đệ tử, thanh thế thật là thật lớn. Mỗi ngọn núi cũng có một cái người phụ trách, xưng là phong chủ, mười hai toà đỉnh núi mười hai vị phong chủ, mỗi vị phong chủ đều riêng ngực thần công. Huyền Linh môn có một loại đề cho mười hai lại Thiên Quyết thần công, uy lực cực lớn, trong thiên địa có rất ít người có thể chống lại. Đây mười hai lại Thiên Quyết lại lấy chương môn mới có thể tu luyện Huyền Linh Diệt Thiên Quyết mạnh nhất, đủ để nuốt mất hết thầy thể lực tà ác. Bất quá theo ta được biết, cho tới bây giờ, trong lịch sử chỉ có mấy cái chương môn từng tu luyện thành công qua. Ngoài ra mười một cái lại Thiên Quyết, cũng đều chỉ có các phong chủ mới có tư cách tu luyện, nhưng bởi vì thần công cực kỳ khó luyện, đến nay rất ít có cái nào phong chủ hoàn toàn chính chỉnh luyện thành. Cho nên mười hai lại Thiên Quyết uy lực Tự Nhiên không đạt tới trong truyền thuyết lợi hại như vậy, nhưng trong tu tiên giới đã là nghe mà biến sắc. Ở bảy đại tu tiên môn phái bên trong, Huyền Linh môn xếp hạng vị trí đầu nào.

Tu La Tự là Phật gia một cái thần kỳ phương, ở vào một cái tên là Tu La miền đồi núi phương. Lối đồn đãi Tu La Tự có một loại thần kỳ công pháp, kêu Tu La thần công, trong thiên hạ không người không biết không người không hiểu. Loại công pháp này chỉ dương chí cương, có thể giúp đỡ chính nghĩa, khu vạ Ma xâm nhập, uy lực xếp hàng ngày Đảo Hải, chấn nhiếp can khôn. Tu La trong chùa còn có một thứ Tiên Khí pháp bảo, kêu Diệu Thiên giám, là thượng cổ Tiên Nhân lưu lại di vật, mặt ngoài xem ra chính là hai cái gương. Một là kim chất, kêu Diệu Thiên Kim Giám, một cái khác là ngân chất, kêu Diệu Thiên ngân giám, hợp xưng Diệu Thiên giám. Diệu Thiên giám là Tu La Tự lợi hại nhất Tiên Khí pháp bảo một trong, kỳ uy lực cực lớn đem tới ngươi có lẽ sẽ thấy được. Ba ngàn năm trước Diệu Thiên giám bất hạnh rơi nát, Diệu Thiên Kim Giám chẳng biết đi đâu, mà Diệu Thiên ngân giám ả. Giới Thông chân nhân bỗng nhiên dừng lại, nói tiếp, liền đang sư phụ trong cơ thể, chính là dẫn ngươi tới nơi này trước thấy bàn tay trái. Đó là ta thúc giục Diệu Thiên ngân giám tạo thành."

Liễu Khiên Lăng nhìn ân sư, cười hỏi: "Nguyên lai sư phụ là Phật Môn Đệ Tử."

"Tại sao?" Giới Thông chân nhân nghi đạo.

Liễu Khiên Lăng nháy mắt nói: "Nếu như không phải là Phật Môn Đệ Tử, sư phụ tại sao có thể có Phật Môn bảo vật đây?"

Giới Thông chân nhân ngược mắt nhìn Liễu Khiên Lăng đạo: "Ha ha, ai nói nhất định là Phật Môn Đệ Tử mới có thể có bọn họ pháp bảo? Người trước đây không lâu còn sẽ không thần công đâu rồi, nhưng bây giờ người học được, cái này chẳng lẽ không thể được sao?"

Liễu Khiên Lăng nghe vậy, gật đầu nói: "Cũng là." Bất quá tiếp lấy lại hỏi: "Đồ nhi hay lại là muốn biết sư phụ đây thuộc về cái cửa nào xuống đây?"

Giới Thông chân nhân nhìn chăm chú một hồi ái đồ đạo: "Thật ra thì này có trọng yếu không? Tự Hồng Hoang tới nay cũng là bởi vì này thiên kiến bệ phái, khơi mào bao nhiêu Chính Tà phân tranh, cho dù là chính phái giữa, cũng là lục đục với nhau, làm được thiên hạ không được an bình. Đàng sư phụ tu luyện nấy ngàn năm bên trong, trong lòng một mực lau không đi ba ngàn năm trước trận kia tàn khốc sát hại bóng dáng, cho nên một mực ở muốn là một ngày kia trong thiên hạ Chính Tà nếu là thống nhất tốt biết bao nhiêu. Bất quá thầy biết, này là không có khả năng. Nhưng biết rõ không thể làm mà thôi, đây có lẽ là ta tính cách bội nghịch chỗ, ta không chỉ tu Luyện Đạo gia thần công, Phật gia, Nho Gia, Thanh Tâm đạo, thậm chí là Ma phái thần công ta đều tu luyện qua, hơn nữa cũng là bọn hán thượng thừa nhất hoặc là thất truyền nhiều năm kỳ công khác Quyết, hôm nay cũng truyền cho ngươi. Về phương diện này thầy có chút tư tâm, hy vọng ngươi không phải trở thành Chính Tà hỗn chiến vật hy sinh, cũng không cần được Chính Tà luận điệu quấy nhiễu. Nhớ lấy trong thiên hạ chỉ cần là tốt thiện đồ vật chính là chính nghĩa, bất kể hán là cái gì chính phái tà phái."

Liễu Khiên Lăng thật sâu gật đầu nói: "Đồ nhi ghi nhớ!"

Giới Thông chân nhân tiếp tục tiếp lấy trước mặt đề tài nói: "Này Tu La Tự ở Tu Tiên Giới địa vị cũng là cực cao, xếp ở vị trí thứ hai.

Đem tới ngươi nếu là dụng phái Phật Môn Đệ Tử công pháp cao cường, cần phải cẩn thận nhiều chút.

Văn Dương Cung là nhất phái sùng bái tư tưởng nho gia kiểu mẫu chỗ, phái này đệ tử không chỉ là nghĩ tiên, chú trọng hơn Tu Tâm Dưỡng Tính, thôi toán Thiên Địa Âm Dương biến hóa, định sửa đổi thiên địa. Văn Dương Cung đệ tử mỗi cái tao nhã lịch sự, văn minh thủ lễ, ở bảy đại tu tiên môn phái chính giữa một loại không cùng phái nào tranh đấu cái gì, là bình tĩnh nhất một cái. Nhưng môn phái chính giữa cũng có một loại cực kỳ bá đạo thần công, kêu Lăng khách Vô Cực, loại này thần công thích hợp nhất đấu pháp hoặc ở vào nguy hiểm hoàn cảnh lúc Hộ Thể chi dụng, thi triển lúc, có thể mang bóng người Huyền là gió Vụ Vân đào, cùng phát ra thần lực, uy lực dễ như bốn, nhưng lại Hám Thiên Đào Hải, thật là nghe rợn cả người. Lăng khách Vô Cực pháp quyết thầy lấy truyền thụ cho ngươi."

"Ồ!" Liễu Khiên Lăng có chút kinh hi thờ dài nói, ánh mắt có chút khó tin đi thấy sư phụ.

Không đề ý đến Liễu Khiên Lăng kinh ngạc thần sắc, Giới Thông chân nhân nói tiếp: "Xếp hạng Văn Dương Cung sau khi là Thanh Tâm đạo phái. Thanh Tâm đạo phái là đạo gia kiệt xuất nhất đại biểu, chủ trương vô dục vô cầu, Thanh Tâm tĩnh ý, Vũ Hóa quy tiên. Nên trong phái lợi hại nhất thần công là ảo hư đại pháp. Hoàn Hư đại pháp có thể khiến cho Tu Luyện Giả trở nên Vô Ảnh vô hình, bất luận ngoại lực gì công kích cũng không làm nên chuyện gì. Nhưng ngược lại công kích người khác nhưng có thể mượn lực phát lực, hơn nữa uy lực tăng lên gấp bội, rất nhiều thế bài son đào hải.

Trở lên bốn phái chính là trong thiên hạ mọi người thường nói chính phái tu tiên môn phái, tiếp theo thầy phải nói là mọi người trong tầm mắt cái gọi là tà phái tu tiên môn phái. Thứ nhất phái nói là ma phái, Ma phái bên dưới lại phân tam tông, gần Ma Tông, Quý Tông, Yêu Tông. Ma trong phái nhất làm người nghe kinh sợ kỳ công kêu Phệ Hồn Quyết. Có thể luyện hóa hoặc chiếm đoạt thiên hạ hết thảy oan hồn oan Phách. Loại này thần công, chỉ có số rất ít Ma trong phái tu vi cực cao Ma Tôn Quý Tiên mới có thể tu luyện. Bởi vì là Tà Công Yêu Pháp, Tu Luyện Giả tu luyện thời gian càng lâu, cần trả càng sâu, vốn là thật tốt người, một khi luyện bên trên loại công pháp này, sẽ gặp dung nhan đại đối, cuối cùng trở nên người không ra người quỷ không ra quỷ, diện mục dữ tợn kinh khủng, cố gắng hết sức khó ưa, hơn nữa một thân khí tà ác. Mặc dù như thế, tu luyện loại này thần công người, người liên có khôi người. Cái thế giới này chính là như vậy, vô luận nhiều mai nguy hiểm, biết bao tàn nhẫn, là nào đó con mắt, biết rõ núi có hổ, nghiêng về hổ núi đi, là bất đắc dĩ, là tự nguyện, ai cũng không nói rõ được cũng không tả rõ được. Những thứ này phức tạp cảm giác, từ từ ngươi sẽ có lãnh hội.

Trong tà phái xếp hạng thứ nhì là Chiêm Tinh độ, ở vào Thần Châu tây nam một cái thần kỳ quốc độ. Liên quan tới nó truyền thuyết nhất ly kỳ mà quý dị. Chiêm Tinh độ kỳ dị nhất thần công kêu Vạn Tượng ngồi sao tâm. Loại công pháp này đối với đấu pháp binh sát ý nghĩa không lớn. Nhưng dùng để xem sao xác định vị trí, dự đoán tam giới dị biến, theo dõi địch ta tin tức, phá giải Kết Giới là không còn gì tốt hơn nhất.

Trong tà phái xếp hạng thứ ba là Tà Linh Huyệt. Đây phái nhất âm độc, công pháp cũng tà ác nhất. Tà Linh Huyệt chia làm bốn chi, theo thứ tự là cương thi khu vực, là y tháp, con doi Đàm cùng xương tay Quạt. Đây bốn chi các có một loại tà ác công pháp, cương thi khu vực cương thi làm, phát động loại này Tà Công, có thể hiệu lệnh Âm Giới cương thi quỷ chúng, lúc cần thiết có thể Tả Thi Hoàn Hồn, tạo thành thật lớn âm sư Quỷ Binh, nguy hại nhân gian. Những thứ này âm sư Quỷ Binh lì lợm, nước lửa không sợ, trừ phi tu vi cực cao người đem nguyên thể hồn phách luyện hóa mới có thể đồng phục, thật là khó dây dưa.

Là y tháp là y Phù cũng là làm người đau đầu Âm Tà công pháp. Là y Phù là một khối ngày Lam Bảo Thạch, lõi đồn đãi là Viễn Cổ một cái chết oan Yêu Phi lúc chết phối sức, phía trên phù đầy nguyên rủa, phong ấn vô số oan hồn. Vận dụng lần Phù, có thể lái xác ướp Phi Thiên bay liệng đất, vọt lâm xuống đất, không chứa tà ác chuyện.

Con doi Đàm con doi thước cũng là làm Tu Tiên Giới rất là tức giận một loại tà ác thần công, nắm giữ loại công pháp này người, nghe nói tay vung một thanh trạch thước, trong thiên địa toàn bộ con doi cũng sẽ nghe hán. Tại hán luyện hóa xuống, con doi sẽ trở nên khát máu, điên cuồng, hơn nữa càng khát máu càng càng thần công tăng nhiều.

Còn có xương tay Quạt xương tay làm, là đoạn thần kỳ xương, truyền thuyết học được loại này thần công người, chỉ ai người đó chết, điểm ai ai mất, khiến cho người rợn cả tóc gáy.

Phía trên này ba phái tu tiên môn phái một là sửa Tu Tiên đường tắt tà ác, hai là vì sớm ngày tu luyện thành công, không tiếc tự hủy hình thể hoặc nguy hại Nhân Luân, thường là thiên hạ cùng căm phẫn, giết chết cho thống khoái.

Thật ra thì Tu Tiên Giới môn phái ngũ hoa bát môn, thần công Yêu Quyết đếm không hết, thầy cũng chỉ có thể tin via hè nói cho người biết một, hai, bởi vì thiên địa không thiếu cái lạ, có bao nhiêu thần công kỳ Quyết là chúng ta không biết, hoặc là thất truyền, trong thiên địa không thiếu cái lạ a. Đem người làm chân chính bước vào Tiên Giới thời điểm người sẽ lãnh hội rất sâu.

Về phần ta Giáo Hội người cái gì, trừ Thất Đại Môn Phái một ít thần công Yêu Quyết, khái quát nhắc tới nói ta Giáo Hội người bốn dạng thần công, sáu loại bảo vật. Bốn dạng thần công theo thứ tự là Liễm Tức đại pháp, co rút Mạch thần công, Thiên Cương bảy tuyền Quyết cùng là biến thao ba. Liễm Tức đại pháp chủ yếu là dùng để ẩn giấu thực lực cùng hành tung công pháp. Một cái chân chính cao nhân không phải là biểu hiện hấn rất cao thâm, mà là ẩn giấu rất sâu. Bởi vì là một cái đem chính mình toàn bộ đều bại lộ cho địch nhân người, vạn mạng hấn liền điều khiển ở trong tay địch nhân, chỉ có địch nhân không hiểu người dưới tình huống, mới là tương đối an toàn. Cho nên người sau này bước vào Tu Tiên Giới thời điểm, nhất định phải Ẩn tốt thực lực của chính mình, chuyện này đối với người có nhiều chỗ tốt. Co rút Mạch thần công, có thể mang ngàn dặm xa cảnh tượng ngưng tụ đến trước mắt, vạn vật cúi đầu có thể thấy, kỳ chỗ huyền diệu, ngày khác từ từ lãnh hội. Thiên Cương bảy tuyền Quyết là vì sư ngày đêm mặc nhìn trời Cương bảy tuyền ngộ ra một bộ công pháp, nghiêng địch đối chiến cố gắng hết sức hữu dụng. Mà là Hải Đào ba, là vì sư đem các gia thần công thông hỏi quán thông mà sáng lập độc môn pháp quyết, thúc giục lúc, uy lực cực lớn, đáng tiếc thầy ngộ tính có hạn, mặc dù sáng chế ra thần công, lại còn chưa từng luyện thành, hy vọng người thay mặt sư luyện thành hấn, cũng tính ta một người tâm nguyện.

Sáu loại bảo vật là một kiếm một cầu một phách một lá thư một thú một giám. Một kiếm là chỉ chiêu hồn Thần Kiếm, một cầu là một cái bảy màu Hồng cầu, một phách kêu chưa từ bỏ ý định Phách, một lá thư là diệt giới Thiên Quyển, một thú kêu lam Linh Thú, một giám cho dù người gặp qua Diệu Thiên ngân giám. Bọn họ thúc giục pháp quyết ta đã khắc ở trong đầu của người, về phần bọn hấn có ích lợi gì, như vậy tùy duyên, không cần ta nói nhiều, nhưng thầy phải nhắc nhở người, những bảo vật này ngàn vạn lần không nên tùy tiện kỳ nhân, nếu không sẽ mang cho người tới rất nhiều phiền toái."

Liễu Khiên Lăng thật sâu gật đầu một cái.

Giới Thông chân nhân liếc mắt liếc về một chút không trung, màu đen mây đen nhiều một tầng kinh khủng, khoe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng. Ánh mắt lần nữa rơi vào ái đồ trên người, ánh mắt khôi phục nhu hòa, hòa thanh nói, thầy cái này thì đem sáu cái bảo vật cho người. Vừa dứt lời, Liễu Khiên Lăng chỉ thấy ân sư khẩu hình khẽ nhúc nhích, Lục đạo thần quang đột nhiên bắn hướng mình. Lục đạo thần quang trong người tề quanh quẩn một trận dừng ở trước mắt, định thần nhìn lại, Lục đạo thần quang lẳng xuống nguyên lai là sáu kiểu đồ. Một cái màu đỏ như máu Tiểu Kiếm, dài gần tấc, tựa như một đuôi tiểu Kim cá, Hồng Mang lờ lờ, kỳ kỳ mà quỷ dị, nhàn nhàn nhàn nhàn bơi. Hai cái vật hình cầu, ngón cái kích cỡ tương đương, một cái Tử Sắc, một cái cầu vòng sắc, cũng đều lấp loé không yên. Một quyển màu đen kỳ thư, ba tác kiến phượng, phía trên màu đen Quang Hoa co dãn không ngừng, thập phần thần bí. Còn có một cái nhỏ tiểu quái thú, lam thể chân trần Xích con mắt, rung đùi đắc ý, mơ hồ trầm ngâm, trợn mắt nhìn như lửa Xích con mắt, khí thế đề người. Người cuối cùng là sư phó nói cái đó Diệu Thiên ngân giám, lúc này cũng biến thành rất nhỏ, hóa thành quy tắc hình tròn, Ngân Hoa lờ lờ. Sáu cái vật nhỏ ở Liễu Khiên Lăng trước mắt chơi đùa một trận, hóa thành Thanh Yên chui vào Liễu Khiên Lăng trong cơ thể. Liễu Khiên Lăng cảm giác vài cổ Kỳ Dị khí tức chảy băng băng ở trong người, nhưng rất nhanh liền không có cảm giác gì.

Giới Thông chân nhân, tà oai ở hiểm nhai thượng, lẳng lẳng nhìn ái đồ, trong ánh mắt tràn đầy triu mến. Thấy bảo vật đã xấp nhập vào Liễu Khiên Lăng trong cơ thể, Giới Thông chân nhân lần nữa ngẩng đầu liếc mắt nhìn cang hung kém Âm thâm không trung, trong ánh mắt toát ra một loại thần bí nụ cười. Cúi đầu nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng đạo; thầy đã xem trọn đời sở học toàn bộ dạy cho người, ta người duyên phận cũng sắp tận." Vừa nói, chặt vật đứng lên hình, xoay người, đưa mắt đầu nhập bóng tối mệnh mang bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Lãnh đạm nói ly biệt

Liễu Khiên Lăng quét nhìn liếc mắt trong mưa gió lay động Nhai tế tàn gỗ tồn hại chi, giống như ân sư một mối biểu tình, hiểu tường tận ân sư duyên phận đã hết lời nói, trong lòng mơ hồ dâng lên một tia bất tường. Áp ứng hỏi "Ân sư vì sao nói duyên phận đã hết. Chẳng lẽ ân sư mới vừa thu học trò mà liền muốn rời đi sao?" Nói xong, trong mắt ngấn đầy nước mắt.

Nghiêng đầu nhìn vô biên hắc ám, cuồng phong rống giận, tiếng sấm điện thuróc, mượn thêm điện ánh sáng, Giới Thông chân nhân thấy sừng sững Long Vân núi là quật cường như vậy, cao ngất đáng người cảm thẳng vào chân trời, thần vũ mà thô bạo, Ngạo Thiên nhắm thẳng vào. Lạnh nhạt nói: "Phiêu Nhược Phong Trần, du tựa như Lam khói, cái gì gọi là tụ làm sao vị tán đầu rồi, nhân sinh chớp có quá câu chấp với Vĩnh Hằng! Nếu có duyên, ngày khác nhất định sẽ lại gặp nhau."

Liễu Khiên Lăng lắng nghe sư phụ một lời một chữ, mặc dù không rõ lắm biết, nhưng vẫn cũ thật sâu gật đầu. Một lát sau, hỏi "Ân sư dạy ta nhiều đồ như vậy, ta còn không luyện đâu rồi, sau này nếu là gặp phải không hiểu chỗ, đồ nhi phải làm như thế nào?"

Giới Thông chân nhân quay đầu lại, nhìn Liễu Khiên Lăng mông lung ánh mắt, nhẹ nhàng nói: "Hài tử, không cần lo lắng, người cả đời này nhất định không tầm thường, người đi bộ thể nhân khó có thể tưởng tượng, người sẽ có biện pháp, thầy tin tưởng người, mặc dù đi xông đi, thầy mặc dù cách đi,

nhưng trong lòng vĩnh viễn cho người cố gắng lên!

Đứng ở ta trước khi chia tay, còn có chút chuyện nhắc nhở người, người nhất định vững vàng nhớ.

Số một, người không nên cùng bất luận kẻ nào nhắc lên cùng ta học thần công pháp quyết chuyện, cho dù cha mẹ người cũng không cần nói tới. Sau này nếu như có người hỏi người sư xuất môn phái nào, người liền nói thần công thiên thụ, tự học mà thành, về phần tại sao, người không cần hỏi, thầy cũng sẽ không nói cho người. Đợi thầy rời đi sau khi, tìm một cái địa phương ẩn nấp, chăm chỉ tu luyện, đại khái người yêu cầu ít nhất thời gian năm năm, có thể đem ta dạy cho người công pháp luyện cái không sai biệt lắm. Làm có một chút thành tựu sau, không muốn ở trước mặt người khác hay sau lưng người khác biểu hiện bản lãnh, mà muốn thường xuyên ăn tốt thực lực của chính mình, về phần tại sao, trước mặt thầy cùng người đã nói.

Thứ hai, ở người trước mười tám tuổi không nên rời khỏi cha mẹ người quá xa hoặc là thời gian quá dài. Người bây giờ 15 tuổi, cách mười tám tuổi còn có ba năm quang cảnh, khoảng thời gian này nhất định phải quý trọng cùng cha mẹ người đồng thời sinh hoạt thời gian. Xương thịt thân tình là trong cuộc sống vĩ đại nhất thân tình một trong, đáng giá trở về chỗ cùng cất giấu vật quý giá. Thầy đã ở nhà người chung quanh chu vi mười dặm bảy Kết Giới, chỉ có người mới có thể cảm ứng được, cha mẹ người ở trong kết giới sinh hoạt rất tốt, không cần lo lắng. Bất quá lần này đem người làm trở lại đá xanh Sơn Trang sau, người sẽ phát hiện rất nhiều không tưởng được chuyện, người trước tâm lý làm chuẩn bị, mọi việc không nên vô cùng cố chấp. Bởi vì trong cuộc sống có thật nhiều chuyện số mệnh khó vì phạm, ý trời khó tránh.

Thứ ba, nhớ lấy! Nhớ lấy! Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên, Tu Tiên trên đại lộ, chỉ có Vĩnh Hằng theo đuổi, mới có thể không ngừng tiến tiến. Mặc dù lấy người bây giờ biết thần công pháp quyết, ở ba gian Cửu Vực cũng coi là một cao thủ. Nhưng người tuổi còn quá nhỏ, không có gì việc trải qua, kém kiên thức, tu vi tự nhiên khó mà đạt tới cảnh giới nhất định. Cho nên thầy đề nghị người trước mười tám tuổi chủ yếu dốc lòng tu luyện, chờ đến có một chút thành tựu sau, lại bước vào Tu Tiên Giới, lịch luyện lớn lên. Nói tới tăng tiến thần công, thầy hy vọng người mười tám tuổi sau nghĩ biện pháp gia nhập Long Vân núi mười hai mạch mẽ ngay trên đỉnh Huyền Linh môn. Long Vân núi chính là trong thiên hạ đệ nhất Linh Mạch chỗ, sinh linh khinh trong đất. Trên đó Huyền Linh môn hội tụ trong thiên hạ rất nhiều bá đạo nhất thần công diệu quyết. Ngoài ra, gần đây khoảng thời gian này nghe truyền Huyền Linh môn có một cái chuyện lạ, đó chính là đương kim mười hai mạch mẽ Thiên Phong phong chủ đời trước ân sư Vân Diệp chân nhân ly kỳ mất tích. Không biết đến hân đi hướng. Vì vậy mọi người lời đồn đãi hân Vũ Hóa thành tiên, nhưng theo thầy dò xét, ba gian Cửu Vực bên trong căn bản không có nó tồn tại, cũng không tìm được hân Nguyên Thần biến mất vết tích. Thầy cuối cùng do thám biết Vân Diệp chân nhân bị phong ấn ở một cái thần kỳ trong kết giới, kết giới này ngay tại Long Vân núi Thái Thương đỉnh địa phương. Đem tới có cơ hội, người nhất định thay thầy tìm hiểu ngọn ngành. Nghe nói Vân Diệp chân nhân đạo pháp cao thâm, làm người chính trực, thầy không hy vọng tốt như vậy người tao gian nhân hãm hại. Đồng thời tìm tới hân, có lẽ là người có phúc.

Thứ tư, lần này thầy rời bỏ người, sẽ không còn trở về thầy từng ở diệu Tinh Thần biến tu luyện 3000 năm diệu âm Cung. Thầy phải đi một cái cang thần kỳ mà Quý Dị Không Gian,

Cái không gian này ở ba gian Cửu Vực ra, thầy không cách nào miêu tả nó huyền diệu, cái không gian kia thức sự quá thần bí. Thầy không nghĩ trở về diệu Tinh Thần biến, nhưng có hai chuyện nhất định phải làm. Thầy liền ủy thác người, một là có một quyển thượng cổ kỳ thư, kêu « Giới Thông Đan Nhai trải qua » chia thượng hạ hai quyển, diệu Tinh Thần biến là quyển hạ, quyển thượng không biết rơi mất tới chỗ nào. Quyển hạ toàn bộ Pháp Văn cũng khắc ở một mặt màu đỏ trên đoạn nhai, là diệu Tinh Thần biến Trấn Hải chỉ bảo. Nhắc tới xấu hổ, thầy dùng mấy ngàn năm thời gian, đều không cách nào hết kỳ diệu, hy vọng người một ngày nào đó đi xem một chút, có lẽ cùng người hữu duyên. Hai là, diệu Tinh Thần trong biến có một người gọi là loạn khốc đảo cái đảo, trên đảo phong ấn vô số Ma Hồn quỷ thủ, cùng với vô số Yêu Vật oán linh. Đang sư phụ rời đi lúc, Kết Giới đã xuất hiện tại vết rách, ta mặc dù mấy lần gia cố Phong Ấn, nhưng thầy dự đoán vài năm sau khi, pháp lực cường đại Ma Hồn quỷ thủ nhất định sẽ xông phá Kết Giới chui vào nhân gian, nếu như vậy, trong cuộc sống sẽ nảy sinh vô cùng mối họa. Cho nên khi người nghe hướng đông nam có Yêu Vật dị động lúc, nhất định phải đi tra nhìn một chút, kịp thời gia cố Phong Ấn Kết Giới, tránh cho quá nhiều Yêu Vật chui vào nhân gian làm loạn.

Thứ năm, ta sẽ cùng người nói một chút những bảo vật kia. Trước nói một chút chuỗi này đoàn kiếm nhỏ đi, thật ra thì nó có thể không phải bình thường đồ vật. Nó có thể trở nên lớn cũng có thể nhỏ đi, đại thời điểm đạt tới ngàn trượng khoảng cách, đột nhiên xuất hiện, ngao thị Thương Khung. Mệnh môn Thần Châu, tự Hồng Hoàng tới nay, trong thiên địa liên lưu truyền chín thanh thần kiếm, gọi là tinh hoa Cửu Kiếm. Mà chuỗi giống như tiểu Hồng cá đoàn kiếm chính là tinh hoa Cửu Kiếm Trung Dương kiếm, cũng gọi Tự Hồn. Là ta ở diệu Tinh Thần biến lúc tu luyện trong lúc vô tình được, bất quá lấy được chẳng qua là nó tinh phách, về phần nó bản thể ở nơi nào không biết được. Nếu có duyên, người có lẽ sẽ tìm được. Bây giờ thanh kiếm này tên gọi chiêu hồn Thần Kiếm. Kiếm này truyền thuyết là thượng cổ Tiên Nhân lựa chọn sử dụng Hồng Hoàng nhất hoa luyện chế mà thành. Sau đó cái này Tiên Nhân đắc đạo thành tiên, đem kiếm này ở lại nhân gian. Mấy vạn năm sau bị một cái tên là chiêu hồn người thỉnh thoảng, lại tiến một bước luyện hóa, chiêu hồn dựa vào nó ngang dọc Tu Tiên Giới, oai phong một cõi hơn vạn năm. Hậu nhân là kỷ niệm hân, toại đem kiếm này mệnh danh là chiêu hồn Thần Kiếm. Ngoài ra tám thanh thần kiếm bên trong, có một thanh kêu Ngưng Phách Thần Kiếm, là chiêu hồn vợ dùng qua, cũng là trong truyền thuyết thượng cổ Dị Nhân lựa chọn sử dụng Hồng Hoàng Nguyệt Hoa luyện chế mà thành. Hai kiếm phân biệt lựa chọn sử dụng Nhật Nguyệt Quang Hoa, lại cùng danh hiệu Nhật Nguyệt Thần Kiếm. Đồng thời có thể nắm giữ này hai kiếm người, phải là số mệnh vợ chồng, cũng có người danh hiệu này hai kiếm kêu cảm mến song kiếm. Mà khác bảy thanh thần kiếm cũng phân biệt lấy tự Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, ngày, biến Thất Tinh Hồng Hoàng chi Hoa rèn luyện mà thành. Bây giờ chiêu hồn Thần Kiếm tinh phách liền ở trên thân thể người, nhưng nó tám thanh thần kiếm còn không biết ở nơi nào, tương lai người có thể đề ý xuống. Nghe nói tinh hoa Cửu Kiếm tề tụ sẽ còn tạo thành một cái uy lực vô cùng tinh hoa Cửu Kiếm trận, nhưng bởi vì từ xưa tới nay chưa từng có ai gặp qua Cửu Kiếm tề tụ, cho nên cái đó Kiếm Trận chẳng qua là tin đồn, rốt cuộc cái dạng gì, không biết đến.

Còn nữa còn lại mấy món bảo vật cũng đều không phải là vật phạm, trừ lam Linh Thú bên ngoài, Diệu Thiên ngân giám, diệt giới Thiên Thư, bảy sắc cầu vòng cầu, chưa từ bỏ ý định Phách, theo thứ tự là Phật phái, Nho phái, Thanh Tâm đạo phái, con dơi Huyết Trấn Phái Chi Bảo. Liên quan tới bọn họ ngọn nguồn, pháp lực như thế nào, một ngày nào đó người sẽ biết.

Người có thể đồng thời có nhiều như vậy bảo vật, trên thế gian là tuyệt vô cận hữu chuyện. Có vô số Tu Chân Giả cả đời đều chưa từng thấy qua một món, càng không cần phải nói nắm giữ. Cho nên người coi như là Tu Tiên Giới kỳ tích. Nắm giữ bảo vật đối với (đúng) Tu Tiên Giả mà nói là chuyện tốt, đồng thời cũng là chuyện xấu. Nắm giữ Tiên Khí pháp bảo đối với ngăn địch, tăng cường pháp lực cố nhiên trọng yếu, nhưng cùng lúc cũng là tai nạn. Tu Chân Giới vô luận Chính Tà, đối với bất kỳ Linh Khí pháp bảo, chỉ cần biết, không khỏi theo dõi thời cơ, hết sức đoạt. Cho nên ở vạn bất đắc dĩ lúc, ngàn vạn lần không nên tùy tiện sử dụng, để tránh vô cùng hậu họa.

Thứ sáu, thầy ở các người lời muốn nói khuyên thiên Bách bên trên ngậy ngồ hơn một tháng, có một lần thấy một cái tên là cái gì công công chân nhân người giết chết son trang các người bên trong hai người. Sau đó mới biết được là son trang các người hai vị trưởng lão. Lúc ấy có một vị trưởng lão ở xem thiên tượng, ta vô tình quấy rầy, cho nên không quá để ý, chờ ta phát giác có người đánh lén hẳn lúc đã buổi tối, huống chi ta lúc ấy cũng không biết bọn họ đều là người nào, không phân rõ ai tốt ai xấu, cho nên cũng không cách nào nhúng tay. Sau đó ta theo tung cái đó kêu công công chân nhân người, phát hiện hẳn và Long Vân núi Trang trang chủ hết sức quen thuộc, từ hẳn bọn họ lẽ lẽ toái ngữ bên trong có thể kết luận, cũng cũng không phải là người lương thiện, sau này chú ý đề phòng.

Cuối cùng người muốn từ đầu đến cuối kiên tin chính mình theo đuổi tín niệm, đừng cảm đối mặt hết thầy. Vô luận áp lực bao lớn, nhất định đúng mực còn sống, thật hiện tại lý tưởng mình. Được, thầy sẽ nói cho người biết nhiều như vậy, nói nhiều vô ích. Trong thiên địa sự tình thay đổi khôn lường, thay đổi trong nháy mắt, vạn sự nhìn duyên đi!"

Nói xong hết thầy các thứ này, Giới Thông chân nhân yên lặng nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng dự hội mà, khoe miệng lộ ra tia (to) tia tiểu ý. Sau đó ngẩng đầu ngưng mắt nhìn Âm trời tối vô ích, mặt đầy vẻ trào phúng, một hồi lâu sau, không nói thêm gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Tiên Ma 1 chiến đấu

Mưa, mưa đêm, lạnh!

Cổ xưa Long Vân núi như thương Long Khiếu Thiên, trong gió truyền tới trận trận hô hồng, hồng hồng tiếng sấm bên trong, mượn thiểm điện dữ tợn xé Thiên Vũ, Liễu Khiên Lăng đột nhiên thấy một đoàn Tà Dị đám mây chính lấy đề cho người không dễ dàng phát giác động tác lén tới. Trong không khí nhất thời cổ dâng đến một cổ mịt mờ mùi vị, trong lồng ngực vô hạn kiềm chế, Liễu Khiên Lăng lần nữa dò xét đoàn kia Tà Vân. Chính giữa nước son đen như mực, vừa duyên tầng tầng quý xanh, mơ hồ hiện ra nhá nhem, toàn bộ đám mây hình như quái thú, chính cuồng vũ to lớn xấu xí thân thể đè xuống, trong lòng không khỏi kinh khủng không dứt. Nghiêng đầu nhìn về phía sư phụ, phát hiện sư phụ chính nhìn mình, dùng ánh mắt tỏ ý chính mình cách xa nơi đây. Một cô bất tường đột nhiên mà dâng tới trong lòng, ánh mắt kia vô hạn từ ái, vô hạn quyết tuyệt, cũng không giới hạn tang thương.

Đột nhiên rung một cái cuồng phong đánh tới, Liễu Khiên Lăng lao đảo đứng vững, nhĩ tế truyền tới sư phụ Lãnh Ngạo thanh âm: "Ha ha, phích lịch Huyền Ma! Người rút cuộc hay lại là đến, đáng tiếc nha! Người buổi tối, ta đã hoàn thành dạy học trò đại nghiệp! Các người bại! Ha ha, ha ha. Tiếng cười, tiếng sấm lẫn lộn chung một chỗ, như Kinh Đào chụp khe, trải qua hồi lâu không ngừng.

"Giới Thông lão đạo, người cho rằng là mở tuế căn, truyền điểm pháp thuật, chính là Vân giới Linh Tôn sao? Người này tầm thường, đáng tiếc sư phụ người thu người thẳng ngốc này! Phi! Đừng mơ tưởng, ta muốn đem nó biến thành Ma, Ma. Ha ha ha, ha ha ha."

Âm thầm kinh khủng quái hồng đến từ thương nhai thượng vô ích Ma ý Tà Vân, theo nổ vang một tiếng, Liễu Khiên Lăng thấy ân sư miệng phun máu tươi, hai tay xoa ngực, nhưng vẫn quật cường đứng ở mưa to trong mưa, ngẩng đầu nhìn đoàn kia Hắc Vân, ánh mắt lạnh giá.

Sư phụ, sư phụ, Liễu Khiên Lăng trong lòng từng lần một nhớ tới, trong mắt đã sớm ngân đầy nước mắt. Thật muốn xông tới đỡ sư phụ, nhưng hiển nhiên mình không bản lĩnh kia, chỉ là đoàn kia Tà Vân áp lực vô hình đã làm cho mình thở không thông, thật không cách nào tưởng tượng quái vật kia bản lĩnh bao lớn.

Đám mây đen kia đặc ý giẫy dụa, thỉnh thoảng truyền tới thừa thốt ô ô chỉ âm. Giới Thông chân nhân định trụ thân hình, chậm rãi đứng lên, trở về liếc mắt một cái ái đồ, sau đó ngẩng đầu nhìn chăm chú gào thét đè xuống đám mây, ánh mắt chìm mà kiên định. Hai tay chậm rãi nhấc tới trước ngực, hai chưởng đóng động, trong miệng ngâm tụng trận trận. Bắt đầu thanh âm rất nhỏ, nhưng sau đó càng ngày càng lớn, như Hồng Chung xếp hàng thanh âm, vang tận mây xanh. Đoàn kia Tà Dị Hắc Vân tựa hồ chần chờ một chút, mơ hồ ở thu liễm, đang dòm ngó, ở nghiên cứu thảo luận và phân tích.

Giới Thông chân nhân lúc này thân hình thật nhưng, ngạo nghễ đứng sừng sững, thân thể chẳng biết lúc nào khoen bên trên một tầng nhàn nhạt Ngân Hoa, Ngân Hoa không ngừng thêm nồng, Giới Thông chân nhân thân hình cũng bắt đầu xoay tròn, hai mắt khép hờ, hai tay thần tốc tung bay. Chỉ nghe đầu ngón tay tí tách loạn hưởng, Ngân Hoa hóa thành vô số màu bạc kỳ lạ, Thanh Linh sáng chói, ở quanh thân tỏa một phen bay xoáy sau khi, tề tụ ở Giới Thông chân nhân trước mặt hơn một trượng chỗ, nhảy dâng bay lên, trong giây lát Huyền thành vô số điều Ngân Long, từng hồi rồng gầm, lân Quang Thứ con mắt. Chỉ nghe một thân quát ngắn: Đi! Vô số Ngân Long như vạn thanh lợi kiếm đồng loạt bắn hướng lên phía trên đoàn kia Hắc Vân.

"Vạn Long Ngân Hoa nguyên rủa! Ha ha, Giới Thông lão đạo, không nghĩ tới người còn có bản lĩnh như vậy, thật là hiếm thấy. Đáng tiếc người pháp lực quá yếu, coi như người Phá Nguyên thần thức giục cũng không làm gì được ta." Lúc này đoàn kia Hắc Vân bỗng nhiên ngưng thành hình người, diện mục thâm đen phiếm tử, hai mắt như động, u ám thâm trầm. Một tấm dữ tợn miệng to quý xanh tà ác, tựa như ở nhỏ tham lam nước miếng. Toàn bộ thân hình không ngừng rung, nhìn kỹ lúc, cuối cùng cả người trên dưới có vô số cái tay, mỗi cái tay đều cầm một tiết đồ thấm to cơn. Chúng tay Loạn Vũ, kẹp

trách số hiệu, đồng loạt đập về phía vạn điều Ngân Long. Nhất thời Mặc Vân cuồng quyền, sấm chớp rền vang, đầy trời Huyền đỏ, một trận núi lở đất mòn sau khi, Giới Thông chân nhân cùng phích lịch Huyền Ma song song hướng phương xa gấp bấn đi, biến mất ở trong bóng tối, xa xa trong sơn cốc truyền tới hai người kinh hồn động Phách tiếng kêu thảm thiết.

Sau một hồi lâu, hết thảy đều lắng xuống, nhĩ tế chỉ có ào ào tiếng nước mưa, nhìn tiểu Nhai dâng trào xông về sơn cốc hồng thủy, Liễu Khiên Lăng đột nhiên cảm thấy hết thảy đều tốt nghỉ là một con ác mộng, thương Nhai học công, không khỏi tìm thầy học, Tà Dị Hắc Vân, đây rốt cuộc là thật vẫn còn trong mộng? Trận trận gió núi thổi qua, đột nhiên rung mình một cái, ánh mắt đưa hướng vô biên hắc ám, tâm lý thầm nói, đây không phải là mơ, là thực sự. Vị đạo sĩ kia, chính mình ân sư mới vừa rồi cùng một con ma quỷ giao chiến, bây giờ người đâu.

Cố ý bỗng nhiên lần nữa nhớ tới kia tan nát tâm can tiếng kêu thảm thiết, tâm, đau!

Đột nhiên ngừng đầu, Liễu Khiên Lăng không khỏi một phen mừng rỡ, trên bầu trời đứng ngạo nghễ đến hai cái thân hình, một cái Ngân Hoa chớp sáng vòng quanh người, Ngân Y cổ dâng, Tu nhêm lung lay, Phất Trần hơi rung nhẹ, ánh mắt lạnh giá, như lợi kiếm bắn về phía đối diện một cái màu đen thân hình. Liễu Khiên Lăng ngưng thần nhìn lại, cái đó màu đen thân hình Huyền Y bó sát người, áo khoác ngắn tay mỏng màu đỏ Nghê Thường, theo gió rung động. Ánh mắt như thể lạnh giá, cũng nhiều một tầng tà ác.

"Sur phụ!" Liễu Khiên Lăng không kim lòng được kêu lên tiếng, nhưng mà trời cao Giới Thông chân nhân không nhúc nhích, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào đối diện phích lịch Huyền Ma, một tia bất động. Mà phích lịch Huyền Ma giống vậy ngưng mắt nhìn Giới Thông chân nhân, im lặng không nói gì. Cứ như vậy, hờ hững đối mặt, thời gian từng giây từng phút trôi qua, Liễu Khiên Lăng nhìn đến hai mắt biến thành màu đen, nhưng vẫn không nhìn ra hai người có thay đổi gì, giống như cao trăm trượng vô ích đột nhiên xuất hiện hai bức tượng điêu khắc.

Nhưng cao trăm trượng vô ích hai người cũng không nhẹ nhàng như vậy, hai người lần đầu tiên sau khi giao thủ, trong lòng đều không khỏi hết sức kinh ngạc. Giới Thông chân nhân thầm nói, thật không hổ là Ma Tôn Tín Sứ, quả thật, nhờ có mối vừa rồi dùng bốn thành pháp lực, nếu không thế nào cũng phải treo rồi. Phích lịch Huyền Ma cũng thầm nói không được, không nghĩ tới người đạo sĩ thúi này dưới đáy biển xuống thật đúng là không nhân rồi, lại học sẽ bá đạo như vậy thần công, may còn không có luyện đạo gia.

Hai người đối mặt, ai cũng không dám tùy tiện xuất thủ lần nữa, âm thầm so với lên Chân Lực, hai cổ chân lực không hình không dáng, nhưng lại uy lực vô cùng. Liễu Khiên Lăng cũng dần dần nhìn ra chút đầu mối, chỉ thấy ân sư cùng cái đó phích lịch Huyền Ma cách nhau hơn mười trượng khoảng cách, trung gian một dạng đám mây đen không ngừng co rút lại, chấn động, được Chân Lực bắt buộc, ân sư cùng phích lịch Huyền Ma thân thể chu vi trong vòng mười trượng lại thùy vô ích như giặt rửa, đầy sao lờ lờ. Mà chung quanh lại vẫn mưa lớn mưa to. Liễu Khiên Lăng không hiểu chút nào, mới vừa rồi rõ ràng hai người bị thương nặng, đặc biệt là ân sư vì chính mình thụ công, Chân Lực gần như hao hết, thế nào đột nhiên lại mạnh mẽ như vậy đại. Xem ra tu chân pháp môn thật là vô cùng ảo diệu a.

Không biết đi qua bao nhiêu thời gian, phích lịch Huyền Ma bên trong không nhả nại được, đồ thẩm nón lá rộng vành đột nhiên phiêu hướng trước người, nhanh chóng tung bay, Từ Quang bạo phát, như Thái Hà diệu xuyên thấu qua Vân Thiên, được không rực rỡ tươi đẹp. Nhưng mà theo xoay tròn, màu sắc càng ngày càng đậm, làm màu sắc có màu đỏ tím vẫn còn ở càng sâu gần như màu đen thời điểm, kệp vô cùng lực lượng phóng hướng Giới Thông đạo nhân. Liếc về liếc mắt bay tới Huyền Từ nón lá rộng vành, trong mắt lóe lên một tia nhẹ ý, chỉ thấy Giới Thông chân nhân, Phất Trần tàn vẩy, càng vẩy càng nhanh, trước mặt đột nhiên đứng lên một mặt màu bạc bức tường ánh sáng, Ngân Hoa dọc theo, tiếp đất vào ngày, giống vậy nhanh chóng đẩy về phía phích lịch Huyền Ma. Làm Huyền Từ nón lá rộng vành cùng ngân tường liền muốn đụng nhau kia một thoáng vậy, ngân tường đột nhiên biến thành vô số bông tuyết bình khí đầy trời toàn đàm, đàm loạn hướng Huyền Từ nón lá rộng vành.

"Ồ!" Trong không khí đột nhiên truyền tới phích lịch Huyền Ma kinh ngạc tiếng. Ngay sau đó, Huyền Từ nón lá rộng vành đột nhiên hóa thành từng đạo Huyền Từ Quang Hoa, một trận tí tách giòn vang sau khi, không thấy. Nhìn lại phích lịch Huyền Ma, mũ che màu tím, lần nữa phi trên vai, bất quá thân hình lại lui về phía sau hơn mười trượng. Bên này, Giới Thông chân nhân thấy chiêu này không được. Chuyển thế Phất Trần bức tường ánh sáng, song chương vận đủ mười hai thành công lực, lấy nguyên thủy nhất chiêu thức nhảy lên bắn về phía phích lịch Huyền Ma, đồng loạt hướng phích lịch Huyền Ma đầu chém tới.

Phích lịch Huyền Ma cũng không ý lui bước, thăm nghĩ, nghĩ (muốn) muốn giết ta, thật là vọng tưởng. Dứt khoát, giống vậy vận Chân Lực với song chương, thẳng tắp nghênh hướng bay tới song chương. Hồng hồng một trận vang dội sau, Liễu Khiên Lăng rõ ràng thấy, hai người cũng oa một tiếng phun ra mấy ngụm máu tươi, mượn hai người Hộ Thể hào quang cùng thiểm điện huy hoàng, máu tươi kia phá lệ chói mắt, Liễu Khiên Lăng không khỏi liên tục rung mình. Đón lấy, phích lịch Huyền Ma cùng Giới Thông chân nhân lại rồi rút lui về phía sau, lại đều không cách nào tự kiểm chế, song song té xuống sơn cốc,

"Sur phụ!" Liễu Khiên Lăng hô to đến, song lần này lại không cho hấn kinh hi, si ngốc nhìn vực sâu không đáy, đứng ở trong mưa gió, nhìn vô tận hắc ám, vừa lạnh vừa đối lại khổ sở.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Chiêu hồn kỳ ra

Liễu Khiên Lăng thân ở vách đá vụn trượng đỉnh chớp, giận ngầm đầy trời mây đen, đảm nhiệm phiêu mưa loạn bát, vô hạn bi thương, ân sư nha ân sư, người đang ở đâu, lão nhân gia người còn sống không? Hai đầu gối quỳ xuống bần lầy bên trong, hướng sư phụ ngã xuống sườn núi phương hướng ngay cả lạy ba lần, sau đó Phục Địa khóc rống nghẹn ngào. Nhất thời trống trải trong sơn cốc quanh quần trần trần thôn thức thanh âm, trải qua hồi lâu không ngừng. Mực đen không trung vẫn cố chấp gọi xuống lạnh giá mưa bạc, không chịu có một tí nhân từ. Có lẽ là một mối, có lẽ là đau tới cực điểm, rốt cuộc Liễu Khiên Lăng dừng lại khóc tí tề. Đứng lên thân hình, đột nhiên hào hùng tràn đầy, trợn lên giận dữ nhìn Thương Không hô hồng: "Phích lịch Huyền Ma! Người nghe, ta nhất định phải giết chết người, là ân sư báo thù!" Nói xong, đột nhiên vận đủ Chân Lực, hướng đỉnh núi đá lớn điên cuồng ác phách, nhất thời đỉnh núi loạn thạch tung tóe, âm âm sọ vang. Chỉ thấy thương nhai thương một cái thiếu niên áo trắng, điên cuồng vũ động giờ lên hai cánh tay. Tức giận gầm to kèm theo tiếng sấm, cùng rầm rầm thủy long lao nhanh hướng bên dưới vách núi tiếng nổ, càng thêm bi thương.

Vang vọng thanh âm ở sơn cốc vang vọng thật lâu đến, ngày ở toàn, đất ở rung, người đang cuồng.

Cúi người đầy vức, nước sơn đen như mực, tựa như có vô số u linh quỷ quái, vũ động quỷ dị thân hình, không ngừng vọt tới trần trần âm phong, thổi cây cối phân phát vang lên. Nhai té Tùng Bách phát gió lay động, tựa như điều điều khát máu Độc Mãng, lại như quỷ mỵ, đồng loạt đe dọa nhìn Liễu Khiên Lăng.

Âm lãnh, kinh khủng!

"Chớ sợ, người là tam giới Di Nhân, vô sinh Vô Từ, thành vạn cổ hồng phúc, hưởng thiên địa hăng Thọ, khai hậu thế tôn sư, thiên địa vô Nhân, người nhưng là thiện quân. Yêu ma bại ác, duy người Thanh Ninh." Liễu Khiên Lăng nghĩ tới mơ hồ truyền tới ân sư dặn đi dặn lại lời nói, theo bản năng trong đầu xuất hiện ân sư tặng bảo vật. Tâm niệm sảo động, hai tay bụng ở trước ngực, sáu dạng bảo vật trước sau xuất hiện ở trên song chường, thấy vật nhớ người, tựa hồ lại thấy ân sư hiền hòa mặt mũi, không khỏi cặp mắt lần nữa mơ hồ.

Mơ hồ trong lòng có một loại cảm giác kỳ quái, loại cảm giác đó dẫn dắt Liễu Khiên Lăng chú ý trong tay bảo vật, một kiếm một cầu một phách một lá thư một thú một giám. Thiểm điện huy quang xuống, sáu cái vật nhỏ quỷ dị thần kỳ. Một cái dài gần tấc tiểu Hồng kiếm tựa như một đuôi tiểu Hồng cá ở trong lòng bàn tay nhẹ nhàng du động. Hai cái lớn bằng ngón cái thái cầu, sư phụ nói Tử Sắc kêu chưa từ bỏ ý định Phách, bảy màu sắc kêu bảy sắc cầu vòng cầu. Quyền kia ba tấc kiến phương màu đen kỳ thư, khê trương khê hợp, tựa hồ tỏa ra màu đen khói choáng váng, kêu « diệt giới Thiên Thư » . Nhất là cái đó kêu lam Linh Thú Hồng Hoang Kỳ Thú, rung đùi đắc ý, cơ trí mà khả ái, thỉnh thoảng truyền tới mũi phì phì âm thanh. Sáu cái bảo vật bên trong, Diệu Thiên ngân giám chính lóng lánh sáng như tuyết huy quang, tạo thành một đoàn màu bạc tiểu quang đoàn, hoa mỹ mà mê người.

Lệ, không tiếng động chảy; mưa, như cũ vô tình hạ.

Ngột, Liễu Khiên Lăng thấy sáu dạng bảo vật nhảy đến trên hai tay phương chừng một thước địa phương, không ngừng toát ra, trên dưới trái phải toàn phi không ngừng, tựa như ở với nhau hi vai diễn, vô hạn vui sướng đáng vẽ. Liễu Khiên Lăng bị hấp dẫn sâu đậm đến, trong lòng âm thầm kinh ngạc, mưa lớn như vậy, bọn họ lại không dính một giọt nước. Mỗi khi nước mưa chảy tới bọn họ phụ cận lúc, lại đột nhiên né tránh đi, sáu dạng bảo vật, mỗi dạng bảo vật ngoài thân cũng túi một tầng nước xác, nước mưa vây quanh nước xác không ngừng lưu chuyển, tạo thành sáu cái trong suốt không tâm ngâm nước, rất là huyền diệu. Nhìn lại chính mình, Liễu Khiên Lăng cũng thất kinh, ngoài thân lại cũng giống vậy xoay tròn một cái đại thủy ngâm (cưa), ngâm nước bên trên nước mưa chính là chĩa bay xuống. Ở ở ẩm áp thấm nhuần đến thân thể, giống như ân sư vuốt ve.

Xa xa mây đen trên, đứng thẳng hai người, chính nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng, một cái Lục Y, một cái Hoàng Y, đều là hai cái cô gái tuổi thanh xuân.

Lục Y Thiếu Nữ đạo: "Sư Tỷ, người xem người kia trên tay bảo vật đều là những thứ gì? Thế nào cũng như vậy kỳ quái, người thấy qua chưa?" Nói xong vội vàng nhìn về phía thiếu nữ áo vàng.

"Nghe sư phụ nói qua, trong thiên hạ Tu Chân Giả sử dụng Tiên Khí Dĩ Bảo cực kỳ hiếm thấy. Đại thể chia làm bốn loại, từ thấp đến cao theo thứ tự là Pháp Khí, Linh Khí, Tiên Khí cùng Thần Khí. Pháp Khí là Tu Chân Giả sử dụng bình thường nhất, không cần cao thâm cỡ nào tu vi liền có thể sai khiến. Nhưng Thần Khí tại thiên hạ đang lúc toàn bộ Tu Chân Giới số lượng ít vô cùng, truyền thuyết chỉ có là số không nhiều kia mấy chục cái, hơn nữa phần nhiều là truyền thuyết, chân chính gặp qua, trừ Tu Chân Giới tu vi và địa vị khá cao trường bối bên ngoài, tiên hữu người hữu duyên vừa thấy.

Thần Khí không như bình thường bình khí vũ khí, chỉ có thể là người hữu duyên nắm giữ. Bọn họ là nhận chủ quy tông, không phải người thường được. Mà Tiên Khí, là Tu Chân Giả lấy được thành tiên sau còn để lại vật, bởi vì đã ngâm qua Tiên Khí, cho nên Pháp Lực Vô Biên, uy lực cố gắng hết sức mạnh mẽ bá đạo. Tu Tiên đại đạo, một đường lặn lội, mặc dù Dũng Giả vô số, nhưng có thể thành tiên lại lác đác không có mấy. Cho nên Tiên Khí số lượng cũng là cực kì thưa thớt. Loại này bảo vật không phải là chủ nhân tìm nó, mà là nó nhận chủ, một khi nó cùng người hữu duyên gặp nhau, sẽ gấp đuổi theo, hộ chủ bất khí.

Linh Khí mạnh hơn Pháp Khí, là người tu chân luyện chế Pháp Khí sau khi, tiến thêm một bước luyện chế mà thành. Phương pháp luyện chế rất nhiều, thường gặp có hai loại. Chính đạo Tu Tiên Giả đem chính mình tu vi linh lực, pháp lực cường ép rót vào chính mình Pháp Khí bên trong, khiến cho kỳ uy lực đại tăng mà thăng làm Linh Khí, loại phương pháp này phi thường hao phí Chân Lực. Người trong ma đạo đang luyện chế Linh Khí lúc, đem sinh hồn hoặc Yêu Vật dị thú Nguyên Thần luyện hóa phong ấn ở Pháp Khí bên trong, nhờ vào đó cường hóa Pháp Khí uy lực, tiến tới thăng làm Linh Khí. Loại phương pháp này so với người trước tàn nhẫn nhưng nhanh nhẹn, là chính đạo thật sự bất xĩ.

Nhìn người kia trước mắt sáu dạng bảo vật, trừ cái đó Kỳ Thú, lại đều là Linh Khí trở lên bảo vật, thật dễ cho người không tưởng tượng nổi. Người thiếu niên kia thật giống như tuổi tác và chúng ta không sai biệt lắm, hẳn như thế nào sẽ có như thế tạo hóa, đồng thời có nhiều như vậy bảo vật, thật là không thể tưởng tượng nổi! Khác năm dạng ta cũng không nhận ra, nhưng ta nhận ra chuỗi tiểu kiếm này, chính là sư phụ đã từng nói chiêu hồn Thần Kiếm!" Thiếu nữ áo vàng rủ rì nói ra.

Lục Y Thiếu Nữ trợn mắt nhìn mắt to nghi ngờ ẩn chứng đạo: "Chiêu hồn Thần Kiếm?" Lục Y Thiếu Nữ chất lưỡi, kinh ngạc phi thường.

"Hắn là." Thiếu nữ áo vàng khẳng định nói.

Lục Y Thiếu Nữ nhìn xa xa Liễu Khiên Lăng, vẫn còn có chút nghi ngờ, giống như hỏi vừa giống như lăm bầm: "Làm sao có thể, nhỏ như vậy một thanh Tiểu Kiếm sẽ là từng nhất thống Chính Tà hai giới Kiếm Tôn chiêu hồn Thần Kiếm! ?" Nói xong, không dừng được lắc đầu.

Nhìn chăm chú Lục Y Thiếu Nữ, thiếu nữ áo vàng nặng lại khẳng định gật gật đầu nói: "Không sai, nhất định là. Cùng sư phụ miêu tả giống nhau như đúc."

"Có thể, nhưng là, truyền thuyết hơn vạn năm trước chiêu hồn Thần Kiếm không phải là chiêu hồn tự mình Phong Ấn sau ném vào thần bí U Hải sao? Nơi đó, sư phụ không phải nói thể gian không người có thể đi, cho dù đem người đến nơi nào, người cũng không cách nào mở ra U Hải thần dân kín ẩn. Năm đó là lấy được Kiếm Tôn, có bao nhiêu Chính Tà nhân sĩ, Địa Giới sinh linh chết ở truyền thuyết U Hải chi bờ, cũng không một cái đạt thành tâm nguyện. Hôm nay, chiêu hồn Thần Kiếm lại xuất hiện ở một tiểu hải nhi trong tay, chẳng phải quái tai!" Lục Y Thiếu Nữ nhìn Sư Tỷ khẳng định mặt mũi, không cách nào không tin, có thể lại làm cho mình không cách nào trong lúc nhất thời thừa nhận trước mắt sự thật, có chút bên cạnh (trái phải) khó chịu. Đầu nhỏ rung không ngừng.

Nhìn sư muội tức cười biểu tình, thiếu nữ áo vàng cười ha ha: "Cũng được, thể sự khó liệu, chúng ta theo đuổi Vĩnh Hằng, nhưng chân chính Vĩnh Hằng đồ vật có bao nhiêu đây? Tại sao chiêu hồn Thần Kiếm lại không thể lại xuất hiện đây?" Nói xong, thiếu nữ áo vàng đưa con mắt xa xa thiếu niên áo trắng, người thiếu niên kia đứng ở trong mưa gió, chính ti mi cùng hắc bào bối trao đổi. Đó là tốt đẹp dường nào cảnh tượng, một người thiếu niên, mấy món bảo vật Quang Hoa, sấn chung một chỗ, xa xa nhìn, giống như một nơi ưu mỹ cao nhã ngọc điều, mỹ lệ làm rung động lòng người, hài hòa mà ưu nhã. Giống như toàn thể giới đều tại huyền ảo đến, chỉ có nơi đó cảnh sắc an lành. Thường thức hết thấy các thứ này, thiếu nữ áo vàng ánh mắt mê mang, lâm vào trầm tư.

"Này! Dứt khoát, ta đi đoạt lại, trở về để cho sư phụ xem rõ ngọn ngành, cùng lăm trả lại hắn." Lời vừa ra khỏi miệng, người đã bay ra ngoài, tìm trong người trực áp hướng Liễu Khiên Lăng.

Thân thể thiếu nữ áo vàng hoảng sợ xoay người, muốn ngăn cản, nhưng mà đã tới không kịp, định tại chỗ lảng lảng nhìn, mặt tràn đầy sợ hãi.

Lục Y Thiếu Nữ người đang giữa không trung, vươn tay làm bộ thẳng chụp vào chiêu hồn Thần Kiếm. Liễu Khiên Lăng đột nhiên cảm thấy phía trên đầu phía sau đột nhiên một cổ cường đại lực đạo đánh tới, đột nhiên quay đầu, thấy một cái màu xanh lá cây thân hình nhanh như thiểm điện hướng chính mình bắn tới, bản năng đem toàn thân Chân Lực quán chú trong cơ thể, chuẩn bị nghênh địch. Nhưng còn không chờ tự mình ra tay, trước mắt hồng quang chợt lóe, chuôi này màu đỏ Tiểu Kiếm đồng dạng đạo đỏ thiểm quang Phi đến cùng, có chút chấn động. Lục Y Thiếu Nữ hai tay vẫn đến gần chiêu hồn Thần Kiếm, nhưng trong lúc bất chợt, Lục Y Thiếu Nữ phát hiện mình có chút đánh giá thấp đối thủ.

Ngay tại Lục Y Thiếu Nữ hai tay sắp bắt chiêu hồn Thần Kiếm một thoáng vậy, chiêu hồn Thần Kiếm đột nhiên đỏ Hoa tăng vọt, mũi kiếm phun ra một đoàn đỏ tươi đám mây đem Liễu Khiên Lăng đột nhiên nâng lên, trong nháy mắt đưa hướng cao trăm trượng vô ích. Liễu Khiên Lăng đối với (đứng) trong lúc bất chợt biến cố cũng giật mình không nhỏ. Đứng sừng sững Vân Không, thấy mới vừa rồi cái điều cá nhỏ kiếm, đột nhiên tăng vọt mười triệu lần, giống như ngàn trượng Du Long, cả người máu đỏ, đồng Hoa Phi Hà, sáng lạng mà uy vũ, trầm trầm Long Ngâm, vo ve đầu thế.

Lục Y Thiếu Nữ muốn nhận ở thân hình đã tới không kịp, trước mắt đột nhiên một mảnh đỏ bùng, tựa như Liệt Diễm phi đằng, chói mắt hết sức, khiến cho người khó mà thấy vật. Nhưng mà bản cung lấy ở đâu quay đầu mũi tên, cắn răng một cái, vừa nhắm mắt, dựa vào cảm giác, vẫn hướng chiêu hồn Thần Kiếm hết sức bắt đi.

Chiêu hồn Thần Kiếm tựa hồ bị chọc giận, một tiếng khê kêu, Kiếm Mang càng hơn, Kiếm Cương nhắm thẳng vào bay tới bóng người, nhưng trong lúc bất chợt, kiếm trước xuất hiện một cái màu vàng thân hình, chiêu hồn Thần Kiếm đột nhiên dừng đám ra Quang Hoa, lại do dự bất quyết đứng lên, tựa hồ còn có chút về thẹn thùng. Mặc dù như vậy, so với Hoàng Y bóng người tới trước Lục Y Thiếu Nữ vẫn bị chiêu hồn Thần Kiếm cường đại Kiếm Cương đánh bay, theo một thân kêu thảm thiết ngã hướng vực sâu vạn trượng. Thiếu nữ áo vàng, hơi nhìn kỹ một chút chiêu hồn Thần Kiếm, dứt khoát người

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 58: Truyện Thuyết Quỳnh Sơn

Làm hai cái bóng người xinh đẹp ở Hồng Hà bên trong lung lay cách sau khi, chiêu hồn Thần Kiếm dần dần về lại bình tĩnh, kiếm Hoa một trận Thổ Tức, từ từ thu liễm như lúc ban đầu, tiếp tục hồi chủ nhân. Liễu Khiên Lăng trước mắt vẫn như cũ là một cái mỹ lệ cá nhỏ mà thôi, không buồn không lo ở ngâm nước bên trong hi chơi lấy.

Nhớ lại mới vừa rồi một màn, Liễu Khiên Lăng hơi giật mình, cảm thấy chiều hồn Thần Kiếm tựa hồ cùng mình tâm ý liên kết. Chiều hồn Thần Kiếm đột nhiên biến hóa đang lúc, mình cũng sau đó quanh thân Âm Triều dừng động, vô hạn sục sôi. Trong ý nghĩ mơ hồ thấy một cái thần kỳ hình ảnh, rốt cuộc là cái gì lại không cách nào thấy rõ, tựa hồ là một bộ Thần Kiếm pháp quyết.

Như ma quỷ hắc ám như cũ cắn nuốt hết thảy, mưa to mưa như trút nước, tựa hồ càng tàn phá, cuồng phong bên tai té gào thét. Nhìn mấy cái dạng bảo vật, Liễu Khiên Lăng vừa mừng vừa sợ. Sợ là mình thường ngày cùng người không thù không oán, vì sao lại có người tập kích chính mình? Thế nào cũng nghĩ không thông. Vui là, sự phụ tặng cho bảo vật quả nhiên. Không nghĩ tới một thanh tiểu kiếm lại có huyền diệu như vậy, chắc hẳn những bảo vật khác cũng nhất định hết sức thần kỳ, ngày khác có cơ hội nhất định sẽ hội một chút.

Chính vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ đang lúc, không nghĩ một cơn gió núi thổi qua, bảy sắc cầu vòng cầu theo gió phiêu tán, thẳng hướng dưới vách núi lăn đi. Liễu Khiên Lăng cả kinh thất sắc, mồ hôi lạnh quét một chút liền thấm ướt tích lưng.

"Nhất định bảo vệ tốt những bảo vật này không không nên tùy tiện kỳ nhân, không muốn vứt." Ân sư lời nói vang vọng bên tai.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Liễu Khiên Lăng tâm niệm sảo động thu hồi bảo vật khác, sau đó tung người chạy về phía bảy sắc cầu vòng cầu lăn xuống vị trí, bản thân cao vạn trượng Nhai bên dưới.

Đột nhiên một đoàn màu sắc rực rỡ Quang Diễm ở Liễu Khiên Lăng chân trước dâng lên, Xán Lạn xê dịch, xen lẫn tiếng tí tách vang, hơn nửa hàm chứa vô cùng lực lượng, gắng gượng ngăn trở Liễu Khiên Lăng bắn về phía dưới vách núi thân hình. Dò xét trước mặt màu diễm, khoe màu đua sắc, thất thái quang hoa lưu chuyển không ngừng, màu đào cuộn cuộn, như sóng biển trập trập, vừa giống như Cự Long trần trụi, lấy Vạn Quân Chi Thế hướng bên dưới vách núi cuồng tả đi.

Liễu Khiên Lăng kinh hồn hơi định, cúi đầu phát hiện dưới chân xuất hiện một đạo bảy sắc cầu vòng cầu, quanh co phiêu triển, quanh co diên hướng bên dưới vách núi. Trong phút chốc, đen nhánh bỏ đêm sáng như ban ngày, bất quá tình cảnh này thật là nhân gian hiếm thấy. Toàn bộ hồng kiều Thất Thái tương hòa, thái mang lông lánh, mơ hồ hiện lên nhân nhật thom dịu. Bộ dáng cũng tựa như thật cầu một dạng hai bên xếp hàng xếp hàng Trụ lan, trên đó trạm trổ long phượng, trông rất sống động, mặt cầu khối khối cầu bản có thể thấy rõ ràng, chẳng qua là hết thảy các thứ này đều là quang sắc thành. Bảy sắc cầu vòng cầu chung quanh phương viên trăm dặm, núi là màu núi, cây là Hoa cây. Đạp cầu trên trời cao, Hắc Vân diệt hết, hiện ra một mảnh U Lam, sao lốm đốm đầy trời, màu thán Quyên Quyên. Tập tập Thanh Phong, nhân nhật thom dịu, trong lúc nhất thời quét tới bao nhiêu phiền ưu.

Bởi vì trong lòng một mực nhớ mong ân sư, muốn mau sớm tìm tới hần, cho nên cũng không rảnh thương thức, cũng không thể nào cố kỵ, nhắc chân liền bước lên bảy sắc cầu vòng cầu chạy bên dưới vách núi đi, cũng không để ý cầu kia là có hay không có thể qua biết dùng người.

Ha ha, Liễu Khiên Lăng trong lòng tốt một phen vui vẻ, hai chân đạp ở bảy sắc cầu vòng cầu trên, chẳng những có thể đi tiếp, hơn nữa mềm mại như tơ nhưng, tự dưới chân ồ ồ rơi vào tia (tơ) chút âm áp, nhiệt lực thúc đẩy sinh trưởng, thể xác và tinh thần chợt cảm thấy vô hạn sáng khoái, mỗi một hoàn toàn không có, tuyệt không thể tả. Liễu Khiên Lăng dọc theo hồng kiều vọt xuống, từ xa nhìn lại, bồng bồng bên trong Tiên Từ, lừng thừng Thái Hà. Ước chừng sau nửa giờ, Liễu Khiên Lăng hai chân rơi vào đáy vực.

Thu chân chưa ổn, quay đầu nhìn lại bảy sắc cầu vòng cầu lúc, trong chớp mắt cuốn thành một cái thái cầu đang ở Liễu Khiên Lăng trước mắt, nhìn một cái cuối cùng bảy sắc cầu vòng cầu, mới biết mới vừa rồi đạp cầu là bảy sắc cầu vòng cầu thành, không khỏi trong lòng lại vừa là vui mừng. Từ từ giơ tay lên đi bắt bảy sắc cầu vòng cầu, không ngờ bảy sắc cầu vòng cầu khéo léo tránh thoát, sau đó hướng đáy vực sâu bên trong chậm rãi bay đi. Nhìn bảy sắc cầu vòng cầu ở phía trước chậm rãi phi hành, Liễu Khiên Lăng nghĩ (muốn) có lẽ là hướng dẫn chính mình tìm ân sư đi, cũng không nghĩ nhiều, sau đó đi.

Theo thái cầu Liễu Khiên Lăng một đường đi tới, thỉnh thoảng hoặc ngừng đầu nhìn một chút vạn trượng đỉnh núi, thẳng vào trong mây. Lúc này, Đông Phương chân trời, một vòng mặt trời đỏ chính nhiễm nhiễm dâng lên. Vạn đạo Hà Quang đuổi đi kinh khủng đêm tối, không trung đã không thấy được một tia Hắc Vân, sạch sẽ như giặt rửa, bất quá trong sơn cốc sương mù sáng sớm lượn lờ, Vụ chung lộ tán, dịu dàng thanh nhẹ, khắp núi khắp cốc, hoa đại cỏ đại, thom dịu trập trập.

Hết thảy tựa như mơ, toàn bộ như Huyền, Đan Dương bắn phá mê mang.

Đi theo bảy sắc cầu vòng cầu một đoạn đường đi,

Dọc đường đi qua sơn cốc, khắp nơi đều là non xanh nước biếc, phương thảo thẹn thùng hoa, Bách Điều Linh Linh, điệp Phi đình bay liệng, tốt không được tự nhiên. Khắp núi khắp cốc, trong thiên địa, linh khí yêu kiều, U Nhã thanh tĩnh. Liễu Khiên Lăng thở dài nói: "Tốt một cái nhân gian Tiên Cảnh, ở chỗ này không phải là thần tiên tái quá thần tiên!" Không khỏi hít thở sâu, hít vào thở nạp, chợt cảm thấy lưỡi nhuận miệng phương, sung sướng tuyệt luân. Cả người giống như lột xác như thế, tai thính mắt tinh, đầu não vô hạn Thanh Ninh.

Đi qua mấy cái ưu nhã sơn cốc, bảy sắc cầu vòng cầu rốt cuộc dừng lại. Liễu Khiên Lăng ngừng đầu nhìn lúc, trước mắt xuất hiện một cái to lớn sơn động, rộng rãi ước ba bốn trượng, cao chừng trượng nửa. Động phía trên có khắc mấy cái cuồng phóng chữ to —— Quỳnh núi Tiên Giới. Trước động phương rộng rãi bằng phẳng, hai bên địa thế hơi cao. Nhìn kỹ lúc, ở Đông Phương chói mắt dưới ánh mặt trời, Liễu Khiên Lăng phát hiện, nơi này thấy Sơn Thạch cũng dị thường hoa lệ. Duỗi tay sờ xoạc, nhu hòa mà hoa nhuận. Từng cái nhìn kỹ, ngừng đầu tìm ngẫm, Liễu Khiên Lăng thất kinh, ta trời ạ. Nơi này Sơn Thạch, nhỏ như đá vụn, đạt tới quần sơn, đều không ngoại lệ tất cả đều là quý giá Thủy Ngọc thành. Đây thật là trong thiên hạ không thiếu cái lạ, người thời gian lại còn có như vậy chỗ, Liễu Khiên Lăng chất lưỡi thôn thức. Nhìn lại kia trong động, Tiên Khí lượn lờ, vân chung vụ úy, vách động cắt băng tiêu, óng ánh trong suốt. Cũng không biết bên trong có bao nhiêu huyền diệu.

Ngẩng đầu Thiên Vũ, đêm qua cùng ân sư học thần công thương Nhai, Ân ở cao ngàn trượng vô ích. Cúi ngẫm Đông Thiên. Dưới chân là quần sơn liên tục, thần dương diễm đốt, đẹp không thể tả.

Bảy sắc cầu vòng cầu này thời gian không chờ Liễu Khiên Lăng động tác, đã sớm hoa một vệt ánh sáng ẩn vào Liễu Khiên Lăng trong cơ thể. Liễu Khiên Lăng đến gần cửa hang tìm một khối đẹp để mỹ ngọc ngồi, đôi mắt nhắm đi. Phát hiện chỗ này sơn cốc nói là ở đáy vực, thật ra thì so với chung quanh những địa phương khác cũng cao, sơn động thật ra thì vẫn là ở cao nhai trên, chỗ Đại Sơn bên dưới vẫn là vô số hiểm trở đỉnh núi. Nhìn về chân núi, sâu không lường được. Đây thật là Sơn Ngoại Hữu Sơn, Sơn Trung Sơn kia. Sơn động bên cạnh (trái phải) có một liên thác nước, giờ phút này chính Ngân Hoa lãng mư dâng trào, thỉnh thoảng truyền tới tiếng nổ, kẹp sáng sớm bảy chim thúy mình.

Ngắm nhìn kỳ quái sơn thế, Liễu Khiên Lăng cảm khái liên tục, núi nếu này, người cũng vậy, nhân sinh biến hóa tràn đầy bao nhiêu biến số cùng không xác định, ai có thể nói tới thanh đây!

Thu hồi suy nghĩ, Liễu Khiên Lăng nhắm mắt ngồi ngay ngắn, tâm lý tính toán tĩnh tâm xuống, suy nghĩ một chút sau này dự định.

Đám mây trên, một vị bạch đạo bào lão giả, Ngân Tu lung lay, Phát Trần khẽ giờ lên, một mực nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng, thấy hắn lẳng lặng mà ngồi sau đó, khỏe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, Phát Trần giương lên hướng thiên Vũ thổi tới, như Bạch Vân một góc.

Làm Liễu Khiên Lăng khi mở mắt ra sau khi, loạn loạn suy nghĩ đã tĩnh như mặt nước phẳng lặng. Nhẹ nhàng đứng lên thân hình, vững bước đi về phía vách đá, ngạo nghễ nhìn chân trời. Trong mắt bắn ra sắc bén ánh sáng, phá qua mây mù, nhìn thẳng dưới ánh mặt trời núi non trùng điệp. Trong đầu hắn suy nghĩ gì, không biết đến, liền lấy như vậy ngạo nghễ đứng thẳng, không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Vô tình gặp gỡ Đào Môn

Liễu Khiên Lăng đội mặt trăng lên Đông Thiên lúc, mặt tháng mà ngồi, ngưng thần tĩnh khí. Từ từ hình thể hư vô, chỉ có tư tưởng hòa tan thiên nhiên. Trong ý nghĩ dần dần rõ ràng hiện ra các loại ân sư sở thụ thân công diệu quyết. Liễu Khiên Lăng thử thăm dò trực vừa khởi động, nhưng phát hiện đa số pháp quyết đều không cách nào thúc giục, thăm nói ứng là mình tu vi không đủ, không cách nào cười. Bất quá có mấy loại pháp quyết có thể dễ dàng phát động, dù sao ân sư truyền từ mình một bộ phận công lực. Chẳng qua là chưa từng kinh nghiệm, không dám mạo vào, chẳng qua là thúc giục một hai chủng pháp quyết. Tiếp theo thời gian, thử đến thúc giục khác pháp quyết, ngăn ngủi mấy ngày, có thể tu luyện đủ loại pháp quyết không ngờ quen việc dễ làm.

Ngày hôm đó, Liễu Khiên Lăng trong đầu nghĩ các Quyết đơn luyện đã không còn đáng ngại, cần gì phải không thử một chút đồng thời thúc giục mấy loại pháp quyết hiệu quả như thế nào? Nghĩ đến liền làm, chỉ thấy một tháng xuống sáng chói lóng lánh cửa sơn động, một cái thiếu niên áo trắng, mặt hướng Đông Thiên, nhìn trăng ngồi xếp bằng. Cặp mắt khép hờ, giờ lên hai cánh tay vũ động. Khi thì trước mắt đan chéo, khi thì bình thân, khi thì giờ lên ép xuống. Thân hình vừa mới bắt đầu một mực mặt hướng Đông Phương, nhưng theo động tác tăng nhanh, thân thể bắt đầu xoay tròn, lại càng chuyển càng nhanh, đến cuối cùng mau không phân rõ từ đầu đến cuối. Chỉ thấy quanh thân Quang Hoa lóng lánh, màu khói bay lên, bên ngoài cơ thể vòng quanh tầng tầng hào quang, không ngừng căng rút. Các tầng hào quang từ trong ra ngoài, màu sắc từ cạn tới sâu, càng hướng vào phía trong bên màu sắc càng dày đặc, làm cho người ta cảm giác có chút quỷ dị khó dò. Một phen động tác sau khi, cuối cùng song chưởng hướng đông thiên phương hướng chột đẩy ra. Nhưng nghe khuyên thiên nổ vang liên tục, tuần con mắt hơi mờ, chỉ thấy phía trước trong thiên địa bụi mù cuộn cuộn, hơn trăm ngôi Bích Ngọc đỉnh núi phanh nhiên nổ tung, ngọc tiết bay tán loạn. Chừng hơn một canh giờ sau, trước mắt mới về lại yên lặng. Liễu Khiên Lăng trên song chưởng xuống giao hợp bình ô đan điền miệng, bình tức thu công, chột cảm thấy cả người thoải mái vô cùng. Thử điều tức vận công, phát hiện ân sư sở thụ thân công pháp quyết toàn bộ luyện xong, chẳng qua là cảnh giới còn rất thấp.

Đứng lên thân hình, giãn ra eo, lẳng lặng nhìn dưới ánh trăng Quỳnh núi ưu mỹ cảnh sắc, không khỏi nhớ tới đá xanh Sơn Trang tạo nhả giản dị sinh hoạt, cũng không biết cha mẹ có khỏe không? Ân sư bây giờ như thế nào? Gió núi trập trập, quần sơn ngâm nga, cây rừng quét quét bị gió thổi động âm thanh, bên tai té bay lượn, một loại nhân thế tang thương mùi vị tự nhiên nảy sinh.

Quay đầu nhìn lại, đột nhiên nhớ tới, cái này đẹp để sơn động còn chưa từng chiếu cố, ngược lại vô sự, sao không vào xem một chút. Lúc này Liễu Khiên Lăng mặc dù thời gian qua đi mấy ngày, nhưng đã xưa không bằng nay, một thân Vô Thượng Pháp Quyết, thần công Hộ Thể, mặc dù luyện còn rất bất đáo gia, nhưng là không phải người thường có thể dụng. Một điểm này hắn biết rõ, cho nên bằng thêm đảm thức cùng hào hùng, hướng chỉ Liễu Khiên Lăng trời sinh tư chất thông minh, tâm tư kín đáo. 15 tuổi mặt mũi lúc này hiện lên mười tám tuổi cương nghị cùng chim. Tuần trên mặt, khỏe miệng một tia nhàn nhạt cười lạnh, tự tin vô cùng mà lão luyện.

Cất bước muốn bước vào cửa hang trong nháy mắt, quay đầu đột nhiên liếc thấy sâu kín thảng vô ích, chầm chầm đầy sao Thiên Vũ, một đoá Bạch Vân nhàn nhàn trôi giạt, giống như thư giường, sắc khiết cuộc so tài tuyết, oánh tựa như nhu miên. Liễu Khiên Lăng mừng rỡ như điên, khi còn bé liền mơ ước chính mình nếu có thể ngủ ở Bạch Vân bên trên tốt biết bao nhiêu, nhắm mắt lại, nằm ở trắng tinh trên đám mây, lấy thác nước là liên, Bạch Vân làm giường, ở trời xanh xuống phiêu a phiêu, thật là nhiều thích ý. Vì vậy dừng bước lại, lần nữa khoanh chân ngồi xuống, tìm kiếm trong đầu pháp quyết, nhìn có thể hay không thật phát hiện mình tâm nguyện. Tĩnh Tĩnh tìm kiếm sau một lúc, trong ý nghĩ hiện ra một cái tên là co rút Mạch thân công pháp quyết.

Theo phát Quyết miêu tả, thúc giục thần công, ngàn dặm nơi trong nháy mắt có thể co lại thành doanh tắc, phía trên đã phát sinh hết thấy hiện ra hết trước mắt. Một khi pháp quyết thu hồi, là lại có thể hết thấy khôi phục nguyên dạng.

Liễu Khiên Lăng một trận vui vẻ, yên lặng phát động co rút Mạch thần công, kia hóa mỹ lệ Bạch Vân lẳng lặng xuất hiện ở trước mắt, so với tưởng tượng còn mỹ lệ hơn, còn phải mềm mại, nhẹ nhàng vuốt ve, dịu dàng mà nhẫn nại, cao nhã yên lặng. Ngón giữa nhẹ câu, điểm hướng cửa hang hai bên thác nước, trong nháy mắt hai liên thác nước tung bay thu nhỏ lại đúng là châu vọt vọt liền cái màn giương, che ở Bạch Vân giường hai bên. Liễu Khiên Lăng, nhẹ nhàng nhảy lên, khoái hoạt nằm ở bạch trên giường mây, dò xét thác nước ngăn che rèm cửa sổ, ngân vũ đột sóng là cả, cách liêm thấy vật, như ẩn như hiện, diệu thú hoành sinh. Hương thụ một hồi, Liễu Khiên Lăng người nhẹ nhàng nặng lại đứng ở cửa hang, thúc giục một cái khác pháp quyết, đem thác nước trắng xóa vài giường phong ấn ở trên cánh tay trái. Sau này nếu muốn hưởng dụng, chỉ cần thúc giục Phong Ấn pháp quyết liền có thể. Nhìn trên cánh tay trái Bạch Vân Phi thác đồ án,

Liễu Khiên Lăng hài lòng gật đầu một cái, sau đó phi thân bắn vào trong sơn động.

Sơn động sâu bên trong trận trận gió lạnh đánh tới, khí lạnh bức người, Liễu Khiên Lăng có chút rung mình một cái, mơ hồ cảm thấy này động tuyệt không phải đơn giản như vậy. Trực giác nói cho Liễu Khiên Lăng, nhất định cẩn thận mới được. Thúc giục Chân Lực, chiêu hồn Thần Kiếm trong nháy mắt hồng quang chợt lóe, tăng vọt thân hình, xuất hiện ở Liễu Khiên Lăng trước người, dò thăm Kiếm Cung đem Liễu Khiên Lăng thật chặt hộ ở trong đó. Ngự đến chiêu hồn Thần Kiếm Liễu Khiên Lăng cẩn thận từng li từng tí hướng trong động sâu bên trong bay đi, hắc ám bên trong sơn động, vách động lam lóng lánh, oán linh khóc kể, vô số con mắt nhìn chăm chăm Liễu Khiên Lăng, tựa hồ tùy thời muốn xé nát Liễu Khiên Lăng một dạng nhưng ánh mắt tiếp xúc chiêu hồn Thần Kiếm màu đỏ Kiếm Cung kia một thoáng vậy, toàn bộ ánh mắt lãnh đạm đi xuống, tựa như có vô cùng sợ hãi, nhanh chóng lặng lẽ giấu.

Ngự Kiếm Phi Hành một trận sau khi, Liễu Khiên Lăng trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một nơi thâm viễn. Nước biển có màu nâu đen, quá đi vào trong màu sắc khôi bệnh thâm, xa xa nước biển sâu bên trong, gần như đen nước tương về. Liễu Khiên Lăng không dám tùy tiện bay vọt, ngừng ở thâm Hải chi bờ, lẳng lặng nhìn lại, mặt biển không một tia sóng gợn, bình tĩnh dị thường, bình tĩnh có chút quỷ dị. Nhặt lên bên người một khối đá sỏi tiện tay đầu xuống biển, lại không một tia hồi âm, cũng không một tia rung động. Liễu Khiên Lăng cực kỳ kỳ quái, không khỏi lâm vào trầm tư.

Đang lúc ấy thì, Liễu Khiên Lăng phát hiện có người tới, lập tức người nhẹ nhàng Ẩn ở sơn động một nơi tiểu thạch sau khi, tình quan kỳ biến. Quả thật không lâu sau, từ Liễu Khiên Lăng vào hang một bên kia bay tới Đột một bóng người. Liễu Khiên Lăng len lén ngắm nhìn, phát hiện trước mắt là bốn cái tuổi xuân nữ tử, đều là một bộ màu trắng quân áo, nhìn tuổi tác bất quá đều là mười lăm mười sáu đáng vẻ, không khác mình là mấy. Mỗi người Ngự đến một đoá kiêu diễm Đào Hoa, béo mập mướt cỡ đồ bưng màu sắc, lóe then thùng đập vàng sáng. Kia Đào Hoa mùi thơm xông vào mũi, khiến cho người điên đảo tâm thần, Liễu Khiên Lăng không khỏi nhiều hút mấy cái, rất là nâng cao tinh thần.

"Đứng! Chính là chỗ này. Hoa nhi tử, hảo nhi tử, ta cùng Nguyệt nhi tử hôm đó chính là ở nơi này hải lý thấy Hồng Cầu, lúc ấy nó đang muốn bay ra sơn động, đáng tiếc bị chúng chị em gái quấy nhiễu, lại đem về trong động, chui vào này nước tương Ninh Hải không chịu đi ra." nói chuyện thiếu nữ một tay chỉ biển, một cái tay khác tức giận nắm bên hông bảo kiếm. Nàng bên người khác một thiếu nữ nhẹ nhàng gõ đầu đồng ý.

Nghe ra, gật đầu thiếu nữ kêu Nguyệt nhi, Quyên cho tiểu mị, phình đình Nhã Lệ, thu ba lưu chuyển, thần nhiên cười chum chim, rất là động lòng người. Nghe Nguyệt nhi thủy thanh đạo: "Viên nhi muội muội nói không sai, hai người chúng ta tự biết không phải là quái vật kia đối thủ, cho nên nhanh đi về nói cho sư phụ nàng lão nhân gia."

"Ừ! Các người làm đúng, cái đó Hồng Cầu truyền thuyết ở nơi này nước tương Ninh Hải tu luyện mấy ngàn năm, tu vi thật là cao thâm, gần bằng tỷ muội chúng ta lực lượng, căn bản không phải đối thủ của hắn." Một người trong đó khá lớn cô gái nói.

"Hừ! Hoa nhi tử! Có cái gì cùng lắm, không phải là một hồi con lươn sao? Ta cũng không tin hàng không dùng được nó! Nếu không phải mới vừa rồi đột nhiên Quân Phong đồ nát, sư phụ bận bịu bảo vệ bọn sư tỷ muội, sư phụ nhất định sẽ hàng phục quái vật kia. Đáng chết núi lở, hủy chúng ta nhiều như vậy phòng xá Đình lâu, đây chính là chúng ta tâm huyết nha!" Viên nhi bất mãn vừa nói.

"Đừng nói, Viên nhi muội muội, trong môn hơn ngàn chị em gái không một suy giảm tới, đã là vạn hạnh, chớ có lao tao, vui mừng mới được." Hoa nhi đạo. Nguyệt nhi nhìn Đại Sư Tỷ cùng Viên nhi vốn muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng không có mở miệng, mặt mũi như cũ bình tĩnh như vậy nhu hòa giống như Tú Tú Đào Hoa.

Một mực không lên tiếng hảo nhi đạo: "Đi qua chuyện cần gì phải nhắc lại, bây giờ mấu chốt nhất là như thế nào ở chỗ này đưa tới Hồng Cầu, ở trong sơn động này chúng ta là không cách nào hàng phục nó." Nghe vậy, vài người nhất thời im lặng, lại yên lặng. Chỉ chốc lát sau, hảo nhi nói tiếp: "Nghe nói, Hồng Cầu mỗi trăm năm mới xuất động một lần, hơn nữa ở đen nhánh đêm, Nguyệt Viên lúc, hút chân thiên địa linh Hoa, phục vào trong động biển sâu tu hành, lần này xuất động, là nó một lần cuối cùng xuất động, nếu như được như ý, trăm năm sau liền tu luyện thành tiên." Nói xong, hảo nhi mặt hiện vẻ buồn rầu, mấy vị khác nhìn, cũng không khỏi than thở liên tục.

Chương 60: Quỳnh Sơn Tiên Cảnh

Liễu Khiên Lăng lắng nghe bốn vị cô gái tuổi thanh xuân đối thoại, trong lòng yên lặng tính toán. Từ các nàng nói chuyện bên trong Liễu Khiên Lăng ít nhất có thể biết ít nhất ba giờ tin tức. Một là sơn động này trừ chính mình tiến vào cửa hang, còn có... khác cửa hang. Hai là nơi này có một cái thần bí môn phái, trong môn tựa hồ tất cả đều là Nữ Đệ Tử, trước mắt bốn cô gái chính là trong đó đệ tử. Ba là này trách biên kêu nước tương Ninh Hải, trong biển có một cái quái vật kêu Hồng Cầu, bọn họ muốn chinh phục nó, không muốn bị chính mình tu công trong lúc vô tình quấy nhiễu, trong bụng tốt một phen ý then. Nhìn trong trăm mặc bốn cô gái, Liễu Khiên Lăng suy nghĩ rốt cuộc có nên hay không hiện thân đây? Không hiện thân gặp mặt, nhiều người ta chuyện tốt, lộ ra không quá địa đạo. Huống chi mình đi nhằm vào nơi đây, cần phải có người chỉ điểm như thế nào đi ra ngoài. Nhưng nếu hiện thân, lại nên làm như thế nào đây? Tình thế khó xử một hồi, cuối cùng từ tiểu thạch sau khi lưng thường đi ra. Phụ cận hướng bốn vị nữ tử vái một cái thật sâu đạo: "Liễu Khiên Lăng gặp qua chư vị." Bốn cô gái đồng loạt xoay người, thấy trước mắt đột nhiên toát ra một người, hơn nữa còn là một cái tuấn tú thiếu niên, thật là là ngoài ý muốn, theo bản năng sờ về phía thắt lưng vũ khí.

Liễu Khiên Lăng cách nhìn, bận rộn cười nói: "Các vị chó trách, tại hạ cũng không địch ý, chỉ là vừa mới tỉnh cờ nghe chư vị bàn luận trong biển Hồng Cầu chuyện, tại hạ cũng muốn tấn phần sức mọn." Nói xong, mỉm cười nhìn về bốn vị nữ tử, tao nhã lịch sự.

"Chỉ bằng ngươi! Cất! Ngươi có bản lĩnh gì dám nói như vậy, ngươi cũng đã biết kia Hồng Cầu lợi hại? Sư phụ ta là tu vi bậc nào, bao nhiêu năm rồi cũng không làm gì được hắn!" Viên nhi lạnh lùng nói, mặt đầy vẻ khinh thường.

"Viên nhi! Không được vô lễ." Hoa nhi lạnh lạnh đạo: "Thiếu Hiệp chó trách, em gái còn tám bé không hiểu chuyện, miệng xuống không ngăn cản, mong rằng tha thứ."

Liễu Khiên Lăng như cũ khẽ mỉm cười nói: "Ha ha, nơi nào. Là tại hạ có chút đường đột, không biết tự lượng sức mình, còn hy vọng Viên nhi cô nương thứ lỗi mới được."

Hoa nhi liếc mắt nhìn không nói thêm gì nữa Viên nhi đạo: "Không biết Thiếu Hiệp là phương nào nhân sĩ, vì sao xuất hiện ở Quỳnh núi đây?"

Liễu Khiên Lăng một chút suy nghĩ, áp đạo: "Tại hạ là Long Vân sơn nhân sĩ, vài ngày trước, theo gia sư đi một nơi hiểm Nhai hái thuốc, không cẩn thận trượt chân ngã vào sơn cốc. Mặc dù nhưng vận may không có chết, bây giờ lại như rớt trong sương mù, không biết người ở chỗ nào, không biết như thế nào về đến cố hương. Nếu như cô nương có thể chỉ điểm bên mê, tại hạ vô cùng cảm kích." Nói xong những lời này, Liễu Khiên Lăng thầm nói tự mình nghĩ không tới lại cũng sẽ nói láo, không khỏi thầm mừng mình mấy tiếng. Bất quá cũng không triệt, cũng không thể đối với (đúng) người xa lạ cái gì đều nói đi. Huống chi, trước mắt tình huống ngược lại đúng là thật.

Thấy Liễu Khiên Lăng gương mặt hiền lành, giữa hai lông mày lộ ra chính khí, vừa anh tuấn tự nhiên, cử chỉ văn nhã. Hoa nhi nhẹ nhàng gõ đầu đạo: "Không dối gạt Thiếu Hiệp, chúng ta dưới mắt quả thật đối mặt một trận cùng Tà Vật đại chiến sinh tử, hơn nữa thắng bại khó liệu. Chúng ta bèo nước gặp gỡ, sao dám làm phiền."

Liễu Khiên Lăng thần nhiên nói: "Tại hạ tuy không hơn người tu vi, nhưng là thành tâm trình diễn miễn phí một phần lực lượng mà thôi."

Một bên Viên nhi thấy Liễu Khiên Lăng như thế khiêm tốn biết lễ, chợt cảm thấy có chút đỏ mặt, nhẹ giọng nói: "Mới vừa rồi nhiều có đắc tội, xin hãy thứ lỗi." Nói xong, mặt đỏ hơn, bận rộn đem đầu ngoặt về phía một bên.

"Ha ha." Mấy vị khác nữ tử không khỏi cười ra tiếng. Liễu Khiên Lăng hướng Viên nhi áp đạo: "A Liễu Khiên Lăng làm sao biết trách cô nương đâu rồi, chỉ cần chư vị không trách tội tại hạ mạo muội quấy rầy vậy lấy là cảm kích vạn phần."

Trong lời nói, hảo nhi cùng Nguyệt nhi cũng không từng mở một lời, nhưng lại đều là Liễu Khiên Lăng tuấn tú văn nhã hấp dẫn. Mơ hồ sinh ra rất nhiều tâm trí, hiện ra hết khuôn mặt lệ trong mắt. Chẳng qua là đó là một loại Điem Điem cảm giác, như nhàn nhạt thơm dịu, tràn đầy cảm dỗ. Nguyệt nhi thỉnh thoảng dò xét thiếu niên trước mắt khuôn mặt tuấn tú, sống mắt lưu chuyển, đưa tình hàm tình.

Hoa nhi nhìn nước tương Ninh Hải, yên lặng một hồi đạo: "Thiếu Hiệp nếu như không ngại, trước theo ta các loại (chờ) trở về tỷ phái Đào Môn như thế nào?"

"Như thế tốt lắm, vậy thì cùng kính không bằng tuân mệnh." Liễu Khiên Lăng thi lễ nói.

Mọi người không nhiều lời nữa, đoàn người hướng sơn động ra chạy như bay. Năm người từ đầu đến cuối lẫn nhau hàm, Hoa nhi trước nhất, sau lưng theo thứ tự là hảo nhi, Nguyệt nhi, Viên nhi, Liễu Khiên Lăng cuối cùng. Phi hành bên trong, Liễu Khiên Lăng chú ý tới cái cửa ra này cùng mình đi vào cửa hang đơn giản là khác biệt trời vực.

Trong động dòng chảy róc rách, tốt lắm tu trúc. Bên người trải qua địa phương, không khỏi sinh cơ dồi dào. Mơ hồ cảm thấy trong rừng rậm Trần Thủ nhả vật toán loạn. Trong động lại vẫn gió mát tập tập, hoa mùi thơm khắp nơi, thật có thể nói là thần tiên Động Phủ, Liễu Khiên Lăng âm thầm lấy làm kỳ.

Đại khái phi hành khoảng một canh giờ, năm người rốt cuộc lao ra cửa hang. Trục thẳng thân hình, năm người bay liệng ở trời xanh xuống, trước mắt trong giây lát nhất phái rộng rãi, sáng tỏ thông suốt. Nhất là Liễu Khiên Lăng nhiều ngày tới ở trong sơn cốc hành công tu luyện, đầy mắt tất cả đều là hiểm Nhai tuyệt bích, lúc này còn có cái loại này Biển rộng mặc Cá nhảy, trời cao mặc chim bay thoải mái.

Cúi đầu tuần ngắm quần sơn, trời xanh bên dưới, vú mọc như rừng, liên miên bất tuyệt. Đỉnh núi giữa mây mù lượn quanh, khói nhẹ lượn lờ, như sa tựa như Lăng nhẹ nhàng lưu loát, thon dài Xảo Xảo. Phía trước, bốn đóa Đào Hoa a na bay đi, lóe đến mê người màu hồng, tựa như Thái Diệp nhẹ nhàng

Phía trên đứng thẳng bốn cái tuổi xuân nữ tử, quả Hiên Hoa kiều điểm ướt át. Miếng ngói trời xanh Vũ, thúy vô ích như giặt rửa. Thân tể Lưu Vân sắc kiều điểm mỹ nữ, đó là như thế nào một loại hải hòa, Liễu Khiên Lăng thường thức nhìn chăm chú. Bốn cái tuổi xuân nữ tử như nhau màu trắng quần lụa mỏng, dưới ánh mặt trời rạng ngời rực rỡ, tập gió đưa thoải mái, vạt áo theo gió, Đào Hoa như lửa, quần trắng tựa như ba, như vậy tình cảnh Liễu Khiên Lăng yên lặng than thở.

Liễu Khiên Lăng thức giấc thân hình, trong nháy mắt xuất hiện ở Hoa nhi bên người, có chút thi lễ hỏi "Dám hỏi cô nương nơi này là địa phương nào? Lại thần kỳ như vậy?"

Hoa nhi nhìn chăm chú phía trước đi, lẳng lặng nói: "Thiếu Hiệp có chỗ không biết, đây là Quỳnh miền đồi núi giới, kề cận Nam Thiên Dương. Quỳnh núi là một nơi thần kỳ chỗ, nơi này bất kỳ một ngọn núi, vô luận lớn nhỏ, tất cả đều là mỹ ngọc tốt đẹp thúy, linh tinh bảo thạch. Quỳnh núi là vũ trụ đang lúc một nơi linh Hạch chỗ, cho nên linh khí đầy đủ, mới mang bầu như vậy thần kỳ. Theo sư phụ nàng lão nhân gia nói, này Quỳnh núi vì thiên hạ Cửu Đại danh sơn một trong, cùng Nam Thiên dương sơn nước liên kết, chẳng qua là dị thường thần bí. Người trong thiên hạ đều biết còn lại tám đại danh núi cùng tam đại Dương xác thực chỉ, mà nhưng tiên có người biết Quỳnh núi cùng Nam Thiên Dương xác thực điểm. Bởi vì Quỳnh núi nơi ở một cái kỳ lạ trong không gian, hơn nữa phiêu hốt bất định, cho nên cũng có người danh hiệu Quỳnh núi là phiêu miểu núi. Chính là nguyên nhân này, trong thiên hạ chẳng qua là nghe xuyên Quỳnh núi đẹp, lại hiếm có duyên vừa thấy nó mặt mũi thực. Rất nhiều người tu chân cùng các loại Linh Dị Tu Chân Giả cũng mơ ước đi tới nơi này, bởi vì nơi này có bọn họ nằm mộng cũng nhớ muốn chế tạo Tiên Khí pháp bảo tuyệt cao tài liệu. Nhưng thật đáng tiếc, cơ hồ không có người chân chính có thể tìm tới nơi này. Nói ra thật xấu hổ, mặc dù tỷ muội chúng ta ở chỗ này Đào Môn tu luyện công pháp, rốt cuộc chúng ta như thế nào xuất nhập Quỳnh núi cũng không biết được. Có lúc nghĩ đến, thật không biết là mộng hay lại là thực tế, nơi này tựa hồ hết thảy đều thần kỳ như vậy phiêu miểu. Ngược lại Thiếu Hiệp làm ta rất khó hiểu, người là như thế nào xông vào Quỳnh núi đây? Đúng như lời người nói, kia ngược lại thật là tạo hóa."

Liễu Khiên Lăng trở về liếc mắt một cái lệ vô ích xuống đi xa quần sơn, cười nói: "Xem ra người trong cuộc mơ hồ lời này xác thực có đạo lý. Ta có thể có này một lần, mình cũng rất hồ đồ, coi như là mơ cũng tốt, bất quá giấc mộng này ta rất thích, hy vọng mơ lâu nhiều chút."

Hoa nhi cúi đầu nhìn một hồi dưới chân Tinh Tinh đi xa quần sơn, linh lóng lánh, kỳ dị tuyệt luân, cũng cười nhạt nói: "Nơi này bởi vì không chỗ không ngọc, linh khí uẩn kỳ, cho nên nơi này vĩnh viễn là mùa xuân, từ sẽ không có mùa đông cực lạnh, hạ trời nóng như thiêu, mùa thu tiêu điều. Nghe sư phụ nàng lão nhân gia nói, năm đó khai phái tổ sư Trần Tiên Tử Phi Thăng thành tiên đang lúc, không có thể xông qua cuối cùng nhất lượt thiên kiếp, ở Vụ chi cảnh lúc tu luyện trong lúc vô tình phát hiện Quỳnh núi chỗ, cũng thường thức phá thiên cơ nắm giữ ra vào phương pháp, từ nay không chịu rời đi, Tinh Tâm tu luyện, khuynh tình tạo phúc thương sinh. Đụng phải đau khổ cô nhi tất dẫn độ ở đây, Truyền Công truyền nghề, cho đến Phi Thăng thành tiên đi. Bởi vì nơi này Đào Hoa lung lay, cả năm không ngừng, có Bản Phái tự xưng Đào Môn. Tự khai phái tổ sư tới nay, đã có hơn hai nghìn năm lịch sử. Trong thời gian này Đắc Đạo Phi Thăng, nghe sư phụ nàng lão nhân gia nói thì có mười mấy vị. Người xem trên ngọn núi khắp nơi ngọc Cung kiến trúc, chính là Bản Phái hơn hai nghìn năm cơ nghiệp."

Liễu Khiên Lăng cúi đầu nhìn, lúc này mới phát hiện, lúc này dưới chân không chỉ là Quần Phong sừng sững, chỗ đỉnh núi nơi Quỳnh gạch thúy miếng ngói, lầu các đỉnh đài. Mà đỉnh cùng đỉnh giữa sửa hành lang nấc thang, với nhau lẫn nhau hàm, trùng điệp không dứt, thật là hùng vĩ đồ sộ. Không khỏi cảm thán đạo: "Thật là khí thế bàng bạc a!"

Sau lưng Viên nhi một mực bám lấy lỗ tai nghe hai người người một lời ta một lời nói không xong, không nhịn được tiến lên trước chen miệng nói: "Chúng ta Đào Môn kiến trúc nhưng là tái quá hoàng cung thẳng được Thiên Phủ, tổng cộng có bảy Cung bốn mươi hai viện. Bốn mươi hai viện nhắc tới quá nhiều, bảy Cung theo thứ tự là Thúy Hương lầu, Triền Ngọc phòng, vai diễn Vân Đình, Vọng Nguyệt lầu, mặc hương Các cùng Dừng Tuyền Cung. Ha ha, mau nhìn! Sắp đến Vọng Nguyệt lầu."

Hoa nhi quay đầu liếc mắt nhìn Viên nhi, lại nhìn một chút Liễu Khiên Lăng, vẫn là lạnh nhạt mỉm cười, khẽ gật đầu. Vài người không nói thêm gì nữa, do Hoa nhi dẫn đường, tiếp tục phi hành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tử Tinh Nương Nương

Phòng chừng lại phi hành chừng nửa canh giờ, Hoa Nhi dẫn mọi người rơi vào một nơi Thúy Sơn đỉnh chóp, trước mắt xuất hiện một tòa hùng vĩ đất tiền lầu các, năm tầng cấu tạo, mái cong kiều vách tường, toàn thân đều là màu tím nhạt thủy tinh tài liệu, dưới ánh mặt trời lấp lánh lấp lánh, đẹp để phi thường. Lầu các chính giữa phía trên nằm ngang một tấm bảng lớn, ghi mấy cái Ngần Hoa chữ to, như nước chảy mây trôi. "Tử Tinh Cung" Liễu Khiên Lăng nói thầm. Trước lầu sau lầu rộng rãi bằng phẳng, đỉnh đài cấp hành lang, lộn xộn thích thú. Dưới đất đủ loại mỹ ngọc lát, trên đó trồng đầy kỳ hoa dị thảo, hẳn không Phiêu Hương.

Hoa Nhi quay đầu lạnh nhạt cười nói: "Liễu thiếu hiệp trước tạm dừng bước, đối đãi với ta nắm rõ sư phụ một tiếng." Sau đó phiêu nhiên rời đi. Hoa nhi cùng Viên nhi cũng cùng đi. Nguyệt Nhi chỉ hơi trầm ngâm, đợi cất bước phụt lại dừng lại.

Nguyệt Nhi ôn nhu nói: "Gia sư rất là nghiêm nghị, mong rằng Liễu thiếu hiệp chớ trách." Nói xong nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng. Sóng mắt lưu chuyển, đưa tình hàm tình. Liễu Khiên Lăng hơi mỉm cười nói: "Tại hạ tự đương tới chơi, hy vọng không là các vị mang đến quá nhiều bất tiện mới phải."

"Liễu thiếu hiệp nói qua, chúng ta trong này một lần tới một vị khách nhân, sư phụ cùng các chị em nhất định sẽ thật cao hứng." Nguyệt Nhi nhẹ giọng nói.

Nhìn lên trước mặt Nguyệt Nhi Liễu Khiên Lăng không nói nữa, lễ phép nhìn chăm chú. Lúc này Liễu Khiên Lăng mới nhìn kỹ Thanh Nguyệt mà dung mạo. Một thân làm vậy, băng tiêu ngọc kéo, Tú mặt sửa cánh, Thanh Nhã bên trong lộ ra một cỗ ôn nhu. Thấy Liễu Khiên Lăng nhìn mình, Nguyệt Nhi không khỏi có chút nhịp tim, trên mặt đỏ ửng, nhưng hai mắt vẫn là Tĩnh Tĩnh nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng, là Liễu Khiên Lăng tao nhã lịch sự hấp dẫn.

"Vọng Nguyệt Nương Nương xin mời Liễu thiếu hiệp!" Từ Tĩnh trong cung xa xa truyền tới Hoa Nhi thanh âm. Nguyệt Nhi hướng dẫn, Liễu Khiên Lăng sau đó hướng Từ Tĩnh Cung đi tới.

Nhìn Từ Tĩnh cung nội trần thiết, Liễu Khiên Lăng có chút kinh ngạc, vốn tưởng rằng sẽ là hết sức xa hoa. Nhưng trước mắt trông trải đại sảnh trừ chính thủ một tấm án kỷ, bên cạnh (trái phải) các một hàng ghế gỗ ra, lại lại không một vật, hết thấy đều như vậy giản dị, nhưng lại siêu phàm thoát tục.

"Ngươi tới, là vì kia Huyền Động Thần Long sao?" Trước mặt đưa lưng về phía mình thân hình thân nhiên nói, sau đó xoay người lại ánh mắt đông lạnh nhìn chăm chú Liễu Khiên Lăng. Liễu Khiên Lăng đối mặt cái loại ánh mắt này, không khỏi rung mình một cái, thầm nghĩ trong lòng, tốt tu vi cao.

Nhìn cái này thân hình, một thân lãnh đạm lãnh đạm y phục màu xanh lục, chừng ba mươi tuổi tác, nghĩ đến nhất định là Nguyệt Nhi các nàng sư phụ. Bận rộn thì lễ đáp: "Vân bối nào dám lỗ mãng, chẳng qua là nghe Quý Phái muốn Hàng Yêu trừ hại, cũng muốn tấn phần tâm tư thôi, mong rằng tiền bối tác thành."

"Ha ha, ta xem không phải đâu, ngươi đang ở đây Huyền Động ra tu luyện công pháp thật đúng là bá đạo, hủy ta nhiều chỗ lầu các, phải nói là tới quên được còn tạm được, không biết Liễu thiếu hiệp sư xuất cần gì phải môn?" Vọng Nguyệt Nương Nương nhàn nhạt hỏi.

Liễu Khiên Lăng thất kinh, thầm nghĩ xem ra là gặp phải cao nhân, một chút chím đọc cũng khẽ mỉm cười nói: "Tại hạ không môn không phái, bắt quá là một ở nông thôn hài đồng, hữu duyên lấy được một cái kỳ nhân điểm hóa, học được một chút công pháp, thật chưa nói tới sư xuất cần gì phải môn, mong rằng tiền bối thứ lỗi."

Vọng Nguyệt Nương Nương không nói nữa, đưa con mắt ngoài cửa sổ, ngắm nhìn nguy nga quần sơn, sau một hồi lâu xoay người lại, quét nhìn Liễu Khiên Lăng cùng chúng vị đệ tử liếc mắt, sâu kín thờ dài.

Hoa Nhi hỏi nhỏ: "Sư phụ?" Không đợi Hoa Nhi nói xong, Vọng Nguyệt Nương Nương nhẹ nhàng lắc đầu một cái, Hoa Nhi không nói nữa. Trong lúc nhất thời, lại yên lặng đến có chút thê lương.

Chỉ chốc lát sau, Vọng Nguyệt Nương Nương như cũ nhàn nhạt nói: "Mời Liễu thiếu hiệp đi tới trước." Liễu Khiên Lăng không biết là ý gì, nhưng vẫn là bước đi tới Vọng Nguyệt mệ bên người.

Chỉ thấy nàng tựa hồ chưa từng động tác, Hữu Chương đã vỗ vào Liễu Khiên Lăng huyệt Bách hội bên trên, Liễu Khiên Lăng chợt cảm thấy có vạn quân lực đè xuống. Nghĩ (muốn) xoay người bỏ chạy, lại không thể động đậy. Trong đầu nghĩ lần này xong, không nghĩ tới đường đường nhất phái chương môn như vậy so đo, mặc dù mình luyện công lúc quấy rầy các nàng, bắt quá đó là Vô Tâm, chung quy không đến nỗi muốn chết đi. Thật là thể sự khó liệu a, đáng tiếc chính mình nhân sinh đại sự một môn không làm cứ như vậy treo, thật là buồn rầu. Nơi này Liễu Khiên Lăng suy nghĩ lung tung đang lúc, chỉ nghe Vọng Nguyệt Nương Nương đạo: "Tĩnh Tâm Liễm Khí, vạn niệm quy nhất!"

Liễu Khiên Lăng suy nghĩ một chút ngược lại cũng thôi, dù sao đều là chết, nàng nói cái gì thì làm cái đó đi,

Coi như trả lại nàng cái giao phó. Vì vậy không nữa đồ nghĩ, từ từ liễm ở hô hấp, ngưng thần tĩnh đọc, thân thể dần dần hóa thành hư vô, duy thấy cả người khí huyết sôi trào, như Giang Hà vỡ đê, chạy du không ngừng, trong ý nghĩ đủ loại thần công Yêu Quyết trong chốc lát lấy cực nhanh tốc độ không ngừng thay nhau xuất hiện.

Bên cạnh bốn cái cô gái tuổi thanh xuân có thể mỗi cái hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, không mình bạch sư phụ ngày thường mặc dù nghiêm nghị, từ trước đến giờ thương yêu đệ tử, hôm nay vì sao đau như vậy hận một cái xa lạ thiếu niên, lại muốn đẩy hắn vào chỗ chết. Chỉ thấy kia Liễu thiếu hiệp bị sư phụ cưỡng ép ép dưới đất, như Tọa Thiên hòa thượng. Quanh thân tầng tầng kỳ quái Quang Hoa không ngừng lên lút căng rứt, toàn thân sáng chói lóng lánh. Thiên bách loại Kỳ Dị Chú Văn Pháp Phù ở quanh thân nhanh chóng xoay tròn, kèm theo thân thể Quang Hoa, một hồi bạch, một hồi đỏ, một hồi bột, một hồi xanh, một hồi đen, sau đó chu nhi phục thủy, không ngừng biến đổi. Cả người thật giống như ở Liệt Diễm bên trong thiêu đốt, thời gian một khắc khắc đi qua. Bốn thiếu nữ trong tay ngấm tràn đầy mồ hôi, giờ phút này ngược lại không phải là sợ, mà là Liễu Khiên Lăng lo lắng mà thôi, đảm nhiệm ai nấy đều thấy được sư phụ không phải là hại hắn, mà là vì hắn đã thông kinh mạch.

Ước chừng hai giờ sau khi, Liễu Khiên Lăng ngoài thân hào quang cùng kỳ quái chú phù dần dần trở nên có quy luật xoay tròn, màu sắc càng trong suốt mờ, lại bay xoáy lên lút sau một lúc, những thứ kia kỳ quái phù chú từ từ biến mất, Liễu Khiên Lăng trên mặt cũng dần dần bình tĩnh lại. Vọng Nguyệt Nương Nương thu công một bên, hiển nhiên có chút mệt mỏi, nhưng trong miệng lại lấp bắp nói: "Nguyên lai ngươi là hắc đồ nhi, ha ha. Đây thật là duyên phận, sư huynh a, sư muội cuối cùng là trả ơn ngươi, trong bụng còn dễ chịu hơn nhiều chút." Trên mặt hiện ra tia (to) tia tiếu ý.

Hoa Nhi, hảo nhi, Nguyệt Nhi cùng Viên nhi thấy sư phụ trên mặt lại có nụ cười, trong nháy mắt cao hứng có chút kích động, không nhịn được vui vẻ đến nước mắt chảy xuống. Trong trí nhớ rất hiếm thấy đến sư phụ nụ cười, khi còn bé nhận thức là sư phụ lạnh giá nghiêm nghị, sau khi lớn lên thường

thường thấy nàng đêm yên tĩnh một mình Vọng Nguyệt bóng người, mới dần dần cảm nhận được nàng lão nhân gia trong lòng nhất định chờ rất nhiều không khỏi khổ.

Nhìn dần dần khôi phục Liễu Khiên Lăng, Vọng Nguyệt Nương Nương một mực nhìn chăm chú, ánh mắt có chút mê ly, tựa hồ trở lại xa xôi đi qua.

Liễu Khiên Lăng mở hai mắt ra thời điểm, thấy Vọng Nguyệt Nương Nương chính nhìn chăm chú chính mình, ánh mắt hiền hòa, mặt mỉm cười, trong lúc nhất thời có chút hồ đồ. Nhưng cảm thấy đầu não nhất phái thanh minh, âm thầm thúc giục Chân Lực, phát hiện cả người kinh mạch đa số đã thông, ở Huyền Động miệng hành công không tiến lên cửa khẩu, nhiều đã xông qua. Vội vàng đứng lên thân hình, cảm kích áp đạo: "Vọng Nguyệt Nương Nương lớn như vậy ân, Liễu Khiên Lăng thật không biết như thế nào hồi báo."

"Ha ha, người không phải là phải giúp ta trăm yêu trừ ma sao? Bây giờ có thể, lấy người tu vi, mặc dù không tính là cao thâm, nhưng là không phải là một loại Tu Tiên Giả có thể so với. Hôm nay tất cả mọi người mệt mỏi, cô thả như thế, thật tốt nghỉ ngơi một chút, ngày mai lại nói. Đúng nếu đi tới nơi này, chính là duyên phận, Liễu thiếu hiệp không ngại nhiều du ngoạn mấy ngày, có lẽ sẽ được ích lợi không nhỏ. Tất cả mọi người đi xuống đi." Nói xong, Vọng Nguyệt Nương Nương rời đi trước.

Hoa Nhi, hảo nhi, Nguyệt Nhi cùng Viên nhi là Liễu Khiên Lăng an bài chỗ nghỉ ngơi cũng mỗi người nói lời từ biệt cô thả tách ra.

Quỳnh núi bóng đêm phá lệ mê người, núi xa Như Vân, gần cây Như Yên, ánh trăng Tĩnh Tĩnh vẩy vào quần sơn trên, tròn trắng treo ngọn cây, nhẹ sương mù, nhàn nhả Đào Hoa mà mùi thơm hơi mơ. Một cái dịu dàng bóng người hóa thành một đạo Lưu Quang tự Từ Tĩnh Cung bắn thẳng về phía Tĩnh Không, sau đó đồng dạng đạo ưu mỹ đường vòng cung bắn vào Quỳnh Sơn Huyền Động. Tựa như một vì sao rơi, nếu như một giọt trong suốt lệ, lóe động lòng người hào quang, chỉ tiếc trong nháy mắt liền biến mất, lưu lại chỉ có tiếc nuối.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Huyền Động quá yêu

Quỳnh Sơn Huyền Động nước tương Ninh Hải biển bờ, một cái thiếu niên quần áo xanh lẳng lẳng nhìn chăm chú nước tương Ninh Hải, ánh mắt kiên định mà cố chấp. Màu cam nước biển có chút hỗn loạn, tựa như bởi vì hoan hô mà run rẩy, mấy ngàn năm tu chân tang thương, rốt cuộc phải ở nơi này Nguyệt Viên thời khắc công đức viên mãn.

Không quay đầu lại, cũng không cần quay đầu, thiếu niên quần áo xanh nhàn nhạt nói: "Người, rốt cục vẫn phải muốn tới đến, chúc mừng ta vẫn là quyết định giết ta?"

Không nói gì, Vọng Nguyệt Nương Nương lẳng lẳng nhìn chăm chú trong bóng tối đứng ngao nghể bóng người, kéo trở về đã từng trí nhớ. Mấy ngàn năm nay, không biết bao nhiêu cái đêm trăng tròn, cái thân ảnh này bởi bạn chính mình, đuổi đi thê lương, nghiền nát tịch mịch. Sóng vai Đào Hoa độ, cặp tay thanh vân bên trong. Chính Tà Vô Gian Đạo, yêu hận vô thủy chung. Ngoài động, Hàn Tinh lóng lánh, vàng trắng cô độc vô bằng. Thỉnh thoảng hoặc sợ chìm dao động đêm, bi thương thanh giúp gió lạnh. Trong lúc bất chợt Vọng Nguyệt Nương Nương đẩy lòng dâng lên một tia xí phán, hy vọng thời gian không nữa lưu, trong thiên địa từ nay ngừng bất động. Yên lặng nhìn chăm chú hân, cứ như vậy, vĩnh viễn nhìn hân là được. Yêu cầu này quá đáng sao? Vọng Nguyệt Nương Nương si ngốc suy nghĩ.

"Động thủ đi!" Giờ khắc này, thiếu niên quần áo xanh đã xoay người lại, hai mắt bắn tán loạn đến kiếm như thế ánh sáng, nhìn chăm chú Vọng Nguyệt Nương Nương, trong miệng lạnh lùng thốt.

Dò xét trước mặt quen thuộc như vậy bóng người, Vọng Nguyệt Nương Nương trong lúc bất chợt cảm thấy có chút xa lạ, giống như là dương phạm đi xa thuyền bè, dần dần mơ hồ, cuối cùng lạnh nhạt Vô Ngân. Bởi vì kia thanh âm lạnh như băng một đã không một tia ngày xưa nhu tình. Chẳng lẽ Chính Tà thật vĩnh viễn bất lương lập sao? Chân tình ở Chính và Tà trước mặt càng như thế yếu ớt.

Thiếu niên quần áo xanh, mặt mũi trầm tĩnh mà tái nhợt, nhìn chăm chú Vọng Nguyệt mẹ ánh mắt không nữa một khắc rời đi, cứ như vậy bình tĩnh nhìn chăm chú. Đồng thời ngoài thân lóng lánh một tầng Huyền thanh sắc quang mang, cố gắng hết sức quý dị. Hai mắt nhấp nháy sắc bén, lạnh lẽo thê lương bên trong tựa như rung rung ý. Huyền thanh sắc quang mang ngọn lửa như vậy toát ra, thiếu niên quần áo xanh quanh thân chẳng biết lúc nào đã phủ lên một tầng hộ thể chân Cương, Huyền Y lung lay, trong yên tĩnh hiện lên tối cao tu vi.

Vọng Nguyệt Nương Nương giống vậy chuyên chú giải độc đến Huyền Y thanh niên ánh mắt, đồng thời nàng muốn nghe đến một cái thanh âm, một cái buông tha Chính và Tà phân tranh thanh âm, nhưng mà kia lạnh giá ánh mắt nói cho nàng biết, kia là không có khả năng. Một loại vô vọng cùng đau buồn quất nàng ngọt mơ, hân không muốn tỉnh lại từ trong mộng, hai tay có ý thức trốn tránh Hồng thường nghe kiếm, lúc này nàng sợ thất lưng ký hiệu chính mình kỳ tuyệt cảnh tu vi Thần Khí Hồng thường nghe kiếm, bởi vì tâm lý rõ ràng, chính mình muốn tiêu diệt là Huyền Động Thần Long, sắp Phi Thăng biến hóa Tiên Ma giới Thần Long, hân là yêu, nhưng hân lại là mình mấy ngàn năm chân tình. Đoạn này quá yêu, chính không tiếng động hành hạ nàng,

xinh đẹp mặt mũi, đau khổ bên trong trần trụi tái nhợt.

"Mau động thủ đi, nếu không ngươi sẽ hối hận. Vô luận kết quả như thế nào, ta sẽ vĩnh viễn nhớ ngươi, là ngươi ở ta lúc tu luyện, thay ta thoát khỏi vô số thống khổ, hữu duyên tu luyện thành là nhân hình, để cho ta có tình cảm giác. Tội nay vô luận người đó chết, cũng sẽ không quên đối phương, đúng không?" Huyền Y thiếu niên vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, ánh mắt hiện lên vô hạn nhu tình, nhưng là chỉ là một sát na, chỉ chớp lát sau liền lại lóe chói mắt hàn mang, Huyền Y thanh niên Tĩnh Tĩnh hỏi.

Vọng Nguyệt Nương Nương cơ thể hơi run rẩy mấy cái, nhưng tay đã từ từ sờ về phía Hồng thường nghe kiếm, chẳng qua là động tác rất chậm rất chậm, chậm tựa hồ đang trốn tránh, nhưng rốt cuộc nàng hay lại là sờ tới lạnh giá thân kiếm, thấy lạnh cả người trong nháy mắt nổi lên trong lòng, đầu não đột nhiên thanh tỉnh rất nhiều.

Nhìn Vọng Nguyệt Nương Nương đầu ngón tay từ từ sờ về phía Hồng thường nghe kiếm, Huyền Y thanh niên trên mặt lại có chút hiện ra một nụ cười châm biếm, sáng nhiên bên trong ngậm khổ khổ mũi vị, nhưng mà lại rất kiên định. Kia tia tiểu ý tựa hồ quyết định cái gì.

"Ngươi là yêu ta, đúng không? Đáng tiếc ta cuối cùng là cái Ma Vật! Mà ngươi là chính đạo Tiên Nhân, mệnh trung chủ định phải có một ngày như thế, ta ngươi cũng không trốn thoát. Nếu không trốn thoát, vậy thì thân nhiên đối mặt, để cho vận mệnh quyết định đi. Ngươi phải biết, giờ Tý đến một cái, ta liền muốn phi thăng trở thành thiên ma thần Long. Khi đó ta sẽ thực hiện ta lý tưởng, thống nhất toàn bộ Ma Giới Yêu Vật Huyền Linh, phá hư thiên phong đất áp, đem Ma Giới toàn bộ Ma Vật Yêu Chúng cũng thả ra đến trong thiên hạ, để cho bọn họ quang minh chính đại tồn tại, mà không nữa sinh hoạt ở trong góc. Ta sẽ thuyết phục Ma Giới không cùng chính đạo là địch, cùng tồn tại cộng mất, thiên hạ quy nhất.

Đây là ta vạn năm tu chân chí mộng, chúng ta được đủ hắc ám, được đủ âm trầm lạnh, chúng ta khát vọng quang minh." Huyền Y thanh niên, nói xong ngẩng đầu nhìn liếc mắt trên đầu dần dần hiện ra phát sáng ý Huyền Động không trung, trong ánh mắt hiện ra vô cùng khao khát.

Huyền Động ra, Nguyệt Hoa dòng chảy, Thiên Vũ vạn ngôi sao đầu, Tĩnh Nguyệt đồng huy, yên lặng bên trong biên chức hài hòa. Nhưng mà dưới ánh trăng luôn là quần mây lau hòa hợp, khiến cho người không khỏi phiền muộn. Thời gian ở từng giây từng phút ép tới gần giờ Tý. Rốt cuộc, Vọng Nguyệt Nương Nương tay trái dứt khoát bắt Hồng thường nghe kiếm, đồng thời ngoài thân lập tức long lánh ra một tầng ánh sáng xanh nhạt Quang Hoa. Rung rung đạo: "Động thủ đi!"

Nhìn chăm chú Vọng Nguyệt Nương Nương xinh đẹp gương mặt, Huyền Y thanh niên trù mẩn đạo: "Ngươi khóc, là mọi người tiếng kêu giết Ma Vật. Ta biết đủ, ít nhất còn có người để ý qua ta. Vũ trụ vô cùng mênh mông, ta tin tưởng Ma Giới cuối cùng có một ngày sẽ tìm được chính mình một mảnh Nhạc Thổ, ở nơi nào tràn đầy ánh mặt trời mưa móc, hoa tươi cây cối, quang minh, hạnh phúc mà không buồn không lo sinh hoạt. Nơi đó không có Chính Tà phân tranh, không có cừu hận, không có bi thương, chỉ có chân tình Vĩnh Hằng. Ngươi nói sẽ có một ngày như vậy sao?" Nói xong, Huyền Động Thần Long ngẩng đầu nhìn vô biên hắc ám, xuyên thấu qua hắc ám tìm.

Trong lúc bất chợt, Quỳnh Sơn Huyền Động bầu trời Vân mở thủng ra, một vòng quỹ dị động thẳng xông phá tầng mây bất ngờ xuất hiện ở trên đầu, như một cái to lớn ngân bản. Huyền trong động thoáng chốc vắng đầy huy hoàng, Thanh Linh mà yên lặng. Phóng tầm mắt nhìn tới, nước tương Ninh Hải vô biên vô hạn vĩ đại cảnh tượng lập tức xuất hiện ở trước mắt. Lúc này nước tương Ninh Hải thay đổi trước yên tĩnh, nước biển hạo hạo dâng dâng, dâng trào không ngừng, tầng tầng gợn sóng không ngừng đánh phía trước bờ biển. Huyền Động Thần Long ngưng mắt nhìn tròn trịa động thẳng, thân thể mờ mờ xuất hiện dị biến.

Mấy trượng bên ngoài, Vọng Nguyệt Nương Nương Lục Y trôi giạt, ngẩng đầu dò xét Yêu Nguyệt, Yêu Nguyệt đang từ từ cùng ngoài động Thiên Nguyệt trọng hợp, giờ Tý buông xuống, tháng hai trọng hợp lúc, chính là Huyền Động Thần Long Phi Thăng đang lúc.

Không do dự nữa, Vọng Nguyệt Nương Nương cắn răng, đôi môi máu ra, mặt đẹp thoáng chốc trở nên lạnh giá, quanh thân xanh nhạt Quang Hoa nhất thời đậm rực rỡ phi thường, Thanh Quang bạo xạ, uy thế dọa người. Thầm tự Chân Lục, hét to một tiếng, Hồng thường nghe kiếm đã ra khỏi vỏ, nhảy đi lại đứng ở Vọng Nguyệt Nương Nương đầu tiến lên phía trước cao mấy thước vị trí. Thân kiếm thất thải quang hoa, Hồng Chanh Hoàng Lục Lam Châm Từ đủ loại Quang Hoa các tránh Kiếm Mang, ép về phía Huyền Động Thần Long.

Huyền Động Thần Long cũng chợt vậy tay tung Quyết, cả người nhất thời Hắc Vụ bay lên, trong hắc vụ Huyền Động Thần Long đã hiện ra bản thể, chỉ thấy một cái trăm trượng Hắc Long ở trong hắc vụ nghiêng chuyển xê dịch, giương nanh múa vuốt. Hai mắt nhanh như điện bắn, hung tàn mà lạnh giá. Sau lưng nước tương Ninh Hải cuộn lên như núi sóng lớn đứng ở Huyền Động Thần Long sau lưng, bất cứ lúc nào cũng sẽ ép hướng địch thủ. Trên đầu một đôi to lớn đen nhánh trách chùy, lóe quỹ dị Thanh Quang, không ngừng lay động, sức thế hãi phát.

Vọng Nguyệt Nương Nương thúc giục Hồng thường nghe kiếm, nhưng thấy Hồng thường nghe kiếm trong nháy mắt tăng vọt thân hình, quanh thân màu kiều diễm ướt át tung bay, chỉ chớp lát sau, hóa thành bảy thanh thân kiếm, các là Thất Thái bên trong nhất sắc, gần Xích Chanh Hoàng Lục Lam Châm Từ, thân kiếm màu tím ở giữa, bên cạnh (trái phải) các ba. Tiếp theo bảy thanh thân kiếm điên cuồng xoay tròn, nhất thời đầy trời bóng kiếm, lại Huyền là vô số thanh tiểu kiếm, vô số Kiếm Mang đồng loạt bắn về phía Huyền Động Thần Long. Mà Huyền Động Thần Long hai mắt lúc này càng lạnh giá, tàn khốc lại thêm mấy phần dữ tợn. Sau lưng nước tương Ninh Hải lừng xông thẳng Thiên Vũ, ở trên trời Vũ mấy phen lặn lộn sau khi, đột nhiên ép hướng Vọng Nguyệt Nương Nương, đồng thời vậy đối với trách chùy cũng kẹp tinh phong đánh tới. Thế ngàn cân treo sợi tóc. Vọng Nguyệt Nương Nương một thân khẽ kêu: "Hồng thường nghe kiếm, hoán Hoa lấy mạng!" Chỉ thấy vô số ánh sáng kết thành từng đạo kiếm vài tiến lên đón Huyền Động Thần Long sóng biển trách chùy.

Vọng Nguyệt Nương Nương thần thờ đứng ở nơi đó, chuẩn bị nghe được kia một tiếng đồng quy vu tận đau buồn âm thanh, nhưng mà lại không nghe được bất kỳ thanh âm gì, hết thảy liền kết thúc. Một cổ đau nhức xông lên đầu, hai mắt ngấn lệ trong ngưng ngưng nhìn về phía cái đó Huyền Y thiếu niên.

Vọng Nguyệt Nương Nương lắp bắp nói: "Tại sao, tại sao ngươi không tránh ra?"

Nước tương Ninh Hải khôi phục lại bình tĩnh, giống như không từng có qua vết tích như thế, Huyền Động Yêu Nguyệt nặng lại Ân ở mây khói bên trong, hết thảy đều ngấm hạ đi, hắc ám đánh tới. Trong bóng tối một cái ôn nhu mà thanh âm quen thuộc cổ hết sức truyền tới: "Bảo trọng, ta Nguyệt Nhi!" Sau đó sẽ không âm thanh hơi thở.

Trong bóng tối, Huyền Y thiếu niên thẳng tắp đứng ở giang ninh bờ biển, một cái hắc tu luyện đạt tới vạn năm bờ biển, một cái hắc lấy được nhân gian chân tình bờ biển, một cái hắc tràn đầy mơ mộng bờ biển, một cái hắc kết thúc sinh mệnh bờ biển. Cứ như vậy thẳng đứng thẳng, quật cường mà dứt khoát, Hồng thường nghệ kiếm xuyên qua tim, mũi kiếm còn đang rỉ máu, Huyền Động Thần Long ánh mắt nhìn chăm chú từng giọt chảy xuống máu tươi, khóe miệng lộ ra tia (to) tia tiêu ý, âm áp mà vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Quỳnh Sơn Phi Độ

Liễu Khiên Lăng bị an trí ở Triền Ngọc phòng nghỉ ngơi.

Triền Ngọc phòng cũng là năm tầng kiến trúc, hùng vĩ đồ sộ. Bên trong phòng thả tràn đầy đủ loại Quỳnh núi mỹ ngọc, mỗi một chủng mỹ ngọc cũng trải qua chủ tâm tạo hình, y theo hình tạo thế, Xảo Đoạt Thiên Công. Vốn là khảo cứu kiến trúc cộng thêm lộn xộn thích thú mỹ ngọc làm nổi bật, khiến cho Triền Ngọc phòng càng tràn đầy ý nhị cùng cao nhã.

Cả tòa Triền Ngọc phòng tọa lạc tại một nơi lỵ trên hồ, trên hồ đủ loại tiên ba đỉnh đỉnh ngọc lập. Nhẹ gió lướt qua, hay Liên chính thả, hoa hồng thụy lá, thuận thủy theo gió, chính là một phen ngưng ngưng Đan mơ.

Tiên ba hương thảo đang lúc, Đình hành lang hai ba điểm. Hồ cầu a na bước, Diễm Diễm đất Cung viện.

Xa xa nhìn về phía Triền Ngọc phòng như trong gió Tiên Tử, chính đập nước Khinh Vũ. Liễu Khiên Lăng theo Hoa Nhi đi vào Triền Ngọc phòng. Hoa Nhi thì lễ mỉm cười nói: "Liễu thiếu hiệp, tạm thời ủy khuất nhiều chút, tại chỗ nghỉ ngơi một hồi, đợi chạng vạng tự sẽ có người đưa tới ăn uống." Nói xong, cười chum chim thối tới.

Nhìn Hoa Nhi rời đi bóng người, quay đầu nhìn vòng quanh căn phòng một chút, đối diện cửa sổ địa phương có một chiếc giường ngọc, thật cảm giác có chút mệt mỏi. Cũng không nghĩ nhiều, vệt ra bức rèm, ngã đầu liền ngủ. Giấc ngủ này cũng không biết qua bao lâu, nhĩ tế ngấm trộm nghe đến tiếng bước chân nhẹ nhẹ.

Xoay mình làm, duỗi người một cái, nhất thời cảm thấy thoải mái nhiều, trong đầu dị thường thanh tĩnh. Quả thật tiếng bước chân càng ngày càng gần, một lát sau, xuất hiện trước mặt Nguyệt Nhi cùng Viên nhi bóng người. Nguyệt Nhi cười khanh khách bưng một chậu nước sạch, trong nước Tắt Mãn Đào Hoa mùi. Mà Viên nhi hai tay dâng hình một vòng tròn mâm, trong mâm chính tề tề sáu cái đĩa nhỏ, trong đó hai cái trong đĩa nhỏ các để một cái Tiên Đào. Ngoài ra bốn cái Tiểu Diệp bên trong các mức nấy đó Đào Hoa. Sáu cái trong đĩa nhỏ đang lúc còn có một hồ lô hình chai nhỏ.

Viên nhi thay đổi lúc trước ngạo khí, gật đầu lễ đạo: "Mời Liễu thiếu hiệp sạch qua mặt, ăn một chút gì." Sau đó đem chậu nước thả vào trước giường trên án kỷ.

Liễu Khiên Lăng vội hoàn lễ đạo: "Đa tạ nhị vị, cho các người như thế ân đãi, thật là có chút xấu hổ."

"Ha ha." Nguyệt Nhi cười nói: "Liễu thiếu hiệp đừng khách khí, ngày mai hàng phục Huyền Động Thần Long Vương còn không thể thiếu làm phiên người đây." Liễu Khiên Lăng khẽ gật đầu xưng phải.

Một bên Viên nhi nhìn Liễu Khiên Lăng dùng nghi ngờ ánh mắt dò xét trong mâm đồ vật, cười giải thích: "Liễu thiếu hiệp chớ trách, ở chúng ta Quỳnh cây đào núi môn một ngày ba bữa đều là lấy Đào Hoa Tiên Đào làm thức ăn, sau đó cặn ăn nhiều chút mật ong. Nơi này linh khí phong túc, hoa tươi mới đào thơm tho. Ta nhớ người sẽ thích, một hồi thử một chút liền biết."

Liễu Khiên Lăng cũng ngẩn ra cười nói: "Ha ha, như thế, đa tạ nhị vị."

Nguyệt Nhi có chút thì lễ nói: "Liễu thiếu hiệp lại không muốn khách khí như vậy, mời Liễu thiếu hiệp từ từ dùng, chúng ta Cô hãy lui ra sau, nếu như dùng dạn dò gì, gõ mấy cái vách tường tự sẽ có người tới." Nói xong dẫn Viên nhi song song rời đi, mơ hồ truyền tới hai người đi xa sau cười nói âm thanh, giống như âm thanh thiên nhiên.

Liễu Khiên Lăng hai tay chìm vào trong chậu, chợt cảm thấy tí ti lạnh lẽo chảy vào trong cơ thể. Dem nước nhẹ nhàng liêu ở trên mặt, nhàn nhạt hương thơm lập tức lượn quanh ở miệng mũi giữa, có một loại không nói ra rung động đến tâm can cảm giác. Rửa mặt sau, Liễu Khiên Lăng thần thái sáng láng

ngồi ở mép giường, tỉnh té nhìn căn phòng một chút, lúc này mới chú ý tới, căn phòng bố trí thật ra thì rất đơn giản, nhưng đơn giản bên trong không mất cao nhã.

Căn phòng chính giữa là một tấm màu vàng thủy tinh cái bàn tròn, trên bàn bày một bộ Bạch Ngọc trà cụ. Cả phòng có chừng hai trượng kiến phượng, hướng nam mở ra hai miếng cửa sổ, đồ trang trí cửa sổ bột thủy lũ hoa, tinh mỹ tuyệt luân. Bàn đẩy cửa sổ mà thiết, cửa sổ đối diện liền là mình nghỉ ngơi giường ngọc. Rèm cửa sổ dùng Pearl xuyên thành, dịu dàng hoa lệ, Ngân Hoa chớp động, như nước vừa tựa như thác. Hai bên vách tường căn lớn nhỏ không đợi phương cách, bên trong lộn xộn thích thú để hình hình sắc sắc Diệu Ngọc tốt đẹp thạch. Trên đầu cũng là Ngọc Hoa lóe lên, như sao lốm đốm đầy trời, xuyên đến mấy con Phong Linh, mơ hồ có Linh Linh chi âm. Trừ lần đó ra, trong phòng vừa đúng sáu mấy chậu Hoa thảo, là cả phòng một mực duy trì trần trần thom dịu.

Cuối cùng một vệt ánh mặt trời cũng Ẩn ở nghèo trong núi, chỉ có Tây Thiên Phi Hà, tung bay màu sắc trí nhớ một ngày Huy Hoàng, nhưng rất nhanh kia đoạn trí nhớ cũng hóa thành Vô Ngân, lưu lại chỉ có cái loại này lưu luyến.

Liễu Khiên Lăng thần thanh khí sảng, không có chút nào buồn ngủ, chỉ hơi trầm ngâm, hoa một vệt sáng bắn vào vô biên hắc ám.

Thương Liễu Thiên Vũ, một cái thiếu niên áo trắng, đứng yên lặng thẳng tới mây xanh, ánh mắt chuyên chú, mặt mũi trầm tĩnh, ăn no nhìn toàn bộ dưới đêm trăng thần kỳ Quỳnh núi, trong ánh mắt lóe lên làm người ta khó mà suy nghĩ về mặt.

Thời gian cực nhanh, bấm ngón tay tính đến chính mình rời đi cha mẹ đã một tháng có thừa. Trong trí nhớ cái này còn là lần đầu tiên rời đi cha mẹ thời gian lâu như vậy, hơn nữa còn là ra đi không từ giả. Bọn họ nhất định cho là mình là ném, không thông báo gấp thành hình dáng gì đây! Thật nghĩ bọn họ, Liễu Khiên Lăng trước mắt lập tức xuất hiện Liễu Hà đông hòa phong Nguyệt Nhi bóng người. Liễu Khiên Lăng lắp bắp nói: 'Cha! Mẹ! Các người có khỏe không? Trong mắt không khô có chút ẩm ướt. Cha nụ cười là như vậy hiền hòa, mẹ gương mặt là ấm áp như vậy, còn có sự phụ đầu rồi, lão nhân gia ông ta như thế nào?

Bên tai lại vang lên ân sư ngã xuống vách đá là bi thương tiếng kêu thảm thiết, trong lòng ngực Vạn Mã Bồn Đàng, mâu thuẫn nặng nề. Liễu Khiên Lăng tiền tiền hậu hậu nghĩ (muốn) một lần gần đây phát sinh chuyện, mơ hồ cảm giác mình cuốn vào phần nhiều thế sự vòng xoáy, trực giác tự nói với mình, tựa hồ còn có thật nhiều là phải đối mặt, chẳng qua là nhất thời không nghĩ tới sẽ là cái gì đó. Có lẽ lấy trước kia loại không buồn không lo sinh hoạt đã không còn, thơ Phong muội muội cùng phương xa, còn có tỷ tỷ đều tốt sao? Điều vẫn là vui vẻ như vậy sao? Cũng không biết mình lúc nào có thể trở về, lại hoa tiết đều sớm kết thúc, cha lúc này nhất định sẽ đạt được thành tích tốt. Chậu kia Quân Lan cây cửu lý hương xác thực rất đẹp, rất thom, phiêu ở trong sân thật là thoải mái.

Một trận tập gió thổi tới, Liễu Khiên Lăng thu hồi suy nghĩ, nghĩ đến ngày mai còn phải giúp đào môn hàng phục Huyền Động Thần Long, trên mặt nặng lại ngưng trọng.

Đông Thiên một vòng viên nguyệt, chính nhiễm nhiễm dâng lên, đầy trời sao, ở U Lan Thiên Vũ nghịch ngợm lóng lánh. Quỳnh núi ném vào Nguyệt Hoa ôm trong ngực, tận tình hưởng thụ đêm nhẹ nhàng khoan khoái. Liễu Khiên Lăng không lại nghĩ nhiều cái gì. Hắn cảm thấy chuyện hôm qua không thể lưu, mà ngày mai chuyện khó khăn dự yêu cầu, chẳng hôm nay say mới nghĩ. Nghĩ như vậy, một cổ hào hùng trong nháy mắt đánh tới, Liễu Khiên Lăng lập tức cả người Ngân Hoa lưu động, Ngự đến đó chói chiều hồn Thần Kiếm ở cùng sơn bầu trời niếm nổ phiêu bay lên. Như trò đùa Vũ Yến từ, khi thì cao vào trong mây, khi thì xông về đất đai.

Dưới chân Quỳnh núi như trong giấc mộng mỹ nhân, ở yên lặng trong bóng đêm làm Đan sắc mơ, kia luật động hô hấp như cũ thom tho. Liễu Khiên Lăng ở đào môn bảy Cung bốn mươi hai viện bầu trời lưu luyến toàn phi đến. Dựa vào Hoa Nhi miêu tả, đại thể phân biệt ra được bảy Cung chỗ. Vọng Nguyệt Nương Nương ở Tử Tinh Cung đã không ánh nến, còn lại lâu vũ thỉnh thoảng hoặc lộ ra mấy chỗ lạng lác, có lẽ cũng là nhiều chút lưu luyến ánh trăng cảnh đẹp đi, Liễu Khiên Lăng nghĩ như vậy. Sợ quấy rối đào môn đệ tử nghỉ ngơi, Liễu Khiên Lăng thúc giục Liễm Tức đại pháp, vô thần không hơi thờ đạo chơi người, tựa như nửa đêm u linh.

Trong hưng phấn, Liễu Khiên Lăng Ngự đến chiều hồn Thần Kiếm càng bay càng xa, cuối cùng đào cửa lâu Các gần như không nhìn thấy. Nhìn trong tầm mắt dần dần biến mất đảo môn, như một trận ngàn năm trước mơ, tựa hồ không có nó tồn tại qua. Đại khái lại phi hành hơn một canh giờ, nọn ánh trăng, Liễu Khiên Lăng phát hiện dưới chân là một mảnh Đào Lâm. Bởi vì cách xa đảo môn, không điều kiềng kị gì, Liễu Khiên Lăng buông ra động tác hướng trong rừng bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Tiên oán nhu tình

Ánh trăng nhẹ nhàng hôn đất đai, Đào Lâm ngâm nga đến đêm hài hòa. Liễu Khiên Lăng lẳng lặng đi xuyên qua trong rừng đào, nhĩ tế là chã, Đào Hoa phiêu vũ. Trật trật thom dịu thổi vào mặt, đó là như thế nào một loại cảm giác, giống như là thơ Phong muội muội mềm mại tay nhỏ, hơi thở ôn nhu,

Điềm Điềm, ảm áp. Yên lặng Nguyệt Dạ, dễ dàng nhất câu khởi hương sầu, Liễu Khiên Lăng nhìn trước mắt Đào Lâm, chợt nhớ tới Phi Thúy Lăng Đào Lâm, cũng muốn lên đã từng thần bí việc trái qua. Tay không tự chủ được sờ về phía trước ngực Mặc Ngọc Khô Lâu, một chút hơi lạnh trong nháy mắt nước vọt khắp toàn thân, loại này lạnh lẽo đã kèm theo chính mình gần hai tháng, là quen thuộc như vậy, thân thiết như vậy. Cúi đầu liếc mắt nhìn, Mặc Ngọc Khô Lâu lẳng lặng dựa vào ở trước ngực, Mặc Sắc quanh thân tựa hồ có chút bao phủ một tầng sương mù, khiến cho người không cách nào thấu thị.

Trước mắt Đào Lâm tựa hồ cùng Phi Thúy Lăng Đào Lâm có chút không giống, Liễu Khiên Lăng trong mắt lóe lên vẻ nghi hoặc, chẳng qua là trong lúc nhất thời không nói rõ ràng rốt cuộc có gì không ổn. Phóng tầm mắt nhìn tới, trong tầm mắt không chỗ không phải là cây đào bóng dáng, đầy trời cánh hoa mà, dịu dàng tựa như điệp, trắng nhạt lưu đồ. Tiếp tục đi xuyên, có chút mờ mờ nhìn cây đào bên trên tất cả lớn nhỏ tươi mới đào, thủy sắc đục trích (dạng) đào lá, tầng tầng lớp lớp ai gạt ra, lá sắc nhọn có chút lưu động ánh trắng.

Như tranh vẽ phong cảnh, như bài hát cảm giác, Liễu Khiên Lăng thuận tay hái cái đào, nhẹ thử một cái, nhất thời một cổ Cam Điềm lượn quanh ở đầu lưỡi, không nhìn được mấy hớp ăn hết, thật là đẹp vị vô cùng. Ăn nghỉ, Liễu Khiên Lăng lại thuận tay hái mấy cái, nghỉ xong tốt thỏa nguyện một chút, đột nhiên ngẫm trộm nghe đến xa xa bay tới vài Cầm Âm. Theo phi hành, đàn kia thanh âm dần dần cách gần đó, nghe cũng chân thiết. Thanh âm róc rách, uyển chuyển êm tai, như róc rách dòng chảy, nhưng mà Thanh Linh trong thanh âm tràn đầy thể lương u oán, Liễu Khiên Lăng bị tiếng đàn hấp dẫn, nhất thời chưa ăn đào hứng thú, đột nhiên một phen chua đánh tới, đem đào ném xuống đất, có chút lắc đầu một cái. Ai oán tiếng đàn cùng ưu thương hát từ.

Đào Hoa độ, phi thăng ngắm hoa Tiên Nhân múa, vạn năm nhu tình khổ. Chính Tà phân tranh Hồng Hoang lên, ngày nào là đường về?

Đào Hoa độ, Cửu Thiên năm tháng thần tiên đường, thành tiên thì như thế nào! Lệ nhân mang mang nhìn hồng trần, sửa kiếp sau làm Phàm phu.

Đứng yên lặng một cây cây đào xuống, Liễu Khiên Lăng trước mắt xuất hiện một cái phòng ốc đơn sơ, Thanh Trúc làm thành vách tường, nóc nhà đang đắp thủy sắc cỏ tranh. Nhà mái hiên khảm một khối chuông ba thước tám bằng, trên đó viết "Đào Lâm Tiểu Trúc" dưới góc phải đề Thần Long Vương sách. Vặn bút hàm tình, Nhu Trung Hữu Cường, như nước chảy mây trôi, niềm vui trần trụi. Nhà trước, một cái thân ảnh quen thuộc, một bộ màu xanh nhạt vẩy đang ở khây đàn. Vẫn là như vậy a na đa tư, chẳng qua là sắc mặt có gắng hết sức tái nhợt, tóc có chút xốc xếch. Trong ngực ối nằm một cái thiếu niên quần áo xanh, thiếu niên quần áo xanh hai mắt khép hờ, trên mặt tràn đầy hạnh phúc nụ cười. Nhưng làm người ta khiếp sợ là, thiếu niên quần áo xanh lồng ngực đâm một cái Thất Thái Thần Kiếm, lúc này kiếm kia còn lưu chuyển huyền diệu ánh sáng.

Liễu Khiên Lăng không nói ra như thế nào một loại cảm giác, tâm thần theo u oán tiếng đàn phảng phất lần lượt nhận lấy sóng biển gồ. Lẳng lặng nhìn Vọng Nguyệt Nương Nương, hẳn tựa hồ không thêm đề ý chính mình xuất hiện, hoặc có lẽ là không quan tâm bất luận kẻ nào xuất hiện, cứ như vậy một mực không ngừng đầu, chuyên chú đàn đến Cổ Cầm. Thể lương thảng vô ích, hàn tinh đầy trời như viên viên thiêm quang lệ, chính là chĩa hạ xuống, rơi vào đàn kia bên trên, hóa thành róc rách dòng chảy, quanh co đến Vọng Nguyệt Nương Nương ngày xưa từng chút. Vọng Nguyệt Nương Nương rốt cuộc có chút động một cái, liếc mắt nhìn trong ngực Huyền Động Thần Long, tiếp theo sau đó kia u oán thở dài. Liễu Khiên Lăng không thấy được Vọng Nguyệt Nương Nương ánh mắt, nhưng cảm giác được đó là như thế nào một loại triu mến đưa tình.

Dưới ánh trăng Quỳnh núi có một phen đặc biệt phong thái, linh thạch tốt đẹp ngọc tiểu Nhai Sơn đỉnh cho dù ở nơi này đêm tối, cũng giống vậy rang ngồi rực rỡ, đưa con mắt vạn dặm, Quần Phong như sóng biển mãnh liệt, Hải Đào trong lẫn lộn sóng gợn lẫn tan, mà lẫn tan ba quang nổi bật xuống, đủ loại xinh đẹp cây cối theo gió nhẹ lay động, bà sa nhiều vẻ, đặc biệt là trước mắt Đào Lâm, kiểu điểm uớt át ý phương tình. Đào Lâm Tiểu Trúc trước cửa không xa là một con sông, rõ ràng nghe được ồ ồ tiếng nước chảy, trong sông đứng thẳng một cái cột đá, trên có khắc Đào Hoa độ mấy chữ. Bờ sông cặp bên một chiếc thuyền con, ở nước sông dưới sự xung kích, chính nhẹ nhàng lay động.

Chẳng biết lúc nào Liễu Khiên Lăng nhĩ tế nghe được Vọng Nguyệt Nương Nương thanh âm: "Liễu thiếu hiệp cảm thấy nơi này phong cảnh như thế nào?" Liễu Khiên Lăng thu hồi bốn phía xem ánh mắt,

Nhìn về phía Vọng Nguyệt Nương Nương. Vọng Nguyệt Nương Nương đã ngừng đầu lên, dừng lại đánh đàn. Nhưng cũng không nhìn về phía Liễu Khiên Lăng, mà là dò xét Xán Lạn Tinh Không, nhàn nhạt hỏi. Liễu Khiên Lăng chưa từng ngờ tới Vọng Nguyệt Nương Nương sẽ có vừa hỏi như thế, trong lúc nhất thời có chút khó mà trả lời. Đang do dự thời điểm, Vọng Nguyệt Nương Nương ánh mắt lần đầu tiên nhìn về phía Liễu Khiên Lăng, tâm mất chuyên chú mà mong đợi, lệ ý mông lung. Liễu Khiên Lăng nhìn một hồi Vọng Nguyệt Nương Nương trong ngực Huyền Động Thần Long đạo: "Vấn bối quả thực không dám nói bừa, nhưng vẫn bối cho là, một chỗ có hay không mỹ lệ, muốn xem chỗ này có hay không có hấn đáng giá hoài niệm trí nhớ, có hấn chân tình bỏ ra, có hấn dứt khoát lựa chọn. Giống như quê nhà ta, chẳng qua chỉ là một cái núi nhỏ trang, nhưng trong này là ta sinh mệnh khởi điểm, lớn lên địa phương, có ta quá nhiều nhớ lại cùng lưu luyến, vô luận tương lai ta ở nơi nào, ta đều sẽ cho rằng quê hương rất đẹp rất đẹp."

Vọng Nguyệt Nương Nương tựa hồ rất giật mình Liễu Khiên Lăng trả lời, ngừng đầu nhìn kỹ liếc mắt Liễu Khiên Lăng một hồi, trên mặt lại mơ hồ có một nụ cười châm biếm, khẽ gật đầu. Sau đó cúi đầu thâm tình nhìn chăm chú trong ngực thiếu niên quần áo xanh đạo: "Người biết hấn là ai không?" Liễu Khiên Lăng dứt khoát lạnh lẽo đạo: "Huyền Động Thần Long."

"Oh?" Vọng Nguyệt Nương Nương không tự chủ được lại nhìn Liễu Khiên Lăng liếc mắt, kinh ngạc nói: "Làm sao người biết?" Liễu Khiên Lăng có chút thi lễ nói: "Đoán. Người tiếng đàn, Đào Lâm Tiểu Trúc bằng hiệu, lấy người tu vi vì sao nhiều năm như vậy không đi tồn thương Huyền Động Thần Long, hết thấy các thứ này đã nói cho ta biết hấn là ai." "Ừ! Quả thật rất có tuệ căn, không trách giới thông sư huynh sẽ truyền cho người thần công pháp quyết. Có lẽ người thật là sư phụ nói cái thứ ở trong truyền thuyết thông giới kỳ nhân sao?"

Liễu Khiên Lăng nghe vậy cũng không khỏi sửng sốt, trước mắt Vọng Nguyệt Nương Nương danh hiệu ân sư là sư huynh, vậy không khỏi thành chính mình Sư Thúc! Nghĩ tới đây một tiết, lập tức quỳ dưới người lạ, miệng kêu Sư Thúc. Nhưng tâm lý nhưng là quả thực giật mình không nhỏ, sư phụ cũng 3000 tuổi, nếu nàng là sư phụ sư muội, nói ít cũng nên hai ngàn tuổi đi, nhưng trước mắt Vọng Nguyệt Nương Nương dường như thiếu nữ một dạng người tu chân thật sự thần kỳ như vậy! Liễu Khiên Lăng âm thầm thề, cuộc đời này nhất định phải dốc lòng tu luyện, một ngày nào đó, Vũ Hóa thành tiên, vừa xem Tiên Giới phong thái. Tâm lý đang suy nghĩ, nghe Vọng Nguyệt Nương Nương nhẹ giọng nói: "Đứng lên đi, không cần đa lễ như vậy. Ta người có như thế vừa thấy cũng coi như duyên phận, thấy sư huynh có như người vậy học trò ta ngược lại thật ra trong bụng trấn an rất nhiều. Người trước mắt tu vi còn rất thấp, bất quá người cơ hồ toàn bộ thông hiểu sư phụ người thần công pháp quyết, chẳng qua là lúc cần ngày đi tu luyện. Con

đường tu tiên tràn đầy lặn đạn, hy vọng người xông phá nặng nề khó khăn, có thể lấy được một phen thành tựu." Liễu Khiên Lăng vội vàng gật đầu nói phải.

Vọng Nguyệt Nương Nương nói xong tựa hồ là mệt mỏi, nhìn chăm chú Huyền Động Thần Long không nói nữa. Chỉ có trước ngực một cái màu tím nhạt hình trái tim ngực rớt mà, nhẹ nhàng nhảy lên, như một ít một dạng ngọn lửa màu tím nhạt. Liễu Khiên Lăng cũng không nỡ quấy rầy, trong lúc nhất thời, Đào Hoa độ lắng xuống, duy người Đào Hoa lã chã, nước sông ồ ồ.

Trước ngực tí ti lạnh lẽo truyền vào bên trong cơ thể, kia cảm giác quen thuộc tràn đầy khát vọng từng lần một đánh tới, Mặc Ngọc Khô Lâu chẳng biết lúc nào đã tự đi phiêu ở trước ngực, tựa hồ rất là hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Khảo đàn chôn cất yêu

Nguyệt Hoa xuống Mặc Ngọc Khô Lâu lóng lánh quý dị màu sắc khoáng hoạt toát ra, ở Liễu Khiên Lăng trước mắt nhẹ nhàng nhảy đặng một hồi, hướng Vọng Nguyệt Nương Nương chậm rãi thổi tới. Ở Mặc Ngọc Khô Lâu bay về phía Vọng Nguyệt Nương Nương thời điểm, Vọng Nguyệt Nương Nương trước ngực Tử Sắc hình trái tim ngực rớt mà lại cũng rục rịch. Vọng Nguyệt Nương Nương đột nhiên cảm thấy trước ngực một hồi toán loạn, cúi đầu nhìn lên, phát hiện là Huyền Động Thần Long trước khi chết từ miệng bên trong ới cho mình ngực rớt mà chính đang không ngừng túm động, tựa hồ muốn tránh thoát chính mình. Tâm lý thật là kinh ngạc, thuận tay từ trước ngực cời xuống, lập tức ngực rớt mà mang theo nhẹ nhàng tiếng kêu to bay đến không trung. Liễu Khiên Lăng cùng Vọng Nguyệt Nương Nương cũng nhìn chăm chú, yên lặng bầu trời đêm, một chút Hắc Mang cùng một đoàn Tử Hoa chung một chỗ hưng phấn quần quít nhau bay vọt, tựa như vô hạn thân mật, vô hạn không muốn xa rời ý.

Nhìn chăm chú một hồi, Vọng Nguyệt Nương Nương có chút thông khổ đạo: "Mặc Ngọc Khô Lâu! Huyền Long Vương người có thể nhìn đến, đây chính là người một mực cũng nghĩ ra được Mặc Ngọc Khô Lâu a! Chỉ tiếc, hết lần này tới lần khác trẻ như vậy mới xuất hiện, thật là tạo hóa trêu người. Thôi thôi, vạn sự sắp thành vô ích, cần gì phải cố chấp nữa." Liễu Khiên Lăng không chớp mắt nhìn chăm chú Mặc Ngọc Khô Lâu cũng không trung một đoàn Tử Sắc chơi đùa. Về này quen thuộc tí ti lạnh lẽo cũng không vì Mặc Ngọc Khô Lâu rời đi thân thể có mây may yếu bớt, ngược lại, cái đó cảm giác ngược lại càng thêm mãnh liệt, thậm chí có một loại không nói ra hưng phấn.

Mặc Ngọc Khô Lâu cùng Tử Sắc hình trái tim Ngọc Trụ mà chơi đùa một trận, Mặc Ngọc Khô Lâu trở lại đến Liễu Khiên Lăng trước ngực, Tử Sắc cùng rớt mà cũng tựa sát Mặc Ngọc Khô Lâu, không chịu rời đi.

Vọng Nguyệt Nương Nương giật mình dò xét hết thảy các thứ này, trong ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị. Cúi đầu nhìn một chút nụ cười có chút Huyền Động Thần Long, khẽ gật đầu. Khoen liếc mắt một cái sáng chói mê người Quỳnh núi bóng đêm, cười khổ hiện ra vẻ vui vẻ yên tâm, chậm rãi ngẩng đầu lên nói: "Liều thiếu hiệp có thể hay không giúp ta một chuyện, đem thơ này giao cho Hoa Nhi?" Lời còn chưa dứt, một phong chiết hảo tin đã vô căn cứ vững vàng bay tới. Liễu Khiên Lăng nhìn cặp kia doanh nụ cười cùng thỏa mãn ánh mắt, đáy lòng lại mơ hồ dâng lên một loại bất tường cảm giác. Đó là một loại bi thương, một loại đi xa, hoặc là một loại giải thoát, cũng là một loại bất đắc dĩ.

Nhận lấy tin, Liễu Khiên Lăng không biết nói cái gì cho phải, chẳng qua là trầm tĩnh gật đầu một cái, sau đó yên lặng nhìn về phía Vọng Nguyệt Nương Nương, trong miệng lộp bộp. Vọng Nguyệt Nương Nương cười nhạt nói: "Ha ha, Liều thiếu hiệp cần gì phải để ý, có một số việc là nhất định, ta sinh đã mất tiếc." Nói xong, cúi đầu nhìn chăm chú Huyền Động Thần Long một hồi, nặng lại an ủi săn sóc vang róc rách lưu thủy tiếng đàn, thể uyển êm tai, chẳng qua là quá ai oán quá phiền muộn. Liễu Khiên Lăng không nói gì, nhưng lệ không nhịn được chảy xuống, không dám nhìn nữa hướng cặp kia dưới ánh trăng động người thân ảnh, xoay người, một đạo hồng quang lóng lánh, thân hình đã xông về cao vạn trượng vô ích, sợ nhìn đến một màn kia.

Vọng Nguyệt Nương Nương nhìn trước mắt thiếu niên Ngự Kiếm bay đi thân hình, lưu loát ưu mỹ. Trong mắt hiện ra vẻ tán thưởng, khi thấy Liễu Khiên Lăng xông lên Vân Không thời điểm, Tĩnh Tĩnh đứng lên thân hình, ôm lấy Huyền Động Thần Long đi vào đơn sơ Đào Hoa Tiêu Trúc. Từ từ đem Huyền Động Thần Long đặt lên giường, ánh mắt nhu hòa ngưng mắt nhìn tâm kia đầy hạnh phúc mỉm cười mặt, cao cường như vậy lãng mà đa tình. Đưa mắt nhìn thật lâu thật lâu, Vọng Nguyệt Nương Nương cúi người, dán vào Huyền Động Thần Long trước ngực Tĩnh Tĩnh ở một lúc, sau đó nhẹ nhàng đi ra Đào Hoa Tiêu Trúc, che tốt môn, sinh sợ quấy rầy đến Huyền Động Thần Long.

Thanh trừ sạch sẽ Hàn Tinh tránh lệ, Hạo Nguyệt linh linh, mệnh mệnh Quỳnh núi đung đưa gió. Đôi tay nhỏ khẽ giờ lên, tí ti ưu thương ở tháng vô ích tung bay. Thanh Thiên bên trên, Liễu Khiên Lăng nhíu mày mơ hồ truyền tới kia ai oán tiếng hát "Đào Hoa độ, phi thăng Nghê Thường Tiên Nhân múa, vạn năm nhu tình khổ.

Ngoài trăm trượng trời cao, Liễu Khiên Lăng nghỉ chân nhìn về nơi xa, trong con người ướt át.

Vọng Nguyệt Nương Nương Chân Lực chậm rãi rót vào mười ngón tay, ép về phía đầu ngón tay, Cầm Huyền nhất thời Thất Thái lóng lánh, cầm thân

cũng đồng thời bật xuất ra đạo đạo màu sắc rực rỡ vàng sáng. Sấn Vọng Nguyệt Nương Nương quanh thân lãnh đạm màu xanh nhạt Hộ Thể Cường Khí, huyền diệu tuyệt luân. Đủ loại Quang Hoa Giao Dung sau, bắt đầu từ từ lưu chuyển, không hề đứt đoạn hướng chung quanh trường đại, chỉ chốc lát sau, toàn bộ Đào Hoa độ chu vi mấy trong vòng mười trượng cũng bao phủ ở màu sắc rực rỡ trong quang hoa. Đồng thời theo đủ loại Quang Hoa lưu chuyển trường đại, toàn bộ Đào Hoa độ hướng trời cao nhiệm nhiệm dâng lên, thẳng đến cao hơn trăm trượng phương dừng lại. Xa xa nhìn lại,

Trong bầu trời đêm, Viễn Thiên trên, một đoàn thất thái quang hoa bên trong một dòng sông nhỏ chính lóe lẩn tẩn ba quang, bờ sông một cái đơn sơ nhà lá, vài tia cỏ tranh khi theo gió chập chờn.

Trước nhà lá, một cái đàn bà xinh đẹp ở khay đàn, tinh thần sức lực chỉ tần vung, nước mắt thành hàng. Giọt kia giọt lệ châu, ở màu sắc rực rỡ Hoa hoa nổi bật xuống, trong suốt mà sáng chói, tuyệt không thể tả. Nhưng mà này hay này mỹ là như thế nào một loại thống khổ, thử vấn thiên hạ, lại có ai biết, lại có ai đi quan tâm đây.

Đàn kia âm thanh do chậm mà gấp, do nhu mà mới vừa, khi thì như sông nhỏ róc rách dòng chảy, khi thì giống như cuồng thác bắn tán loạn chảy băng băng. Khi thì tựa như cười vui, khi thì như buồn khóc. Cầm Huyền bắn ra ánh sáng càng lúc càng nhanh, cũng càng ngày càng nhức mắt, cầm thân càng là màu Hoa tăng vọt. Đủ loại Quang Hoa lưu chuyển không ngừng tăng nhanh, dần dần tạo thành màu sắc rực rỡ Quang Trụ, người bình thường căn bản là không có cách thấu tích. Kèm theo Quang Hoa, Cầm Huyền đầu ngón tay không ngừng bắn ra một ít huyền diệu pháp quyết chú phù, nhanh chóng nhảy dâng nhảy lên nhảy. Theo Quang Hoa lưu chuyển trường đại, Đào Hoa độ cũng biến thành càng ngày càng sáng, đồng thời lại cũng bắt đầu xoay tròn, tốc độ không ngừng tăng nhanh. Toàn bộ Đào Hoa độ bầu trời ngừng thành màu ban ngày, tiếng đàn cũng biến thành dị thường bi thương hùng hồn.

Trước ngực đột nhiên cảm thấy tí ti quen thuộc lạnh lẽo, cúi đầu nhìn lên, Mặc Ngọc Khô Lâu nặng trở về lại trước ngực, như một ít một dạng màu đen khói mù, lúc này màu đen bên trong mơ hồ lộ ra lãnh đạm màu tím nhạt.

Thương Không, Lãnh Nguyệt, Hàn Tinh.

Liễu Khiên Lăng cúi đầu nhìn Mặc Ngọc Khô Lâu lúc, tình cờ liếc một cái, lại ngoài ý muốn phát hiện Đào Hoa độ cây đào cùng Phi Thúy Lăng cây đào khác nhau, nơi này mỗi một cây cây đào đều là không ngừng thay đổi vị trí, nói cách khác cây sẽ động, thật là không thể tưởng tượng nổi. Không trách lúc trước ở trong rừng đào luôn cảm thấy có chút không ổn. Về phần tại sao như thế, Liễu Khiên Lăng không tâm tư suy nghĩ. Nhỉ tề lại bay tới thống khổ tiếng hát.

"Đào Hoa độ. Vạn năm như tình khổ." Liễu Khiên Lăng trở nên động dung. Thầm nghĩ trong lòng, tang thương tu chân, mơ làm thần tiên, có thể làm thần tiên thì như thế nào! Sư Thúc cao như vậy tu vi, đã sớm là Bán Tiên khu, lại vẫn có không giải được tư tưởng, ai!

U oán tiếng hát ở trong dãy núi vang vọng, bi thương bi thiết cắt. Màu sắc rực rỡ ánh sáng ở càng nhanh hơn xoay tròn. đột nhiên một tiếng thúc giục thiên liệt đất nổ vang, Đào Hoa độ ở trong trời đêm phanh nhiên nổ mạnh. Đủ loại Quang Hoa một trận điên cuồng xuôi ngược lóe lên căng rứt sau, rốt cục vẫn phải lắng xuống.

Đủ loại Quang Hoa tụ thành một đóa thật to kiêu diễm ướt át bột Đào Hoa, Đào Hoa ở yên lặng trong bầu trời đêm thật lâu quanh quẩn, sau khi hướng trong bóng tối thổi tới, tựa như có vô hạn Bất Xá. Đào Hoa bên trong, một cái cô gái xinh đẹp đang ở phủ lộng một cái Thất Huyền Cổ Cầm. Cầm Âm róc rách, đúng như Đào Hoa độ róc rách dòng chảy, tràn đầy ước ao và mơ mộng. Bên người không xa một cái Huyền Y thiếu niên, tay phải sau lưng, tay trái cầm sách cong ở trước mắt, đang ở đi ngâm vịnh. Huyền Y thiếu niên, thỉnh thoảng thâm tình nhìn chăm chú thiếu nữ, mà thiếu nữ cũng lúc nào cũng ghé mắt tình lang, mặt đẹp xấu hổ, thu ba lờ lờ. Thỉnh thoảng hoặc bốn mắt nhìn nhau, càng là không nói ra trù mến.

"khúc chung nhân tán" (nhạc hết, người đi), hoa vẫn thom tho phiêu tán, Lãnh Nguyệt Liên Tinh hàn. Quỳnh núi nghìn vạn dặm, khó khăn lưu Vọng Nguyệt tiên!

Đi qua, giống như xưa nay chưa từng tới bao giờ như thế, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh. Biến mất Đào Hoa độ, lúc này đã là cây đào sum suê, Lạc Anh rực rỡ, vẫn đẹp như thế, thom như vậy khí tập nhân, hơn nữa càng hài hòa, có ai còn nhớ đã từng chuyện cũ nhiều ni! Chuyện cũ như khói, nay chuyện như ở trước mắt, biến mất nên tốt nhất kết cục đi! , có lẽ là đang trốn tránh, nhưng ít ra ít phần bi thương, ít phút không giúp.

Liễu Khiên Lăng hai mắt rung rung, nhưng cuối cùng không có chảy xuống, bởi vì đột nhiên phát hiện cái thế giới này lại tồn tại rất nhiều bi thương và bất đắc dĩ, mà nhiều chút bi thương và bất đắc dĩ hiển nhiên sẽ không để ý nước mắt, như vậy chỉ có đi ngược lên trời, thay đổi trong cuộc đời thiên thiên vạn vạn cái không thể nào, mới không còn luôn là xuất hiện Sư Thúc như thế bi kịch.

Nguyệt Hoa xuống cao trăm trượng vô ích Liễu Khiên Lăng quật cường đứng ngao nghể đến, như Đế Vương như Quân Lâm Thiên Hạ, ánh mắt ngăm nhìn Đào Hoa độ biến mất phương hướng, lâm vào suy tư. Trong suy nghĩ một mực ở suy nghĩ hôm đó ân sư thụ công sau thân bí đoạt chiêu hồn Thần Kiếm người. Ngoài ra đã xanh Sơn Trang dưới mắt như thế nào, khác (đừng) có vài phần nhớ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Chiêu hồn Thiên Cơ

Yên Ba mệnh mông tứ đại ngày Dương, không ngày không đêm mánh liệt, không nhìn thấy bờ, cũng không tìm được cuối. Vô biên Vô Nhai, Thiên Mang đất bất tỉnh, Huyền Huyền ý tưởng như Tuyên Cổ Hồng Hoang. Mệnh mông bên trong Mặc Ảnh mơ hồ, đây cũng là trong truyền thuyết sinh linh khinh đất, trên đó đỉnh nhọn trùng điệp, Ngao đỉnh nổi lên, cả ngày Vân đảo cồn đăng, đúng như vạn Long Đăng chuyển, núi này chính là trong truyền thuyết Long Vân núi. Mười hai mạnh mẽ Thiên Phong sừng sững đứng vững vàng, núi Vân tương hòa, nhất phái mật mờ.

Không Tước Nhai.

Địa chất cấu tạo có một phong vị khác. Đỉnh núi cánh đông dốc như gọt, tạo thành vạn trượng vách núi cheo leo. Vách đá trách gỗ mọc um tùm, quanh quanh co co, tựa như cái con rồng có sừng bàn măng xà. Bên dưới vách núi Kinh Đào trập trập, chụp Nhai đột sóng nhiều đóa, vừa cùng vách đá thác nước tương phản thành thú.

Mà đỉnh núi những địa phương khác nhưng là một cái khác hẳn cảnh tượng, phần nhiều là tu trúc thành rừng, giai mộc thành hàng, điểm đầy kỳ hoa dị thảo, xinh đẹp hương thơm, thỉnh thoảng gió mát núi chim thúy minh. Gió núi tập tập, dịu dàng sáng khoái. Nếu như ông trời tốt, mặt trời rực rỡ bầu trời, càng là một phen mùi vị.

Xa xa nhìn về phía Không Tước Nhai, cả ngọn núi đứng ở đột sóng bên trong, tây cao đông thấp, bên trên sắc nhọn xuống rộng rãi, cực giống Không Tước, cho nên có như vậy cái cách gọi. Lại bởi vì Không Tước Nhai bốn bề bị nước bao quanh, là một cái đảo nhỏ, đắm chìm trong lượn lờ đột sóng mây khối bên trong, lại kêu Huyền Tước Đảo. Cùng Không Tước Nhai liên kết còn có đông đảo hơi thấp một ít đỉnh núi, với nhau cộng Ấn trong mây mù. Vô luận đại ngọn núi nhỏ, trên đó đều là lầu các khắp nơi, diêm Phi vách tường kiêu, gạch xanh xanh miêng ngói, thêm đá trùng trùng điệp điệp, rất đúng hùng vĩ đồ sộ.

Lúc này chính là đêm khuya, U Lam trên thiên mạc, tiêm Vân ung dung. Hạo Nguyệt thanh huy lẳng lẳng tả ở Không Tước nhai thượng. Điểm một cái Hàn Tinh cổ chấp nhìn chăm chú Không Tước Nhai từng ngọn cây cọng cỏ. Đỉnh núi đông bộ trên vách đá dựng đứng một Tràng đoan trang tao nhã trong trúc lâu, vẫn sáng ánh nến.

Bên trong phòng, một vị màu đỏ Cẩm Y phu người lẳng lẳng mà ngồi ở một cái điều khắc khảo cứu Từ Đàn trên ghế, biểu tình Ôn Nhĩ mà yên lặng trang nghiêm. Ánh mắt hiện ra vô hạn ân cần cùng quan tâm, sóng mắt chớp động bên trong chiếu thân tế hai cái xinh đẹp thiếu nữ bóng người. Bên trái thiếu nữ một bộ màu xanh lá cây thường, hơi cúi đầu. Phía bên phải thiếu nữ một thân nga hoàng vậy, mặt mũi quyền tú, mục hàm nhu ý.

"Hoàn nhi, tự ngươi bị thương tới nay đã là hơn mười ngày, bây giờ cảm giác như thế nào?" Cẩm Y phu nhân hỏi nhỏ, đồng thời ôn hòa nhìn chăm chú Lục Y Thiếu Nữ.

Lục Y Thiếu Nữ ngẩng đầu lên, nhỏ giọng đạo: "Hồi sư phụ lời nói, Tú khoen thân thể đã không còn đáng ngại, đa tạ sư phụ nhớ. Đều do đồ nhi không được, không nên trộm xuống núi xem náo nhiệt, thiếu chút nữa gây ra đại họa."

"Ha ha, ta khờ đồ nhi, thầy khi nào trách tội qua ngươi nha! Các ngươi tuổi tác còn nhỏ, không việc trải qua cái gì giang hồ sóng gió, làm việc thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều chút sai lầm, thầy sẽ không trách các ngươi. Chẳng qua là lần này quả thực quá nguy hiểm, suýt nữa mất mạng, kêu thầy thật là sợ, sau này làm chuyện gì nhất thiết phải cẩn thận cẩn thận mới được." Cẩm Y phu nhân cười sáng giọng.

"Phải!" Lục Y Thiếu Nữ thùy thanh đạo. Nghịch ngợm nhất to thấy sư phụ không tức cái gì, tròn trên mặt tròn tràn đầy nụ cười, tiếng nói chuyện mức độ cũng cao lên. Giương mặt tuân thủ cười một tiếng hai cái đại má lúm đồng tiền liền càng lộ ra thông minh nghịch ngợm. Bên người thiếu nữ áo vàng thấy tiểu sư muội lại sinh động, mặt mũi cũng dễ dàng hơn. Yêu kiều trong con ngươi uông uông sinh nụ cười, nhẹ nhàng Vân phát lủ lủ bên tóc mai Phi.

Lục Y Thiếu Nữ trong lòng lẩm bẫm: Hay lại là sư phụ mặc tình nương nương được, ban đầu may không lạy như vô ích đại sư thầy, nhìn nàng kia lạnh như băng đáng vẻ liềm sợ hãi. Lục y thiếu nữ kia tâm lý chính mà suy nghĩ đầu rồi, liền nghe mặc tình nương nương đạo: "Lời đồn đãi chiêu hồn Thần Kiểm phi thường quái dị, phạm là bóc lên phạm nhân, tất nhiên Âm Huyết mới nghi, mà đối với (đúng) các ngươi hai đứa trẻ kia lại như thế kính sợ, đây rốt cuộc là tại sao vậy chứ? Nói xong, mặc tình nương nương ngưng mắt nhìn sư tỷ muội hai cái, lâm vào trầm tư.

Thấy sư phụ từ trong trầm tư ngẩng đầu lên, Lục Y Thiếu Nữ thùy thanh đạo: "Chúng ta cũng vô cùng kỳ quái, kia tên gì chiêu hồn Thần Kiểm, thật là thần kỳ, lúc ban đầu chẳng qua chỉ là một cái dải vải thốn tiểu Hồng kiểm, liền giống một điều màu đỏ Tiểu Ngư Nhi, đột nhiên liền tăng vọt mười triệu lần, thăng hoành Thương Không, đạt tới trăm trượng lớn. Hơn nữa quanh thân Liệt Diễm phi đằng, Đan Hoa lóng lánh, uy lực Vô Cực, chỉ là kiểm khí liền đem ta xa xa xích Phi đi. Bây giờ nhớ tới kia lực đạo thật giống như vẫn chưa từng biến mất. Nhờ có Lam doanh Sư Tỷ kịp thời cứu giúp,

Nếu không." Lục Y Thiếu Nữ cảm kích liếc mắt một cái thiếu nữ áo vàng.

Thiếu nữ áo vàng có chút hướng sư phụ gật đầu một cái, ánh mắt chuyển hướng Lục Y Thiếu Nữ, mỉm cười nói: "Thêu khoen sư muội không cần quan tâm, tỷ muội chúng ta đồng cam cộng khổ, hẳn là một ngày. Muội muội đau chính là tỷ tỷ thương, chúng ta đồng mệnh tương liên, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, cần gì phải nói cảm ơn." Lục Y Thiếu Nữ càng động tình nói: "Tỷ tỷ nói đúng, tỷ muội chúng ta đồng tâm, cùng cam khổ, cùng chung hoạn nạn. Chẳng qua là lần này, như thế một nhọc tỷ tỷ, lại làm hại sư phụ nguyên khí tổn thương nặng nề chữa thương cho ta, thêu khoen tâm lý quả thực áy náy." Nói xong, nặng lại sâu sắc vùi đầu.

"Hoàn nhi, không cần tự trách cái gì, chuyện cũ như khói, theo hán đi đi. Lần này việc trải qua là Họa cũng là phúc a. Ít nhất chúng ta biết một chút chiêu hồn Thần Kiểm tung tích, đây là mấy ngàn năm nay thiên đại đại sự. Nhớ, sau này không nên vô cùng ham chơi, chuyên cần tâm tu luyện, con đường tu tiên tràn đầy gặp ghềnh biến số, phải bỏ ra thường người không cách nào tưởng tượng giá, mới có thể có đột phá. Ngày khác hữu duyên, nói không chừng ở gặp phải cái gì Tiên Khí pháp bảo, hàng cho mình dùng cũng chưa biết chừng." Mặc tình nương nương an ủi.

"Phải! Ghi nhớ sự phụ, đồ nhi nhất định không phụ ngài dạy dỗ, sau này không bao giờ nữa tùy tiện xuống núi, chuyên tâm tu luyện." Vừa nói chuyện, Lục Y Thiếu Nữ còn dùng sức cắn cắn môi.

Mặc tình nương nương cùng Lam doanh cách nhìn, tâm lý rất là buồn cười, thầm nghĩ, nói cách khác nói đi, không xoay người liền quên, coi như nghe lời.

Thầy trò hai người trao đổi ánh mắt cười trộm đang lúc, Lục Y Thiếu Nữ lại nói: "Có một số việc ta không quá rõ, không biết nên không nên nói."

"Ha ha, muội muội ta, có lời gì là người không nên nói, nói mau đi, khác (đừng) vòng vo." Bên người thiếu nữ áo vàng trêu ghẹo nói.

Lục Y Thiếu Nữ thấy mặc tình nương nương cũng khẽ gật đầu, lộ ra hai cái đại má lúm đồng tiền, ánh mắt thần bí nói: "Ta có ba chuyện không quá rõ, thứ nhất, hôm đó ta lên lên đi xuống núi đá xanh Sơn Trang Nguyệt nha hồ đi chơi đùa bốn, trong lúc vô tình nghe mấy người hài tử nói Sơn Trang cánh đồng khuyên thiên bờ sông, khuyên thiên Bách đi lên cái kỳ nhân, liền lên lên đi, nghĩ (muốn) tìm tòi kết quả. Cái đó kỳ nhân phi thường lợi hại, ta cách hán ngoài ngàn mét liền bị hán phát hiện. Kỳ quái hơn là, hán lại biết ta là Huyền Linh môn nhân. Thứ hai, chính là cái đó hữu chiêu Hồn Thần kiếm thiếu niên, hôm đó ta ở Nguyệt nha hồ thấy mấy người hài tử bên trong, thì có hán một cái. Hán làm sao biết lấy được chiêu hồn Thần Kiếm đây? Ở nơi nào lấy được đây? Thứ ba, thiếu niên kia, còn không chỉ hữu chiêu Hồn Thần kiếm, ngoài ra còn có ba cái bảo vật, kia ba cái bảo vật, ngay cả Sư Tỷ cũng không nhận biết. Thứ tư, thiếu niên kia làm sao sẽ chạy đến vạn trượng hiểm nhai thượng. Thứ năm"

Thiếu nữ áo vàng không nhận được vui lên tiếng, cười nói: "Thêu khâu, không phải là ba chuyện sao? Người đều nói mấy món?" Lục Y Thiếu Nữ hơi hơi tương một lần đồ mặt nhìn về phía sư phụ. Mặc tình nương nương nhìn chăm chú Lục Y Thiếu Nữ, tỏ ý nàng nói tiếp. Lục Y Thiếu Nữ, mắt to nháy mắt nửa ngày đạo: "Sư phụ, không dừng."

Nhìn ái đồ nghịch ngợm đáng vẽ, mặc tình nương nương thật muốn cười, nhưng rốt cuộc không bật cười, đồ nhi nghịch ngợm đơn thuần, nhưng năng thuyết tình huống tuyệt không phải trò đùa. Ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong bóng tối vài tia lạnh lùng ánh trắng xuyên thấu qua ngọn cây bản vào, kèm theo năng Tĩnh Tĩnh suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Trúc Lôu kinh văn

U tĩnh Trúc Lôu, một chút ánh nến ở đêm trong ngực ngâm nga đến một tia phiền muộn, về điểm kia đồ hồng màu sắc hấp dẫn thầy trò ba người ánh mắt. Kia màu đỏ tựa như mơ như Huyền, mỗi người cũng muốn xuyên thấu qua giấc mộng kia kia Huyền thấy rõ ràng màu lốt, nhưng mà ba người khẽ nghiêng dáng người nói cho chúng ta biết, giấc mộng kia kia Huyền nhất thời còn không cách nào tỉnh lại. Có chút ối bức, mặc tình nương nương đi tới trước cửa sổ, nhẹ nhàng đẩy ra khép hờ cửa sổ. Nhất thời bên trong phòng nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều. Tập gió giắt hương thơm, ánh trắng kèm theo mát lạnh.

Quay đầu, nhìn tuần tú đồ nhi, một tia khoái úy, mấy phần ưu sầu nói: "Nghĩ đến cái đó khuyên thiên Bách bên trên kỳ nhân và chúng ta Huyền Linh môn đạo phải có chút sâu xa, chẳng lẽ hán sẽ là?" Mặc tình nương nương muốn nói lại thôi, lắc đầu một cái. Nói tiếp: "Y theo Hoàn nhi cách nói, thiếu niên thần bí kia hẳn là đá xanh Sơn Trang người. Nhưng theo thầy biết, đá xanh Sơn Trang bắt quả ở năm họ tiên Hầu mấy cái tu vi một loại thanh liễu nước họ Lăng sử giả. Theo như đề ý đến bọn họ tại sao có thể có thần bí như vậy hậu nhân đây? Bọn họ như thế nào lại lấy được chiêu hồn Thần Kiếm đây? Đây thật là khiến người khó hiểu. Oh, đừng các người nói hán còn có ngoài ra ba cái bảo vật, thế nào trước không nghe người môn nói qua?"

Một mực cẩn thận nghe sư phó nói chuyện thiếu nữ áo vàng nói tiếp: "Hôm đó phụng lệnh của sư phụ đi xuống núi tìm tiểu sư muội, trên đường trở về vô tình gặp được thiếu niên thần bí kia. Lúc ấy ta cùng theo khoen muội muội Ngự Kiếm ở trên không, chính Triều Khổng Tước Nhai phương hướng chạy như bay, đột nhiên thấy xa xa một nơi hiểm Nhai trên lóe mấy cái màu sắc rực rỡ quang cầu, Sát là quý dị thần bí. Tổng cộng có ba cái màu sắc rực rỡ quang cầu, màu đỏ, đỏ tươi như máu, hơn nữa hoặc nồng hoặc lãnh đậm, không ngừng biến hóa. Tím, ung dung hoa quý, nội hàm vô hạn khó đào, mơ hồ đang nhảy dăng. Còn có một cái xinh đẹp nhất quang cầu, giống như cầu vòng như thế, bảy loại màu sắc lẫn nhau Giao Dung đến, tràn đầy cảm dỗ. Trừ lần đó ra, ba cái trong quang cầu có một đoàn lý kỳ sơn đen vẽ, trong đêm đen cũng tương đối vượt trội, không biết là vật gì. Chúng ta nhất thời hiểu kỳ, liền Ngự Kiếm bay đi, Ẩn ở trong bóng tối nhìn lên. Khi chúng ta phụ cận nhìn một cái, hiểm Nhai trên quý một người thiếu niên, lúc ấy giống tổ đàn xen, thiếu niên lại không chút nào tiến hành che giấu, đâm chân ngừng ngực, tựa hồ phi thường thương tâm. Hiểm nhai thượng, cây đào thạch băng, bùa bãi một mảnh, hiển nhiên từng có vật lộn vết tích. Thiếu niên trước mắt, bốn cái Kỳ Vật đang nhảy nhảy, bốn cái Kỳ Vật bên ngoài cũng bao bọc vòng sáng, dị thường chói mắt. Một người trong đó cố gắng hết sức giống như sư phụ ngài miêu tả trong truyền thuyết chiêu hồn Thần Kiếm. Lúc mới bắt đầu sau khi, ta còn không cố gắng hết sức chắc chắn, nhưng khi theo khoen đột nhiên xuất thủ muốn đoạt thời điểm, Thần Kiếm xuất hiện dị biến, mới để cho ta hoàn toàn tin chắc cái điều đồ cá nhỏ tựa như Tiểu Kiếm chính là trong truyền thuyết chiêu hồn Thần Kiếm."

Mà đối thành bên ngoài ba cái bảo vật, một là bảy sắc cầu vòng sắc quả cầu nhỏ, một là Tứ Sắc hình tròn Hồ Phách, còn có một vốn màu đen sách cổ. Chỉ thấy bốn cái bảo vật cũng gần hơn tác lớn nhỏ, bên ngoài quang cầu mặt ngoài nước mưa lưu chuyển, khiến cho màu sắc càng sáng chói chói mắt.

Một đoàn đồ thảm, nhất sắc tường tím, một loại màu đen, một lệ cầu vòng. Bọn họ với nhau hoà lẫn, qua lại nhảy lên, tựa như ở chơi đùa, tựa như ở trao đổi, huyền diệu mà Khả Nhân. Chỉ tiếc, trừ chiếu hồn Thần Kiếm, bảo vật khác ta cũng không nhận ra." Thiếu nữ áo vàng thanh âm dừng lại, ánh mắt tựa hồ còn dừng lại ở trong trí nhớ, trong ánh mắt lộ ra một loại không nói ra hưng phấn cùng mê mẩn.

Nghe thiếu nữ áo vàng nhớ lại, mặc tình nương nương mỹ lệ mặt mũi dần dần mất đi ôn hòa về, tràn đầy kinh ngạc cùng không hiểu. Thiếu nữ áo vàng vừa dứt lời, mặc tình nương nương lại đột nhiên lên, xoay người ngắm nhìn ngoài cửa sổ thật lâu không nói.

Mặc tình nương nương âm thầm trầm ngâm, tự mình ở Huyền Linh môn trông coi bên trong cửa các đời tiên quyền Linh Khí pháp bảo sự vụ, lại trải qua ân sư chủ tâm tài theo, đối với thiên hạ thần binh khác khí, huyền diệu pháp quyết cơ hồ không chỗ nào không biết. Mới vừa rồi nghe Lam doanh đồ nhi thật sự nói thật ra là khiếp sợ phi thường. Nay bốn cái bảo vật đều tại Linh Khí trên, đã sớm tại thiên hạ đang lúc tuyệt tích nhiều năm, làm sao đột nhiên xuất hiện, đây rốt cuộc là phúc hay là họa đây! Cái đó Từ Sắc Hồ Phách kêu chưa từ bỏ ý định Phách, hữu duyên hàng phục cũng luyện hóa người khác gặp nhau nhịp tim Vĩnh Hằng không ngừng, đạt tới Vô Từ cảnh, chỉ tiếc Hồng Hoang tới nay còn chưa từng nghe nói có ai hàng phục qua nó, một loại người tu tiên ngay cả thấy hân duyên phận cũng không có. Không nói đến người khác, chính mình liền chưa từng thấy biết.

Thất Sắc thái cầu kêu bảy sắc cầu vòng Hồn, truyền thuyết là Đồng Thiên dải lụa màu nữ ở bên trong cầu vòng tu luyện Hóa Tiên đi sau lưu lại Tiên Khí.

Có thể giúp người tuyệt cảnh phùng sinh, cũng có thể chiếm đoạt hết thầy âm hổi khí, biến hóa tối tăm là quang minh, ngàn vạn Ma Tôn ác quỷ ngửi vào tâng đảm.

Mà quyền kia màu đen sách nhỏ thì càng thêm quý dị khó lường, ở Tu Tiên Giới bởi vì không người nhận biết hân bộ mặt thật (ví với sự việc đã rõ ràng), xưng là Vô Ngân Thiên Quyền. Nói bóng gió, không có người thấy nó vết tích. Nghe tiền bối Sư Tổ nói qua, nó « kêu diệt giới Thiên Thư », bất quá cũng không nói được nó lai lịch. Chẳng qua là lời đồn đãi, có thể xem hiểu sách này người, nhất định sẽ đột phá ba gian Cửu Vực, biết rõ vũ trụ đang lúc hết thầy huyền cơ thần kỹ, đạt với vô sinh Vô Từ cảnh, cùng vũ trụ cùng tồn tại, biết hướng tuổi mà thường thức tương lai, tình tâm thường mà dự tiên tri.

Hết thầy các thứ này thật là khiến người không thể tưởng tượng nổi, thiên hạ Tiên Binh Thần Khí vốn là tuyệt vô cận hữu như vậy hiểu rõ mấy món mà thôi. Một cái chớ tên thiếu niên sao cùng lúc nắm giữ bốn cái! Mà bốn cái bảo vật, cũng không phải là chẳng qua là tiên gia vật, chưa từ bỏ ý định Phách, « diệt giới Thiên Thư » lời đồn đãi đều là Ma phái trên hết pháp bảo. Chính Tà vật cũng ở một người thiếu niên trong tay, điều này nói rõ cái gì? Vậy làm sao có thể làm cho người tin phục, có thể sự thật.

Mặc tình nương nương hai mắt bắn ra lưỡng đạo dị mang, cùng bầu trời mệnh mang bên trong Lãng Nguyệt Hàn Tinh Hàn ánh sáng gấp gáp, mấy phần lạnh giá, mấy phần bố ý. Lưu thủy ánh trắng, trui luyện đến Không Tước Nhai tất cả lớn nhỏ đỉnh núi, Vụ choáng váng Trung Sơn tích rục rịch, tựa như dài mơ Thương Long bị mơ thức tỉnh, súc thế đãi phát. Mặc tình nương nương vốn là kiều mỹ trắng nõn mặt mũi, lúc này có chút tái nhợt, có chút băng Ngao, xoay người chuyên chú nhìn đồ nhi.

Hai vị thiếu nữ coi như chưa từng thấy qua sư phụ nghiêm túc như vậy qua, trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải, cảm như hén đứng ở nơi đó. Cũng không biết nấu quá lâu dài, mặc tình nương nương dần dần khôi phục ôn hòa mặt mũi, vuốt thiếu nữ áo vàng đầu vai đạo; "Lam doanh, nhờ có hôm đó người sẽ thêu khâu, nếu không đâu chỉ thêu khoen tánh mạng, sợ rằng phải thiên hạ đại loạn. Thấy thật nên thật tốt cảm ơn người." Nói xong, mặc tình nương nương quan sát tỉ mỉ đến thiếu nữ áo vàng, tựa hồ lúc trước từ không nhận biết như thế.

Hai vị thiếu nữ đều là cả kinh, cảm giác sâu sắc sư phụ nội tâm nhất định mãnh liệt đè nén cái gì. Luôn luôn ôn văn tao nhã sư phụ lúc này lại lệ quang yêu kiều. Dưới ánh trắng, nhỏ xuống lệ, lóe Thanh Ninh màu sắc, mỗi một lần lóng lánh, hai vị thiếu nữ trong lòng đều là run lên. Nhiều năm thầy trò tình nghĩa, đã sớm giống như mẹ con, tâm hơi thở tương thông. Thấy ân sư như thế lộ vẻ xúc động, hai vị thiếu nữ cũng là trong mũi chua xót.

Thiếu nữ áo vàng đạo: "Sư phụ thiết mặc nói như vậy, làm tỷ tỷ tấm ảnh Cổ muội muội chuyện đương nhiên, sư phụ cần gì phải quan tâm lại tâm."

Mặc tình nương nương, nhìn chăm chú hai người, khẽ gật đầu nói: "Xem lại các người chị em gái kính tặng tương tích, thầy liền yên tâm nhiều." Vừa nói, đem hai cái áo đồ nhẹ nhàng ôm vào trong ngực.

Ngoài nhà trận trận gió núi vạch qua, cây cối lắc lắc, mình lệ ánh trắng chẳng biết lúc nào phủ lên một tầng mây đen, ánh trắng lộ ra mông lung mà mất đi chút trong sáng.

Một trận thầy trò ôm nhau sau, hai thiếu nữ cáo biệt sư phụ rời đi, trong trúc lâu duy lưu lại một cái suy tư Cẩm Y phu nhân.

"Chiêu hồn hiện tại, thiên hạ loạn. Ma Vực cuồng, Thiên Giới điên."

Mặc tình nương nương trong lòng lặng lẽ nhớ lại theo như đồn đãi này 12 cái chữ, mặc dù chỉ có 12 cái chữ, lại cảm thấy thế nào cũng đọc không xong.

Đêm, thần bí đêm. Mặc tình nương nương đi ra phòng ngoài, hướng ái đồ chỗ ở phương liếc mắt một cái, sau đó hoa một vệt thần quang bắn về phía Thiên Vũ, như một đạo Lưu Tinh.

Chương 67: Ninh Đàm Huyền Ảnh

Lam doanh nghênh một đường gió núi trở lại gian phòng của mình, trong đầu còn đang suy tư sự phụ mới vừa rồi lời nói, khác thường biểu tình, thật lâu bình tĩnh không được. Theo bản năng hướng sự phụ lầu các nhìn lại, màu đỏ ánh nến đã tắt. Xem ra sự phụ là ngủ, Lam doanh tâm an tâm một chút nhiều chút, nhưng trong lòng vẫn là loạn loạn, dứt khoát đi ra bên ngoài phòng, bay vào trong màn đêm.

Mà thêu khoen nằm ở trên giường lập đi lập lại cũng không ngủ được, trái lo phải nghĩ, trong lòng chung quy không thoải mái. Ngoẻo đầu tự nói: "Thêu khoen a thêu khâu, lúc này người thật tốt quá phận nha! Nhìn người đem sự phụ khi, sắc mặt cũng biến hóa. Có thể lão nhân gia chính là được, chẳng những không trách cứ chính mình còn an ủi mình. Thật ra thì ta vẫn cảm thấy sự phụ có thật nhiều không vui chuyện, chẳng qua là không cùng các đồ nhi dứt lời. Mẫn tâm thảo a, mẫn tâm thảo, người đang ở đâu vậy? Van cầu người, để cho ta tìm tới người có được hay không! Truyền thuyết ăn người, sẽ rất mau đưa không vui chuyện quên mất không còn một mống. Nếu là sự phụ ăn nó, nhất định sẽ vĩnh viễn vui vẻ, ha ha, ha ha." Thêu khoen vừa nghĩ vừa cười ra tiếng. Trong miệng tiếp tục lầm bầm: "Thật là tốt biết bao nha, sự phụ đẹp đẽ trên mặt, nhất định cả ngày tràn đầy nụ cười, ấm áp, từ ái mà vui vẻ. Nhưng là, lần này xuống núi, lại không tìm được, trả lại cho sự phụ gây họa, ai!" Vừa nói vừa nói, thêu khoen thán lên khí. Ngồi dậy, hai tay đỡ lấy cằm, tựa hồ đang suy nghĩ gì.

Ngoài nhà là chĩa dương liễu, kinh hoàng sự cây trước Thanh Nhã ánh trắng, tránh một hồi, thêu khoen mắt to lăn chuyển một cái, tròn trên mặt tròn, lập tức lóe lên hai cái đại má lúm đồng tiền. Khom người hướng sự phụ cùng bọn sự tử muội chỗ ở liếc mắt, lặng lẽ nhảy vào ánh trắng.

Một cái đẹp đẽ bóng người như một vệt khinh vân, phiêu nhiên hạ xuống, đình đình lập ở ninh Đàm bên bờ. Nhân nhật dưới ánh trắng, loáng thoáng có thể thấy một bộ màu vàng quần áo, theo gió nhẹ kéo. Nhân nhật vàng sáng ôn nhu vuốt ve nàng thanh tú đẹp đẽ mặt mũi, trong trẻo ánh mắt lóe lên bóng đêm thần bí.

Ngẩng đầu dò xét Không Tước Nhai đông bộ đỉnh núi thất ý thác, thác lưu đạt tới mấy trăm trượng rộng, chính ầm ầm cuộn cuộn chạy như bay mà xuống, chạy như điên thác lưu đánh vào Sơn Thạch núi cao chót vót, đợt sóng phiêu toàn, đầy trời sương mù mịt mờ. Thác sau là một cái đen thui sơn động, kêu mất trí nhớ động. Nghe sự phụ nói, vô luận người nào tiến vào động sau cũng sẽ quên đã từng hết thảy, cho nên bị Huyền Linh môn định là Cừu Đại cấm vào nơi một trong, cấm chỉ bất luận kẻ nào tiến vào, dĩ nhiên cũng không người nguyện ý đi vào. Trong mơ hồ, Lam doanh cảm thấy mất trí nhớ động có vật gì đang di động, nhìn kỹ lúc đó có không có gì khác thường, trong lòng mơ hồ dâng lên phiền muộn.

Đối với cái thác nước này, Lam doanh cùng thêu khoen không thể quen thuộc hơn được. Hai thiếu nữ ở chỗ này từ nhỏ chơi với nhau đến đại, nơi này mỗi một tấc đất cũng ngấm đến hai người vô số trí nhớ, cho nên đối với nơi này có một phen đặc biệt tình cảm. Hơi lớn chút thời gian bắt đầu, Lam doanh thì càng thêm có khuynh hướng thích nơi này. Vô luận là cao hứng hay là bi thương, rất thích tới nơi này đi một chút hoặc ngồi ngồi. Nhìn sáu kín Bích Đàm suy nghĩ tâm sự. Thanh Ninh Đàm Thủy sẽ bình phục loạn loạn tâm cảnh, dâng trào thác hoàn hợp mang đi rất nhiều không sung sướng.

Lam doanh xoay người nhìn một chút Đông Thiên U Lam không trung, mấy điểm hàn tinh lấp lánh, cổ xưa Long Vân núi ở Vân đảo bên trong như ẩn như hiện. Nặng lại xoay người, ngồi xuống, hai tay đưa vào trong đầm nâng lên một vũng nước đập ở trên mặt, thoáng chốc một cổ mát lạnh cảm giác lan khắp toàn thân, vốn có chút mệt mỏi, lúc này không còn sót lại chút gì, trong lòng dâng lên ngọt cảm giác.

Một luồng gió núi phát qua, đêm lạnh như nước, Lam doanh xử lý gió đêm thổi cắt tóc sợi, nhẹ nhàng giãn ra một chút eo, cảm thấy tâm tình tốt nhiều, chuẩn bị đi trở về.

Nhưng ngay tại Lam doanh xoay người muốn lúc rời đi sau khi, Lam doanh đột nhiên cảm thấy một cổ vô hình lực lượng đang đè nén chính mình, vốn đã buông lỏng tâm tình, lập tức khẩn trương. Sạch sẽ mặt mũi, lông mày xinh đẹp khóa chặt. Tuân con mắt chớp động, lục soát bốn phía người, rốt cuộc Lam doanh phát hiện, luôn luôn bình tĩnh Đàm Thủy lúc này đang ở ở ồ ồ lẫn lộn, chất lượng nước thay đổi ngày xưa trong suốt, trở nên đục ngầu không rõ, màu sắc nanh đen, Âm U mà kinh khủng. Còn có cổ thần kỳ lực lượng đánh tới, Lam doanh càng thêm cảm thấy kiểm chế lòng buồn bực, bản năng bản thân ngoài mây trượng. Ngự Không lên, đồng thời bên ngoài cơ thể phủ lên một tầng hộ thể chân khí, sáng quắc thêm quang, đem bầu trời đêm chiếu sáng một mảnh.

Lặng lặng lập ở trên không, Lam doanh mật thiết nhìn chăm chú ồ ồ lẫn lộn Đàm Thủy.

Chỉ thấy Đàm Thủy vẫn đang không ngừng cuộn cuộn, hơn nữa càng lúc càng nhanh, do mới vừa rồi lẫn lộn không ngừng, bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, dần dần tạo thành một cái vòng xoáy khổng lồ, trong vòng xoáy bên trong xuất hiện một cái sâu không thấy đáy lỗ đen. Theo vòng xoáy nhanh chóng xoay tròn, lỗ đen càng ngày càng lớn, Lam doanh không chớp mắt nhìn chăm chú.

Thời gian ở từng giây từng phút trôi qua, Đàm Thủy cuộn cuộn biến thành cuồng đảo, điên cuồng xoay tròn, xoay tròn đất cột nước lại rồi đi mặt đầm trượng với cao. Trong cột nước đang lúc lỗ đen trở nên vô cùng dữ tợn, như một tấm kính khổng lồ như chậu máu, Thôn Phệ Già chung quanh hết thảy. Lam doanh tâm lý tính toán tiếp theo biến hóa, làm xong xấu nhất dự định. Nhưng ánh mắt từ đầu đến cuối không rời đi trong đầm chút nào biến hóa. Hắc ám cửa hang, đột nhiên lỏng lẻo ra đỏ hồng ánh sáng, càng lúc càng thịnh, trong nháy mắt, Hà Quang vạn đạo, đem trọn cái ninh Đàm phản chiếu hồng đồng đồng, kia màu đỏ, đỏ bên trong mang bột, vô cùng tươi đẹp cùng đẹp lạ thường. Đỏ hồng màu sắc không ngừng lỏng lẻo, Lam doanh tránh đến con mắt có chút đau nhói. Nhắm mắt, hơi hòa hoãn một chút, lại khi mở mắt ra sau khi, Lam doanh thấy trong động từ từ dâng lên một đóa kiều diễm đóa hoa, trải qua ước 2m, muốn mở còn hợp, then thùng đẹp tuyệt luân, hoa quang bắn ra bốn phía, chung quanh lập tức phủ lên một tầng châu quang bảo khí. Hoa sen từ từ đi lên đến, đợi lên tới mặt đầm khoảng sáu mét độ cao dừng lại, ánh sáng cũng nhu hòa rất nhiều, sau đó Đàm Thủy cũng lắng xuống.

Ngưng mắt cẩn thận nhìn kỹ, Lam doanh trong lòng một hồi hưng phấn, kia không phải là cái gì Tà Vật, rõ ràng là một đóa tươi đẹp hoa sen, thật là quá thần kỳ, lớn như vậy lần đầu thấy đẹp như vậy lớn như vậy hoa sen, Thủy Lục hành ngạc óng ánh trong suốt. Lam doanh bị hấp dẫn sâu đậm đến, trước mắt hoa sen, như băng gột, như ngọc mài, thật là đẹp không thể tả. Thủy Lục hành cán không tăng lên nữa thời điểm, đỏ hồng kiêu diễm ướt át bột cánh hoa chậm rãi nở rộ, đồng thời trong cánh hoa bắn ra vạn đạo hào quang màu vàng, trong thiên địa thoáng chốc bao phủ ở tường cùng khí tức bên trong, tĩnh lặng mà vui vẻ. Trật trật thom dịu xông vào mũi.

Lam doanh kinh ngạc sau khi, tiếp theo cảnh tượng càng để cho Lam doanh kinh ngạc không thôi. To lớn cánh hoa lớn tách ra sau, bông hoa nhụy tâm nhẹ nhàng bay lên hai con bướm, trắng nhợt một vàng. Hai con bướm ở hạ trong cánh hoa truy đuổi chơi đùa, truy đuổi một hồi, có đánh bạo rời đi đóa hoa, ở ninh Đàm phía trên tận tình chơi đùa. Lam doanh cơ hồ quên chung quanh hết thảy, không tự chủ được về phía trước đến gần một ít. Bỗng dưng, Đàm bên trên Quang Hoa ám hứa nhiều. Hai con bướm nhanh chóng bay trở về cánh hoa, sau đó cánh hoa nhanh chóng khép lại, hoa sen trong nháy mắt chìm vào đáy đàm, không thấy. Trong thiên địa nặng lại khôi phục hắc ám, nhìn Đàm Thủy Thanh Thanh, đúng như ngày xưa một loại trong suốt trong suốt, lại như cái gì cũng chưa có phát sinh qua như thế.

Lam doanh lập ở trong bóng tối, tư tưởng còn dừng lại ở mới vừa rồi tình cảnh trong, mấy con đốm sợ chim hót mới khiến nàng như ở trong mộng mới tỉnh, bình tĩnh nhìn chăm chăm nhìn Đàm, không giải thích được.

Thất ý thác bầu trời một cái xanh sẫm bóng người nhìn chăm chú nhìn Đàm bên trên hết thảy, hi hi cười một tiếng, phiêu nhiên hương một hương khác chết đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tựa Yếu Cánh Hoa

Ngọc điều băng ảnh vết, thom tho xuyên thấu qua tràn đầy càn khôn. Lê dân thảng lộ văn gió, bà sa nghiêng cổ kim.

Liễu Hà đông nhìn yêu quý Quân Lan cây cửu lý hương đột nhiên không biết tại sao nghĩ tới đây bài thơ. Trong chỗ u minh tựa hồ có một loại kêu gọi, này Quân Lan cây cửu lý hương cùng một năm trước sương mù sáng sớm bên trong thấy một gốc lê dân thảng thảo có không khỏi tương tự. Kia là thể nào một loại tương tự, là quân mùi vị hay lại là kia nhân nhạt thom dịu.

Thủy Lục Quân Lan cây cửu lý hương hành điệp, như óng ánh trong suốt Phi Thủy ngạo nghệ nhắm thẳng vào Thương Không, hành điệp trên ba đóa màu xanh da trời kỳ hoa mà, tựa như Vân Trung Tiên Hạc, hí sướt bay liệng, vừa giống như Thái Diệp với thủy hồ nhẹ nhàng. Đóa hoa hiện lên đất tiền tầng tầng Từ Sắc vàng sáng, cùng bắn vào nhà ẩm trồng hoa ánh trắng, toàn bộ nhà ẩm trồng hoa đắm chìm trong lãnh đạm màu tím nhạt mộng ảo trong. Càng khỏi nói kia lữ lữ Hình Nhã hương thom, quãng thời gian này trong, Liễu Hà đông mỗi ngày bởi bạn Quân Lan cây cửu lý hương, rất nhiều lột xác cảm giác. Trục giác trong lòng ngực vô mọi việc, đọc bên trong sâu kín Văn thon dài. "Ngọc điều băng ảnh vết, thom tho xuyên thấu qua tràn đầy càn khôn. Lê dân thảng lộ văn gió, bà sa nghiêng cổ kim. Ha ha, ha ha." Liễu Hà đông từng lần một ngẫm vịnh đến, trong lòng ngực cảm khái vô hạn, trong mắt mấy phần ướt ý. Mấy ngày nữa chính là lại hoa tiết, Thượng Thiên yêu mến, để cho ta Liễu Hà đông được (phải) này báu vật, ra người đầu đất thời gian rốt cuộc đến, sau này lại cũng không người cười lời nói mình là Thứ Tộc.

Lãnh đạm màu tím nhạt vàng sáng lưu động góc tường, một cái Liễu Hà đông không cách nào thấy bóng người, nghe được Liễu Hà đông như thế từng lần một ngẫm vịnh kia bài thơ, xinh đẹp thần hình có chút run rẩy, tóc vàng xuống xinh đẹp hai mắt giọt giọt rơi xuống lệ tới. Trong miệng ngẫm nga đến: "Ân nhân a! Ân nhân! Ta có thể giúp ngươi, nhưng ta vô lực trợ giúp trong son trang tất cả mọi người a! Ngươi biết không? Mấy ngày sau."

Nghẹn ngào bên trong cái đó Liễu Hà đông không thấy được bóng người hóa thành sương khói biến mất ở nhân nhạt, Từ Sắc trong vàng sáng.

Thấy cha mặt mới lại lại cực kỳ hưng phấn biểu tình, một bên Liễu Quyên ha ha cười nói: "Cha! Năm nay lại hoa cuộc so tài hạng nhất nhất định sẽ là ngài. Ta trộm nhìn lên qua toàn bộ dự thi kỳ hoa dị thảo, không có một thắng được cha."

"Oh? Ha ha, nữ nhi ngoan, đừng đùa cha vui vẻ. Người nào không biết, lại hoa tiết dự thi trước tác phẩm là bảo mật, ngươi làm sao có thể thấy người khác Hoa Nhi đây! Giống như chúng ta Quân Lan cây cửu lý hương, trừ chúng ta người, không biết đến, ngay cả ngươi Trình thức thức đến, cũng tránh không nhìn."

"Ồ!" Liễu Quyên nhẹ nhàng a một tiếng, trầm nghĩ, quên cha kia biết rõ mình còn có Nguyên Thần xuất khiếu bản lĩnh. Dĩ nhiên cũng không dám nói ra, cha là một cái Chính Đạo Nhân Sĩ, biết rõ mình biết cái này các loại (chờ) mảnh khỏe nhất định sẽ coi là tà ma ngoại đạo. Vì vậy, đứng ở một bên lặng lẽ theo cha ngắm hoa mà, thỉnh thoảng là cha chăm cho một ly rượu nguyên chất.

Đêm đã khuya, nhưng Liễu Hà đông chút nào không buồn ngủ. Ngưng mắt nhìn Quân Lan cây cửu lý hương ánh mắt chuyển hướng nữ nhi nói: "Quyên nhi ngươi đi ngủ đi, đã rất khuya, cha nghĩ (muốn) đi ra ngoài một chút."

Nhìn cha đi ra khỏi đá xanh sân nhỏ, Liễu Quyên cũng đi ra nhà ẩm trà hoa, đưa con mắt Viễn Thiên, Tàn Nguyệt thua thiệt núi, Tinh Hân Vụ thăm, nhìn những thứ này, trong lòng luôn có một loại không nói ra cảm giác, tựa hồ luôn là không có chắc mà như thế. Có chút nhũn nhũn, xinh đẹp trên mặt một tia lạnh giá, một tia cao ngạo, một tia hận ý. Gió đêm tập tập, đầu ngón tay nhẹ nhàng phủ lông đến phát sợi, chớp động con ngươi nhìn về phía trình phương xa nhà, tâm hỏi, hán ngữ sao? Trận này Liễu Diệp nhận đình kiếm pháp đã bị hán luyện xuất thần nhập hóa, tuyệt không thua kém chi mình. Hai người tự nghĩ ra lệ Tâm Kiếm pháp, tối nay đối nữa vào cái tiền cũng sắp đại công cáo thành. Nghĩ tới đây, Liễu Quyên không tránh khỏi hưng phấn, luôn luôn Lãnh Ngạo mặt mũi đêm yên tĩnh phủ đầy mỉm cười. Lũ lũ mùi hoa kèm theo Liễu Quyên nhẹ nhàng bước chân trở về phòng.

Ngồi ở trước giường, thói quen nhìn một chút mẹ căn phòng, đèn vẫn sáng, em trai dắt lẳng căn phòng vẫn là ngấm đen một mảnh. Sẽ đi chỗ nào đây? Gắn đây trong son trang luôn là vô duyên vô cớ ném hài tử, chẳng lẽ em trai cũng."Ai!" Liễu Quyên nhẹ nhàng thán miêng. Tựa tay từ đáy giường móc ra một cái hộp gỗ, mở ra, một đôi hạt châu màu trắng nhất thời bắn ra vạn đạo Hà Quang, căn phòng diệu như ban ngày. Liễu Quyên tự nói: "Mau mau trở lại đi, mẹ nghĩ đến người cũng sắp đến. Ta còn định đem đây đổi với Thông Linh sáng chói tặng cho người, vậy đổi với màu xanh da trời để cho thơ Phong muội muội cướp đi không cho, bất quá,

Vậy đổi với hạt châu thật đúng là thích nàng." Nhìn một hồi, Liễu Quyên thu cất cái hộp, để nguyên quần áo ngủ. Trong giấc mộng chạy về phía cái đó hướng tới tinh cầu màu vàng.

Xếp hàng xếp hàng thạch án kiện hiện lên thanh sắc quang mang, dưới ánh trăng hơi có chút hỗn loạn, tựa hồ còn có tầng tầng màu xanh nhạt mức độ. Quý hỏa, Liễu Hà đông trong đầu đột nhiên văng ra như vậy cái cảm giác, ngay cả mình cũng giật mình một cái. Không biết tại sao, trong ngày thường quen thuộc như vậy nhiệm vụ chế biến thức ăn, tối nay nhìn giống như vậy một máy đài quan tài, loại cảm giác này lại vậy không đi. Liễu Hà Đông Cường chế chính mình không nhìn tới những thứ kia đá xanh nhiệm vụ chế biến thức ăn, nhưng mà càng không chế, loại cảm giác đó liền càng mãnh liệt. Không thể làm gì khác hơn là đưa mắt về phía thiên nhai Tiểu Trúc cùng lại hoa Từ Đường.

Thiên nhai Tiểu Trúc nhất phái đèn đuốc sáng choang, hiển nhiên là ngày mai lại hoa tiết hưng phấn không cách nào chìm vào giấc ngủ, dứt khoát suốt đêm vui chơi. Nhỉ tể truyền tới trận trận tiếng cười vui, tiếng hát, đi từ từ thanh âm. Liễu Hà đông bước nhanh hướng khuynh thiên sông đi tới.

Đứng ở khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên, nghe rầm rầm Giang Đào, Liễu Hà đông cũng là tâm thao cuộn cuộn. khoảng thời gian này đá xanh Sơn Trang rất đúng không yên ổn, đầu tiên là Nam Cung nghe đoạn cùng Trình Đông tới hai vị trưởng lão ly kỳ Từ Vong, tiếp lấy Đông Phương trưởng lão biến hóa điên, tiếp theo năm họ Từ Đường Linh Vật thúy rằng Linh Tê đòi rằng bị trộm, Sơn Trang hơn mười người thiếu niên kỳ quái mất tích, đây tội cùng là thế nào! Liễu Hà đông mơ hồ cảm thấy Sơn Trang tựa hồ có càn Đại Tai Nạn phát sinh, hết thấy các thứ này chẳng qua là bắt đầu.

Để cho Liễu Hà đông bận tâm là, chính mình tâm ái nhi tử dắt lẳng cũng mất tích, qua mười mấy ngày nhìn Ái Thê gió trăng mà cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, tâm lý vô hạn thương tiếc, có thể lại không nói gì khuyên can. Có lẽ con gái nói đúng. Lãng nhi là trước nhất mất tích, còn lại mất tích thiếu niên cùng Lãng nhi có một dạng mặc, luôn là toàn thân áo trắng, hơn nữa gần đây vẫn còn ở mất tích ít như vậy năm. Điều này nói rõ Lãng nhi là bọn hán mục tiêu, bây giờ vẫn không bắt. Nếu quả thật như Quyên nhi từng nói, tình huống vừa làm người ta mừng rỡ cũng làm người ta lo âu. Vui là Lãng nhi chưa rơi vào địch nhân tay, buồn là Lãng nhi tình cảnh cố gắng hết sức nguy hiểm, tùy thời có bị bắt khả năng. Từng mảnh bay lên đột sóng bắn ở khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên, lại bắn ở Liễu Hà đông trên mặt, trên vạt áo, tí ti lạnh lẽo chưa từng cắt đứt Liễu Hà đông đối với (đúng) con trai nhớ mong. Gió thổi nhìn xa, xuyên thấu qua tầng tầng hòa hợp nhìn chăm chú lưu động ánh trăng, trong lòng yên lặng cầu nguyện: "Ta Lãng nhi, cha tin tưởng người một hồi gặp dữ hóa lành, giống như thường ngày, cha lúc về nhà sau khi, đột nhiên đã nhìn thấy mặt người từ căn phòng đi ra, trêu chọc Phong nhi chơi!"

Khuynh thiên sông tựa hồ có hơi tức giận, lớn hơn một đóa đột sóng bay lên, lần này không có bắn ở trên cầu, thẳng tắp rơi vào Liễu Hà đông trên vạt áo, một cỗ lạnh giá thoáng chốc kêu trở về trong ngượng ngùng suy tư. Liễu Hà đông động động, ánh mắt hướng Long Vân Sơn Trang phương hướng nhìn lại, bỗng dưng cầu đối với (đúng) bên một cái cả người hiện lên thân ảnh màu tím trôi giạt tới, thân ảnh màu tím bên cạnh, đứng thẳng một cái khuôn mặt xa lạ, một thân cầm đoạn màu bạc trang trí, hết sức đắt tiền, mặt mũi sạch sẽ, hai mắt thiểm điện, trong tay vuốt vuốt một cái màu đỏ ngọc vật.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Thần linh nấu rượu

Hai luồng kinh phong đánh tới, một cỗ Cương Mãnh, một cái âm nhu, ngay sau đó hai người nghỉ chân trước mắt, Từ Sắc y người không là người khác, chính là Long Vân núi Trang trang chủ đàm Thiên Ứng. Không đợi đàm Thiên Ứng ngôn ngữ, trong tay chơi đùa ngọc vật màu bạc Hoa Y nhân đạo: "U! Đây chính là Đàm lão đệ nói Liễu huynh đệ đi. Thật là nghe thấy không bằng thấy tận mắt, quả thật đáng về phi phạm, toàn thân lộ ra Tiên Khí. Không trách, Đàm lão đệ luôn là đem người treo ở mép đầu rồi, ha ha."

Liễu Hà đông vẫn trong ánh mắt Lưu Ly đến nghi ngờ, gật đầu có chút hướng hai người thi lễ. Đàm Thiên Ứng nhìn Liễu Hà đông cười ha ha nói: "Hà Đông lão đệ chớ trách, đây là vi huynh bạn thân thanh liễu nước Đặc Sứ, lúc trước không từng tới, cho nên người chưa thấy qua. Bất quá, hán đối với người không xa lạ gì, ta cùng hán thường thường nói tới người. Hán phi thường ngưỡng mộ người một đôi xảo thủ, thua một tay hoa đẹp mà, thiện loại Diệu Phẩm tốt đẹp quá. Lần này hán từ thanh liễu nước không xa ngàn dặm tới, tham gia năm nay quý trang lại hoa thịnh hội, chính là nghĩ tại lại hoa

trong đại hội chọn một nhóm kỳ hoa Tiên Thảo, mang về nước cũng vào trình diện miễn phí. Dĩ nhiên làm thành cảm tạ, thanh liễn nước Đặc Sứ cũng vì quý trang mang đến nhóm lớn trân quý tài vật. Thúc đẩy chuyện này còn nhiều hơn phiền toái Hà Đông lão đệ phi tâm đây. Ha ha, ha ha."

Liễu Hà đông bận rộn lại áp đạo: "Hạnh ngộ! Hạnh ngộ! Ta trước đại biểu bị trên trang xuống cảm tạ tôn sù đối với (đứng) lại hoa tiết chú ý."

Mượn ánh trăng lạnh lùng, công công chân nhân quan sát tỉ mỉ đến người trước mắt này trong lòng hơi có chút kinh ngạc. Người này rõ ràng là cái giang hồ võ giả, làm sao biết cả người lộ ra Tiên Khí đâu rồi, chẳng lẽ bên cạnh hắn có Kỳ Dị pháp bảo không được. Kia cũng không đứng, đối với võ giả, khá hơn nữa Tiên Khí pháp bảo cũng như tục vật, không có tác dụng gì. Trong tay không ngừng xoa nắn Họa Long con rùa, trong bóng tối như một đoàn nhảy lên ngọn lửa. Theo đàm Thiên Ứng từng nói, hắn chẳng qua chỉ là năm họ tiên Hầu Thứ Tộc con cháu, cũng sẽ không tiên pháp gì, một điểm này nhìn ra được. Kia trên người hắn khí tức tại sao quái dị như vậy, công công chân nhân thật là có nhiều chút mê muội. Như cũ một bên tĩnh tế nhìn trộm đánh giá Liễu Hà đông, một vừa nghe ùng ùng tiếng sóng suy nghĩ.

Công công chân nhân dĩ thường há có thể tránh được đàm ngày mất ung, trong bóng tối, đàm Thiên Ứng ngạo nghễ đứng ở khuynh thiên trên sông, thả con mắt cuộn cuộn Long Vân núi, mệnh mệnh sóng ở trong lòng ngực dâng trào, toàn phi đợt sóng rơi ở trước mắt kích thích hạ xuống, sau đó sẽ kích thích. Mỗi một lần vắng lặng cũng sẽ nhắc nhở chính mình phục hồi gia nước đại nghiệp sứ mệnh, không làm mất nước sa sút vương tử. Cơ hội rút cuộc đến, quyết tâm rút cuộc xuống, qua tới nay, có lẽ tổ tiên đáy lòng mấy ngàn năm mơ liên muốn thực hiện. Hết thấy sương mù cũng sẽ ở mờ ra tòa kia thần kỳ Phi Thúy Lăng mà chân tướng rõ ràng, trong sương mù tất nhiên sẽ lần nữa đứng sừng sững lên một tòa trang nghiêm cung điện, một tòa gia nước cung điện.

Quay đầu đàm Thiên Ứng liếc mắt nhìn công công chân nhân, nói mấy câu, công công chân nhân xoay người biến mất ở trong màn đêm. Khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên còn lại đàm Liễu Nhị người.

Liễu Hà đông thấy trong ánh mắt long lánh hào quang đàm Thiên Ứng, thân hình ngạo nghễ đứng ở cầu lan cạnh, như Thần quân Đế Vương một dạng trong lòng thâm sinh bội phục. Thần tuấn như thế nhân vật mặc dù quý vì một trang chi chủ, đều có chút đáng tiếc.

Đàm Thiên Ứng ngừng đầu thương Vũ, lại dò xét một phen khuynh thiên sông cùng mệnh mệnh quần sơn, không khỏi thở dài nói: "Chưa từng giang sơn tuấn, không biết sao Âm khe người!"

Liễu Hà đông sau khi nghe xong, cười nói: "Thật ra thì ta một mực không quá rõ, lấy Đàm trang chủ hoài bão, há chẳng phải là Long nằm bãi cạn, tráng chí khó khăn thù sao! Từ xưa tới nay, nghe nói Long Vân ngoài núi Thiên Ngoại Hữu Thiên, Thần Châu đẹp đẽ, Đàm trang chủ cần gì phải không lên sường Nhạc, làm nhiều chút kinh thiên động địa đại sự đây. Ta nhưng là nghe nói, lúc ban đầu chúng ta tổ tiên đều là tới từ thần kỳ phồn hoa quốc độ. Ta tổ tiên là vì đi tới nơi này Long Vân núi nhìn linh hộ pháp. Nhưng ta không nghĩ ra, tổ tiên của các người tại sao cũng trở lại đến trong thâm sơn này đây?"

Đàm Thiên Ứng nghe Liễu Hà đông nói về túc trực bên linh sàng hộ pháp chỗ cả kinh, quay đầu nhìn Liễu Hà đông, trong ánh mắt tràn đầy mong đợi. Nhưng Liễu Hà đông không nói gì nữa, toại đạo: "Chuyện cũ như khói, năm tháng như ở trước mắt, đi qua chuyện cần gì phải bàn lại. Đông Phương đã trắng bệch, vì huynh đã sớm không buồn ngủ, gần đây đều là lại hoa tiết chuyện bận rộn bề đầu sứt trán, không bằng ta người hai người đi Phi Thúy Lăng lại bốn hoa nấu rượu thán trước như thế nào? Ta rất thèm ăn người Tiên Quả, ha ha, "

"Ha ha, được a. Ta cũng đang có ý đó." Liễu Hà đông cũng cười nói.

Đặt mình trong Trường Sinh lâm trước, xông vào mũi mũi hoa, đủ loại rau cải trái cây mùi thơm, thấm ướt đến tim gan. Nơi này cảm giác cùng Long Vân Sơn Trang cảm giác bất đồng, nếu như nói Long Vân Sơn Trang đó là trong núi lớn cung điện, như vậy nơi này là chân chân chính chính thiên nhiên thế giới. Hết thấy đều như vậy diễm đạm Thanh Nhã, nhân nhạ dưới ánh trăng, nhìn thấy mọi người là lại hoa tiết bỏ ra có bao nhiêu, nơi khác không nói, gần Phi Thúy Lăng chu vi mây dặm bên trong đã sớm bày đầy đủ loại kỳ hoa một thảo, từng chậu, một bó bó buộc, đây không phải là tham gia thi đua, hết thấy chẳng qua là bố trí tái sự sân cảnh. Kia rõ ràng cho thấy đá xanh Sơn Trang mọi người một chút xiu bày ở nơi đó, hơn nữa quyết không là một người hoàn thành, nhưng mỗi một chậu mỗi một bó hoa tất cả bày vừa đúng. Đàm Thiên Ứng tự cho là mình là một ngắm hoa tay tổ, nhưng mà lại thế nào cũng không tìm được không chút bất mãn nào ý, trong lòng không khỏi than thầm đá xanh Sơn Trang nhân ái hoa tâm tình.

Tham dự lại hoa cuộc so tài nhân viên làm việc, có đã tại cương, bọn họ đang làm một lần cuối cùng kiểm tra, bảo đảm sắp bắt đầu lại hoa cuộc so tài viên mãn tiến hành. Đứng gác người lộn xộn thích thú đứng bình tĩnh ở Phi Thúy Lăng các cái vị trí, thấy Liễu Hà đông cùng đàm Thiên Ứng đi tới, lễ nghi khẽ gật đầu.

Người ở đây ai sẽ không nhận biết đàm Thiên Ứng đây! Ngay cả đàm Thiên Ứng chính mình phỏng chừng cũng không quá nhớ làm qua bao nhiêu lần lại hoa đại hội khách quý chủ trì, thấy đàm Thiên Ứng sớm như vậy liền xuất hiện ở Phi Thúy Lăng, đứng gác cùng những công việc kia nhân viên trên mặt cũng toát ra mừng rỡ mỉm cười.

Lại bốn hoa nằm ở Phi Thúy Lăng Trường Sinh ngoài rừng chính đông phương hướng, đối mặt với Nguyệt nha hồ. Lại bốn hoa bố trí được đoan trang mà tao nhã, ước dài mười mấy trượng triển lãm đài dùng làm Lựa phi khóa, dưới ánh trăng lóe đẹp đẽ màu sắc. Triển lãm đài sau thật chính tề bày một số khảo cứu hương mộc ghế ngồi. Liễu Hà đông cùng đàm Thiên Ứng nhìn một hồi, cũng mỉm cười gật đầu liên tục.

Liễu Hà đông mỉm cười nói: "Chúng ta ngay tại Nguyệt nha hồ bên tiểu chúc như thế nào?"

"Ha ha, tốt." Hai người vừa nói đi vào Nguyệt nha hồ bên một cái đình. Liễu Hà đông đạo: "Đàm trang chủ chờ một chút, đợi ta đi một chút sẽ trở lại. Dứt lời xoay người hướng chính mình không xa một nơi vườn trái cây đi tới, lưu lại đàm Thiên Ứng một người.

Đàm Thiên Ứng liếc mắt trước mặt đình, phát hiện là mới xây, lục giác cao vút Trụ Chu sơn đồ mới mẻ tòa sáng, Nguyệt Hoa lắng lắng quần vòng quanh đình, ôn nhu mà đa tình. Xa xa còn có mấy cái như vậy đình, nhưng có chút bất đồng là, cái đình này đều là bằng gỗ, bao gồm bên trong phòng khách

hình tròn án kỷ, cùng sáu cái chỗ ngồi. Mà còn lại đình đều là đá xanh Sơn Trang nhất quán phong cách, dùng đá xanh dựng nên. Đây là ý gì? Đàm Thiên Ứng có chút bồn chồn, bất quá cái này không có gì trọng yếu. Đàm Thiên Ứng ánh mắt rồi cuộc nhìn về phía Phi Thúy Lăng.

Lúc này Phi Thúy Lăng chính uy nghiêm đứng sừng sững, giống như một tòa thần kỳ Đại Sơn, hiện lên ánh sáng màu xanh, kia huy quang xuống tràn đầy thần bí, khiến cho nhân thần hướng, khiến cho người mê muội. Không biết có bao nhiêu cái đêm tối, chính mình đứng ở Phi Thúy Lăng phía trên, nghiên cứu thảo luận và phân tích đến, suy nghĩ, muốn tìm hấn sơ hở, mở nó ra. Nhưng mà lần lượt thất vọng, có thể càng thất vọng, thì càng hy vọng xa vời. Rốt cuộc toà lăng mộ này giấu giếm huyền cơ gì, chính là không tìm được cửa vào đây. Trong thiên hạ làm sao có thần kỳ như vậy công tượng, xây ra như vậy quyết tuyệt đồ vật tới. Ánh mắt từng cái quét qua Đông Nam Tây Bắc, Đông Nam, tây nam, Đông Bắc, Tây Bắc tám cái phương vị cùng Chính Nam tám cái mộ bia. Tâm lý như cũ không nghĩ ra hướng đông nam màu xanh da trời mộ bia tại sao sẽ đột nhiên biến mất đây? Lớn như vậy một khối mộ bia, cao ba mươi trượng a, cho dù ai cũng gõ không bể, đánh không ngừng, sao sẽ. Đàm Thiên Ứng không biết hỏi qua chính mình bao nhiêu lần, nhưng từ đầu đến cuối không tìm được một hợp lý câu trả lời.

"Ha ha, để cho Đàm trang chủ chờ lâu." Liễu Hà đồng trong tay xách đồ vật cười nói.

Nghe tiếng, đàm Thiên Ứng phục hồi tinh thần lại, thu hồi suy nghĩ, cũng vội vàng cười nói: "Ha ha, lấy cái gì đồ ăn ngon (ăn ngon)?"

"Ha ha, đây là ta con gái cất Bách Hoa Tửu, bao người gọi tuyệt." Vừa nói giờ tay trái lên, dưới ánh trăng một cái Thanh Trúc thùng rượu hiện lên lãnh đạm màu xanh nhạt. Sau đó đi vào đình, buông xuống rượu, bên phải tay nhắc cái giỏ, bên trong đủ loại tươi non trái cây, sắc tốt đẹp vị nồng. Từng cái mang lên, lại từ trong túi áo móc ra hai cái đẹp để Bạch Ngọc ly rượu. Hai người liền niềm nở uống, xem núi nhìn thán, khi thì ngưng mắt tĩnh quan, khi thì đối với (đứng) ngữ Nhân Luân.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Rượu ngon cần khôn

Liễu Hà đồng bóp tay áo ưu nhã kẹp lên màu xanh lá cây trúc thùng rượu lần nữa rót đầy hai người Bạch Ngọc ly rượu, say sưa khuyên say. Một vòng trăng non ở Bạch Ngọc trong chén khẽ đung đưa đến, đàm Thiên Ứng lắng lắng thưởng thức rượu đầy kia trắng khuyết, trong miệng không ngừng khen ngợi: "Thật là đẹp Bách Hoa Tửu, mùi thơm thanh đậm, miệng đầy ngậm hương. Liễu huynh thật là thật là có phúc, có như vậy cái nhu thuận con gái."

Liễu Hà đồng ngừng đầu một uống cười nói: "Cùng là Tiên Sơn khách, Vân Hà các phong thái. Ha ha, khiến cho yêu không là đồng dạng tuyệt mỹ tuyệt luân à."

Đàm Thiên Ứng cả người đột nhiên rung một cái, đầu não nhất thời thanh tỉnh rất nhiều, trong ánh mắt tràn đầy rung mình, trong lòng âm thầm kêu, Tỉnh nhi, Tỉnh nhi, nữ nhi của ta! Trước mắt hiện ra hoạt bát con gái, một bộ hòa váy hồng, thật giống như một đoàn âm áp hòa, nhĩ tế vang lên kia như chuông bạc tiếng cười. Đầu óc thanh tỉnh lại lâm vào mê mang. Tí ti tập gió đánh tới, trong không khí truyền tới: "Đàm trang chủ! Đàm trang chủ! Thế nào?" Đàm Thiên Ứng bị Liễu Hà đồng tiếng kêu kéo hồi tưởng tự, ngăn ngủ yên lặng sau, đàm Thiên Ứng cười nói: "Ha ha, không có gì. Lệnh ái rượu thật là quá tốt, thật là khiến người hiểu được vô cùng a!"

"Ha ha, Đàm trang chủ quá khen." Liễu Hà đồng cảm giác đàm Thiên Ứng có chút không đúng, có lẽ cùng nữ nhi của hấn có liên quan, nói tránh đi: "Tiểu đệ một mực chưa từng hỏi tới nay ước tiểu đệ khuyên thiên sông vừa thấy, kết quả có chuyện gì quan trọng?" Nói xong, lăng lăng nhìn đàm Thiên Ứng.

Đàm Thiên Ứng ngắm nhìn một hồi Nguyệt nha hồ bên trong thần bí kia cái bóng ngược, hỏi nhỏ: "Liễu huynh ta người hai người quen biết bao lâu?"

"Ha ha, nói ít cũng có ba mươi mấy năm." Liễu Hà đồng đạo.

"Đúng vậy, ba mươi mấy năm. Không biết tại sao, ta đột nhiên rất muốn cùng huynh uống rượu, trò chuyện một chút mấy thập niên này hữu tình, có linh cảm liền cho người thả bỏ câu đưa thư. Có thật nhiều lời nói muốn cùng bạn cũ nói." Đàm Thiên Ứng chậm rãi nói.

Liễu Hà đồng nghe đàm Thiên Ứng lời nói có chút làm rung động, ánh mắt xem bình tĩnh Nguyệt nha hồ mặt, có chút mấy vòng rung động nhẹ nhàng đẩy ra đi, là kia mấy cây bèo ở khe đung đưa. Lăn tăn Nguyệt Hoa chớp động Hàn Tinh sắc diệu, khẽ vuốt cảm nói: "Người bằng hữu của ta một trận, nhờ Đàm trang chủ hạ mình để mắt ta, cùng ta cái này Thứ Tộc môn hạ xưng huynh gọi đệ, có lời gì cứ việc nói. Tiểu đệ tuy không có thể trợ giúp Đàm trang chủ giúp cái gì, nhưng lại có thể là bằng hữu huynh đệ phân ưu một, hai."

Đàm Thiên Ứng nhắm hướng đông ngày liếc mắt một cái, sau đó nhìn chăm chú Liễu Hà đồng đạo: "Người nghe nói qua gia nước sao?"

"Nghe nói qua, đó là một cái mấy ngàn năm trước Cổ Quốc, truyền thuyết bị bây giờ thanh liễu nước, cũng chính là chúng ta Quốc sở diệt. Diệt Quốc lúc phi thường thâm, gia quốc thượng xuống mấy triệu người, chịu khổ tru diệt, thủ đoạn làm người ta tức lộn ruột, theo nói không có một gia nước hậu

nhân sống sót, bị tàn sát người toàn bộ bị ném bỏ vào một con sông trong. Sông kia bởi vì oan hồn quá nhiều, mỗi nửa đêm tất nhiên oan hồn khóc kể, hậu nhân xưng là Oán Hồn Giang." Liễu Hà đông ánh mắt có chút mê mang nói.

"Không sai, chẳng qua là Liễu huynh không biết lão thiên không tuyệt tình như vậy, cổ xưa gia người trong nước không có bị thanh liễu nước giết sạch. Ngay tại gia nước mấy triệu người ở cuộn cuộn sông lớn con đê lớn liên tiếp bị chặt đi đầu thời điểm, ở hỗn loạn bên trong có như vậy một trời sinh làm Thủy gia Tộc gọi thủy Tộc nhảy vào sông nuốt trôi sông lớn, bọn họ ở sông lớn đáy sông ước chừng ẩn núp một tháng, tin chắc thanh liễu nước Quốc Quân cùng toàn bộ võ sĩ cũng tin tưởng bọn họ chết, mới lặn lẽ lên vào Đại Sơn Dịch Dung đổi mặt, sau khi làm thanh liễu nước thần dân. Sau đó, hậu nhân mang theo con cháu đi tới nơi này Vân đảo cuộn cuộn Long Vân núi. Bọn họ lệ tình đồ trị, nghỉ ngơi dưỡng sức, lập chí một ngày nào đó nhất định phải tiêu diệt từng để cho bọn họ mất nước thanh liễu nước, khôi phục gia nước phồn vinh." Đàm Thiên Ứng nhàn nhạt vừa nói, ánh mắt sáng loáng. Không để ý chút nào Liễu Hà đông biểu tình.

Liễu Hà đông trong lồng ngực vạn đảo xếp hàng khe, khiếp sợ không gì sánh nổi. Ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chú đàm Thiên Ứng, liền giống như trước chưa từng thấy qua người này như thế. Làm ánh mắt rơi vào đàm Thiên Ứng tại trái vành tai lúc, cái loại này chói mắt màu bạc thêm quang trong lúc bắt chợt cời ra chính mình nhiều năm một điều bí ẩn một dạng. Lúc trước chính mình một mực không hiểu, tại sao Long Vân Sơn Trang tất cả mọi người, vô luận nam nữ già trẻ, tại trái vành tai cũng bao bên trên một tầng ngân phiến đây. Nguyên lai, Long Vân Sơn Trang tất cả mọi người đều là gia nước hậu nhân!

Nhảy qua trước mắt đàm Thiên Ứng,

Liễu Hà đông ngẩng đầu nhìn lên đến Phi Thúy Lăng, trong biển hoa trong trẻo huy quang quán vòng quanh đêm tối, thật cao mộ bia mờ tối không phân biệt rõ bọn họ vốn là màu sắc, chỉ có cao lớn bia ảnh đồ sộ đứng sừng sững. Tượng trưng cho thanh liễu nước uy nghiêm và cường đại.

Liễu Hà đông rót cuộc hỏi "Ngươi, ngươi là gia nước hậu nhân."

"Ừ." Đàm Thiên Ứng nhìn Nguyệt nha hồ lắng lặng nói.

Liễu Hà đông cười khỏ nói: "Xem ra đá xanh Sơn Trang tại vạ đến nơi, ngươi nói cho ta biết những thứ này, nói rõ ngươi liền muốn nhiều chúng ta động thủ, đúng không?"

"Ừ." Đàm Thiên Ứng nhàn nhạt nói.

Liễu Hà đông ngửa đầu lại uống một ly Bách Hoa Tửu hỏi "Tại sao nói cho ta biết, không nói cho ta, đột nhiên động thủ không phải là tốt hơn sao!"

"Bởi vì chúng ta là bằng hữu, ta không muốn để cho bằng hữu của ta chết không minh bạch. Còn nữa, ta tại động thủ trước, ta hy vọng ta ngươi giữa có một lần công bình quyết đấu. Ta bại, ta chết. Đem sẽ không ở có gia nước hậu nhân. Ngươi bại, ta muốn giết sạch toàn bộ đá xanh Sơn Trang ngươi, bao gồm ngươi. Sau đó mở ra Phi Thúy Lăng, khôi phục gia nước phồn vinh." Đàm Thiên Ứng như cũ nhàn nhạt nói.

"Hết thầy ngươi đã bố trí xong, đúng không?" Liễu Hà đông Tĩnh Tĩnh hỏi.

Trong tay vuốt vuốt Bạch Ngọc ly, đàm Thiên Ứng đạo: "Dạ, ta muốn đánh bại ta là ngươi duy nhất cứu đá xanh Sơn Trang cơ hội. nếu như ngươi bại, coi như vài chục năm bằng hữu, ta sẽ giúp ngươi đem Lăng nhi nuôi dưỡng thành người, sau đó nói cho hắn biết là ta giết ngươi, để cho hắn cho ngươi cùng đá xanh Sơn Trang mấy ngàn miệng ăn báo thù."

Liễu Hà đông thờ dài nói: "Không nghĩ tới, ngươi bằng hữu của ta một trận, lại hôm nay bất hòa, thật là tạo hóa trêu ngươi!"

"Không! Chúng ta vĩnh viễn là bằng hữu. Còn sống là, chết cũng vậy. Nhưng sau ngày hôm nay, nếu như ta chiến bại ngươi, sau này chỉ có mới gia nước Quốc Quân, mà không có ngươi bằng hữu đàm Thiên Ứng. Bởi vì đàm Thiên Ứng tâm theo bạn thân đi." Đàm Thiên Ứng nhìn chăm chú Liễu Hà đông đạo.

"Nếu như ta đoán không tệ, ở lại hoa cuộc so tài thời điểm liền động thủ đúng không?" Liễu Hà đông trầm giọng hỏi.

"Ừ." Đàm Thiên Ứng đạo.

"Làm thành bằng hữu, có thể hay không cuối cùng yêu cầu ngươi một chuyện?" Liễu Hà đông nhìn tới tắm Long Vân sơn đạo.

Đàm Thiên Ứng khẽ gật đầu nói: "Để cho lại hoa tiết hoàn toàn tràn đầy cử hành xong đúng không?"

"Đúng !" Liễu Hà đông gật đầu truy hỏi: "Có thể không?"

"Ta đáp ứng ngươi. Nhưng theo ta được biết, lần này lại hoa đại hội đông sơn vịnh, ngày Nhạn giúp tựa hồ cũng chia bên ngoài chú ý, có lẽ sẽ có khác có ý đồ. Có lẽ đá xanh Sơn Trang từ nơi sâu xa thì có này một kiếp, một cái không cách nào vẫn hồi kiếp nạn!" Đàm Thiên Ứng đạo.

Liễu Hà đông thống khổ đắc đạo: "Ngươi tới nay không nên tới tìm ta!"

"Ta vốn không muốn, nhưng ta nhất định phải cùng ta trong cuộc đời này duy nhất bằng hữu uống một lần cuối cùng rượu. Ta biết, sau ngày hôm nay, bằng hữu của ta sẽ vĩnh viễn mất đi, ta biết lúc đó rất thống khổ!" Đàm Thiên Ứng lạnh nhạt nói.

"Được ! Khuyên thiên sông!"

"Được ! Khuynh thiên sông!"

Hai người nói xong vịn người hướng khuynh thiên sông phi thân thổi tới, lãnh đạm màu xanh nhạt trúc thùng rượu hiện lên vàng sáng bị thật chặt giữ tại hai trong tay người. Cứ như vậy hai người song song đồng thời nắm rượu im lặng chạy.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Tinh Hoa Thỉnh Mộng

Đàm Liễu Nhị người đối với (đúng) rượu lúc nói chuyện sau khi, một người tầm mắt vẫn không có rời đi bọn họ, đứng ở Phi Thụý Lăng Thần Quy sau khi, trong tay vuốt vuốt một đoàn đồ thẩm hóa. Dưới ánh trắng như vậy diêm dúa, giống như một cái đèn từ Quỷ Vực con mắt. Trong bóng tối cả người lưu động ánh sáng màu bạc, trong miệng phát ra mấy tiếng khinh thường bay về sau vào trong màn đêm, không người cảm giác được hấn tồn tại, cũng không người có loại bản lãnh này.

Tinh cầu màu vàng óng, trong tầm mắt từng cái kim sắc Cồn Cát pháp phòng, liên miên bất tuyệt, vô biên vô hạn, giống như cuộn cuộn sóng, tạo thành một cái mệnh mong biển cát. Chẳng qua là biển cát bên trên không có một tí huyền ảo, hết thấy đều là tĩnh tĩnh lặng. Tí ti tập gió vạch qua, Liễu Quyên phát sợi có chút xóc xếch, gió tay lên nhẹ nhàng vẫn xuống.

Trình phương xa si ngốc nhìn kia tĩnh tế ngón tay liễu chuẩn bị phát sợi, hấn đột nhiên phát hiện nguyên lai cô gái lược làm tóc cảm giác là đẹp như thế, đẹp để cho người ta lòng say.

"Luyện nữa một lần!" Vừa dứt lời, Thụý Lục Kiếm Cương theo Đan Tâm kiếm vạch qua trước mắt, nhất thời chung quanh ngâm ở thụý sắc trong thế giới. Trước mắt mỹ lệ mặt mũi lạnh như băng sương, mi vũ ngưng tụ thành một cổ, khoe miệng một tia quật cường một tia hận ý. Nhưng mà vô luận như thế nào, cái loại này mỹ là che giấu không hết, mặc dù mỹ lạnh giá, đẹp để cho người ta run sợ, làm cho đau lòng người.

Trình xa mới chậm rãi giờ lên lệ Tâm Kiếm, cuồng thanh tiểu đạo: "Lệ Tâm Kiếm Đệ Nhất Thức, sợ Hạc Vân Thiên." Thụý sắc Kiếm Cương lập tức cùng Liễu Quyên Đan Tâm kiếm Kiếm Cương giao hợp một nơi, song song dưới chân một chút, vọt người bay thẳng cao hơn vô ích, nhĩ tế lúc nào cũng truyền tới Hạc Minh giòn vang tiếng. Chỉ thấy xa xa trời cao hai cái thân ảnh tiêu sái tùy tính, một xanh trắng nhạt, tương phản thành thủ. Như Yến vai diễn vô ích, tựa như điệp phiến bay liệng. Nhưng kiếm Uy thanh thế quả thực kinh người, theo hai người lệ tâm song kiếm vũ động, vốn là Tĩnh Tĩnh tinh cầu màu vàng óng, nhất thời Sát gió nổi lên bốn phía, bụi mù cuộn cuộn, vô ích vốn không mây, lại tiếng sấm băng vang. Thụý sắc Kiếm Mang huy động bên trong cũng như thiểm điện lấp lánh, mỗi lần Kiếm Cương vạch qua, tinh cầu màu vàng óng bên trên Cồn Cát sẽ bừa bãi một mảnh.

Thời gian ở từng giây từng phút vượt qua, cũng không biết qua bao lâu, hai người lần nữa bay xuống ở tinh cầu màu vàng óng bên trên, trong tay như cũ nắm kiếm, nhưng Kiếm Mang thu liễm rất nhiều. Lộ ra thụý răng Lân Tê đôi răng vốn là sâu kín thụý lục sắc, ngưng thụý ướt át, đất tiền mà mê người.

Liễu Quyên có chút mệt mỏi, phát sợi ở tập trong gió nhẹ nhàng phiêu giơ, có chút xóc xếch, nhưng khoe miệng hiếm có một nụ cười châm biếm, một tia thành công nụ cười. Thấy những thứ này, trình phương xa cũng đã mệt quỵen thân thể như cũ đứng sừng sững, tựa hồ không tự tin ngưng mắt nhìn lệ Tâm Kiếm, trong con ngươi tràn đầy hưng phấn.

"Phương xa! Chúng ta luyện thành, luyện thành chúng ta tự nghĩ ra lệ Tâm Kiếm pháp!" Liễu Quyên nhẹ nhàng vừa nói, tựa hồ vẫn chưa có hoàn toàn tiếp nhận sự thật này. Nhẹ nhàng vuốt ve Đan Tâm kiếm, tí ti lạnh như băng theo đầu ngón tay chảy hướng cánh tay, chảy hướng bụng dạ.

Trình phương xa trọng trọng gật đầu đạo: "Phải! Đẹp tỷ. Chúng ta luyện thành! Ta không chỉ biết luyện Liễu Diệp nhận đỉnh kiếm pháp, còn biết luyện hai chúng ta tự nghĩ ra kiếm pháp. Ta thật là có chút không dám tin tưởng, chúng ta có thể luyện thành nắm giữ linh lực thụý răng Linh Tê đôi răng kiếm."

Hai người cũng trong sự hưng phấn yên lặng đến, chốc lát vui vẻ sau trình phương xa phát hiện Liễu Quyên tuyến mỹ mặt mũi nặng lại ngưng bên trên băng sương, khoe miệng mơ hồ một nụ cười khổ. Trong lòng thoáng qua một tia đau nhói, ánh mắt thâm tình nhìn Liễu Quyên, mỗi động động, rốt cuộc trình phương xa không có nói gì. Yên lặng thờ dài, thế gian vạn sự vạn vật tại sao không có thập toàn thập mỹ đây? Luyện thành lệ Tâm Kiếm pháp cố nhiên tốt, nhưng mà lệ Tâm Kiếm khát máu thành tánh sự thật không cách nào thay đổi, đây là trong thiên hạ vốn đã không cách nào thay đổi định luật, bởi vì lệ Tâm Kiếm là thụý răng Lân Linh Tê đôi răng làm bằng, thiên tính khát máu. Ý vị này nắm giữ chỗ này chủ nhân sẽ không ngừng thương linh Âm Huyết, nếu không thì sẽ cản trở chính mình. Tự mình rút cũng được, sản thủ Sát Sinh đã là bình thường như cơm bữa, nhưng mà đẹp tỷ là từ không sát sinh, nằng sao sẽ đau lòng như vậy kết quả đây. Trừ phi buông tha lệ Huyết Kiếm, nằng giống vậy cũng làm không được. Ban đầu chính mình nếu là không được đây đối với thụý răng Lân Linh Tê đôi răng có lẽ sẽ tốt hơn một chút, như vậy cũng sẽ không có lệ Tâm Kiếm tồn tại, cũng sẽ không có hai người đang luyện kiếm trong vui vẻ đột nhiên phát hiện cái này làm người ta đau lòng sự thật.

Nhìn thiên mạc từng cái lông lánh Hàn Tinh, trình phương xa âm thầm hỏi hỏi hận của mình sao? Đã lâu sau khi tự hỏi, trình phương xa rõ ràng tự nói với

mình,

Nhân sinh không có gì hối hận, nếu lão thiên đế cho chúng ta luyện thành lệ Huyết Kiếm, thì có lão thiên an bài. Nhìn chăm chăm lệ Tâm Kiếm hiện lên yêu kiều thúy sắc thân kiếm, trình phương xa lẩm bẩm: "Sẽ để cho ngươi trở thành chính nghĩa kiếm đi, ngươi có thể khát máu, nhưng ta sẽ nhường cho ngươi là ma quỷ cùng Ác Giả máu!"

Nghe được trình phương xa nhẹ nhàng lời nói, Liễu Quyên cũng tựa như có điều ngộ ra đạo: "Dạ, khiến chúng nó làm chính nghĩa kiếm đi! Liên để cho chúng ta dùng bọn họ trừng phạt yêu trừ ma đi, nghe cha thường nói, có lẽ chỉ có một ngày cái thế giới này sẽ không nữa thái bình, khắp nơi Ma Vật hoành hành, Yêu Vật quấy phá."

Trình phương xa rút cuộc cảm thấy mệt mỏi, chậm rãi ngồi xuống đến, Liễu Quyên cũng giống vậy ngồi xuống. Yên lặng mất đối mặt một hồi. Liễu Quyên đạo: "Nếu chúng ta đã luyện thành lệ Tâm Kiếm pháp, sau này cũng không cần phải chung quy tới nơi này. Đan Tâm, lệ Huyết Tinh Phách ta ngươi thời khắc mang trên người, lúc cần kêu trở về Kiếm Thể liền có thể. ngươi sẽ không Nguyên Hồn xuất khiếu thần công, mà ta kéo Hồn xuất du phương pháp đối với ngươi sử dụng qua nhiều cũng không tiện, vạn nhất có người thương thân thể ngươi, hậu quả khó mà lường được. Sau này nếu như yêu cầu luyện kiếm, chúng ta có thể như muốn Thiên Hà bờ kêu gọi Kiếm Thể là được. Nhớ, ngàn vạn lần không nên quên kêu gọi pháp quyết."

Trình phương xa khẽ gật đầu đạo: "Đẹp tỷ yên tâm! Ta đã sớm thuộc nằm lòng."

"Tốt lắm, chúng ta nên trở về đi. Ngày mai chính là lại hoa cuộc so tài, lúc này, hai vị trưởng lão và một ít bận rộn chuyện người sớm nên đứng chỗ. Cha Hoa Nhi ở ngày thứ ba dự thi, ngược lại không bận rộn. Bất quá hai ngày này không thể tâm thường so sánh, không thể có một chút sơ sót. Ta yêu cầu giúp cha trông nom dự thi Hoa Nhi." Liễu Quyên đứng lên, vừa nói bên vồ nhẹ thân vọt nổi lên Trần. Xanh nhạt quần áo lóe yêu kiều khinh ánh sáng, nhảy đi lại hòa màu.

Trình phương xa không nói nữa, cùng đẹp đồng thời đem lệ Tâm Kiếm song song cắm ở kim sắc Cồn Cát bên trên, chấp hai tay, quy củ vái chào sau, hai người người nhẹ nhàng lách vào U Lam Thiên Vũ.

Dưới chân rút cuộc xuất hiện đầm Thiên Ứng trong miệng đá xanh sân, cùng khác đá xanh sân so sánh không là rất lớn, nhưng rõ ràng bất đồng chính là nhà bố trí chính tề bên trong lại lộn xộn thích thú. Nhìn một cái chủ nhà chính là một sẽ xảy ra sống thích sinh có phẩm vị Chúa. Nhà chung quanh nở đầy hoa tươi hàng rào tre chính giữa là hai miếng màu xanh Sơn Thạch đại môn, bên trong cửa bên ngoài thật dài đường lát gạch, hai bên hoa tươi phương thảo cạnh tương trán phóng. Lũ lũ Dạ Hương tràn ngập không khí. Công công chân nhân thầm nói, không nghĩ tới, trong thâm sơn cũng có như vậy sẽ nhà trí người, tự nhiên sinh ra mấy phần kính ý.

Tìm khắp tứ phía một hồi, rút cuộc công công chân nhân chắc chắn Đông Nam giác phương hướng nhất định là Liễu Hà đồng nhà ẩm trồng hoa. Kìa mơ hồ hiện ra lãnh đạm màu tím nhạt vầng sáng là không ngăn được Tiên Giả con mắt. Huống chi quý dị kia lý kỳ đậm nhả hương thơm, đó là phẩm thể sẽ không có hương thơm. Bốn phía ngắm một chút, công công chân nhân thân hình nhẹ nhàng bay vào đá xanh sân.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Ly viện vết ảnh

U tĩnh bầu trời đêm, Hàn Tinh lấp lánh. Mấy miếng thanh vân nhẹ nhàng, thanh vân bên dưới, đá xanh Sơn Trang nằm ở Long Vân Sơn Hùng kiện trong ngực, bình yên chìm vào giấc ngủ.

Tây Thiên, Thanh Nguyệt cong cong, kim sắc Nguyệt Hoa tránh dạng đến quý dị mộng ảo.

Công công chân nhân vượt ve Hòa Long con rùa bay đi dưới ánh trăng bên trong. Ngân Hoa bọc đoàn kia diễm hồng phiêu di đến, phiêu di tới chỗ nào, nơi nào là hơn một phần thần bí. Thân hình phiêu di đến đá xanh sân Đông Nam giác thời điểm dừng lại. Khẽ gật đầu, công công chân nhân có chút say mê, mút vào mũi hoa lẩm bẩm: "Quân thơm tho Bồng Lai khách, lễ dân thánh yêu Phạm Trần. Gió nhẹ vốn Vô Ngân, chăm nại hồ có lòng. Ha ha, lễ dân Nguyệt nương nương hay lại là đi ra đi."

Một trận tập gió đi qua, màn đêm trong sương mù, nhà ẩm trồng hoa khúc quanh bay ra một cái tóc vàng đàn bà xinh đẹp, thân thể kèm theo một vị kỳ quái trang phục nam tử, hai tay đỡ người đàn bà này.

Công công chân nhân đánh giá trước mặt hai người, vượt ve Hòa Long con rùa đạo: "Sái gia tự buồn bức mà đâu rồi, ở nơi này phạm nhân thạch viện mà tại sao có thể có Linh Thảo tiên ba đây. Bất quá thì cũng chẳng có gì, lễ dân Nguyệt nương nương cũng là một hữu tình cố ý, tri ân đồ báo, này vốn là hợp tình hợp lý chuyện. Bất quá ăn trộm Tiên Thảo là vi phạm thiên đạo, lễ dân Nguyệt nương nương không phải không biết đi. Ta công công chân nhân từ trước đến giờ là một thông tình đạt lý, kính nể ngươi và tàn tình bất hủ tình duyên, cố mà sẽ không làm khó ngươi cái gì."

Dò xét công công chân nhân, lê dân Nguyệt nương nương trong đầu nhanh chóng tìm kiếm người, trước mặt rốt cuộc là thần thánh phương nào, đối với chính mình càng như thế biết, mà chính mình đối với hắn lại hoàn toàn xa lạ. Nhưng vô luận như thế nào truy tìm, trong đầu không có bất kỳ liên quan tới hắn ẩn tượng. Người này nhìn một cái liền không phải là cái gì người lương thiện, trong lòng nghĩ như vậy đến, ngừng đầu cười nói: "Lê dân thánh chuyện mình, cũng không nhọc đến người khác phí tâm. Ta ngược lại thật ra kỳ quái, này đêm hôm khuya khoắc, một mình người đường đường Tu Tiên Giả chạy đến người ta trong sân làm gì, sẽ không sợ bị người nhạo báng sao?"

"U! Nhìn người nói, người không cũng ở nơi đây à. Nói lời từ biệt nói khó nghe như vậy, không việc gì kia nguyện ý đêm hôm khuya khoắc chạy loạn a. Về phần ta tại sao xuất hiện ở nơi này, không có quan hệ gì với người. Nhưng người xuất hiện ở nơi này, sai gia có thể phải nhắc nhở người, khuyên người ngày mai lại hoa cuộc so tài bên trên tốt nhất là trốn xa xa, khác (đừng) ở không đi gây sự. Xem ở cùng sự phụ người yêu Nguyệt công chúa phân thượng, nếu như người không nhúng tay vào, yên tâm, sẽ không đối với người ân nhân như thế nào. Mà những người khác mà, người so với ta rõ ràng hơn, đó là đá xanh Sơn Trang Mệnh Sô, không người có thể thay đổi. Coi như người kéo rách giọng nói cho bọn hắn biết, bọn họ cũng không nghe được, phạm nhân liền là phạm nhân, không biết giới ngoại chuyện. Cho nên, sai gia khuyên người chính là cách xa tốt hơn, tránh cho thấy ân nhân thống khổ mà thương tâm." Công công chân nhân cao giọng tả khí nói đến. Trong tay như cũ không nhanh không chậm vuốt ve Hóa Long con rùa, tựa hồ thể gian hết thấy cũng không chạy khỏi nó an bài như thế.

Âm thầm trầm ngâm, là báo ân ăn trộm lê dân thánh thảo không phải là hao tổn chính mình vài chục năm tu hành, nhưng làm cho mình mất thấy kia bí phẩm một mảnh, mà lại không có năng lực làm, thật sự là tình khó mà kham. Hai mắt ngấn lệ Liên Liên nhìn chăm chú tàn tình, lê dân Nguyệt nương nương không nói ra lời.

Dưới ánh trăng, tí ti tóc vàng chập chờn ở đó tái nhợt trên mặt, thân thể đang run rẩy, tâm đang run run. Rốt cuộc hận hận liếc mắt một cái công công chân nhân khiêu khích ánh mắt sau, lê dân Nguyệt nương nương ở tàn tình trong khuỷu tay ẩn vào mờ tối.

Công công chân nhân lại cười trộm một trận, lắc mình vào nhà ẩm trồng hoa.

Trong tầm mắt xuất hiện kia quen thuộc tiểu gia, một cổ ấm áp khoảnh khắc chảy khắp Liễu Quyên thân thể, từ ái cha, quan tâm đầy đủ mẹ, thanh thông mình em trai. Bọn họ mặt mũi một vừa phù hiện ở trước mắt, mặc dù nghĩ đến em trai lúc, đáy lòng hiện ra một tia phiền muộn. Nhưng Liễu Quyên tin tưởng, đây chỉ là tạm thời, có lẽ lập tức sẽ thấy em trai chính ngời ở trên giường mừng rỡ thường thức chính mình giấu ở hắn chốn bên dưới kinh hi. Chính tề đá xanh nhà, cao gầy mái hiên, một bộ phận che ở dương liễu xanh um cảnh cây trong. Nhìn sắc trời một chút, ly thiên phát sáng còn có một quãng thời gian, Liễu Quyên đột nhiên nói: "Chúng ta ở nơi này mảnh nhỏ trên đám mây nghỉ một lát như thế nào?"

Trình phương xa hơi nghi hoặc một chút nhìn chăm chăm Liễu Quyên nhìn một lúc lâu, ha ha cười nói: "Đẹp tỷ có chuyện gì sao? Chúng ta này là linh hồn xuất du, chẳng lẽ sẽ mệt không?"

Liễu Quyên không nói gì, lẳng lặng mà ngồi ở trên đám mây,

Ánh mắt nhìn về phía đá xanh nhà bên trong viện, vẻ mặt vô cùng chuyên chú. Theo Liễu Quyên tầm mắt trình phương xa cũng nhìn sang.

Nhìn chăm chăm Quân Lan cây cửu lý hương màu tím kia cánh hoa, vàng óng Hoa Nhị, thúy thật hành diệp, công công chân nhân trong lúc nhất thời đắm chìm trong kia huyền diệu nhàn nhạt mùi hoa trong, trong tay lại quên vuốt ve Hóa Long con rùa. Nhưng cũng chính là như vậy một hồi, một cổ không khỏi khí tức đột nhiên xuất hiện ở bên trong viện, quét qua nhà ẩm trồng hoa. Công công chân nhân nhanh chóng hướng Quân Lan cây cửu lý hương phát phát, xoay người nặng lại tính vào trong sân.

Trong bóng tối, cửa sổ bên dưới hai cái băng mắt lạnh chính cảm tức nhìn chính mình. Công công chân nhân vuốt vuốt Hóa Long con rùa, hai mắt khinh thường nhìn. Cặp mắt kia có chút phiếm hồng, dài liếc trông mắt mũi trắng bệch để cho người hãi coi, nhưng công công chân nhân lại từng bước một đi lên. Cổ chấp nhảy qua khuôn mặt kia siêu (vượt qua) cửa sổ bên trong nhìn lại. Thấy một trương trúc nằm trên giường vờ nữ tử, ba mươi bốn tuổi tuổi tác, mặc dù đã qua trung niên, nhưng mặt mũi như cũ quang nhuận sạch sẽ, quỳn tú Khả Nhân, mặc chính tề được thể, chính hợp y ngũ say, khóe mắt như có nước mắt. Công công chân nhân thâm nghĩ, đây nên là gia họ Liễu phụ nhân. Nữ tử trong khuỷu tay ngủ say đến một cái bảy tám tuổi Tiểu Nữ Hải Nhi, chính cổ nang đến cái miệng nhỏ nhắn, tựa như ở mê sáng.

Trong một phòng khác trong cách rèm cửa sổ, mơ hồ thấy một bộ đẹp nhả mặt mũi, mặc dù đang đắp chăn vẫn không che giấu được kia xinh đẹp đáng người. Nhẹ nhàng gõ đầu, công công thật trong lòng người khen, khá lắm mỹ nhân, xứng làm thanh liễu nước Thái Tử Phi. Xem ra gia họ đàm nói không giả, hắc hắc, lại hoa trong đại hội người liền ngoan ngoãn cùng ta rời đi. Công công chân nhân ngừng đầu ngấm bốn phía một hồi, người nhẹ nhàng muốn đi.

Bỗng dung một cơn gió lớn đối diện đánh tới, nhờ ánh trăng công công chân nhân thấy rõ tấm kia trắng bệch mặt hướng chính mình đánh tới. Cặp kia tức giận cơn mắt trừ lạnh giá ra, nhộn nhạo cừu hận cùng bị khinh bỉ hậu báo phục. Vội vàng tránh một cái, tấm kia trắng bệch mặt rơi trong sân. Lúc này công công chân nhân mới lạnh lạnh thấy trước mắt là một cái Hồ Văn mèo. Đã người nhẹ nhàng mấy trương ông ngoại công công chân nhân nhìn Hồ Văn mèo, đột nhiên nghĩ tới ban ngày ở Long Vân núi Nguyệt nha hồ phụ cận một mảnh: Một người mặc quần màu lam Tiểu Nữ Hải Nhi, ở ven hồ cùng một con mèo ở chơi đùa. Lúc ấy đã cảm thấy con mèo kia sinh quả thực khó coi, trải qua lúc hung hãn đá một cước.

Chẳng lẽ hắn chính là? Như vậy bên trong nhà tiểu cô nương. . . . Công công chân nhân rốt cuộc mình bạch mới vừa rồi ở trong phòng hoa cảm thấy kỳ quái khí tức, nguyên lai là tên súc sinh này ở nhiều chuyện.

Cười lạnh một tiếng, công công chân nhân cả người dâng lên Bobo Ngăn Hoa, chỉ thấy tiện tay nhẹ nhàng vung lên, một vệt ánh sáng ảnh vèo một tiếng hướng Hồ Văn mèo bắn tới, trong miệng mắng: "Súc sinh! Đi chết đi." Ngay sau đó cũng không quay đầu lại hướng bên ngoài viện thối tới.

Nhưng mà công công chân nhân lập tức biết rõ mình sai, thân hình vừa dứt ở bên ngoài viện, trước mắt mấy trương bên ngoài tấm kia trắng bệch trên

mặt, lóe rừng mình ánh mắt chính khi dễ chính mình, thử mở miệng máu xuống đoạn làm mấy tiết chủy thủ tán lạc đầy đất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Tiểu Hồ phát uy

Trình phượng xa nhìn một chút, rốt cuộc có chút bình an nại không dừng được, đứng dậy liền muốn lao xuống. Liễu Quyên một cái níu lại đến, nhẹ giọng nói: "Chờ một lát, người đi cũng vô dụng, chớ quên người bây giờ là hồn phách xuất du." Trình phượng xa chợt tỉnh ngộ, cả giận: "Đó là người nào, thể nào khuya khoắt chạy tới nhà người khác trong sân, thật là đáng ghét! Hắn muốn làm gì."

Liễu Quyên nhàn nhạt nói: "Ta cũng chưa từng thấy qua, bắt quả nhìn hắn trang phục, hắn không phải là chúng ta Long Vân sơn nhân. Ta đoán hắn là chạy cha Quân Lan cây cửu lý hương đến, mấy ngày trước đây ta cũng mơ hồ thấy mấy lần kỳ quái bóng người ở nhà ta nhà ẩm trồng hoa phụ cận lưu lại, chẳng qua là chưa bao giờ thấy rõ qua. Trừ lý do này, ta không nghĩ ra nhà ta còn có cái gì đáng giá người xa lạ cảm thấy hứng thú."

"Có thể hay không cùng đất lành có liên quan?" Liễu Quyên quay đầu nhìn trình phượng xa suy tư một hồi, nhẹ nhàng gật đầu một cái đạo: "Có lẽ." Sau đó tầm mắt lần nữa nhìn về phía đá xanh sân ngoài cửa.

Công công chân nhân nhìn trước mắt cái này quật mèo, đáy lòng nổi lên mấy phần hưng phấn, thậm chí nói, có chút ý tứ. Chẳng qua là lần này hắn không coi thường đến đâu nó, bởi vì có thể né tránh, lại còn cần đứt chính mình chủy thủ mèo tuyệt đối không phải một loại mèo có thể làm được.

Con mèo này cố ý đùa cợt mình, cố ý ngậm lên từng mảnh cắn nát chủy thủ, hất đầu ném rất xa, đồng thời trong miệng phát ra phốc phốc thanh âm, tựa như ở ỏi nước miếng. Công công chân nhân do hưng phấn trở nên có chút tức giận. Trong tay dùng sức nhào nặn đám lửa cháy Long Quy, phát ra kéo kẹt kẹt âm thanh. Đoàn kia đỏ thắm ngọn lửa lộ ra càng dễ thấy, hỏa hồng con rùa thân hiện lên hòa hợp, đang từ từ trưởng đại. Công công chân nhân hai tay đủ lật, lòng bàn tay hướng lên trên, Hỏa Long con rùa lẳng lẳng nằm ở trên lòng bàn tay. Theo Hỏa Long con rùa trưởng đại, làm siêu (vượt qua) qua bàn tay lớn nhỏ lúc, công công chân nhân khép hờ hai mắt, ha ha cười nói: "Ai ya, đi đi, gấp gờ này cần quấy mèo đi, người cũng đã lâu không hoạt động một chút." Lời còn chưa dứt, Hỏa Long con rùa chậm rãi bay lên cao hơn thước độ, sau đó thẳng tắp bay về phía Hồ Văn mèo. Làm đến gần Hồ Văn mèo vài mét đối diện rơi trên mặt đất.

"Đó là vật gì? Đẹp tý chúng ta là không phải là nên giúp một tay bạch diện Hồ Vương a!" Trình phượng xa có chút bận tâm nói.

Liễu Quyên nhìn đoàn kia vẫn còn ở trưởng đại Hỏa Long con rùa đạo: "Nhìn kỹ hẳn nói."

Bạch diện Hồ Vương móng trước thật sâu vùi lấp trong đất, ánh mắt lạnh lùng bắn về phía Hỏa Long con rùa. Dò xét, thân hình vây quanh nó không ngừng xoay tròn, tùy thời chờ đợi đoàn kia hỏa tấn công. Đồng thời thân hình cũng ở đây trưởng đại. Hỏa Long con rùa chẳng biết lúc nào mở ra hai cái xanh sẫm con mắt, giống như ngủ say ngàn năm, không ngừng co dãn lắc lắc đầu, nhìn bốn phía. Cổ cùng vò rùa giáp nhau địa phương, không ngừng phun ngọn lửa. Tiểu tiểu hỏa long con rùa đảo mắt biến thành to lớn hỏa con rùa, dài mấy mét thân thể, nằm ở chỗ này, thật giống như một cái hỏa đảo, trên đảo Liệt Diễm phi đằng. Chung quanh không còn là đêm tối tăm, hết thấy bao phủ ở hồng đồng đồng trong thế giới.

Bạch diện Hồ Vương giống vậy khôi phục thân hình khổng lồ, cùng Hỏa Long con rùa đối mặt, bốn con mắt, hai cái lạnh giá tựa như kiếm, hai cái quý xanh lòng người lạnh. Đối mặt nhìn nhau đến, dưới chân đã không còn chút nào động tác, ai cũng không muốn tấn công trước, bởi vì tấn công sẽ xuất hiện sơ hở.

Công công chân nhân thầm kinh hãi, không nghĩ tới ở nơi này còn có bức này Linh Thú qua lại, hôm nay thật là có chút nhìn lầm. Xem ra này đá xanh Sơn Trang không đơn giản như vậy, người trưởng lão kia viện liên cố gắng hết sức quý dị, còn có cái đó Ngũ Tộc Từ Đường, Đàm Thiên Ứng a, đàm Thiên Ứng, chỉ sợ người chỉ tính theo ý mình không dễ dàng như vậy coi là. Ngẩng đầu nhìn chăm chú bạch diện Hồ Vương, phát hiện bạch diện Hồ Vương đang nhìn chăm chú Hỏa Long con rùa đồng thời, cũng đang nhìn chăm chú chính mình.

Liễu Quyên đứng lên thân hình, trong ánh mắt tràn đầy lo âu, tay trái thật chặt nắm trình phượng xa đầu vai. Một trận đau đớn, trình phượng xa nhẹ nhàng hỏi: "Làm sao bây giờ? Chúng ta. . . ." Liễu Quyên nhẹ nhàng khoát khoát tay, lẳng lẳng nói: "Vô dụng, chúng ta giúp không nó. Người thấy, cái đồ quần áo trắng lão đạo không phải là nhân vật đơn giản, cái đồ màu đỏ Đại Quy cũng là một tà môn vật. Chúng ta mau mau trở về, người liên không nên ra ngoài, ta nghĩ cách bảo vệ tốt cha Quân Lan cây cửu lý hương đừng để bị thương hại." Hai người theo vừa dứt lời, nặng lại bay gần đá xanh sân, song song bay xuống ở Liễu Quyên nóc nhà này thời điểm. Liễu Quyên cùng trình phượng xa rõ ràng nghe được một cái thanh âm đang kêu gọi: "Quyên nhi,

Quyên nhi." Mặc dù rất nhẹ rất nhẹ.

Quay đầu, lá cây đang lúc mơ hồ hiện ra là dân Nguyệt nương nương cùng tàn tình bóng người. Liễu Quyên thấy màu vàng kia phát sợi, Quý Vương thành, là dân Nguyệt Cung nhất mạc mạc hiện lên ở trong đầu. Có chút kích động hô: "Lê dân Nguyệt nương nương!" Lê dân Nguyệt nương nương khẽ

gật đầu một cái, tỏ ý hân nhõ giọng một chút. Bay gần nhiều chút đạo: "Quyên nhi đừng lo lắng, ta cùng tàn tình đã vì nhà ấm trồng hoa vài một tầng Kết Giới, bọn họ tái đầu cũng không đã thương được Quân Lan cây cừu lý hương. Các người cứ yên tâm đi. Bất quá, hải tử, thế sự khó liệu, sau này có cái gì khổ nạn, hy vọng người nhất định lấy kiên cường nhiều chút." Lê dân Nguyệt nương nương còn phải nói một chút, bị tàn tình lạnh lẽo ngăn lại.

Ánh trăng lưu động ở Liễu Quyên xanh nhạt quần áo bên trên, yêu kiều huy quang chiếu nàng tuần mỹ mặt mũi, Lãnh Ngao trên mặt tỉnh như mặt nước phẳng lặng, ánh mắt sâu kín, khiến cho người không cách nào nhìn thấu. Nhỏ gió nhẹ nhàng phát động suy nghĩ ba, Thanh Linh bên trong có chút rung động. Liễu Quyên thâm tình nhìn chăm chú lê dân Nguyệt nương nương đạo: "Cám ơn các người. Ta biết, mỗi khi ta Nguyên Thần xuất khiếu thời điểm, các người cũng lặng lẽ Thủ Hộ Giả thân thể ta cùng cha nhà ấm trồng hoa. Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, nếu như hữu dụng đến Quyên nhi ngày hôm đó, Quyên nhi nhất định sẽ tan xương nát thịt sẽ không tiếc." Nói xong, Liễu Quyên vái một cái thật sâu.

Lê dân Nguyệt nương nương khẽ gật đầu, giắt tàn tình lần nữa không có vào tối tăm.

Trình phương xa cửa trước bên ngoài nhìn một chút, hồng thông thông một mảnh, lại nhìn một chút Liễu Quyên. Liễu Quyên không nói gì, chẳng qua là hướng trình phương xa gia phương hướng ngắm liếc mắt một cái. Trình xa mới hiểu Liễu Quyên ý tứ, không nói nữa, người nhẹ nhàng đánh về phía cửa nhà.

Liễu Quyên bay vào bên trong viện, thấy mẹ vẫn là giống như ngày xưa như vậy khóc một mõi, ngủ, tâm lý một hồi thương tiếc. Nhìn một hồi, uốn người bay vào gian phòng của mình.

Công công chân nhân có chút bị bạch diện Hồ Vương khiêu khích ánh mắt chọc giận, nhỏ nhắm mắt đột nhiên trọn trùng, cao quát một tiếng: "Thần Quy Hỏa Long, Chích Hỏa xích phong, hướng!"

Lời còn chưa dứt, Hỏa Long con rùa hai cái chân trước ầm ầm giẫm một cái, giắt kích thích cát bay đá vụn như tia chớp đánh về phía bạch diện Hồ Vương, nhất thời bạch diện Hồ Vương trước mắt đoàn đoàn lửa lớn liệt liệt lao nhanh. Bạch diện Hồ Vương một tiếng gầm điên cuồng lại không lùi chút nào không để cho, nâng lên bốn vó cứ như vậy thẳng bắn thẳng về phía biển lửa.

Công công chân nhân một hồi cười lạnh, Hừ! Hừ hừ! Ha ha, ha ha. Thầm nghĩ không biết sống chết đồ vật, sái gia người tốt như vậy chọc à. Đừng trách sái gia ác độc, thật sự là người súc sinh này không Thiên Nhân, thiên đường có đường người không đi, Địa Ngục Vô Môn người tự đầu! Nhưng mà tiếng cười còn không đình chỉ, một cổ thấu xương lạnh giá quả thực làm công công chân nhân hung hãn giật mình một cái. Ngay sau đó thấy trước mặt đoàn đoàn ngọn lửa yếu rất nhiều, Hỏa Long con rùa thân hình cũng lùn không ít. Mà tên súc sinh kia chính ngang cái đầu, gào thét, trên người không phát hiện chút tổn hao nào. Vạn cổ tăng băng từ trong miệng nó liên tục không ngừng bắn hướng mình cùng Hỏa Long con rùa.

Công công chân nhân không kịp ngấm nghĩ nữa, lắc thân phiêu hướng trăm trượng ra ngoài, trong ánh mắt sinh ra mấy phần hãi ý. Ngẩng đầu nhìn một chút Đông Thiên, một viên sáng chói Hàn Tinh càng ngày càng rõ ràng. Chỉ hơi trầm ngâm, kêu: "Súc sinh! Sái gia hôm nay còn có việc gấp không chơi với người." Ngay sau đó nửa nhắm mắt lại, mấy tiếng ngâm nga sau khi, Hỏa Long con rùa gào thét nhô lên, đảo mắt bay tới công công chân nhân dưới chân. Công công chân nhân đạp Hỏa Long con rùa như gió lốc bay đi.

Bạch diện Hồ Vương gầm thét đuổi kịp hư không, bốn vó tàn đạp, cả người tiêu biểu lông đảo thụ, mở ra miệng to như chậu máu, nhổ nước miếng, uy phong lẫm lẫm lác lác.

"Tiểu Hồ! , Tiểu Hồ." Một cái thanh thúy đồng âm vang vọng ở trong trời đêm. Bạch diện Hồ Vương đột nhiên dừng lại đuổi theo, lẳng lặng nghe một hồi. Mảnh quay người lại hình tìm theo tiếng chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Bờ sông đi xa

Cuốn cuộn Giang Lưu dâng trào mưa lát phát, điên cuồng đánh phía trước con đê lớn, lúc nào cũng nghe được âm bờ sông bị Giang Lưu bồi vì cọ rũa mà băng than thanh âm. Đàm Thiên Ứng cùng Hà Đông thật cao đứng ở khuynh thiên bờ sông hiểm nhai thượng, Nguyệt Hoa xuống đối mặt nhìn nhau đến, cách nhau mấy trượng to khoảng cách, lại giống như cách muôn sông nghìn núi.

Liễu Hà đồng giờ lên Thủy Lục ống trúc bầu rượu, ngẩng đầu thật sâu uống một hớp con gái tự tay cất Bách Hoa Tửu, bên trong lòng có chút kích động, nhưng động tác vẫn là như vậy ưu nhã, ưu nhã được (phải) nhất định chính là một bức lối vẽ tỉ mỉ vẽ. Thon dài thân thể không thấy động tác, cổ tay khinh đầu, thủy sắc ống trúc ở dưới ánh trăng hoa ưu mỹ đường cong như Liễu Diệp một loại phiêu hướng đàm Thiên Ứng.

Đế Vương một loại đàm Thiên Ứng đứng sừng sững, ánh mắt lấp lánh thường thức bạn tốt nhất cử nhất động, bởi vì hân biết tuy mỹ hảo trí nhớ cũng không bằng chân thực kéo dài. Nhìn kia bay tới thủy sắc ống trúc, đàm Thiên Ứng bay về phía sau dật đến, không phải là cự tuyệt, chỉ muốn nhiều

hường thụ một chút một chớp mắt kia mỹ lệ. Kia ưu mỹ đường cong có một loại dễ cho hấn rơi lệ xung động, là quen thuộc như vậy, lưu loát như vậy, chính mình không biết bao nhiêu lần thường thức qua, nhưng mà tâm lý rõ ràng, đây là một lần cuối cùng. Thân thể còn lui về phía sau, nhưng ánh mắt một khắc không chịu rời đi kia giống như sao băng quý tích.

Trong không khí truyền tới Liễu Hà đông chất vấn: "Nam Cung nghe đoạn cùng Trình Đông tới hai vị trưởng lão có thể là các người sát hại!"

"Không phải là! Nhưng ta có thể nói cho người biết là ai sát hại mà vị trưởng lão." Đàm Thiên Ứng dừng bước, đồng thời vờn vàng tiếp lấy thúy sắc ống trúc đạo.

"Ai!" Liễu Hà đông hận hận hỏi tới.

Đàm Thiên Ứng giờ lên thúy sắc tửu đồng uống một hơi cạn sạch, sau đó đem rượu thùng vung tay ném bỏ vào khuynh thiên sông cuộn cuộn sóng bên trong, ngắm nhìn nhất khởi nhất phục ống trúc đạo: "Người chẳng lẽ không đoán được sao? Nam Cung nghe đoạn cùng Trình Đông tới hai vị trưởng lão là tu vi bậc nào, dời mất Long Vân núi, các người đá xanh Sơn Trang, ta Long Vân Sơn Trang, còn có ngày Nhận giúp, đồng sơn vịnh. Nay bốn cái Sơn Trang có ai có cái loại này bản lĩnh đưa hai vị trưởng lão vào chỗ chết đây! Chúng ta những người này đều là một ít giang hồ võ giả, mà hai vị trưởng lão là có tên gọi năm họ tiên Hầu sau khi, làm sao có thể táng thân võ giả thủ hạ!"

Liễu Hà đông đồng ý gật đầu một cái, giọng có chút hòa hoãn, đạm thanh nói: "Người còn không có nói cho ta, rốt cuộc là ai giết hai vị trưởng lão."

Thu hồi nhìn chăm chú khuynh thiên sông ánh mắt, xuyên thấu qua tối tăm bầu trời đêm, đàm Thiên Ứng ngưng mắt nhìn Liễu Hà đông từng chữ từng câu nói: "Công công chân nhân! Chính là lúc trước theo ta cùng đi cùng người như muốn Thiên Hà Đại Kiều nói chuyện Bạch y nhân kia."

Liễu Hà đông nhớ lại công công chân nhân bộ dáng, ấn tượng không phải là rất sâu, nhưng hấn cặp kia Ứng cũng tựa như ánh mắt cùng the the giọng thanh âm lại khắc cốt铭 tâm, đặc biệt là trong tay hấn vuốt vuốt một đám lửa tựa như Tiểu Ngọc con rùa rõ ràng xuất hiện ở trước mắt. Trong miệng tự nói: "Hắn có lợi hại như vậy?"

"Không có! Hắn không bản lĩnh lớn như vậy đồng thời giết chết hai vị trưởng lão, ta nghĩ rằng ở hắn giết chết hai vị trưởng lão trước, nhất định còn phát sinh qua chuyện gì. Không phải là hai vị trưởng lão người bị trọng thương, cũng không cách nào phòng bị, chịu khổ tập kích." Đàm Thiên Ứng đạo.

Liễu Hà đông yên lặng một hồi tiếp theo hỏi "Con của ta đất lăng có thể trong tay người? Còn có gần đây Sơn Trang mất mười mấy người hài tử."

"Lăng nhi không trong tay ta, ta không cần phải bắt Lăng nhi. Bất quá kia mười mấy thiếu niên xác thực trong tay ta, về phần tại sao, thứ cho ta không thể trả lời." Đàm Thiên Ứng từ từ đáp.

Liễu Hà đông thông khổ nói: "Ta không lời nào để nói, động thủ đi! Ta không thể lấy mắt nhìn Sơn Trang mấy ngàn người chết trong tay các người, vô luận lý do gì. Cho nên, ta nhất định phải giết người! Bằng hữu của ta, huynh đệ của ta!"

Đàm Thiên Ứng thật dài liếc mắt một cái mặt mờ Long Vân núi thờ dài nói: "Ta Liễu huynh, người quá hiền lành cũng quá chính trực. Bắt đầu người còn có cơ hội, nhưng là, bây giờ không. Ngay tại ta người từ Phi Thúy Lăng chạy đến nơi này trên đường, ta đã ở Bách Hoa Tửu trong xuống ba ngày Hồn phiêu chi độc. Đừng nói giết chết ta, sợ rằng giết chết một con chim khi lực cũng không có. Thật xin lỗi! Ta chỉ có thể làm như thế, ta không thể chết được, ta phải khôi phục gia nước phồn vinh. Người không chết! Lại hoa trong đại hội lúc động thủ sau khi, sẽ nhiều đối thủ, một cái đối thủ cường đại. Mà người chết, ta là hơn một phần thành công cơ hội. Ta rõ ràng,

Liễu Diệp nhận định lợi hại. Không có người phối hợp, Liễu Diệp Thanh trưởng lão lợi hại hơn nữa, cũng không làm nên chuyện gì." Nói xong, đàm Thiên Ứng ánh mắt nhìn về phía ung dung khuynh thiên sông, theo chạy như bay Giang Lưu, tầm mắt cũng đang di động.

Liễu Hà đông tâm lý một trận rung động, cười khổ nói: "Tại sao không dứt khoát giết chết ta, chẳng lẽ người hy vọng ta trở mặt nhìn tộc nhân ta đảo ở trước mặt các người sao!"

"Không biết, đợi chúng ta lúc động thủ sau khi, người đã là một người chết. Ta đáp ứng người, để cho lại hoa đại hội kết thúc mỹ mãn. Không muốn lại vận hành Chân Lực, người hết sức rõ ràng, đã ăn ba ngày phiêu Hồn chi sau chỉ có thể động dụng một lần Chân Lực, nếu như dừng lại, sẽ thấy không có cơ hội. Mới vừa rồi người ném rượu cho ta thời điểm, đó là người duy nhất một lần, cũng là một lần cuối cùng biểu diễn Liễu Diệp nhận định nội công mị lực. Thẳng thắn nói, nếu như ta người hết sức đánh một trận, ta không có cố gắng hết sức phản thắng nắm chặt, cho nên mới làm như thế, bởi vì ta không thể chết được." Đàm Thiên Ứng không có chút nào che giấu nói.

Liễu Hà đông cười ha ha nói: "Người đủ thẳng thắn, ta không lần lượt thay nhau người người bạn này. Người liền tự tin như vậy người có thể giết ta!"

Đàm Thiên Ứng lần nữa nhìn chăm chú Liễu Hà đông đạo: "Dĩ nhiên, người bây giờ còn có năng lực phản kích sao? Ta đàm Thiên Ứng vĩnh viễn tự tin như vậy. Tiêu diệt đá xanh Sơn Trang sau, đảo ra Phi Thúy Lăng, lấy được nhóm kia bảo tàng sau, lại tiêu diệt ngày Nhận giúp cùng đồng sơn vịnh, thống nhất võ lâm, sau khi chính là thanh liễu nước Mạt Nhật, cũng là ta gia nước phục hồi đại nghiệp ngày."

"Có lẽ không dễ dàng như vậy!" Theo tiếng nói truyền tới, đàm Thiên Ứng thấy tối tăm trong bầu trời đêm đối diện bay tới một mảnh Thúy Lục Liễu Diệp, là nhẹ như vậy, như vậy lưu loát, nhưng mà Liễu Diệp Đình Phong mang theo còi đâm rách trầm muộn không khí, thẳng tắp hướng đàm Thiên Ứng cổ họng đâm tới.

Trong kinh ngạc, đàm Thiên Ứng nhìn lóng lánh huy quang Liễu Diệp, cổ họng bản năng nuốt mấy cái. Muốn tách rời khỏi đã tới không kịp, hết thấy các thứ này thật sự là ngoài dự liệu. Tuyệt đối không ngờ rằng, một cái uống ba ngày phiêu Hồn người trả thế nào có thể một lần nữa vận dụng Chân Lực đây. Chẳng lẽ mình cảm nhận được, sẽ không, dĩ nhiên không biết. Có thể trước mặt người xác thực đúng là uống đi xuống, thiên chân vận xác,

chẳng lẽ mình con mắt sẽ lừa gạt mình! Mê muội bên trong, đàm Thiên Ưng nhắm mắt lại. Hắn không muốn thừa nhận thất bại, nhưng Từ Thần lại đã tới.

Nhĩ tế đột nhiên truyền tới "Đỉnh đương" nhất thanh thủy hưởng, đàm Thiên Ưng lập tức cảm giác về này lấy mạng kinh phong biến mất, tiếp theo hết thấy đều giống như không phát sinh như thế. Mở mắt bất ngờ thấy, công công chân nhân u linh một loại lập ở trước mắt. Xa xa Liễu Hà công Đông Trục thẳng đứng, không nhúc nhích.

"U! Ta nói Đàm lão đệ nha, ngươi cũng quá coi thường hắn. Ngươi đại khái còn không biết, ba ngày phiêu Hồn mặc dù được xưng vô lâm bảy đại Kỳ Độc một trong, nhưng mà đối với (đúng) tu luyện Liễu Diệp nhận đỉnh thần công người là vô dụng. Huống chi ngươi đem ba ngày phiêu Hồn tặng tại Bách Hoa Tửu bên trong, độc kia tính vậy lấy ít ba thành. Hơn nữa Liễu Diệp nhận đỉnh nội công hóa giải, cơ hồ liền không phải là cái gì độc được. Nhờ có sái gia kịp thời chạy tới, nếu không, sợ rằng Đàm lão đệ mạng nhỏ sẽ không!" Công công thật trong tay người vuốt ve Hóa Long con rùa the the giọng nói đến.

Đàm Thiên Ưng liếc mắt nhìn công công chân nhân, cũng không nói gì, đi thẳng tới Liễu Hà mặt đông trước. Thấy trước mắt ngày xưa bạn cũ miệng phun máu tươi, đã sớm khí tuyệt bỏ mình, trong tay niêm mấy miếng tươi non Liễu Diệp, Liễu Diệp bên trên thật sâu đâm vào lòng bàn tay, ánh mắt bình tĩnh nhìn mình mới vừa rồi ngây ngốc địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Lại hoa khách nhân

Đông Phương đã có phát sáng ý, chân trời Tinh Thần ngậm hạ đi, không trung không nữa tối tăm, trong không khí tràn ngập nồng nặc sương mù màu trắng. Ba thân ảnh ở sương mù sáng sớm trong như ẩn như hiện, có như vậy một trận thời gian, chỉ có Vụ ở đằng, nhưng không ai đang động. Đàm Thiên Ưng tròn to hai mắt lẳng lẳng nhìn đứng bất động đến Liễu Hà đông, tâm lý thùng thùng đang nhảy, việc này có đúng không, đàm Thiên Ưng trong lòng từng lần một hồi chính mình.

Công công chân nhân Ưng một loại ánh mắt bắn vào sương mù dày đặc sâu bên trong cuộn cuộn mặt sông, cố gắng tìm kiếm, chu vi mấy dặm bên trong nghiên cứu thảo luận và phân tích một lần lại một khắp, bắt đặc dĩ nhẹ nhàng rung một chút đầu, tâm lý xẹt qua về nghi hoặc. Sau đó nhìn sắc trời một chút, có chút gấp gáp ánh mắt nhìn về phía đứng ngăn ngờ bên trong đàm Thiên Ưng.

Khuynh thiên bờ sông, hiểm nhai thượng, ba thân ảnh như là pho tượng một dạng từ xa nhìn lại, không nhúc nhích.

Đột nhiên, trận trận tiếng chiêng trống vang truyền tới, ngay sau đó công công chân nhân nghe được rất nhiều người hướng khuynh thiên sông phương hướng vọt tới. Rất nhanh đàm Thiên Ưng cũng nghe đến, tâm lý chợt tỉnh ngộ. Hôm nay là lại hoa tiết ngày thứ nhất, cũng là bách hoa tế sông một ngày. Đàm Thiên Ưng không kịp ngẫm nghĩ nữa, ông tay áo vung lên, Liễu Hà đông thi thể tựa như một cọng cỏ côn như thể bay vào khuynh thiên sông, cút hai ba cái liền chìm vào dưới sông không thấy. Quay đầu, hai người trao đổi một chút ánh mắt, cấp tốc hướng một hướng khác bay vào sương mù sáng sớm trong.

Sáng sớm bốn giờ hơn, Liễu Quyên liền dậy thật sớm, sau khi tắm sơ đi vào trong sân, thấy mẹ đã sớm bận bịu, trong sân bày hai tờ hương mộc cái bàn tròn, phía trên bày đầy đủ loại kiểu dáng điểm tâm cùng trái cây tươi, bên cạnh bốn cái đẹp để giỏ trúc, bên trong cắm đầy đủ loại hoa tươi, ở sương mù sáng sớm bên trong đình đình lập đến, a na đa tư, trong sân thơm tho phiêu trần trần. Những thứ này Liễu Quyên tự nhiên biết, toàn bộ những thứ này đều là dùng để tế sông. Lại hoa tiết hàng năm tháng tư một, hai số 3 liên tục cử hành ba ngày, ngày thứ nhất tế sông, ngày thứ hai tế Lăng, cũng chính là Tế Điện Phi Thủy Lăng, ngày thứ ba mới thật sự là lại hoa cuộc so tài.

Liễu Quyên thấy mẹ mặt mũi rất là tiêu tụy, qua mười mấy ngày cơ hồ biến hóa một người, trong lòng một trận thương tiếc, vội vàng tiến lên hỗ trợ. Đồng thời nhìn những thứ kia hoa tươi có chút quần quít, bởi vì kia mỹ lệ màu sắc trong đêm không biết chôn giấu bao nhiêu oan hồn.

Ngay tại đàm Thiên Ưng cùng công công chân nhân lác mình biến mất một khắc kia, Liễu Hà đông thi thể u linh một loại nổi lên mặt nước, ở Giang Đào bên trong đánh Tuyền nhi, đồng dạng đạo Thanh Mang rơi vào khuynh thiên sông Đại Kiều bên trên, lại một khắc, Liễu Hà đông động. Chính mình trên dưới quan sát một lần thân thể của mình, phát hiện thật tốt, không một tia chỗ đau. Xa xa nhìn về phía bờ sông chính mình đã từng cùng đàm Thiên Ưng mặt đối mặt hiểm Nhại, không dùng được lác đầu. Âm thầm bồn chồn, đây là chuyện gì xảy ra, rõ ràng mình và đàm Thiên Ưng lúc động thủ sau khi đột nhiên gặp phải thảm tập, liền tại chính mình khí tuyệt kia mới thoáng trong đầu nhớ rõ nội tạng đã toàn bộ bị chấn bể, cả người kinh mạch câu đoạn, như vậy mình bây giờ lại có người không bị thương, hơn nữa còn năng động. Có phải hay không đã. Liễu Hà đông theo bản năng há mồm thở khê, hết to một tiếng mang theo còi, một mãnh thú sắc Liễu Diệp phá vỡ sương mù sáng sớm doanh nhưng lại tràn đầy mới vừa ý bắn về phía đầu cầu bên ngoài hơn mười trượng một tảng đá lớn, sau đó nhanh như tia chớp phiêu di phụ cận, dò xét âm âm nổ vang sau đá vụn, xác thực tin mình còn sống. Đồng thời thùng thùng tiếng chiêng trống hoàn toàn kêu trở về tâm trí mê mang, xa xa đội danh dự ngũ đã hướng bờ sông tiến phát, như vậy chính mình. Liễu Hà đông không đang suy nghĩ gì, đập sương mù sáng sớm Hương gia bên trong chạy đi.

Nhìn Liễu Hà đông biến mất bóng người, khuynh thiên sông trong sóng dữ, một cái dần dần không nhìn thấy thân ảnh màu trắng, tay vung Phát Trần hơi mỉm cười nói: "Ta đáp ứng qua Lăng nhĩ, phải bảo vệ tốt cha hấn mẹ, dĩ nhiên người vốn là cũng có phần này tạo hóa." Nói xong, thân hình tẩn vào mặt mờ sóng bên trong.

Thiên nhai Tiểu Trúc hai tầng lầu thức kiến trúc, trải qua một phen sương mù sáng sớm ôn tồn, rốt cuộc dưới ánh mặt trời lóng lánh ra bản thân màu xanh mặt mũi, bốn cái đồ thẩm đánh chữ, lóe chói mắt huy quang. Thiên nhai Tiểu Trúc đại môn đã sớm rộng mở, tiền tiền hậu hậu đi ra ước chừng vài trăm người, mỗi cái vui vẻ ra mặt, ăn mặc tinh thần phấn chấn. Cười nói, hoan hô, ngồi ở rộng lớn trên thị trường vừa ăn bữa ăn sáng, một bên suy đoán năm nay lại hoa tiết lại sẽ thấy bao nhiêu kinh hi.

Ở trong những người này, rõ ràng phân chia bốn tốp. Nhóm người thứ nhất bày xa xa ngồi tại thị trường phía tây,

Chính giữa Uy nhưng ngồi một cái Tử Y Nhân, hai mắt lấp lánh, thần thái an nhàn, chính vô tình hay cố ý đến trong tầm mắt hết thấy. Bên người ngồi một vị hạc phát đồng nhan Ngân Y lão giả, Ứng một loại con người không ngừng lóe lên, trong tay vuốt ve một đoàn đồ thẩm, thần dương xuống hết sức nhức mắt. Hơi xa một chút ngồi bốn cái nhân vật giang hồ, chính là đàm Thiên Ứng thiếp thân tứ đại hộ vệ. Dựa vào đàm Thiên Ứng gần đây là người giang hồ danh hiệu lăng Yên Ứng Phi sương Vương Tần lạnh, đây là người ta gọi là Thất Thái Hồn Sát lộ Vương Phương điều. Hai người này đối diện theo thứ tự là Diệu Thiên Cửu Dương bạc Vương băng tồn cùng Vân Trung quân Phật Vụ Vương độc lăng. Bốn người hôm nay hết thấy là Lam Y đoàn trang ăn mặc, chính an tĩnh dùng bữa ăn sáng, thần tình nghiêm túc, cùng chung quanh huyền ảo đám người hoàn toàn ngược lại. Xa hơn chút nữa, là Long Vân Sơn Trang tới xem náo nhiệt nam nam nữ nữ.

Long Sơn trang trước mọi người phương đồng dạng cũng là một đám người, số người hơi ít một chút, bất quá lộ ra phá lệ vượt trội. Bởi vì này đám người đều là ngày Nhận giúp người. Hết thấy trường bào màu đen ăn mặc, trên đầu cũng bầu đỉnh Thanh Trúc rộng rãi dọc theo cái mũ, loại trang phục này cùng này xuân quang cờ bay phát phối ngày xuân vô cùng không cân đối. Nhưng mà không người để ý một điểm này, bởi vì giang hồ không người không biết, ngày Nhận giúp xưa nay đều là giả bộ như vậy bó buộc. Ở đám người quần áo đen này bên trong, đàm Thiên Ứng một mực chú ý một cái không dễ thấy vị trí. Cái vị trí kia mặc dù bình thường, nhưng đàm Thiên Ứng biết trên cái vị trí kia ngồi người tuyệt không bình thường.

Rộng rãi vành nón xuống, màu đen sau cái khăn che mặt, một đôi mỹ lệ nhưng lại hết sức lạnh giá con người giống vậy nhìn chăm chú đàm Thiên Ứng. Chẳng qua là ánh mắt kia là như vậy thần suất trực tiếp, không có chút nào làm bộ. Đàm Thiên Ứng tựa hồ cảm giác kia tia (to) lạnh giá, bỗng dưng dời đi ánh mắt.

Đàm Thiên Ứng tâm lý rõ ràng, ngày Nhận giúp thế lực trong giang hồ ảnh hưởng không phải chuyện đùa. Mặc dù ngoài mặt ở Long Vân núi chỉ mấy ngàn người, nhưng đó bất quá là nó một góc băng sơn, càng nhiều liên quan tới ngày Nhận giúp tin tức, tựa hồ đó là một cái mê. Nhưng có một chút tựa hồ vô không thể nghi ngờ, thanh liễu nước sờ dĩ một mực cường đại như vậy, ngày Nhận giúp chính là nó hậu thuẫn một trong. Chính mình nếu muốn hoàn toàn xưng bá vô lâm, nhất thống giang hồ, lợi dụng giang hồ thế lực, đạt tới phục hồi đại nghiệp nhiệm vụ, hiển nhiên ngày Nhận giúp chính là một đại uy hiếp. hơn nữa loại này uy hiếp không thể thắng được đá xanh Sơn Trang. Đàm Thiên Ứng tính toán, công công chân nhân kế hoạch có thể thực hiện sao? Vạn nhất lại hoa cuộc so tài Thượng Thiên Nhận giúp phải ra tay nên ứng đối ra sao?

Lăng Vân Phương thấy đàm Thiên Ứng dời đi tầm mắt, cười lạnh một tiếng, sau đó đưa mắt về phía Ngọa Long vịnh những người đó. Này ba cái Sơn Trang đám người nếu so sánh lại, chúc Ngọa Long vịnh người náo nhiệt nhất, trận trện tiếng cười nói, liên tiếp, còn kèm theo trận trện tiếng rao hàng. Đồ hồng thái dương đã dâng lên một khoảng cách, ánh nắng ấm áp chiếu vào Ngọa Long vịnh trên mặt mọi người, trên y phục, lóe lên ngày lễ tường hòa. Ngọa Long vịnh người trời sinh là làm ăn đoán, hàng năm đá xanh Sơn Trang lại hoa tiết sau nhóm lớn nhóm lớn hoa tươi liền là thông qua bọn họ tay, xa tiêu đến Long Vân ngoài núi, cũng là bởi vì bọn hấn mới có rất nhiều Long Vân ngoài núi khách nhân mộ danh tới, thấy lại hoa thịnh sự. Bọn họ làm ăn thiên phú, thật là làm người ta bội phục, tham gia lại hoa tiết, bọn họ không chỉ là mang đến bọc lớn bọc lớn vàng bạc chuẩn bị mua hoa tươi, chỉ là là lại hoa tiết ngăn ngừa ba ngày, bọn họ còn mang đến cả xe đồ chơi mới mẽ mà đang mua đi. Những thứ này đồ chơi mới mẽ mà, là bọn hấn không xa vạn dặm từ Long Vân ngoài núi lấy được, chỉ có bọn họ mới có. Mỗi một kiện đồ vật đông cổ gắng hết sức hấp dẫn con mắt, nếu không phải ngại vì trang chủ thân phận, Lăng Vân Phương thật muốn đi chọn tới mấy món. Nhưng mà đó là một loại hy vọng xa vời, người chỗ đậu đưa càng cao, tựa hồ mất đi càng nhiều. Bất quá cũng không hấn vậy, Lăng Vân Phương lập tức hủy bỏ quan điểm mình, bởi vì hấn thấy Ngọa Long vịnh trang chủ môn Thiên Cương như thế kẹt ở trong đám người tiếng rao hàng đến.

Này ba bày nhóm người bên ngoài, còn có một đám người bao vây chung một chỗ, mặc thiên kỳ bách quái, mặt mũi cũng là hình hình sắc sắc. Những người này chính là Long Vân Sơn Trang ra đặc biệt tới xem lại hoa tiết.

Bắt đầu này bốn nhóm người phân rất rõ, bất quá rất nhanh mền Long vịnh tiếng rao hàng hấp dẫn, mỗi cái Sơn Trang người đan xen vào nhau, trừ ngày Nhận ngoài bang, cũng không phân rõ cái nào trang.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 76: Vạn ba sông tể

Cùng đá xanh Sơn Trang thị trường huyện náo so sánh, lại hoa Đường vị trí lộ ra phá lệ an tĩnh. Hùng vĩ lộng lẫy lại hoa Đường đắm chìm trong thật mỏng sương mù sáng sớm trong, trang nghiêm mà nghiêm túc, hiện lên nó ở đá xanh Sơn Trang trong lòng mọi người không cách nào thay thế vị trí. Lại hoa Đường bên ngoài, đại môn hai bên, thật dài đứng hai nhóm Sơn Trang vệ sĩ, mỗi cái thẳng, bên hông phối hợp kèn hiệu, anh tư bộc phát. Đại khái tám giờ bên cạnh (trái phải) thời điểm, lại hoa Đường xa xa truyền tới một tiếng "Dâng tặng lễ vật!" Tiếp lấy truyền tới ục ục tiếng kèn lệnh.

Huyện náo người trong quần lập lúc trở nên yên lặng như tờ, chỉ như vậy thời gian uống cạn chun trà, tất cả mọi người đều quy củ trở lại vị trí của mình đứng ngay ngắn. Bốn nhóm người lập tức nhìn đến rõ ràng, tiếp theo chính là mấy trăm số hiệu khách nhân hướng đá xanh Sơn Trang dâng tặng lễ vật chúc mừng, Tự Nhiên lễ là nhẹ không, lấy được đám người trợn trợn tiếng vỗ tay.

Liễu Diệp xanh cùng ngọc múa hai vị trưởng lão cung kính một tả một hữu đứng thẳng, hướng mỗi một vị dâng tặng lễ vật khách nhân cúi người ngó ý cảm ơn, đồng thời người thủ hạ lập tức trở về kính một đóa kính Tân hoa biểu thị cảm ơn.

Trong đám người có vài người trong lòng rất là kinh ngạc, thế nào năm nay lại hoa tiết liền hai vị vị trưởng lão chủ trì đầu rồi, cảm giác có chút lạnh thanh, không khỏi thấp giọng thiết thiết ri tai. Nhưng ở trợn trợn kèn hiệu ré dài cùng tiếng ủng hộ bên trong, lạnh thanh chẳng qua là như vậy một trận, bắt đầu nghiêm túc đám người rốt cuộc không chịu nổi những thứ kia tinh xảo quà tặng rung động, lần nữa vui mừng bốc lên.

Khuynh thiên sông bờ sông, khuynh thiên Bách trước lúc này đứng sừng sững lên một cái chu vi khoảng ba trượng gỗ xây dựng đài cao, đài cao chính giữa hướng về phía khuynh thiên sông là hơn một trượng rộng nấc thang, dùng Thanh Trúc chém đứt mà thành, một mực tà thân đến khuynh thiên bờ sông. Một cái khác hướng về phía khuynh thiên sông Đại Kiều phương hướng cũng có một cái giống vậy nấc thang. Trên đài cao chính giữa để một mặt to lớn cổ, đường kính đạt tới hai ba thước, vây quanh năm cái một thân Hồng Y tay trắng, thỉnh thoảng gõ. Đại Cổ phía sau là một cái cang đài cao từ, ở phía sau chính tề để mấy hàng chỗ ngồi.

Liễu Quyên cùng trình phương xa bởi vì đi tìm ham chơi muối muối thơ gió, vừa vắn vội vã chạy tới, hai người trong tay đất tình nghịch quý xa xa nhìn về phía khuynh thiên bờ sông, chỉ thấy người ta tập nập, đem đài cao vây nước cháy không lọt, vô cùng náo nhiệt. Ủng đám người còn không có chọn vị trí của mình, khoá giò, xách giò, cà mèn, ôm Hoa Nhi, tay không, người tới ta đi, rộn rịp. Dưới ánh mặt trời, tối duyệt người chính là trong đám người kia một giò giò hoa tươi mà, chính lóe lên ónh ónh Lộ Châu, nhìn một cái chính là mới hái xuống. Lại có bao nhiêu người, liền có bao nhiêu hoa tươi, là đám người cang là biển hoa. Người mặc dù nhiều, hoa mặc dù thịnh, nhưng với nhau trải qua thời điểm đều là cẩn thận như vậy, sợ mình hoa tươi có một chút hư hại.

Hai người chính nhìn bốn phía, đột nhiên nghe được: "Đại cha! Đại nương nương! Cha! Mẹ! Ha ha, ha ha." Trong tay muối muối thơ gió đã sớm một trận gió tựa như chui vào đám người, đi theo phía sau cái kia Hồ Văn mèo. Liễu Quyên theo thơ gió chạy trốn tuyền nhìn, quả thật thấy cha mẹ cùng Trình thúc thúc một nhà, cùng trình phương xa nhìn nhau cười một tiếng, đạo: "Đề cho hán đi đi, ngược lại cũng ném không." Trình phương xa gạt đầu một cái, hai người đều không phải là thích náo nhiệt, không hướng trong đám người chen chúc, tìm một hơi cao hơn một chút nham thạch ngồi xuống, tán gẫu.

Đại khái mười điểm bên cạnh (trái phải) thời điểm, huyện náo đám người tìm khắp tốt vị trí của mình, dần dần lắng xuống, mỗi cái trừng hai mắt nhìn chăm chăm khuynh thiên sông Đại Kiều đi thông đá xanh Sơn Trang đường.

Rốt cuộc theo du dương số hiệu âm thanh, chân núi chỗ khúc quanh lộ ra Đới một hồng diễm trang phục lộng lẫy bóng người, khuynh thiên bờ sông đã sớm chuẩn bị xong chiêm trống tay đội danh dự lập tức nhớ tới như sấm tiếng chiêm trống. Hồ lập lập, trong nháy mắt khuynh thiên bờ sông tất cả mọi người đều đứng lên, ngừng thở, đưa cổ từ xa nhìn lại. Tru dài rên rỉ, đội kia bóng người càng ngày càng gần, hồng trang bóng người sau khi trước sau ở chân núi nơi quẹo ra năm đỉnh hoa sen Tú kiệu, mỗi một Tú kiệu đều do tám người mang, nhắc kiệu người đều là Lục Y ăn mặc, về mặt trang nghiêm. Sân màu hồng kiệu hoa, đứng là xinh đẹp lệ hà.

Liễu Quyên nhìn chăm chăm kia năm đỉnh hoa sen kiệu, xinh đẹp mặt mũi phủ lên một tầng Lãnh Sương, khoe miệng một tia hận ý, một tia thống khổ. Hận hận ngưng mắt nhìn kiệu trước Liễu Diệp xanh cùng ngọc múa hai vị trưởng lão, môi đang run rẩy, tâm đang run run.

Năm đỉnh Tú kiệu sau khi là thật dài hộ vệ đội, ở phía sau là theo tới xem náo nhiệt thiên nhai Tiểu Trúc khách nhân,

Cũng tự động đứng quy củ, cũng giống như đội danh dự một bộ phận. Thật ra thì đá xanh Sơn Trang lại hoa tiết hai ngày trước là không Hứa bên ngoài người tham gia, hai ngày này đều là Tế Điện hoạt động, bất quá nghĩ (muốn) xem náo nhiệt cũng không phản đối.

Đi tới gần, hai vị trưởng lão theo đi thông Thanh Thiên sông Đại Kiều phương hướng trực nấc thang chậm rãi đi lên đài cao, xoay người, Liễu Diệp xanh giờ lên nhẹ nhàng đặt một cái, huyện náo tiếng chiêm trống hơi ngừng, tiếp chính là tốt một đoạn an tĩnh. Cùng đi đội danh dự quy củ chia làm ở đài cao hai bên, năm đỉnh kiệu hoa một chữ xếp hạng đài cao đối diện khuynh thiên bờ sông dưới bậc thang. Thiên nhai Tiểu Trúc khách nhân tự động đứng chờ một nhiều chút, mỗi người tìm cái thích hợp vị trí yên lặng lập tốt.

Dò xét một tuần khuynh thiên bờ sông trong trang mọi người, Liễu Diệp xanh thẳng tắp thân hình vãi một cái thật sâu sau, cao giọng tuyên bố: "Đá xanh Sơn Trang thứ ba ngàn giới lại hoa đại hội tế sông đại điển bây giờ bắt đầu!" Tiếng nói vừa dứt, dưới đài lập tức vang lên như sấm tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô, lần nữa dật dật tay, Liễu Diệp xanh tiếp tục nói: "Hạng thứ nhất, cầu phúc tam bái!" Theo tiếng nói rơi xuống, lập tức trăm thấp tiếng kèn lệnh vang vọng ở Long Vân núi vạn đỉnh rãnh đang lúc.

"Xá một cái Thương Thiên!" Ngọc múa đi trước quý xuống, sau đó toàn bộ đá xanh Sơn Trang người, vô luận Nam Nữ Lão Ấu trừ Liễu Diệp xanh cùng thối kèn hiệu người hết thấy quý xuống "Lay!" Một tiếng xông phá thanh vân hô to, tối om om đám người đồng loạt nhắc tay hướng Thương Thiên xá một cái. "Lên!" Theo khẩu lệnh, mọi người lần nữa đứng.

"Nhị bái Thần Mộc!" Tất cả mọi người đều xoay người hướng khuynh thiên Bách thành kính xá một cái.

"Tam bái Tiên Hà!" Lần nữa quý xuống, mọi người nhìn cuộn cuộn Giang Lưu, thật sâu xá một cái!

Nhìn đá xanh Sơn Trang quỳ lạy, Long Vân Sơn Trang, ngày Nhận giúp, Ngọa Long vịnh cùng Long Vân ngoài núi tới xem náo nhiệt người không khỏi bị cái loại này thành kính thật sâu đã động, có lại cũng y theo lễ bái xuống. Không có hạ bái, trong lòng âm thầm trở nên cầu nguyện.

"Thứ 2 hạng, hàng nhà tặng hoa!" Tiếp theo chính là rất dài hoa tươi, từng nhà đem chính mình đã sớm chuẩn bị xong hoa tươi theo thứ tự dâng lên, đầu tiên là Ngũ Tộc dòng chính gia đình vào trình diễn miễn phí, kế tiếp là Thứ Tộc người ta. Vào trình diễn miễn phí hoa tươi mặc dù người ta rất nhiều, nhưng đề ý tới có thứ tự, một chút không loạn. Tặng hoa người nhà đại biểu phải là Đồng Nam hoặc Đồng Nữ, hai tay dâng hoa tươi theo thứ tự thả vào đài cao khuyên thiên Bách xuống, một nhà mấy hóp người, liền trình diễn miễn phí mấy giò. Trong nhà không có Đồng Nam Đồng Nữ, không cho leo lên đài cao, ở dưới đài giao cho trên đài đã sớm bị thật là đẹp lễ nghi công việc một đôi Đồng Nam Đồng Nữ.

Liễu Quyên xử lý quần áo ngồi xuống, hai tay khoen đầu gối, lẳng lặng nhìn kia năm đỉnh hoa sen Tú kiệu, tức giận bất bình cắn răng, phát ra thanh thúy tiếng vang. Trình phương xa cách nhìn, nhẹ giọng nói: "Đẹp tỳ, có lẽ đây chính là lời muốn nói số mệnh đi! Chúng ta thì có biện pháp gì, năm nào cũng sẽ thống khổ một lần, nghe nói quy củ này đã kéo dài mấy ngàn năm."

"Đến năm nay mới thôi đi!" Liễu Quyên trong kẻ rằng văng ra mấy chữ này sau, vận người chợt lóe, chui vào trong rừng núi. Trình phương xa kinh ngạc hướng đài cao nhìn lại, cũng còn khá, không người chú ý bọn họ, quay người lại cũng chui vào trong rừng.

Hai người thần bí cử động, không có thể trốn qua một cái mắt người, ngay tại hai người chui vào trong rừng một chớp mắt kia, đàm Thiên Ứng tứ đại hộ vệ một trong sương Vương lăng Yên Ứng Phi Tàn lạnh lấy càng hung hiểm hơn thân hình lách vào trong rừng. Đàm Thiên Ứng thấy sương Vương cử động, chút nào không cảm thấy kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía công công chân nhân, phát hiện công công chân nhân giống vậy nhìn mình. Hội nghị khẽ gật đầu, tiếp tục hướng trên đài nhìn.

"Hạng thứ ba, bố trí tiên thuyền!" Trầm thấp kèn hiệu vang lên lần nữa, tiếp lấy trên đài Liễu Diệp xanh cùng ngọc múa lữ sang bên một bên, mà Đài Trung xuất hiện năm cái cô gái tuổi thanh xuân, đều mặc nga hoàng màu lốt quần dài, phát sợi cao vãn, thanh tú lão luyện. Năm cô gái hướng về phía hai vị trưởng lão vái một cái thật sâu, lại hướng dưới đài Thanh Vân Sơn trang phụ lão vái một cái thật sâu. Sau đó đi về phía khuyên thiên Bách quý xuống, tam bái sau, phân biệt nhắc lên một giò hoa tươi, một chữ bước lên hướng về phía khuyên thiên sông bờ sông Thanh Trúc nấc thang, ở trầm thấp tiếng kèn lệnh bên trong từng bước một đi về phía bờ sông năm đỉnh hoa sen Tú kiệu. Năm cô gái xách giò hoa các đi tới đỉnh đầu kiệu trước, vái một cái thật sâu, sau đó vây quanh Tú kiệu từ từ đi một vòng, xách giò hoa hướng bờ sông đi tới.

Lăng Vân Phượng cách mạng che mặt nhìn hết thấy các thứ này, tích tích thanh lệ theo gò má không dừng được chảy, nhìn trái phải liếc mắt, lẳng lẽ thử một phen nước mắt. Không đành lòng nhìn tiếp nữa, bởi vì chuyện kế tiếp tình, không nhìn cũng biết, nàng làm sao có thể quên mười sáu năm trước cùng một ngày sự tình đây. Nàng nghĩ (muốn) hướng về phía trên đài cái đó giả nua người chủ trì kêu một tiếng gia gia, nhưng mà đây là không có thể, bởi vì mười sáu năm trước, nàng đã tại sông tế bên trong chết.

Kia năm cái cô gái tuổi thanh xuân lặp lại quá trình kia một hồi lâu sau, rốt cuộc cuối cùng một giò hoa tươi cũng đặt tới trên thuyền. Lăng Vân Phượng hay lại là không không chế được, hai mắt ngấn lệ nhìn sang, khuyên thiên bờ sông hướng về phía năm đỉnh kiệu hoa theo thứ tự bạc đến năm chiếc trúc chế thuyền rồng, trên thuyền rồng đã bày đầy đá xanh Sơn Trang nhà nhà kính trình diễn miễn phí hoa tươi, thuyền rồng lác mình một cái thành 5 đầu Hoa Long, như muốn Thiên Hà bên trên nhộn nhạo.

Bờ sông tất cả mọi người đều trang nghiêm đất đứng lên, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm kia năm đỉnh Tú kiệu cùng năm chiếc thuyền hoa, tựa hồ đang chờ đợi Từ Thần tuyên án.

"Tiên Nương lên thuyền!" Liễu Diệp xanh từng chữ từng chữ hô, thanh âm có chút khàn khàn, Ân ân hàm một tia vị đắng. Trong lòng đột nhiên bốc lên cháu gái Phượng nhi Diễm Diễm mặt mày vui vẻ, hơi chấn động một chút, âm thầm cầu nguyện, bọn nhỏ, đừng trách tộc nhân lòng dạ ác độc, đây là chúng ta năm họ tiên Hưu số mệnh, không người có thể thay đổi! Hi nhìn các người sớm ngày đầu thai, mở mắt coi trọng, ngàn vạn lần chớ lại đầu đến năm họ tiên Hưu Môn xuống!"

Liễu Diệp xanh tiếng kêu vừa dứt, năm vị sắp xếp hoa thiếu nữ nhẹ nhàng vén lên hoa sen kiệu, đưa tay phân biệt nhẹ nhàng dặt ra một vị thiếu nữ quần áo trắng. Nhưng sau đó xoay người ở tất cả mọi người nhìn soi mói đỡ lên thuyền hoa.

Dưới ánh mặt trời, năm vị thiếu nữ quần áo trắng mặt mũi bình tĩnh, ánh mắt chậm rãi khoen nhìn Long Vân núi Sơn Sơn Thủy Thủy, cuối cùng lẳng lặng mà ngồi ở trên mặt thuyền hoa, uống năm vị sắp xếp hoa nữ đưa tới độc dược, cười khanh khách nhìn về phía đá xanh Sơn Trang phương hướng. Không một tiếng ngôn ngữ, cứ như vậy ngồi lẳng lặng. Trên bờ sông vô số ánh mắt nhìn chăm chăm kia mười con mắt, giống vậy yên lặng đến.

Một tiếng thống khổ thanh âm truyền tới: "Hỏa luyện tiên thuyền, hữu ta Vĩnh Niên!"

Nhìn khuyên thiên trên sông lửa lớn rừng rực, nghe cùng bờ truyền tới liên tiếp kêu lên: "Hỏa luyện tiên thuyền, hữu ta Vĩnh Niên!" Bốn phía quét nhìn liếc mắt, Lăng Vân Phượng màu đen thân hình nhún xuống, liền biến mất ở trong núi rừng phía sau.

Chương 78: Ngoặt sông hiệp nghị

Ngay tại Lăng Vân Phượng lách vào rừng rậm một sát na, đàm Thiên Ưng trong ánh mắt lóe lên một tia kinh dị. Hắn quả thực không đoán ra, đường đường đứng đầu một bang, một trang tôn sư tại sao có thể có quái dị như vậy cử động. Nhưng mà còn không chờ hắn suy nghĩ cái như thế về sau, trước mắt một cái khác hẳn làm hắn càng giật mình, lần này hắn thật hoài nghi có phải hay không cái thế giới này thật có quỷ. Ở tụ năm tụ ba rồi đi khuyên thiên sông trong đám người, đàm Thiên Ưng bất ngờ thấy cái đó ưu nhã thân hình đang cùng hắn phu nhân gió trắng mà cùng với trình Hoa vợ chồng nghiêm túc đi về phía bờ sông, cung cung kính kính cầm trong tay đã sớm chuẩn bị tốt Vãng Sinh hoa ném vào khuyên thiên sông. Vài người yên lặng đứng yên một hồi, giống như những người khác như thế hướng đá xanh Sơn Trang phương hướng đi tới. Rất nhanh bao phủ ở trong dòng người. Bờ sông dài cao cũng nhanh chóng bị hủy đi lấy. Duy nhất có thể làm chứng vạn ba sông tế sự thật chỉ có kia cuộn cuộn Giang Lưu bên trong bông bành hoa tươi, có đã bị đốt tàn, có như cũ dưới ánh mặt trời lóe màu sắc, trung gian xen lẫn đoạn đoạn từng mảnh thiêu hủy trúc thuyền rồng Hải Cốt.

Không khỏi! Khiếp sợ! Nhìn chăm chăm Giang Lưu bên trong đánh toàn nhiều đóa hiện lên hắc ám quỷ dị ánh sáng Vãng Sinh hoa, đàm Thiên Ưng ánh mắt chuyển hướng công công chân nhân. Công công chân nhân giống vậy đứng ngẩn người, tầm mắt theo rồi đi dòng người đang di động, Ưng một loại trong con người tràn đầy con mồi chạy trốn tiếc nuối. Bỗng nhiên cảm giác trong không khí đưa tới luồng đạo bất mãn ánh mắt, công công chân nhân tiến lên đón kia luồng đạo ánh mắt, lắc đầu một cái.

Đá xanh Sơn Trang người đã rồi đi không sai biệt lắm, nhưng thiên nhai Tiểu Trúc tới xem nào nhiệt người lại rồi rít tuôn hướng khuyên thiên bờ sông, nhìn chăm chăm Cuồng Lang đám đảo sục sục không dứt. Nhưng đàm Thiên Ưng bước chân không nhúc nhích, công công chân nhân cũng không có động. Tự Nhiên lộ Vương Phương điều, bạc Vương băng tồn, Vụ Vương độc lăng cũng không có động. Còn lại Long Vân Sơn Trang người càng không dám động. Cách xa khuyên thiên sông một nơi trên sườn núi cũng chỉ có Long Vân Sơn Trang định ở nơi nào, chọc cho còn lại Sơn Trang người một hồi kinh ngạc. Đàm Thiên Ưng cũng rất nhanh phát phát hiện điểm này, âm thầm hít thở sâu mấy lần, quay đầu cười nói: "Ha ha, chư vị trong trang phụ lão bạn tốt, nếu vạn ba sông tế đại điển đã kết thúc buổi lễ, kia hàng vị liền tự tiện đi. Chớ quên, com sáng xoay chuyển trời đất nhai Tiểu Trúc nghỉ ngơi, ngày mai còn có càng nào nhiệt đây!" Nói xong, tím tay áo vung lên, hơn trăm danh nhân sĩ phần phật tản đi hơn nửa, còn lại tự nhiên là có chuyện. Đàm Thiên Ưng tuần liếc mắt một cái trước mặt từng đạo nghiêm chỉnh huấn luyện ánh mắt, xoay người phiêu hướng khuyên thiên sông Đại Kiều bên trên hướng đá xanh Sơn Trang một hướng khác, người sau lưng theo đuôi đi.

Khuyên thiên bờ sông, Ngọa Long vịnh người rất mau rồi đi, bởi vì bọn họ phát hiện con sông này tràn đầy lệ khí cùng máu tanh, không có gì Tài Thần. Mà Long Vân Sơn Trang người phát hiện cùng ngày Nhận giúp người lẫn lộn chung một chỗ, quả thực có chút không được tự nhiên, chuyển một hồi cũng rồi rít rồi đi.

Lúc này khuyên thiên bờ sông, đồng loạt người quần áo đen, chỉ có bọn họ một mực ngưng mắt nhìn mặt sông, bởi vì Phó Bang Chủ lịch sử đồ sộ bí mật truyền âm từng cái ngày Nhận giúp chị em gái: Bang Chủ mặt lệnh, khuyên thiên bờ sông, nghiêm thủ đợi lệnh.

Đã là lúc xế trưa, lịch sử đồ sộ hướng thiên Nhận bang chúng người hô: "Các vị chị em gái, nghỉ ngơi tại chỗ!" Ra lệnh một tiếng, ngày Nhận bang chúng người mới vừa khom người ngồi ở bờ sông, như cũ quy củ như vậy, không có chút nào rối loạn ý. Rồi rít móc từ trong ngực ra mang theo người thức ăn, đơn giản ăn mấy hớp. Tiếp theo ánh mắt tiếp tục tìm kiếm mặt sông, chẳng qua là ánh mắt không lúc trước khẩn trương như vậy. Điều chỉnh một trận, ngày Nhận bang chúng người lẫn lẫn đứng lên, phân đoạn nhìn chăm chú mặt sông.

Thời gian ở từng giây từng phút trôi qua, đúng như khuyên thiên sông chảy băng băng sóng, mặt sông đã sớm khô phục dĩ vãng sâu kín nước sông, lại cũng không nhìn thấy vạn ba sông tế vết tích, hết thấy đều theo Giang Lưu đi. Sắc trời dần dần tối lại, rốt cuộc, cuối cùng một luồng ánh mặt trời không có vào Long Vân núi. Trong thiên địa thoảng chốc ném vào trong mờ tối. Lịch sử đồ sộ nhìn chăm chăm mặt sông ánh mắt đã có nhiều chút mệt mỏi, quay đầu nhìn mọi người một cái cũng đa số hiện ra mệt mỏi cùng bất đắc dĩ. Ngay tại lịch sử đồ sộ lẫn lẫn chuẩn bị một chút làm lúc nghỉ ngơi sau khi, kia thanh âm quen thuộc rốt cuộc xuất hiện lẫn lẫn bên tai tế, chỉ nghe hô lap lap một trận tiếng gió sau, ngày Nhận giúp năm mươi, sáu mươi người đồng thời nhô lên, mờ ra hai tay áo, lại đồng loạt bay về phía cao mấy chục trượng vô ích, như một đám màu đen thiên nga, vừa tựa như trong bầu trời đêm con doi. Trong màn đêm chỉ thấy một đoàn Hắc Vân nhanh chóng ép hướng khuyên thiên sông xa xa sâu bên trong một cái thung lũng.

Khuyên thiên bờ sông, một nơi quẹo cua dần dần không nhìn thấy ở nòng đậm trong rừng rậm,

Bờ sông lẳng lặng nằm năm cái áo quần vô cùng sột ruột thiếu nữ. Diện mục đã vận vẹo, cắn chặt hàm răng, hai mắt nhắm nghiền, tóc nhiều chỗ bị đốt trọi, hiển nhiên từng chịu qua vô hạn thống khổ hành hạ.

Năm vị thiếu nữ bên người, Liễu Quyên vẫn đang không ngừng yên lặng rơi lệ, hai tay không ngừng vì các nàng còn sót lại cắt tia phát sợi, một bên trình phương xa yên lặng thở dài.

Mấy trượng bên ngoài Lăng Vân Phượng cách mạng che mặt lạnh lùng nhìn chăm chú Tàn lạnh, Tàn lạnh một cái tay nắm ngân kéo lạnh lùng đối mặt. Tàn lạnh hồ hững nói: "Tại hạ chỉ nghĩ (muốn) hỏi cho rõ, không biết ngày Nhận giúp đối với (đúng) Từ Thi tại sao biết cái này sao cảm thấy hứng thú?"

"Trò cười, chúng ta ngày Nhận cái sự, ngươi có tư cách gì hỏi tới!" Lăng Vân Phượng có chút châm chọc nói.

Tàn lạnh tựa hồ ngờ tới Lăng Vân Phượng trả lời, lập tức nói: "Theo lý thuyết, ta là không có, nhưng ta nếu là đem việc này truyền vào giang hồ, ngày Nhận giúp chẳng phải bị giang hồ nhạo báng!" Nói xong, một trận cười lạnh.

Lăng Vân Phượng lạnh nhạt nói: "Ngươi cho là ta hôm nay sẽ còn để cho ngươi còn sống rồi đi sao?" Nói xong khinh thường liếc mắt Tàn lạnh ngân kéo.

"Người là không thể, thả ta đi người nếu mà biết thì rất thể lắm! Nhưng người quên mình trên giang hồ được xưng lãg Yên Ung Phi sao? Mặc dù các người ngày Nhận giúp Kinh Công Độc Bộ Thiên Hạ, mà ta cũng không phải có tiếng không có miếng!" Tần lạnh như cũ lạnh lùng nói, đồng thời dưới chân âm thầm dùng sức, ngân kéo ở kẻ cây đang lúc quăng tới dưới ánh trăng, lóe văng lạng màu sắc.

Lãg Vân Phụng cười lạnh nói: "Chỉ bằng người một cái tay sao? Cũng không biết lãg Yên Ung Phi khi nào biến thành Độc Tí Đường Lang, khanh khách." Cách mạng che mặt giấu cột nhìn về phía Tần lạnh cái kia trông rỗng ông tay áo.

Tần lạnh cả người rung một cái, nghiêm nghị quát lên: "Tìm chết!" Lối còn chưa dứt, một đạo Ngân Hoa thoáng qua, ngân kéo nhanh như tia chớp đâm về phía Lãg Vân Phụng cổ họng. Lãg Vân Phụng một tia kinh dị, mặc dù sớm có chuẩn bị, vẫn là than thở Tần lạnh quả thật danh bất hư truyền. Theo tí ti gió lạnh kèm theo còi đánh tới, Lãg Vân Phụng xoay người trốn một chút sau khi, thuận thể vừa bước chân, toàn bộ thân hình lập tức xuất hiện ở Tần lạnh trên đầu. Không đợi Tần lạnh xoay đầu lại, Lãg Vân Phụng cũng không khách khí, trường kiếm trong tay hoa một đạo hàn quang thẳng tắp chém về phía Tần lạnh. Nhìn đến bên cạnh trình phượng xa một tràng thốt lên. Nhưng mà ngay tại Lãg Vân Phụng trường kiếm tới gần Tần lạnh cổ kia một thoáng vậy, chỉ nghe lãg bang một tiếng, Tần lạnh trên cổ đột nhiên lóe lên ngân kéo gắng gượng đem Lãg Vân Phụng trường kiếm văng ra. Lãg Vân Phụng không thể làm gì khác hơn là người nhẹ nhàng ngoài trông, Tần lạnh cũng là thuận thể lui về phía sau mấy bước điều chỉnh trận cước.

Với nhau lạnh lùng đối mặt, Tần lạnh cảm giác xa xa khí lưu cường đại nhanh chóng đánh tới, ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa khắp nơi đen nghìn nghịt mây đen đè xuống, trong lòng nhất thời có chút bối rối, thầm nói không tốt. Xoay người muốn đi, nhưng mà Lãg Vân Phụng há có thể bỏ qua cho, một đạo hàn mang thoáng qua, đã ngăn lại đường đi. Ngay sau đó ngày Nhận giúp chị em gái hô lập lập cũng rơi vào bờ sông, đem Tần lạnh là cái nghiêm nghiêm thật thật. Trong lòng một trận hốt hoảng sau, chạy trốn không được, Tần mất lạnh lóe ánh sáng quét về phía ngày Nhận giúp người, cười như điên nói: "Ha ha, ha ha. Thật không hổ là ngày Nhận giúp, giết người đều là toàn bộ ở điều động! Xem ra quả thật là tên gọi không uống đúng a!"

Lãg Vân Phụng biết rõ hẳn là ở kích chính mình, sợ thực lực của chính mình cô đơn khó địch chúng tay, có thể dưới mắt cứu người quan trọng hơn, năm vị sông tể nữ mặc dù đã bị chính mình phong bế yếu huyết, ăn vào chặn Độc chi vật, có thể không kịp thời cứu chữa, tất nhiên khó giữ được tánh mạng. Vậy còn có kị cái gì giang hồ những thứ kia chưa quy củ, phải nhanh chóng giết trước mắt Độc Tí con rùa, là cứu người tranh thủ thời gian. Lập tức, một tiếng quát to: "Các chị em, giết!" Ra lệnh một tiếng ngày Nhận bang chúng người chen chúc xông lên. Đột nhiên khuynh thiên trên sông một người cao giọng hô: "Chậm đã!" Nghe tiếng ngày Nhận bang chúng người giờ lên kiếm không khỏi lại hạ xuống, quay đầu nhìn Lãg Vân Phụng.

Lãg Vân Phụng khẽ gật đầu, ngày Nhận bang chúng người lần nữa lui về một bên, đem Tần lạnh vây vào giữa. Đột nhiên tới biến cố để cho Tần lạnh cũng là sững sờ, ngay sau đó trên mặt nổi lên một tầng nụ cười. Người tới chính là minh chủ đàm Thiên Ứng, đi theo phía sau Nhị đệ phượng điêu, Tam đệ băng tồn, Tứ đệ độc lãg. Năm người đứng trước ở một chiếc thuyền con trên, theo sóng nhộn nhạo.

Lãg Vân Phụng lạnh lùng nói: "Đây không phải là đàm Đại Minh Chủ sao? Thế nào, tới trợ trận?"

Đàm Thiên Ứng quét nhìn liếc mắt trên đất năm vị sông tể thiếu nữ thi thể và sương Vương Tần lạnh thở dài nói: "Lãg bang chủ nhất định là hiểu lầm, Đàm mỗ luôn luôn tôn trọng ngày Nhận giúp, than thở quý bang trong giang hồ thành tựu, giao hảo còn không kịp đây, như thế nào bởi vì một chút chuyện nhỏ cùng quý bang gây khó dễ."

Lãg Vân Phụng trầm tư một chút đạo: "Nếu như vậy, chuyện hôm nay liền đến đây là, bắt quá ta có một cái điều kiện, mời Đàm minh chủ giết người này. Nói xong, nhàn nhạt nhìn đàm Thiên Ứng.

Đàm Thiên Ứng trong lòng một trận thầm mắng, Xú Bà Nương còn rất ác, nhưng trên mặt lại cười nói: "Oan gia nên cời không nên buộc, ta người xưa nay không thù không oán, cần gì phải bởi vì chuyện hôm nay lưu lại không vui đây! Người không phải là lo lắng chuyện hôm nay truyền vào giang hồ, đối với (đúng) quý bang tạo thành bất nhĩ ảnh hưởng. Giết Tần lạnh thì như thế nào, không chỉ hẳn biết chuyện này, ta bọn bốn người cũng đã biết, chẳng lẽ cũng đem chúng ta giết chết sao? Tin tưởng Lãg bang chủ là một người thông minh, nếu như động thủ, chưa chắc chúng ta sẽ toàn bộ chết ở ngày Nhận người giúp xuống, đó là hậu quả không cần ta nói, người cũng sẽ đoán được."

Lãg Vân Phụng khẽ gật đầu, giọng lãnh đạm nhiều chút đạo: "Y theo Đàm minh chủ ý tứ?"

"Thứ cho ta mạo muội, người xem như vậy như thế nào, chúng ta làm cái giao dịch. Năm năm cái thi thể các người mang đi, chúng ta Long Vân Sơn Trang người tuyệt đối sẽ không hướng giang hồ tiết lộ nửa câu. Mà quý bang thối lui ra năm nay đá xanh Sơn Trang lại hoa tiết, năm nay cùng đá xanh Sơn Trang lại hoa tiết toàn bộ hoa tươi giao dịch toàn bộ để cho lợi nhuận cho ta Long Vân trang. Cứ như vậy, ta người đầu vào đây, há chẳng phải là lưỡng toàn kỳ mỹ sao?"

Lãg Vân Phụng trong bụng một suy nghĩ, cũng là, không không nên cùng bọn họ kết lương tử. Về phần tham gia lại hoa tiết mua nhiều chút hoa tươi không phải là làm đáng một chút, không muốn cũng được, hiện tại đang cứu người quan trọng hơn. Vì vậy áp đạo: "Tốt lắm, Bản Bang Chúa đáp ứng người!" Nói xong, một tiếng thúy tiểu, lại vừa là một trận hô lập lập tiếng, không trung treo lên một mảnh Hắc Vân, khoảnh khắc không thấy. Kể cả Liễu Quyên, trình phượng xa cùng kia năm cái sông tể nữ cũng cùng biến mất.

Chương 79: Khó bề phân biệt

Nhìn U Lam Thiên Vũ quý mị một loại biến mất ngày Nhận bang chúng người, đàm Thiên Ứng trên mặt hiện lên một tia quý dị một mặt cười. Đứng ở trên thuyền nhỏ, cười vang nói: "Để cho Sương Vương bị giật mình, đi. Trờ về trang." Lời vừa ra khỏi miệng, thuyền nhỏ bỗng nhiên đánh Tuyền nhi, quay đầu phi toa một loại chui vào mịt mờ khuynh thiên sông. Sương Vương lắng Yên Ứng Phi Tần lạnh một cái đẹp để điều hầu xoay mình, mũi tên một loại bắn vào thuyền nhỏ. Mấy người người theo thuyền nhỏ xuôi giòng, đàm Thiên Ứng tùy ý kia sóng trùng thiên đưa, đứng chấp tay mà đứng, đàm nhiệm khuynh thiên sông treo lên đợt sóng mà tập trên người, rơi vãi ở trên mặt, một mực như vậy ung dung thường thức hai bờ sông núi non trùng điệp, tốt trúc phong lâm. Hứng thú bộc phát, cao giọng tụng đạo:

Bạc phơ Long Vân, vạn cổ quy tâm

Khuynh thiên U Hồn, sách ta hùng tâm

Sách ta hùng tâm, sóng lớn chạy như điên.

Bạc phơ Long Vân, vạn cổ quy tâm

Vách núi cheo leo Khiếu Thiên, đồng hồ ta Đế Hồn.

Đồng hồ ta Đế Hồn, Tiểu Ngao hồng trần.

Ánh trăng không tiếng động vãi hướng Long Vân núi thiên sơn vạn thủy, trong không khí chảy xuôi tình lặng mùi vị. Bốn vị cận vệ, mũi tàu lái thuyền các hai người, bốn người nhìn chăm chú bốn phương tám hướng, trang nghiêm, nghiêm túc mà trầm tĩnh. Năm người vững vàng đứng ở trên thuyền nhỏ, không giống như là người, ngược lại giống như năm vị Thiên Thần hạ phàm, ở lượn lờ khói đào bên trong xuyên qua.

Long Vân núi một nơi vạn trượng tiểu Nhai trên, phủ đầy tất cả lớn nhỏ sơn động. Trong đó trong một cái sơn động, Liễu Quyên cùng trình phương xa lăng lăng nhìn che mặt một người trước, một cái quen thuộc vừa xa lạ người, người kia đưa tay trái ra, từ trong lòng ngực móc ra một cái lấp lánh màu đỏ bình ngọc nhỏ, nhỏ ra nắp bình, cẩn thận từng li từng tí ngã về phía lòng bàn tay phải. Theo chai nhỏ ái mộ, tự miệng chai cút ra khỏi một số viên màu xanh lá cây viên thuốc nhỏ, có đậu xanh viên lớn như vậy tiểu. Hơi lộ ra thanh âm già nua đạo: "Phượng nhi, đảo chén nước sạch!" Sau đó theo thứ tự hướng năm cái nằm trên thảm sông tế trong miệng thiếu nữ bỏ vào một viên viên thuốc nhỏ. Tiếp theo thuận tay nhận lấy Lăng Vân Phượng đưa tới nước sạch, lần lượt hớp một cái. Làm xong, ngồi ở một bên, ánh mắt một khắc không rời nhìn chăm chú các nàng, trên mặt lộ ra vài tia trấn an. Kêu Phượng nhi Bang Chủ lúc này thay một thân trắng tinh một thoáng, tựa như một mảnh màu bạc cảm Hà, nhưng trên mặt như cũ khăn che mặt, chỉ bắt quá đôi thành màu trắng.

Liễu Quyên trong lòng âm thầm suy nghĩ: "Phượng nhi? Cái này Phượng nhi là ngày Nhận bang bang chủ, nàng làm sao biết đối với (đứng) đá xanh Sơn Trang chuyện như vậy cảm thấy hứng thú, lại liều chết chui vào đáy sông, thừa dịp trúc thuyền đốt đang lúc chém tan đáy thuyền, cứu ra năm vị sông tế nữ? Nàng làm sao biết nhận biết ngọc Vũ trường lão? Ngọc Vũ trường lão làm sao sẽ xuất hiện ở trên trời Nhận giúp? Lại còn giúp các nàng cứu người, cái này há chẳng phải là phản bội đá xanh Sơn Trang sao?" Liên tiếp nghĩ vấn quán quít ở Liễu Quyên trong lòng, càng nghĩ càng hồ đồ.

Thấy Liễu Quyên mê muội ánh mắt, trình phương xa Tự Nhiên rõ ràng không đi đến nơi nào, bắt quá có mấy giờ trình phương xa ít nhất có thể kết luận. Một là, ngày Nhận giúp nhất định cùng đá xanh Sơn Trang có cái gì thiên ti vạn lữ liên lạc. Coi như trước mặt ngọc Vũ trường lão là mình nhận sai, các nàng đó cứu người cùng một cũng đủ để chứng minh. Hai là, ngày Nhận giúp nếu là cứu người, ngược lại cũng vô ác ý, không cái đó kêu Lăng Vân Phượng Bang Chủ, dựa vào bản thân cùng đẹp căn bản cứu không năm cái vô tội thiếu nữ. Ba là, ngày Nhận giúp là một cái chỉ có nữ tử Sơn Trang, cho tới nay cho là ngày Nhận giúp cùng mình Sơn Trang đều giống nhau, nam nam nữ nữ đều có, kia là mình không biết gì. Bốn là, ngày Nhận giúp là một cái cực kỳ thần bí bang phái, mỗi một ngày Nhận giúp đệ tử cũng khăn che mặt, hiển nhiên là không hy vọng người khác nhận ra các nàng. Nhưng là có một chút không nghĩ ra, tại sao đã trở lại ngày Nhận giúp, mà ngày Nhận giúp đệ tử bao gồm Bang Chủ ở bên trong vẫn còn đeo mạng che mặt? Là thói quen hay là bởi vì hiện tại tại chính mình cùng đẹp tỷ ở duyên có? Có lẽ vậy, trình phương xa tâm trong lặng lẽ thờ dài một tiếng. Chỗ ngồi người kia trong lúc nhất thời sự chú ý một mực đặt ở năm cái sông tế nữ trên người, không rảnh chính mình tồn tại. Trình phương xa quan sát tỉ mỉ đến vị trí không gian, phát hiện trong sơn động thế giới cùng bên ngoài nhìn nhất định chính là khác biệt trời vực. Lúc ấy bị hãm hại y ngày Nhận giúp đệ tử xách chui vào sơn động một sát na, nhìn đen sì cửa hang, còn tưởng rằng vào Ma Quật. Bấy giờ nhìn một cái, không khỏi có chút kinh ngạc đến ngây người, ở nơi này là sơn động a, cả trong sơn động bố trí lộng lẫy đường hoàng, như cung điện.

Trong sơn động có gắng hết sức rộng rãi,

Cao tới bảy tám trượng, bốn phía xung quanh nói ít cũng có hơn mười trượng. Sơn động bốn vách bị sửa chữa bình bình chỉnh chỉnh, nam tất cả lớn nhỏ sáng chói hạt châu, mà đỉnh động lại không chút nào sửa chữa, đảo huyền đến vô số thiên nhiên Tinh Thể, không ngừng long lánh huyền diệu màu sắc. Chính giữa phía trước là một cái thạch đài to lớn, thạch đài chính giữa là một cái óng ánh trong suốt Thụ Ngọc bảo tọa, bảo tọa ghé dựa bên cạnh (trái phải) các một cái hòa hồng Phượng Hoàng coi như tay vịn, dựa lưng chính là lớn hơn một cái trắng như tuyết Phượng Hoàng tiểu đứng thẳng. Ba cái Phượng Hoàng Xảo Đoạt Thiên Công, tương phản thành thú. Từ xa nhìn lại bảo tọa châu quang bảo khí, ánh sáng bắn ra bốn phía. Dưới bậc đá là thật dài nấc thang. Nấc thang cùng thạch đài cũng trải một tầng tinh tế thủ công hội chế thảm. Dưới bậc thang bên cạnh (trái phải) các trần thiết đến một hàng màu xanh da trời ngọc chất giao y, mỗi hàng mười sáu cái, trung ương là rộng rãi đất trống, giống vậy trải khảo cứu thảm. Mà lúc này mình và Liễu Quyên an vị ở trên đài cao, cách này cái bảo tọa có khoảng hai trượng khoảng cách, cách đó không xa năm cô gái như cũ lăng lăng nằm, chung quanh Lăng Vân Phượng cùng ngọc Vũ trường lão im lặng nhìn chăm chú.

Liễu Quyên nhỏ giọng nói: "Phương xa, người xem một chút cái đồ mặc quần tím người. Người kia có phải hay không là chúng ta Sơn Trang ngọc Vũ trưởng lão."

Trình phương xa khẽ gật đầu, sau đó thấp giọng nói: "Phải! Sẽ không sai, ta thấy nàng qua rất nhiều lần." Nhưng mà lời còn chưa dứt, trình phương xa vừa nghi hoặc lắc đầu một cái, trong mắt lóe lúc trước không có sai biệt.

"Như vậy nàng." Không đợi Liễu Quyên nói xong, trình phương xa tỏ ý khác (dừng) nói đi xuống, nhẹ nhàng lắc đầu một cái. Theo trình phương xa ánh mắt, Liễu Quyên thấy dưới bậc thang chẳng biết lúc nào u lỉnh một loại xuất hiện hai cái ngày Nhạn giúp đệ tử áo đen, phân ra trái phải, cúi đầu đứng yên đến. Ở huy quang bắn ra bốn phía trong sơn động hai cái thân ảnh màu đen lộ ra vô cùng âm lãnh, mang theo mấy phần kinh khủng. Nhất là sau cái khăn che mặt kia hai tờ không nhìn thấy mặt, càng làm cho người ta thêm cảm thấy thần bí.

Chỉ chốc lát sau, trên bảo tọa lạnh lùng truyền tới một thanh âm: "Tình huống như thế nào?"

"Trở về bang Chúa, đàm Thiên Ứng các loại (chờ) sau khi rời khỏi, thẳng trở về Long Vân Sơn Trang, không có gì đặc thù hành động." Dưới bậc thang thanh thúy bình tĩnh đạo.

"Được, các người đi xuống trước đi." Lăng Vân Phượng như cũ lạnh lùng nói.

Hai người đệ tử nghe vậy người nhẹ nhàng rời đi, ngay tại thân hình liền muốn không có vào trong bóng tối thời điểm, rung động một cái sơn động thanh âm lần nữa truyền tới: "chờ một chút! Lần nữa làm phiền hai vị Đà Chủ một chuyến, đem trên đài lương cá hải tử đưa về đá xanh Sơn Trang, nhanh đi mau trở về!"

"Tuân lệnh!" Còn không chờ Liễu Quyên cùng trình xa mới tỉnh lại đến, Lăng Vân Phượng hai tay áo vung lên, hai người liền nhẹ nhõm bay về phía dưới bậc thang, vừa vịn bị dưới bậc thang hai người quần áo đen tiếp lấy, còn không chờ thở dốc một chút, liền nghe rào một tiếng, hai người liền bị dẫn vào không trung, sau đó nhĩ tế tiếng gió vun vút không dứt Bang Chủ cùng thủ hạ lại ẩn ý như vậy, mới vừa rồi bị từ trên đài ném xuống đến bị tiếp lấy một chớp mắt kia, từ đầu đến cuối động tác hoàn thành ở đạn chỉ đang lúc, không có mấy may mắn đoán, hoàn mỹ để cho người muốn khóc. Hai người âm thầm than thở, ngày Nhạn giúp quả thật là lợi hại.

Long Vân Sơn Trang, dưỡng sinh sông, hà tâm Đình.

Đàm Thiên Ứng ngồi ở trong đình, bên ngoài đình xa xa chân trời phiêu tới một bóng người, một cái thân ảnh màu đen, ngày Nhạn giúp bóng người, nhẹ nhàng rơi vào sông cầu hành lang cầu trên nền. Dưới ánh trăng yên lặng đến, bóng dáng bị ánh trăng kéo thật dài.

"Trở về, Tình nhi, có cái gì tin tức mới sao?" Đàm Thiên Ứng đứng dậy hỏi.

Thân ảnh màu đen nhàn nhạt đáp: "Trở về mình chủ lời nói, ngày Nhạn bang bang chủ đã hạ lệnh, quyết định hủy bỏ ngày mai cùng ngày sau tham gia lại hoa tiết hành trình, lúc này chính đang toàn lực ứng phó cấp cứu năm cái sông tể nữ. Ngoài ra, trong bang xuất hiện một cái thần bí Từ Y Lão Phụ, Y Đạo thần kỳ, chính là nàng giúp Lăng Vân Phượng cứu chữa sông tể nữ, bây giờ sông tể nữ đã tỉnh lại. Nghe Lê Đà chủ nói người này tựa hồ chính là đá xanh Sơn Trang ngọc Vũ trưởng lão."

Đàm Thiên Ứng hơi có chút giật mình nói: "Ngọc Vũ trưởng lão, tề." Không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, nói như vậy, ngày Nhạn giúp cùng đá xanh Sơn Trang quan hệ tuyệt không phải đơn giản làm ăn qua lại. Suy tư chốc lát nói: "Xác định là ngọc múa sao?"

Người quần áo đen vẫn bình tĩnh nói: "Trở về mình chủ, không có gắng hết sức chắc chắn. Cái này thần bí Từ Y Nhân ngày thường chỉ cùng Lăng Vân Phượng một người tiếp xúc, hơn nữa số lần cũng là cực ít. Trong bang có Đà Chủ cũng chỉ là thỉnh thoảng thấy một hai lần."

"Oh." Đàm Thiên Ứng nhẹ nhàng thờ dài nói. Lại nói tiếp: "Tình nhi, đi xem một chút mẹ người đi, hẳn phi thường nhớ người, lúc trước có Tình nhi phụng bồi nàng, nhưng bây giờ." Đàm Thiên Ứng không nói thêm gì nữa, ngữ điệu có chút run rẩy.

"Trở về mình chủ, thuộc hạ đã hồi báo xong tất, cáo lui." U oán mà đau buồn trong thanh âm, thân ảnh màu đen tuyệt nhiên bắn vào mù mịt ánh trăng, chốc lát không thấy. Đàm Thiên Ứng nhìn chăm chú kia một chút xíu nhỏ đi bóng dáng, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, sau đó hướng đá xanh Sơn Trang phương hướng liếc mắt một cái, trong lòng mặc đạo: "Sẽ là nàng sao?"

Mờ tối, bóng cây trong xuất hiện năm thân ảnh, cầm đầu quần áo trắng, phía sau bốn vị nhất sắc Lam Y. Bạch Y Nhân đầu hơi ngoẹo, mắt liếc nhìn đàm Thiên Ứng, trong tay tự đang vuốt ve Hòa Long con rùa, trên mặt tự tin cười tà. Phía sau bốn vị là thần tình nghiêm túc, cảnh giác bốn phía khoen nhìn, ánh mắt hùng hổ dọa người. Nghe được tiếng bước chân, đàm Thiên Ứng tỉnh hồn ngồi xong. Năm người bên trong cầm đầu đi vào hà tâm Đình, mà đổi thành bên ngoài năm vị đứng ở bên ngoài đình im lặng Hầu lập.

Đàm Thiên Ứng gật đầu nói: "Công công chân nhân thật là thần cơ diệu toán, ngày Nhạn giúp quả thật cứu đi kia năm vị sông tể nữ, các nàng cũng quả thật đáp ứng không tham gia mình sau hai ngày lại hoa hoạt động. Bất quá tại hạ bây giờ còn là không hết sức rõ ràng, ngày Nhạn giúp tại sao đi cứu sông tể nữ đây? Theo ta được biết, kia năm vị sông tể nữ cho dù không bị đốt chết, cũng hẳn bị độc chết, chẳng lẽ còn có thể khởi từ hồi sinh sao? Cứu sông tể nữ đối với các nàng để làm gì?"

Công công chân nhân cao giọng cười nói: "Có một số việc, Đàm lão đệ còn chưa biết cho thỏa đáng. Chỉ cần đạt tới con mắt cần gì phải hỏi nhiều như vậy. Nếu ngày Nhạn giúp không ra mặt tham dự, Ngọa Long vịnh người càng là thông minh muốn chết, chúng ta tiêu diệt đá xanh Sơn Trang đã là mười phần chắc chắn. Sái gia nhưng là phải xin khuyên Đàm lão đệ một câu, ngàn vạn lần chớ quá để tâm vào chuyện vụn vặt, có một số việc biết rõ ngược lại không tốt."

"Ha ha." Đàm Thiên Ứng cười nói: "Nhiều Mông công công chân nhân dạy bảo, tiểu đệ ghi nhớ là được. Không biết thuốc kia phân phối như thế nào?"

Công công chân nhân lông mày như thế, Ứng một loại ánh mắt sáng lên nói: "Ừ? Đàm lão đệ không tin được sai gia sao?" "Đâu có đâu có, tiểu đệ chẳng qua là lo lắng, kia hai cái trưởng lão tuyệt không phải nhân vật bình thường, đối với chúng ta giang hồ võ giả mà nói, lại võ công cao cường cũng không phải Tu Tiên Giả đối thủ." Đàm Thiên Ứng giải thích.

"Vây cũng được, Đàm lão đệ yên tâm đi. Bảo đảm kia hai cái lão già kia bị mất mạng tại chỗ." Công công chân nhân vuốt ve Hỏa Long con rùa, trong con ngươi lóe hân hân ánh mắt nói.

Đàm Thiên Ứng liếc mắt nhìn dưới ánh trăng lẫn lẫn ba quang đường sinh sông ngẩng đầu nhìn chăm chú này công công chân nhân, há mồm muốn hỏi. Công công chân nhân giành nói: "Người là hỏi ta cái họ kia liễu người tại sao chết rồi sống lại?" Đàm Thiên Ứng không nói gì, gật đầu một cái. Quét nhìn u ám Long Vân Sơn Trang chu vi rộng lớn sâu, công công chân nhân trong mắt cũng xuất hiện vẻ nghi hoặc, hồi lâu mới nói: "Đá xanh Sơn Trang phía sau nhất định còn có cang nhân vật lợi hại, rốt cuộc là ai, bây giờ không một chút đầu mối. Ta lo lắng nhất cũng là một điểm này, không biết lại hoa cuộc so tài bên trên hân có thể xuất hiện hay không."

"Xem ra, còn phải lo lắng thì tốt hơn. Ta đã quyết định ngày sau lại hoa cuộc so tài sau khi kết thúc, nửa đêm giờ Tý động thủ." Đàm Thiên Ứng thấp giọng nói, trong thanh âm tràn đầy sát ý. Công công chân nhân gật đầu biểu thị đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Quái Dị Họa Quyền

Đá xanh Sơn Trang, năm họ tiên Hầu Từ Đường, đối mặt liệt tổ liệt tông, Liễu Diệp xanh cùng ngọc múa hai vị trưởng lão một trước một sau nghiêm túc đứng ở dưới tề đàn, hai tay dâng cung thom tho, trong miệng nói lầm bầm. Bên người cách đó không xa Đông Phương hận tuyết trong ngực ôm phiêu Tinh Hân kiếm không ngừng nhe sáng đến, mặt mũi cố gắng hết sức tiêu tụy, áo quần xốc xếch không chịu nổi, đã sớm không ngày xưa tiêu sái cùng tinh thần, chỉ có phiêu Tinh Hân kiếm như cũ long lánh điểm điểm tinh quang.

Sau lưng đồng loạt đứng yên đến một đoàn trong trang khá có địa vị tộc nhân, cũng khẽ cúi đầu lắng nghe thân hai vị trí đầu trưởng lão lời ca tụng, mỗi cái mặt hiện nghiêm túc. Liễu Diệp xanh tang thương thanh âm vang vọng ở Từ Đường: "Liệt tổ liệt tông ở trên cao, người may mắn môn phù hộ, hôm nay mới có thể thuận lợi hoàn thành lại hoa tiết sông tề đại điển. Thanh âm kia bên trong Ân ân hàm một loại đau buồn.

Đông Thiên, trăng non lưỡi liềm, vài tia tiem Vân có chút trời giạt. Hân tinh đầy trời, biến hóa sắc thái thần bí. Ở đó tí ti tiem Vân xuống, Nguyệt Hoa bên trong, đột nhiên xuất hiện hai cái quỷ dị bóng đen nhanh chóng hướng khuynh thiên sông bay tới, chốc lát sau khi, liền xuất hiện ở trên bờ sông vô ích, ném xuống hai cái thân hình sau khi, nặng lại tính vào bầu trời đêm.

Nhìn kia hai cái quỷ dị bóng đen rời đi, Liễu Quyền cùng trình phương xa vuốt đau nhức thân thể, mờ mịt nhìn khuynh thiên sông. Mặt sông trùng thiên sóng lớn chạy như điên, tàn bạo cọ rửa bờ sông nham thạch, kích thích tầng tầng đợt sóng mà, đợt sóng mà mang theo gió mát nhào tới trước mặt. Không từ mấy cái chiến tranh lạnh, nhưng hai người nhất thời cảm thấy cả người thoải mái Hứa Đô, thanh tĩnh rất nhiều. Hoạt động một hồi, hai người cũng không nói lời nào, có chút buồn bực một trước một sau Hướng gia chạy đi.

Thấy Liễu Quyền cùng trình phương xa, Liễu Hà đông, gió trắng mà, trình Hoa vợ chồng vội vàng lao ra đại môn, Liễu Hà đông tiêu âm thanh hỏi "Phong nhi, không cùng với các người sao!" Hai người liếc mắt một cái vài người hốt hoảng ánh mắt, lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra. Liễu Quyền bình tĩnh nói: "Cha mẹ, thúc thúc thím, đừng nóng. Ta cùng xa mới biết nàng ở nơi nào."

Gió trắng mà sáng giọng: "Này tình nghịch quỷ, từ nhật con mèo nhỏ, liền thường thường lên lút lút chính mình chạy ra ngoài chơi, ta và người cha, còn người nữa Trình thúc thúc cùng thím sợ nàng giống như những đứa trẻ kia như vậy." Liễu Hà đông xen vào nói: "Đừng nói trước những thứ này, nhanh mang chúng ta đi tìm."

Liễu Quyền cùng trình phương xa nhìn nhau cười một tiếng, đi ở phía trước, đoàn người vội vã bước vào hắc ám. Đi đi, trình Hoa không khỏi nhíu mày, bởi vì hân phát hiện Liễu Quyền Hòa nhi từ chính mang của bọn hân hướng Long Vân phía sau núi đi tới. Hân là thợ săn, biết đó là địa phương nào, không khỏi ngừng bước chân nghi đạo: "Quyên nhi, Phương nhi! Các người không tính sai đi, Phong nhi nhớ như vậy, làm sao sẽ tới nơi này?" Liễu Hà đông đảm người nghe vậy cũng dừng lại thân hình, nghi ngờ nhìn về phía hai người. Liễu Quyền cùng trình phương xa chính nhanh chóng đi ở phía trước, hy vọng đuổi đang lúc mọi người trước mặt trước thời hạn thông báo một tiếng tiêu muội muội, tránh cho hủ được mọi người. Liễu Quyền mắt sáng lên, cười nói: "Như vậy đi, các người ở nơi này chờ một chút, ta cùng phương xa bảo quản một khắc đồng hồ sau khi mang về muội muội." Trình Hoa ngấm tới tầm rậm rạp rừng rậm, kiên quyết lắc đầu một cái. Liễu Hà đông dĩ nhiên càng là không đồng ý, gió trắng mà nhìn đệ muội mắt rưng rưng nước mắt, đạo: "Nhanh lên đi, chúng ta cùng đi." Đoàn người lại vội vã hướng núi bắc cao núi rừng rậm đi tới, mỗi cái yên lặng không nói, một mực cúi đầu chỉ lo đi

bộ, chỉ nghe được Sa Sa tiếng bước chân.

Đi ước chừng vài chục phút đáng vẻ, đã chui vào nòng đậm rừng rậm, ngẩng đầu là đại thụ che trời, bí mật lá cây đang lúc thịnh thoảng hoặc bắn tới mấy điểm tinh quang, loang lổ bác bác ánh sáng rơi vào trên mặt mỗi người, mặt mũi tái nhợt, trong con ngươi loé sáng lại đến lo âu. Người phía sau thấy trước mặt lưỡng cá hải từ dễ dàng đáng vẻ, nghi ngờ trong lòng giảm bớt rất nhiều, nhưng vẫn là thật cao treo trái tim. Ở trong rừng khó khăn chui một hồi, gió trắng mà hoạ theo Phong nương cũng có chút không chịu nổi, nhịp bước có chút theo không kịp, mặt đầy mồ hôi, không ngừng thở hổn hển, nhưng bất chấp những thứ này, như cũ phí sức di chuyển. Rốt cuộc nghe được, Liễu Quyên ở trước mặt hô: "Phong nhi! Phong nhi! Chúng ta tới tìm ngươi! Nhanh lên một chút, đại cha, Đại nương nương, cha cha, mẹ cũng tới."

Liễu Hà đông bồn chồn, Quyên nhi tiếng kêu thế nào ngoan như vậy, thật giống như đang nhắc nhở Phong nhi gì đây, không khỏi dưới chân thả độ nhanh, mấy bước nhảy đến Liễu Quyên sau lưng, sau đó trình Hoa cũng nhảy lên tới.

Lại đi vài chục bước sau, trước mắt một màn làm Liễu Hà đông cùng trình Hoa dờ khóc dờ cười. Chỉ thấy rừng rậm rạp bên trong, một khối chu vi hơn mười trượng trên đất trống, bình bình chỉnh chỉnh, sạch sẽ, ngay cả một tia thảo cũng không có, lộ ra đá xanh Sơn Trang kiến trúc vật liệu đá đặc biệt màu sắc, màu xanh mặt đất Nguyệt Hoa xuống hiện lên nhàn nhạt vàng sáng, mơ hồ tựa hồ còn có đoàn đoàn khói mù ở bay lên. Trình Hoa nhanh chóng tìm kiếm trí nhớ, chính mình chung quy săn thú, mảnh này lâm từ không biết tới qua bao nhiêu lần, thế nào lúc trước chưa từng phát hiện có như vậy một khối đất trống đầu rồi, trong đầu trống rỗng. Trên đất trống trình thơ gió nằm trên đất, hai tay Phục Địa treu chọc phía trước giống vậy nằm trên đất Hồ Văn mèo, một người một con mèo ở trên đất trống chơi đùa. Trình thơ gió cười hi hi: "Hi hi, tới nha, bắt ta nha, ha ha." Trong miệng lâm lâm, thân thể cũng học Hồ Văn mèo động tác, khi thì về phía trước tìm trong người, khi thì cong người lui về phía sau. Gió trắng mà hoạ theo Phong nương trước sau cũng chạy tới, thấy tình nghịch quý đáng vẻ, cũng là vừa bực mình vừa buồn cười.

Mà trình thơ gió tựa hồ cũng không thêm để ý bọn họ đến, quay đầu hướng mọi người làm cái mặt quỷ, lóe mắt to đạo: "Tới chơi với nhau con a, có thể có ý tứ." Mọi người thấy nàng bình an vô sự, lập tức yên tâm, trên mặt nhất thời có nụ cười. Liễu Hà đông cười nói: "Đứa nhỏ này, thế nào gan to như vậy, này đại hắc đêm chạy đến nơi đây. Ha ha, Nhị đệ, giống như ngươi, lớn lên nhất định là một anh vũ nữ thợ săn." Trình Hoa cũng cười nói: "Cái này tình nghịch quý nha, thật không làm gì được hần. Sông tề đại diện thời điểm, bảo là muốn tìm Quyên nhi cùng Phương nhi, như một lần khói không thấy, lại chạy đến nơi này." Nói xong nhìn vẫn còn ở tình nghịch con gái, mặt đầy bất đắc dĩ.

Không đợi mọi người tiến lên, Liễu Quyên sớm người nhẹ nhàng tiến lên một cái ôm lấy trình thơ gió, sau đó đưa cho đối diện tiến lên thơ Phong nương. Thơ Phong nương giận trách: "Thế nào như vậy không ngoan ngoan, trễ như vậy không trở về nhà, đem mẹ hù chết!" Vừa nói làm bộ tức giận chụp trình thơ gió mấy cái.

"Mẹ, ta thật biết điều, ta cùng ca ca còn có đẹp tỷ nói tốt, ta ở nơi này chờ bọn họ nhìn xong sông tề tới tìm ta, là bọn hần tới chậm." Nói xong nhìn về phía Liễu Quyên các loại trình phương xa lại nói: "Có đúng hay không?" Trong lòng hai người cười khô, đều nói đồng ngôn vô ký, tiểu hài nhi không nói láo, nhưng này tình nghịch quý mỗi lần phạm sai lầm cũng đem oan ức trừ đến trên người người khác, thật là buồn rầu, bất quá vẫn là cười khanh khách gật đầu một cái. Thấy hai người gật đầu, trình thơ gió lại cúi đầu xuống lại khơi dậy trong ngực Hồ Văn mèo, trong con mắt lóe giảo hoạt mùi vị.

Nghe nàng vừa nói như thế, Liễu Hà đông không khỏi giận trách lên Liễu Quyên cùng trình phương xa đạo: "Ha ha, ngày rất khuya, mau mau trở về đi thôi. Quyên nhi, Phương nhi, sau này đừng quá ham chơi mà, buổi tối sớm đi về nhà, chăm sóc kỹ muội muội." Liễu Quyên cùng trình phương xa nghe một chút bạch liếc mắt tên tiểu tử kia, vội vàng gật đầu một cái, luôn miệng nói là. Sau đó đoàn người, vội vã trở về. Trên đường, Liễu Quyên thừa cơ hướng trình phương xa quỹ dị gật đầu một cái, trình phương xa hiểu ý, giống vậy gật đầu một cái.

Nửa đêm, năm họ tiên Hầu Từ Đường, Liễu Quyên cùng trình phương xa Nguyên Thần ở trong không khí bông bông một hồi, sau đó u linh một loại rơi vào trước tế đàn. Liễu Quyên Tĩnh Tĩnh ngắm nhìn Từ Đường phía trên tế đàn bốn bức vẽ, không nhúc nhích. Trình phương xa rất là bồn chồn, làm sao đối với (đúng) kia mấy tấm vẽ như vậy cảm thấy hứng thú. Nhìn kia cổ xưa cũ kỹ tờ giấy, ri loang ló hình ảnh, trình phương xa từ đầu đến cuối không nhìn ra cái gì. Không nhìn được hỏi "Đẹp tỷ, người tới nay không phải là dẫn ta nhìn cái này chứ?"

"Dạ, cũng không phải." Liễu Quyên nhàn nhạt nói, ánh mắt như cũ không rời đi kia mấy tấm vẽ.

Trình phương xa có chút hồ đồ, cười nói: "Cái gì gọi là có phải thế không, phải thì phải là, không phải thì phải không phải là."

"Ha ha, đi, khác (đừng) lượn quanh. Ngươi nhìn kỹ." Liễu Quyên chỉ từ trái sang phải bốn bức tranh bức thứ hai cười nói.

Trình phương xa lần nữa nhìn, tránh một trận, mơ hồ cảm thấy tranh kia thượng lưu cách nhàn nhạt một tầng sương mù, mơ hồ, lại tránh một hồi, tranh kia màu sắc bỗng nhiên rõ ràng rất nhiều, thật giống như đem chính mình con mắt kéo tới về trước, lại có một loại chói mắt cảm giác. Trong hình một người mặc quần áo màu đen thiếu niên dưới ánh trăng đứng ở một cây Cỏ dưới cây già, ánh mắt lấp lánh ngưng mắt nhìn phía trước, ngạo nghễ mà đứng trong gió phiêu bầy ống tay áo, lộ ra trừu nấn chí, chẳng qua là cái trán dài ngoài ra một cái con mắt màu đỏ, nhìn có chút kinh khủng. Bên cạnh (trái phải) hai cái tay, trong một bàn tay xách một cái thúy sắc răng dài. Hình ảnh bên trái dùng hành thư từ trên xuống dưới đề hàng chữ này chữ: Tam nhân Huyền Trang mang theo răng người, Lạc Khoản là nhất phương triện khắc, không nhận biết. Nhìn một chút, hình ảnh càng lúc càng rõ ràng, sắc điệu càng ngày càng đậm, trong hình người tựa hồ hoạt động một chút. Trình phương xa cả kinh, đột nhiên thu hồi ánh mắt, nhắm mắt cái con mắt, không nhìn được hít mắt lại nhìn sang, tâm lý kỳ quái, tranh này bên trên tình tiết thế nào quen thuộc như vậy, chẳng lẽ. Trình phương xa kiên quyết lắc đầu một cái, thậm nghĩ tuyệt đối không thể.

Liễu Quyên nhìn ngu ngốc một loại trình phương xa cười nói: "Như thế nào? Cảm giác được cái gì sao? Ha ha."

Trình phương xa quay đầu kinh dị nhìn Liễu Quyên lấp bắp nói: "Tranh này có chút Tà, chúng ta hay là đi thôi."

Liễu Quyên ít có cười đùa nói: "Thiếu niên mặc áo đen kia thật giống ngươi, đáng tiếc người ta trên đầu là ba con mắt, mà ngươi thì sao, nhưng là một viên nốt ruồi son. Ha ha, ha ha."

Trình phương xa nghe Liễu Quyên có chút đùa bỡn ngữ điệu, theo bản năng sờ trán mình, cảm giác viên kia Liễu Quyên nói viên kia nốt ruồi, không biết tại sao nghe Liễu Quyên tiếng cười, cả người quết quết thẳng đổ mồ hôi lạnh, thậm chí nói cũng còn khá, nhờ có là một nốt ruồi. Nếu là thật giống về lên con mắt, há chẳng phải là quái vật. Như vậy sờ một cái, trong bụng rộng rãi lại sáng sủa rất nhiều, trong đầu nghĩ không phải là bức họa mà! Trình phương xa lần nữa đưa mắt về phía kia mấy tấm vẽ, vẽ mặt so với trước kia càng chuyên chú. Bốn bức vẽ nhỏ bé đều là khoảng bốn thước quyền trục, chiều rộng chừng một thước, quyền trục là đen nhánh bằng gỗ, bóng loáng tỏa sáng. Thứ một bức họa bên trên, một cái thiếu niên áo trắng, diện mục thanh tú, vóc người thon dài, trước ngực say đến một cái Mặc Ngọc Khô Lâu. Bức họa thứ ba, trong hình núi non trùng điệp bên trên, một cái Bạch Hồ ngẩng đầu cất vó, đập đám mây chạy ở mệnh môn trong biển mây, miệng hùm ngậm một cái sáu bảy tuổi mặc quần xanh tiểu cô nương, cô bé kia vạn phần hoảng sợ, tay chân liêu mạng giằng giằng. Thứ tư bức họa bên trên Âm U ban đêm, trăng khuyết xuống, mấy cây dương liễu khói mù một loại lác lác, phía sau cây sờ một cái thủy sắc khói mù, trong khói mù một cái thủy y thủy con mắt thiếu nữ lằng lằng nhưng, hai mắt lạnh giá, mặt mũi tái nhợt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Tiên Duyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.